

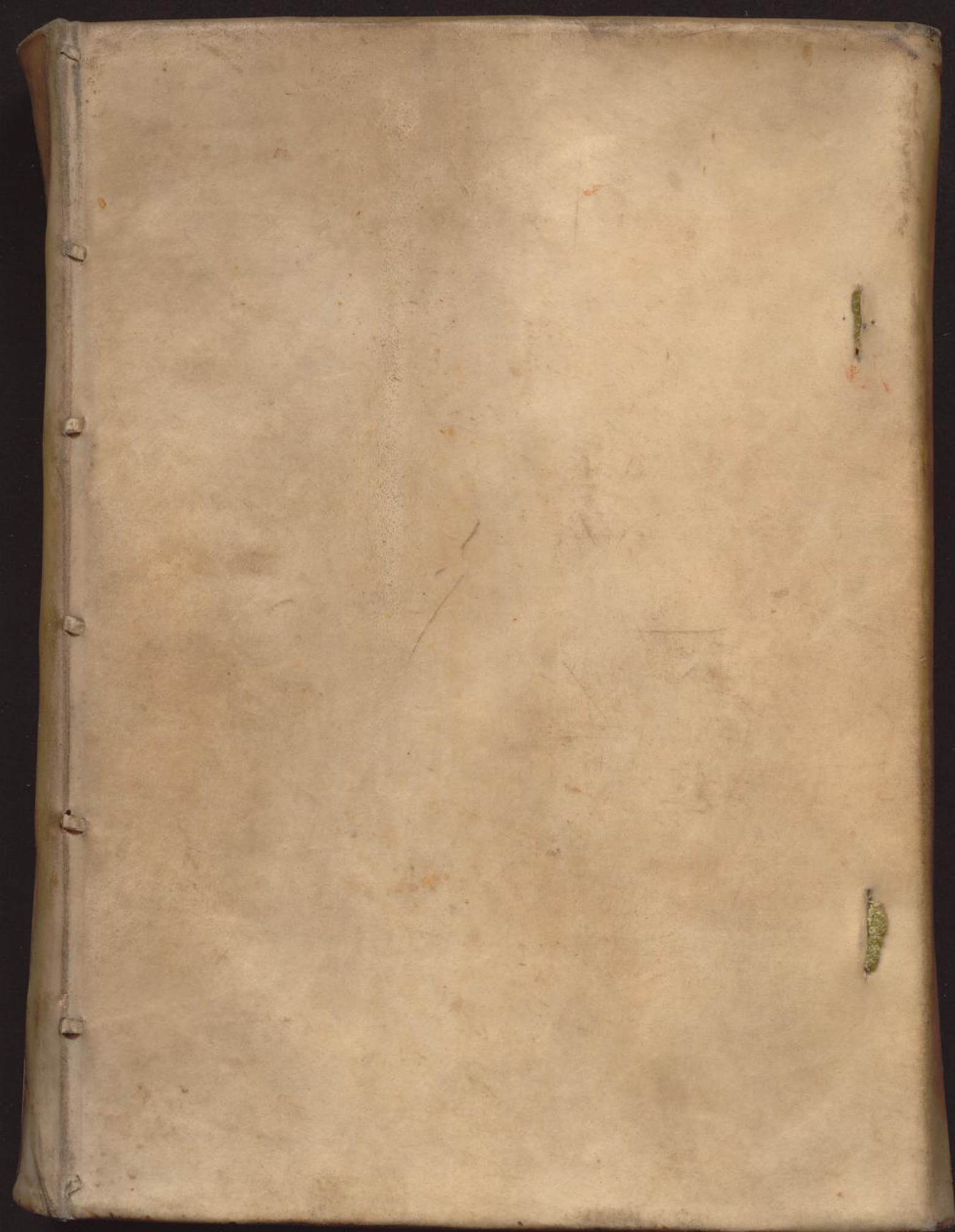
UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentariorvm R.P. Pavli Laymanni Societatis Iesv
Repertorium seu Compendiosa Per Alphabeticvm Ordinem
Descriptio**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1664

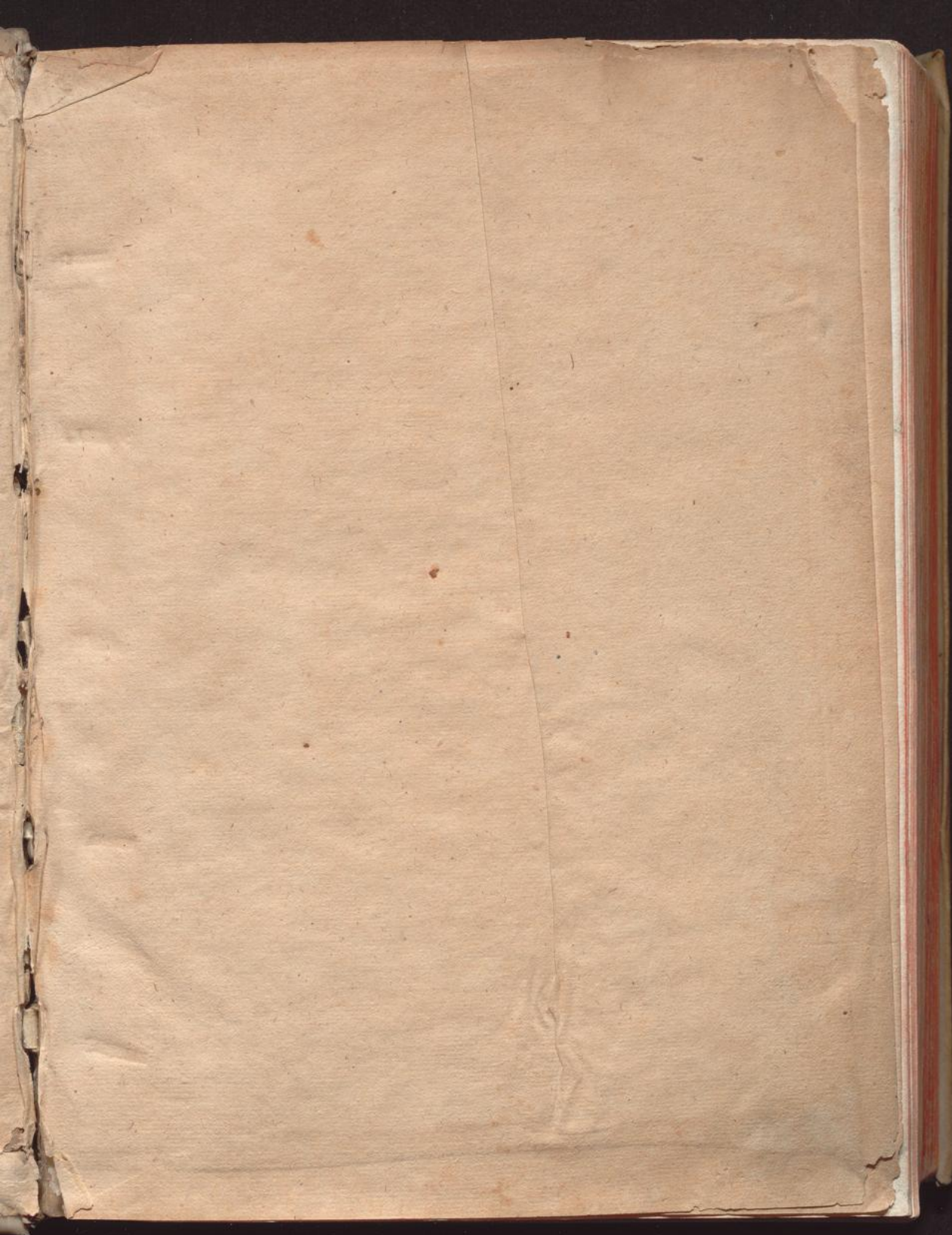
[urn:nbn:de:hbz:466:1-62577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62577)

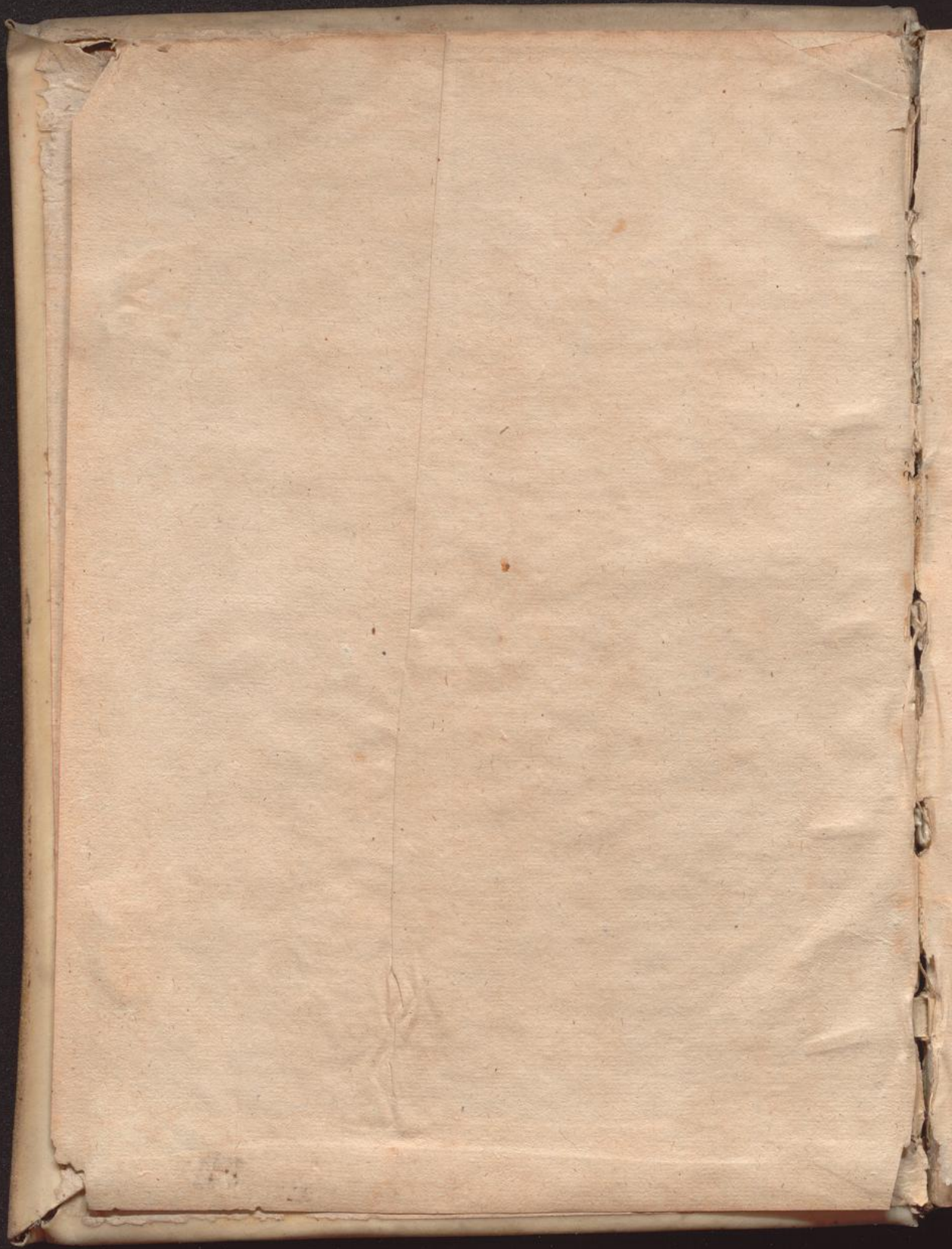

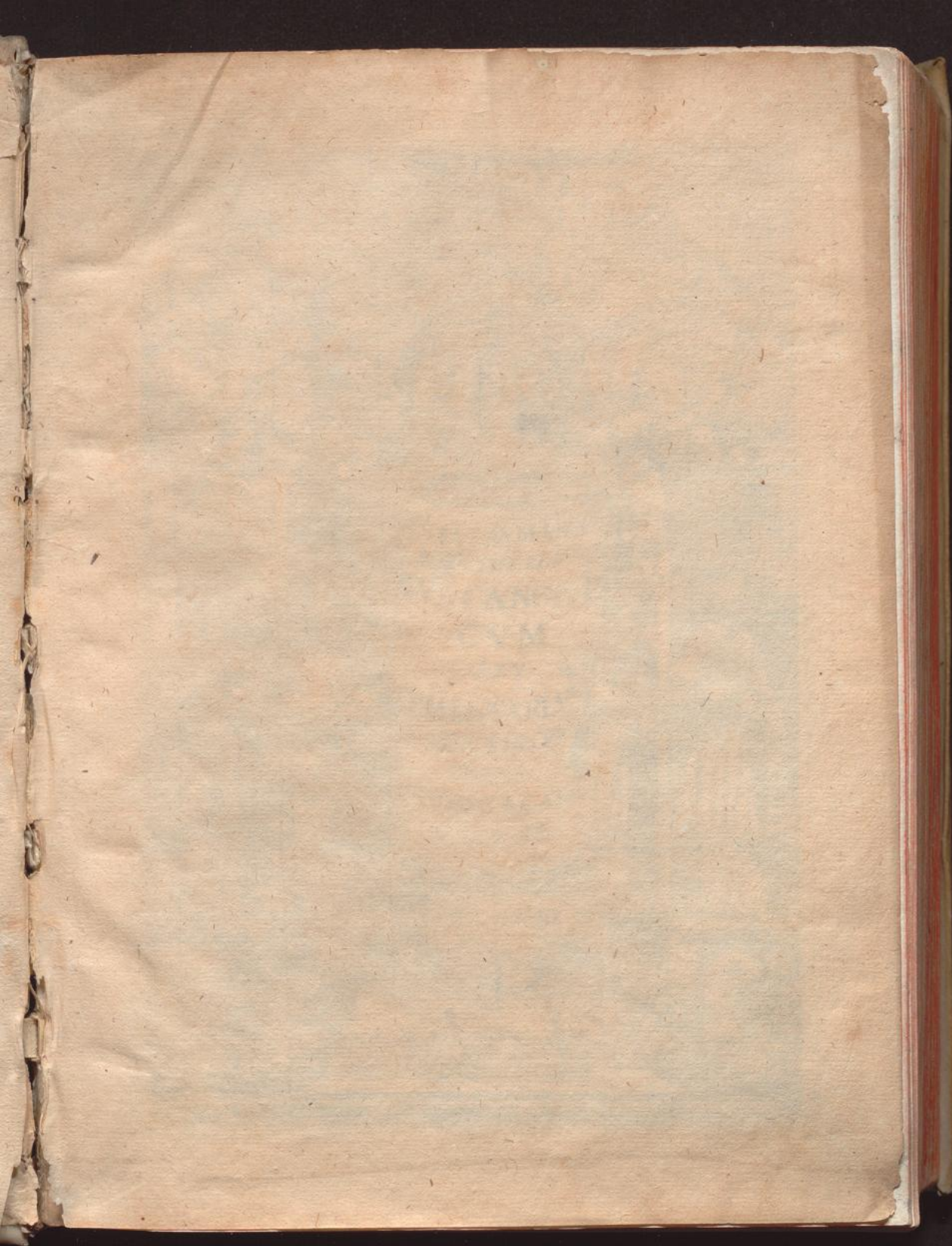
N III

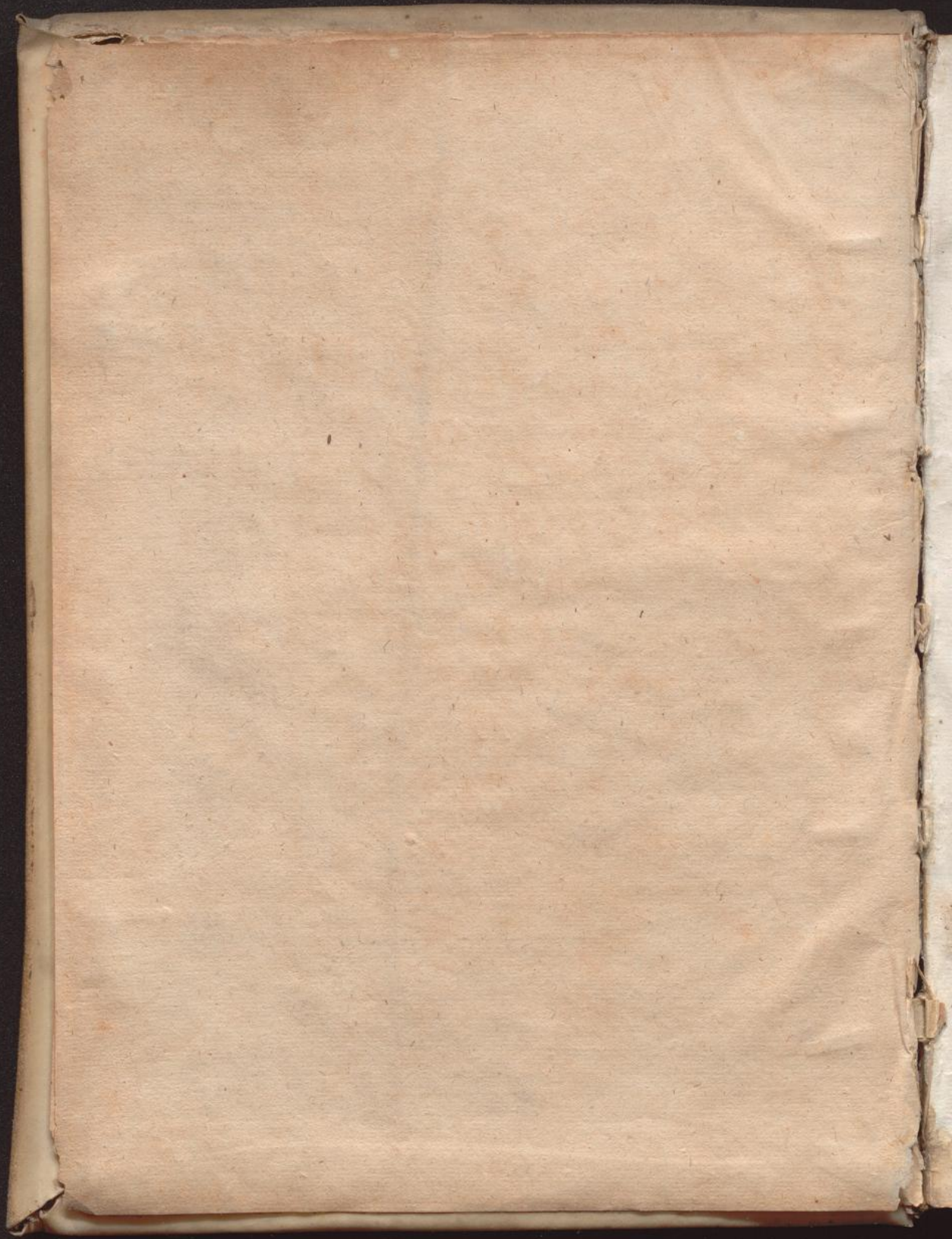
23

Th. 4794.

COMMENTARIORVM
R. P. PAULI LAYMANNI
SOCIETATIS IESV
REPERTORIUM

feu

COMPENDIOSA PER AL-
PHABETICVM ORDINEM

DESCRIPTIO,

IN GRATIAM LECTORIS FACTA

AB

ALIO EX EADEM SOCIETATE.

D I L I N G Æ,

Cum Facultate Superiorum.

Formis Academicis,

Apud Ignatium Mayer.

ANNO, M. DC. LXIV.

COMMENTARIORVM
P. PAULI LAMANNI
BENEVOLO
LECTORI.

Repertorium damus, Amice Lector, quod & Indicis & Compendii loco servire possit. Auctoris hic exemplum secuti sumus, quod in theologia sua morali præivit. Ignosces, si non simus ad amulsum assecuti. Rerum vbertas & verborum brevitatis cogit, ut sæpius non tam mentem eruditissimi scriptoris, possemus exprimere, quam quæstionem duntaxat eiusque locum indicare. Approbabis saltem Conatum, ut spero, tibi nec inutilem nec ingratum. Vale & frueri.

P Denotat paginam. *N.* Numerum marginalem; *Par.* Paraphrasin. *Prin.* Principium Commentarii nullo numero notati. *Omittitur quandoque marginalis numerus, quia nec in Commentariis brevioribus reperitur.*

A 2

COMMENTARIORVM

IN LIBRVM I. DECRETALIVM

REPERTORIUM,

Abbas.

Abbas habet plenam administrationem rerum monasterii. p. 105. n. 1.

Ex iure communi independentem à conventu, p. 105. num. 3. Nisi in arduis & præiudicialibus Conuentui. p. 106. n. 5. & 6.

Abbas est pro rebus sui monasterii in iudicio stare. p. 105. n. 2. Contrariæ glossæ satisfit. p. 107. n. 10.

Abbas Procuratorem constituere potest: non tamen universalem sine consensu Conuentus. p. 105. n. 2.

Abbas irrequisito Conventu potest corrigere regularem subditum. p. 105. nu. 3. ordinare necessaria ad cultum Dei & bonum Ecclesiæ. ibid.

Abbas minus à Conventu, quàm Episcopus à Capitulo pendet. p. 105. n. 3.

Abbas non potest bona Conuentus absq; eius consensu alienare. p. 107. n. 10.

Abbas subiectus Papæ aut Episcopo non potest sine eorum licentia renuntiare suæ Ecclesiæ. p. 103. n. 2.

Abbatem ut Episcopus sine capituli consilio deponat, consuetudine obtineri potest. p. 203. n. 1.

Abbas in Episcopum electio est quodammodo postulatio. p. 217. n. 4.

Abbas exempti; & non exempti à quo debeant confirmari? p. 239. n. 3.

Abbatibus aliqui Presbyteri in dignitate cum Episcopo sufficiunt ad consecrandum Episcopum. p. 252. n. 6.

Abbas Regularis beneficia vacantia intra sex menses conferre debet. p. 262. n. 7.

Abbas aut Prælati ex alio ordine non potest eligi, sed tantum à Papa postulari. p. 271. n. 1.

Abbas benedicitur, ut ea, quæ ordinis sunt, exerceat. p. 277. n. 3. ante benedictionem potest exercere, quæ sunt iurisdictionis. p. 278. n. 4. p. 490. n. 2. alicubi etiam ea, quæ sunt Ordinis. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3. quædam illæ? p. 277. n. 3.

Abbas non debet quidem, sed solet die dominico aut festo benedici. p. 278. n. 5. Semel benedictus non debet iterum benedici. p. 278. n. 6.

Abbas qui eligitur, debet ià ante esse professus. p. 334. n. 1. nisi Pontifex, qui solus id potest, dispeset. p. 336. n. 5.

Abbas Monasterij superioris an & quando possit constituere Prælatum in Monasterio subiecto? p. 371. n. 3.

Abbas si eligatur ad aliam prælaturam, debet licentia contentiendi petere à proximo superiore. p. 401. n. 4. p. 440. n. 1. intra quod tempus? p. 400. n. 3.

Abbas ad Episcopatum non tantum postulari potest: sed & eligi. p. 440. n. 1.

Abbatem alium potest Episcopus instituere, si Monachi eligant indignum. p. 442. n. 3.

Abbatum resignatio ægrè admittenda. p. 467. n. 3.

Abbas fieri potest, qui ex Episcopo factus est religiosus. p. 475. n. 2.

Abbas renuntiare debet in manu Episcopi. p. 485. n. 3. si exēptus, in manu superioris regularis, vel Papæ. ibi.

Abbatibus Cisterciensium an ad exercenda pontificalia opus habeant benedictione, & cuius? p. 489.

Abbas absque benedictione exercere suum officium potest, quando Episcopus ter requisitus eam conferre non vult. p. 489. n. 1.

Nisi rationabilem causam molesti prætendat. num. 2. Imò sufficit quandoque semel tantum petuisse. ibid.

Abbatis officium quosnam & quales actus comprehendat. p. 492. n. 11. Consistit non tam in usu ordinis, quàm in gubernatione. p. 534. n. 2.

Abbati tribuit confirmatio potestatem iurisdictionis; potestatem Ordinis benedictio. p. 490. n. 2.

Abbatum Confirmatio alicubi nihil est aliud, quàm eorundem solemniter benedictio. p. 490. n. 2.

Abbas ante benedictionem, loco Confirmationis dandam non debet administrare. p. 278. n. 4. p. 490. n. 2.

Abbatibus quinam actus ordinis Episcopalis à Pontifice committi soleant? p. 491. n. 6.

Abbatibus ex privilegio possunt in suis Ecclesiis, non extra dare benedictionem solemnem, p. 493. n. 12. Si præsens sit Episcopus, non sine eius licentia. n. 13.

Abbatibus de iure antiquo Tonfuram & Lectoratum; sed Acolythatum & exorcistatum ex consuetudine tantum potuerunt conferre. p. 493. n. 13. De iure nouo possunt conferre Tonfuram & quatuor Minores suis regularibus. n. 14. Si habeant ius Matræ & Baculi. n. 16.

Secularibus, non nisi habeant etiam proprium territorium & iurisdictionem quasi Episcopalem. n. 15. Vel Episcopus speciatim de singulis ordinibus consentiat. n. 17.

Abbas qui in suis Ecclesiis potest cum chrismate benedicere vasa & campanas, potest id etiam in aliis cum speciali licentia Episcopi. p. 493. n. 17.

Abbas ubi residet, non potest Episcopus parochiam monasterio unitam visitare. p. 498. n. 10.

Abbatibus vnius monasterij non possunt esse duo. p. 498. n. 10.

Abbas debet fieri Presbyter. p. 527. par. an & quomodo impeditus debeat dignitatem dimittere. p. 528.

Abbas esse potest, qui nequit fieri sacerdos, vel adhuc est in Minoribus. p. 534. n. 1. & 2.

Abbas benedictus olim etiam suis secularibus conferre poterat Tonfuram & Minores: non item hodie. p. 535. n. 2.

Abbatibus olim erant laici. p. 538. n. 2. quanta in iis requiratur prudentia & scientia? ibid.

Abbatibus interesse debent synodo. p. 721. n. 3. p. 742. n. 1. Cum qualibus mittis. ibid.
 Abbatis est de iure ad professionem admittere. p. 751. n. 10. Conuentus id potest ex consuetudine. ibid.
 Abbas Vt se conferat ad aliam praelaturam vel diocesin, an Capitulum sede vacante dare possit potestatem? p. 752. n. 12.
 Abbas, an & quomodo possit transigere sine Capituli consensu? p. 771. n. 2. an si data sit potestas generalis & libera. ibid.

Abbatia.

Abbatia est beneficium sacerdotale. p. 254. n. 2.

Abbatissa.

Abbatissa habet rerum monasterii liberam administrationem. p. 106. n. 4.
 Abbatissa non habet iurisdictionem spiritualem, eius tamen aliquem vsu & exercitium. p. 106. n. 4. p. 447. p. 746. n. 1. & 2.
 Abbatissa in suis monialibus habet potestatem non tantum politicam & economicam; sed etiam spiritualem. p. 106. n. 4. p. 746. n. 4. Quomodo differat, aut separari possit à iurisdictione spirituali. p. 746. n. 4.
 Abbatissa potest suis monialibus præcipere aliquid in virtute obedientiæ. p. 106. n. 2. & 3. p. 447. n. 13.
 Abbatissæ electæ à quo Confirmationem petere debeant & quomodo? p. 240. n. 4.
 Abbatissa potest benedicere quouis die, eiusque benedictio iterari. p. 278. n. 5. & 6.
 Abbatissa iure suo excidit, si intra annum à sua confirmatione non accipiat benedictionem. p. 278. n. 7.
 Abbatissa seu Priorissa quot ætatis, & professionis annos olim habere debuerit; & hodie debeat? p. 445. n. 1. & 3.
 Abbatissa seu Priorissa si in discordia eligatur, quid de confirmatione, benedictione, vel administratione agendum? p. 447. n. 4. & seq.
 Abbatissa & Priorissa electa, à quo confirmanda, p. 446. n. 1. An & quando benedicenda. p. 447. n. 12.
 Abbatissa quodammodo Prælatæ dici possunt. p. 106. n. 4. p. 747. n. 4. Non possunt Censuras inferre propriè dictas. p. 746. n. 1.
 Abbatissa potest Clericos instituere & destituere quoad beneficia pleno iure subiecta. p. 746. n. 2.

Absens.

Absentes longè an ad electionem Prælati advocandi. p. 281. n. 2. p. 331. n. 3.
 Absentes longè si fuerint vocati an debeant ad eandem electionis diem expectari? p. 281. n. 3.
 Absentibus ab electione aliis ius totum eligendi est penes præsentibus. p. 284. n. 3.
 Absentes ob violentiæ metum aliudve impedimentum non personale sed reale, possunt inhibere electionem. p. 293. n. 1. & 2. Si non inhibeant, electio est valida. ibid.
 Absentes non tantum intra sed etiam extra prouinciam vocandi sunt ad electionem, si possint. p. 330. n. 1. nisi aliud ferat consuetudo. p. 330. n. 3. Vocandi ad diem, intra quam venire possint. ibid.
 Absens an vocari poterit, iudicabit in dubio confirmans electionem, p. 330. n. 2.

Absens aut præsens quis censetur in ordine ad prescriptionem? p. 339. n. 3.
 Absentes & legitime impediti procuratorem mittere possunt ad electionem. p. 349. par. & n. 1.
 Absentes cum ad electionem eunt, an ipsi debeant facere itineris expensas? p. 358. n. 3.
 Absens debet apud Gallos è toto regno vocari ad electionem. p. 379. par.
 Absens & citatus ad tractandum de die electionis, an & quando citandus iterum ad diem ipsam. p. 383. n. 2.
 Absens si sciat statutam diem electionis an aduocatum citandus? p. 383. n. 3.
 Absens si post apertum scrutinium adueniat, non potest suum suffragium ulli parti adicere. p. 384. n. 5. An & quando petere possit inchoari nouum scrutinium. n. 6. Vel ad illud nondum peractum admitti. p. 385. n. 6.
 Absens si electioni semel consensit, non potest eam postea quoad personam electi impugnarè, nisi ex noua causa, vel antè ignorata. p. 401. par. ignorantiam iuramento probare debet. ibid.
 Absens ob informandum Romæ de electione, vel aliam Ecclesiæ utilitatem, percipere debet interea integros fructus. p. 424. n. 1. Non obstante contraria consuetudine vel statuto. n. 2.
 Absens non potest suffragium mittere in scripto, nisi ex Capitularibus procuratorè habere nequeat. p. 449. n. 1.
 Absente Episcopo quid possit Vicarius? p. 598. n. 9.
 Absens non potest damnari etiam in possessione *hæc cuperanda*, nisi sit Contumax. p. 613. imò nec semper si sit Contumax. ibid.
 Absens censetur etiam, qui est mortuus. p. 678. n. 1.
 Absentes an ad alios tractatus vniuersitatis pueri electionem vocandi sint? p. 756. n. 3.
 Absens an possit in causa criminali se tueri per procuratorem. p. 787. n. 1.

Absolutio.

Absoluti petens ab excommunicatione, an eam liceatur. p. 329. n. 17. p. 661. n. 1.
 Absolutio à peccatis bona fide confitenti data ab intruso curato, vel malæ fidei, quomodo valeat, vel non valeat? p. 377. n. 5.
 Absolutio Monachorum ab obedientia ante renouationem Prælati est nulla. p. 485. n. 1.
 Absolutio à suspensione latâ ad tempus, vel sub conditione requiritur tantum pro foro externo. p. 533. n. 1.
 Absoluere in criminalibus potest Vicarius Generalis absque speciali commissione; non damnare. p. 593. n. 2.
 Absoluere à reſeruatâ Episcopo non potest Vicarius Generalis sine speciali commissione. p. 594. n. 4. Nec à reſeruatâ Pontifici, licet occulta sint. ibid. Potest id ei vel alteri ab Episcopo delegari. ibid.
 Absoluere à casibus Papalibus sed occultis potest capitulum sede vacante. p. 617. n. 1. p. 750. n. 5.
 Absolucandi à casibus reſeruatâ potestas an expiret per mortem concedentis? p. 627. n. 7. an potestas absolucandi ab aliis. p. 628. n. 8.
 Absoluti ab excommunicatione per quem & quomodo possit Actor? p. 632. n. 6.
 Absoluere ab excommunicatione ad reinſtitutionem an possit delegatus? p. 632. n. 6.
 Absolucandi à reſeruatâ potestas alicui delegata an & quomodo.

de quando possit subdelegari? p. 643. num. 9.
 Absolutionem ab excommunicatione quomodo delegatus aut subdelegatus possit alteri committere? p. 645. n. 11.
 Absoluti in foro externo quis non debet à censura ante satisfactionem pro iniuria. p. 651. n. 2.
 Absoluendū ante omnia ab excommunicatione, qui eam inualidā aut iniustam esse contrēdit? p. 660. n. 1.
 Absoluedi potestatem à Censura Canonis præscripserunt Legati à latere. p. 690. n. 3. Possunt absolueri quemcumq; ab egressu ex urbe usq; ad reditū. p. 695. n. 1.
 Absolueri à Censura Canonis possunt etiam Legati non à latere, sed suos tantum Prouinciales. p. 695. n. 2.
 nomine prouincialium quāquam comprehendantur. ibid.
 Absolueri à Censura lata per inferiorem, an & quomodo possit superior? p. 703. n. 1. & seq.
 Absolutionem à censura impetrans supprimendo verum, vel suggerendo falsum, nō est absolutus. p. 706. n. 1.
 Absoluti quis ab una ex pluribus censuris potest sine altera? p. 706. n. 1.
 Absolutio à censura plerumq; expressē continet eius causam. p. 706. n. 1.
 Absoluedus in foro externo ab excommunicatione debet antē præstare cautionem, saltem iuratoriam. p. 712. n. 4.
 Absoluedus an & quomodo possit Archiepiscopus excommunicatum ab Episcopo? p. 712. n. 3.
 Absolueri excommunicatum ab homine extra articulum mortis, non potest nisi auctor, superior, vel successor. p. 715. n. 4.
 Absoluedi potestas à censura Canonis, quibus competit ex officio seu iure ordinario? p. 724. prin.
 Absoluedi potestatem ex officio competentem potest alteri delegare. p. 724. n. 1. etiam generaliter. n. 2. & non quoad ministerium tantum, sed etiam quoad cognitionem causæ. n. 3.
 Absolueri & ligare an & quomodo sint connexa. p. 755. n. 5.
 Absolueri excommunicatos à iure vel homine potest Capitulum sede vacante. p. 756.
 Absolutio à censura per metum extorta est ipso iure irrita. p. 811. n. 6. p. 819. par. & prin. Etiam ab excommunicatione minore. p. 819. n. 3. extorquens ipso facto excommunicatur. p. 819. par. modo censura eiusmodi fuerit invalida. n. 2.
 Abrogatio.
 Abrogatio legis adhuc utilis, est quidem valida, sed illicita. p. 56. n. 10.
 Abrogando legem per desuetudinem non usurpatur ius dictio. p. 194. n. 3.
 Abusus.
 Abusus priuilegij inducit eius priuationem quandoque ipso facto. p. 212. n. 1.
 Abusibus omnibus vel aliquibus Capitularibus iure eligendi, ad quem id deuoluatur. p. 294. n. 4.
 Abusu laicæ potestatis fieri electionem quid sit. p. 350. n. 2.
 Abusus non est quod sit cum titulo colorato & bona fide. p. 360. n. 3.
 Abusu laicæ potestatis facto electio est ipso iure ir-

rita. p. 350. n. 1. nil iuuante consuetudine etiam immemoriali. n. 3.
 Acceptatio.
 Acceptatio est actus personalis. p. 123. n. 5.
 Acceptatio meo nomine ab alio facta valet, si ratam habeam. ibid.
 Acceptatio beneficij per procuratorem, et si reuocationis suæ inscius sit, non valet. p. 132. n. 7.
 Acceptatio beneficij an valet, si collationi primò dissentiens postea consentiat. p. 805. n. 3.
 Acceptatio electionis an valeat, si primò dissentiens postea consentiat. p. 805. n. 3.
 Accessorium.
 Accessoria pars Rescripti corrui corrueat principali. p. 94. n. 5. p. 100. n. 8.
 Accessoria causæ quando iudex possit ex officio proferre. p. 216. n. 2.
 Accessorio sublato non tollitur principale. p. 252. n. 5.
 Accessoria suæ causæ, quæ & quo modo expedire possit delegatus. p. 632. n. 6.
 Accusator.
 Accusans criminaliter obligatur ad pœnam talionis. p. 787. n. 32.
 Accusans criminaliter an finito iudicio possit eundem de eodem delicto accusare ciuilitè, & e contra? p. 787. n. 4. & 5.
 Actor, agere, Actio.
 Ad agendum temporalia, suat perpetua ad excipiendum, quo sensu? p. 81. n. 3.
 Actio doli post elapsum biennium non datur. p. 81. n. 3.
 Actio competit domino, si deiciatur colonus. p. 84. n. 2.
 Actio competei, qui Matricis simul & Capellæ Rector est, si eius Capellanus deiciatur. ibid.
 Agere in iudicio potest non suo sed alieno nomine, qui non potest alienare. p. 107. n. 10.
 Actor in causa beneficiaria non potest in possessionem mitti, nisi iure suo ostenso. p. 114. n. 1.
 Ad agendum pro altero admittitur absque mandato persona coniuncta. p. 123. n. 6.
 Actionem qui habet ad rem, ipsam rem habere videtur. p. 128. n. 3.
 Ad agendum inhabilis potest agere de sua inhabilitate. p. 145. n. 1.
 Actiones personales plures contra aliquem habens, si impetret Rescripta ad diuersos iudices, istorum processus erit ipso iure irritus. p. 148. prin.
 Actio seu ius semel extinctum nunquam renascitur. p. 156. n. 2.
 Actor & reus si sint eiusdem ciuitatis, aut diocesis, cui iudici possit causa delegari? p. 164. n. 9. Si sint diuersæ ciuitatis aut diocesis? p. 165. n. 10.
 Actiones per non usum 30. annor. extinguuntur. p. 207. n. 5.
 Actor stare debet producto à se instrumento secundum omnem eius partem. p. 216. n. 2.
 Actorem notorie inhabilem debet Iudex ex officio repellere. p. 216. n. 2.
 Actio proprie dicta * Cum deficit, officium iudicis implorari potest. p. 218. n. 7.
 A 3 Acta

Acta in alio iudicio, vel inter alias personas an alioni obesse possint? p. 304. n. 2.
 Actor succumbens quando evadat pœnam? p. 313. n. 3.
 Actio est ius petendæ eius rei, quæ ex iustitia debetur. p. 356. n. 8.
 Actor debet petitionis suæ si ius commune ei resistat, causam exponere. p. 361. n. 1.
 Actoris intentionem elidit causa allegata contraria iuri. p. 363. n. 5.
 Agere in causa populari an quis possit per procuratorem. p. 377. n. 1. Et quæ illa? ibid.
 Actor si intentionem suam non legitime probavit, condemnandus est in expensas. p. 394. n. 2. Nisi probabilem litigandi causam habuerit. n. 3.
 Actor in uno deficiens an & quomodo admittendus ad alia probanda? p. 404.
 Actor suæ petitionis, non item reus exceptionis causam exprimere debet. p. 469. n. 2.
 Actor quando potius ad replicam, quam reus ad exceptionem probandam sit admittendus? p. 469. n. 3.
 Actorem repellere potest reus obijciendo excommunicationem. p. 632. n. 6.
 Actor audiendus est, si reus excommunicationem contra illum obiectam intra debitum tempus non probet. p. 632. n. 5.
 Actoris de excommunicatione si constat, à quo & quo modo possit absolui? p. 632. n. 6.
 Actor ab excommunicatione per delegatum absolutus, à quo debeat ad satisfaciendum compelli? p. 633. n. 7.
 Actor non est in proprium commodum absolvendus ad reincidentiam. p. 633. n. 6.
 Agenda coram iudice, ubi agi debeant eo absente, vel mortuo? p. 716. n. 6.
 Actio civilis duplex competit iniuste lēso p. 727. n. 2.
 Actio & iudicis imploratio quomodo differant? p. 735. n. 2.
 Actio oritur in iure Canonico ex nudo pacto & simpliciter promissione. p. 799. Nisi promittens habuisset animum se obligandi tantum ex fideiitate. ibid.
 Acta procuratoris falsi non sunt ullius momenti. p. 786. n. 2.
 Actione criminali finitæ an & quomodo ob idem delictum liceat intentare civile, & contra p. 787. n. 4. & 5.
 Acta & pacta inter violentam detentorem ac detentum possunt in iudicio rescindi. p. 791. n. 2.
 Agere in iudicio excommunicatus ne quidem per procuratorem potest. p. 797. n. 1.
 Actio quod metus causa non est proprie actio p. 808. n. 1.
 Actio quod metus causa competit metum passo contra innocentem eiusq; hæredes. p. 811. n. 4.
 Actio in rem scripta competit eidem contra quemvis possessorem rei extortæ. ibid. Cur actio utilis. p. 813. n. 2.
 Actio Quod metus causa quomodo sit pœnalis. p. 811. n. 5. Quando reus in triplum vel quadruplum sit damnandus? ibid.
 Actio in factum quid? p. 840. n. 1.
 Actor si dolo cedat alteri actionem mutandi iudicij causâ quid iuris competat Reo? p. 840. n. 3.
 Actionem potentiori cedens ex dolo cadit causa,

p. 841. n. 1. Non item si cedat bona fide. ibid.
 Actionis cessio cuiuscunque fiat cum dolo, nullius est efficaciz. p. 842. n. 2.
 Actio quænam eoa petat alicui contra compromittentem absolute in arbitros. p. 852. n. 3. & seq. Quænam contra compromittentem sub pena in eos? p. 856. n. 6 & sequenti.
 Actionem an pariat iuramentum de stando sententiæ arbitri. p. 854. n. 11.
 Actio & obligatio ex pactis & contractibus trans ordinariè ad hæredes. p. 859. n. 1. Non item ex compromisso. n. 1. & 2.

Actus.

Actus non præsumitur in dubio protestationi antecedenti contrarius. p. 35. n. 12.
 Actus in dubio ita interpretandus, ut etiam adiecta clausula subsistat. p. 36. n. 14.
 Actus iurisdictionis coacturæ qui? p. 44. n. 16. Libeci non possunt eos exercere in Ecclesiâ aut Clericis. ibid.
 Actui appositum iuramentum intelligitur secundum eius naturam. p. 46. n. 9.
 Actui non dat valorem confirmatio in forma communi. p. 48. n. 3.
 Actus in dubio interpretandus potius ut valeat quam ut pereat. p. 48. n. 3.
 Actus nullus est, si agens sit inhabilis. p. 122. n. 1.
 Actus pendet necessariò à consensu sed non à consilio, cum quo iubeatur fieri. p. 169. n. 1.
 Actus alicuius incapax non potest vaquam per illum ulucapere. p. 178. n. 2.
 Actus iure tantum postriuo invalidus, potest adhuc in Conscientia esse validus. p. 258. n. 1.
 Actus etiam iure naturæ sit validus, potest à magistratu etiam quoad conscientiam reddi irritus. p. 258. n. 6.
 Id in dubio non præsumitur. ibid.
 Actus diversi in una persona concurrentes quando possint aut non possint una actione impleri? p. 269. n. 3. p. 282. n. 4.
 Actus iudicij & publici non nesci sed de die peragendi. p. 313. n. 6.
 Actus Capitulares ut valeant, debet pars maior & senior Capituli præsentis consentire. p. 364. n. 1.
 Quænam ista? ibid. & n. 2.
 Actus v. g. electionis, alienationis &c. si faciendus cum consilio aliorum, potest exerceri erga unum ex istis, cum consilio cæterorum. p. 372. n. 4.
 Actus maiorem ad solemnitatem & robur interdiu requiritur iuramentum corporale. p. 398. n. 1. Et quid hoc? ibid.
 Actus publicæ potestatis debet exerceri secundum publicam notitiam, & non secundum privatam scientiam gubernantis. p. 507.
 Actus præcedens an & quomodo per consensum subsequenter sufficienter possit confirmari. p. 611. n. 2. p. 760.
 Actus ut sic legitimus requirit copulative & potestatem agendi & voluntatem. p. 636. n. 4.
 Actus ab universitate gestus an valeat, si ex agentibus aliqui sint inhabiles. p. 798. n. 3.

Administratio, Administrator.

Administrator rei debet pro ea in iudicio respondere. p. 105. num. 1.

Administratio rerum monasterij temporalium & spiritualium competit Prælati. p. 105. n. 1. eaque ex iure communio independens à Conuentu ibid. n. 2. ex consuetudine & statuto in rebus arduis aut præjudicialibus dependens. p. 106. n. 5. & 6.

Administratio honorum ad quem spectet vacante Prælatu regulari. p. 109. n. 5. p. 745. n. 5.

Administrans beneficium religiosus habet à lege Ius respondendi de fructibus ad sustentationem & causas pias p. 107. n. 8.

Administrare Prælatu aut beneficium non potest electus ante sed post Confirmationem. p. 229. n. 4.

Administratiorem pleam habent Generales Mendicantium statim post acceptam electionem. p. 239. n. 3.

Administratiorem quando quis se ingerere possit ante suam Confirmationem, installationem. p. 264. n. 1. & seq.

Administratiorem si se ingerat electus ante confirmationem, est eius electio cassanda. p. 279. n. 1. Imò ipso facto iuxta prohibitiorem cassata. p. 279. n. 1. p. 399. n. 1.

Maximè si se ingerat sub prætextu æconomi vel Procuratoris. p. 399. n. 1. Non item si constituatur æconomi à Pontifice ibid. Vel ab alio, sed re ipsa non administrat. n. 3. Prærequiritur etiam sententia Iudicis & excoecio. p. 399. n. 1.

Administratiorem Ecclesiæ Cathedralis vacante quandoque Pontifex dare potest. p. 284. n. 2.

Administratiorem postulat ante dispensationem, aut electio ante confirmationem tribuentes, an & quomodo puniantur? p. 294. n. 5.

Administratio non competit conuentui, si Prælatu ad dilapidationem est depositus. p. 110. n. 5. p. 394. 1.

Administratio permittitur Archiepiscopis ante Confirmationem & Pallium? hoc indicatur infra verbo Archiepiscopus & verbo confirmatio, 306. fol. 36. vers. 20. par.

Administrare Imperium statim potest electus Imperator. p. 227. n. 14.

Administrare an uterque possit Imperium, si duo sint in discordia Electi. p. 228. n. 14.

Administratio ad quem spectet Imperio, Rom. vacante. p. 328. n. 15.

Administrator Imperij vacantis quid possit ibid.

Administratio quibus competat ante confirmationem? p. 355. n. 4. & seq. Etiam extra necessitatem aut periculum. p. 355. n. 7. Non extenditur hæc concessio legis ad postulatorem. p. 356. n. 8. An ad electos immediate non Pontifici sed Episcopis subjectos? p. 356. n. 9.

Administratiorem si juxta cap. nihil ante confirmationem suscepit electus, an acta ejus valeant, rescissa postea electione? p. 356. n. 10.

Administratiorem que sic alienatio prohibita? p. 357. num. 11.

Administratiorem si ex cap. nihil. ante Confirmationem suscepit electus, an sit in possessione Prælatu? p. 357. n. 11.

Administrare sede vacante aliqui solent Capitulum per vires. p. 357. n. 12.

Administratio nulla potest in Ordines committi nondum professio. p. 366. n. 2.

Administrator vniuersalis an esse possit laicus in vacante Ecclesia? 407. n. 2. & 3.

Administrator vacantis Ecclesiæ Cathedralis cum libera quantam habeat potestatem? p. 444. Quomodo quoad eam æquiparetur Prælatu? ibid. datur, si Capitulum sit suspectum. p. 504. n. 1.

Sed à solo Pontifice, & raro p. 444. p. 504. n. 1. Ab Archiepiscopo non nisi ob negligentiæ Capituli & cognita causa. p. 504. n. 1.

Administrare Abbas non debet ante benedictionem, quo sensu? p. 278. n. 4. p. 490. n. 2.

Administrator Regni cum libera quas facere possit donationes. p. 502. n. 3. p. 504. n. 2.

Administrat Capitulum Episcopo capto ab infidelibus. p. 503. Profecto in remotas partes non relicto Vicario ibid. Facto profusus inuili ibid. Sede vacante. p. 504. n. 1. Et quidem ex officio p. 443. n. 2. p. 744. n. 2.

Administrator Cathedralis vacantis non potest conferre beneficia ad liberam solius Episcopi collationem spectantia. p. 504. n. 2. Nisi à Pontifice constitutus. ib.

Administratiorem beneficij vacantis constituit ille qui potest illud conferre. p. 705. n. 5. Nisi patronus sit Ecclesiasticus. ibid.

Administratio vacantis Ecclesiæ si jurisdictionem quasi Episcopalem habeat & exempta sit, competit Capitulo. p. 744. n. 2. An & vacantis Ecclesiæ Collegiæ. p. 744. n. 3. & 4. An & Regularis non exemptæ. p. 745. n. 5.

Administrator habens potestatem generalem, & liberam potest etiam transigere. p. 771. n. 2. Non tamen donare ibid.

Administratores Ecclesiæ sunt velut ejus curatores. p. 261. n. 1. Possunt ejus rem facere meliorem, non deteriorem. ibid.

Adulter.

Adulteræ dotem non acquirit maritus leno. p. 12. n. 5. Nec eam potest accusare. ibid.

Adultera dotem amittit in pecuniam criminis. p. 787. n. 1. Et adulter donationem propter nuptias. p. 787. n. 1.

Adulteris quamquam olim decreta pœna: quæ hodie: p. 787. n. 1.

Adulterij causam, quis iudex cognoscat? p. 787. n. 3.

Adultero an & quomodo post actionem criminariam liceat ob idem delictum intentare Civilem; & econtra? p. 787. n. 4. 788. n. 5.

Adulteram criminaliter accusans non potest finito hoc iudicio petere diuortium. p. 787. n. 4. Nec donis amissionem. p. 788. n. 4.

Advocatus.

Advocatus, custodia, seu Regale loci Ecclesiastici quid? p. 406. n. 1. Ea sibi de nouo vendicans & propterea bona Ecclesiastica usurpans excommunicatur. ibid.

Non item id faciens ex fundatione vel recepta consuetudine. p. 407. n. 1.

Advocatus factus vacantis Ecclesiæ Successori seruari debet. p. 407. n. 4. An & quomodo possit sibi accipere. n. 4 & 5.

Aduocatus.

Aduocatis aliqua omittentibus, an & quæ possit sup-
plere aut debeat Iudex? p. 215. n. 2.
Aduocatum notoriè inhabilem Iudex ex officio de-
bet repellere. p. 216. n. 2.
Aduocatus & defensor Ecclesiæ est Imperator. p. 326.
n. 10. p. 327. n. 13. p. 328. n. 16.
Aduocatum si pars habere non possit, debet eum dare
Iudex ex officio. p. 734. n. 2.
Aduocatus tenetur, & cogi potest gratis seruire pau-
peri. p. 734. n. 2.
Aduocari duarum partium ne nimis sint inter se inæ-
quales, attendere debet Iudex. p. 734. n. 3.
Aduocatus in causa sui Monasterij potest esse Reli-
giosus. p. 734. n. 4.
Aduocatus si sit subditus aut familiaris Iudicis, an
possit reculari? p. 734. n. 5.
Aduocatus alicuius an possit pro eo esse testis; & e-
contra? p. 774. n. 1.
Aduocatum agere in qua causa & foro possint Cleri-
ci in Minoribus? p. 779. n. 1. Clerici in Maioribus,
& beneficiati? n. 2. Religiosi? p. 780. n. 2. & 3. Sa-
cerdotes? 781. par. & n. 2.
Aduocati comparantur. p. 782. n. 4.
Aduocatum si quis agat contra suum donatorem, re-
uocari potest donatio. p. 782. n. 5. Nisi faciat ex
mandato Superioris, ibid. vel pro persona coniuncta. ib.
Aduocatum agere an quis possit contra Rempublicam;
vel dominum, à quo habet salarium annuū? p. 782. n. 6.
Aduocatus & Procurator ad lites quomodo differant?
remissus. p. 782.

Aetas.

Aetas XXIV, annorum completorium requiretur ad
beneficium curatum. p. 156. par. p. 157. n. 1.
Aetas minor XXIV, annis est inhabilis ad beneficium
curatum; non ad gratiam pro illo. p. 157. n. 1.
Aetas ad Dignitatem aut personatum sine cura sunt
anni XXI. completi. p. 254. n. 1. p. 529. p. 539. n. 3.
Quomodo in ea possit Episcopus dispensare? p. 539. n. 2.
Aetas ad quodlibet beneficium curatum, Episcopatu
inferius, est annus XXV, inchoatus. p. 254. n. 1.
Aetatem ad beneficia requisitam quando sufficiat cõ-
pleri intra annum? p. 255. n. 4. & 5.
Aetas per se ad beneficia requisita dispensari non pot-
est ab Episcopo sine speciali concessione. p. 255. n. 4.
Potest tamen dispensari aetas per accidens tantum requi-
sita. p. 257. n. 8.
Aetatis annus XXII, inchoatus requiritur ad Cano-
nicum Cathedralium. p. 256. n. 6. In Germania non
obseruatur, ibid.
Aetas ad Capellaniam ex fundatione sacerdotalem,
quæ sufficiat? p. 256. n. 7.
Aetas annorum XXX, olim ad Presbyterium requi-
rebat. p. 260. n. 20.
Aetatis defectu inuolidè electus potest iterum elege-
ri. p. 269. n. 2.
Aetas anni XXIV, completi ad Parochiam necessa-
ria. p. 408.
Aetatem anni XIV, inchoati qui non habet, non pot-
est hodie vllum beneficium obtinere. p. 435. n. 1.

Aetas quænam olim ad Canonicatum Cathedralis,
& Collegiatæ suffecerit? ibid.
Aetatis & professionis anni quinam in Abbatibus
Prioribus olim & hodie requisiti? p. 445. n. 1. & 3.
Aetas, quæ virgines possunt consecrari. p. 505. n. 1.
Aetas Iudicis Ordinarij quæ? p. 667. n. 1. quæ dele-
gati? p. 668. n. 2. Quæ compromissarij & Arbitri
3. Quæ successoris in regni administratione? n. 4.
Aetatis præcedentia deferenda, vbi reliqua sunt æ-
taria. p. 736.
Aetas Procuratoris ad lites quæ? p. 803. quæ ad to-
goria, ibid.

Aequiparata.

Aequiparatorum de vno quod statuitur etiam in ma-
teria penali, statutum est quoque de altero. p. 114.
n. 5. p. 413.
Aequiparata sunt electi & Postulatio quoad Ius
fragandi. p. 220. n. 3. Non, in alijs, p. 227. n. 5.

Affinitas.

Affinitatis secundo in gradu dispensatio contra Tri-
dentinum valet sine clausula eius derogatoria. p. 110. n. 4.
Affines non intelliguntur nomine consanguineorum.
p. 405. n. 5.

Alienatio.

Alienare bona Contentus non potest Abbas sine eius
consensu. p. 107. n. 10.
Alienare bona Ecclesiæ vt Episcopus aut Prælatum sine
Capituli consensu possit, per consuetudinem obtine-
re non potest. p. 203. n. 1.
Alienatio rei Ecclesiasticæ iure positio inuolida, an
& in conscientia sit inuolida. p. 258. n. 11.
Alienans malè res Ecclesiæ tenetur ad compensatio-
nem dampni. p. 309. n. 12.
Alienatio rerum Ecclesiasticarum quam solemnita-
tem requirat? p. 309. n. 12.
Alienatio rerum Ecclesiasticarum si iure nature sit
tem sit valida, reddit acceptantem tutum in conscientia.
p. 310. n. 1. Potest conualescere postea etiam pro iure
positiuo, ibid.
Alienare res Imperij non potest eius Vicarius
p. 328. n. 15.
Alienanda si sit res Ecclesiastica, non est necesse re-
uocare Capitulares absentes. p. 331. n. 3.
Alienatio quædam est, Ius Suffragij concedere dig-
tati extraneæ vel in perpetuum personæ. p. 361. n. 5.
Alienandi Ius qui non habet, non potest licite cedere.
p. 378. n. 8.
Alienare ex iusta causa potest mobilia administrator
vacantis Cathedralis *cum libera*; non item immobilia.
p. 444.
Alienatio quædam est renuntiare priuilegio, dignita-
ti concessio. p. 494. n. 18.
Alienationes facere non potest Capitulum *secundum*
cane, p. 751. n. 8.
Alienatio rerum facta à Prælato potest per subsequen-
tem cõsensum Capituli aut Superioris confirmari. p. 760.
Alienationes rerum immobilium quomodo olim in-
stituire poterint Mendicantes? p. 768. n. 1. Quomo-
do hodie? n. 2.
Alienari res Ecclesiæ Episcopo subiectæ non potest
sine eius consensu, p. 770. n. 1.

Alienare

Alienate quænam possit Prælati sine Capitali consensu? p. 771. n. 2.

Alienationi ut assensum præstare possint, solet Generalis committere Provincialibus. p. 768. n. 1.

Alienare non potest pater bona materna, delata ad filios in sua potestate constitutos. p. 833. n. 1.

Alienari si minor bona immobilia sine iudicis auctoritate irrita est alienatio. p. 833. n. 2.

Alienans dolo rem futuri iudicij mutandi causa, reatur actione in factum ad interesse & damna. p. 840. n. 1.

Quis censetur dolo alienare. n. 2. iam supra dictum actio. idem est de alienante actionem mutandi iudicij causâ. n. 3. p. 841. n. 1. & 2.

Alienatio rei iam litigiosæ est ipso iure irrita. p. 840. n. 4. p. 842. n. 4. Vri & actionis. p. 842. n. 5. Nisi sit per alienam voluntatem vel legatum. n. 6. Quandoque res censetur litigiosa? n. 4.

Alienans rem litigiosam & scienter acceptans quibus penis sint subiecti? p. 840. n. 4.

Alienatio rei litigiosæ si facta sit per legatum, debet haberi prosequi litem; non legatarius. p. 842. n. 6.

Alienare qui rem non potest, an possit de ea compromittere? p. 850. n. 3.

Alimenta.

Alimentorum suorum causa potest religiosus in iudicio stare. p. 109. n. 1.

Alimenta filii debentur à parentibus. p. 196. n. 7.

Alimenta non comprehendit Renuntiatio generalis. p. 469. n. 1.

Alimenta vel beneficium dare debet Episcopus ei, quem sine titulo aut patrimonio ordinavit. p. 514. n. 3.

Nisi Prælati aut Archidiaconi præsentauerit. p. 537. n. 4.

Alimentorum & Victualium nomine quid comprehendatur? p. 730. n. 1.

Alimenta si petat filius à Patre, procedendum est de primo. p. 736. n. 3.

Alere debet Ecclesia Clericum etiam Depositum. p. 495. n. 1.

Alere an debeat Archidiaconus Clericum in idoneum quem Episcopo præsentavit? p. 537. n. 4.

Alius. Alia.

Alius Alia sunt voces ordinariè implicatiuè similitum. p. 92. n. 3. Non tamen semper. p. 93. n. 4.

Alius cum signo universalis comprehendit maiora quam sine expressa, nisi stylus repugnet. p. 92. n. 3.

Alius refertur ad proximè antecedentia maximè in odiosis. p. 153. n. 1.

Alius, Alia post casus specialia denotat similes & maiores; non item maiores. p. 802.

Altare.

Altare unum non est deuidandum, ut vestiat aliud. p. 111. n. 1.

Altaria consecrandi potestas non potest à non-Episcopo obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 8.

Altaris paramenta benedicendi potestas potest per consuetudinem obtineri. p. 491. n. 9. Eam habent Prælati utentes Pontificalibus. p. 492. n. 10. In Germania pro suis & alienis Ecclesiis. ibid.

Altaris paramenta benedicere ex privilegio possunt Medicantium Prælati. p. 492. n. 10.

Altare cum consecratur, inungitur. p. 540.

Altaria validè possunt consecrari ab Episcopo hæretico, excommunicato, aut degradato. p. 542. n. 1. Probabiliter in iis sine dispensatione celebrari non potest. p. 543. Decet antea benedici. n. 2.

Altaris ministerium comprehendit etiam ministrarium Diaconi & Subdiaconi. p. 564. n. 2.

Alternativa.

In Alternatiuis debitoris est electio. p. 71. n. 1.

Alternatiuè de duobus si inquirendum, sufficit ad effectum ostendi unum. ibid.

Alternatiuè decretis in pænis optio penes quem sit. ibid.

Alternatiua *Aut, Vel*, sæpe non optionem, sed ordinem significat. p. 71. n. 2.

Ambitiosus.

Ambitiosus in Electione repellendus, ut indignus. p. 319. n. 1. q. 334. n. 1.

Ambitioni seruicus pactu est reprobatu, p. 329. n. 18.

Angaria.

Angaria Domino debitas nemo tenetur alteri præstare. p. 730. n. 2. Non possunt alteri vendi. ibid.

Numerantur inter Regalia. ibid.

Annata.

Annatæ sunt fructus primi anni ex vscante aliquo beneficio. p. 159. n. 2. De ijs dubium est decretum Trid. ibid.

Annatarum concessio Episcopo facta est fauorabilis; facta alius est odiosa. p. 159. n. 3.

Annatæ si conceduntur Episcopo ex omnibus beneficiis, censentur concessæ etiam ex dignitatibus. p. 159. n. 3. Non tamen ex beneficiis & prælaturis exemptis. p. 160. n. 4.

Annatæ imponi solent beneficiis ante eorum collationem. p. 159. n. 2. Imponi possunt non tantum à Pontifice, sed etiam ab Episcopo. ibid.

Annatas applicare suæ mensæ non possunt Episcopi sine auctoritate Pontificis. ibid. His tamen in Germania competit aliqua pars. ibid.

Annulus.

Annulus ex iure deferre debent soli Episcopi. p. 454. n. 3. Alij id faciunt ex consuetudine vel priuilegio. ibid.

Annuli usus solet esse coniunctus cum mitra. p. 493. n. 11.

Apocrifarius.

Apocrifarius idem est ac Referens. p. 242. par.

Apostasia.

Apostasiæ species est subtrahere se obedientiæ Pontificis. p. 49. n. 1.

In Apostasia ordinatus Religiosus incurrit suspensionem Pontifici reseruatam. p. 510.

Apostata non est Religiosus ad laxiorem ordinem sine licentia transiens, sed peccat. p. 510. Estq; excommunicatus, si sit mendicans. ibid.

Apostoli.

Apostolorum Caput à Christo constitutus est S. Petrus. p. 411.

Apostoli iurisdictionem Ecclesiasticam acceperunt à Christo cum subiectione ad S. Petrum. ibid.

B

Apostolicæ Traditiones quo modo dicantur diuinæ?
p. 455. n. 9.

Appellatio.

Appellare ab interlocutoriâ potest laicus agens coram Clerico contra Clericum, p. 7. n. 12. Et omisso medio ad Pontificem, ibid.

Appellationis remedium potest alicui supremus Princeps per delegationem auferre, p. 63. n. 3. nemo alius, p. 642. n. 5.

Appellandi liberè priuilegium quid ultra Ius commune tribuat? p. 63. n. 2. p. 64. n. 3.

Appellationis mentio faciendâ à petente Rescriptum in causa, in qua appellauit, p. 84. n. 3.

Appellatione etiam extraiudiciali interpositâ si quæ attestata, restituenda sunt in pristinum statum, p. 84. n. 3. 748. n. 3.

Appellationem intra terminum definitum non prosequens, condemnandus est in expensas, ibid.

Appellatio ab interlocutoriâ an sit legitima, discernit Iudex Appellationis, vel eius delegatus, p. 124. n. 4.

Appellans de iniusta excommunicatione remittitur ordinariè pro absolutione ad excommunicantem, p. 142. n. 1.

Appellari non potest in eo, quod conscientie Iudicis relinquitur, p. 166. n. 17.

Appellatio essentialiter est ad alium, & maiorem Iudicem provocatio, p. 202. n. 1.

Appellari à Vicario Generali ad Episcopum non potest, p. 202. n. 1. p. 587. n. 2. Alicubi nec ab Officiali, q. 202. n. 5.

Appellari à Præfecto Prætorij ad Imperatorem non potuit, p. 202. n. 3.

Appellatio extraiudicialis non facit gesta sequentia ipso iure irrita, sed suspendit, p. 267. n. 1.

Appellare non potest, nisi cuius vel proprio vel alieno nomine interest, p. 276. n. 2.

Appellatione interpositâ quando possit aut non possit adhuc procedi in negotio v. g. Electionis, p. 283. n. 2.

Appellatio, quam extra iudicium facit, qui de Electione iudicare debet, censetur iudicialis, p. 283. n. 2.

Appellatio Electioni ab aliquibus interposita, in quæ eum ab iisdem obseruandi, p. 294. n. 6.

Appellatio à laico electioni Ecclesiasticæ interposita est frustranea, p. 306. par.

Appellatum si non sit intra decem dies à sententia, transit ea in rem iudicatam, p. 318. n. 2.

Appellationi in causa electionis Episcopalis quomodo sit vel non sit deferendum? p. 403. par.

Appellans potest ab ea nondum Pontifici præsentata recedere, ibid. Nisi id faciat ex simoniaca prauitate, ibid. Est proinde de hoc examinandus, p. 448.

Appellantibus maximè in causa beneficiâ non est facile deferendum, p. 403. n. 1.

Appellans renuntiare potest appellationi antequam præsentetur superiori, aut adversario intimetur, p. 404. n. 2.

Appellans contra electionem, postulationem aut prouisionem factam, quomodo debeat obiecta exprimere, & iurare, p. 397. par. p. 413. Quomodo si appellet contra faciendam, p. 413. Intra vel extra iudicium, p. 443.

Appellatione facta non potest Ordinarius valè confirmare electionem, alioqui sui iuris, p. 436. n. 1. In aliis ante definitiuam facta appellatio non impedit processum, n. 2.

Appellantes Moniales ad sedem Apostolicam debent procuratorem mittere, p. 447. n. 15.

Appellans contra definitiuam, statuere potest terminum comparandi in Curia Romana, p. 483. n. 3.

Quid tum agere possit & debeat adversarius? ibid.

Appellatio extra iudicialis quid operetur? p. 500.

Appellari à sententia Episcopi potest ad Archiepiscopum, p. 501. n. 1.

Appellari non potest ad Episcopum à Vicario, sed à Archidiacono, p. 574. n. 3.

Appellatione æquivaleret nullitas sententiæ, p. 611. n. 4.

Appellatio facit, ut executio sententiæ à Delegato data sit differenda, p. 620. n. 2.

Appellatio à subdelegato non suspendit Iurisdictionem Delegati, p. 622. par.

Appellare ordinariè licet ad Papam omisso intermedio superiore, 623. n. 1.

Appellandumne sit ad Delegatum Papæ ab eiusdem subdelegato? p. 623. n. 1.

Appellare possunt partes si ex magna distantia citantur, p. 624. n. 5. Nisi res ardua, ibid.

Appellationi renuntiat, qui ei contrarium actum crearet, p. 629. n. 13. Quinam tales actus? ibid.

Appellatio non conceditur in Imperio criminaliter condemnatis, p. 640. n. 2.

Appellari à subdelegato potest, si verus sit Iudex, p. 642. n. 2. Excepto uao casu, p. 650. n. 8. ad quem?

p. 642. n. 3. p. 644. n. 10. an ad subdelegatorem, si cum delegato cognoscat condelegatus? p. 675. n. 1. an si reus neget Delegato Iurisdictionem non respecti, p. 684.

an ad successorem Delegati mortui, p. 687. Pim. an ad primum Delegantem, si delegatus longè obicit?

p. 687. n. 1.

Appellari an & quomodo possit ab Auditore? p. 644. n. 6. p. 646. n. 14.

Appellari potest à Condelegato principis cum clausula: *remota appellationse*; si subdelegationem à socio accepit, p. 646. n. 13.

Appellatio quandoque admittitur contra Delegatum cum clausula: *remota appellationse*, p. 648. n. 3.

Appellationis Iudex sententiam priorem si confirmet, non ipse sed prior exequi debet, p. 649. n. 6.

Appellatio an & quomodo dectur in Notoriis, p. 673. num. 2.

Appellari semper à Delegato Ordinarij potest ad delegatorem, p. 676. n. 2.

Appellari ad quem à subdelegato possit, si subdelegatio facta sit cum reservatione, p. 679. n. 3.

Appellari ab Arbitris voluntariis non potest, p. 682. p. 844. n. 5. Potest tamen contra eos reclamari, p. 682.

p. 844. n. 5. Apud quem & quando? p. 813. n. 5. V. *Laudum*.

Appellari potest ab Arbitris, qui à iure vel Iudice dantur, p. 682. p. 844. n. 5. ad quem? p. 682.

Appellatio non debet esse patrociniû malitiæ, p. 707. n. 1.

Appellationis Iudex si malè cesserit, potest Ordinari

nis cogere rem ad desistendum à peccato publico. *ibid.*

Appellatio à sententia censuræ parit effectum non suspensivum; sed devolutivum. p. 711. n. 2.

Appellationis causa delegari potest alteri de iure Canonico, non civili. p. 715. n. 2. Etiam à non-priocipio. p. 730. n. 2.

Appellare non licet à correctione legitimâ; nisi in modo excedatur. p. 716. n. 1. p. 717. n. 1.

Appellare & appellationem prosequi an debeat procurator ad lites? p. 797. n. 4.

Appellationi dubiæ potest quis addere supplicationem pro Restitutione in integrum. p. 827. n. 3.

Appellare si possit maiorennis, non conceditur ei restitutio in integrum. p. 827. n. 4. Conceditur minorenni & Ecclesiæ. *ibid.* Imo neque his, si ipso iure tui sint. *ibid.*

Appellari non potest à sententia Papæ, vel alterius principis. p. 830. n. 1. Potest tamen eidem supplicari. *ibid.*

Appellari non potest, sed supplicari causâ iam bis iudicatâ. p. 830. n. 2.

Appellationis ommissæ causâ, si Restitutio in integrum petatur, quis possit esse Iudex? p. 836. n. 3.

Appellare non licet à Iudice, qui ut vir bonus arbitratur. p. 861. n. 8.

Appellare an liceat à Iudice, coram quo petitur sententia arbitratoris reduci ad arbitrium boni viri. *ibid.*

Apparere.

Non apparere, & non esse paria censentur. p. 402. n. 2.

Apprehensio.

Apprehensio fictâ non tantum dominium; sed & possessio potest acquiri. p. 174. n. 1. maxime si verba convenientia intercedant. p. 175. n. 2.

Approbatio.

Approbare Confessarios potest de iure etiam Vicarius. p. 598. n. 9.

Arbitrator.

Arbitri sunt eligendi, si Iudices delegati non possint in dubio sitz iurisdictionis convenire. p. 90. n. 8.

Arbitros eligere in suis controuersis debent supremi Principes, si aliter nequeant convenire. p. 90. n. 8.

Arbitrator nullus procedere secundum iura & leges, potest procedere secundum consuetudines. p. 173. n. 4.

Arbitrium partes per se vel per alios constituere possunt. p. 312. n. 1.

Arbitri si sint plures, sententia ab omnibus; vel ab uno nomine omnium in plurali; vel à nullo pronuntiantur. p. 414.

Arbitri sententia præsumitur iusta. p. 470. n. 2. Nisi dubitetur de eius potestate. p. 471. n. 2. Vel appellatio sit interposita. *ibid.* Vel contrarium ostendatur. *ibid.* An & quomodo præsumptio hæc sit iuris & de iure? p. 471. n. 3.

Arbitri eligendi, qui de recusatione Iudicis suspecti cognoscant. p. 665. n. 1. p. 675. n. 1. & seqq.

Arbitris pluribus constitutis si unus moriatur, an ex parte sui substitutio reliquorum? p. 669. n. 1. An si unus priuatur potestate iudicandi? p. 669. n. 1.

Arbitri constituendi, si Episcopum inter & Clericum sit controversia de causa civili. p. 714. n. 1.

Arbitri non solent, nec possunt assumi in causa criminali. p. 715. n. 1. p. 835. n. 9. & 10. Nec in matrimonialibus, aut de libertate hominis. p. 835. n. 9 & 10.

Arbitri non possunt laesos restituere in integrum. p. 835. n. 7. Quomodo id possint incipenter? n. 8.

Arbitrator late & strictè, quid? p. 669. n. 2. p. 843. n. 1.

Arbitri alij Iuris seu necessarij, alij voluntarij seu compromissarij. p. 843. n. 2. Discrimen inter hos est multiplex. n. 3. & seqq.

Arbitri Iuris possunt cogi ad suscipiendum hoc munus; non itè Arbitri voluntarij. p. 665. n. 3. p. 843. n. 3.

Arbitri Iuris habent Iurisdictionem. p. 847. n. 4. non itè voluntarij. *ibid.*

Arbitri voluntarij sententia dicitur Laudum. p. 844. n. 4.

Arbitri si sint Iuris, potest ab ijs appellari. p. 682. p. 844. n. 5. ad quem? p. 682. à Voluntariis non potest appellari, sed tantum reclamari. p. 682. p. 844. n. 5. Quando, quomodo &c. V. *Laudum.* elapso reclamandi decennio non potest peti reductio ad arbitrium boni viri. p. 860. n. 4. laeso tamen competit exceptio erroris, doli, metus. p. 861. n. 4.

Arbitrator compromissarius alius debet seruare formam Iudicij. p. 844. n. 6. Alius non tenetur eam seruare. *ibid.* & iste dicitur Arbitrator. *ibid.*

Arbitri iudicio etiam iniquo an stare debeant compromittentes? p. 845. n. 6. p. 84. n. 2. & 3.

Arbitri & Arbitratoris nomen in iure sumitur sine discrimine. p. 845. n. 6.

Arbitrator quomodo differat à compositore amicabili. p. 845. n. 7.

Arbitris possunt partes causam definiendam committere. p. 845. n. 1. Quandonam etiam debeant? p. 90. n. 8. p. 895. n. 1.

Arbitri possunt assumi numero pari; præstat tamen impari. p. 846. n. 2.

Arbitri si plures sunt assumpti, statim sententiâ plurium. p. 846. n. 3. Vno absente non valet Arbitrium aliorum. *ibid.*

Arbitri Laudum non continet simoniam, si iubeat temporale dare non pro iure beneficij, sed pro bono pacis. p. 847. n. 3.

Arbitra esse & arbitrium dicere an possit scemina? p. 848. n. 1. An eius arbitrio stare debeant partes, si iurata in illam compromiserunt? p. 849. n. 3.

Arbitrator non potest constitui super exemptionem Ecclesiæ aut Monasterij. p. 850. n. 2. Potest tamen constitui super incorporatione Parochiæ cum exempto v. g. Monasterio. *ibid.*

Coram Arbitris non est locus reconventioni. p. 850. n. 1. Nisi sint Arbitri Iuris. n. 2.

Arbitrator nihil potest extra compromissum facere. p. 851. n. 4.

Arbitrator an possit partem punire? p. 851. n. 4. Potest condemnare in expensas. *ibid.* Diem solutioni assignare. *ibid.*

Arbitri sententia si quis statutum se iuret, ad quid teneatur? p. 854. n. 1. & seqq.

Arbitri possunt discordiam in causa electionis terminare. p. 855. n. 1. Saluo iure Confirmatoris. *ibid.*

Arbiter quibus presentibus sententiam dicere debet? p. 556. n. 2. intra quod tempus? ibid. quo loco? ibid.
Ad arbitros possunt partes recedere à Delegatis in sum fauorem. p. 857. n. 1. & ab Arbitris iterum redire ad Delegatos. n. 2.

Arbitri Compromissarii duo si sint discordes, assumere sibi debent cum iudicis autoritate tertium. p. 665. n. 2. p. 857. n. 4. an etiam post latus in discordia sententias? p. 665. n. 2. an iste tertius assumptus sit verus Arbiter. p. 858. n. 5.

Arbitri duo Constituti ita ut in discordia ipsi eligant sibi tertium, an validè constituantur? p. 857. n. 3. an valeat electio tertij concorditer ab istis duobus facta? p. 858. n. 4. an valeat sententia ab iisdem concorditer. ibid.

Arbiter non potest vices suas alteri delegare. p. 858. potest tamen ad arbitrium dicendum constituere alium, vel alios ibid.

Arbitri compromissarii potestas an extinguatur per mortem unius ex compromittentibus: p. 856. n. 4. p. 859. n. 1. & 2.

Arbitri v. g. tres si in arbitrio non concordant valent majora. p. 859. si singuli diversimò dicant arbitrium, ad quid teneatur condemnatus? ibid.

Arbitrorum plurium si aliqui adesse possint & nolint, reliqui validè procedunt secundum ius canonicum. p. 860. n. 1. modo major pars eorum adsit. n. 3. non item secundum ius civile. n. 2. neque si partes expressè aliud voluerunt ibid.

Arbitrator.

Arbitrator quid sit? p. 669. n. 2. p. 844. n. 1.
Arbitratorum uno mortuo vel privato, an expiret etiam potestas reliquorum? sicut in Arbitro 669. n. 2.

Arbitrator quomodo differat à composito amicabili, p. 845. n. 7.

Arbitrator non tenetur servare formam iudicij. p. 844. n. 6.

Arbitratix etiam femina potest esse. p. 84.
Arbitratoris sententia ad arbitrium prudentis Viri reduci potest? p. 861. n. 5. Coram quo iudice petenda hæc reductio? n. 6. Intra quod tempus? n. 7. An in causa reductionis liceat ab eius iudice appellare? n. 8.

Arbitramentum.

Arbitramentum est sententia Arbitratoris. p. 844. n. 6.
Arbitramentum de instantum ferri potest; super quibus compromissum est. p. 851. n. 4.

Arbitramentum reduci potest ad arbitrium boni viri. p. 862. n. 5.

Arbitrium.

Arbitrium V. laudum.
Arbitrium de instantum ferri potest, super quibus compromissum est. p. 851. n. 4.

Archidiaconus.

Archidiaconatus subinde Officium appellatur. p. 200. n. 1.

Archidiaconus debet ordinandos in Diaconos aut presbyteros presentare Episcopo. p. 523. par. p. 577. Testari eos esse Dignos, quo sensu? p. 524. Quid ei agendum, si sciat occultam alicuius indignitatem. 525. n. 4.

Archidiaconus debet fieri Diaconus. p. 254. n. 2. p. 527. par. impeditus etiam iuste, an sit privandus beneficio? p. 526.

Archidiaconatus requirit ætatis annos XXIV. complete. p. 529.

Archidiaconus presentans Episcopo clericum non idoneum, an teneatur cum alere? p. 537. n. 4.
Archidiaconus est princeps diaconorum seu primus Diaconus. p. 573. n. 1. olim fuit Vicarius Episcopi in omnibus. ibid.

Archidiaconi officium hodie est iuxta consuetudinem diversum. p. 573. n. 2.

Archidiaconus est Vicarius natus Episcopi. p. 574. n. 3. Jurisdictionem habet ordinariam & quo modo? ibid. ab eo appellari potest ad Episcopum. ibid.

Archidiaconus ex iure communi est qui dignitate preferendus Præposito & Archipresbytero seu Decano. 574. n. 4. uti & Vicario Generali. p. 575. n. 4.

Archidiaconi officium ut olim fuit, & quod Vicarij Generalis, quomodo differt. p. 574. n. 3.

Archidiaconus olim tertio quovis anno visitare debuit, si Episcopus non fecit. p. 573. par.

Archidiaconi olim fuit ministros altaris inferens, & ad Evangelium legendum constituere, p. 525. res Ecclesie custodire. ibid.

Archidiaconus non potest sine consensu Episcopi conferre beneficia curata. 576.

Archidiaconus an & quomodo habeat potestatem excommunicandi? p. 576.

Archidiaconus ordinariè non potest Ecclesias intra triennium nisi semel visitare, p. 576.

Archidiaconi Jurisdictioni quinam fuerint subiecti? p. 577.

Archidiaconus quomodo olim clericos, decanos rurales potuerit instituire. p. 577. quomodo Abbates & Abbatissas?

Archidiaconus non potest dare sine consensu Episcopi dimissorias. p. 577.

Archidiaconi Jurisdictio quem habeat distinctam? p. 578. n. 1. est subordinata Consistorio Episcopi. ibid.

Archidiaconus habet Jurisdictionem in tota clericali Archidiaconatus. p. 578. non item in Monasteria ibid. n. 2. nisi legitime præscripserit. ibid. præsumitur præscripsisse contra omnia, si præscripserit contra aliquam. n. 3.

Archidiaconus, Archipresbyter, & Ceteros sunt tres columnæ Ecclesie. p. 582.

Archidiaconus delinquentem in suo territorio clericum peregrinum non potest punire. 731. n. 1.

Archidiaconi territorium si sit de noua diocesi est ille subiectus Episcopo; & non e contra. p. 754. n. 2. Si non sit de illa, neuter est alteri subiectus. ibid.

Archiepiscopus V. Metropolitanus.

Archiepiscopi non est concedere, ut Episcopus cum consensu Capituli supprimat beneficium in proprium & capituli commodum. p. 33. n. 3.

Archiepiscopali & Episcopali dignitate maior est Cardinalatus. p. 217. n. 4.

Archiepiscopus translatus pallium solum secum deferret, quem in sinem? p. 222. n. 1. p. 459. n. 1. in noua Metropolitana, petere debet nouum. ibid. In utroque deinde sepeliendus, & quomodo? p. 222. n. 1. p. 459. n. 1.

Archiepiscopo translatio ad aliam Metropolitanam non facile conceditur à Pontifice. p. 222. n. 10.

Archiepiscopus ad Episcopatum alium postulat; non eligi

eligere potest. p. 223. n. 1. Niu ante confirmationem aut post legitimam Renuntiationem. p. 224. n. 2.
 Archiepiscopi debent esse uniti cum Episcopis & Pontifice, ut membra cum membris & capite. p. 244. n. 3.
 Archiepiscopus in schisma aut haeresin lapsus, amittit Jus consecrandi Episcopos provinciae. p. 245. n. 4.
 Archiepiscopus ad agendum ex Jure devoluto, nec consensu nec consilio Capituli opus habet. p. 262. n. 7.
 Ad Archiepiscopum quando devoluitur Jus consecrandi, confirmandi, ob negligentiam vel delictum Episcopi. p. 262. n. 7.
 Archiepiscopus & veluc Dux & Princeps inter Episcopos suae provinciae. p. 263. n. 1. unde dicatur Metropolitanus? ibid.
 Archiepiscopus statim post Confirmationem, ante Consecrationem aut pallium habet vsum Jurisdictionis. p. 268. n. 1. Quoad actus minores, non maiores. p. 459. n. 1.
 Archiepiscopus post Consecrationem debet Petere pallium intra trimestre sub poena amittendae dignitatis. p. 369. n. 2.
 Archiepiscopus confirmat Episcopum Ecclesiae Regularis cathedralis sibi subiectae. p. 286. n. 1.
 Archiepiscopus quomodo ante Confirmationem & pallium permittitur administratio? p. 306. par.
 Archiepiscopus Salisburgensis etiam hodie habet Episcopos, quos confirmet. p. 341. n. 6.
 Archiepiscopus potest sine pallio, non tamen ante acceptum pallium, consecrare Ecclesiam, vel ordinare extra provinciam. ps. 458. n. 3. Imo potest id etiam ante acceptum Pallium, si ante iam fuit consecratus Episcopus. n. 4.
 Archiepiscopus nemo appellari debet, ante acceptum pallium. p. 458. n. 3. p. 459. par.
 Archiepiscopus unus non potest alteri commodare suum pallium. p. 458. n. 1.
 Archiepiscopali dignitati adhaeret quidem Jus petendi pallium, non tamen concessio usus. p. 458. n. 2.
 Archiepiscopalis officij plenitudinem ante acceptum pallium nemo habet; & quid illa? p. 459. n. 1.
 Archiepiscopus, quos actus Jurisdictionis & ordinis Possit vel non possit ante acceptum pallium exercere? p. 306. par. p. 459. n. 1.
 Archiepiscopus potest uti pallio intra, non extra Ecclesiam, nisi consuetudo ferat. p. 459. n. 1. In missa- rum solemnibus. p. 460. n. 1. Diebus solemnibus à consuetudine suae Ecclesiae determinatis. p. 460. n. 3.
 Archiepiscopus ordinaturus Clericos in altera diocesi cum pallio, quorum consensu indigeat? p. 461. n. 2.
 Archiepiscopus in castris aut domo privata celebrans, an uti possit pallio? p. 461. n. 1. An si ob consensum populi extra fores Ecclesiae celebret? p. 461. n. 2.
 An in Missa pro Defunctis? p. 462. n. 3.
 Archiepiscopus celebrare potest in sua & aliena Diocesi sine pallio. p. 462. n. 1.
 Archiepiscopus potest in aliena diocesi celebrare cum Pontificalibus absque licentia proprii Episcopi. p. 462. n. 2. Etiam solemniter benedicere populo, ibid. in Germania est contraria consuetudo. ibid.
 Archiepiscopus resignans fieri potest Episcopus. p. 475. n. 2. & 3.

Archiepiscopus habet Jurisdictionem in Episcopos suffraganeos, etiam coactivam. p. 501. n. 1. An ad- huc negligentes sint, possit etiam vices eorum obire? n. 2. Est ordinarius eorum superior. p. 714. par.
 Archiepiscopus nullam habet Jurisdictionem in sub- ditos suffragandi, nisi in casibus iure expressis. p. 501. n. 1. p. 503. p. 714. prin: Inter quos non est, suffraga- neum esse excommunicatum, p. 501. n. 2. Quis tum subditis lus dicat? ibid.
 Archiepiscopus non potest cathedrali vacanti admi- nistratorem dare, nisi ob negligentiam capituli & causa cognitâ. p. 504. n. 1.
 Archiepiscopi consecratio quibus praesentibus per- agenda. p. 508. n. 1. In qua Ecclesia? p. 306. par. p. 307. n. 2. p. 508. n. 1. p. 509. n. 4. Quae die? p. 253. n. 6. p. 509. n. 5.
 Archiepiscopus non potest concedere facultatem plures ordines sacros uni una die conferendi. p. 514. par.
 Archiepiscopus non potest in universali canone Ec- clesiae dispensare. p. 614. n. 1.
 Archiepiscopus an & quomodo possit punire Vica- rium Generalem alicuius sui suffraganei. p. 589. n. 3.
 Archiepiscopus adiri potest, si Episcopus sententiam ipso jure irritam tulit. p. 612. n. 3.

Archiepiscopus	}	Salisburgensis in Germania.	} est Lega- tus, p. 637. n. 1.
		Cantuariensis in Anglia.	
		Pisanus in Italia.	
		Rhemensis in Gallia.	
		Pragensis in Bohemia.	

Archiepiscopus, qui est Legatus Natus, potest proce- dere in omnibus causis, quas ad ipsam subditi suffraga- neorum deferunt. p. 637. par. Quomodo haec pote- stas sit hodie per Tridentinum restricta? p. 688. n. 5.
 Archiepiscopus an absolvere possit excommunica- tum à Coepiscopo? p. 703. n. 1. p. 712. n. 3.
 Archiepiscopi de Jure est consecrare Episcopos. p. 713. n. 1. In Germania id peragit vicinus Episcopus. ibid.
 Archiepiscopus potest committere aliis etiam ea, quae sunt mixti aut meri Imperij. p. 713. n. 2.
 Archiepiscopus an sit Iudex in causa criminali inter Episcopum & Clericum controversa? p. 714. n. 1.
 Archiepiscopus nullam habet lus in subditos Coepi- scopi ante appellationem. p. 725. par.
 Archiepiscopus nullam habet Jurisdictionem in diocesi Coepiscopi, nisi in habitu, p. 725. n. 1. Non po- test in ea constituere officialem pro casibus futuris, ibid. Nisi ex consuetudine immemoriali. p. 726.
 Archiepiscopi Vicarius non potest ferre censuram in Coepiscopos. p. 726. par. An si ferat, validè ferat? n. 2. Etiam in electos tantum & confirmatos? ibid. Potest autem delegatus Archiepiscopi. p. 726. n. 2.
 Archiepiscopus ubi cognoscere possit causam ex di- cecsi Coepiscopi ad se devolutam? p. 60. n. 4. p. 729. n. 1. Discrimen quoad hoc inter ipsum & Legatū. ib.
 Archiepiscopus delinquens in Diocesi sui Coepisco- pi non potest ab eo puniri. p. 754. n. 3. Delinquens extra provinciam potest puniri à locali Episcopo. n. 4. quo modo? ibid.
 Archiepiscopus non potest esse Iudex in causa testi- tutio.

tutionis, quam subditus suffraganei petit ob omissionem appellationem. p. 836. n. 3.

Archipresbyter. V. Decanus.

Archipresbyter debet fieri Presbyter. p. 527. par. impeditus etiam iuste, an sit priuandus beneficio? p. 528.

Archipresbyter est idem ac Decanus. p. 579. n. 1. alius est urbanus, alius ruralis. ibid. Subest Archidiacono, & præest reliquis presbyteris. p. 579. n. 1.

Archipresbyteri urbani quodnam sit officium? p. 580. Archipresbyter quam habeat Iurisdictionem in foro externo, pendet ex consuetudine cuiusque Ecclesie? p. 580. n. 1.

Archipresbytero urbano olim confiteri debebant reliqui presbyteri. p. 580. n. 2.

Archipresbyter urbanus censetur habere dignitatem seu personatum. p. 581. n. 3. Non item ruralis. ibid. Archipresbyter, Archidiaconus & Custos sunt tres columnæ Ecclesie. p. 582.

Argumentum. Argumentatio.

Argumentatio negatiua à consuetudine ad pactum valet: non item affirmatiua. p. 191. n. 2.

Argumentatio negatiua à statuto ad pactum valet: non item affirmatiua. p. 192. n. 3.

Argumentum valet à sensu contrario ei, quod in dispositione ponitur causatiue. p. 389. n. 6. Non item assertiue tantum, vel exemplificatiue. p. 390. n. 7. Declaratur utrumque per exempla. ibid. & seqq.

Argumentum à sensu contrario non valet, si sequatur absurdum. p. 390. n. 7. Aut Ius clarum obstat, ibid. p. 731. n. 3.

Arma.

Armata manu an ad executionem uti possit Delegatus Papæ. p. 609. n. 1. vnde accersenda. n. 2.

Armata familiam an habere possit Episcopus Iurisdictione temporali carens? p. 609. n. 3.

Armorum usum facit necessitas Clericis licitum. p. 609. n. 3.

Articulus.

Articulus jurisdictionalis & non jurisdictionalis quid? p. 645. n. 11.

Articulus mortis est quodvis probabile moriendi periculum. p. 715. n. 4.

Artifex.

Artificum causas circa artem cognoscit præpositus collegij. p. 20. n. 4.

Artificum Collegia non habent Ius petendi restitutionem in integrum. p. 837. n. 2.

Affessor.

Affessor à Delegato non adhibendus sine necessitate. p. 165. n. 15. Salarium competens ei à partibus dandum. p. 166. n. 16.

Affessores & Consiliarij quales esse debeant? p. 177. n. 4.

Auditor.

Auditor quomodo possit à partibus recusari? p. 642. n. 4.

Auditor ut suspectus potest recusari. p. 642. n. 6. p. 647. n. 14.

Auditor à quo constitui possit? p. 645. n. 11.

Avocatoriæ. V. Littera.

Authentica.

Authentica Imperatoris Iustiniani de Ecclesiis, Episcopis, &c. per se nullam habent vim. p. 39. n. 5.

Autoritas.

Autoritas ubi maior, non semper est etiam probabilitas maior. p. 8. n. 18.

Autoritas eligentis consistit in eiusdem dignitate, ætate & tempore possessionis. p. 290. n. 3.

Autoritate Apostolica agere quæ potest Episcopus, non potest Capitulum sede vacante. p. 710. n. 4.

Autoritas plus est quàm consensus. p. 760.

Autoritas Veterum I. C. non est ut, indubitata ego: ab omnia recipienda. p. 823. n. 8.

Balsamum.

Balsamum in chrismate quid significet? p. 540.

Balsamum an sit pars substantialis in materia Consecrationis? p. 542. n. 2.

Bannus.

Banni sententia non excedit territorium bannite. p. 60. n. 4.

Baptismus.

Baptismus est invalidus, si alius materiam, & alius formam apponat. p. 544. n. 2.

Bellum.

Bello inter communitates subiectas orto, principes eas ad pacem cogere potest. p. 757. n. 1.

Belli tempore quænam persona plena securitate gaudere debeant? p. 758. par. & n. 1. Subiudicatum enim istæ possunt irradi. n. 2.

Benedictio.

Benedictio solent Abbates electi, non consecrati. p. 277. n. 3.

Benedictio Abbatis differt in multis à Consecratione Episcopi. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Benedictio ipsa Abbatis est alicubi eius Confirmatio. p. 278. n. 4. p. 490. n. 2.

Benedictio Abbatis communiter solet die dominico peragi. p. 278. n. 5. Potest etiam quouis festo fieri. p. 490. n. 4. Non est peccatum graue, si fiat die non festo, ibid. Non debet iterari ob aliam nouam praesentiam. p. 278. n. 6. p. 490. n. 6. Potest iterari si non iteratur. p. 278. 6. Non tamen debet. p. 491. n. 1.

Benedicenda Abbatissa & Priorissa an & quando? p. 447. n. 12.

Benedicendi an sint, & à quo Abbates Cisterciensium ut Pontificata exerceant? p. 489.

Benedicere solemniter populum non potest Episcopus nondum consecratus. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Benedictio non est Abbati ad actus ordinis indubitaliter necessaria. p. 490. n. 3. Alicubi non omnino omittitur. ibid.

Benedictio non solent coniuges accepta iam semel benedictione nuptiali. p. 490. n. 5.

Benedicendi corporalia, aliisque paramenta potest potest à non-episcopo per consuetudinem obtineri. p. 491. n. 3. Quis eam & quantum habeat? p. 492. n. 10.

An sit actus Episcopalis? p. 519. n. 8.

Benedictio alia priuata, alia publica, & hæc vel simplex, vel solemnis. p. 493. n. 12. & 13. Quæ à quo dandi possit? ibid.

Benedictionem dare quomodo possit sacerdos & Ab-
bas presente Episcopo? 493. n. 13.
Benedicere populo per vias potest Legatus in accessu
ad promoniam. p. 696. n. 2.
Benedicere in aliena diocesi potest Archiepiscopus
solemniter populo sine licentia Ordinarii. p. 492. n. 2.
sicut contraria est consuetudo Germaniae. ibid.
Benedictionem solemnem an & quomodo dare pos-
sit Praelati? p. 492. n. 12. & 13.

Beneficium vide,

*Collatio, Vnio, Pluralitas, Vacatio, Denotatio
Reservatio, Rescriptum beneficiale.*

Beneficiorum liberam habet dispositionem Pontifex
p. 14. n. 12.
Beneficij collatio propter negligentiam Inferioris
denotatur ad superiorem. p. 27. n. 1.
Beneficij extinguendi causa iusta sunt redditus stabili-
ter tenues aliorum canonicorum. p. 27. n. 2. p. 32. n. 1.
Beneficia non potest Episcopus Consensiente etiam
capitulo suppressere in commodum utriusque simul.
p. 32. n. 3.
Beneficium Episcopus potest extinguere in commo-
dum solius capituli. ibid.
Beneficium non potest Episcopus venire, eiusque re-
ditus mensuræ capitulari applicare, nisi ad tempus. ibid.
Beneficia Ecclesiastica Personis idoneis conferenda.
p. 48. n. 4.
Beneficialia Rescripta sunt strictæ interpretationis.
p. 66. n. 10.
Beneficium notorie indigno, si iubeatur conferri, quid
respondendum commissario? p. 73. n. 3.
Beneficij collatio est Gratia & species donationis.
p. 73. prin. p. 140.
Beneficia possunt Conferri etiam Iudæo satis in fide
probato. p. 79. n. 3.
Beneficium impetraturus à Pontifice debet exprimere
dignitatem aut personatum, si quem iam ante habet.
p. 79. n. 1. Imo quodvis beneficium & Ius beneficiale
p. 128. n. 3. p. 129. n. 7. etiam si modicum sit p. 193.
n. 1. pensionem quoque, licet sit simoniacè obtenta,
p. 127. n. 3. non itè impetraturus ab inferiore. p. 80. n. 2.
Beneficium sufficiens habenti non est Conferendum
aliud. p. 96. n. 1. Nec solet à Pontifice conferri sine
mentionem prioris. p. 116. par. p. 117. n. 3.
Beneficiorum pluralitas quanta ferat incommoda?
ibid. prohibita in Tridentino. ibid. p. 154. n. 1.
Beneficij Ecclesiastici non est capax laicus. p. 97. n. 2.
p. 774. n. 3.
Beneficij sui tuendo pro iure potest religiosus stare
in Iudicio. p. 109. n. 1.
Beneficium quod ex mandato conferendum Doctori
vel examinato, inualidè conferatur alteri. p. 111. n. 6.
Beneficij fructus sequestrari possunt, si quis in causa
beneficaria sit Contumax. p. 114. n. 1.
Beneficij in possessionem mitti non potest Actor Reco-
ntumace, nisi ius suum probet. ibid.
Beneficij in lite si diffidas probationi, impetrare po-
tes litteras in forma, si *neutri*, vel si *nulli*. p. 114. n. 3.
Beneficiales litteræ aliæ sunt iustitiæ sive in forma

communi, & pauperum. p. 116. n. 1. aliæ gratiæ seu
gratiolæ. ibid.
Beneficium pro alio absque omni eius mandato po-
test impetrari. p. 122. n. 5.
Beneficij Resistentiam exigentis locus est clerici do-
micilium. p. 124. n. 1.
Beneficia plura prouideri ab vno collatore si iubeant
litteræ Pontificis, posteriores debent habere clausulam:
non obstante quod pro alio scripserim. p. 126. n. 3.
p. 140.
Beneficiorum permutationes sunt odiosæ. p. 127. n. 2.
Beneficium est ius perpetuum recipiendi redditus ex
bonis Ecclesiæ ratione officij spiritalis, autoritate ec-
clesiastica Constitutum. p. 128. n. 1.
Beneficium non habet Canonicus, habens solum ex-
pectationem præbendæ. ibid.
Beneficialis gratia Papæ est obrepticia, si priores per
concursum aut pro mense Papali collatæ non fiat men-
tio. p. 128. n. 6.
Beneficij acceptatio per procuratorem, et si reuoca-
tionis suæ inscius sit, non valet. p. 131. n. 7. Valet ta-
men Renuntiatio. ibid.
Beneficium Vacans v. g. per cessionem non potest
conferri habenti Rescriptum ad vacans per obitum.
p. 135. v. Rescriptum. Nec vacans per obitum habenti
concessionem ad vacans per Renuntiationem. ibid.
& p. 152. n. 1. Neque vacans per Matrimonium ha-
benti concessionem ad vacans per aliud incomparabile.
p. 153. n. 1.
Beneficia omnia vacant ipso iure per promotionem
ad Episcopatum. p. 150. n. 1. Quando & quomodo
vacant p. 251. n. 1. 2. 4. & 5. sunt reservata Pontifici
ibid. Gratia ea retinendi est strictè interpretanda.
p. 150. n. 1.
Beneficium per obitum aut renuntiationem vacare,
sunt quasi specie distincta. ibid. p. 152. n. 1.
Beneficium Sacristæ v. g. validè Conferitur, et si in
Rescripto vocetur Dignitas. p. 136. n. 3.
Beneficiorum collatio spectat Iure ordinario ad Epi-
scopum; Iure speciali quandoque ad alios. p. 144. n. 2.
p. 700.
Beneficium si dicitur vacans per obitum, intellige na-
turalem. p. 154. n. 4.
Beneficij sibi collati ignarus validè impetrat à Ponti-
fice Rescriptum ad aliud. p. 154. par. Idem est de eo,
qui collationem nondum acceptavit n. 1. Optionem
habet eligendi alterutrum, nisi fiat incompatibilia. ibid.
Beneficio legitime priuatus non potest per Ordina-
rium restitui sine Consensu patroni. p. 156. n. 3.
Beneficij vacantis fructus primi anni. V. *Annata*.
Beneficij nomine in odiosis non comprehenduntur
Dignitates. p. 159. n. 3.
Beneficiorum dicecensis nomine in odiosis non com-
prehenduntur exempta. p. 160. n. 4.
Beneficium & Dignitas habent se vt excessam & ex-
cedens. p. 163. n. 5.
Beneficium est propter officium. p. 170. par.
Beneficium novum non est instituendum cum detri-
mento aliorum beneficiariorum. p. 181. n. 1. Nisi ne-
cessitas sit, aut magna utilitas Ecclesiæ. n. 2. Vel detri-
mentum modicum. n. 3.

Ad Beneficium non potest assumi suspensus ab officio, aut beneficio, excommunicatus, interdictus personaliter, aut irregularis p. 187. n. 5.

Beneficia uniformia in eadem Ecclesia nemo potest obtinere absque dispensatione papali. p. 201. n. 6.

Beneficium non potest sine canonica institutione obtineri. p. 205. prin.

Beneficiorum permutatio si fiat, an optandi præbendæ consuetudo locum habeat? p. 206. n. 4.

Beneficia vacantia in Curia aut reservata non admittunt consuetudinem optandi. p. 207. n. 6.

Beneficia deuoluta sicut antè, ita & post optari possunt. p. 207. n. 6.

Beneficia conferendi ius non potest laicis competere, nisi ex solo Pontificis privilegio. p. 234. & seq. n. 14. Non competit Imperatori aliisque magnatibus Germaniæ p. 236. n. 15.

Beneficia Suffraganei titularis non vacant per promotionem ad eiusmodi Episcopatum. p. 252. n. 5.

Beneficia aliqua requirunt ordinem sacrum, alia non requirunt. p. 254. n. 2. Alia requirunt eum secundum aptitudinem alia secundum actum. p. 255. n. 3.

Beneficio annexum ordinem sacrum sufficit ex iure communi recipere intra annum. p. 255. n. 3. Aliud subinde habent verba statuti & foundationis. ibid.

Beneficij simplicis olim capaces erant impuberes post primum septennium. p. 256. n. 6.

Beneficialibus in causis potest Pontifex & Episcopus partes cogere ad compositionem. p. 276. n. 1.

Beneficia claustralia etsi sint manualia, possunt tamen à Pontifice alicui concedi in perpetuum. p. 276. n. 1.

Beneficia commendata manent semper in manu Commendantis. p. 297. n. 1.

Beneficialis causa cum per Procuratorem agitur, sententia non contra hunc, sed contra Principalem fertur. p. 298. n. 5.

Beneficia ultra quod tempus vacare non debeant. p. 339. n. 1.

Beneficia incompatibilia quæ? p. 377. n. 2. Quomodo se gerere debeat aut possit Ordinarius cum habente plura incompatibilia? p. 727. par. p. 728. n. 2.

Quomodo cum habente plura compossibilia? ibid.

Beneficium mala fide possidens quasi furtum & rapinam committit. p. 377. n. 3. Fructus si percipiat, propriè speratur. ibid.

Beneficium non Canonice possidens grauitèr peccat. p. 378. n. 9.

Beneficia plura incomparibilia absque dispensatione si quis possideat, est eius ut improbi electio ipso iure irrita. p. 378. n. 9. Etiam post illa dimissa. ibid.

Beneficio sponte cedens mitius habetur, quàm amotus per sententiam. p. 389. n. 5.

Beneficia Ecclesiastica non possunt sine dispendio diu vacare. p. 393. n. 5.

Beneficiales cause celerem expeditionem postulant. p. 393. n. 4. In iis proceditur contra Contumacem lite etiam non contestata. n. 5.

Beneficium unitum sequitur naturam principalis. p. 408. n. 1.

Beneficium hodie nemo ante inchoatum annum XIV. potest obtinere. p. 435. n. 3. In qua ætate olim? ibid.

Beneficium Novitij administrandum tempore probationis per Vicarium. p. 465. n. 4.

Beneficium deserens propria autoritate, potest reuocari. p. 466. n. 2. Nisi habuisset tantum ius ad rem. ibid. An & si ius in re sit dubium & litigiosum? ibid.

Beneficij simplicis renuntiatio facile admittenda. p. 466. n. 3.

Beneficium impetraturus debet iuxta stylium comæ meminisse, si alius sit in possessione etiã colorata. p. 509.

Beneficium impetraturus à Papa exprimeere debet vacationem & vacationis modum. p. 483. n. 1.

Beneficium reservatum est, cui Pontifex manum apposuit. p. 511.

Beneficiis, quæ quis in suspensione accepit, est priuandus. p. 533. n. 1. An & quo modo etiã antè habitum. n. 2.

Beneficium simplex conferri illegitimè potest per dispensationem Episcopi. p. 556. Excipiuntur tamen aliqua; & quænam illa? p. 557. n. 5.

Beneficia suppressere non potest Vicarius absque speciali commissione. p. 597. n. 3.

Beneficia vacatura conferendi potestatem quis & cui dare possit? p. 596. n. 3.

Beneficialibus in causis transactio & sententia iudicis non confert ius. p. 611. n. 3.

Beneficialis materia est odiosa & strictissimi iuris. p. 681. n. 3.

Beneficia exempta ad exemptos spectantia potest conferre etiam Legatus à latere. p. 688. n. 4.

Beneficia ad liberam collationem Episcopi spectantia sunt vacante sede reservata Pontifici. p. 710. n. 3.

Non potest ea conferre Capitulum. p. 705. n. 3. Potest tamen administratorem eorum constituere. p. 705. n. 3. Vel ad sex menses commendatarium. ibid.

Beneficium etiam exemptum potest alicui conferre Episcopus iustus, à Pontifice conferre proximè vacaturum. p. 713. n. 2.

Beneficij iure aut lite cedere ex pacto pro temporali est transactio simoniaca. p. 761. n. 1. Nisi intercedat superioris autoritas. ibid.

Beneficia non possunt obtineri per successionem quæ sit hereditariam. p. 762.

Beneficia sine diminutione conferenda. p. 765. n. 1.

Beneficiali de iure transigere in dubio propriè autoritate, an & quomodo censetur simoniacum? p. 774. p. 775. n. 1. seqq.

Beneficio à quo & qualis imponi possit pensat. V. *Pensio*.

Beneficij impetratio sine mentione possessionis ab alio habitæ, an sit subrepticia. p. 774. n. 4.

Beneficij licet amicitiam componi potest dicitur etiam dono, sed absque præiudicio pacto. p. 775. n. 1. An etiam dando aliquid temporale ex pacto ob bonum pacis? n. 2. p. 847. n. 3. An dando aliud beneficium, vel pensionem spiritualem? n. 3.

Beneficium resignari & acceptari potest per Procureatorem laicum. p. 799. n. 1.

Beneficij renuntiatio per Clericos dominium temporale habentes extorta est ipso iure irrita. p. 813. n. 1.

Beneficium Curatum.

Beneficij curati gratiã obreptitiè impetrata à non habente legitimam ætatem, est invalida. p. 137. n. 1. Nid

Nisi sit ex motu proprio concessa. *ibid.*
 Beneficium curatum accipiens debet resignare parochiale, quod ante habuit. p. 243. n. 1.
 Beneficia curata omnia Episcopatu inferiora requirunt annum XXV. inchoatum. p. 254. n. 1. p. 256. par. p. 257. n. 1. Residentiam, & saltem intra annum Sacerdotium. p. 408. par. Alioqui promotus est ipso facto priuatus. p. 255. n. 3. p. 408. par. & p. 530.
 Beneficium curatum ipso iure inuoluitur contumacia. p. 257. n. 11.
 Beneficium curatum æquiparatur Dignitati aut Personati quo ad pluralitatem; non quoad alia. p. 351. n. 7.
 Beneficium curatum si ab Episcopo conferatur indiget quomodo deuoluatur ad Capitulum vel Metropolitanum. p. 262. n. 7.
 Beneficia curata nemo potest plura simul habere in titulum sine dispensatione Pontificis. p. 377. n. 2. p. 530. n. 3. Neque unum in titulum & alterum in commendam perpetuam. p. 359. n. 3. Altero obtento vacat prius ipso iure. p. 377. n. 2. Vtrumque præsumens retinere est utroque priuandus. *ibid.* Imo ipso iure est hoc die priuatus, & ad omnia alia inhabilis. p. 378. n. 9. Præterquam si sint insufficientia ad alendum sacerdotem. p. 529. par.
 Beneficium curatum mala fide possidens decipit animas. p. 377. n. 4.
 Beneficium curatum aut personatus non potest retineri simul cum Cardinalatu sine dispensatione Papæ. p. 383. n. 1.
 Beneficia quæ possunt simul cum Cardinalatu retineri? *ibid.*
 Beneficij curati Renuntiatio quando & quomodo admittenda. p. 466. n. 3.
 Beneficium curatum minorenni collatum non potest administrari per Vicarium laicum. p. 529. n. 3.
 Beneficium curatum de iure non potest conferri, nisi constituto in sacris. p. 530. Dispensatiuè etiam haberi tantum minores. *ibid.*
 Ad Beneficium curatum non decet dispensari cum filio sacerdotis. p. 550. n. 1.
 Beneficium curatum non potest illegitimis conferri sine dispensatione Papæ. p. 556. Si unitum sit simpliciter potest dispensare Episcopus. *ibid.*
 Beneficia curata conferre sine Episcopi consensu non potest Archidiaconus. p. 576.
 Beneficium electivum.
 Beneficium electivum in aliquibus Ecclesijs est etiam Decanatus & Præpositura. p. 228. n. 1.
 Beneficium electivum late & strictè acceptum quid? p. 290. n. 1.
 Beneficia electiua non potest conferre aut sibi reservare Legatus à latere. p. 699. n. 1. Nisi sint deuoluta ad Papam. *ibid.*
 Beneficium Vacans V. *Vacatio.*
 Beneficij vacantis fructus cui sint applicandi? p. 706. n. 3. p. 733. n. 1.
 Beneficiarius.
 Beneficiarij etiam absentes possunt ex consuetudine percipere fructus. p. 15. prin.
 Beneficiarij non sunt à suis prælatis grauandj exactio- nibus sine necessitate. p. 174. n. 3.

Beneficiatus Regularis habet à Lege Ius dispensandi de fructibus ad sustentationem & causas pias. p. 197. n. 8. p. 708.
 Beneficiarius post Confirmationè aut institutionem non potest validè renuntiare, nisi in manu Ordinarij collatoris aut superioris. p. 229. n. 4.
 Beneficiarius laicorum electione, collatione aut institutione promotus, est excommunicatus & remouendus. p. 236. n. 16.
 Beneficiatus debet ex gratitudine Collatori & promotori suo obsequia & honorem. p. 243. n. 1.
 Beneficiatus ordinem debitum intra annum non recipiens, quam pœnam incurrat? p. 254. n. 3.
 Beneficiatus tenetur ordinem sacrum beneficio annexum saltem intra annum recipere, non actu habere. p. 255. n. 3. Nisi alii habeant verba statuti aut foundationis. *ibid.*
 Beneficiati maximè in Dignitate & Cura quales esse debeant? p. 257. n. 9.
 Beneficiatus accepta institutione potest de iure communi statim adire & administrare beneficium vacans. p. 265. n. 4. Alicubi Consuetudo prærequirit etiam solemnem installationem. p. 266. n. 5.
 Beneficiatus curatus. V. *Parochus.*
 Beneficiatus religionem ingressurus, vt renantiet beneficijs suis, non est consultum. p. 465. n. 4. Necessè est vt petat licentiam ab Episcopo, sed non vt impetret. p. 467. n. 3.
 Beneficiatos instituere & destituere spectat iure ordinario ad Episcopum. p. 466. n. 1.
 Beneficiati propria autoritate deserentes beneficia renouari possunt. p. 466. n. 2. Nisi habuissent tantum Ius ad rem per electionem. *ibid.* an & si Ius in re sit dubium & litigiosum? *ibid.*
 Beneficium non potest Episcopus impedire in maiore cura aut Dignitate. p. 467. n. 6.
 Beneficiati Renuntiationem antequam admittat Episcopus, requirendus Consensus Patroni. p. 486. Collatoris & eligentium. n. 5. Quomodo & Cur? *ibid.*
 Beneficiatus an & quomodo debeat dimittere beneficium, impeditus ab ordine ei annexo. p. 528.
 Beneficiatos quo in casu & quo modo possit Episcopus ad altiorem ordinem Compellere. p. 531. n. 1. An & beneficijs priuare, si impeditos se prætant? n. 2.
 Beneficiatos Curatos sanctius est paucos habere bonos & idoneos, quàm multos malos & imperitos. p. 533.
 Beneficium contra Canones institutum quis possit amouere? p. 549. n. 2.
 Beneficiatus culpabiliter negligens officium debitum, non potest percipere fructus. p. 727. n. 1.
 Beneficiati an sint canonicè instituti, debet inquirere ordinarius. p. 728. n. 1.
 Beneficiati an & quomodo possint de fructibus inde perceptis disponere? p. 633. n. 1.
 Beneficiatus si facit in Iuribus suis transactionem aut contractum, non obligat Ecclesiam, aut successorem. p. 776. n. 2. Nisi adsit autoritas superioris. *ibid.*
 Beneficiatus potest esse Iudex & testis in causa suæ Ecclesiæ. p. 781. n. 1.
 Beneficiatus contra Ecclesiam suam agens in Iudicio, priuandus est beneficio. p. 782. n. 4. Nisi faciat ex-

mandato superioris. n. 5. Vel pro persona conuicta. ibid.

Bigamus.

Bigamus non potest postulari. p. 208.
Bigamis non solet Pontifex dare dispensationem. p. 479. n. 10.

Bigami sunt irregulares. p. 566. n. 1.
Bigamus interpretatiuus est, qui repudiatam ab alio ducit & cognoscit. p. 566. n. 3.

Bigamus est ab Ordinibus sacris, si quos accepit, penitus remouendus. p. 566. n. 1. Cum eo an in acceptis vel accipiendis Pontifex dispensare possit? p. 566. n. 2. Non facile solet, nisi ad accipiendos minores. p. 567. n. 2.

Bigamus non est Clericus in sacris duceus mortuam suam uxorem aliam & cognoscens. p. 567. n. 1. p. 569. n. 2. Incurrit tamen irregularitatem indispensabilem. p. 567. n. 1. p. 569. n. 1. An idem sit de laico secundas nuptias etiam invalide celebrante. p. 568. n. 2.

Bigamus non est, qui ex duabus uxoribus alterutram non cognouit. p. 568. Item qui duxit viduam, quam vel ipse vel prior maritus non cognouit. p. 568.

Bigamus est qui alteram ducit & cognoscit uxorem, vel viduam, vel corruptam. p. 568.

Bigamiae irregularitas oritur ex defectu Sacramenti, quo sensu? p. 568.

Bigamus non est, qui plures habuit concubinas. p. 568.
Bigamus non est Clericus in sacris aut Religiosus si ducat Virginem. p. 569. n. 2. Est tamen irregularis sed ab Episcopo dispensabilis. ibid.

Bigamus clericus caret omni privilegio clericorum. p. 569. Prohibitus est ei sub excommunicatione habitus clericalis & tonsura. ibid.

Bona Vacantia.

Bona vacantibus accensetur Ecclesia aut monasterium domino & possessore carens. p. 213. n. 4.

Bona Ecclesiastica.

Bona clericorum alio deferenda non possunt a magistratu civili v. g. decimari. p. 41. n. 7.

Bona sua immobilia possunt clerici vendere externis contra statutum aliquod civile. ibid.

Bona clericorum subiecta sunt Magistratui Ecclesiastico. 42. n. 9. Saluo iure laicorum quo ad opera realia. ibid.

Bona Monasterij administrat Praelatus ex iure communi independentem a conventu. p. 105. n. 3. Ex consuetudine vel statuto in arduis & praedicialibus dependentem. p. 106. n. 5. 6.

Bona Conventus & Praelati debent de iure esse communia; possunt tamen etiam esse diuisa. p. 107. n. 9. Sed id plerumque est noxium. ibid. n. 10.

Bonum publicum.

Boni publici causa saepe quis damnus absque culpa sustinere debet. p. 9. n. 1.

Boni publici causa potest priuatis ius suum auferri. p. 22. n. 10. Quatuor in hoc obseruanda. p. 23. n. 11.

Brachium seculare.

Brachij secularis invocatio est extra ordinarium Iudicis Ecclesiastici remedium. p. 601. n. 3.
Brachium seculare invocare etiam potest Delegatus. p. 609. n. 1.

Brachium seculare potest invocare Ordinarius. p. 719. n. 3.

Calix Vide Vasa sacra, Calumnia.

Calumniae crimen malam intentionem requirit. p. 394. n. 3.

Calumniae poena & suspensio liber est, qui ostendit se ex probabili errore egisse. ibid.

Calumniae iuramentum praestans quid iuret? p. 394. n. 2.
Calumnia committi potest et vno ex obiectis falso. p. 413.

Camera Spirensis.

Camera Spirensis sententiam semper fert contra Principalem, etsi per Procuratorem egerit. p. 299. n. 1.

Campana.

Campanas benedicere cum victione charismatis non potest Episcopus nondum consecratus. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Campanas cum charismate benedicendi in suis Ecclesijs licentiam quomodo Episcopus dare possit Abbati? p. 493. n. 17.

Cancellarius.

Cancellarius Vniuersitatis potest a Pontifice eiusque Legato dari delegatus. p. 163. n. 5. Personatum habet, non beneficium. ibid.

Cancellarius apud secularem Principem potest ex consuetudine esse Clericus. p. 560. n. 3.

Canones.

Canones dirigunt Christianos ad salutem & vitam aeternam. p. 1. n. 1.

Canones sunt in vtroque foro obseruandi, cum vertitur periculum animae. p. 1. n. 2. p. 6. n. 7.

Canones morum possunt mutari aut abrogari per homines; non item Canones Fidei. p. 4.

Canones obseruandi ab omnibus, vel in tota Ecclesia, vel in vno certo genere. p. 5. n. 2. 3.

Canones obligant Haereticos; non item Catechumenos & Infideles. p. 5. n. 2.

Canonibus in materia Ecclesiastica contrariae leges civiles sunt etiam pro foro civili abolitae. p. 6. n. 7.

Canones & Leges si in materia politica discrepent, sunt vtraque in suo foro seruanda. p. 6. n. 11. p. 60. n. 3. maxime quoad ordinem Iudicij. p. 6. n. 11.

Canonibus sacris & non proprio sensui inhærendum. p. 14.

Canones approbando Leges civiles maxime approbant communes & Imperiales; non particulares. p. 44. n. 13.

Canones privata persona mutare non potest. p. 186. n. 2.

Canon generaliter positus, generaliter est accipiendus. p. 203. n. 1.

Canon 22. & 23. dist. 63. reijciuntur ut fibulosi. p. 234. n. 14.

Canon correctorius Iuris antiqui non est extendendus ad casum non expressum. p. 413. n. 1.

Canonij Vniuersali Ecclesiae nihil contrarium statuto repossunt Episcopi. 452. n. 3.

Canon Hoc nequaquam 7. q. 1. de Episcopo, qui Religiosus factus, an possit reallumi ad Episcopatum. p. 450.

p. 480. Est Concilij Constantinop. sed non Generalis l. p. 481. n. 2.
 In Canonibus Concilij Generalis non facile dispensat Pontifex. p. 481. n. 2.
 Cap. r. de Capellis Monach. explicatur. p. 498. n. 10.
 Canon, qui est latae sententiae, habet in se executionem, quo sensu? p. 499.
 Canonibus universalis Ecclesiae conformari particulares Ecclesias valde expedit. p. 505. n. 1.
 In Canone Universalis Ecclesiae dispensare non possunt Episcopi aut Archiepiscopi. p. 514. n. 1.

Canonis.

Canonis & Praebenda sunt diuersa & separabilia. p. 33. n. 5.
 Canonis obtentae meminisse debet, qui ad aliam in alia Ecclesia litteras petit. p. 129. n. 2.
 Canoniam habenti ut beneficium vacatum conferatur, potest Episcopus mandare. p. 397. n. 5.

Canoniciatus.

Canoniciatus cui ex mandato est conferendus, conferenda est etiam praebenda. p. 140.
 Canoniciatus distinguitur a Praebenda. p. 168. n. 1.
 Canoniciatus Ecclesiae non Collegiatae, sed Cathedralis requirit Subdiaconatum. p. 254. n. 2. Aetatem anni 22. inchoati. p. 256. n. 6.
 Canoniciatus Iurisq; Capitularis possessionem certo habens admittendus est ad Electionem sine protestatione. p. 379. n. 1. Unde haec possessio colligatur. ibid.
 Canoniciatus si sit simul Praepositura, Vel ei unitus, an tum poena Canonici etiam liget Praepositum. p. 415.
 Canoniciatum conteri Adolescentibus annum 14. ingessis, non est contra Trid. p. 438. n. 2.
 Canoniciatus resignatio facile admittenda. p. 466. n. 3. Eam accipere potest Capitulum, quod confert. p. 467. n. 7.
 Canoniciatus in Ecclesia non numerata non vacat per mortem Canonici. p. 554.
 Canoniciatus Ecclesiae Cathedralis non potest conferri illegitimo sine Dispensatione Pontificis. p. 557. n. 5. An ei ob Rescriptum Pontificis conferendus sit contra Statutum propriae Ecclesiae? p. 66. n. 10.

Canonici. Vide Capitularia.

Canonici non residentes possunt ex consuetudine percipere fructus. p. 15. prin. Sed iuxta Trid. non possunt in anno ultra tres menses ab Ecclesia abesse. ibid.
 Canonici solent in Statuta Capituli ad majus robur parare. p. 16. n. 2.
 Canonici tot instituendi, quot decenter possunt sustentari. p. 32. n. 1.
 Canonicozum singulorum causa non est Capituli. p. 43. n. 3.
 Canonici sine Praebenda proprie nondum habent beneficium. p. 33. n. 5.
 Canonici saltem obligatus ad horas non debet diu esse sine Praebenda. p. 34. n. 6.
 Canonici sine Praebenda, an habeant lris ad distributiones, & vocem in Capitulo? p. 34. n. 6.
 Canonicos novos decet in rebus esse antiquis aequales. p. 34. n. 8.
 Canonici potest ex gratia supra numerum recipi et lege, ut reditus non percipiat, donec Praebenda vacet. p. 34. n. 9.

Canonici receptio cum clausula: ut praebenda careat: valet, & clausula ordinari habetur pro non adiecta. p. 36. n. 15.

Canonici habens solum expectationem praebendae non habet Beneficium. p. 128. n. 1.
 Canonico debetur praebenda. p. 140.
 Canonici quondam censentur Autoritate Pontificis vel ordinarij Collatoris receptus. p. 149.
 Canonici Autoritate Papali receptus, est in affectu praebendae preferendus cuius alteri. p. 149. n. 1.
 Canonici Cathedralis Ecclesiae potest esse delegatus Pontificis, eiusque Legati. p. 161. n. 1. Et si ingressus sit Religionem. p. 164. n. 7. Vel careat praebenda. p. 164. n. 8.

Canonici seniores preferendi Iunioribus in electione, responsione, & subscriptione. p. 205. prin. p. 736.

Canonici an & quomodo Clericorum nomine comprehendantur? p. 215. n. 1.

Canonicozum Cathedralium saltem media pars sint Presbyteri. p. 254. n. 2.

Canonici Cathedralis debent esse Subdiaconi. p. 254. n. 2. Habere annum XXII. inchoatum; quod in Germania non obseruatur. p. 256. n. 6.

Canonici sacro ordine carentes non habent vocem in Capitulo. p. 254. n. 2.

Canonico mortuo aut resignante Iura eius ad Capitulum transeunt. p. 368. n. 7.

Canonici creatio quandoque dicitur Electio improprie. p. 315. n. 1.

Canonici creatio ad quem de Iure communi spectet. p. 316. n. 5.

Canonici accusans Praelatum, si vincat, recipit expensas ab Ecclesia. p. 359. n. 4.

Canonici poena quomodo comprehendat Praepositum? p. 414.

Canonici potest in causa contra alium Canonicum ut suspectus recitari. p. 660. n. 3.

Canonici Regularis.

Canonici Regularis si Monachus fiat, & redeat, debet esse cucullatus & ultimus in choro. p. 535. par.

Canonici Regulares laxiorem habent regulam quam Monachi. p. 536. n. 1. Hodie possunt transire ad Monachos, non item olim. ibid.

Canonissa.

Canonissarum electio eodem modo peragenda, quo Monialium. p. 447. n. 17. V. *Monialis.*

Canonista.

Canonista, an Theologus aptior sit ad Episcopatum? p. 250. n. 5. & 6.

Cantoris.

Cantoris seu Praecentoria an sit dignitas seu personatus? p. 581.

Capella.

Capella intra fines Parochiae sita, non est hoc ipso ei subiecta. p. 84. n. 1.

Capellae & Matricis si idem sit Rector, tunc Capellanus non suo sed Rectoris nomine possidet Capellam. p. 84. n. 2.

Capella noua intra Parochiae fines quando possit extrui. p. 181. n. 2, & p. 658. n. 1.

Capellania.

Capellania ex fundatione Sacerdotalis in qua retate possit recipi? p. 256. n. 7.

Capellanus.

Capellanus non possidet Capellam suo nomine, quæ eundem cum Matrice Rectorem habet. p. 84. n. 2. Eo deiecto competit Adio Rectori. *ibid.*

Capellani nisi sint Canonici non habent vocem in Capitulo. p. 367. n. 2.

Capellani unius Ecclesiæ non faciunt unum corpus; nec possunt habere commune sigillum. p. 367. n. 2.

Capitulares.

Capitularium aliqui si sint inhabiles, tunc reliqui, etsi pauciores, habent Ius eligendi aut postulandi. p. 213. n. 2.

Capitularium unus si super sit habilis, potest ille eligere; non tamen seipsum. p. 213. n. 5.

Capitularium postulationem à duabus eorum partibus factam potest Superior sine cuiusquam injuriâ rejicere. p. 217. n. 6. Ex officio admittenda est ob necessitatem vel utilitatem Ecclesiæ. p. 218. n. 6.

Capitularium parte etiam maiore post vocationem non comparent, quomodo acta Capituli valeant vel non valeant? p. 220. n. 4. & 5.

Capitularis post Legitimam vocationem absens non censetur esse in numero pro illo actu. p. 221. n. 5. p. 307. num. 4.

Capitularibus omnibus extinctis uno excepto, quid iste debeat aut possit facere? p. 231. n. 3.

Capitulares possunt non pro semper, sed pro una vice Ius suum eligendi conferre alteri v. g. Episcopo. p. 233. n. 10. Aut ut una cum illis eligat, extraneum Clericum admittere. n. 11.

Capitulares ob Censuram invalidè eligentes, an novam possunt electionem facere? p. 279. n. 8.

Capitulares præsentis mortuo Prælati alicubi diem Electionis capitulariter decernunt. p. 281. n. 1. p. 367. n. 1. Non possunt ultra trimestre à die cognitæ vacationis differre. p. 367. n. 1. Nec expedit anticipare. p. 281. n. 3. Debent pro electione faciendâ convenire ad locum, ubi est Ecclesia ipsorum. p. 281. n. 2.

Capitulares an alium diem aut locum statuere possint ob impedimenta realia. p. 293. n. 3.

Capitulares longè absentes an sint ad electionem ad vocandi? p. 281. n. 2.

Capitularium pars minor, & unicus potest eligere, aliis venire negligentibus. p. 281. n. 2.

Capitulares an teneantur longè absentes, si vocarint, expectare? p. 281. n. 3.

Capitulares quando possint aut non possint in negotio procedere aliquo appellante? p. 283. n. 2. Deberent tamen prius de veritate causæ inquirere. *ibid.*

Capitulares ubi sunt legitimè congregati, ubi est Capitulum. p. 293. n. 3.

Capitulares incurrunt pœnas Canonicas, si patiantur Laicos se immiscere Electioni. p. 301. n. 1.

Capitulares possunt, si velint, alios collegas Iure eligendi privatos ad electionem admittere. p. 301. n. 2.

Capitularium unus impedire potest, ne extraneus, aut privatus Iure electionis, ad eam admittatur. p. 301. n. 3. Item compromissum ad eligendum. *ibid.* p. 312. n. 2. 3.

Capitulares eligere possunt sine ijs, qui vocati non sunt vel nequeunt venire. p. 307. n. 4.

Capitularium unus non potest etiam re integrè revocare compromissum, maiore parte non consentiente. p. 314. n. 8.

Capitulares Ius suffragij habentes votandi sunt omnes ad electionem, si possint. p. 330. n. 1. Nisi aliud ferat consuetudo. p. 330. n. 3.

Capitulares absentes non est necesse vocare ad electionem Tractatus quàm Electionis. p. 331. n. 3.

Capitulares quinam eligentibus non sint annuemandi? p. 344. n. 2.

Capitulares aliqui, si aliis non contradicentibus, electionem faciunt, valet. p. 344. n. 3.

Capitularium quilibet Scrutinij publicationem petere potest. p. 345. n. 7.

Capitulares inter si controversia oriatur, an Capitulum esse possit iudex? p. 345. n. 8.

Capitulares an & quomodo procuratorem ad electionem mittere possint? p. 349. par. & n. 1. 2.

Capitulares ordinariè cogi non possunt, ut per se vel alios Electionis tractatum intersint. p. 349. n. 4.

Capitulum.

Capitulum non obest delictum Prælati, nisi consentiat, aut de consensu suspectum sit. p. 3. n. 3.

Capitulum viuo Episcopo non habet Iurisdictionem in Ecclesia. p. 15. n. 1.

Capitulum non sine, sed cum Autoritate Episcopi potest antiquam consuetudinem tollere. *ibid.* p. 150. n. 4.

Capitulum ordinariè Episcopi spectatum est Collegium & Vniuersitas. p. 16. n. 1.

Capitulum per se potest statutum condere vi rebus suæ administrationis, aliisque minoribus, & pœnam addere. *ibid.*

Capituli Decanus ex consuetudine Germaniæ eligitur. *ibid.*

In Capituli statuta ad majus robur solent jurare Canonici. p. 16. n. 2.

Capituli statutis obligatur etiam Præpositus & Decanus. p. 17. n. 6.

Capitulum potest sine Autoritate Episcopi tollere consuetudinem Ecclesiæ damnosam. p. 16. n. 3.

Capitulum potest facere statuta obligans novos tantum, non veteres Canonicos. p. 18. n. 7.

Capitulum ut renuntiet suo favori, an opus habet consensu omnium, vel maioris partis? p. 28. n. 6. An Autoritate Episcopi? p. 16. n. 3.

Capitulum etiam cum Episcopo non potest renuntiare Privilegio Communitati concessio & utili. p. 3. n. 1.

Capitulo consentiente potest Episcopus suppressio beneficia ob tenues redditus Canonicozum. p. 32. n. 1. Nisi sint patronata. n. 2. Vel suppressio cedat in Episcopi & Capituli commodum simul. *ibid.*

Capitulari mensa non potest Episcopus unire beneficium. p. 33. n. 3. Nisi ad tempus. *ibid.* Vel bona Episcopi & Capituli sint divisa. *ibid.*

In Capitulo an habeat vocem Canonicus sine præbenda? p. 34. n. 6.

Capitulum potest ex gratia supra numerum recipere Canonicum ita, ut redditus non habeat, donec præbenda vacet. p. 34. n. 9.

Capitulum Episcopalia negotia exercere nequit à tempore, quo Episcopus est confirmatus. *ibid.*
 Capitulum plurimum collegiatim sumptorum consensu communis in quo consistat? p. 90. n. 9.
 Capitulum etiam Cathedrale non habet Iurisdictionem spirituale nisi ex privilegio vel consuetudine. p. 130. n. 1.
 Capituli cum consensu potest Episcopus beneficiis vacantibus imponere Annatas. p. 159. n. 2. Non tamen sine mensura sine consensu Pontificis applicare. *ibid.*
 Capituli sine consilio quæ per consuetudinem possit Episcopus expedire? p. 203. n. 1.
 Capitulum contra, ut præscribat Episcopus, requiritur titulus & 40. anni, sine titulo tempus inmemoriale, p. 203. n. 2.
 Capitulum inconsulto Episcopus aut Prælatus non potest de lure punire subditos. p. 203. n. 1.
 Capituli maior pars quod agit, omnes censentur agere. p. 231. n. 5. p. 364. n. 2. Si id non sit contra Iura singulorum Capitularium. p. 301. n. 3. Nec contra, sed pro Ecclesia. p. 741. n. 1.
 Capitulum totum duæ eius partes repræsentat. p. 220. n. 4.
 Capituli acta quomodo valeant aut non valeant Capitularium parte etiam maiore post vocationem non comparent. p. 220. n. 4. & 5.
 Capitulum est distinctum à Prælato, & iste eius nomine non comprehenditur. p. 231. n. 1.
 Capitulum de Iure communi debet eligere Prælatum. p. 233. n. 8. Quia ratione id possit etiam alij Clerici. p. 233. n. 9. & seq.
 Capitulum Cathedrale in Germania eligit Episcopum à Pontifice confirmandum. p. 240. n. 3.
 Capitulum Romanæ Ecclesiæ repræsentant Cardinali. p. 246. n. 1.
 Ad Capitulum quomodo devoluatur Ius conferendi beneficia ob negligentiam aut delictum Episcopi? p. 262. n. 7.
 Capitulum Collegiatæ potest Ius suum eligendi per compromissum dare Episcopo suo. p. 263. n. 2. non tenetur tamen ab eo nominatum recipere, nisi sit idoneus. p. 264. n. 4.
 Capitulum quando habet Ius eligendi, electio non potest ab alterius assensu pendere. p. 273. n. 2.
 Capitulum diem Electionis mortuo Prælato nominat. p. 281. n. 1.
 Capitulum legitime congregatur an maiore parte ex conventu digrediente dissoluatur? p. 284. n. 5.
 Capitulum ibi est, ubi Capitulares legitime sunt congregati. p. 293. n. 3.
 Capituli consilium & consensus requiritur de Iure communi ad creando Canonicos. p. 316. n. 5.
 Capituli caput in Germania est Decanus. p. 338. n. 2.
 Capituli consensus & consilium non sunt necessaria Episcopo ad expedienda Iuris devoluti. p. 341. n. 7.
 Capituli consensus communis fieri non potest nisi à collegialiter congregatis. p. 343. n. 2.
 Capitulum qualitates eligendi discutere potest non per modum Iudicij, sed informationis. p. 346. n. 8.
 Capitulum an possit esse Iudex in controversia inter Capitulares. p. 346. n. 8.

Capitulum expensas in prosequenda Electione accipit à Prælatura. p. 359. n. 3.
 Capituli vim & Ius ad eligendum habent duæ partes eorum, qui adesse volunt & possunt. p. 364. n. 1.
 Capituli actus ut valeant debet pars maior in eos consentire. p. 364. n. 1. Quam pars maior? n. 1. & 2.
 Capitulum quomodo proprium iuramentum edere possit? p. 398. n. 4. Quomodo oppugnare provisionem ab Episcopo factam. *ibid.*
 Capitulum accipit resignationem Canonici, quem confert. p. 467. n. 7.
 Capituli gratia qui se committit, non renuntiat Iuri v. g. litterarum Papalium. p. 484. n. 4. 472.
 Capitulum dicit subditis Ius, quando Episcopus est excommunicatus. p. 501. n. 2.
 Capitulum, si Episcopus capiatur, debet movere Pontificem & interea administrare. p. 503.
 Capitulum administrat, si Episcopus longè abeat, non relicto Vicario. *ibid.*
 Capitulum in quem defectum Episcopi exercent Iurisdictionem? p. 503.
 Capitulum quid agendum, si Episcopus ob senium vel morbum sit ex parte tantum inutilis? p. 503.
 Capituli consilium & consensus est Prælato necessarius ad expedienda ardua. p. 604. n. 3.
 Capitulum potest Iurisdictionem in Diæcesanos præscribere contra Episcopum. p. 717. n. 2. Ius corrigendi non potest ei omne adinere. p. 718. n. 3.
 Capitulum etsi habeat Iurisdictionem, non potest facere cessationem à diuinis sine iusta & manifesta causa. p. 718. n. 5.
 Capitulum citatur ut per procuratorem, non ut personaliter veniat. p. 756. n. 4.
Capitulum sede vacante.
 Capitulum sede vacante potest exequi sedis Apostolicæ mandata de rebus alioquin proprijs Episcopi. p. 78. n. 2.
 Capitulum tenetur ad restitutionem ob damnum malæ administrationis sede vacante. p. 357. n. 12.
 Capitulum sede vacante non potest in Iudicio agere pro Iuribus Episcopalibus. p. 826. n. 3.
 Capitulum potest sede vacante prorogare tempus Commendæ ultra sex menses. p. 409. n. 3.
 Capitulum non potest bona Prælati defuncti, aut sede vacante obuenientia sibi accipere. p. 443. n. 1. Nec obuenientia ex actibus Iurisdictionis exercere. n. 2.
 Capitulum ex officio debet sede vacante administrare. p. 443. n. 2. p. 504. n. 1.
 Capitulum si Cathedrali vacante sit suspectum, dari solet Administrator *cuos libera.* p. 444.
 Capitulum sede vacante dispensare in interdictis Ordinum potest etiam cum Regularibus exemptis. p. 513. n. 3.
 Capitulum sede vacante non potest intra annum dare dimissiones, nisi in certis casibus. p. 520. n. 3. Cur? p. 577.
 Capitulum sede vacante potest intra annum dare alicui Episcopo licentiam ordinandi externos. p. 521. n. 3.
 Capitulum mortuo Episcopo confirmare Vicarium Generalem, vel alium constituere debet intra decem dies. p. 592. n. 16.
 Capituli Iurisdictione per novi Episcopi confirmationem expirat. p. 592. n. 16.

Capitulum sede vacante potest ea, quæ sunt de Iurisdictione Episcopi ordinaria. p. 745. n. 2. Non item illa quæ sunt speciali Iure aut privilegio ei concessa. p. 338. n. 3. p. 617. n. 1. p. 745. n. 4.

Capitulum sede vacante potest dispensare & absolvere in Casibus Papalibus occultis. p. 617. n. 1.

Capitulum sede vacante non potest conferre beneficium ad liberam collationem Episcopi spectans. p. 705. n. 3. p. 749. n. 2. & 3. Nisi ex mandato Pontificis. p. 78. n. 2. Potest tamen eius administratorem constituere. p. 705. n. 3. Vel ad sex menses commendatarium. *ibid.*

Capitulum administrat vacante Ecclesia Cathedrali. p. 744. n. 2. Item vacante aliâ, sed exemptâ & quasi Episcopalem Iurisdictionem habente. p. 744. n. 2. An & vacante Ecclesia Collegiata? n. 3. & 4. An & vacante Ecclesia regulari non exempta? n. 5.

Capitulum Cathedrale vacante sede potest ferre Censuras. p. 744. n. 1. Aa & Collegiale vel regulare? n. 3. & seq.

Capitulum quid possit vel non possit vacante sede Cathedrali, explicatur fuse. p. 749. n. 2. & seq. maxime p. 750. à n. 4.

Cardinalis.

Cardinalibus non sunt conferenda beneficia infra 300. ducatos, nisi vacent per obitum familiaris. p. 80. n. 1.

Cardinalatus & Episcopatus qui & quomodo sint incompatibiles? p. 216. n. 3.

Cardinalis officium est assistere Rom. Pontifici, eumque suis consilijs adiuvare. p. 216. n. 3.

Cardinales an postulari vel eligi possint ad Episcopatum? p. 216. n. 4.

Cardinali in Episcopum assumpto vacat Cardinalatus; sed Praxis est alia. p. 217. n. 4.

Cardinalatus est dignitas Episcopali & Archiepiscopali maior. *ibid.*

Cardinalium est Rom. Pontificem eligere. p. 246. n. 1. Cardinales repræsentant Capitulum Rom. Ecclesiæ. *ibid.*

Cardinalis habet Iurisdictionem quasi Episcopalem in Ecclesiam sui tituli & Capellas incorporatas. p. 297. n. 2. p. 744. n. 1.

Cardinalis potest in absentia Pontificis ex eius commissione consecrare & coronare Imperatorem electum. p. 326. n. 9.

Cardinalis, si non sit Episcopus, potest simul esse Canonicus Cathedralis. p. 383. n. 1. Quæ cum Cardinalatu possit vel non possit retinere vel accipere beneficia? p. 383. n. 1.

Cardinales quando, quomodo & Vbi instituire debeant Electionem Rom. Pont. p. 396. par.

Cardinales nihil possunt ex Camera aut obventionibus Sedis vacantis usurpare sub pœna suspensionis. *ibid.*

Cardinalibus in conclavi nemo potest sub Excommunicatione scripturam vel suarium mittere, aut secretè colloqui. *ibid.*

Cardinales sede vacante nil possunt, nisi defuncto Camerario aut Pœnitentiario alium subrogare. p. 397. n. 2.

Cardinalis si eligatur ad aliam Prælaturam, debet licentia consentiendi peti à Pontifice. p. 401. n. 4. Intra quod tempus. 400. n. 3.

Cardinalis ex Ord. Mend. si ad aliam Prælaturam eligatur v. g. in discordia, an electio sit irrita? 411. n. 4.

Cardinalibus non Episcopis quinam actus Ordinari Episcopalis à Pontifice committi soleant? 491. n. 6.

Cardinalium consilium adhibere in arduis tractat Pontifex. p. 604. n. 3.

Cardinales an sede vacante Papali possint Legatum revocare. p. 697. n. 3.

Caveat.

Caveat in Lege pœnali significat privationem iuris facti. p. 95. n. 6.

Carmelita.

Carmelitarum Prælati quos aliorum ordinum Prælatos præcedant vel non præcedant. p. 109. n. 4.

Carolus Magnus.

Caroli M. in persona translatus Imperium occidentale à Græcis ad Germanos per quem, quando, & quomodo? p. 322. n. 1.

Carolus M. natione Germanus. p. 322. n. 1.

Carolus M. Romam eiusque dominia Loobobardi erepta professus est, se Ecclesiæ restitueret. p. 411. n. 2.

Carolus V.

Carolus V. & vicimus Imperator coronatus. p. 336. n. 9.

Casus.

Casus omissus manet in dispositione Iuris communis, nisi sit cum excepto conexus. p. 11. n. 2.

Casus Episcopalis nomine non intelliguntur papales occulti Episcopis permitti. p. 598. n. 10.

Castratum.

Castratus voluntariè à se vel ab alio est irregularis? p. 564. et si bona siue ex Zelo castimonie id factum sit. p. 564. n. 2.

Castratus in cunis non est irregularis. p. 564. Vt nec castratus per malitiam hominum. *ibid.* Vel ob mortuum ex consilio Medicorum. p. 565.

Catechumeni.

Catechumeni non obligantur Legibus aurpœni Ecclesiasticis. p. 5. n. 2.

Cathedraticum.

Cathedraticum annuatim exigere est de Lege Discretana. p. 721. n. 3. Quantum possit exigi? *ibid.*

Causa.

Causæ decidendæ ex statutis & consuetudinibus quibus litigantes obligantur. p. 7. n. 12.

Causa sine cognitione est irrita sententia. p. 44. n. 17.

Causa publica est favorabilior quam privata. p. 43. n. 14.

Causa pia magis est exempta quam Clericus particularis. *ibid.*

Causæ piæ relicta in testamento non solemniter valenti non item relicta Clerico. *ibid.*

Causæ sine cognitione inualidè dispensat inferior in lege Superioris. p. 73. n. 3.

Causa alicui cum generalitate delegata tribuitur Iurisdictione quasi in habitu. p. 91. par.

Causæ impulsivæ fallitas non tollit Voluntariè. p. 107. n. 1.

Causa vnde dignoscatur esse impulsiva? *ibid.*

Causæ ante cognitionem non restituitur iniuste à Iudice spoliatus. p. 115. n. 2.

In Causa propria nemo potest esse Iudex, quo sensu? p. 331. n. 2.

In Causa una nemo est ad diversos Iudices trahendus. p. 144. n. 3.
 In Causis connexis debeat personae etiam diversi fori coram uno Iudice litigare. p. 144. n. 3.
 In Causis piji interponere Iudex suum officium ultro debet. p. 145. n. 5.
 Causae Iudiciales & Ecclesiasticae quibus & qualibus possint à Pontifice eiusque Legato delegari. p. 161. n. 1. & seqq.
 Causae cognitio Iudicialis non praerquiritur ad id, quod Conscientiae Iudicis relinquatur. p. 166. n. 17.
 Causas etiam Criminales Clericorum potest iudicare Episcopus nondum consecratus. p. 274. n. 2.
 In Causis beneficalibus potest Pontifex partes cogere ad compositionem. p. 276. n. 1.
 Causa cum per Procuratorem agitur, an sententia contra hunc vel contra principale ferenda sit. p. 298. n. 5.
 Causa luri contraria si allegetur, evertit intentionem Actoris. p. 363. n. 5. An in ea quis possit agere per Procuratorem? ibid.
 Causae beneficales celerem expeditionem postulant. p. 393. n. 4. Cur? n. 5. In ijs contra contumacem proceditur etiam lite non contestata. ibid.
 Causa alicui ratione dignitatis delegata an transeat ad Successorem. p. 592. n. 16.
 Causam à Pontifice delegatam Vicario Episcopi an cognoscere possit Vicarius Capituli. p. 592. n. 16. An Successor aut substitutus Vicarij? ibid. An ipse Episcopus? ibid.
 Causa valde grauis & ardua non potest etiam à Delegato Principis subdelegari. p. 604. n. 3.
 Causa quatenam sit grauis & ardua. p. 604. n. 3. Quomodo in ea expedienda se gerere debeat Praelatus, Iudex, Commissarius, & Pontifex? ibid.
 Causarum Varietas quid? & quomodo possit committi? p. 627. n. 8. p. 628. n. 1. 2. p. 643. n. 8.
 Causas arduas an & quasnam Capitulum sede vacante expedire non possit. p. 752. n. 13.
 In causa totam Provinciam concernente sufficit consensus Praelatorum & Capitulum Cathedralium. p. 755. n. 1. Est autem necessarius consensus. n. 2.
 Causa Ecclesiastica quae? p. 779. n. 2.
 In Causa spirituali si duo Procuratores constituantur, Iudex potest magis idoneum eligere. p. 804. Quid iam alter possit? ibid.
 In Causis arduis non potest Procurator sibi substituere alium. p. 806. n. 2.
 Causa matrimonialis. Vide *Matrimonium*.
 Causa iam bis iudicata appellari non potest, sed supplicari. p. 830. n. 2.
 Causis in quibus non possit assumi Arbitr? p. 835. n. 9. & 10.
 Causa cadit, qui eam in Iudicium iam deductam potentioris patrocinio committit. p. 841. n. 1.

Causio.

Causio expressa non obest, sed prodest ad tollendum dubium. p. 152. n. 6.
 Cautioem saltem iuratoriā praestare debet, qui in foro externo absolvendus est ab Excommunicatione. p. 712. n. 4. Non tantum offerenda, sed etiam praestanda. p. 716. n. 7.

Cautionem nimiam ab aliquo exigere est injuriosum. p. 737. n. 1.
 Ad Cautionem de non offendendo cogi potest suspectus de vi. p. 737. n. 3.

Censura.

Ad Censuram incurrendam requiritur contumacia. p. 59. n. 1.
 Censuram non incurrit ignorans, saltem ignorantia non crassa. ibid. n. 1. & 2.
 Censurarum absolutio praemittenda Rescriptis Pontificiis ad effectum illorum. p. 146. n. 4.
 Censura est nervus Ecclesiasticae disciplinae. p. 180. n. 2. Eam violandi consuetudo non valet. p. 180. n. 2.
 Censura nulla eligentium aut electi obstat electioni Rom. Pontif. p. 246. n. 2.
 Censuram suspensionis aut interdicti non incurrit Episcopi nisi de ijs expressa fiat mentio. p. 441. n. 4.
 A Censura per Canones indefinitè lata & non reservata potest Episcopus absolvere. p. 514. n. 1. Nisi crimen, ob quod est lata, sit enorme & notorium vel homicidium voluntarium. p. 515. n. 2.
 Censuram per Canones ad certum tempus latam non potest Episcopus relaxare. p. 515. n. 1.
 Censura non solum ex Iure sed etiam ex consuetudine potest introduci. p. 568. n. 2.
 Censura est remedium ordinarium Iudicis Ecclesiastici. p. 601. n. 3.
 Censuram qui contraxit, non debet ab ea in foro externo absolui ante satisfactionem praestitam. p. 651. n. 3.
 Censurae contra personas sublimes gradatim gerendae. p. 674. n. 1. Valida tamen est censura gradatione etiam omissa. n. 2.
 A Censura Canonis absolvere possunt Legati à latere ex praescriptione. p. 690. n. 3. Et quidem quemcumque, ab egressu ex urbe usque ad reditum. p. 695. n. 1.
 A Censura Canonis quos absolvere possunt Legati non à latere. p. 695. n. 2.
 Censuram ab inferiore latam an & quomodo relaxare possit Superior. p. 703. n. 1. & seqq.
 Censuram in Parochianos an ferre possint Parochi. p. 704. n. 4.
 Censura non tollitur nisi per Canonicam absolutio-nem. p. 712. n. 2.
 Censuris compescere potest Praelatus regulares contumaces. p. 743. n. 1.
 Censurae absolutio aut Revocatio metu extorta est ipso Iure irrita. p. 811. n. 6. p. 819. par. & prin. Etiam Excommunicationis minoris. p. 819. n. 3. Extorquens est ipso facto excommunicatus. par. & n. 1. Modò censura fuerit validè lata. n. 2.

Census.

Census reservativus quid? p. 820.

Cessatio à Divinis.

Cessatio à divinis quid? à quo & cur possit ferri? remissivè. p. 727. prin. Eam dolo vel culpa sua accusans, tenetur Ministris & Ecclesiae ad compensationem. p. 727. n. 3.
 Cessationem à divinis potest instituere Capitulum ex triplici causa. p. 732. Sub qua forma. ibid. Formam hanc non tenentur servare alij. ibid.

Cessio honorum quomodo differat à Renuntiatione Leuificij? p. 481. n. 2.

Cessio bonis quem pœnitet, potest consequi ne bona eius vendatur. p. 482. n. 2.

Cessio actionis mutandi iudicij causa facta potest à Reo exceptione repelli. p. 840. n. 3.

Cistercienses.

Cisterciensium specialibus privilegiis nil obstant Rescripta Pontificis, nisi etiam Ordinis Cister, mentionem faciant. p. 74. n. 1.

Cistercienses olim non habebant tanta privilegia, quanta hodie. p. 489.

Citatio.

Citatio est actus iurisdictionis coactiuæ. p. 44. n. 16.

Citatione partis omisâ est sententia irrita p. 44. n. 17.

Citatus si comparet, non potest in ea causa ad alium iudicem abstrahi. p. 94. n. 1. Rescriptum partis facit sibi commune. p. 95. n. 2. p. 148. n. 2.

Citando iudex concurrens præuenit alterum. ibid.

Citatus non tenetur comparere ad allegandam exemptionem, si per privilegium luri insertum est exemptus. p. 76. n. 8. Vel per luri commune. p. 77. n. 12.

Citandus non est reus ex loco valde remoto sine necessitate. p. 119. n. 1.

Citandus nemo ultra duas, imo nec ultra unam diem à finibus suæ diocesis. p. 119. n. 2. 3.

Citatione re aliòve processu an sit opus in causa notoria. p. 295. n. 7.

Citatio facta à non habente potestatem eîsi fiat in diem, quâ habebit, est invalida. p. 332. n. 2.

Citatus ad tractandum de die Electionis, an & quando iterum citandus ad diem eius. p. 383. n. 2.

Citatus & contumax ad unum actum citari debet iterum ad aliû, nisi sit ab initio citatus ad totam causam, ibid.

Citatio ad solam notificationem ordinata non est facienda scienti. p. 383. n. 3.

Citandi nominatim vel generatim ante confirmationem electionis, quorum ingressu. p. 450. n. 1. Alioqui confirmatio est irrita. ibid.

Citatione & confirmatione iam peracta si quis opponere aliquid velit, an sit audiendus? p. 450. n. 2.

Citandus an sit reus, cuius contumacia est manifesta. p. 439. n. 2.

Citatio est fundamentum & principium iurisdictionis contentiosæ. p. 625. n. 1. Ea tamen facta si moriatur delegatus, non expirat iurisdictione delegati. ibid.

Citatio quomodo olim, & hodie fieri soleat? p. 625. num. 2.

Citatus à duobus ex tribus delegatis an teneatur comparere? p. 629. par. p. 634. n. 1. Si tamen compareat, & omnes sint præsentés, tenetur respondere. p. 634. n. 1.

Citatio an debeat esse trina, vel sufficiat etiam una? p. 634. n. 3.

Citationis peremptoriæ terminus non debet sine necessitate nimis arctari. p. 637. par.

Citati ad certum diem debent tempore congruo vel confueto adesse. p. 638. n. 1.

Citati ad diem Electionis debent mane adesse. p. 638. n. 1.

Citatus si feruire non possit accedere, an & quomodo teneatur comparere. p. 659. n. 1.

Citatio expedita à iudice incipit processum iudicalem. p. 696. n. 6.

Citatione sola an executor à Legato constitutus perpetuet iurisdictionem. p. 698. n. 1.

Citationi nemo tenetur parere, si iniustam causam exprimat, vel notorium sit fieri ad illicita. p. 742. n. 3.

Citatur Capitulum vt per procuratorem, non vt personam litæ veniat. p. 756. n. 4.

Citatus ad totam causam censetur contumax si recusat, vel procuratorem reuocet. p. 790. n. 1. Condemnandus in expensas à tempore recessus factas. n. 2.

Citandus dominus seu Principalis, si possit, & non eius procurator Generalis. p. 792. n. 2.

Citatio vna peremptoria quomodo æqualeat trini? p. 830. n. 6.

Civitas.

Civitatis nomine in materia odiosa vel suauitatis quid comprehendatur? p. 137. n. 3.

Civitas si interdico subijcitur, subijcitur etiam suburbium. ibid.

Civitas Episcopalis in odiosis non comprehenditur nomine Diocesis. p. 138. n. 4.

Civitatis consuetudo extenditur ad loca vicina eiusdem iurisdictionis. p. 182. n. 5.

Character.

Characterem imprimit consecratio Episcopalis. p. 277. n. 4. Non tamen novum, sed in presbyteratu conceptus perficit. p. 535. n. 1.

Characterem imprimenda Sacramenta non sunt iteranda. p. 542. n. 2.

Charitativum.

Charitativum subsidium aliisque exactiones an & quomodo teneantur præstare Vicarij. p. 496. n. 5. An & exempti, si habeant Parochiam non exemptam, ibid.

Charitativum subsidium qui potest exigere, potest tardantes etiam cogere. p. 607. n. 2.

Charitativum subsidij exactio est de lege Dioceliani Episcopi. p. 72. n. 3.

Charitativum subsidium postulare an possit Capitulum sede vacante. p. 752. n. 3.

Chiemenfis.

Chiemenfis Ecclesia est Regularis & Cathedralis. p. 286. n. 1.

Chirurgus.

Chirurgus cum debita diligentia agens non sit irregularis ob homicidium aut mutilationem. p. 532. n. 1.

Chirurgiam exercens Clericus quomodo ob homicidium fiat irregularis? p. 532. n. 1. & 2.

Christiana.

Christiana vnctione aliquid benedicendi potest non potest obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 3.

Christiana sit ex oleo & balsamo; quid significet? p. 540.

Christimate unguuntur manus & Caput Episcopi in eius consecratione. p. 540. id non obseruatur Græci. ibid.

Christimate unguuntur fideles post baptismum in vertice. ibid.

Christimatione frontis indicatur Impositio manus seu Confirmatio. p. 540.

Clavis.

Clavium traditione traditur possessio domus. p. 174

n. 1. Clavium Ecclesiasticarum potestatem nullam habet

Abbatissa. p. 746. n. 2. & 3. V. Abbatissa.

Clausula.

Clausula, quæ de iure communi inest, semper sub-

intelligitur, p. 48. n. 4. Nisi expressio requiratur ut

forma. p. 67. n. 1.

Clausula naturali actus substantiæ contraria reddit

eum nullum. p. 35. n. 13.

Clausula legali actus substantiæ contraria relinquit

validum, sed mutat in alium. p. 35. n. 14.

Clausula contractus in dubio pro valida potius quam

pro non adiecta habenda. p. 36. n. 14.

Clausula generalis Non obstante adiecta legi com-

muni tollit omnes particulares consuetudines & statuta,

p. 37. n. 12. Et privilegia. p. 58. n. 16.

Clausula Motus proprii non est contra rationem Res-

cripti. 62. n. 4.

Clausula: si preces veritate nitantur. in omni Res-

cripto habet intelligitur. p. 68. n. 3. Est substantialis

in Rescriptis non iustitiæ, sed gratiæ. p. 67. n. 2.

Clausula ex certa scientia nil operatur in ijs, quæ

præsumitur Princeps ignorare. p. 72. n. 2.

Clausula si non omnes potestis, quid operetur? p. 85. n. 2,

p. 631. n. 3.

Clausula generalis Rescripti aut Legis derogat Regu-

larum privilegio extra corpus iuris. p. 75. n. 4.

Quomvis privilegium habeat Clausulam de speciali

mentionem. ibid. n. 5. 6. Nisi sit remuneratorium aut in

modum contractus, p. 76. n. 7.

Clausula generalis non derogat Privilegio Regula-

rum in corpore iuris. p. 75. n. 4.

Clausula ex certa scientia æquivaler quandoque

plenitudini potestatis. p. 82. n. 3.

Clausula & quædam alia persona non multos sed ad

sumum quatuor denotat. p. 91. par. p. 147. par.

Nec maiores aut digniores, sed æquales aut minores

rememoratis. p. 92. n. 3.

Clausula & alia negotia denotat non maiora sed æ-

qualia aut minora prædictis, p. 92. n. 3.

Clausula generalis seu indefinita comprehendit tan-

tum similia prædictis. p. 92. n. 3. Nisi habeat signum

universale, stylo non repugnante. ibid. Vel nisi sit

expresse alia mens disponentis. p. 93. n. 4.

Clausula si non obstat Impedimentum Canonicum;

semper subintelligitur in Rescriptis ad beneficium,

p. 97. n. 2.

Clausula transponenda est, ut Rescriptum iustitiæ

concordetur cum iure communi. p. 97. n. 2.

Clausula in medio posita ordinariè non refertur ad ut-

rumque extremum. p. 97. n. 2.

Clausula quantum de iure possumus, quid compre-

hendat? p. 97. n. 1. 2.

Clausula non obstante pacto non tollit pactum jura-

rum. p. 99. n. 2.

Clausula si ita est; subinde tantum ad immediatè

anteccedens, subinde ad omnia refertur. p. 114. n. 3.

p. 142. par.

Clausula frequentium dispositionum derogatoria si in

lege conciliari expressè vel tacitè ponatur, quid intersit

p. 120 n. 6.

Clausula ex certa scientia, proprio motu non dero-

gat Regi specialè sui mentionem requirenti. p. 121. n. 6.

Clausula ex certa scientia vel motu proprio potest

obreptionem tollere. p. 121. n. 6. p. 548 n. 5. Sed non

potest suppleere voluntatem. p. 121. n. 6.

Clausula ex certa scientia facit Rescriptum validum;

licet prioris, cui est contrariu, non meminerit. p. 648. n. 5.

Clausulam non obstante, quod pro alio scripserimus,

debent habere litteræ posteriores ad eundem collato-

rem datæ de providendis beneficiis. p. 126. n. 3.

Clausula, vel alio quovis modo refertur tantum ad

proximè antecedentia, maxime in odiosis. p. 152. n. 1.

Clausula non obstantibus non tollit obstacula tem-

poralia sed quæ gratiam extinguunt. p. 158. prin. In-

telligenda secundum limites concessionis. p. 158. n. 1.

Clausula generalis non sufficienter derogat statuto

aut consuetudini particulari. p. 255. n. 3.

Clausula Canonis nisi dispensetur quid valeat? p. 351.

num. 6.

Clausula aliter non valeat in c. quia propter refertur

non ad ea quæ iustitiæ, sed quæ formam spectant Ele-

ctionis. p. 385. n. 7.

Clausula in fine quando refertur vel non refertur

ad omnia antecedentia. p. 385. n. 7. p. 394. n. 5.

Clausula non obstantibus indicat voluntatem dispen-

sandi in impedimento quocunq; p. 548. n. 5. p. 559. n. 2.

Clausula si non ambo quomodo intelligenda quoad

impeditum. p. 659. n. 3.

Clausula præelectionis: si non omnes, tunc tu. p. 670.

num. 1.

Clausula commissioni adiecta an per consensum par-

tium tolli possit, vel non possit? p. 670. n. 3.

Clausula generalis ex certa scientia, plenitudine po-

testatis. Non supplet defectum speciali dispensatione,

dignum. p. 769. n. 3.

Clausula in decreto electionis: & alii mihi consen-

sientes non comprehendit inhabiles. p. 798. n. 3.

Clausula procuratorij: ad omnia, etiam speciale

mandatum requirentia, quid comprehendat? p. 802.

Quid si speciales casus sint expressi cum clausula: & ad

alia. ibid.

Clerici.

Clerici non possunt à Laicis onerari propter defen-

sionem aut alia commoda collata. p. 40. n. 6.

Clericis exactiones, collectas, angarias imponere est

contra immunitatem. p. 40. n. 7.

Clericos illegitimè natos non comprehendit Rex Ci-

vilis, reddens tales intestabiles. p. 40. n. 7.

Clerici possunt sua immobilia vendere externis con-

tra statutum civile. p. 41. n. 7.

Clericis non obest temporis ad præscriptionem ne-

cessarij abbreviatio per statutum civile. ibid.

Clericos dehonestant onere à Laicis imposta. p. 41.

num. 8.

Clerici eorumq; bona subsunt Magistratui Ecclesi-

astico. p. 42. n. 9.

Clerici si quoad se vel res suas subessent etiam Lai-

cis, durioris forent conditionis quam Laici. ibid.

Clerici non comprehenduntur Legibus civilibus, ge-

neratim quidem latis sed ex obiecto onerosi. p. 39. n. 4.

Clericorum nomine in odiosis non intelligitur Episcopus aut Religiosi, sed in fauorabilibus. p. 137. n. 2. p. 414. p. 578. n. 1.

Clerici in odiosis non intelliguntur nomine populi, sed in fauorabilibus. ibid.

Clericus Episcopo inferior est incapax conferendi Sacramentum Confirmationis aut Ordinationis. p. 178. n. 2.

Clerici seniores præferendi Junioribus in electione, responsione & subscriptione. p. 205. prin.

Clericorum nomine an & quomodo comprehendantur Canonici. p. 215. n. 1.

Clerici plures vnus Ecclesiæ quando faciant vel non faciant unam Congregationem seu Collegium. p. 230. prin.

Clerici se ipsos ab vna ad aliam transferre non possunt Ecclesiæ. p. 238. n. 2.

Clerici in causis etiam criminalibus possunt iudicari ab Episcopo confirmato, nondum consecrato. p. 274. n. 2.

Degradari solemniter non possunt, nisi à consecrato. ibid.

Clerici violentibus immunitatem Ecclesiasticam si se non opponant, interdum censuram incurruunt. p. 407. n. 6.

Clericus non potest renuntiare priuilegio fori & Canonis. p. 463. prin.

Clerici & Episcopi sunt ab Ecclesiâ alendi. p. 475. n. 1.

Etsi ob crimen sint à beneficijs suspensi vel depositi. ibid.

Clericum occultè suspensum aut irregularem non potest Episcopus à ministerio aut susceptione Ordinis repellere. p. 507.

Clericum occultè criminofum non potest Episcopus prohibere, sed monere, ne ordinem exerceat aut suscipiat. p. 507. p. 515.

Occultè criminofus quis? ibid.

Clericus ob crimen graue & notorium potest prohiberi ab exercitio & susceptione ordinis. p. 515. n. 1.

Si non prohibeatur, potest post emendationem publicè notam suscipere vel iterum exercere ordinem. p. 515. n. 3.

Clericus in peccato mortali actum Ordinis sacri exercens probabiliter peccat mortaliter. p. 515. n. 2.

Clerici tantum, & non laici, possunt pro ordinibus liberè accedere ad alium, si Ordinarius sit suspensus ob ordinationem alieni. p. 522. n. 1.

Clericus in minoribus Chirurgiam aut Medicam exercens sit irregularis ob homicidium venialiter culpabile. p. 532. n. 1.

In maioribus, ob homicidium aut mutilationem prorsus inculpabilem. n. 2.

Clericis non licet Chirurgiam aut Medicam exercere, nisi necessitas aut pietas exigat. p. 532. n. 1.

Clericus in minoribus non potest eligi sed tantum postulari in Episcopum. p. 534. n. 2.

Clericus ad sacrum Ordinem sine titulo aut patrimonio promotus, à quo sit alendus? p. 514. n. 3. p. 537. n. 4.

Clerici possunt ex consuetudine esse Principum secularium consiliarij, Cancellarij, & Iudices in ciuilibus. p. 560. n. 3.

Clerici possunt esse legitimi Tutores suorum agnatorum. p. 560. n. 3.

Clerici possunt esse Tutores & Defensores personarum miserabilium. p. 560. n. 2.

Clericus in sacris ducens mortuâ vxore, aliam non effigamus. 567. n. 1. Contrahit tamen irregularitatem indispensabilem. ibid.

Clericus in sacris ducens Virginem non est bigamus. p. 569. n. 2. Est tamen irregularis sed dispensabiliter ab Episcopo. ibid.

Clericus bigamus priuatus est omni priuilegio Clericorum. p. 569. sub excommunicatione prohibitus est ei clericalis habitus & tonsura. p. 569.

Clerico in sacris abire velit, an negari possint commendatitiae aut testimoniales. p. 570. n. 4.

Clerici seculares olim debebant Archiepiscopo, hodie possunt cuius approbato confiteri. p. 580. n. 1.

Clericus ad agendum pro Ecclesiâ sua, admittitur sine mandato, si taceat de rato. p. 659. n. 2. si in causâ criminali, quis tum Iudex? ibid.

Clericus an teneatur Episcopo promittere obedientiam in scripto, vel cum iuramento? 737. n. 2.

Clerici in maioribus coram quo Iudice & quibus causis possunt esse aduocati? p. 779. n. 2.

Clericorum collegia comprehenduntur nomine Ecclesiæ. p. 837. n. 2. Possunt petere restitutionem in integrum. ibid. Vide *Restitutio in integrum*.

Clerici possunt per Legatum & vltimam voluntatem obrinere rem litigiosam. p. 842. n. 7. Imo etiam per emptionem. n. 8. Sed hoc dedecet. n. 9.

Clerici possunt in temporalibus compromittere à Laicum. p. 849. n. 4.

Clericus Peregrinus.

Clerico in sacris, si peregrinari velit, an commendatitiae aut testimoniales possunt negari? p. 570. n. 4.

Clericus peregrinus sine dimissorijs ordinandus non est, etsi iuramento supplere velit. p. 571. par. An à per legitimos testes probet? p. 571. n. 2.

Clericus peregrinus sine Formatis aut commendatitij an sit permittendus celebrare? p. 570. n. 3. p. 571. n. 1.

Clericus peregrinus ob defectu formatarum repulsus, an adhuc possit celebrare priuatim? p. 572. n. 1. Idque tolerare Episcopus? ibid.

Clericis peregrinis quibus & quomodo prohibere possit Episcopus celebrationem in Ecclesijs & regularium. p. 572. n. 3.

Clerici peregrini non sunt à collatoribus inferioribus sine Episcopi examine instituendi? p. 572. n. 1.

Clericum peregrinum non potest Archiepiscopus in suo territorio delinquentem punire. p. 731. n. 1.

Coadiutor.

Coadiutor cum potestate succedendi nulli Prebendam dari potest sine facultate Pontificis. p. 533. n. 5. p. 782.

Coadiutor Episcopo seni aut infirmo dandus. p. 478. n. 6. Alendus ex redditibus Episcopatus. ibid.

Coadiutor si detur, non hoc ipso habet succedendi. p. 502. n. 2.

Coadiutor subinde datur Episcopo de dispensatione suspecto. p. 662. n. 2.

Cæmeterium.

Cæmeterio benedicere potest Archiepiscopus ante acceptum pallium. p. 460. n. 1.

Collatorem vnum Beneficiorum non solet Papa duobus gravare mandatis de providendo, p. 125. n. 3. p. 140. Etiam respectu diuersarum Ecclesiarum. p. 142. n. 2. Collator grauius ab vno Pontifice de Providendo potest similiter ab alio sine clausula grauari. p. 141. par.

Collatio Beneficiorum spectat Iure ordinario ad Episcopum; Iure speciali quandoque ad alios, p. 142. n. 2.

Collatio Beneficij à Pontifice impetrata sine mentione prioris est irrita & obrepitiua. p. 143. n. 1.

Collatio Beneficij non acceptata quid tribuat Iuris? p. 154. n. 1.

Conferendorum Beneficiorum Ius non potest præstari à Laicis, p. 179. n. 2.

Collatio Beneficij à Suspendo, Excommunicato, per seculiter interdicto, sed non denuntiato valet, nisi contra exceptum sit, p. 188. n. 6. & 7.

Collationem antè factam, in communicatione acceptans non acquirit Ius in beneficium. p. 206. n. 1.

Collatio Beneficij interdum dicitur Electio. p. 227. n. 1.

Collatio libera Beneficij quomodo differat ab Electione. p. 228. n. 4.

Collatio Laicorum autoritate facta est irrita, & acceptans est excommunicatus, & suspendendus. p. 236. n. 16.

Collatio facta non habenti legitimam ætatem est invalida. p. 255. n. 4.

Collatio facta illiterato, quando sit ipso Iure irrita vel reuocanda. p. 257. n. 10. & 11.

Collatio Simoniacæ est omni Iure invalida. p. 259. n. 17.

Conferens dignitatem, Prælaturam, aut beneficium meratum indigno quam penam incurrat? p. 261. n. 5. p. 262. n. 6. 8. Quomodo conferens beneficium simplex? p. 265. n. 9.

Collatio an ei, cui invalidè facta est, possit iterum fieri? p. 270. n. 2.

Collationem Dignitatis à Laico acceptans redditur ad illam & quàmuis aliam inhabilis, p. 351. n. 8.

Collatio facta cum prauitate simoniaca, etiam ignonate prouiso est invalida, p. 387. n. 1. Et quidem ipso Iure. n. 2. Post triennem tamen possessionem tutus est talis prouisus, p. 388. n. 2.

Collator ex Ecclesiasticum si quis ob personam certam præteritam iniuste grauet, ipso facto excommunicatur, p. 405. n. 1. Licet eum grauet ex mandato alieno. n. 4. aut eius tantum consanguineum. n. 3. Idem est quoad eligentem, postulantem, confirmantem. n. 3.

Collationis primæ valor si sit dubius, consulto petatur alia. p. 419. p. 346. n. 1. Potest prouisus vtraque se defendere. p. 420.

Conferens Parochiam non habenti animum intra annum suscipiendi Sacerdotium, tenetur in huius defectum restituere fructus. 439. n. 5.

Collatio Pontificis est irrita, si Ordinarius præuenit, p. 448.

Collatio Ordinarij est irrita, si Pontifex præuenit, p. 448. n. 1.

Conferre beneficia potest Episcopus ante Consecrationem. p. 452. n. 5.

Conferre qui potest beneficium, non hoc ipso potest etiam eius resignationem accipere. p. 4. Sæpè tamen ita consuetudo legitima fert. ibid.

Collatoris consensus requirendus, antequam admittatur ab Episcopo renuntiatio Beneficiati. p. 486. n. 5. quomodo & Cur? ibid.

Collationis Ius deuoluitur ad Archiepiscopum si Capitulum ei immediatè subiectum per semestre id negligat. p. 499. Ad Pontificem, si & Archiepiscopus per aliud semestre negligat, ibid.

Collatio si ad Episcopum & Capitulum simul spectet, quando possit ab vno sine altero fieri? p. 509. p. 504. n. 2.

Collegium ex Clericis & Laicis numero vel potestate æqualibus est Ecclesiasticum. p. 46. n. 7.

Collegiorum plurium collegiatim sumptuorum consensus communis in quo consistat? p. 90. n. 9.

Collegia plura si ad vnum actum concurrant, singula vnã tantum habent vocem. p. 90. n. 9.

Collegium quando faciunt aut non faciunt plures Clerici vnus Ecclesiæ? p. 230. prin.

Collegium quodvis vt primo constituatur, requirit minimum tres personas. p. 230. n. 1. p. 232. n. 5. Vt conferretur saltem imperfectè, requirit duas. p. 231. n. 2. In vna conseruantur Iura Collegij, non Collegium, ibid.

Collegium vnus non facit. p. 213. n. 3.

Collegij Iura vnus non potest acquirere, sed retinere. p. 213. n. 2. & 5. p. 231. n. 2.

Collegium Ecclesiasticum vt constituatur, requirit, Caput; non item Politicum. p. 231. n. 1. p. 232. n. 6.

Collegij Iura personalia extinguuntur extinctis omnibus personis; realia remanent in loco aut solo. p. 231. n. 5.

Collegium Ecclesiasticum vnus debet vnus habere caput non plura. p. 232. n. 6. Nisi inuicem subordinata. p. 233. n. 7.

Collegia plura si conueniant vt plura, vel vt vnus, quomodo eorum computanda suffragia. p. 338. n. 5.

Collegij consensus communis potest tantum fieri à collegialiter congregatis. p. 343. n. 2.

Collegij pars maior in decretis & consultationibus non sumenda à numero sed autoritate, ratione, &c. p. 384. n. 4.

Collegium quomodo proprium Iuramentum possit præstare. 398. n. 4.

Collegium an inter se facere possint Studiosi, p. 789. n. 2.

Collegia Clericorum & Religiosorum comprehenduntur nomine Ecclesiæ. p. 837. n. 2. Gaudent beneficio Restitutionis in integrum, ibid.

Collegia opificum aut Mercatorum non gaudent beneficio restitutionis in integrum. p. 837. n. 2.

Collegia Studiosorum gaudent beneficio restitutionis in integrum. p. 837. n. 2. & p. 838. n. 4.

Colonus.

Colonus fundum non suo sed domini nomine possidet p. 84. n. 2. eo deiecto competit actio Domino, ibid.

Colonus, præter casus in specie, excipiens & ceteros

D 2

for.

fortuitos intelligit prioribus æquales tantum, & minores. p. 93. n. 3.

Colonus negans pensionem in posterum, spoliatur dominum possessione Juris. p. 299. n. 6.

Coloni originarii vecturas angarioles domino debitas non tenentur alteri præstare. p. 730. n. 2.

Coloni an tempore belli gaudere debeant securitate. p. 758. n. 1. & 2.

Commenda.

Commenda quid sit, p. 297. n. 1.

Commenda perpetua habet vim & effectum tituli. ibid. p. 399. n. 1. In quo differat à titulo. p. 297. n. 1.

Commendata beneficia semper manent in manu commendantis. ibid.

Commenda perpetua, habenti jam aliam Ecclesiam, dari non potest nisi à Pontifice. p. 297. n. 1.

Commendanda Ecclesia Parochialis nemini nisi habenti annum XXV. inchoatum, & Sacerdoti; nec ultra sex menses. p. 408. par. Tempus hoc prorogare ob necessitatem Ecclesiæ potest Episcopus, vel sede vacante Capitulum. p. 408. n. 3.

Commendæ ab Episcopis & Prælati non dandæ, nisi ob necessitatem vel utilitatem Ecclesiæ. p. 409. n. 1.

Commendam duarum Ecclesiarum curatarum nemo potest simul habere. p. 409. n. 2.

Commendari ad sex menses potest à Capitulo sede vacante Beneficium, cuius libera collatio est Episcopi. p. 705. n. 3.

Commissio Commissarius Vide Delegationem, Iudex Delegatus.

Commissio est generalissimè facta non est ad tollendum Jus tertij. p. 22. n. 10.

Commissione intrinsecè modificatâ irritus est actus conditione aut modo non servato. p. 48. n. 7.

Commissio forma substantiali non servata processus est irritus. p. 110. n. 6. quæ forma sit substantialis est ibid.

Commissario si de duobus alternatiuè inquirendum, sufficit ad effectum ostendi vnum. p. 71. n. 1.

Commissario quid agendum, si beneficium notoriè indigno iubeatur conferri. p. 73. n. 3.

Commissarius constitutus an sit habilis, colligi potest ex tempore *Data*. p. 78. n. 1.

Commissarius Pontificis eiusque Legati, sed non ad lites, si munus accipit, validè accipit. p. 166. n. 14.

Commissarij in arbitrio subinde est, an reuocationem renuntiantis admittat. p. 482. n. 4.

Commissarius non debet ardua expedire sine relatione ad Superiorem. p. 604. n. 3.

Commissio proprium est, vt re integra possit revocari. p. 313. n. 7.

Commissio generalis non comprehendit ea, quæ sunt specialia. p. 607. n. 2.

Committere causam appellationis remedio ablato potest solum Princeps. p. 642. n. 5.

Commissarius quod facit secundum voluntatem committentis, celetur non ipse sed committens facere. p. 660. n. 4.

Committere causam secularem nulli solet Iudex Ecclesiasticus, antequam ea sit ad ipsum devoluta. p. 664. n. 2.

Committens non facile præsumendus est elegisse industriam personam. p. 670. n. 1.

Commissio adiecta clausula an & quando per partium consensum tolli possit, vel non possit? p. 670. n. 2.

Commissarius Principis ad nudum ministerium debet plerumque ipse personaliter exequi. p. 671. n. 5.

Commissio verba benignè accipiendæ, ut videtur. p. 678. n. 2.

Commissio specialis derogat generali etiam obsequio eius mentione. p. 688. n. 1.

Commissarius generalis an & quando prohibere possit Speciali processum? p. 688. n. 1.

Commissio noua non est necessaria ad incidentia. p. 835. n. 6.

Commendatitia.

Commendatitiæ quid sint? p. 570. n. 3. Olim distiguntur communicatiæ & pacificæ. ibid.

Commendatitiæ vel testimoniales an negari possint Clerico peregrinato, vel abituro? p. 570. n. 4.

Commendatitiæ quomodo differant à Dimissionibus, testimonialibus & forinatis? p. 570. n. 3.

Commendatitiæ non debent dari indignis commendatione. p. 571. n. 5.

Communio.

Communio Laica & Clericalis quid? p. 237. n. 1.

Communio nulli criminoso negatur in fine vite, si peniteat. p. 238. n. 2.

Communio in fermentato sumere non possunt Latine Ecclesiæ subditi in vicinâ Græca. p. 510.

Communio etiam in occulto non potest negari indigno, ex sola confessione noto. p. 702. n. 4.

Communitas. Vide Collegium.

Communitas carens Iurisdictione non potest facere statutum, nisi per modum pacti. p. 19. n. 3.

Communitas independens absolutam habet potestatem, sicut Princeps. p. 20. n. 4.

Communitas studiosorum sine Rectore non potest facere statutum nisi per modum pacti. p. 20. n. 4.

Communitas tota potest renuntiare privilegio communi. p. 30. n. 12.

Communitas in statutis suis non censetur velle recedere ab antiquis consuetudinibus. p. 46. n. 4.

Communitas pagi non potest per pactum aut statutum instituire festum, sed per consuetudinem. p. 191. n. 2.

Communitate aut eius Regente delinquente vel contumace potest totum territorium subijci Interdictio locali. p. 210. n. 1.

Communitatis parte aliqua peccante an & quomodo possint puniri etiam reliqui? p. 214. n. 5.

Communitatis Jura personalia extinguuntur extinctis omnibus personis; realia remanent in loco aut solo. p. 231. n. 5.

Communitas cum per procuratorem agit, sententia contra illam, non contra istum ferri debet. p. 298. n. 5.

Communitas potest perdere Jura sua, si totum corpus delinquat. p. 741. n. 1.

Communitatis autoritate gestus actus an valeant, si aliqui ex gerentibus sint inhabiles? p. 798. n. 3.

Communitas seu Respubl. potest petere restitutionem in integrum. p. 837. n. 2. Etiam post elapsum quæ-

quadruplum à facta latione. p. 328. n. 4. Ex quibus
causis? n. 5. *Quomodo?* n. 6.

Compositio.

Compositio amicabile quomodo differat ab Arbitro
& Arbitratore. p. 345. n. 7. Quandoque dicitur Ar-
bitrator. *ibid.*

Compositio amicabile alius est compromissarius;
alius non compromissarius. p. 345. n. 7.

Vide Arbitrator.

Compromissum.

Compromittere possunt eligentes in alium, unum vel
plures. p. 263. n. 1. Non tamen in Laicos. *ibid.*

Compromittere potest Capitulum Collegiatæ in su-
um Episcopum. p. 263. n. 2.

Compromittentes non tenentur recipere nomina-
tionem, nisi idoneus sit. p. 364. n. 4.

Compromissarii Electores si elegerint invalidè, non
possunt ad aliam electionem accedere. p. 267. n. 3.
Sed si iuncti sunt officio. p. 314. n. 7. p. 441. n. 2.

Compromitti potest in aliquos ab aliis nominandos.
p. 312. n. 1.

Compromissio fieri potest in personas numero pares
vel impares. p. 312. n. 2.

Compromissum de electione ut valeat, debent omnes
Capitulares consentire. p. 301. n. 3. p. 312. n. 3. *Vide*
etiam. p. 347. n. 1. An tacitus sufficiat consensus?
p. 312. n. 5.

Compromissarii ad eligendum possunt etiam postu-
lare. p. 313. n. 5.

Compromissum revocari non potest re non amplius
integra. p. 313. n. 7. An revocari possit re adhuc in-
tegra? *ibid.* Quid sit hic rem esse vel non esse inte-
gram? *ibid.*

Compromissum in dubio censetur in utilitatem Ec-
clesiæ, non Compromissariorum. p. 313. n. 7.

Compromissum re etiam integra non potest revocari
nisi per maiorem partem Capituli. p. 314. n. 8.

Compromissarius potest dari potestas absoluta vel li-
mitata. p. 318. n. 1.

Compromissarius si sit unus tantum, nullo modo po-
test seipsum eligere. p. 319. n. 1. *Quomodo* possit se-
ipsum coeligere? *ibid.*

Compromissarii possunt unum ex seipsum eligere.
p. 320. n. 3.

Compromissi formam assumere non tenentur eligen-
tes, nisi eorum sint pauci. p. 347. n. 12.

Compromisso si fiat Electio, non debent servari re-
quisita ad formam serotinij. p. 348. n. 16.

Compromissariorum aliqui si scienter indignum e-
ligant, priuantur iure eligendi. p. 349. n. 17. ad quem
idam deuoluatur? *ibid.*

Compromissarii tempus, intra quod eorum potestas
eligendi expiret, constitui potest. p. 372. n. 2.

Compromisso si fiat electio, est etiam ab uno, com-
muni nomine promulganda; alioqui irrita. p. 414.

Compromissi forma, ut eligatur in quem plures eli-
gentium non absolute sed comparatione aliorum con-
senserint, est invalida. p. 415. Idem est de eiusmodi
pluribus ex compromissariis. p. 416.

Compromissum valet sub hac forma, ut in quem ma-

ior & sanior pars capitularium secretis suffragiis consen-
serint, compromissarii eligant. p. 423. Estque forma
ex scrutinio & compromisso mixta. *ibid.*

Compromissarii si intra trimestre à die Vacationis
negligant eligere Episcopum, deuoluuntur Ius ad proxi-
mum superiorem. p. 440. n. 2. Si eligant indignum ad
compromittentes. p. 441. n. 2. Et si scienter elegerint
indignum ad Episcopatum, suspensi sunt à beneficiis ad
triennium. n. 3. & p. 442. n. 7. Non item si ad inferio-
rem dignitatem vel beneficium. p. 441. n. 5. Aut si
compromissarius sit Episcopus. n. 4.

Compromittere Moniales quoad electionem non
possunt, nisi in Episcopum, vel Ordinis Prælatum. p. 447.
num. 14.

Compromissarius à partibus constitui non potest, qui
est minor XX. annis. p. 668. n. 3.

Compromittere non potest Procurator, nisi habeat
speciale mandatum vel liberam administrationem.
p. 802.

Compromissarii seu Voluntarii Arbitri qui? p. 843.
n. 2. *Quomodo* differant ab Arbitris Iuris seu necessa-
rijs. n. 3. & seqq.

Vide Arbitrator.

Compromissum ad similitudinem Iudiciorum reda-
ctum est. p. 844. n. 6. p. 848. n. 1.

Compromittentium mens non est, iniquo Arbitri Iu-
dicio stare. p. 845. n. 6. p. 846. n. 2 & 3.

Compromittentes cum iuramento in fœminam as-
debeant eius arbitrio stare? p. 849. n. 3.

Compromittere in temporalibus possunt Clerici in
Laicum. p. 849. n. 4. Non item in spiritualibus. p. 852.
n. 1. Nisi ex plenitudine potestatis Pæpali. n. 2.
Vel nisi adiunctus sit Clerico. p. 853. n. 2.

Compromittere an possint, qui rem alienare non
possunt? p. 850. n. 3. An qui Iuri renuntiare non pos-
sunt? *ibid.*

Compromitti potest etiam in Iudicem siue Ordina-
rium siue delegatum. p. 851. n. 1.

Compromittere non potest, qui nequit transigere.
p. 853. n. 2.

Compromittens absolute in Arbitrum quomodo te-
neatur arbitrium seruare; vel parti, quanti interest, sol-
uere? p. 853. n. 3. & seqq.

Compromittens sub pœna in arbitrum, quomodo
teneatur ad arbitrium, vel pœnam, vel utrumque? p. 854.
n. 6. & seqq.

Compromittens ad quid teneatur, si iurauit se senten-
tia arbitri staturum? p. 854. n. 11. & seqq.

Compromissum in Ordinarium finitur morte com-
promittentis. p. 856. n. 4. Sed salua Iurisdictione
ordinariæ. *ibid.*

Compromissum fieri non potest super rebus per sen-
tentiam certam iam decisis. p. 856. n. 1.

Compromissum ad firmandum dari possunt obsides.
p. 856. n. 2. Quando soleant dari? *ibid.*

Compromissum in duos arbitros ita, ut in discordia
eligant tertium incertum, non valet. p. 857. n. 3.

An vi talis compromissi valeat sententia concorditer
ab ijs lata? p. 858. n. 4. An valeat, si concorditer e-
ligant unum tertium? *ibid.*

Compromissi obligatio non transit ad hæredes compromittentium, p. 859. n. 1.

Compromissum Prælati aut Rectoris Ecclesiæ an & quomodo transeat ad Succesorem, p. 859. n. 2.

Compromittendo videtur quis transigere, p. 861. n. 4.

Compromissum censetur Iure transactionis, p. 861. num. 4.

Concessio.

Concesso uno conceduntur & alia ad id necessaria, p. 607. n. 2. Nisi sint specialia, ibid. An etiam ea, quæ non simpliciter sed moraliter tantum sunt necessaria, ibid.

Concessa à Iure communi subinde conceduntur etiam à Principe, cur? p. 789. n. 3.

Concessio specialis æstimatur pluris quam generalis, p. 789. n. 3.

Concessum intelligitur in materia communiter non prohibita, quod prohibito non reperitur, p. 454. n. 5. p. 799. n. 2.

Concilia.

Concilium Lateranense an. 1215. habitum, p. 1. n. 3. Proponit fidei Catholicæ explanationem, ibid.

Concilium generale Lugdunense sub Gregorio X. celebratum An. 1274. p. 3. n. 1. Desinit Spiritum sanctum à Patre & Filio ut ab uno principio procedere, ibid.

Concilia generalia habent tacitam clausulam derogatoriam omnium sequentium dispositionum, p. 56. n. 7. p. 120. n. 5.

Concilio nouissimo, ut est modò Tridentinum, non derogatur per posteriora, nisi cum speciali eius mentione, p. 56. n. 8. Vide p. 120. n. 6.

Concilio generali ut derogetur per posteriorem legem, opus est clausula, p. 56. n. 7. Nisi aliunde satis de mente legislatoris constet, p. 56. n. 9.

Conciliari legi tacitam tantum habenti clausulam derogatur per clausulam generalem, vel ex certa scientia, motu proprio, p. 120. n. 6. Non item habenti clausulam expressam, ibid.

Concilium Lateran. præscribit formam in Excommunicatione seruandam, p. 142. par.

Concilium Sardicense Oecumenicum An. 347. prohibet, ne Episcopus ad alium se transferat Episcopatum, p. 237. prin.

Concilium posterius concordandum cum prioribus, p. 238. n. 2.

Concilia per Rom. Ecclesiæ auctoritatem robur accipiunt, eique legem non præfigunt, p. 242. par.

Concilio generali quomodo sit, vel non sit superior Pontifex Rom. p. 243. n. 2.

Concilium generale quando possit eligere Pontificem Rom. p. 248. n. 5.

Conciliis quomodo olim Imperatores interfuerint? p. 273. n. 6.

Concilij generalis in Canone quando dispensare possit Episcopus? p. 351. n. 6.

Concilium generale congregare est reseruatum Pontifici, p. 451. n. 1.

Concilij generalis in Canonibus non facile dispensat Pontifex, p. 481. n. 2.

Concilia quatuor generalia, ut sancta Evangelia recipienda, p. 481. n. 2.

Concilij Constantinop. I. generalis Canonem recepit Ecclesia; sed solum definitionem contra Macedonium, p. 481. n. 2.

Concionator. V. Predicator.

Concionator quomodo possit de Criminibus ex sola confessione notis in Cathedra agere, p. 703. n. 6. Quomodo indignum ex sola confessione notum ab Eucharistia dehortari, n. 7. An & quomodo si habet jurisdictionem, eiusmodi peccatorem publice excommunicare, n. 8.

Concordata.

Concordata Germaniæ non relinquunt locum gratiæ expectatiuis, p. 126. n. 3.

Concordata Galliæ habent, vt hodie adhuc electio Prælati spectet ad Capitulum, p. 233. n. 8. p. 240. n. 3.

Concordatis Germaniæ non obstantibus potest Pontifex quandoque negare confirmationem legitime electo, p. 239. n. 1.

Concordata Germaniæ censentur transisse in pactum p. 692. n. 2. Ij ex plenitudine potest, sed non solet derogare Pontifex, ibid.

Concordia.

Concorditer aliquid fieri, quid sit? p. 312. n. 4. In Concordia facta Electio quæ censetur? p. 355. n. 6.

Concubinarius.

Concubinarius olim ipso facto & Iure fuit suspensus, p. 568.

Concubinas plures qui habuit non est bigamus, p. 568.

Concupiscentia.

Concupiscentia est radix omnis mali, p. 14. prin.

Conditio.

Conditio negotij intrinseca si omittatur, agitur inualide, p. 48. n. 7. Si extrinseca, valide, ibid. n. 8.

Conditio non potest rem in esse, p. 103. n. 4.

Conditionis, quæ de Iure inest, expressio nihil operatur, p. 110. n. 6. Neque obest, p. 152. n. 6.

Conditio de futuro contingenti suspendit dispositionem, p. 169. n. 1.

Conditio ex natura vel necessitate inexistens, non facit etiam expressam dispositionem conditionatam, p. 243. n. 1.

Conditiones quæ de Iure insunt, sæpè expressæ ponuntur, p. 609. n. 1.

Conditioni aut formæ potest renuntiari, si in bonum priuatum requiratur; non item si in bonum publicum, p. 631. n. 3.

Confessarius.

Confessarius cautè examinet in rescriptis Veritatem precum ex tempore Data & forma literarum, p. 189. n. 7.

Confessarius Episcopi potest eum ab omni suspensione & irregularitate ex occulto delicto contracta liberare, p. 478. n. 5.

Confessarius Clericorum secularium olim fuit Archiepresbyter; hodie potest esse quiuvis approbatus, p. 580. n. 2.

Confessarij pro vna vice eligendi priuilegium quomodo intelligendum? p. 589. n. 7.

Confessarius approbare potest de Iure Vicarius, p. 598. n. 2.

Confessarius eligendi potestas an expiret per mortem concedentis? p. 672. n. 7.
 Confessarius an possit pro penitentia iniungere opus, quod alius designauerit? p. 645. n. 11.
 Confessarius interrogatus de delicto ex sola confessione noto, dicere etiam cum Iuramento potest, se id negare. p. 702. n. 4. Non potest ob tale delictum aliquid, etiam in occulto negare Eucharistiam. n. 5. An et quomodo talem peccatorem possit dehortari? p. 703. n. 7. An possit in concione de eiusmodi delicto agere? n. 6. An & quomodo eum publicè excommunicare? n. 8.
 Confessarius quid Iuris habeat in penitentem voto obedientiae sibi subiectum? p. 747. n. 4. Confessarius Pontificis. p. 755. n. 4.

Confessio.

Confessio extraiudicialis in criminibus non praeiudicat confitenti. p. 115. n. 4.
 Confessio propria in vno Iudicio adduci contra confitentem potest in alio. p. 305. n. 3.
 Confessus sponte defectum Proprietatis elidit possessionem. p. 263. n. 5.
 Confessus bona fide alicui Curato intruso, aut malam fidem habenti, an & quomodo validè absoluitur? p. 377. n. 5.
 Confiteri Clerici seculares olim debebant Archipresbytero; hodie possunt cuius approbato. p. 580. n. 2.
 Confessus si sine debitum causà non expressa, tenetur id adhuc Creditor probare. p. 469. n. 2.
 Confitearis si solutionem causà non expressa, liber est debitor. p. 469. n. 2.
 Confessio metu graui iniuste extorta non valet. p. 421. n. 1.
 Confessiones audiendi facultas an expiret per mortem concedentis? p. 628. n. 8.
 Confessio non tantum fit ore, sed etiam facto. p. 636. n. 7.
 Confiteatur pertinentia & consecutiua ad actum, qui illum exercet. ibid.
 Confessio recepti debiti respectu cuius probet solutionem? p. 656. n. 6.
 Confessione Praelati aut Procuratoris si lesa in Iudicio Ecclesia, quomodo possit ea iuari? p. 823. n. 1.
Confirmatio actus.
 Confirmatio statuti alia essentialis, alia accidentalis. p. 37. n. 3. Quid operetur? ibid.
 Confirmans nihil novi dat. ibid. & p. 48. n. 3.
 Confirmationem petere à Superiore tenetur Praelatus electus. p. 83. n. 3. Nisi, vt in aliquibus Religionibus, habeat priuilegium. p. 184. n. 3.
 Confirmatio electi non potest ei sine sua, & electionum iniuria negari. p. 239. n. 1. Nisi ex plenitudine potestatis. ibid.
 Confirmatio Episcopi electi subinde ad Metropolitanam; ordinariè ad summum Pontificem spectat. p. 229. n. 3. p. 341. n. 6. p. 404. par.
 Confirmandi de moribus & scientià examen institutum. & quomodo? p. 240. n. 5. p. 354. n. 1.
 Confirmationem electi Romani Pontificis. male sibi Imp. aliqui arrogarunt. p. 246. n. 1.
 Confirmatione non indiget electus Pontifex. p. 248. n. 7.

Confirmatio simoniaca? omni Iure inualida. p. 259. n. 17.
 Confirmationem dans indigno ad Episcopatum aut inferiorem Praelaturam, quam poenam incurrat? p. 261. n. 5. p. 354. n. 2.
 Confirmatione vel Collectione plena obtenta potest quis de Iure communi statim Praelaturam aut beneficiu administrare. p. 265. n. 4. alicubi debet prius etiam in possessionem introduci. p. 266. n. 5.
 Confirmare electos Abbates aut Praepositos regulares spectat de Iure communi ad Episcopum. p. 186. n. 2. p. 271. n. 2. Sede vacante ad Capitulum p. 749. n. 2.
 Confirmatio tribuit Episcopo merum Imperium. p. 274. n. 2.
 Confirmatio Abbatis est alicubi ipsi benedictio. p. 278. n. 4.
 Confirmatio & Electio non possunt fieri vno actu. p. 281. n. 4.
 Confirmator electi debet ex officio inquirere in eius personam. 284. n. 6.
 Confirmatio Episcopi pro Ecclesia Regulari cathedrali spectat ad Archiepiscopum, cui ea subiecta est. p. 286. n. 1.
 Confirmanti indignum ex ignorantia incumbit probatio. 287. n. 6.
 Confirmationis obtinendae quoniam causa. p. 286. n. 5.
 Confirmatione & pallio nondum accepto permittitur Archiepiscopis administratio. quomodo? p. 306. par.
 Confirmatio actus innititur actui, & corrumpit eum illo. p. 308. n. 9.
 Confirmare Imperatorem Rom. spectat ad Pontificem p. 326. n. 9.
 Confirmantis electionem est iudicare, an quis sit contempus? 330. n. 2.
 Confirmationem Electionis Canonicae petere possunt à Superiore eligentes. p. 338. n. 1.
 Confirmare renuens certam personam, si propterea grauatur iniuste, grauens ipso facto excommunicatur. p. 405. n. 1. & seq.
 Confirmari non potest Electio, quae non substat. p. 352. n. 8.
 Confirmationem ante, quinam Electi possint administrationem suscipere? p. 355. n. 4. & seq. Etiam extra necessitatem aut periculum? n. 7. Non extendendum hoc ad postulatos. p. 356. n. 8. An ad electos immediatè non Pontifici, sed Episcopo subiectos? n. 9.
 Confirmatio electi æquiparatur Institutioni & tribuit titulum. p. 357. n. 11.
 Confirmat Metropolitanus innalidè Episcopum ante examinatas causas delectae Appellationis contra eius Electionem. p. 448. Confirmans est per annum suspensus. ibid.
 Confirmationem vt petat electus, an & quomodo intra mensem à dato consensu arripere debeat iter Romanum p. 410.
 Confirmatio est instar decreti, & non debet esse circa incertum. p. 419.
 Confirmare electionem, alioqui sui Iuris, non potest ordinarius validè, pendente appellatione. p. 436. n. 1.

Con-

Confirmatio est nulla, si Electio sit invalida, non contra. p. 442.

Confirmatio electionis est irrita, si non ante nominationem vel generationem citentur, quorum interest. p. 450. n. 1. An post citationem & confirmationem veniens sit audiendus? n. 2.

Confirmare electos potest Episcopus nondum consecratus. p. 452. n. 5.

Confirmatio facit matrimonium spirituale inter Episcopum & Ecclesiam. p. 453. n. 2.

Confirmatus Episcopus non potest amplius, etiam ante consecrationem, deserere Ecclesiam. ibid.

Confirmato Episcopo expirat Capituli Administrationis Iurisdicatio. p. 592. n. 16.

Confirmare electionem Episcopi aut exempti Prælati potest Legatus à latere. p. 692. n. 1.

Confirmatio actus est duplex, nimirum alia in forma communi, alia ex certa scientia. p. 769. n. 3. Illa non tribuit valorem actui sed supponit. p. 48. n. 3. p. 769. n. 3. Ista reddit actum validum. p. 769. n. 3. Nisi actus sit contra Ius naturale. ibid. Vel indigeat speciali dispensatione. ibid.

Confirmatio Electionis de intruso et si fiat ex certa scientia, est tamen subrepticia; nisi exprimat intrusor. p. 770.

Confirmandi Ius est res spiritualis. p. 777. De eo transigere per rem temporalem est simoniacum. ibid.

Confirmari aut infirmari ante litem decisionem non potest electio, eâ pendente facta. p. 825. n. 4.

Confirmatoris Iuri non obstat Arbitrorum de electione & electo iudicium. p. 855. n. 1.

Confirmatio Sacramentum.

Confirmare non potest Episcopus, antequam sit consecratus. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Confirmans suos subditos in aliena diœcesi sine expressa licentia est suspensus per annum à Pontificalibus. p. 519. n. 6. Et si intra locum exemptum confirmet. n. 7.

Confirmatio, quæ etiam Impositio manus dicitur, fit chrismatione frontis. p. 440.

Confirmationis Materia an essentialiter requirat admixtum balsamum? p. 542. n. 2.

Confraternitas.

Confraternitates ad pietatem institutæ comprehenduntur nomine Ecclesiæ. p. 837. n. 2. Possunt petere restitutionem in integrum. ibid.

Vide *Rescriptio*.

Congregatio.

Congregatio generalis etiam cum Generali non potest renuntiare privilegio communitati concessio & utilit. p. 30. n. 12.

Coniuncta persona.

Coniunctæ personæ quænam censendæ, pender ex arbitrio Iudicis. p. 123. n. 6. An etiam frater spiritualis? p. 781. n. 2.

Coniux.

Coniugato an & quomodo dari possit tonsura? p. 522.

Coniugato male conferens Tonsuram est suspensus per annum. ibid. Non item conferens quatuor minoribus. ibid. n. 2.

Connexorum de uno quod statuitur, censetur Statutum & de altero. p. 11. prin.

Connexum quod est, non censetur omittitur. p. 11. n. 2.

Connexio causæ non est dividenda. p. 144. n. 3.

Connexorum ab uno extenditur præscriptio ad alterum. p. 220. n. 1.

Connexa quomodo sint solvere & ligare? p. 381. n. 5.

Consanguinitas.

Consanguinitatis secundo in gradu dispensatio valet etiam sine clausula Tridentini derogatoria. p. 120. n. 6.

Consanguineum eius, qui negavit collationem beneficii iniuste grauens, ipso facto excommunicatur. p. 405. num. 5.

Consanguineorum nomine intelliguntur consanguinei usque ad quartum gradum. p. 405. n. 5. Non item affines. ibid.

Consanguineus Accusatoris potest esse testis, nisi reus excipiat. p. 622. n. 1.

Consanguineus & filius suis potest quis exercere iurisdictionem voluntariam. p. 622. n. 3.

Conscientia.

Conscientiæ in foro creditur excusanti se, sicut & accusanti. p. 10. n. 6.

Conscientiæ Iudicis si quid relinquitur, non potest ab eo appellari. p. 166. n. 17. Nec prærequirit iudiciale causæ cognitionem. ibid.

Consecratio.

Consecrandi provinciales Episcopos amittit Ius Archiepiscopi in schisma aut hæresi lapsus. p. 245. num. 4.

Consecrari & coronari solet, non confirmari electus Pontifex. p. 248. n. 6.

Consecrari tribus post Confirmationem mensibus debet Episcopus. p. 251. n. 3. p. 509. n. 3. Alioquin fructus non facit suos. ibid. Si per se semetipsum consecratur, ipso facto est privatus sua Ecclesia. ibid. Et potest à Metropolitano cogi ad cedendum. p. 453. n. 2.

Consecratio Episcopi de iure spectat ad Archiepiscopum. p. 713. n. 1. In Germania peragi solet Lovitico Episcopo. ibid. Assistentibus duobus Episcopis. p. 252. n. 6. Vel duobus Abbatibus, aut aliis Presbyteris in dignitate constitutis. ibid. Peragenda die Dominico. p. 253. n. 6. p. 509. n. 5. In Ecclesia cathedrali, non ex debito sed decore. p. 252. n. 6. p. 509. n. 4.

Olim præquirendus erat comprovincialium consensus. p. 508. n. 2.

Consecrandi Episcopi facultatem dare potest alius Archiepiscopus, nondum obtento pallio aut consecratione. p. 268. n. 1.

Consecrare Episcopum quomodo possint suffraganei Archiepiscopo pallium non petente? p. 262. n. 2.

Consecratus esse debet Episcopus ad Clericum solemniter degradandum. p. 274. n. 2.

Consecratio Episcopi in multis differt à Benedictione Abbatum & Præpositorum Regularium. p. 277. n. 4.

Consecratio Episcopi fit chrismate; est Sacramentum; imprimi characterem. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Consecratio Episcopi fit chrismate; est Sacramentum; imprimi characterem. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Consecratio Episcopi fit chrismate; est Sacramentum; imprimi characterem. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Consecratio Episcopi fit chrismate; est Sacramentum; imprimi characterem. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Consecratio Episcopi fit chrismate; est Sacramentum; imprimi characterem. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Consecratio Episcopi fit chrismate; est Sacramentum; imprimi characterem. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Consecratio Episcopi fit chrismate; est Sacramentum; imprimi characterem. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Consecratio Episcopi fit chrismate; est Sacramentum; imprimi characterem. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Consecratio Episcopi fit chrismate; est Sacramentum; imprimi characterem. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Consecrare Episcopos non potest Archiepiscopus ante acceptum pallium. p. 306. par.
 Consecratur Pontifex ante Hymnum Angelicum; alij Episcopi inter Epistolam & Euangelium. p. 306. par.
 Consecrationis suae die Episcopus non debet alios ordinare, nisi necessitas exigat. p. 308. n. 10.
 Consecrare & coronare Imperatorem est Pontificis. p. 326. n. 9.
 Quo modo & loco fieri possit? ibid.
 Consecratio electi quomodo sit invalida, si fiat ante examinatas causas desertæ appellationis contra eum. p. 448.
 Consecratione nondum acceptâ Episcopus non simpliciter, sed cum addito dici solet *electus, confirmatus*. p. 277. n. 4. p. 452. n. 5. p. 490. n. 3.
 Consecratio nihil addit ad matrimonium spirituale Episcopi cum Ecclesia. p. 453. n. 2.
 Consecrare Ecclesiam potest Archiepiscopus extra provinciam sine pallio; non tamen ante acceptum pallium. p. 458. n. 3. Imo & ante acceptum; si ante fuit Episcopus. n. 4.
 Consecratio est necessaria ad actus Ordinis, non Iurisdictionis Episcopalis. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.
 Consecrandi Virgines, Altaria, Ecclesias, &c. Potestas non potest à non-Episcopo obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 8.
 Consecratio Virginum qua die fieri possit? p. 505.
 In qua ætate? ibid. Fieri debet ab Episcopo; nec potest alteri nisi à Pontifice delegari. ibid.
 Die Dominico. p. 509. n. 5.
 Consecrari die Dominicâ potest Episcopus, qui Sabbatho ante factus fuit Sacerdos. p. 512. n. 3.
 Consecratur quando Episcopus, debet Chrismate ungi in capite & manibus; & cur? p. 540. Sed est ceremoniâ accidentalis, quam non obseruant Græci. ibid.
 Consecratio Sacerdotis, Regis, Ecclesiæ, Altaris, & Galicis qua fiat Vnctio. p. 540.
 Consensus.
 Consensus alterius si requiratur ad agendum, an actus sine eo sit validus. p. 373. n. 8.
 Consentire electioni & eligere quomodo censentur paria? p. 402. n. 2.
 Consentire vendenti est aliud, & aliud vendere. ibid.
 Consensum electioni dare debet electus intra mentem à die Præsentationis vel Notitiæ. p. 410.
 Consentiens & malè faciens pari pœna digni sunt. p. 602. n. 4.
 Consensus in malum alius est negligentia, alius consensu, cooperationis, vel mandati. ibid.
 Consensus subsequens actum, an & quomodo sufficiat ad eum ratificandum. p. 631. n. 3. & 3. p. 760.
 Consensus Prælatorum & Cathedralium Capitulum sufficit in causa totius provincie. p. 755. n. 1. Est autem consensus necessarius, non solum consilium. n. 2.
 Consensus est minus quidquam Auctoritas. p. 760.
 Conservator.
 Conservator quid sit? p. 82. n. 1. p. 672. n. 1.
 Conservatores ad manifesta delegati possunt cognoscere de dubio manifesti. p. 89. n. 7. p. 672. n. 1.
 Conservator constitui potest Decanus Ecclesiæ Cathedralis. p. 581. n. 3.

Conservator an & quomodo suas vices possit alteri committere? p. 671. n. 7.
 Conservator an dari possit à solo Pontifice? p. 672. num. 1. In suo officio à nemine potest impediri. ibid. Datur ad arcendas manifestas iniurias. ibid.
 Conservator, si qualitates alias habeat, an possit ut suspectus recusari? p. 673. n. 3.
 Conservator datur super injuriis non tantum illatis, sed etiam inferendis quibuscunque; quo modo? p. 673. n. 3. & 4.
 Conservatorem sibi Regulares Ordines eligere ex privilegio possunt etiam in non manifestis. p. 673. n. 5. p. 686. n. 5. In quibus aliis? p. 673. n. 5.
 Conservatores hodie plerumque habent cognitionem iudicalem. p. 674. n. 5. Alioqui se intromittentes in non manifestis, aut iudicalem cognitionem requirentibus, sunt ipso Iure per annu suspensi. p. 686. n. 5.
 Conservator est Iudex delegatus; sed ab aliis delegatis multum differt. p. 685. n. 1. & seqq.
 Conservator quisnam esse vel non esse possit? p. 581. n. 3. p. 684. par. p. 685. n. 1. Non potest partes ultra unam dietam à finibus provincie citare. p. 685. n. 3. An & quam partem causæ, ac quibus possit committere? n. 4. ibid.
 Conservatoris à Papa designati officium per mortem designantis expirat quoad negotia nondum cœpta. p. 686. n. 6. 7.
 Conservatores à Religiosis ordinibus electi in quibus sint privilegiati? p. 685. n. 2. 3. p. 686. n. 5. 6. & 7.
 Conservatores, ut alij delegati observare debent *cap. Casuum 11. de Rescrip. §. Insuper*. p. 686. n. 7.
 Conservator potest etiam Legatum Natum aut à latere sibi obstantem coercere censuris. p. 689. n. 4.
 Consiliarii.
 Consiliarii sunt Principi pars corporis. p. 55. n. 4.
 Consiliarius non debet à Principe Respubl. penitus relinqui. p. 177. n. 3.
 Consiliarii & Assessores quales esse debeant? p. 177. num. 4.
 Consilium.
 Consilium pro actu petendum, si omittatur, non vitiat actum. p. 169. n. 1.
 Consilia aliorum debet quidem Iudex audire, non tamen sequi. p. 176. n. 2.
 Consilio aliorum gerendum negotium si sit commissum, potes committere alteri cum eadem conditione. p. 372. n. 1.
 Consilium alicuius si requirendum, dari debet tempus sufficiens deliberationi. p. 372. n. 3.
 Consultorum unus impedire potest, ne ante tempus detur responsum. p. 372. n. 3.
 Consilio aliorum si quis actus v. g. Electionis, testamenti &c. sit agendus, exerceri potest erga unum ex ijs, cum consilio cærorum. p. 372. n. 4.
 Consilium alterius si petendum, fieri id debet re integra, & dum superest tempus sufficiens deliberationi. p. 373. n. 6.
 Consilium, quod debebas, si nequeas petere, an sine eo possis procedere? p. 373. n. 7.
 Consilium aliorum, qui in actu debet exquirere, an teneatur etiam sequi. p. 373. n. 9. p. 851. n. 2.
 E Ex

Ex Consilio, si fraudulentum sit, quilibet obligatur. p. 472.
 Consilium delinquendi præbens quomodo puniendus? p. 602. n. 4.
 Consilium & Consensus Capituli est Prælati necessarius in expediendis arduis. p. 604. n. 3.
 Consilium, sub cuius conditione facta est delegatio, an ad valorem actus sit requirendum, aut sequendum? p. 604. n. 4.
 Consilium, etsi sit de Iure v. g. requirendum, non est tamen necessario sequendum. p. 604. n. 4. Nisi requirendum sit ab eo, qui particeps est officij. p. 605. n. 4.
Constantinus Magnus.
 Constantinus M. palatium Lateranense & Urbem Romanam S. Sylvestro Pontif. eiusque Successoribus donavit. p. 411. n. 1. Unde id constat? n. 2. Edictum de hac donatione corruperunt Græci. ibid.
 Constantinopolis nova Roma. p. 411. n. 1.
Constitutio.
 Constitutio facta in rebus Ecclesiæ per Laicos non valet. 25. n. 13.
 Constitutio Pontificis solemniter promulgata obligat statim singulos, qui certo vadeconque notunt. p. 210. n. 3. Vide *Lex. Promulgatio.*
Consuetudo.
 Consuetudinem antiquam potest Capitulum novo statuto cum, sed non sine consensu Episcopi tollere. p. 15. prin.
 Consuetudinem si Ecclesiæ sit damnosa potest Capitulum sine autoritate Episcopi tollere. p. 16. n. 3.
 Consuetudines loci in contractibus & iudiciis observandæ à Clericis. p. 44. n. 16.
 Consuetudines receptas non censetur Communitas velle per statuta evertere. p. 46. n. 4.
 Consuetudines particulares non tolluntur per contrariam legem communem. p. 57. n. 11. Nisi habeat clausulam. n. 12.
 Consuetudinem etsi maior Doctorum pars testetur, non credendum ad præiudicium alterius. p. 58. n. 14.
 Consuetudinibus & Statutis locorum non derogat Rescriptum Principis, nisi id exprimat. p. 79. n. 4.
 Consuetudo habet, ut in arduis & præiudicialibus Prælati requirit consensum conventus. p. 106. n. 5. 6.
 Consuetudo est ius moribus constitutum. p. 172. n. 1. p. 194. n. 2. Ut habeat vim legis debet durasse longo tempore. p. 194. n. 4. p. 197. n. 9. Esse iusta rationabilis, & Reipub. utilis. p. 172. n. 2. p. 191. n. 1. p. 195. n. 6. Introdacta cum consensu sui Principis. p. 172. n. 3.
 Consuetudinis Ius non possunt introducere mulieres. p. 173. n. 3.
 Consuetudo contra libertatem Ecclesiasticam est irrita. p. 173. prin.
 Consuetudo standi sententiæ carentis Iurisdictione est nulla. p. 176. n. 1.
 Consuetudine fortius est privilegium. p. 179. n. 2.
 Consuetudo etiam immemorialis & cum fama privilegij non sufficit ad præscriptionem eorum, quorum es incapax. 179. n. 3.
 Consuetudo vim privilegij habet, introducta permitteat eo, qui potest privilegiare. p. 179. n. 4.
 Consuetudo Interdictum aliamve censuram violandi non valet. p. 180. n. 2.

Consuetudo contra disciplinam Ecclesiasticam non valet. p. 180. n. 2. p. 183. n. 2. & 3. Quænam talis sit. ibid.
 Consuetudo alia facti, Iuris. p. 181. n. 4. p. 192. n. 1.
 Consuetudo localis non derogat Iuri communi, nisi in loco. p. 182. n. 5.
 Consuetudo civitatis v. g. extenditur ad loca vicina eiusdem Iurisdictionis. p. 182. n. 5.
 Consuetudo sistit diversa, agendum iuxta meliorem, sed ex consilio tantum, non præcepto. p. 182. n. 6.
 Consuetudo, ut Prælati renuntiet Ecclesiæ absque licentia Superioris, est invalida. p. 183. n. 2.
 Consuetudo, ut electus non petat confirmationem à Superiore, est invalida. p. 183. n. 3.
 Consuetudo Ecclesiæ particularis contra finem universalem est invalida. ibid.
 Consuetudine immemorialis obtinere potest capax, quidquid potest per privilegium. p. 184. n. 3. p. 197. n. 8. p. 235. n. 15.
 Consuetudo generalis alicuius loci etsi sit invalida, excusat tamen à pœna. 184. n. 4.
 Consuetudo est optima legum interpret. p. 186. n. 3. quando eas faciat aut non faciat sub peccato obligat. p. 187. n. 4.
 Consuetudo per errorem introducta non valet. p. 187. n. 4. p. 198. n. 10.
 Consuetudo per errorem, non facti, sed Iuris introduci potest. p. 199. n. 10.
 Consuetudo interpretativa universæ Ecclesiæ non potest errare. p. 187. n. 4.
 Consuetudo habet vim legis. p. 189. n. 1. p. 194. n. 2.
 Consuetudo contra Ius in quo differt à Lege Revocatoria Iuris. p. 190. n. 3.
 Consuetudo inducens ad peccatum aut dissipationem bonorum est invalida. p. 191. n. 1.
 A Consuetudine ad pactum valet argumentatio negativa, non affirmativa. p. 191. n. 2.
 Consuetudines noxias Reipubl. tollere est Magistratus non tantum Civilis, sed etiam Ecclesiastici. p. 192. n. 6.
 Consuetudo alienandi dotem uxoris invalida. ibid.
 Consuetudine nulla derogari potest Iuri naturali. p. 193. n. 1. p. 195. n. 5. p. 196. n. 7. Nec Iuri divino aut Iurigenium præceptivo. ibid. Nec aliquibus legibus humanis. p. 202. n. 1.
 Consuetudo rationabilis & præscripta tollit legem positivam contrariam. p. 193. n. 1. Et quidem omnem tam Ecclesiasticam quam Civilem. p. 195. n. 1.
 Nisi lex resistat. p. 194. n. 3. p. 424. n. 2.
 Consuetudo alia Iuris constitutiva, alia abrogativa. p. 193. Illa requirit consensum potestatis legislativæ, non item ista. p. 194. n. 3.
 Consuetudo Constitutiva legis Civilis & Ecclesiasticæ requirit decennium. p. 194. n. 4.
 Consuetudo abrogativa legis Civilis requirit decennium, ibid. abrogativa legis Ecclesiasticæ requirit 40. annos. ibid. Nisi aliud ex scientia aut tolerantia Principis colligatur. p. 195. n. 4.
 Consuetudo quæ sit rationabilis. p. 195. n. 6. Quæ irrationabilis. p. 195. n. 6.
 Consuetudo immunitati Ecclesiasticæ contraria est irrationabilis. p. 196. n. 7. p. 272. n. 1.

Consuetudo an sit rationalis, relinquendum in dubio
 iudicis arbitrio. p. 196. n. 7.
 Consuetudo, vt vniuersim Laici in Quadragesima ter-
 natum per hebdomadam jejurent, est irrationabilis.
 p. 196. n. 7.
 Consuetudine non possunt Religiosi obtinere facul-
 tatem testamentum faciendi, sed privilegio. p. 197. n. 8.
 Consuetudo quæ & quomodo dicatur præscripta.
 p. 197. n. 9.
 Consuetudo abrogatoria legis non est extendenda ad
 alios similes casus. p. 198. n. 10.
 Consuetudinis ius non introducitur per actus liberæ
 voluntatis. p. 199. n. 10.
 Consuetudo à Canonibus reprobata non valet, et si sit
 iurata. p. 200. n. 2.
 Consuetudo plures Dignitates, Personatus, aut officia
 habendi in vna Ecclesia, neque iurata valet. p. 200.
 n. 3.
 Consuetudo homicidæ pecuniâ multandi non valet.
 p. 200. n. 4.
 Consuetudo appellandi à Vicario Generali ad Epi-
 scopum non valet. p. 202. n. 1. Alicubi nec ad Offi-
 ciali. p. 201. n. 5.
 Consuetudine potest testium numerus pro testamen-
 tis minui. p. 202. n. 6.
 Consuetudine obtinere quæ possit & non possit Epi-
 scopus vel Prælati, ut solus sine Capitulo expediat.
 p. 203. n. 1.
 Consuetudo optandi præbendis valet. 205. n. 2.
 Vide *Optio*.
 Consuetudini Ecclesiæ non derogat Pontifex Rescri-
 ptio gratiæ, nisi exprimat. p. 79. n. 4. p. 206. n. 1.
 Consuetudine obtenta facultas an & quomodo per
 non-usum amittatur. p. 207. n. 5.
 Consuetudo in Prælatum regularem eligendi non Pro-
 fessum vel alterius Ordinis & Habitus non valet. p. 305.
 n. 1.
 Consuetudo Prouinciæ, si Iuri communi sit contra-
 ria, non extenditur ad locum, ubi non viget. p. 317.
 n. 6.
 Consuetudo dat & aufert Iurisdictionem. p. 331. n. 3.
 Consuetudinis nomine absolute posito an semper in-
 telligatur præscripta. p. 367. n. 4.
 Consuetudo particularis contra Canones vbiq; rece-
 pta non est laudabilis, sed tollenda. p. 505. n. 1. Ex-
 ceptat tamen à culpa & poena, quamdiu viget. n. 2.
 Consuetudine obtineri non potest ius instituendi ali-
 quæ ad curatum beneficium sine consensu Episcopi.
 p. 576.
 Consuetudine immemoriali præscribi possunt Reser-
 uata Principi. p. 690. n. 1. Nisi sint supremæ potesta-
 ti intrinsicæ. n. 2.
 Consuetudo antiqua sufficit etiam sine titulo in præ-
 iudicium alterius. p. 722. n. 2.
 Consuetudo à casu ad casum omnimodè æquiparatum
 potest extendi. p. 849. n. 1.

Contemptus.

Contemptus Virtualis est transgressio Legis ex igno-
 rantia casuali. p. 59. n. 1.
 Contemptus qui libet petere potest Electionis aut Po-
 sulationis rescissionem. p. 220. n. 3. p. 221. n. 6.
 p. 307. n. 5.

Contemptus esse quis dicatur? p. 307. n. 5.
 Contempto uno vel pluribus si fiat electio an sit ipso
 iure irrita? p. 307. n. 6.
 Contempto mortuo an eius successor possit agere
 contra electionem? p. 308. n. 7.
 Contemptus si Iuri suo reuertiet, non potest Electio
 ex officio iudicis rescindi. p. 308. n. 8.
 Contemptus potest petere rescissionem electionis
 etiam iam confirmatæ; p. 308. n. 9. Nisi antea moni-
 tus taceat. ibid.
 Contemptus unius plus obest electioni, quàm multo-
 rum contradictio. p. 321. par. p. 333. n. 7.
 Contemptus an aliquis sit, iudicabit confirmans ele-
 ctionem. p. 330. n. 2.
 Contemptus ut Electionis, ita & aliorum quoque actu-
 um rescissionem petere potest. p. 333. n. 7.
 Contemptus debet ipse expensas in oppugnandâ ele-
 ctione præstare. p. 359. n. 4.
 Contemptos se queri possunt, si non vocentur quæ
 possidentes ius suffragij. p. 363. n. 5. Bona, non ma-
 la fide. ibid.
 Contemptus an sit, qui non ad diem electionis, sed
 tantum ad tractandum de die citatus est. p. 383. n. 2.
 Contemptus si ante formatum electionis decretum
 adueniat, potest petere novum scrutinium. p. 384.
 n. 6. p. 386. n. 2.

Contractus.

Contractus species ut cognoscatur, potius pacta quàm
 verba, quibus appellatur attendenda. p. 35. n. 14.
 Contractus clausula in dubio potius pro valida quam
 pro non adiecta habenda. p. 36. n. 14.
 Contractus æstimandus secundum leges illius tempo-
 ris, quo est celebratus. p. 52. n. 8.
 Contractus sunt interdum prohibiti, sed tantum pro-
 foro externo. p. 58. n. 12.
 Contractus lege si quis optionem fecerit, quando pos-
 sit ab ea iterum recedere. p. 226. n. 3.
 Contractus an ut iure positio, ita sit semper quoad
 conscientiam inualidus? p. 258. n. 15.
 Contractum innominatum si pars una non impleat,
 potest altera ad implendum cogere, vel rescindere.
 p. 276. n. 2.
 Contractus si cum consilio aliorum ineundus, iniuri
 potest cum uno alioqui consulendo. p. 372. n. 4.
 Contractus fieri possunt noctu. p. 638. n. 3.
 In Contractu innominato datur secundum Ius ciuile
 poenitentia; non item secundum Canonicum. p. 760.
 Contractus pupilli non confirmatur per autoritatem
 Tutoris primum subsequenter. p. 760.
 Contractus & alienationes quomodo olim potuerint
 instituere Mendicantes? p. 768. n. 1. Quomodo hodie?
 n. 2.
 Contractui præsens aut subscribens ut testis an possit
 eundem impugnare. p. 774. n. 5.
 Contractui præsens ut testis an possit esse pro eodem
 aduocatus. p. 774. n. 1.
 Contractus à beneficiato super suis Iuribus factus non
 obligat Ecclesiam aut Successores. p. 776. n. 2.
 Contractus cui cum primo dissenseris, postea consen-
 tis, est ratus, si alter in eadem voluntate perseueret.
 p. 805. n. 2.

Contractu rescisso quæ expensæ & meliorationes sunt alteri reddendæ. p. 822. n. 5. & seq.

Contractus an sit rescindendus, si petitur restitutio in integrum ob solam læsionem in pretio? 823. n. 9.

Contractui si pœna adiecta sit, quomodo quis teneatur ad contractum, vel ad pœnam, vel ad utrumque? p. 854. p. n. 6. & seq.

Contradictio. Vide Electio.

Contradictor quomodo excludatur, cum sententia in rem iudicatam transijt? 318. n. 2.

Contradictio multorum minus obest electioni quam vel unius contemptus, p. 321. par.

Contradictio unius Capitularis facit, ne gesta impetentur Ecclesiæ in damnum, aut delictum. p. 741. n. 2.

Contumacia.

Contumaciã cessante cessat pœna propter illam lata, nisi aliud exprimat. p. 46. n. 3.

Contumacia ad incurrendam censuram requiritur. p. 59. n. 1.

Contumax si quis sit in causa beneficiaria, fructus beneficii sequestrari possunt. p. 114. n. 1.

Contumaci non debet Iudex ab initio duplicem pœnam infligere. p. 115. n. 3.

Contumax in delicto si sit Communitas aut Regens, potest totum eius territorium subijci Interdicto locali. p. 210. n. 1.

Contumax eiter absentem si contra proceditur, debet Iudex ex officio supplere, quæ ad Ius & factum eius pertinent. p. 216. n. 2.

Contumacia par est post legitimam vocationem non venire & post adventum discedere. p. 284. n. 4.

Contumacem contra non potest Iudex ad definitivam procedere, nisi in causa facti instructus. p. 291. n. 5.

Contumax ad unum actum citandus iterum ad alium, nisi sit ab initio citatus ad totam causam. p. 291. n. 5.

Contumax si quis sit in causa beneficiaria, contra eum procedetur, etiam lite non contestata. p. 393. n. 5.

Contumax non est, qui rationabilem causam habet, cur non obtemperet. p. 489. n. 2.

Contumacia ut appareat, requiritur monitio trina. *ibid.*

Contumaces possunt à Iudice delegato debitè puniri. p. 606. n. 3.

Contumacia alia in non-veniendo, alia in non-parando mandatis. *ibid.*

Contumax si non sit, qui abest, non potest Iudex contra eum iudicare. p. 613.

Contumaces Regulares quomodo compesci possint à Prælati? p. 743. n. 1. & 4.

Contumax est, qui citatus ad totam causam inde recedit, revocando v. g. Procuratorem. p. 793. n. 2. Condemnandus in expensæ factas à tempore recessus. n. 2.

Contumax censetur, qui solum mittit Procuratorem cum mandato insufficiente. p. 798. n. 1.

Conventus. Vide Capitulum, Prælatus.

Religiosus.

Conventus meminisse solèr, non debet Rescriptum in causa communi Prælati & conventui. p. 105. n. 1.

Conventus consensu de iure communi Prælatus non indiget in administratione rerum Monasterij. p. 105. n. 3.

Conventus consensus in ordinis & præiudicialibus

requirendus à Prælati ex consuetudine, vel statuto. p. 106. n. 5. 6.

Conventus bona non communia cum Prælati administrat per proprium Oeconomum. p. 107. n. 9. Potest pro ijs constituere Procuratorem absque consensu Prælati. *ibid.*

Conventui an competat administratio bonorum Monasterij vacante Prælati? p. 109. n. 5.

Conventui quamdiu competit Ius eligendi, non potest electio ab alterius pendere voluntate. p. 272. n. 2.

Conventui non competit Administratio Prælati ob dilapidationem depositi. p. 304. n. 1.

Conventus diversi possunt esse in eodem Monasterio. p. 305. n. 2.

Conventui in uno non possunt esse diversæ Professionis Monachi. p. 305. n. 2.

Conventus in inferiore Monasterio an & quando sit vocandus ad electionem, aliòve actus capitulares in superiore? p. 362. n. 4.

Conventus non potest bona Prælati defuncti, vel sede vacante obuenientia sibi accipere. p. 443. n. 1. Nec obvenientia ex actibus Iurisdictionis. n. 2.

Conventui relinquatur ubique electio Monialium. p. 446. n. 9.

Conventus potest per consuetudinem obtinere Ius admittendi ad Professionem. p. 751. n. 10.

Cooperaria.

Cooperatores Parochorum quales sint Vicarij? p. 587. n. 1. Quam habeant Iurisdictionem? *ibid.*

Cooperans delicto dignus est pari pœna cum delinquente. p. 602. n. 4.

Cooperator delegatam suam potestatem absolvendi non potest alteri subdelegare. p. 643. n. 9. Nisi nomine delegantis, & quomodo? p. 645. n. 10.

Cooperator an delegatam potestatem assistendi matrimonio possit alteri subdelegare? p. 644. n. 9.

Correctio.

Correctio Iuris odiosa, nec afferenda sine necessitate. p. 55. n. 1. p. 65. n. 5. p. 171. n. 2. p. 382. par. p. 385. n. 7. p. 444.

Correctio seu derogatio Iuris restringenda. p. 188. n. 8.

Correctio Iurium non debet introduci per subordinationes seu intellectus tacitos & cõiecturales. p. 390. n. 7.

Correctio Religiosi spectat primo ad Prælatus, & eo negligente ad Episcopum. p. 708. n. 2. p. 710. n. 4.

À Correctione legitima non licet appellare, nisi in modo excedatur. p. 716. n. 1. p. 717. n. 1.

Corrigere crimina subditorum teneatur Prælati ex officio. p. 717. n. 1.

Corrigendi Ius non potest totum Episcopo adimi per ullam consuetudinem. p. 718. n. 3.

Corpus.

Corporis defectus recensentur varij. p. 563. An sint notabiles & magis iudicabit Episcopus. *ibid.* In dubio facilè dispensabit cum Religiosis. *ibid.*

Corporalis.

Corporalia benedicendi potestas potest à non-Episcopo per consuetudinem immemorabilem obtineri. p. 491. n. 9. Eam habent Prælati utentes Potestaticibus. p. 492. n. 10. In Germania non tantum pro suis, sed etiam pro alienis Ecclesiis. *ibid.*

68 69 Corporalis aliisque paramenta benedicere ex privilegio possunt Mendicantium Prælati, p. 492. n. 10.
non Episcopiis agrè privilegium hoc conceditur. ibid.
Corporalia benedicere an sit actus Episcopalis? p. 519. num. 8.

Copularia.

Copularia & accipitur pro distinctiva Vel, si ex pluribus membris unum sufficiat ad effectum propositum. p. 71. n. 3.

Crimen.

Crimen executionem officij impediens sufficit ad resonandum Episcopatu. p. 477. n. 5. quanam talia. ibid. Occultum est quod neque populariter, neque judicialiter nocerium. ibid.

Criminis occulti censuras absolvere vel dispensare potest Episcopus, excepta Homicidij voluntarij. p. 515. num. 2.

Crimen adulterij, incestus, periurij &c. si sit occultum non facit ipso iure suspensum aut irregularè. p. 515. n. 2.

Criminalia non subsunt Iurisdictioni Vicarij Generalis sine speciali commissione Episcopi. p. 593. n. 2.

De Crimine inquirere & cognoscere quomodo possit Vicarius generalis absq; speciali commissione? p. 593. n. 2.

Criminaliter condemnato non conceditur in impetio Appellatio. p. 640. n. 2.

Crimen falsi. Vide *falsum*.

Criminis notitiam potest aliquis habere tripliciter, nimirum, ut priuatus, ut Iudex in foro interno, & ut Iudex in externo. p. 702. n. 1.

Crimina occultè cognita, occultè non publicè puniendi. p. 702. n. 2.

Criminis accusationem admittere & pœnam decernere quomodo possit Iudex, si id ante etiam ex confessione nouit? p. 702. n. 3.

Criminali in causa inter Episcopum & Clericum quis sit Iudex. p. 714. n. 1.

Criminali in causa non solent constitui arbitri. p. 713. n. 1. an possint? p. 835. n. 10.

Criminali in causa si agatur de pœna capitali, an debeant partes personaliter adesse? p. 787. n. 1.

Criminaliter accusans obligatur ad pœnam talionis. p. 787. n. 2.

Culpa.

Culpa carens, damnum sustinere non debet, nisi aliter propria cõuentio aut bonum publicum exigat. p. 9. n. 1.

Culpa & pœna sunt correlata. p. 9. n. 3.

Culpaë annumeratur imperitia in ijs, qui ut periti operam promittunt. p. 532. n. 1.

Cumulatio.

Cumulatio oppositorum cum clausula: *prout melius de iure valere possit*; in quibus admittatur vel non admittatur? p. 225. n. 2.

Cumulatio Iudicij possessorij & petitorij fieri potest in eodem libello. p. 315. n. 2.

Curia Rom. Vide Stylus.

Curia Rom. valde remotè distare quinam censeantur. p. 354. n. 3.

Custos.

Custodis claustralis officium est manuale; à Pontifice tamen potest concedi in perpetuum. p. 276. n. 1.

Custodia, Advocatia, & Regalia loci Ecclesiastici,

quid? p. 406. n. 1. Ea de nouo sibi vendicans & propterea bona Ecclesiastica usurpans excommunicatur. ib. Non item id faciens ex fundatione vel consuetudine antiqua. p. 407. n. 1.

Custos Ecclesiæ an & quomodo teneatur non tantum ex sua, sed etiam inferiorum culpa. p. 575.

Custodia rerum Ecclesiæ pertinebat olim ad officium Archidiaconi. p. 575.

Custos si habeat inter alios Canonicos præminentiam, habet dignitatem seu personatum. p. 581.

Custodis officium quod? p. 582.

Custos idem est cum Thesaurario & Sacrista. ibid.

Custos, Archidiaconus, & Archipresbyter sunt tres columnæ Ecclesiæ. p. 502.

Damnum.

Damnum sustinere non debet culpa carens, nisi aliud propria cõuentio aut bonum publicum exigat. p. 9. n. 1.

Damnum compensare an debeat Princeps quod etiam ob bonum publicum intulit priuatis. p. 25. n. 14.

Damni quantitatem læsus ex maleficio probare potest Iuramento Veritatis, seu veræ æstimationis. p. 817. n. 1.

Non est facilè deferendum, si alia probatio suppetat. p. 818. n. 2. Quomodo sit deferendum? n. 4.

Damnum in contractu vel quasi probare quomodo debeat petens restitutionem in integrum? p. 821. n. 2.

Data Vide Rescriptum.

Data tempore inspiciendum in Rescriptis ad cognoscendam taciturnitatem Veri, & suggestionem falsi. p. 99. n. 6. p. 100. n. 7.

Data tempore si persona, cui vel contra quam datum est Rescriptum, sit mortua, est illud irritum. p. 144. num. 1.

Ex Data tempore dignoscendum, an Rescriptum ad Beneficium sit obreptitium. p. 157. n. 1.

Debitum.

Debitis parentis aut Viri, si aliter non possit, debeat alicubi liberi & Vxor per propria bona satisfacere. p. 192. n. 7.

Debiti merè personalis an haberi possit possessio vel quasi, & quomodo? p. 299. n. 6. Sine titulo nasci non potest, sed continuari. p. 300. n. eod.

Debiti inducendi aptus modus non est temporis decursus. ibid.

Debiti titulus præsumitur ex diuturnitate præstationis uniformiter factæ. p. 300. n. 6.

Debitum censetur condonare, qui Instrumentum debiti, non item qui pignus reddit. p. 472. n. 1.

Debiti recepti confessio respectu cuius probet solutionem? p. 656. n. 6.

Debitum si contrahat religiosus, ubi conueniendus? p. 710. n. 5.

Debitor.

Debitoris est electio in alternatiuis. p. 71. n. 1.

Debitor ex empto non potest conveniri vi Rescripti per errorem pro mutuo dati. p. 103. n. 4.

Debitor non tenetur reddere rem debitam, si plus, quam valeat, in transmissione expendendi sit. p. 119. n. 1.

Debitum si consistat in causa non expressa, probare id tenetur Creditor. p. 469. n. 2.

Debitor est liber, si creditor causa non expressa fateatur solutionem. p. 469. n. 2.

Debitor qui non est solvendo, an possit ordinari? p. 561. n. 4.
 Debitor delegatus quis? p. 600.
 Debitori iniuria fit, si nimia cautio ab ipso exigatur. p. 737. n. 1. Quæ sit nimia? ibid.
 Debitori si vi extorta sit solutio, non competit actio. *Quod metus causa*, sed ex L. Julia. de vi. p. 808. n. 2.
 Debitor Minoris si soluat, adhibeat præter Tutorem etiam decretum Iudicis. p. 821. n. 4.

Decanus.

Decanus obligatur statutis Capituli. p. 17. n. 6. Maior pars potest contra eius suffragium condere statutum. ibid.
 Decani facultatem possunt facere statuta. p. 20. n. 4.
 Decani causa non est Capituli. p. 33. n. 3.
 Decanatus non comprehenditur nomine beneficii in odiosis. p. 159. n. 3.
 Decanatus est dignitas. p. 200. n. 1. in aliquibus Ecclesiis electivus. p. 16. n. 1. p. 227. n. 1.
 Decanus alicubi non opus habet confirmatione suæ electionis. p. 239. n. 1.
 Decanatus est beneficium sacerdotale. p. 254. n. 2.
 Decanus alicubi diem electionis nominat. p. 281. n. 1.
 Decanus est caput capituli in Germania. p. 338. n. 2.
 Et si in Præpositura sit prima dignitas post Episcopalem. ibid.
 Decanus si sede vacante Iurisdictionem exerceat, potest fructus inde provenientes sibi retinere. p. 443. n. 2.
 Decanus debet fieri Presbyter. p. 527. par. Impeditur etiam iuste, an sit privandus decanatu? p. 528.
 Decanus requirit ætatis annos 24. completos. p. 529.
 Decano præferendus quoad dignitatem Archidiaconus. p. 574. n. 4.
 Decani rurales institui & destitui possunt ab Archidiacono; sed non sine consensu Episcopi. p. 577.
 Decani rurales an & qualem habeant Iurisdictionem? p. 579. n. 2. p. 580. n. 1. *Quodnam eorum officium?* p. 580. par.
 Decani rurales non habent Dignitatem seu personatum. p. 581. n. 3.
 Decanus Cathedralis esse potest delegatus Pontificis, aut legatus Pontificis. p. 581. n. 3. Item conferuator. ibid.
 Decanus monasterij, quid possit mortuo Prælatore. p. 745. n. 6.
Decennium.
 Decennium est in iure Tempus longum. p. 173. n. 1.
Deceptus.
 Decepto ex simplicitate an & quomodo succurratur? p. 817. n. 6.
Decimas.
 Decimarum immunitas plerumque non amittitur per unum aut plures actus contrarios. p. 29. n. 11.
 Decimarum ius spirituale non potest præscriptione acquiri à Laicis, sed per privilegium. p. 178. n. 2.
 Decimarum quarta portio debetur ex lege diocesana Episcopo. p. 721. n. 3. Sed ferè abiit in desuetudinem. ibid.
 An Decimis Episcopus neminem potest eximere; sed indubio transigere. p. 770. n. 1.

De Decimis an possit Parochus cum Parochianis transigere? p. 770. n. 2.
 Decimas potest Clericus locare vel vendere ad vitam suam. p. 847. n. 2. Eisdem in dotem dare filie aut sorori non potest. ibid.
 Decimas prædiales Parochus solvere tenentur etiam Religiosi de iure communi. p. 776. n. 1. Hodie exempti sunt per privilegium Pontificis. ibid. In quo privilegium hoc consistat? ibid.
 Decimas iniuste negans condemnari debet ad solvendas futuras, & compensandas præteritas. p. 776. n. 3.
Declaratio.
 Declarans nihil dat, sed datum significat. p. 51. n. 6.
 Declarativa Lex absoluta, extendenda est etiam ad præterita. ibid.
 Declarans nihil de nouo agit. p. 191. n. 1.
Decretum.
 Decreta fidei abrogari nunquam possunt, sed morum. p. 4.
 Decreta fidei & morum valent, etsi falsum quid continent. p. 84. n. 3.
 Decretis in Ecclesiasticis sententia decisionis, non ratio attendenda. p. 84. n. 3.
 Decreta Pontificis obseruanda sunt, siue scripta sint, siue non. p. 265. n. 3.
 Decretis suis non potest Princeps obligare suum successorem. p. 286. n. 4.
 Decreto electionis formato censetur primum illa facta. p. 302. n. 4. p. 346. n. 10.
 Decreto iam formato non potest Electoralium accessione conualescere. p. 310. n. 2.
 Decretum commune alicuius collegij quid? p. 343. n. 2.
 Decretum Electionis formandum & publicandum post collata suffragia quoad numerum. p. 346. n. 9. Et quidem mox seu uno contextu; & quid hoc sit? p. 360. n. 2.
 Decretum quo Electio facta promulgatur, fieri debet communi nomine. p. 380. n. 2. in eo si Elector inhabilis exprimitur in specie potest Electio impugnari. p. 798. n. 3. Non item si exprimitur tantum in confuso. ibid.
 Decretum capitulare ut valeat, debet in id consentire pars respectu totius præsentis capituli maior. p. 414.
 Decretum Electionis clausulam: *Et alijs mihi consentientes* non comprehendit inhabiles. p. 798. n. 3.
Dedicatio.
 Dedicare Ecclesias non potest Archiepiscopus antea conceptum pallium. p. 306. par.
 Dedicacionis die conferre ordines est abusus. p. 505. par.
Defensio.
 Defensio contra falsitatem est iuris naturalis, nec ulli potest eripi. p. 68. n. 3.
 Defensio propria nemini negatur. p. 146. n. 2.
Degradatio.
 Degradandus Clericus si litteras Papales habuerit. p. 114. n. 2.
 Degradare solèmniter Clericum non potest Episcopus nisi consecratus. p. 274. n. 2. Nec solus. p. 451.
 Degradatio

De gradibus Episcopus potest, ad huc validè consecrare Ecclesias, altaria, calices, &c. p. 542. n. 1. Probabiliter tamen sine dispensatione ad Missam adhibenda non sunt. p. 543. n. 1. Saltem ante simplicem benedictionem. n. 2.

Delegatio V. Commissio, Iudex delegatus.

Delegatio causæ cum generalitate tribuit Iurisdictionem quasi in habitu. p. 91.

Delegatio Canonica facta censetur personalis. p. 164. n. 6.

Delegationis vi non potest actor & reus ejusdem civitatis aut Diocesis trahi exera illam. p. 164. n. 9.

Delegatio causæ à Pontifice ejusque legato ut fiat carenti requisitis qualitatibus non potest consuetudine obtineri. p. 178. n. 2.

Delegari in Iure civitatis non possunt, quæ meri aut mixti Imperij sunt alicui commissa. p. 389. n. 6.

Delegari absolute possunt, quæ sunt Iurisdictionis ordinariæ. p. 594. n. 4.

Delegata alicui causa ratione dignitatis an & quomodo transeat ad successorem? p. 592. n. 16.

Delegatus sit an ordinaria potestas Vicarij ad Specialia. p. 600. n. 14.

Delegare est alterum in suum locum sufficere. p. 600.

Delegatio si fiat sub conditione petendi consilij, an ad necessarium petendum aut sequendum? p. 604. n. 4.

Delegatus vices in Iurisdictione gerit delegatus. p. 613. n. 1.

Delegatio facta alicui sub nomine dignitatis transit ad successorem in dignitate. p. 617. n. 1. p. 715. n. 4.

Etiã re adhuc integra, ibid. Non ad successorem in administratione tantum. ibid.

Delegatio facta alicui sub nomine proprio, non transit ad successorem. p. 617. n. 1.

Delegationem factam esse sub nomine dignitatis vel proprio, unde dignoscatur. p. 617. n. 1.

Delegatio sub nomine dignitatis & proprio simul facta an personalis vel realis? p. 618. n. 2.

Delegatio facta intuitu dignitatis amittitur cum dignitate. p. 618. n. 3. An etiam facta intuitu personæ? n. 4.

Delegatio facta Legato sedis Apostolicæ intuitu dignitatis hujus an transeat ad successorem. p. 619. n. 6.

Delegatio facta Vicario intuitu Officij transit ad Successorem. p. 619. n. 6.

Delegare remoto Appellationis remedio nemo potest, nisi Princeps. p. 642. n. 5.

Delegare ad causam contentiosam est actus Iurisdictionis. p. 647. n. 1.

Delegationis reuocatio est odiosa. p. 651. prin.

Delegatio si sit intuitu dignitatis facta, an delegato deposito vel renunciante expiret Iurisdictione subdelegati. p. 652. n. 2. An si sit intuitu personæ facta. n. 3.

Delegatio aut subdelegatio ordinariè non procedit à dignitate sed à persona. 652. n. 2. Facta expressè nomine *sedis Apostolicæ* expirat per mortem delegantis. ibid. fieri non potest hoc modo ab ijs, qui sunt inferiores Principe, ibid.

Delegationis negatiua quomodo si probanda. p. 654. n. 2.

Delegationis Rescriptum est strictæ interpretationis, non extendendum ad non expressa, nisi connexa. p. 655.

Delegatam potestatem an & quomodo delegans possit reuocare? p. 662. n. 4. & seq.

Delegationis verba ita explicanda, ut ea potius valeat quam pereat. p. 678. n. 2.

Delegatio intuitu dignitatis si facta sit ante mortem delegati valet, eamque exequitur successor. p. 681. n. 2.

Delegari potest causa appellationis secundum Ius non civile, sed Canonicum. p. 715. n. 2.

Delegare quis potest causam etiam non subdito. p. 715. n. 3.

Delegare potest alteri quamvis potestatem tibi ex officio & Iure ordinario competentem. p. 724. n. 1. Etiam generaliter. n. 2. Non quoad ministerium tantum sed etiam quoad cognitionem causæ. n. 3.

Delegare an & quomodo possit Prælati Regularis alteri suam Iurisdictionem. p. 745. n. 6.

Delictum Vide Culpa, Crimen.

Delicti Venia data à Principe, lege &c. extenditur ad præterita tantum, non ad futura. p. 53. n. 11.

Delicti alieni causâ an & quomodo puniri possit innocens? p. 389. n. 3.

Delictum non impediens, consulens, adjuvans, mandans, & exequens an parâ penâ digni? p. 602. n. 4.

Delictum Prælati non obest Ecclesiæ, p. 740. n. 1. Nisi ei consentiat conventus. p. 741. n. 1.

Denuntiatio.

Denuntiatio Canonica contra electum fieri potest etiam post Consecrationem. p. 450. n. 2.

In Denuntiacionibus Matrimonij dispensare de Iure potest Vicarius. p. 598. n. 9.

Denuntiatio fieri ad fidem potest per Officiales juratos vel per litteras sigillo munitas. p. 630. n. 1.

Denuntiatio novi operis habet etiam locum, quando sit præparatio ad opus. p. 655. n. 2.

Depositio V. Suspendio.

Deponendus Clericus si in causa beneficiaria falsi crimine fuerit convictus. p. 114. n. 2.

Depositus à beneficio non potest per Ordinarium restitui sine consensu Patroni. p. 156. n. 3. p. 288. n. 9.

Depositus Abbatis aut Præpositi ut fiat ab Episcopo sine Capituli consilio, obtineri potest per consuetudinem. p. 203. n. 1.

Deponere Episcopum non potest Metropolitanus. p. 452.

Depositus absolute amittit omne Ius ad beneficium; & si restituatur, ultimum locum tenere debet. p. 465. n. 2.

Deposito eo, cui fuit intuitu dignitatis facta delegatio, an expiret Iurisdictione subdelegati. p. 652. n. 2. An & si intuitu personæ sit facta? n. 3.

Deponendi beneficiati potestatem habent quidam Prælati. p. 467. n. 7.

Depositi Clerici sunt adhuc ab Ecclesia alendi. p. 475. num. 1.

Deponendus ob infirmitatem aut senium non est Episcopus, nec Prælati. p. 478. n. 6.

Derogatio *Vide* Ius, Lex, Privilegium, Rescriptum, Statutum.

Devolutio.

Devolutio beneficiorum non mutat eorum naturam aut qualitatem. p. 207. n. 6.

Devolvatur ad quem Ius eligendi, si eligentes vel electus fuerint in censura. p. 279. n. 8.

Devolvitur Ius eligendi ad ceteros, si aliqui scienter eligant indignum. p. 291. n. 4.

Devolvatur ad quem Ius eligendi, si eo capitulares omnes vel aliqui abutantur. p. 294. n. 4.

Devolvitur Ius eligendi ad Superiorem, si aliquibus eo iam privatis priventur & reliqui. p. 302. n. 4.

Devolvi Ius providendi quomodo ad Superiorem possit in Ecclesia non numerata? p. 315. n. 1.

Devolvatur quando ad Pontificem eligendi Ius Imperatorem? p. 327. n. 10.

Devolvitur Ius eligendi in Cathedrali ob electionem indigni ad Papam. p. 340. n. 6. p. 412. n. 1. Ob negligentem omisam electionem per trimestre ad Metropolitanum, ut olim, ita & hodie. p. 341. n. 6. p. 412. n. 1.

Si tamen ad eum spectet confirmare electum Episcopum. p. 341. n. 6. In aliis Ecclesiis devolvitur Ius eligendi ad proximum Superiorem ad quem Electi confirmatio spectat. p. 341. n. 6. p. 412. n. 5.

Devoluto Iure, quæ agit Prælati, ad ea necessarius illi non est consensus aut consilium Capituli. p. 341. n. 7.

Devoluto Iure eligens eligere debet, si potest, aliam quem ex gremio eiusdem Ecclesiæ. p. 341. n. 8.

Devolutio non mutat naturam & qualitates Iuris eligendi. p. 341. n. 8.

Devolvatur ad quem Ius eligendi, si forma scrutiniij non sit servata. p. 348. n. 14.

Devolutio potestatis ob negligentiam Prælati fit ordinariè ad proximum Superiorem. p. 422. n. 5.

Devolvitur Ius eligendi ad proximum Superiorem, si compromissarij intra trimestre negligant eligere Episcopum. p. 440. n. 1. Si eligant indignum, ad compromittentes. n. 2.

Devolvitur Ius collationis ad Archiepiscopum, si Capitulum ei immediatè subiectum per semestre negligat. p. 499. Ad Pontificem; si & Archiepiscopus per alterum semestre sit negligens. ibid.

Devolvatur ad quem Ius conferendi ob negligentiam, si ad solum Episcopum, vel ad solum Capitulum, vel ad utrumque simul spectet. p. 500.

DEFS.

Divina Essentia trium personatum est una & simplicissima. p. 2. n. 2. à Relatione distinguitur tantum ratione. ibid.

Diaconus.

Diaconus nullam dare potest publicam benedictionem. p. 493. n. 12.

Diaconus sine manus impositione ordinatus non potest ministrare priusquam suppleatur defectus. p. 541. n. 1. Quomodo supplendus? p. 543. n. 1. Quomodo ei imponatur manus? p. 544. n. 4.

Diaconi olim in quavis cathedrali erant septem ad negotia Episcopi procuranda. p. 574. n. 4.

Diaconos inter & Presbyteros olim de præcedentia gravis contentio. p. 574. n. 4.

Diaconi sunt oculi Episcopi. p. 576.

Dies.

Dies naturalis à medio unius noctis usque ad medium sequentis se extendit. p. 637. par.

Die factum censetur, quod ante mediam noctem est factum. p. 638. n. 3. Nisi speciatim requisitum sit, ut lucis tempore fiat. ibid.

Dieta.

Dieta una ultra fines suæ diocesis nemo citandus. p. 119. n. 2. p. 165. n. 9.

Dieta una legalis complectitur XX milliaria Italica seu XX millia passuum. p. 119. n. 3.

Dieta vulgaris quantum spatium complectatur, pendet ex arbitrio Iudicis. ibid.

Dieta vulgaris intelligitur, ubi non expresse legalis nominatur. p. 119. n. 3.

Dieta, ultra quam citandus nemo, computanda est à diocesi domicilij, non rei sitæ. p. 124. n. 2.

Dieta unde computanda, si quis habeat diversæ domicilia in diversis diocibus. p. 124. n. 3.

Dignitas.

Dignitas sine auctoritate Pontificis quæ possit exiligi ab Episcopo. p. 27. n. 2.

Dignitates non comprehenduntur nomine beneficij in odiosis. p. 159. n. 3.

Dignitas & personatus subinde pro eodem, subinde pro diversis accipiuntur. p. 161. prin. p. 199. n. 1.

Dignitas est Ecclesiastica præminentia cum iurisdictione fori externi. p. 161. prin. p. 199. n. 1.

Dignitatem habens amobilem ad autum potest esse delegatus pro Rescripto Papali Iustitiæ. p. 162. n. 2.

Dignitas est Prioratus non claustralis, sed conventualis. p. 163. n. 4.

Dignitatem, quam habet exprimere debet impetraturus aliud beneficium à Pontifice. p. 79. n. 1. Non item impetraturus ab Ordinario. p. 80. n. 1.

Dignior censetur, qui prior nominatur in instrumento. p. 109. n. 4. p. 449. prin.

Dignitas & beneficium habent se ut excedens & excessum. p. 163. n. 5.

Dignitas nova non instituenda cum detrimento aliorum beneficiorum. p. 181. n. 1. Nisi necessitas sit aut magna Ecclesiæ utilitas. n. 2. Vel detrimentum tenue. n. 3.

Dignitas nova si instituat in iustitia iuxta consuetudinem vicinarum Ecclesiarum. p. 182. n. 4. Nisi de illa Ius commune extet. n. 5.

Ad Dignitatem Ecclesiasticam qui non possint eligi? p. 187. n. 5.

Dignitates Personatus aut officia duo in una Ecclesia quis habere non potest ex consuetudine, sed ex dispensatione. p. 206. n. 3. & 4.

Dignitatem, Personatum, aut Officium cum Canonij catu habere quis potest in Ecclesia una per consuetudinem, per Episcopum, &c. p. 201. n. 6.

Dignitas pastoralis est Prælatiura. p. 218. n. 1.

Dignitas sine cura requirit annos 22. completos. p. 254. n. 1.

Dignitas si ab Episcopo conferatur indigno, ad quem tunc Ius conferendi devolvatur. p. 362. n. 7.

Dignitas personæ accipitur ex officio, genere, scientia. p. 290. n. 3.

Dignitates & beneficia ultra quod tempus vacare non debent? p. 339. n. 1.
 Dignitatis omnis incapax est, electioni suae per abusu potestatis laicae factae consentiens. p. 351. n. 4. Nisi dispenset Pontifex aut Episcopus. n. 6.
 Dignitati aut personati aequiparatur beneficium curatum quoad pluralitatem, non quoad alia. p. 351. n. 7.
 Dignitatis collationem a Laico acceptans redditur ad illam & quamvis aliam inhabilis. p. 351. n. 8.
 Dignitates plures nemo potest simul habere in titulu sine dispensatione Pontificis. p. 377. n. 2. Altera obtenta vacat prior ipso iure. ibid. Vtramque praesumens retinere est utraque privandus. ibid. Ino hodie ipso iure utraque privatus est, & ad omne aliud beneficium inhabilis. p. 378. n. 9.
 In Dignitatibus non licet descendere. p. 475. n. 2.
 Dignitati publicae renuntiari non potest, nisi in manu eius a quo fuit accepta. p. 485. n. 3.
 Dignus aestimari debet, qui non scitur indignus esse. p. 524. par. & n. 2.
 Ad dignitates & personatus quoniam aetas requiratur. p. 528. p. 539. n. 2. 3. Quomodo in ea possit vel non possit dispensare Episcopus. ibid.
 Dignitates Ecclesiasticae non possunt conferri illegitimis sine dispensatione Pontificis. p. 556.
 Dignitates Archidiaconi, Praepositi, Decani & Vicarij quam habeant inter se praereminentiam. p. 574. n. 4.
 Dignitatibus accensetur officium Vicarij generalis in spiritualibus. p. 588. n. 4.
 Dignitatis ratione si cui sit delegata causa, an ad successorem devolvatur. p. 592. n. 16.
 Dignitatis ratio quomodo habenda in poena inferendi. p. 648. n. 3.
Dimissoria.
 Dimissoria carens si suscipiat sacrum Ordinem, est ab eo suspensus. p. 509.
 Dimissoriae ad Graecos Episcopos non sunt dandae Latini. p. 510.
 Dimissorias impetrans petat ijs inseri facultatem dispensandi in interstitiis. p. 513. n. 4.
 Dimissorias dare potest, qui & ordines conferre. p. 520. n. 1.
 Dimissorias ad alienum Episcopum non possunt dari Praelati suis regularibus. p. 520. n. 2. Nisi dioecesanus ab sit, vel non ordinet. p. 521. n. 4. Quod in Dimissorijs exprimendum. ibid. Vel speciale habeant privilegium, ut sere exempti. p. 521. n. 5.
 Dimissorias secularibus suis si dent Praelati, sunt suspensae ab officio & beneficio. p. 521. n. 4.
 Dimissorias an & quomodo dare possit Vicarius? p. 520. n. 2. An & quomodo Capitulum sede vacante? p. 520. n. 3. p. 577.
 Dimissorias dare potest Episcopus suspensus. p. 522. num. 1.
 Dimissoriae quid? p. 570. n. 3. Quomodo differant a testamentariis, commendatijs & tomatis? ibid.
 Dimissoriarum defectus suppleri ab ordinando non potest per iuramentum. p. 571. par. An per legitimos testes? n. 2.
 Dimissorias sine consensu Episcopi dare non potest Archidiaconus. p. 577.

Dimissorias dare non potest Vicarius nisi ex speciali commissione Episcopi. p. 520. n. 2. p. 596. n. 1. Vel Episcopo in remotas partes abeunte. p. 520.
 n. 2. Quo tamen casu spectanda consuetudo. ibid.
 Dimissoriae an expirent per mortem concedentis. p. 627. n. 7.
Dioecesis.
 Dioecesis una pro alia si ponatur in Rescripto ad lites, potest contra illud ut obrepticium excipi. p. 133. n. 1.
 Dioecesis nomine non comprehenditur in odiosis civitas Episcopalis seu Cathedralis. p. 138. n. 4. Nec loca exempta. ibid.
 Dioecesis unius unum tantum potest esse Episcopus. p. 719. n. 2.
Dioecesanus.
 Dioecesanus in loco exempto obligentur legibus sui Episcopi. p. 60. n. 5.
 Dioecesanorum nomine in odiosis non intelliguntur Exempti in dioecesi sed in favorabilibus. p. 138. n. 4.
 Dioecesana Lex V. Lex.
Disciplina.
 Disciplinae Ecclesiasticae nervus est Censura. p. 180. n. 2.
 Disciplinae Ecclesiasticae contraria consuetudo non valet. p. 180. n. 2. 3. p. 183. n. 2. & 3.
 Disciplinam Ecclesiasticam conservare possunt Episcopi & Praelati suis moribus & scientia. p. 249. n. 2. Si collabatur in Monasterijs, plerumque id fit vitio Praelati. n. 3.
 Disciplina potius quam temporalia sunt salus Monasterij. p. 335. n. 3.
Discordia V. Electio in discordia.
 Discordia, in qua fit Electio, postulatio, &c. quid sit? p. 416. n. 1.
 Discordias parere solet Iurisdictionis communio. p. 630. n. 1.
 Discordia si sit inter duos arbitros, assumere ij debent tertium. p. 665. n. 2.
Dispensatio V. Privilegium.
 Dispensatio etsi sit strictae interpretationis extenditur ad connexa. p. 11 n. 1. Vti & ad accessoria. p. 251. n. 5. p. 558. n. 6.
 Dispensare in Iure naturali praerceptivo non potest Magistratus humanus. p. 21. n. 6.
 Dispensatio voti non fit mutando legem naturalem, sed eius obiectum. ibid.
 Dispensatio est ipso iure irrita, si preces veritate non nitantur. p. 68. n. 2.
 Dispensare in lege superioris non potest inferior validè sine legitima causa. p. 73. n. 3.
 Dispensare in inhabilitate ex Iure positivo ortà potest Princeps validè sine omni causa. ibid.
 Dispensatio valet, si eo tempore, quo fit, precum Veritas subsistat. p. 100. n. 7.
 Dispensatio in duobus impedimentis valet quoad unum, etsi quoad alterum sit allegata causa falsa. p. 103. n. 4.
 Dispensatio in secundo gradu contra Trid. valet quandoque sine clausula eius derogatoria. p. 120. n. 6.
 Dispensatio pro alio absq; omni eius mandato potest impetrari. p. 122. n. 5. p. 287. n. 7.

Dispen-

Dispensatio valet, si in nomine aut alia qualitate peccantis erratur, sed de persona constet. p. 134. n. 2. An & quomodo si etiam in persona erratur, ibid. §. Sed dubium est.

Dispensare potest Episcopus cum illegitimis ad beneficia & Ordines minores. p. 191. n. 1. Sed non potest eos ad hoc generali statuto habilitare. ibid.

Dispensatio obtineri potest, cuius consuetudo esset irrationabilis. p. 200. n. 3. & 4.

Dispensatio sine iusta causa circa pluralitatem beneficiorum est valida, sed ex parte dantis & usurpantis illicita. p. 200. n. 5.

Dispensatio circa pluralitatem beneficiorum exhibenda Ordinariis. p. 200. n. 5.

Dispensatio omnis fit ex gratia, non ex Iustitia debito. p. 218. n. 6. In necessitate autem vel Utilitate ex officio. ibid.

Dispensare in statutis conciliorum de moribus potest Pontifex; imo & in necessitate Episcopus. p. 243. n. 2.

Dispensare potest Pontifex cum Schismaticis ad Episcopalem dignitatem. p. 244. n. 2. Vti & cum ordinatis à Schismaticis. p. 244. n. 3.

Dispensare non potest Episcopus in ætate ad beneficia per se requisita à SS. Canonibus. p. 255. n. 4. p. 528. n. 1. p. 539. n. 1. An in requisita à Statuto. p. 528. n. 2. Vel ratione o. dimis annexi. p. 257. n. 8. Vel ad Dignitatem non curatam. p. 539. n. 2.

Dispensatio ad dignitatem non intelligitur de Episcopali aut Cardinali. p. 286. n. 2. p. 558. n. 6.

Dispensandi causæ quænam sint? p. 286. n. 5.

Dispensare in Anno Novitiatus olim potuit Legatus; hodie solus Pontifex. p. 335. n. 5.

Dispensare solus Pontifex potest, ut Non-Professus eligatur in Abbatem. p. 336. n. 5.

Dispensare potest etiam Episcopus cum consentiente in sui electionem abusu laicæ potestatis factam. p. 351. n. 6.

Dispensans ex qua distantia colligat difficultatem ad eundem Pontificem? p. 354. n. 3.

Dispensatio Pontificis est necessaria, ut haberi possint in titulum plura simul curata, dignitates, aut personatus. p. 377. n. 2. Plerumque tamen etiam non facit tutum in conscientia, si reditus abundant. p. 378. n. 6.

Dispensans ad plura beneficia simul retinenda intelligit ea tantum, quæ canonicè sunt obtenta. p. 378. n. 7.

Dispensatio Papali opus est ad retinendum Curatum aut Personatum cum Cardinalatu. p. 383. n. 1.

Dispensare cum simoniacè electo aut proviso an & quomodo possit Episcopus? p. 389. n. 4. & p. 391. n. 7.

Dispensare potest Episcopus cum Curato in Residentia quoad breve tempus; & quodnam illud? p. 408. n. 2. Studiorum causa usque ad septennium, etiam in Sacerdotio. p. 437. par. Cum beneficiatis non curatis, quamdiu videbitur expediens. p. 438. n. 2.

Dispensare in lege divina quomodo possit Pontifex? p. 454. n. 8. p. 778. n. 2.

Dispensatio ad dignitatem maiorem non valet pro pari. p. 456. par.

Dispensatio facta Episcopo ad alium Episcopatum confert hoc, ut possit eligi sic alij. p. 457. n. 2. Tutius tamen est, ut servetur nomen Postulationis. ibid.

Dispensare potest Episcopus in omnibus Suspensionibus & Irregularitatibus ex occulto delicto ortis. p. 478. n. 3. Excepto homicidio voluntario. p. 511. n. 2. Cum ipso Episcopo autem eius confessorius. p. 478. n. 5.

Dispensare cura bigamis non solet Pontifex. p. 479. n. 10. Difficulus cum Spuriis. ibid.

Dispensare solet Pontifex cum Episcopo in Irregularitate ob Homicidium occultum, non notorium. p. 479. n. 10.

Dispensat non facile Pontifex in Canone Concilij generalis. p. 481. n. 8.

Dispensare in incestibus Ordinum potest Episcopus, vel sede Vacante Capitulum, etiam cum Regularibus exemptis. p. 513. n. 4. Cum subditis alterius Episcopi, non nisi in dimissorialibus sit expressum. ibid.

Dispensare in universali Canone Ecclesie non possunt Episcopi aut Archiepiscopi. p. 514. n. 1. p. 539. n. 1. In necessitate tamen possunt ex præsumpta Pontifici facultate. p. 243. n. 2.

Dispensare non potest Episcopus in ætate ad beneficium requisita iuxta Canones. p. 528. n. 1. p. 539. n. 1. Sed in requisita iuxta proprium statutum. p. 528. n. 2.

Dispensare non præsumitur Pontifex in ætate beneficij, nisi exprimat. p. 529. n. 1.

Dispensare non potest Episcopus in ætate cum ordinandis aut præficiendis. p. 539. n. 1. Nec in ætate ad dignitatem curatam requisita. n. 2. An in requisita ad non curatam? n. 3.

Dispensare non decet cum filio Sacerdotis ad beneficium curatum. p. 550. n. 1.

Dispensatio cum illegitimo & Legitimo plurimum inter se differunt. p. 557. n. 1.

Dispensare non potest Episcopus in statuto Collegiæ à se iurato vel à Papa confirmato. p. 558. n. 5.

Dispensatio Pontificis cum illegitimo ad Ordines & beneficia quomodo explicanda? p. 558. n. 6.

Dispensatio ad inaptitatem restringitur ad expellam in postulatione. p. 559. n. 1.

Dispensatio ut valeat, debet totum Impedimentum fuisse expressum. p. 559. n. 3. Nisi habeat clausulam motu proprio, ex certa scientia, non obstantibus. n. 2.

Dispensatio à Jure communi est odiosa & strictè interpretatiouis. p. 565. n. 2.

Dispensare Vicarius non potest in ijs, in quibus potest Episcopus. p. 597. n. 9. Nisi ipsum Jus hoc tribuat. p. 598. n. 9. Aut Episcopus saltem tacite commiserit. ibid.

Dispensare quis potest cum consanguineis suis, filijs & familiaribus. p. 622. n. 3.

Dispensare in casibus Papalibus occultis potest Capitulum sede Vacante. p. 617. n. 1.

Dispensandi potestas in votis, Matrimonijs, &c. An expiret per mortem concedentis? p. 617. n. 7.

Dispensare cum exemptis in Voto, Leuitio, &c. potest etiam Episcopus. p. 667. n. 3.

Dispensatio Matrimonialis commissa Officiali an expiret per mortem committentis. p. 680. n. 1.

Dispensandi potestatem tibi ex officio competentem potes alteri delegare. p. 724. n. 1. Etiam generaliter. n. 2. & non quoad ministerium tantum sed etiam quoad cognitionem causæ. n. 3.

Dispensare in casibus reservatis, si per se vel per accide-
ntes sint Episcopales, potest Capitulum sede vacante.
p. 750. n. 5.

Dispositio.

Dispositio ita accipienda, ut sit Iuri communi con-
formis, p. 173. n. 4.

Dispositio quævis sic interpretanda, salvâ Verborum
proprietas, ut à Iure communi non recedatur, p. 188.
n. 8.

Dispositio duplicem habens sensum accipienda in im-
proprio, non ut cum Iure communi concordetur, p. 188.
n. 8. Sed ut non cedat in præiudicium tertij, p. 189.
n. 9.

Dispositionem dubiam in sensu falso accipiens excu-
satur, p. 189. n. 10.

Dispositionis à Verbis non est recedendum, nisi ma-
nifestum sit, aliud sensisse disponentem, p. 413.

Dispositio generalis si in certâ specie verificanda sit,
est in eventu specialis, p. 615. n. 3. Ei non derogatur
per posteriorem specialem sine illius mentione, ibid.

Disputare.

Disputare de potestate principis est instar sacrilegij.
p. 751. n. 4.

Disputare de fide in conventiculis prohibitum, p. 390.
n. 7.

Distantia.

Distantia ab Vrbe quænam censetur valdè remota?
p. 354. n. 3.

Distantes valdè remotè à curia Rom. ubicunque ea-
sit, quinam censentur? p. 354. n. 3.

Distantia quæ faciat difficultatem adeundi Pontifi-
cem, p. 354. n. 3.

Distantia magna ab Vrbe tribuit electo Ius admini-
strandæ ante confirmationem, p. 355. n. 4.

Nisi in provincia sit Legatus à latere, qui confirmare
possit, n. 5.

Distantia si magna, partes inde non sunt citandæ, ni-
si in arduis, p. 624. n. 5.

Distributiones.

Distributiones an debeantur Cænonico non habenti
prebendam? p. 34. n. 6.

Distributiones plures recipit, qui plura habet in ea-
dem Ecclesia beneficiis, nisi consuetudo obstet, p. 201.
n. 7.

Distributiones quotidianas non percipiunt, qui ob-
dandam Romæ de electione Informationem, aliamve
Ecclesiæ utilitatem absunt, p. 424. par. 80. n. 1.

Doctor.

Doctores etsi semel à Republ. approbati sint, possunt
ex causa iterum reprobari, p. 46. n. 2.

Doctores de particulari consuetudine, statuto vel pri-
vilegio testari non est statim fides habenda, p. 38.
n. 14. An & quomodo maiori Doctorum parti? ibid.

Doctoratus conditio, sub quâ mandatur conferri be-
neficium est collationi substantialis, p. 111. n. 6.

Doctorum omnium uniformi sententiæ non potest
subesse error, p. 187. n. 4.

Doctor exclusus si restituatur in Collegium, quem
locum obtinere debeat, p. 741. n. 4.

Doctorum veterum responsa non sunt quoad omnia
indubitata recipienda, p. 823. n. 8.

Dolus. Vide Fraus.

Doli actio conceditur ad biennium; exceptio doli est
perpetua, p. 81. n. 2.

Dolus non præsumitur, p. 82. n. 4. p. 354. n. 2.

Doli probatio fit per conjecturas, p. 84. n. 3. p. 354.
n. 2. p. 82. n. 4.

Dolus & propria fraus nemini patrocinari debent.
p. 94. n. 4.

Dolo impetrantis si rescriptum sit obreptitium, po-
test ab Adversario totum irritari per exceptionem, p. 102.
n. 2. Nisi quoad eam partem, quæ penitus separata
& dolo non est infecta, ibid.

Dolum continens factum est gravius puniendum.
p. 399. n. 1.

Dolus mandatarij non obesse debet principali, p. 441.
n. 2.

Doli actio conceditur læsis, quibus alia non compe-
tit, p. 487.

Dolosis malitia sua non debet esse lucrosa, ibid.

Dolus malus est machinatio ad alterum decipiendum
accomodata, p. 817. n. 5.

Doli actio parit condemnato infamiam, p. 817. n. 6.

Dolo alienare rem mutandi Iudicij causâ quis cen-
setur? p. 840. n. 2.

Dolo proprio ne quis teneatur, non potest inter par-
tes conveniri, p. 854. n. 8.

Domicilium.

Domicilium Clerici est locus Beneficij Residentiam
postulantis, p. 124. n. 1.

Domicilium Religiosi est locus sui Monasterij, ibid.

Domicilium Originis amittit Religiosus quoad one-
ra, non quoad commoda, p. 124. n. 1.

Dominus.

Dominus unius partis si sit Iudex, an merito ab altera
ut suspectus recusetur, p. 621. n. 1. p. 639. n. 3.

Domini nomine quis comprehendatur, p. 621. n. 1.

Dominus si sit suspectus, tota eius familia recusari po-
test, p. 639. n. 1.

Domini tui Inimicus si sit Iudex, potest eum recusare
ut suspectum, p. 639. n. 1.

Dominium.

Dominium ecclesiasticorum reddituum habent Cleri-
ci, p. 24. n. 12. Sed quoad superflua obligantur Eccle-
siæ, ibid.

Dominium potest ex consuetudine per factam apprehen-
sionem acquiri, p. 174. prin.

Donatio.

Donatio mortis causa si fiat cum irrevocabilitate est
donatio inter vivos, p. 36. n. 14.

Donatio ultra 500. solidos facta Ecclesiæ aut causæ
piæ valet sine insinuatione; non item facta Clerico par-
ticipatari, p. 43. n. 14. Idem est de donatione aut legato
contra pactum familiæ, p. 43. n. 16.

Donationis species est Beneficij Ecclesiastici colla-
tio, p. 78. prin.

Donata ab Episcopo Villa cum suis aliis in ea Turibus
quid intelligatur donatum? p. 92. n. 3.

Donatio nolenti non potest acquiri, p. 400. n. 1.

Donatio perfecta conditiones postea non capit,
p. 186. n. 2.

Donatio cum acceptata est, est perfecta & irrevoca-
bilis, p. 313. n. 7.

Donatio Constantini M. facta S. Sylvestro quam? p. 411. n. 1. Eandem Carolus M. à Longobardis vindicavit & restituit. n. 2. Edictum de illa corruerunt Græci. *ibid.*

Donare nemo facili de causa creditur. p. 469. n. 1. Donationes an & quas facere possit Administrator Regni. p. 501. n. 3.

Donare ob merita, pietatem &c. non est perdere. p. 502. n. 3.

Donationes quas facere possit Prælatus Monasterij. p. 502. n. 3.

Donatio executioni non data ante mortem donantis an sit postea exequenda. p. 627. n. 3.

Donationes facere non potest Capitulum sede vacante. p. 751. n. 8.

Donare an possit Administrator cū licera? p. 772. n. 2. Donare gratis aliquid Præsentatori aut Collatori non est simonia. p. 778. n. 2.

Donatio revocari potest, Donatorio contra donantem agente in Iudicio. p. 782. n. 5. Nisi agat ex mandato Superioris. *ibid.* Vel pro persona coniuncta. *ib.*

Donationem propter nuptias lucratur mulier ob adulterium Mariti. p. 787. n. 1.

Donatio per incarcerationem extorta an valeat. p. 811. n. 6. *Dos.*

Doti aut hereditati ingredientium Religionem nihil potest per statutum civile detrahi. p. 41. n. 7.

Dotalibus in bonis tenetur maritus non tantum de dolo, sed & de negligentia. p. 191. n. 1.

Dotem amittit adultera in poenam criminis. p. 192. n. 5. p. 787. n. 1.

Dotem uxoris alienandi consuetudo invalida. p. 192. num. 6.

Dotem quasi possidet maritus propter administrationem. p. 357. n. 11.

Dotem non comprehendit Renuntiatio generalis. p. 469. n. 1.

Dotator Ecclesiæ acquirit eius Patronatum, non curam aut redditus. p. 498. n. 10. Nisi Episcopus ultro concedat. *ibid.*

Dotalibus pro bonis agere potest maritus suo nomine. p. 793. n. 1.

Dotalem fundum non tenetur Maritus defunctæ uxore restituere, donec compensentur meliorationes. p. 822. n. 7. Fructus ex melioratione integra perceptos facit suos. *ibid.*

Dotis nomine non potest Clericus dare filiæ aut Sorori decimas. p. 847. n. 2.

Dubium Vide Interpretatio, Præsumptio.

Dubium Politicum in Iure civili solvendum est per decisionem Canonum, si habeatur. p. 6. n. 10.

In Dubio præsumitur pro Principe. p. 23. n. 10.

In Dubio non præsumitur actus subsequens protestationi contrarius. p. 35. n. 12.

Dubium de sua Iurisdictione potest ipse Iudex cognoscere. p. 87. n. 1. p. 131. n. 3. p. 654. n. 3.

Vide Index.

Dubium de sua Iurisdictione si pro se resolvat bona fide Iudex, validè procedit in causa principali. p. 87. n. 2.

Nisi forte Iurisdictione non potest in eo fundari. p. 88. n. 3. Ut sit & rescriptum aut Commissio sint falsa. num. 4.

Aut causa extra potestatem committentis. *ibid.* Dubium si sit de persona & statu Iudicis non potest ipse de eo cognoscere. p. 89. n. 7.

Indubio de requiringo consentu Iuris præsumptio Iuris pro Prælato. p. 106. n. 5.

In Dubio de Iurisdictione delegatorum non potest Ordinarius esse Iudex. p. 113. n. 2.

Dubium sensum legis determinat consuetudo. p. 116. n. 3. & 4.

Dubiam dispositionem in sensu falso accipiendi excusatur. p. 189. n. 10.

Dubium an consuetudo sit rationabilis, relinquenda Iudicis arbitrio. p. 196. n. 7.

Dubiam Legem interpretatur Iudex. p. 210. n. 3.

Dubium Rescriptum Pontificis aut Principis interpretatur eius Legatus aut Delegatus. p. 210. n. 3.

Dubium probabile super Iuris intellectu excusat. p. 226. n. 4.

In Dubio, actus iure positivo irritus non præsumitur etiam in conscientia irritus. p. 258. n. 15.

Dubia seu Quæstiones, quæ de electione publicato scrutinio moveri possunt. p. 346. n. 8.

Dubium si sit inter duos de possessione Iuris eligendi, potest uterque admitti cum protestatione. p. 380. n. 2.

Dubia in re melius est Verbis Edicti servare. p. 413.

In Dubio dignior est, & præferendus, qui priorius instrumento vel dispositione nominatur. p. 449.

Dubium an defectus corporis sit notabilis & magnus dijudicabit Episcopus. p. 563. n. 2.

Dubium si sit de præventionem in concursu duorum, quis præferendus alteri? p. 596. n. 2.

Dubium si sit, non censendus est Princeps usum fuisse plenitudine potestatis. p. 620. n. 1.

Dubium si sit de Iurisdictione, est adhuc parendum Ordinario. p. 654. n. 3. Non item delegato. *ibid.*

Dubia in causa an transigere possit Abbas aut Prior sine consensu capituli. p. 771. n. 2.

Nullum.

Duelli poenæ quæ? remittit. p. 562. n. 2.

Ecclesia.

Ecclesiæ in detrimentum non redundat Personæ delictum. p. 3. n. 3.

Ecclesiæ Iuribus non possunt derogare laici sui status. p. 19. n. 1.

Ecclesiæ unius bona & redditus potest Pontifex validè & licitè transferre in aliam. p. 24. n. 12.

Ecclesiæ bona semel acquisita sunt extra omnem potestatem Laicam. p. 25. n. 14.

Ecclesiæ bonum non potest impedire Patronus. p. 32. n. 5.

Ecclesiæ fundario cum clausula, ut Episcopus decimas non admittat, est valida, & clausula habetur pronon adiecta. p. 36. n. 15.

Ecclesiæ fundator potest fundationi adijcere pacta quælibet; Canonibus tamen non contraria. *ibid.*

Ecclesiæ generalis usu possunt Leges civiles de rebus & personis Ecclesiasticis canonizari. p. 39. n. 3.

Ecclesiæ de rebus disponere nil possunt seculares sine privilegio aut immemoriali consuetudine. p. 39. n. 6.

Ecclesijs aut Ecclesiasticis collectam à laicis imponendi privilegium quomodo usurpandum. p. 42. n. 10.

De Ecclesiæ, & ecclesiasticis personis aut rebus in specie

ecclesia civilis aliquid statuit, est quoad hoc irrita. p. 38. n. 1. p. 39. n. 5. Etiam si videatur in comodum statueret. p. 38. n. 1. Nisi sit privilegiativa. n. 2. Generatim quoque lata non comprehendit Ecclesiam aut Ecclesiasticos, si sit ex obiecto onerosa. p. 39. n. 4. 5. Alia leges civiles obligant Ecclesiam & Ecclesiasticos non poactive sed directive. p. 42. n. 11. p. 44. n. 16. Si tamen ea sint indifferentes ad onus, p. 12. Et maxime si non locales sed universales. n. 13.

Ecclesia & Ecclesiastici in iudicijs contra laicos debent servare leges civiles. p. 44. n. 16. Vti & in contractibus. ibid.

Ecclesia magis est exempta quam Clericus particularis. p. 43. n. 14.

Ecclesia facta donatio, aut legatum valet, etsi sit contra pactum familiaris. p. 43. n. 16. Non item si sit contra fidei commissum vel Maiora. p. 44. n. 16.

Ecclesia universalis statum ut absque ratione immutet Pontifex non permitendum. p. 57. n. 10.

Ecclesia & Monasteria Religiosorum exemptorum non sunt plenissime exempta. p. 61. n. 6. In ijs Diocesanis manent obligati Legibus Episcopi. ibid. Episcopi in ijs valide exercent iudicium. ibid.

Ecclesia Parochialis respectu Capellae subiecta est Matrix. p. 84. n. 1. Contra Capellam tamen intra fines suos suam non habet fundatam intentionem de subiectione. ibid.

Ecclesia Cathedralis est Matrix, habetque intentionem fundatam super omnes Ecclesias Diocesis. ibid.

Ecclesia quandoque venit nomine Sancti sui Titularis. p. 93. n. 3.

Ecclesia nomine in odiosis non comprehenditur Cathedralis. p. 138. n. 4.

Ecclesia non sunt a suis Praelatis gravanda exactioibus sine necessitate. p. 174. n. 3.

Ecclesijs quoque orientalibus Pontifex suos praeficit Vicarios. p. 178.

Ecclesia exempta non possunt ab Episcopo nisi indirecte subiecti interdico. p. 180. n. 1.

Ecclesia exempta est, quae immediate Rom. sedi subijciuntur. p. 183. n. 1.

Ecclesia universalis consuetudini non potest error subesse. p. 187. n. 4.

Ecclesia carens domino & possessore est bonum vacantis. p. 213. n. 4.

Ecclesia Collegiata quando comprehendatur nomine Parochialis? p. 215. n. 1.

Ecclesia Collegiata quid? p. 230. prin. An & quo modo eius Capitulum possit facere statutum? p. 16. n. 1. & 1. ad haec poenam & ad eam subeundam cogere. ibid.

Ecclesia quae vis debet habere caput visibile. p. 232. n. 6. Vnum non plura nisi subordinata. p. 233. n. 7.

Ecclesiae plurimum interest, Episcopos & Praelatos esse honestate morum & scientia claros. p. 249. n. 2.

Ecclesia Cathedralis est, locus in quo decet eius Episcopum consecrari. p. 252. n. 6.

Ecclesia Romana est omnium Ecclesiarum Mater. p. 282. par.

Ecclesiae Cathedrali vacanti quandoque Pontifex dare potest administratorem. p. 284. n. 8.

Ecclesia Regularis potest quandoque esse cathedralis; & regulares eligere Episcopum etiam secularis. p. 286. n. 1.

Ecclesia Regularis in praetatum non potest eligi non professus, aut alterius ordinis, vel habitus. p. 305. n. 1.

Ecclesia Regularis cathedralis in Praetatum eligi potest etiam Novitius & Clericus secularis. p. 305. n. 1.

Ecclesiae Cathedrales & Regulares vacare ultra tres menses non debent. p. 339. n. 1. Probabiliter

Collegiatae. p. 340. n. 2. a quo possunt hi menses restringi. n. 3. a qua die computandi. n. 4. Non currit hoc tempus iuste impeditis. n. 5.

Ecclesiae collegiatae Praelati de Iure non communi sed speciali habent Iurisdictionem in Clericos. p. 340. n. 1.

Ecclesia viduata quae dicatur? p. 347. n. 1. p. 453. num. 2.

Ecclesia Romana si diu vacet, gravia pericula provenire possunt. p. 396. par.

Ecclesia si sit collegiata simul & Parochialis, eius Rector non est ipso facto privatus Iure, licet intra annum non fiat Sacerdos. p. 415.

Ecclesiae collegiatae ad Praetaturam an eligi possint Religiosi. p. 421. n. 3.

Ecclesiae collegiatae electio facienda intra semestre, a die cognitae vacationis. p. 420. Si intra hoc tempus facta sit sine effectu, conceditur tantundem ad novam; modo fraus absit. ibid.

Ecclesiae ob utilitatem absens percipere debet integros fructus. p. 424. n. 1. Non obstantibus consuetudine vel statuto contrario. n. 2.

Ecclesia indiget viris doctis ad instruendos & regendos fideles. p. 437. par.

Ecclesiae cathedralis vacantis Administrator cum *libera* quam habeat potestatem? p. 444. a quo & quando dari solet? ibid.

Ecclesiae Episcopalis nomine intelligitur communiter Cathedralis. p. 457. n. 1. Subinde omnes Ecclesiae, etiam exemptae, totius provinciae. p. 458. n. 1.

Ecclesiam consecrare potest Archiepiscopus extra Provinciam sine pallio; non tamen ante acceptum pallium. p. 458. n. 3. p. 460. n. 1. Imo & ante acceptum pallium, si ante fuit Episcopus. n. 5.

Ecclesia tenetur alere Episcopos & Clericos, etiam suspensos & depositos. p. 475. n. 1.

Ecclesia potest monere & rogare, non tamen cogere Pontificem ad retinendum Papatum. p. 487. n. 2.

Ecclesiam consecrandi potestas non potest a non-Episcopo obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 2. Nec reconciliandi violatas. ibid.

Ecclesiae unius Iura non potest Episcopus donare alteri sine consensu capituli. p. 495. n. 3.

Ecclesiae est cura gerere miserabilium personarum. p. 502. n. 1.

Ecclesia potest valide consecrari ab Episcopo haeretico, excommunicato, degradato &c. p. 542. n. 1. Sed probabiliter sine dispensatione in ea celebrari non potest. p. 543. n. 1. Et antea decet simpliciter benedici. p. 543. n. 2.

Ecclesiae suae in causa potest quis esse Iudex. p. 639. num. 3.

Ecclesiam ordinare si cui committitur, quid sit? p. 640. n. 1.

Ecclesiae suae causam ut agat, admittitur Clericus sine mandato, si caveat de rato. p. 659. n. 2.

Ecclesia Patriarchalis quid? & quot? p. 713.
 Ecclesia Romanæ ritum conveniens est ut sequantur alia. p. 719. n. 1. Metropolitanæ ritum non tenentur servare alij. ibid.
 Ecclesia in hæresin vel schisma lapsa privatur suis Iuribus & privilegiis. p. 740. n. 1. Non item si solus Prælati, aut solum capitulum, vel populus deficiat. ibid. Nec si vel unus ex conventu contradicat. p. 741. n. 2.
 Ecclesia lapsa si revertatur an & quomodo recuperet sua iura. p. 741. n. 3. An etiam ea, quæ interea sunt in alios translata, n. 4.
 Ecclesia per transactionem læsæ conceditur restitutio. p. 769. n. 2.
 Ecclesiæ causa non est causa Rectoris aut beneficiati. p. 781. n. 1.
 Ecclesia gaudet Iure Minoris. p. 765. n. 2. p. 820. n. 1. Privilegium restitutionis in integrum habet maius quàm Minoris. p. 821. n. 1. An non tantum exstructa sed etiam primum exstructa. p. 837. n. 3. Debet eo uti intra quadriennium à tempore læsionis. 837. n. 1. Imo id ei etiam post elapsum quadriennium competit. p. 838. n. 4. Ex quibus causis? n. 5. Quamdiu? n. 6.
 Ecclesiæ restitutio in integrum. Vide Restitutio.
 Ecclesia in iudicio læsa an restitutionem in integrum petere possit, vel contra Procuratorem agere debeat? p. 824. n. 2.
 Ecclesia potest exemptionem à Iurisdictione Diocæsani acquirere per privilegium P. p. 825. n. 1. Vel præscriptione 40. annor. aut immemoriali. ibid.
 Ecclesiam adstringit etiam Terminus probationum peremptorius. p. 826. n. 4.
 Ecclesiæ licet appellare possit, adhuc conceditur restitutio in integrum, p. 827. n. 4. Non item si ipso Iure tuta sit. ibid.
 Ecclesia si judiciali confessione Prælati aut Procuratoris læsa sit, quomodo possit juvari. p. 838. n. 1.
 Ecclesia restituenda est non tantum ob læsionem sed etiam ob periculum læsionis. p. 848. n. 3.
Ecclesiasticus. Vide Canonicus, Clericus, Ecclesia.
 Ecclesiasticam causam à Laico delegatam si quis etiam bonâ fide iudicet, acta eius sunt irrita. p. 88. n. 5.
 Ecclesiasticis rebus nec principaliter, nec incidenter potest se secularis intrinmittere. p. 89. n. 6.
 Ecclesiasticæ personæ tempore belli gaudere debent plenâ securitate. p. 258. n. 1.
Electio. Vide Absens, Contemptus, Compromissum, Scrutinium, Suffragia.
 Electio à pluribus Collegiis collegiatim sumptis quomodo communi consensu faciendâ? p. 90. n. 9. p. 338. n. 5.
 Electio de suspensio fieri non potest. p. 185. par. p. 187. n. 5. Nec de Excommunicato etiam tolerato. p. 188. n. 5. & 6. p. 336. n. 2. Nec de personaliter interdicto. p. 188. n. 5. & 6. Nec de irregulari. ibid.
 Electio à suspensio, excommunicato, vel personaliter interdicto, sed non denunciato valet, nisi contra excipiantur. p. 188. n. 6. p. 278. n. 8. p. 336. n. 2.

Electio quomodo conveniat cum postulatione ab eâque differat? p. 208.
 Electio & postulatio sunt æquiparata quoad Ius suffragandi. p. 211. n. 5. p. 220. n. 3. p. 313. n. 5. Non in alijs. p. 227. n. 5. p. 356. n. 8. Sunt quodammodo opposita. p. 225. n. 1. Sæpè tamen sumuntur promiscue pro eodem. p. 244. n. 2.
 Electionem damnosam Ecclesiæ debet Iudex ex officio impedire. p. 246. n. 2.
 Electio & Postulatio si concurrant, quænam alteri sit à Superiore præferenda? p. 217. n. 5. p. 338. n. 4.
 Electionis aut Postulationis rescissionem potest petere quilibet contemptus. p. 220. n. 3. p. 221. n. 6. p. 307. n. 5.
 Electionis & Postulationis quædam formulæ ipso Iure irritæ. p. 224. n. 1. & par. p. 225. n. 2.
 Electio tripliciter sumitur. p. 227. n. 1.
 Electio propriè est *per sine idonea ad Ecclesiæ vacantis pastoralis dignitatem canonice vocatio*. p. 211. n. 2.
 Electio differt à Præsentatione in tribus. p. 228. n. 3.
 In multis æquiparatur cum illâ. p. 297. n. 4. Quomodo differat à libera collatione beneficii? p. 228. n. 4. Quandoque in propriè sumitur pro collatione. p. 315. Quomodo à Nominatione differat? p. 229. n. 5.
 Electio acceptata non tribuit Ius in re, sed à tempore. p. 228. n. 3. & 4. Nec Iurisdictionem sed tantum Ius petendi illam. p. 265. n. 2.
 Electio ab initio est liberæ Voluntatis. p. 239. n. 1. Promulgato eius decreto non potest variari. p. 238. n. 3. p. 320. n. 2. Nec aliorum accessione convalescere. p. 346. n. 10. Imo nec publicato scrutinio p. 222. n. 7. p. 239. n. 2. p. 384. n. 5. p. 486. n. 1. Nisi per novum scrutinium. p. 346. n. 10. p. 386. n. 3.
 Electio facta à nonhabentibus Ius est irrita. p. 233. n. 8. p. 247. n. 3. Nec potest ab habentibus Ius ratificari. p. 233. n. 8.
 Electio Prælati & Episcopi spectat de Iure communi ad Capitulum. p. 233. n. 8. p. 240. n. 3. In Germania etiam ex Concordatis. ibid. Nam tamen alij quoque Clerici possunt perficere ex consuetudine. p. 233. n. 9. p. 272. n. 1. 2. Ex privilegio. ibid. Ex voluntaria concessione Capitularium. n. 10. & 11. In Ecclesia collegiata etiam ex prima fundatione. n. 12.
 Electio illiterati quando sit ipso Iure irrita vel rescindenda. p. 257. n. 10. & 11. In Episcopum. p. 338. n. 1. In Abbatem. n. 2.
 Electio alicuius infamis infamia Iuris aut facti quomodo sit invalida? p. 257. n. 12. 13. & 14.
 Electio Iure tantum naturali valida reddit electum tutum in conscientia, donec rescindatur. p. 258. n. 15.
 Electionis etiam in conscientia invalidæ aliquot exemplâ. p. 258. n. 17.
 Electio posterior est ipso Iure irrita, si fiat ante cassationem prioris ex defectu rescindendæ. p. 267. n. 2.
 Electione ob alium quàm personæ defectum cassata. Nisi potest antea electus iterum eligi. p. 269. n. 1. Nisi simonia intercesserit. ibid. p. 270. n. 3. An & si cassata sit ob electi vitium in corpore vel ætate. p. 269. n. 2. Vel ob vitium eius in animo. p. 270. n. 2.
 Electio Prælati an & quomodo possit pendere ab arbitrio Episcopi vel Patriarchæ. p. 272. n. 1. 2. Electio

Electio unius ex pluribus per metum gravem, in iuste extorta valet, sed est rescindenda. p. 273. n. 3.

Electio tractanda, donec idoneus fuerit canonicè electus. p. 273. n. 3.

Electio cassata sunt rescindenda omnia ratione officij & iurisdictionis gesta. p. 280. n. 3. Non tamen si Electio non fuerit ipso iure irrita, vel saltem non ob defectum notorium. p. 356. n. 10. Vti nec semper cassata Confirmatione aut institutione. 280. n. 3.

Ad Electionem an vocandi valde remoti? p. 281. n. 2. An post vocationem fiat expectandi? n. 3.

Electio & confirmatio an possint fieri uno actu. p. 263. n. 3. p. 281. n. 4.

Electio post appellationem quando possit aut non possit adhuc fieri? p. 283. n. 2.

Electio qui adesse nolunt, non censentur in numero eligentium. p. 283. n. 3. Sicut & nonnulli alij p. 284. n. 3.

Electio iam ceptâ si aliqui discedant, sed duæ tertie, aut saltem pars maior remaneat, possunt isti in ea pergere. p. 284. n. 4. An etiam si pars maior discessit? n. 5.

Electio eius, qui postulari debet, non valet. p. 287. n. 7.

Electio ob defectum Electi invalida quomodo per dispensationem convalescat? p. 287. n. 9.

Electio in inhilere possunt absentes ob metum violentie aut aliud impedimentum non personale, sed reale. p. 293. n. 1.

Electio in inhilatio ab aliquibus facta non est ab ipsa servanda, si alij neglexerint. p. 294. n. 6.

Electio facta cum unius vel plurium contemptu potest ab ipso in irritum revocari. p. 307. n. 5. Etiam si iam confirmata esset. p. 308. n. 9. Modo contempti non cesserint iure suo. ibid. Possunt eam etiam ratificare. p. 307. n. 6. Ipso enim iure non est irrita. n. 6. p. 333. n. 7.

Electio factam cum unius contemptu an eius etiam successor possit oppugnare. p. 308. n. 7.

Electio factam cum contemptu unius non potest iudex ex officio rescindere. p. 308. n. 8.

Electio si contemptu unius fiat, eligentes non sunt privati iure eligendi. p. 333. n. 8. Possunt tamen privati. ibid.

Electio non valet nisi congregatis duabus partibus Capitularium vocandorum, hoc est, qui volunt & possunt interesse. p. 307. n. 6. p. 309. n. 1. p. 311. n. 3. p. 385. n. 7. Ita ut aliter nec iure naturali sit valida. p. 309. n. 1.

Electio ipso iure naturali irrita nunquam potest postea convalescere. p. 309. n. 1. Potest autem, si sit tantum iure positivo irrita. p. 310. n. 1. Per Principem et plenitudine potestatis. p. 337. n. 4.

Electio omni iure irrita, quo sensu dicatur irritari. p. 311. n. 3. p. 357. n. 2.

Electio orta ex pacto da certa persona ante mortem Prælati inito potest irritari. p. 332. n. 3.

Electio non potest aliorum post promulgatum decretum accessione convalescere. p. 310. n. 2. Nec post publicatum scrutinium, ibid.

Electio an sit irrita, si ad eam sine neccssitate admittatur excommunicatus non-toleratus. p. 336. n. 3.

Electio minoris partis quam tertiæ valet, si alij postulaverint indignum. p. 339. n. 5.

Electio tres sunt formæ per Scrutinium, Compromissum, & inspirationem Spiritus Sancti. p. 342. par. p. 343. n. 1.

Electio cuius quænam præmittenda accidentalia. p. 343. n. 1.

Electio per scrutinium quæ sint substantialia Requisita. p. 343. n. 2.

Nim. 1. Convocandi electores, ibid.

2. Eligendi scrutatores. p. 344. n. 3.

3. Faciendum scrutinium. n. 4.

4. Publicanda suffragia. p. 345. n. 7.

5. Ea mox conferenda quoad numerum, zelum & meritum. n. 8.

6. Discutienda dubia, si aliqua occurrant, & quænam possint occurrere? p. 346. n. 8.

7. Electionis decretum formandum & promulgandum. p. 346. n. 9.

Et quidem etiam mox atque uno contextu. p. 360. n. 2.

Electio Prælatorum, qui habent ordinariam iurisdictionem Spiritualem, si fiat per scrutinium, debet fieri ad præditam formam. p. 347. n. 11. Nisi adsit alia consuetudo. n. 12. Privilegium. ibid. Vel paucitas eligentium. ibid.

Electio facta per scrutinium sed absque debita forma, an sit ipso iure irrita? p. 348. n. 13.

Electio per compromissum non requirit condiciones ad formam Scrutinij necessarias. p. 348. n. 16.

Electio per inspirationem Spiritus Sancti quid requiratur? p. 349. n. 18.

Electio formæ & Electi qualitates diligenter examinandæ ante confirmationem. p. 354. n. 1.

Electio expensæ. Vide *Expensæ*.

Electio tendit in bonum Prælatuæ vacantis. p. 358. num. 1.

Electio si non uno contextu fiat, irrita iudicari debet. p. 360. n. 2. p. 375. n. 1. Nisi eligentes fraudulenter interrumpant. p. 386. n. 4. Quid sit uno contextu fieri? p. 360. n. 2.

Electio est irrita, si quis ante promulgatum decretum ei consentiat quasi de se iam factæ. p. 364. n. 2. Non item si consentiat tantum ut faciendæ. ibid.

Electio si fiat non vocato eo, qui bona fide possidet ius eligendi, potest rescindi. p. 363. n. 5.

Electio ut valeat, debet esse facta à Capituli præsentis parte & maiore & saniore copulativè. p. 364. n. 1. p. 366. par. p. 384. n. 4. p. 403. n. 1. In quavis etiam collegiata Ecclesia. p. 416. Exceptis quibusdam casibus. p. 417. n. 3. Quænam pars sit maior? p. 364. n. 1. p. 385. n. 7. Pars quæ tantum respectu aliarum comparativè est maior, ut quidem in vel ex compromisso sufficit. p. 414. Pars maior præsumitur etiam sanior, nisi aliud clarè pateat. p. 290. n. 3. p. 364. n. 2. p. 384. n. 4. Pars sanior non censetur hoc ipso esse maior. p. 403. n. 1.

Electio quænam ut valeat, sit Verbo & non solo facto promulganda. p. 365. n. 4.

Electio est irrita, si publicatis suffragiis omittatur eorum collatio. p. 369. n. 12. p. 379. par.

Electio Prælati seu Prioris in inferiore Monasterio, quando spectet ad Prælatum in Superiore. p. 371. n. 3.

Electio si cum consilio aliorum faciendâ, potest eligi unus ex ijs cum consilio ceterorum. p. 372. n. 4.

Electio plura beneficia incomparabilia simul absque dispensatione retinendis est ipso iure irrita. p. 378. n. 9.

Etiâ post illa dimissa & actam pœnitentiam. ibid.

Electio debet post data flagulorum suffragia fieri cœmunis & collectivo modo canutiari. p. 380. n. 3. Non tamen omnis. ibid.

Electiois decreto nondum promulgato an propter adventum unius capitularis sit faciendum novum scrutinium. p. 384. n. 6. p. 386. n. 2.

Electioem etsi ignoret electus esse simoniacè factam, ea tamen est invalida. p. 387. n. 1. Et quidem ipso iure. n. 2. Redditque electum ad beneficium illud pro ea vice inhabilem. p. 388. n. 3. Post triennale tamen possessionem est tutus. p. 388. n. 2.

Electio est actus legitimus, neque diem neque conditionem recipiens. p. 395. n. 1. Non potest fieri per suffragia incerta, alternatiua aut conditionata. ibid.

Quæ omnia haberi debent pro non datis. n. 2. Possunt tamen ante publicationem scrutiniij à suis Autoribus corrigi. p. 396. n. 2.

Electio si suffragia quædam reperiantur illegitima, potest & debet peragi secundum reliqua. p. 397. n. 2.

Electio est ipso facto irrita, si electus administratione se immisceat ante confirmationem. p. 399. n. 1. Opus tamen est sententiæ & executione superioris. ibid.

Electio ad Episcopatus & Archiepiscopatus est reservata Pontifici. p. 403. par. In Germania competit adhuc Capitulo. ibid.

Electio quamprimum commodè potest, est electio præsentanda. p. 399. par. p. 409. Ultra octiduum differentes suspenduntur à beneficiis eius Ecclesiæ ad triennium. ibid.

Electio alicubi ex consuetudine perficitur per publicationem scrutiniij. p. 401. par.

Electio potentis personæ in Senatorex aut Rectorem Rom. sine scripta licentiâ Pontificis est invalida. p. 411. n. 3. Nisi ea sit Romæ oriunda aut perpetuo inhabitet. n. 4.

Electio per compromissum est etiam communi nomine promulganda; alioquin est irrita. p. 414.

Electio facta à minore parte quibus in casibus possit esse valida? p. 417. n. 3.

Electioibus duabus si quis eligatur ad unam Prælaturam, debet ipse determinare quam prosequi velit. p. 419.

Electio ex scrutinio & compromisso mixta quæ? p. 423. an valeat? ibid.

Electiois in causa Romam missi, dum absunt, fructus beneficii sui percipiunt. p. 424. par. Non obstante contraria consuetudine. n. 2.

Electio si sit invalida, confirmatio quoque est nulla; non e contra. p. 442.

Electioem aut Provisionem canonicè peractam non censetur revocare Pontifex. p. 448.

Electio ad Episcopatum facta etiam ignoranter post inhibitionem Pontificis est irrita. p. 448. n. 1. Ad alia beneficia, non nisi facta sit post acceptum decretum inhibitionis. p. 449. n. 2.

Electio à duobus facta & communi nomine promulgata est irrita, si alter eorum sit inhabilis. p. 637. n. 7. Vel & facta à pluribus, si in promulgatione exprimatür inhabilis aliquis in specie. p. 798. n. 3. Non item exprimatür tantum in confusio. ibid.

Electioem Episcopi examinare & ad Pontificem mittere debet Legatus. p. 691. Legatus à latere potest eandem etiam confirmare.

Electio Summi Pontificis per vim extorta est ipso iure irrita. p. 811. n. 6.

Electiois renuntiatio per metum extorta V. *Missa Renuntiatio.*

Electio instituta pendente lite non potest confirmari aut infirmari ante decisionem. p. 825. n. 4.

Electio Canonissimum.

Electio Canonissimum peragenda sicut Monialium. p. 447. n. 17. Vide *Monialia.*

Electiois Circumstantia.

Electioem Prælati facere ante tertium depositionis diem ordinariè non licet. p. 333. n. 6. Valet tamen. ibid.

Electiois faciendæ terminus in Cathedralibus & Regularibus est trimestre. p. 221. n. 5. p. 339. n. 1. p. 420. à die vacationis cognita. 333. n. 6. p. 340. n. 4. p. 367. n. 1. Probabiliter etiam in illis collegiis, ubi Prælati habet ordinariam Iurisdictionem in Clerico. p. 449. n. 2. in alijs concessum est semestre. p. 339. n. 1. p. 426.

Electio Prælati longius dilata est damnosa Ecclesiæ & suspecta. p. 280. par.

Electio cuius quænam præmittenda *accidentalitè*. p. 343. n. 1.

Electiois faciendæ tempus potest restringi in casu necessitatis. p. 340. n. 3. Extra hunc casum non nisi à solo Pontifice ex plenitudine potestatis. ibid. Iustè impeditis non currit. n. 5.

Electiois dies si aliquibus iam ante sit nota, non sunt ij ulterius vocandi. p. 281. n. 2. p. 344. n. 2. p. 383. n. 2. & 3.

Electio si intra tempus præscriptum fiat, sed sine effectu, datur tantumdem spatium ad novam. p. 420. Non item si fraus interveniat. ibid.

Electiois diem alicubi Decanus, Senior, vel Capitulares præsentes capitulariter decernunt. p. 281. n. 1. p. 367. n. 1. Terminum tamen à iure statutum non expedit præverttere. p. 281. n. 3. Nisi consuetudo, vel duæ Capitularium partes addunt. ibid.

Electio potest appropinquante termino iuris fieri à præsentibus. p. 281. n. 2. etiam paucioribus & unico. n. 3. æquum tamen est quandoque terminum illum prærogari. n. 2.

Electio Prælati fieri debet in loco Ecclesiæ p. 281. n. 2. Sive iam in Choro, sive Capitulo, aut alio consuetario. p. 288. n. 1. p. 307. n. 2. Rescindi potest cum extra ambitum Ecclesiæ sit. p. 289. n. 1. Nisi ex iusta causa fiat. p. 293. n. 2.

Electiois dies & locus si sit impeditus, quò de hoc iudicare & alium possit decernere? p. 293. n. 3.

Electiois die constituto est iterum vocandus, qui ad eum constituendum noluit comparere. p. 383. n. 2.

Electio non noctu sed de die celebranda, nisi necessitas cogat. 313. n. 6. Sub Vesperam si non absolvarur, peragenda sequenti die. ibid. noctu facta an valeat? ibid.

Vide Confirmatio.

Electio in discordia vel Concordia.

Electio duarum in discordia promulgatarum si una sit de indigno, valet altera de digno. p. 291. n. 4.

Electio in discordia præferenda est postulationi, si hæc non à duabus, & illa à maiore quam tertia parte sit facta. p. 217. n. 5. p. 338. n. 4. Imo si postularus sit indignus, sufficit etiam pars eligentium minor quam tertia. p. 339. n. 5.

Electio quænam censetur facta esse in concordia? p. 355. n. 6.

Electio nem, Postulationem &c. factam esse in discordia quid sit? p. 416. n. 1.

Electio nem unam in discordia si fecit pars maior, & etiam pars sanior, ultra alteri præferenda? p. 402. n. 1. & seqq.

Electio in discordia Religioso Ord. Mend. nullum tribuit Jus ad Prælatum extraneam. p. 416. n. 1.

Electio semel valida per supervenientem discordiam non vitatur. p. 416. n. 1. Nec in discordia facta per supervenientem concordiam convalescit. ibid.

Electio Abbatissæ seu Priorissæ si fiat in discordia, quid agendum? p. 446. n. 4. & seqq. Director inter eligentes exitans aut non componens discordiam, ipso facto excommunicatur. p. 447. n. 16.

Electio in causa potest discordia terminari per arbitros. p. 855. n. 1. Salvo Jure Confirmatoris. ibid.

Electio nova potest institui, si ex duobus in discordia electis unus moriatur. p. 856. n. 3. Et lis super alterius Jure sit finita. ibid.

Electio impugnatio. Vide Contemptus.

Electio in discordia interposita appellatio quid operatur? p. 283. n. 2.

Electio Imperatoris Rom. si fiat in discordia, potest Pontifex dirimere litem. p. 327. n. 13. An ambo in discordia electi possint interea administrare. n. 14.

Electio nem oppugnans unde accipiat expensas. p. 359. n. 4. Vnde Capitulum aut Electus si eam prosequatur. n. 6.

Electio nem Prælati Regularis opposit non potest, quod pars maior non fuerit sanior. p. 365. n. 3.

Electio nem non canonicè factam impugnare possunt Capitulares etiam per procuratorem. p. 377. n. 1. p. 392. n. 3. p. 442. Sed sufficienter instructum ad totam causam. p. 392. n. 4. Et cum speciali mandato de prestando Juramento. p. 442. Vel ob formam, vel ob aliud de Jure requisitum prætermisum. p. 392. n. 1.

Tobent autem partes intra mensem à die Appellationis Romam pergere. p. 392. par. Una præsentè post XX. dies proceditur. ibid.

Electio nem oppugnans debet plenè & non semiplenè rationem probare. p. 393. n. 1. Si deficiat in probatione, condemnandus est in expensas. p. 393. par. Quod si quoad personam electi oppugnauit, suspensus est ipso facto ad triennium à beneficiis illius Ecclesiæ. p. 394. n. 4. p. 442. n. 7. Iisque se interea ingerens est in perpetuum privatus. p. 393. par. Excusat tamen utrobique error probabilis. p. 394. n. 5.

Electio nem, provisionis &c. oppugnanda causa appellatio debet obijciendæ in Instrumento exprimere eam

Juramento. p. 397. par. videl. quod credat omnia esse vera, & quid per *to omnia* intelligatur. p. 413. Sive iam factam oppugnet. p. 413. Sive primum faciendam. ibid. Et non in Iudicio sed extra appellat. p. 413. An & quomodo liceat postea alia præter expressa obijcere. p. 397. par.

Electio nem quoad electi personam impugnare non possunt eligentes, nisi ex causa postea emergente vel ante ignorata. p. 401. par. Ignorantiam iuramento probare debent. ibid. Idem est de absente, si electioni semel consensit. ibid.

Electio nem Episcopalis in causa quomodo sit vel non sit deferendum Appellationi. p. 403. par. Ab ea nondum Pontifici præsentata potest appellans recedere. ibi. Modo id non fiat ex simoniaca prauitate. ibid.

Electio nem impugnare non potest Canonicus, si adhuc pupillus non sit vocatus. p. 435.

Electio impugnari potest & faciendæ nova, si ex una parte Autoritas multò; ex altera numerus non multò sit maior. p. 402. n. 1. 2.

Electio nem oppugnans si defectum manifestum electi obijciat, est de hoc primo audiendus. p. 404. p. 424. Si in eo probando desiciat, ordinariè non est audiendus in aliis. p. 404. p. 424. Non potest ab eiusmodi obijctione postea recedere. p. 424. Etiam consentiente electo. p. 435.

Electio nem si quis post citationem & confirmationem oppugnare velit, an sit audiendus. p. 450. n. 2. An si tantum aliquid contra denunciare velit. ibid.

Electio potest impugnari, si in decreto electionis exprimitur elector inhabilis. p. 798. n. 3.

Electio quoad Laicos. Vide Laicus.

Electio nem Episcopi populus olim interfuit pro testimonio dando. p. 234. n. 12. Item pro nominando uno vel pluribus a clero eligendis. n. 13.

Electio nem Laicorum autoritate facta est irrita. p. 236. n. 16. Per eam acceptans beneficium subiacet excommunicationi & privationi. ibid.

Electio nem Ecclesiastica non potest pendere ab assensu Laici Principis nisi ex privilegio. p. 272. n. 1. p. 307. n. 3. p. 370. n. 1. Quandoque tamen ei & Patrono intumari debet ex consuetudine. p. 273. n. 5. Ex qua olim etiam vocandi & admittendi erant pro consilio. n. 5.

Hodie solum pro defensione. n. 6. Vnde ipsis subinde etiam denuncianda est mors Prælati. n. 7. Ad tractatum Electionis omnino non sunt admittendi. p. 370. n. 1. Quomodo Molina sit circa hæc intelligendus? ibid.

Electio nem per abusum potestatis Laicæ facta est ipso Jure irrita; p. 301. n. 1. p. 350. n. 1. p. 380. n. 1. Licet Laici non temerè sed ex metu gravi sint admissi. p. 352. n. 11. Neque iuvat consuetudo etiam immemorialis, nisi cum fama privilegij. p. 350. n. 3. Quid sit electionem fieri per abusum potestatis secularis. n. 2.

Electio nem suæ per abusum potestatis Laicæ consentiens privatur Jure suo, & sit ineligibilis ad omnem dignitatem. p. 351. n. 4. p. 352. n. 3. p. 380. n. 1. Non item ad alia beneficia, etiam curata. p. 351. n. 7. Pœna hæc est lata sententiæ. n. 5. Dispensare tamen potest etiam Episcopus. n. 6.

Electio nem si Clerici per abusum potestatis Laicæ faci-

faciant, privantur Iure eligendi ipso facto p. 352. n. 9. Sed pro ea tantum vice n. 12. Suspendi quoque debent per triennium ab officijs & beneficijs. ibid. Ab utraque tamen pena excusantur, si metus gravis vel probabilis error adegerit. n. 10.

Electio est ipso Iure irrita, si ad eam Laici concurrant coeligendo. p. 380. n. 1. Adque probabiliter, licet Clerici ex motu tantum, & cum protestatione permittant Laicos coeligere. p. 381. n. 1. Sive iam sit Electio Episcopi, sive alia Ecclesiastica. ibid. Quinam per Laicos intelligantur. n. 2.

Electio Regularium.

Vide *Novitium, Professus, Religiosus.*

Electiois suae causam potest Religiosus stare in Iudicio. p. 108. n. 1. Sine alia licentia. p. 185. n. 1.

Electio Praelati non potest pendere ab arbitrio principis Laici nisi ex privilegio papali. p. 272. n. 1. Nec ab arbitrio v.g. Episcopi, quamdiu Conventus retinet Ius eligendi. n. 2. Potest tamen hoc per consuetudinem auferri vel restringi. ibid.

Electio eius ad Praelaturam non valet, qui primum unicum illa facit Professionem. p. 334. n. 2. Quanto tempore professio debeat electionem praecedere. p. 335. n. 4.

Electio eius, qui cum pacto Praelaturae professus est, simoniaca & irrita. p. 334. n. 2. Eius, qui tantum ob spem Praelaturae professus est, potest irritari. p. 334. n. 1.

Electio non Professus in Abbatem ut valeat, solus Pontifex olim & hodie dispensat. p. 335. n. 5.

Electio Regularis saepe fit per schedas clausas. 384. n. 4.

Electio in discordia nullum Religioso Ordinis Mendicantis tribuit Ius ad Praelaturam extraneam. p. 416. n. 1. An saltem si iam factus Episcopus aut Cardinalis ita eligatur vel postuletur. p. 418. n. 4.

Electio à minore parte facta et si quandoque valeat, tamen de Religioso non Mendicante ad nullam valet Praelaturam. p. 417. n. 2.

Electio Religiosi non Mendicantis à media parte Capituli an valeat? p. 418. n. 4.

Electiois suae extra Monasterium non potest consentire Religiosus sine licentia. p. 420. n. 1. Potest autem dari haec licentia Capitulo non requirito. n. 2. p. 422. n. 4. Non tamen ante sed tantum post factam electionem. p. 421. n. 3. A quo? p. 422. n. 4. p. 440. n. 2. An ad eam dandam Praelatus cogi possit, & per quem? p. 422. n. 5.

Electiois legitime acceptatae potest Religiosus renuntiare non consentiente Praelato Ordinis. p. 422. n. 6.

Electiois Religiosae ut intersint Laici conversi nullum habent Ius. p. 435. Nisi ex diuturna consuetudine praescripserint. p. 436.

Electioem Praelati ad Episcopum devolutum non potest instituere Capitulum sede vacante. p. 750. n. 3.

Electio Monialium. p. 445. n. 1. & seq. *Vide Monialis.*

Electiois Tractatus.

Electiois Tractatus immiscere se non potest Praeceptor aut Patronus Laicus. p. 273. n. 5. Vocari tamen & adesse potest ut defensor. n. 6.

Electiois tractatus ante mortem Praelati est illicitus & invalidus. p. 332. n. 1. Nisi ipse Praelatus instituat. n. 4.

Electiois tractatus an & ante sepulchrum Praelati sit illicitus. p. 333. n. 6. Tractatus huius nomine quid intelligatur? p. 332. n. 3. p. 343. n. 1.

Electio Rom. Pontificis.

Electio Rom. Pontificis non valet, nisi duae tertiae vnum consentiant. p. 245. par. p. 246. n. 2. Si paucioribus electus gerat se ut Pontifex est ipso facto excommunicatus, suspensus, & SS. Communionem privatus. p. 245. par. uti & recipientes eum. ibid.

Electio Rom. Pontif. spectat ad Cardinales. p. 245. n. 1. Etiam cum electus reijcitur à Concilio generali. p. 248. n. 5. In necessitate devolvi potest ad Concil. generale. p. 248. n. 5. Ad eam olim etiam populari testimonium adhibitum. 246. n. 1.

Electio Rom. Pontif. olim Imperatoris legatus cur & quomodo interfuerit? p. 246. n. 1. id contententibus Imp. sublatum. ibid.

Electio Rom. Pontif. à duabus partibus praesentium Cardinalium facta est omnimodè rata. p. 246. n. 2. Ob defectum numeri invalida potest accessu aliorum suffragiorum convalescere. p. 248. n. 6.

Electiois formam novam praescripsit Gregorius XV. in eamque jurarunt XL. Cardinales. p. 248. n. 6.

Electio Romani Pontificis non indiget confirmatione. p. 248. n. 7.

Electio Rom. Pontif. non est invalida, licet eligentes & electus sint in excommunicatione alicuius censura. p. 246. n. 2.

Electio Rom. Pontificis est ipso Iure irrita, si eligatur aliquis notorie haereticus. p. 246. n. 3.

Vel Infans, & ament, aut Mulier. ibid.

Vel simoniacè. p. 247. n. 3. 4.

Vel per metum gravem & iniuriam. ibid.

Vel per non habentes Ius eligendi. p. 247. n. 3.

Electio Rom. Pontif. faciendae est à uno ex Collegio Cardinalium. p. 247. n. 4. Valet tamen etiam de alio Clerico vel Laico. ibid.

Electioem Rom. Pontif. invalidam vel Ecclesiam non acceptat. p. 247. n. 4.

Vel Deus supplet defectum Electi. p. 248. n. 4.

Vel probabiliter omnino impedit Electioem. ibid.

Electio Rom. Pontif. quando, ubi & quomodo à Cardinalibus instituenda? p. 396. par. Tenentur in ea praescriptam formam servare. p. 247. n. 4. p. 397. n. 1.

Electio Imperij.

Electores Imperij sunt probabiliter circa tempora Innoc. IV. longe post Ortonem III. & Gregor. V. constituti. p. 324. n. 3. Antea Principes Imperij universim eligebant, ibid.

Electores quo ordine sua debeant edicere suffragia. p. 324. n. 4.

Electio olim Rex Bohemiae non fuit, hodie inter seculare

colares, est primus. p. 325. n. 4. Potest in discordia electionem de se confirmare suo suffragio. *ibid.* *Vide* Compromissum.

Electores an possint non tantum Regem Rom. sed & Imperatorem eligere. p. 325. n. 5.

Electores ad electionem vocandi à Moguntino. p. 325. n. 6.

Electores intra quod tempus ad eligendum debeant convenire. p. 325. n. 6.

Electores alicuius indigni ad imperium non privantur Iure eligendi. p. 326. n. 10.

Electorum pauciorum suffragia prevalant, si alij indignum ad Imperium eligant. p. 327. n. 11.

Electores alicuius excommunicati in Imperatorem an validè agant. p. 327. n. 12.

Electorum discordiam post debitam monitionem & moram dirimere potest Pontifex. p. 327. n. 13.

Electorum presentium plures si in unam personam concordant, valet Electio. p. 327. n. 13.

Electorum privilegia debet Imperator electus statim confirmare. p. 328. n. 14.

Electorum panis & aqua solum danda, si elapsis à iuramento triginta diebus non eligant Imperatorem. p. 328. n. 14.

Electus.

Electus Prælatus refectur à Superiore petere Confirmationem. p. 183. n. Nisi ut in aliquibus Religionibus habeat privilegium. p. 184. n. 3.

Electus Religiosus ad Prælatum potest sine alia licentia Ius suum in iudicio prosequi. p. 185. n. 1.

Electi Prælati confirmatio spectat Iure communi ad Episcopum. p. 186. n. 2; p. 271. n. 2; Nec potest generaliter statuto à se abdicare. p. 186. n. 2. Sede vacante confirmat Capitulum non exemptos. p. 749. n. 2.

Electus & postulatus cumulativè determinare debet, quomodo viam prosequi velit. p. 226. n. 3. Facta determinatione non habet regressum ad alteram. *ibid.*

Idem est de electo duplici electione. p. 419.

Electus à consensu potest ante confirmationem rescilire. p. 226. n. 3; p. 228. n. 4.

Electus acceptata electione habet Ius non in re sed ad rem. p. 228. n. 3 & 4. Nec Iurisdictionem sed tantum Ius petendi illam. p. 264. n. 2.

Electus non ante sed post confirmationem potest administrare Prælatum. p. 229. n. 4. Et exercere omnia, que sunt Iurisdictionis. p. 274. n. 1. Etiam in causis criminalibus. n. 2. Solemni tantum degradatione excepta. *ibid.* Vacantem quoque possessionem potest propria autoritate capere, nisi consuetudo obstat. p. 229. n. 4. p. 265. n. 4.

Electum inter & eligentes inchoatur spirituale Matrimonium. p. 237. n. 18. perficitur per Confirmationem. p. 453. n. 2.

Electio non potest sine eius & electorum iniuria denegari confirmatio. p. 239. n. 1.

Electi confirmatio ordinariè ad proximum superiorem spectat. p. 239. n. 3.

Electi qualitates diligenter à Confirmatore examinandæ. p. 240. n. 5. Vti & ipsa Electio. p. 354. n. 1.

Electi qualitates aliæ sunt intrinsecæ, aliæ extrinsecæ: p. 240. n. 5. De intrinsecis non sufficit, si testes solum ex præsumptione respondeant. *ibid.*

Electi Episcopi examen quomodo instituendum? p. 242. n. 8.

Electi Excommunicatio aliæ censuræ non obstat electioni Rom. Pontif. p. 247. n. 2.

Electus in infamia facti, irregularitate, suspensione, aliòve defectu an indigat revalidatione tituli? p. 258. num. 14.

Electus ex Iure tantum naturali validè est tutus in conscientia, donec rescindatur electio. p. 258. n. 15.

Electus invalidè si per se administrat, intrusionis vitium contrahit. p. 258. n. 17.

Electus cum occulta inhabilitate tenetur eam manifestare, vel abstinere à beneficio. p. 259. n. 18. p. 283. n. 1. Nisi necessitas vitandi infamationem excuset. p. 259. n. 19.

Electus Episcopus ante confirmationem non potest se ingerere administrationi. p. 264. n. 1. p. 279. n. 1. Etiam sub prætextu Oeconomii. p. 399. n. 1. Imo nec ante acceptas Confirmationis litteras. p. 265. n. 3.

Alioqui ipso facto privatur Iure Electionis. p. 279. n. 1. p. 399. n. 1. 2. Opus tamen est sententia declaratoria & executione Iudicis. p. 399. n. 1.

Electus solet alicubi statim post acceptance in thronizari; & quid hoc significet? p. 266. n. 5.

Electus semel, sed ob alium quàm personæ defectum invalidè, potest iterum eligi. p. 268. n. 4. p. 269. n. 1. An & si ob defectum personæ invalidè sit electus? n. 2. p. 280. n. 1.

Electi gesta omnia sunt rescindenda cassatâ Electione. p. 280. n. 3. Si ob defectum notorium sit cassata, vel ipso Iure fuerit irrita. p. 356. n. 10. Non item cassatâ sola confirmatione. *ibid.*

Electus ex Romana Ecclesia non censetur extraneus. p. 282. par.

Electus si quis sit ob defectum invalidè, Ius eius post dispensationem quomodo convalescat? p. 287. n. 9.

Electio quando incumbat probatio morbi sublatis. p. 269. n. 2; p. 289. n. 2.

Electum ante confirmationem recipientes ad administrationem, quibus subiaceant pœnis? p. 265. n. 3.

Eligendi Iure non sunt ipso facto privati. p. 294. n. 5.

Electus est tutus in conscientia, si electio sit saltem Iure naturæ valida. p. 310. n. 1. p. 348. n. 13. Post elapsum triennium molestari amplius non potest. *ibid.*

Electus ad aliam novam Prælatum, iterum est examinandus. p. 339. n. 6.

Electorum nomina collectis omnibus suffragiis mox sunt publicanda & quare? p. 345. n. 7.

Electus per abusum laicæ potestatis si consentiat privatus est Iure & ineligibilis ad omnes dignitates. p. 350. n. 4. Nisi Papa vel Episcopus dispenset. n. 6. Non tamen ad alia beneficia, etiam curata. n. 7. Pœna hæc est lata sententiæ. n. 5.

Electus indignus. *Vide* Indignus.

Electio Episcopo à Vrbe valdè remoto sive extra Italiam dispensativè permittitur administratio ante Confirmationem. p. 355. n. 4. Si in Concordia sit electus. n. 6. Idem est de aliis Prælatibus immediatè Pontifici.

Electi Episcopi examen quomodo instituendum? p. 242. n. 8.

Electi Excommunicatio aliæ censuræ non obstat electioni Rom. Pontif. p. 247. n. 2.

Electus in infamia facti, irregularitate, suspensione, aliòve defectu an indigat revalidatione tituli? p. 258. num. 14.

Electus ex Iure tantum naturali validè est tutus in conscientia, donec rescindatur electio. p. 258. n. 15.

Electus invalidè si per se administrat, intrusionis vitium contrahit. p. 258. n. 17.

Electus cum occulta inhabilitate tenetur eam manifestare, vel abstinere à beneficio. p. 259. n. 18. p. 283. n. 1. Nisi necessitas vitandi infamationem excuset. p. 259. n. 19.

Electus Episcopus ante confirmationem non potest se ingerere administrationi. p. 264. n. 1. p. 279. n. 1. Etiam sub prætextu Oeconomii. p. 399. n. 1. Imo nec ante acceptas Confirmationis litteras. p. 265. n. 3.

Alioqui ipso facto privatur Iure Electionis. p. 279. n. 1. p. 399. n. 1. 2. Opus tamen est sententia declaratoria & executione Iudicis. p. 399. n. 1.

Electus solet alicubi statim post acceptance in thronizari; & quid hoc significet? p. 266. n. 5.

Electus semel, sed ob alium quàm personæ defectum invalidè, potest iterum eligi. p. 268. n. 4. p. 269. n. 1. An & si ob defectum personæ invalidè sit electus? n. 2. p. 280. n. 1.

Electi gesta omnia sunt rescindenda cassatâ Electione. p. 280. n. 3. Si ob defectum notorium sit cassata, vel ipso Iure fuerit irrita. p. 356. n. 10. Non item cassatâ sola confirmatione. *ibid.*

Electus ex Romana Ecclesia non censetur extraneus. p. 282. par.

Electus si quis sit ob defectum invalidè, Ius eius post dispensationem quomodo convalescat? p. 287. n. 9.

Electio quando incumbat probatio morbi sublatis. p. 269. n. 2; p. 289. n. 2.

Electum ante confirmationem recipientes ad administrationem, quibus subiaceant pœnis? p. 265. n. 3.

Eligendi Iure non sunt ipso facto privati. p. 294. n. 5.

Electus est tutus in conscientia, si electio sit saltem Iure naturæ valida. p. 310. n. 1. p. 348. n. 13. Post elapsum triennium molestari amplius non potest. *ibid.*

Electus ad aliam novam Prælatum, iterum est examinandus. p. 339. n. 6.

Electorum nomina collectis omnibus suffragiis mox sunt publicanda & quare? p. 345. n. 7.

Electus per abusum laicæ potestatis si consentiat privatus est Iure & ineligibilis ad omnes dignitates. p. 350. n. 4. Nisi Papa vel Episcopus dispenset. n. 6. Non tamen ad alia beneficia, etiam curata. n. 7. Pœna hæc est lata sententiæ. n. 5.

Electus indignus. *Vide* Indignus.

Electio Episcopo à Vrbe valdè remoto sive extra Italiam dispensativè permittitur administratio ante Confirmationem. p. 355. n. 4. Si in Concordia sit electus. n. 6. Idem est de aliis Prælatibus immediatè Pontifici.

subiectis. n. 5. Neque tantum in necessariis sed etiam in aliis. n. 7. Idque videtur posse in Germania praticari. p. 357. n. 12. Sed non est extendendum ad postulatos. p. 356. n. 8. Probabiliter autem extenditur etiam ad electos immediatè non Pontifici sed Episcopo subiectos. n. 9.

Electi & ante Confirmationem ex cap. *Nihil* administrantis acta an & quanam valeant, rescissa postea Electione. p. 356. n. 10.

Electus si ante confirmationem ex cap. *Nihil* administrat, an habeat possessionem Prælatuæ. p. 357. n. 11.

Electus an & quando facere debeat ipse expensis in proseguenda electione. p. 359. n. 6.

Electus per simoniam, et si eius non sit conscius, invalidè est electus. p. 387. n. 1. Et quidem ipso iure, n. 2. teneturque post cognitam Simoniam beneficium & fructus extantes restituere. p. 388. n. 2. Nisi triennali possessione se tueri possit. *ibid.*

Electus Simoniacè, etiam inficius, non potest ea vice ad idem beneficium promoveri sine dispensatione. p. 270. n. 3. p. 388. n. 3. An & quomodo eam dare possit Episcopus? p. 389. n. 4.

Electus debet purè & simpliciter consensum dare electioni p. 395. n. 2. Ipso facto est privatus iure suo, si non consentiat intra mensem à die præsentationis. p. 399. par. Imo à die notitiæ etiam aliunde acceptæ. p. 410. Si licentia pro consensu petenda, habet integrum mensem à die impetrationis. p. 401. n. 5.

Electus potest ante confirmationem à Pontifice constitui beneficii Oeconomus. p. 399. n. 1. Ab aliis constituitur non privatur iure Electionis nisi re ipsa administrat. n. 3.

Electus privatur suo iure, si intra sufficiens tempus non impetretur necessaria licentia consentiendi. p. 400. par. & n. 3. à quo petenda? p. 401. n. 4. p. 422. n. 4. Ad ea n. dandam Superior ordinariè non potest cogi. p. 401. n. 6. p. 422. n. 5.

Electus debet intra trimestre à die consensus confirmationem petere. p. 400. par. p. 410. p. 509. n. 3. Pro ea petenda iter Romam arripere intra mensem. p. 410. Alioqui est ipso facto privatus iure electionis. p. 400. par. p. 410. Quando debeat Romam comparere vel impedimentum allegare. *ibid.* Quidiu ibi manere. *ibid.* p. 436. n. 3.

Electus ordinariè non tenetur electioni ad dignitatem consentire. p. 400. n. 1. Potest tamen quandoque cogi. *ibid.*

Electus melius facit acceptando quàm recusando electionem. p. 400. n. 2. & ad id obligatur iure naturali, si præ aliis sit idoneus. *ibid.*

Electio præsentanda electio, quamprimum commodè fieri potest. p. 409.

Electus in senatorem Urbis sine scripta Pontificis licentia quam incurrat poenam? p. 411. n. 3.

Electus quoque si in causa electionis absit, integros fructus percipere debet. p. 424. n. 2. Non obstante consuetudine contraria aut statuto. *ibid.*

Electus ab eo, qui privatus est ob negligentiam iure eligendi, est in conscientia tutus. p. 499.

Electus in Episcopum vel Abbatem si linguam latinam usu tantum didicit, tolerari potest. p. 538. n. 1.

Electus an validè acceptet electionem à primo dissentiens postea consentiat. p. 805. n. 3.

Electus in discordia duobus si unus moriatur an possit electio nova institui. p. 856. n. 3.

Eligendi Ius.

Eligendi prælati Ius non possunt præscribere Laici. p. 178. n. 2. Etiam immemoriali consuetudine. p. 235. n. 15. p. 382. n. 3. Nec possunt acquirere pacto, fundatione ut donatione. p. 234. n. 14. p. 370. n. 1. Sed solum privilegio Pontificis. p. 234. n. 14. aliter sibi arrogantes hoc Ius subiaccnt pœnis canonicis. p. 236. n. 15.

Eligendi Ius si quis præscribendo acquirit, acquirit etiam Ius postulandi ad hanc præscriptionem XL. p. 219. n. 1. Necessarium est tempus 40. annor. p. 210. n. 3. Sufficit tamen actus etiam unicus. *ibid.*

Eligendi Ius non solet Ecclesia concedere Laici. p. 228. n. 3. p. 236. n. 18. Concedit tamen Ius presentandi, cur? p. 236. n. 18.

Eligendi Prælati Ius potest Capitulo per præscriptionem auferri vel restringi ab Episcopo vel alio ecclesiastico p. 272. n. 2. p. 824. n. 1.

Eligendi Ius quomodo habet Conventus aut Capitulum, non potest Electio pendere ab alterius assensu. p. 273. n. 2.

Eligendi Ius in Cathedralibus, Regularibus aliisque Ecclesijs ad quem ob negligentiam vel electionem indigni devolvatur? p. 340. n. 6.

Eligendi Ius non hoc ipso habet, qui electioni interest, & scrutatores eligit. p. 367. n. 5.

Eligendi Ius non hoc ipso probat, qui probat se bis, ter iam elegisse. p. 367. n. 6.

Eligendi Ius per consuetudinem immemoriam obtinere possunt Laici Religiosi. p. 381. n. 2. Non item Laici seculares. p. 382. n. 3.

Eligendi Ius olim devolvebatur semper ad primum Superiorem. p. 340. n. 6. p. 412. n. 1. Hodie ita fit in inferioribus Ecclesijs, *ibid.* In Cathedralibus ob negligentiam olim devolvebatur ad Archiepiscopum. p. 341. n. 6. p. 412. n. 1. Hodie ob hanc & aliam quamvis causam plerumque semper ad Pontificem. p. 341. n. 8.

Eligendi Ius devolvitur ad proximum illum Superiorem, cuius est confirmare electum. p. 341. n. 6.

Eligendi Iure quomodo priventur eligentes scienter indignum V. Eligens.

Eligendi Episcopi Ius in sola Germania est adhuc pœnes Capitulum per Concordatam. p. 509. n. 3.

Eligens.

Eligere quis validè ad Dignitatem aut Beneficium non potest suspensum ab officio vel beneficio. p. 187. n. 5. & 6. Nec excommunicatum etiam toleratum. p. 188. n. 5. & 6. p. 336. n. 1. & 2. Nec personaliter interdictum. p. 188. n. 5. 6. Nec irregularem. *ibid.*

Eligentes excommunicati eligunt ipso iure invalidè. p. 188. n. 6. p. 259. n. 17. p. 278. n. 8. p. 336. n. 1. 2. Item, suspensi, aut personaliter interdicti. *ibid.* si sint denunciati vel per exceptionem repellantur. p. 278. n. 8. Ad quem ab istis devolvatur Ius eligendi. p. 279. n. 8.

Eligere an postulare possimus Cardinalem vel Abbatem in Episcopum. p. 216. n. 4.

Eligen-

Eligentes in censura an possint post absolutionem facere electionem novam. p. 279. n. 8.

Eligentes in Cathedrali aut Regulari debent electionem facere intra trimestre. p. 339. n. 1. p. 420. A die vacationis cognitur. p. 340. n. 4. p. 367. n. 1. Probabiliter etiam in collegiatis, ubi Prælatus ordinariam habet Jurisdictionem in Clericos. p. 340. n. 2. In alijs concessum est semestre. p. 340. n. 1. p. 420. Tantundem spatium de novo conceditur, si facta electio careat effectu. p. 420. modò fraus absit. ibid.

Eligere in dubio probabiliter licet cumulativè. *Eligo & postulo prout de iure melius.* p. 224. par.

Eligentes non possunt electionem irritam per ratificationem validare. p. 233. n. 8. p. 346. n. 10.

Eligere non licet ordinatum ab Episcopo schismatico decessato. p. 244. n. 3.

Eligentium excommunicatio aliaue censura non obstat electioni Rom. Pontif. p. 246. n. 3.

Eligentes si iure careant eligendi, electio est nulla. p. 247. n. 3.

Eligentes aut postulantes indignum. *Vide Indignus.*

Eligentes Prælatum possunt in alium, unum aut plures, compromittere. p. 263. n. 1. Non tamen in Laicos, nisi ex plenitudine potestatis pontificiæ. ibid.

Eligentes, si una lectio sit invalida, quando possunt aliam instituere. p. 267. n. 3. p. 314. n. 7.

Eligentibus potest superior aliquem etiam dignum prohibere ex iusta causa. p. 268. n. 5.

Eligentes invocato spiritu Sancto inquirere debent, donec personam idoneam canonicè elegerint. p. 273. n. 3.

Eligere quis debet, si possit, aliquem ex propria Ecclesie gremio. p. 282. par. Non necessitate præcepti, sed honestatis. p. 289. n. 3. extraneus tamen non est consulendus, qui ex Rom. Ecclesia accipitur. p. 282. par.

Eligentes quando possint aut non possint in negotio procedere aliquibus appellantis. p. 283. n. 2. Deberent tamen prius de veritate causæ inquirere. ibid.

Eligentium numero non censetur, qui electioni adesse non possunt, vel nolunt, vel expressè Iuri suo renuntiant. p. 283. n. 2. Qui excommunicati, suspensi, personæ interdicti aut iure privati sunt. p. 344. n. 2.

Eligentes si schedam vacuum mittat in urnam, nulla eius habenda ratio. p. 284. n. 3.

Eligentium minor pars si cepta jam electione abeat, possunt reliqui in ea pergere. p. 284. n. 4. An item si maior pars abeat? n. 5.

Eligentes poterant olim ab electione etiam publicata recedere ante consensum electi; hodie non item. p. 289. n. 6.

Eligentium auctoritas in quo consistat? p. 290. n. 3.

Eligentium pars maior præsumitur etiam sanior. p. 290. n. 3. p. 364. n. 2. Nisi aliud clarè pateat. p. 384. n. 4.

Quenam pars censetur maior & sanior. p. 364. n. 1. Si pars una maior, altera sanior quenam alteri præferenda. p. 402. n. 1. p. 403. n. 1. & 2.

Eligentium & postulantium pensæ incurrunt non tantum in casibus expressis sed etiam in similibus. p. 294. n. 4.

Eligentes incurrunt pœnas Canonicas, si patiantur Laicos se electioni immiscere. p. 301. n. 1.

Eligentes possunt si unanimiter velint, ad electionem admittere collegas iure eligendi privatos. p. 301. n. 2. Non possunt vel uso contradicente. n. 3.

Eligens scienter ad Prælatum, simoniacè eam ambientem, est ad triennium suspensus à beneficijs illius Ecclesie. p. 304. n. 2.

Eligentes contra formam Canonicam non sunt privati sed privandi iure eligendi. p. 311. n. 3.

Eligentes solum ministeriales subinde sunt compromissarii. p. 318. n. 1.

Eligens se ipsum celetur ambitiosus, & ut indignus repellendus. p. 319. n. 1.

Eligens consentiendo aliorum de se Electioni quomodo possint se ipsum coeligere. p. 319. n. 1. 2.

Eligentes non privantur ob contemptum alicuius iure eligendi. p. 333. n. 8.

Eligere, non eligi potes in Excommunicatione minore. p. 336. n. 1. Neutrum in excommunicatione maiore. n. 2.

Eligentes si admittant absque necessitate suffragium excommunicati non tolerati, an electio sit irrita. p. 336. n. 3.

Eligentes possunt canonicæ electionis aut postulationis confirmationem aut admissionem à superiore petere. p. 338. n. 1.

Eligentes mittere possunt Procuratorem, unus unum vel plures; aut plures unum. p. 338. n. 3. Possunt admittere etiam extraneum, & à non impedito. p. 349. n. 1.

Eligentes quasnam accidentales solemnitates præmittere debeant electioni. p. 343. n. 1.

Eligentes per scrutinium quo modo & forma id facere debeant. p. 345. n. 6. & seq. Non ubique exactè servatur, maxime in Ecclesijs Regularibus. p. 345. n. 6. 8. Vel per privilegium, & consuetudinem, vel ob paucitatem. p. 347. n. 12.

Eligentes per schedas, ut eis adscribant sua nomina consulum est. p. 345. n. 7. Ea tamen non sunt cù scrutinio publicanda, ibid. Scheda solent postea comburi. ibid.

Eligentes possunt ante publicationem scrutinijs ab electione sua recedere. p. 345. n. 7. p. 391. n. 7. Non item post publicationem. ibid. p. 386. n. 1. p. 391. n. 7. Aliud est in Electionibus profanis. p. 386. n. 1.

Eligentes si pro nullo habeant suffragia sufficientia, possunt variare usque ad promulgationem Electionis. p. 346. n. 10. Sed inchoato novo scrutinio. ibid.

Eligentium quivis potest scrutinijs publicationem petere. p. 345. n. 7.

Eligentium si sit unus, duo, tres, vel quatuor quomodo possint eligere? p. 347. n. 12. An teneantur assumere formam compromissi. ibid.

Eligentes omissa præscripta forma scrutinijs non sunt privati sed privandi pro ea vice iure eligendi. p. 348. n. 14. Antequam priventur, possunt aliam electionem facere nihil obstante aliorum contradictione. p. 348. n. 15.

Eligentes cum abusu potestatis laicæ quam pœnam incurrant. p. 352. n. 9. Nisi metus gravis, vel error probabilis excuset. p. 352. n. 10. Pœna hæc lata ne anferenda sit sententiæ? p. 352. n. 12.

Eligentes habent vim capitularem ad eligendum, si ad-

ad sint duae partes volentium & Valentium adesse. p. 364. num. 1.

Eligentium quorundam Ius suffragandi si non sit certum, possunt admitti cum protestatione. p. 367. n. 3. Quid & quomodo protestatio haec operetur contra carentem possessione. p. 368. n. 7. Contra possessorem malae fidei. n. 8. Contra possessorem dubiae fidei. n. 9. Contra possessorem bonae fidei. n. 10.

Eligentium à numero potest per vim repelli, quem constat non esse in possessione Iuris eligendi. p. 368. num. 7.

Eligentes privari possunt Iure suo, si suffragiis publicatis omittant eorum collationem; estque electio irrita. p. 369. n. 12.

Eligentes inter admittendus est sine protestatione, quem constat esse in possessione canonicatus Iurisque capitularis. p. 379. n. 1. Excluseo eo, qui illud suum esse contenderet. ibid. In dubio posset uterque admitti cum protestatione. p. 367. n. 3. p. 380. n. 2.

Eligentes si advertant aliquem esse contemptum, possunt nihilominus ad electionem procedere. p. 386. n. 2. Si publicato scrutinio advertant substantialem defectum, possunt inchoare aliud. n. 3.

Eligentes si publicato scrutinio nolint ulterius progredi possunt à superiore compelli. p. 386. n. 4. Idque petere potest quilibet capitularis, & ipse eligendus. p. 387. n. 4.

Eligentibus impeditis currit tempus, si ipsi possint impedimentum tollere. p. 391. n. 1.

Eligere prohibitis sine consensu Praelati quando currat vel non currat tempus trimestre. p. 391. n. 1. & seqq.

Eligentes non possunt electionem quoad electi personam impugnare, nisi ex causa postea emergente vel ante ignorata. p. 401. par. Ignorantiam debent iuramento probare. ibid. Idem est de absente, si electioni semel consensit. ibid.

Eligere & electioni consentire quomodo sint paria. p. 402. n. 2.

Eligentium duplo maiori parti non possunt reliqui obijcere defectum zeli aut meriti. p. 402. n. 1.

Eligentium ex una parte si auctoritas sit multo; ex altera numerus non multo maior, facienda est nova electio. p. 403. n. 1. & 2.

Eligentes Ecclesiasticos si quis ob personam certam non electam iniuste gravet, ipso facto excommunicatur. p. 405. n. 1. Etiam Mandans & Mandatarius. n. 4. Licet eorum tantum consanguineos gravet. n. 5. Non item si solitam sed gratuitam tantum eleemosynam subtrahat. n. 1. Idem est quoad postulantes, confirmantes, instituentes. n. 3.

Eligentes debent Electionem praesentare electo ad consentiendum quamprimum commodè fieri potest. p. 409. Ultra hoc tempus per octiduum differentes quam poenam incurrant. ibid. Quot capitulares & cuius expensis mittere debeant Romam. p. 410.

Eligentes potentem personam in Rectorem aut Senatorem Urbis sine scripta licentia Pontificis, invalidè eligunt & ipso facto excommunicantur. p. 411. n. 3. Nisi ea sit Romae oriunda vel perpetuo inhabitet. n. 4.

Eligentes si ob negligentiam priventur Iure eligendi, ad quomodo devolvatur? *Vide* De volutio. p. 412. n. 1.

Eligentium quinam in numero computandi, ut appareat, an Religiosis sic electus, postulat, à minor parte. p. 417. n. 3. Minor pars an censetur etiam casus est media? p. 418. n. 4.

Eligentium consensus requirendus, antequam Episcopus admittat Renuntiationem electi. p. 436. n. 5. Quomodo & cur? ibid.

Eligentes citati ad certum diem debent comparere. mane. p. 638. n. 1.

Emphyteusis.

Emphyteusi rescissa quænam expensæ & meliorationes refundendæ Emphyteutæ. p. 822. n. 7.

Emptor.

Emptor debet item sibi de re motam venditori denuntiare. p. 383. n. 3.

Emptori qua ratione debeat restitutus in integrum reddere expensæ & meliorationes rei. p. 822. n. 5. & seqq.

Emptor an debeat fructus extantes vel unde factus est ditior reddere venditori in integrum restituito. p. 823. n. 8.

Enuntiatio.

Enuntiationis disjunctivæ & copulativæ Veritas in quo consistat. p. 71. n. 1.

Enuntiationes singulares plures non faciunt universalem, nisi conjungantur. p. 379. par.

Enuntiatio indefinita in materia non odiosa sumitur pro universalis. p. 797. n. 2.

Epikia.

Epikia recedit à littera legis, non à mente legislatoris. p. 7. n. 13. Eâ quandoque uti possunt Iudices. ibid. Maxime in penis à legè statutis. n. 14.

Epikia Mandatum extendi non potest. p. 136. n. 3.

Epilepsia.

Epilepsia laborans non debet eligi, aut promovetur. p. 269. n. 2. p. 289. n. 2.

Episcopus.

Vide Electio, Examen, Confirmatio, Consecratio, Dispensatio.

Episcoporum Residentia, p. 15. princ.

Episcopali statuto non obligantur subditi extra Dioccesin. p. 60. n. 3. Obligantur tamen eius primæ p. 60. n. 3.

Episcopi statuto an obligentur Diocelani in loco temporario intra Dioccesin. p. 60. n. 5.

Episcopus quando confirmatur, cessat Administratio Capituli. p. 78. n. 2.

Episcopus in odiosis non intelligitur nomine Clerici aut Clericorum, sed in favorabilibus. p. 137. n. 2. p. 414.

Episcopi sunt Sacerdotes primi seu Principales. p. 176. num. 1.

Episcopalis ordinis propria non possunt ab inferioribus Clericis usucipi. p. 178. n. 2.

Episcopus quam habeat potestatem dispensandi *Vide* Dispensatio.

Episcopus non potest consuetudine obtinere facultatem res Ecclesiasticas liberè alienandi. p. 203. n. 1.

Episcopus conformare se debet Metropolitanæ Ecclesiæ. p. 210. n. 3.

Episcopus excusatur à Legè Pontificis, si eam vicini Episcopi aut Metropolitanus non servant. ibid.

Episcopi cum Archiepiscopis & Pontifice ut membra cum membris & capite debent esse uniti. p. 244. n. 3. Episcopus.

Episcopum necesse est, esse honestate morum & scientia clarum, p. 249. n. 2. Scientia debet esse muneri Episcopali competens, p. 280. n. 2. Debet esse Theologus & Canonista simul, p. 250. n. 5. Præstat tamen, ut sit purè Theologus, quam purè Canonista, n. 6.

Episcopi quales non sint facile eligendi? p. 249. n. 4. Episcopus ante confirmationem non habet administrationem, p. 264. n. 1. p. 266. n. 5. p. 279. n. 1. Nec iurisdictionem, 265. n. 2. Imo neutrum habet ante expeditas litteras confirmationis, n. 3. Et si antea se ingerat, Electio est ipso iure irrita, p. 279. n. 1. Habet autem utramque ante solemnem introductionem in possessionem, n. 4. Nisi alibi aliud consuetudo ferat, p. 266. n. 5.

Episcopus et si Sacerdos non sit, tamen post confirmationem potest alteri dare potestatem absolvendi, p. 268. num. 1.

Episcopus acceptis Confirmationis litteris plenam habet iurisdictionem, p. 274. n. 1. Quousque se illa extendat, ibid.

Episcopus non potest ante consecrationem exercere, quæ sunt Ordinis, & quænam ista? p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Episcopus cum consecratur, non celebrat sed consecratori suo concelebrat, p. 308. n. 11. Quomodo intentionem suam formare debeat? ibid.

Episcopus etiam sub juramento tenetur res Ecclesiæ non alienare sine debita solemnitate, p. 309. n. 12.

Episcopus successorem sibi ante vitæ finem non potest constituere, p. 333. n. 4.

Episcopo defuncto quis & quas facere debeat funerales expensas, p. 359. n. 7. p. 360. n. 8.

Episcopus quid in sepulturam possit legare vel impendere, p. 360. n. 9.

Episcopi denominari solent à sua civitate, p. 369. prin.

Episcopi & Archiepiscopi providere est summi Pontificis, p. 412. n. 1.

Episcopus non potest aliquid contra universales Ecclesiæ canones statuere, p. 452. n. 3. p. 742. n. 2. Nec in iis dispensare, p. 514. n. 1. p. 539. n. 2. Nisi in necessitate ex præsumpta Pontificis facultate, p. 243. n. 2.

Episcopus ante consecrationem non debet simpliciter sed cum addito dici: *Electus, Confirmatus*, p. 452. n. 4.

Episcopi nonnullis ex speciali privilegio confertur Pallium, p. 458. n. 2.

Episcopi officium præcipuum est prædicare Verbum Dei, saltem per alios, p. 476. n. 1. p. 720. n. 1. Eius est de iure prædicatores constituere, p. 720. n. 3. In constitutos ab aliis quid habeat iuris, p. 709. n. 3. p. 720. n. 3.

Episcopalis status est perfectissimus, non consecutus sed supponens perfectionem, p. 477. n. 4.

Episcopus nullius ordinis Episcopalis actum potest alteri committere, p. 491. n. 6. Potest tamen delegare alia, quæ sunt etiam mixti aut meri Imperij, p. 713. num. 2.

Episcopi à sententia appellari potest ad Archiepiscopum, p. 501. n. 1.

Episcopus ab infidelibus captus non amittit Ius Episcopale, p. 503.

Episcopus proprius est vel Originis, vel beneficii, vel domicilij, p. 520. n. 1.

Episcopi officium magis in potestate Ordinis, quam iurisdictionis consistit, p. 534. n. 2.

Episcopus non potest dispensare in statuto Ecclesiæ à se jurato vel à Papa confirmato, p. 558. n. 5.

Episcopus dijudicabit, an defectus corporis sit notabilis & magnus, p. 563. n. 2. In dubio facile dispensabit maxime cum Religiosis &c. ibid.

Episcopus debet Diocesim singulis annis per se vel per alios visitare, p. 575. n. 6. Et pauperes quidem Ecclesias propriis sumptibus, p. 721. n. 4. Ab aliis potest Procuraciones accipere & quos? p. 575. n. 7. Si non per se sed per alium visitet, debet ipse ei omnia necessaria dare excepto victu, p. 730. par. Nihil potest à visitatis exigere, n. 2.

Episcopus iurisdictione temporali carens an possit habere officiales armatos, p. 609. n. 3.

Episcopus si sententiam ipso iure irritam tulit, adiri potest Archiepiscopus per iram nullitatis, p. 612. n. 3.

Episcopus de dilapidatione si suspectus sit, quid cum eo agendum? p. 662. n. 2.

Episcopo potest iurisdictione in Diocesanos per præscriptionem adiri, p. 717. n. 2. Non tamen omnes corrigendi, p. 718. n. 3.

Episcopi duo principales unius Diocesis non possunt esse, p. 719. n. 2.

Episcopus potest sibi constituere Vicarium Episcopum in iis, quæ sunt Ordinis, uti & iurisdictionis, p. 719. n. 2. quæ ex causa & autoritate, ibid. Quomodo differat inter se Vicarius Episcopus & Vicarius Generalis, ibid.

Episcopus habet potestatem ordinariam in casibus Pontifici reservatos, si sint occulti, p. 594. n. 4. Vel Papa adiri nequeat, p. 724. prin. Potest eam alteri delegare, p. 594. n. 4. p. 724. n. 1. Non tantum particularim, sed etiam generaliter, n. 2. Neque quoad cognoscionem causæ, n. 3.

Episcopus agere potest pro Ecclesia sibi subiecta, p. 734. n. 1.

Episcopo in spiritualibus subest etiam Rex & Princeps, p. 738.

Episcopi in conventibus dextram; Duces seculares layam tenere debent, p. 739. n. 2.

Episcopi olim Metropolitanis, nunc Pontifici iurant obedientiam, p. 747. prin.

Episcopi ut etiam hodie iurent obedientiam Metropolitanis, consuetudine obtineri potest, p. 748. n. 5.

Episcopus quoad beneficia.

Episcopus sine autoritate Pontificis quam possit vel non possit extinguere Dignitatem? p. 27. n. 2.

Episcopus potest cum consensu Capituli extinguere beneficia ad augendas Canonicoz nimis tenues præbendas, p. 27. n. 2. p. 32. n. 1. Vniere Capitulo ad tempus, p. 33. n. 3. Imo & in perpetuum si bona eius ab Episcopalis sint separata, ibid. Vti & in commodum cuiusvis Canonici sigillatim, ibid. Non autem in suum & Capituli commodum simul, p. 32. n. 3. Quod si patronata sint, requiritur etiam consensus Patroni, n. 2.

Episcopus vacante Prælatura regulari potest administratorem constituere etiam quoad disciplinam, p. 109. num. 5.

Episco-

Episcopi est iure ordinario collatio beneficiorum.

P. 142. n. 2. p. 452. n. 5.

Episcopo facta gratia de prioribus beneficijs retinendis est stricta interpretationis. p. 150. n. 1.

Episcopo beneficia omnia vacant ipso iure per eius promotionem. p. 150. n. 1. Et plenam Episcopatus affectuionem. p. 251. n. 1. Quae consistit in electione, confirmatione, possessione & consecratione. n. 2. Quid si consecratio fiat ante elapsum trimestre? n. 4. Quid si per dispensationem ultra differatur? n. 5. Hodie praxis habet, ut vacent statim post confirmationem. p. 252. n. 5.

Episcopus cum Capitulo potest beneficijs vacantibus annatas imponere. p. 159. n. 2. Non potest eas suae mensurae applicare sine consensu Pontificis. ibid. In Germania tamen aliqua earum pars ipsis competit. ibid.

Episcopus potest pro arbitrio novas Capellas intra Parochias, edificare. 182. n. 3.

Episcopi cum consensu potest in fundatione apponi conditio iuri communi & Episcopali derogans. p. 186. n. 2.

Episcopus post factam fundationem non potest etiam consentiente patrono instituire mutationem. p. 186. n. 2. Nisi iusta ex causa. ibid.

Episcopus ad alium Episcopatum postulari potest, non item eligi. p. 223. n. 1. p. 440. n. 2. Nisi ante confirmationem aut post legitimam renuntiationem. p. 224. n. 2. Ad solam populi postulationem se transferenti negatur etiam laica communicatio. p. 237. n. 1. Nisi poeniteat. p. 238. n. 2.

Episcopus potest dispensare cum illegitimis ad beneficia simplicia & Ordines minores. p. 191. n. 1. Sed non potest eos ad hoc generali statuto habilitare.

Episcopus jungitur Ecclesiae suae quasi Matrimonio. p. 200. n. 3. p. 208. p. 224. n. 1. Per Electionem inchoativam. p. 237. n. 18. Per confirmationem perfectam. p. 452. n. 2.

Episcopus non potest propria autoritate alium Episcopatum acceptare, aut suum relinquere. p. 200. n. 3. p. 208. p. 224. n. 1.

Episcopus non potest dispensare in aetate ad Beneficium requisita a SS. Canonibus. p. 255. n. 4. p. 528. n. 1. p. 539. n. 1. An in requisita a statuto particulari. p. 528. n. 2. An in requisita per accidens ratione annexi ordinis. p. 257. n. 8. An in requisita ad dignitatem non curatam. p. 539. n. 2.

Episcopus si indigno conferat dignitatem aut beneficium, ad quem devolvatur tunc ius conferendi? p. 262. num. 7.

Episcopus ante confirmationem beneficia conferre non debet. p. 264. par.

Episcopus potest livigantem de beneficio cogere ad compositionem. p. 276. n. 1.

Episcopus potest dispensare cum eo, qui consentit in suam electionem abusu potestatis laicae factam. p. 357. n. 6. Cum eo, qui inscius ad beneficium est per simoniam electus aut provisorius. p. 389. n. 4.

Episcopus non facile debet facere commendam. p. 409. n. 7. Nec ultra sex menses sine necessitate. n. 3.

Episcopos transferre, deponere, eorumque Renuntiationes admittere est reservatum Pontifici. p. 451. n. 1.

Deponere non potest Metropolitanus. p. 452. prin.

Episcopus potest conferre beneficia & electos confirmare. p. 452. n. 5.

Episcopus obtenta dispensatione ad accipiendum alium Episcopatum potest eligi sicut ceteri. p. 457. n. 2. Tutius tamen retinetur nomen Postulationis. ibid.

Episcopi est beneficiatos instituire, eorumque resignationes accipere de iure communi. p. 466. n. 1. Cur? n. 2. Ex consuetudine tamen Resignatio valide fit in manus Collatoris, Episcopo inferioris. p. 467. n. 7.

Episcopus non potest impedire beneficiatum ab ingressu Religionis. p. 467. n. 5. Nec a maiore cura aut dignitate. n. 6.

Episcopus potest ex dispensatione Papae esse in alia Ecclesia Praepositus, Canonicus, Parochus. p. 475. n. 3.

Episcopus dispensare potest cum manco ad simplex beneficium & Ordines Min. p. 565. n. 2.

Episcopus vi mandati Papalis de conferendo beneficio vacaturo potest conferre etiam exemptum. p. 723. num. 2.

Episcopo quis se opponere possit & debeat, si Ecclesiam alteri subijcere vel onerare tentet. p. 748. n. 2.

Episcopus quoad Capitulum.

Episcopo vivente Capitulum non habet in Ecclesia Iurisdictionem nisi quoad partem vel potius usum. p. 16. num. 1.

Episcopus cum Capitulo non potest renuntiare privilegio communitati concessio & utili. p. 30. n. 12.

Episcopus potest Capitulo etiam contradicente tollerare consuetudinem Ecclesiae damnosam. p. 16. n. 3.

Episcopus exequi debet mandata Pontificis, quae Capitulo sede vacante ad se missa neglexerit. p. 78. n. 2.

Episcopus etiam cum consensu Capituli non potest statuere, ut confirmatio alicuius Abbatis non ad se, sed ad alium spectet. p. 186. n. 2.

Episcopus sine Capitulo etiam possit Iurisdictionem exercere, non potest hoc ipso & statutum condere. p. 190. num. 4.

Episcopus tenetur in inquirendo & puniendo Capituli consilium adhibere. p. 203. n. 1. Nisi praescripserit contra. ibid.

Episcopus quae per consuetudinem obtinere possit, ut solus sine Capitulo expediat? p. 203. n. 1.

Episcopus ut praescribat contra Capitulum, requiritur bona fides, titulus saltem coloratus, & 40. anni, sine titulo tempus immemorabile. p. 203. n. 2. Quomodo habere possit bonam fidem, auctus validos. p. 204. n. 3.

Episcopo praescribenti contra Capitulum restituitur. p. 204. n. 2.

Episcopi acta sine Capituli consilio sunt de iure irrita. p. 204. n. 3.

Episcopus una cum Capitulo in schisma aut haeresi lapsus amittit iura Ecclesiae. p. 245. n. 5. Quomodo ea recuperare possit. ibid.

Episcopo potest a Capitulo Collegiate committi potestas eligendi Praelatum. p. 233. n. 10. p. 163. n. 2. Sed pro una tantum vice, non universim. p. 233. n. 10.

Quo casu non potest Electionem & Confirmationem in uno actu simul peragere. p. 263. n. 3.

Episcopus ad agendum ex iure devolutio nec consensu, nec consilio Capituli opus habet. ibid. p. 341. n. 7. Episco-

Episcopi est iure de communi cum consilio & consensu Capituli creare Canonicos. p. 316. n. 5.
 Episcopo ab infidelibus capto debet Capitulum movere Pontificem & interea administrare. p. 503.
 Vti & eo longè absente non relicto Vicario. ibid.
 Quid si ob senium aut morbum sit ex parte inutilis, ibid.
 Episcopo potest Iurisdicção in Diocesanis per præscriptionem à Capitulo admitti. p. 717. n. 2. Non tamen omne Ius corrigendi. p. 718. n. 3.

Episcopus quoad Censuras.

Episcopi excommunicationem non incurunt subdit contra eius statuta agentes extra Diocesan. p. 60. n. 3.
 An agentes contra in loco exempto intra Diocesan. n. 5.
 Episcopi non incurunt suspensionem aut Interdictum nisi de ipsis expressa fiat mentio. p. 441. n. 4.
 Episcopum deponere non potest Metropolitanus. p. 452. prin.
 Episcopi & Clerici sunt ab Ecclesia alendi, licet fiat suspensi aut depositi. p. 475. n. 1.
 Episcopus dispensare potest in omnibus suspensionibus & irregularitatibus ex delicto occulto ortis. p. 478. n. 5.
 Exempto homicidio voluntario. p. 515. n. 2.
 Cum ipso Episcopo autem eius Confessarius. p. 478. n. 5.

Episcopus dare solet Pontifex dispensationem ob homicidium voluntarium, non notorium. p. 479. n. 10.
 Episcopus quando est excommunicatus, in subditos eius non habet Iurisdictionem Archiepiscopus. p. 501. n. 2. Quis interea illius Ius dicat? ibid.
 Episcopus potest absolvere à quavis Censura per Canones indefinitè lata & non reservata. 514. n. 1. Nisi crimen, ob quod lata est, sit enorme & notorium vel homicidium voluntarium, p. 515. n. 2.
 Episcopus non potest relaxare censuram ad certum tempus per Canones latam. p. 515. n. 1.
 Episcopus non est facilè excommunicandus. p. 614. n. 2.

Episcopi ob delictum quamvis eius terra possit Interdicto subijci. p. 614. n. 2.
 Episcopi non sunt Censuræ inferendæ, nisi gradatim. p. 674. n. 1. Valent autem hæc gradatione etiam omnia. n. 2.

Episcopus censuris impedire potest ne Regulares exempti celebrent in privatis Oratorijs. p. 709. n. 3.
 Episcopo censuram inferre non potest Vicarius Archiepiscopi. p. 726. par. Et si electus tantum aut confirmatus sit. n. 3. Sin nihilominus inferantur, an valeant? ibid. Inferre autem potest delegatus Archiepiscopi. p. n. 2. & 3.

Episcopi mandato repugnans an & quando possit excommunicari? p. 737.

Episcopus quoad Clerum.

Episcopus potest ex officio compellere Clericos ad superfluos redditus in causas pias expendendos. p. 24. n. 12.
 Episcopi quomodo supplere possint defectum Metropolitanis. p. 245. n. 4.
 Episcopus cum duobus Abbatibus aut Presbyteris potest ex dispensatione consecrare Episcopum. p. 252. n. 6.
 Episcopi est de Iure communi electos confirmare, &

postulatos admittere. p. 274. n. 1. p. 452. n. 5. Cum consilio & consensu Capituli creare Cononicos. p. 316. n. 5.
 Episcopus non consecratus non potest solemniter degradare Clericum. p. 274.

Episcopus Cardinalem hostiliter persequens incurrit Infamiam Iuris. p. 478. n. 5.

Episcopus si adit benedictio ab Abbate aliòve Sacerdote dari non debet, nisi eo auente. p. 493. n. 13.

Episcopus dispensare potest cum Curato, in Residentia quoad breve tempus. p. 408. n. 2. Et quodnam illud? ibid. Studiorum causâ usque ad septennium etiam in Sacerdotio. p. 437. par. Cum beneficiatis non curatis, quamdiu expedire iudicaverit. p. 438. n. 2.

Episcopus quomodo Clericum occulte criminofum à ministerio & susceptione ordinis possit arcere. p. 507.
 Quis hic occulte criminofus? ibid.

Episcopus quomodo peregrinis Clericis, & quibus prohibere possit celebrationem in Ecclesijs Regularium? p. 572. n. 3.

Episcopus an tolerare possit, ut Clericus peregrinus sine formatis celebret privatim. p. 572. n. 2.

Episcopus est in sua Diocesi Ordinarius Iudex quoad Clericos non exemptos, & Laicos in causis spiritualibus & mixtis. p. 16. n. 1. p. 274. n. 1. p. 701. n. 1. p. 716. n. 2. p. 731. n. 1. & 3. Habet Imperium mixtum. p. 701. n. 3. Quâ pœnâ possit vel non possit subditos coercere. ibid. Quomodo brachium sculare invocare, & illud adjuvare. n. 4. & seq.

Episcopum inter & Clericum si sit controversia in causa civili constituendi sunt arbitri. p. 714. n. 1. Si in causa criminali, quis tum esse possit Iudex? ibid.

Episcopus an possit à Clericis exigere obedientiæ sponsonem in scripto, vel juratam. p. 737. n. 2. An à curatis? ibid.

Episcopi obedientiæ & potestati subest etiam ordinatus à Pontifice. p. 739. ab eo tamen ad ulteriorem ordinem promovendi nequit. ibid.

Episcopus quoad exemptos.

Episcopi statuta & censuræ in quosam Diocesis loco exempto obligent eius subditos. p. 60. n. 5.

Episcopus in quo Diocesis loco exempto possit validè exercere Iudicium? p. 61. n. 6. Vt exerceat licitè requiritur consensus Prælati. ibid.

Episcopus in certa possessione Iurisdictionis potest contra prætendentes exemptionem procedere, non contenta eorum probatione vel appellatione. p. 76. n. 9. Si dubia possessio, potest adhuc procedere, sed & alij contra appellare. n. 10.

Episcopus non potest procedere contra eos, quos constat esse in possessione exemptionis. p. 77. n. 11. Nisi privilegium aut præscriptionem nolint docere. n. 12.

Episcopus non potest esse Iudex in dubio, an privilegium exemptionis sit invalidum. p. 77. n. 12.

Episcopus non potest Ecclesias exemptas Interdicto subijcere nisi indirectè. p. 180. n. 1.

Episcopus an Parochiam Monasterio exempto unitam possit visitare. p. 421. n. 3.

Episcopus in Interstitiis Ordinum dispensare potest etiam cum Regularibus exemptis. p. 513. n. 4. Cum subditis alterius Episcopi, non nisi in dimissorialibus sit expressum. ibid.

Episcopus potest cum exemptis dispensare in votis, jeuniis, &c. p. 667. n. 3.

Episcopus an & quomodo absolvere possit excommunicatos à Prælato Monasterij non exempti. p. 704. n. 1. & 2.

Episcopus in multis casibus habet potestatem in exemptos. p. 708. n. 3.

1. Si extra Monasterium degant. ibid.

2. Si extra Monasterium dent publicum scandalum. ibid.

3. Si sine licentia à conventu recedant. ibid.

4. Si studiorum tempore non habitent in conventu. p. 709. n. 3.

5. Si in causis Mercedum & miserabiliura. ibid.

6. In causa hæresis. p. 701. n. 3. p. 709. n. 3.

7. Quoad Concionatores. ibid.

8. Quoad copulationem sponzorum alienæ parochiæ. ibid.

9. Quoad bona Novitiorum. ibid.

10. Quoad clausuram Monialium. ibid.

11. Quoad celebrationem in privatis Orationis, horis incongruis. ibid.

12. Quoad Synodos annuas. ibid.

13. Quoad promulgandas Censuras, & Interdicta, & servanda festa. ibid.

14. Quoad Processiones. p. 710. n. 3.

15. Quoad confessarios, Administratores, & Electionem Monialium. ibid.

16. Quoad Executores testamentorum. ibid.

Episcopus quoad Ordines vide Dispensatio Ordinans.

Episcopus dispensare potest cum illegitimis ad Ordines minores. p. 491. n. 1. Sed non potest generali statuto eos ad hoc habilitare. ibid.

Episcopus in die suæ consecrationis non debet alios ordinare, nisi necessitas postulet. p. 308. n. 10.

Episcopus aliquem solus ordinare potest, non item degradare. p. 452.

Episcopus si ordinet ea die, qua dedicatur Ecclesiæ vel Altare, est abusus & tollendus. p. 505. par.

Episcopus consecrandus est à tribus Episcopis. p. 508. n. 2. Et olim quidem etiam cum consensu Comprovincialium. ibid. Dispensativè potest etiam consecrari ab uno Episcopo assistentibus duobus Abbatibus vel Presbyteris. p. 252. n. 6.

Episcopus duos ordines sacros, aut minores cum Subdiaconatu uni una die conferens est suspensus. p. 512. n. 1. Fit ex Sabbato & Dominica dies una, si ordinans in Sabbato continuet Jejunium. n. 2.

Episcopus si in Sabbato fiat Sacerdos, potest statim sequente Dominica consecrari. p. 512. n. 3.

Episcopus aliquem ante legitimam ætatem ordinans est suspendendus. p. 513. n. 1.

Episcopus ordinans aliquem sine titulo aut patrimonio, debet ei beneficium vel alimenta dare. p. 514. n. 3. p. 537. n. 4. Vti & eius successor. ibid. imo Prælati si quis illum præsentarit. p. 537. n. 4. Aut Archidiaconus si in culpa fuit. ibid. Non item examinatores. ibid.

Episcopus ordinans subditum alienum sine dimissorijs

suspensus est per annum à collatione Ordinis dati p. 517. n. 1. Imo etiam aliorum omnium iuxta probabiliterem. p. 518. n. 2. Sive iam sit Episcopus, sive alius Prælati n. 5. Nisi rationabiliter sibi persuaserit proprium Ordinatum fore contentum. n. 3. Quid de conferente primam Tonfuram alieno. p. 521.

Episcopo propter ordinationem alieni Clerici suspensus possunt Subditi liberè ab alijs accipere Ordines. p. 517. par. Primam tamen Tonfuram non sine dimissorijs. p. 522. n. 1. Quas suspensus dare potest. n. 2.

Episcopus ordinans suum subditum in aliena Diocesi absque expressa licentia est suspensus per annum à Pontificalibus. p. 519. n. 6. Bona tamen fides excusat. ibid. An etiam, locus, in quo ordinat, sit exemptus. n. 7. aut si primam tantum conferat Tonfuram. n. 8.

Episcopus dispensare potest in interdictis, etiam cum exemptis. p. 513. n. 4. Cum subditis alterius Episcopi, non nisi in dimissorialibus id sit expressum. ibid.

Episcopus dispensare potest cum manco ad ordines minores & simplex beneficium. p. 564. n. 2.

Episcopus an cum bigamo dispensare possit ad ordines minores. p. 567. n. 2.

Episcopus potest dispensare in irregularitate cum Clerico in sacris aut Religioso, ducente Virginem p. 569. n. 2.

Episcopus quoad Pontificalia.

Episcopus si interdicti tempore possit celebrare, potest id facere cum Pontificalibus. p. 461. n. 2.

Episcopus potest in aliena Diocesi celebrare Missam cum Pontificalibus absque licentia proprii Episcopi. p. 462. n. 2. Etiam populo solenniter benedicere. ibid.

Contraria est consuetudo Germaniæ. ibid.

Episcopus renuntians tantum loco potest plerumque adhuc exercere Pontificalia. p. 481. n. 1. Non item si fiat Religiosus. ibid.

Episcopi propria insignia sunt Pontificalia. p. 492. num. 11.

Episcopus à Pontificalibus suspensus est per annum, si subditos Clericos in aliena Diocesi sine licentia expressa ordinet, confirmet &c. p. 519. n. 6. Suspendi à Pontificalibus quid sit? ibid.

Episcopus quoad Regulares.

Episcopi est de iure communi Regulares Abbates aut Præpositos electos confirmare vel postulatos admittere. p. 271. n. 1.

Episcopus Ecclesiæ Regularis Cathedralis confirmatur ab Archiepiscopo, cui subest. p. 286. n. 1.

Episcopus ex Ord. Mend. si ad aliam Prælatiuram eligatur à media tantum parte Capitularium an irrita sit electio? p. 418. n. 4.

Episcopus instituere potest alium Abbatem, si Monachi eligant indignum. p. 442. n. 5.

Episcopus examinare debet ante Professionem Puellas, quæ habitum anno 12. ætatis iam assumpserunt. p. 445. n. 2.

Episcopus Religiosum Ord. ingressus potest fieri Abbas. p. 475. n. 2.

Episcopus si ter recuset Abbatem benedicere, potest iste sine benedictione officium exercere. p. 489. n. 1. Nisi rationabilis causa fuisset prætexta. n. 2.

Episcopus si adit, benedictio ab Abbate aliore Sacerdo-

suspensus est per annum à collatione Ordinis dati p. 517. n. 1. Imo etiam aliorum omnium iuxta probabiliterem. p. 518. n. 2. Sive iam sit Episcopus, sive alius Prælati n. 5. Nisi rationabiliter sibi persuaserit proprium Ordinatum fore contentum. n. 3. Quid de conferente primam Tonfuram alieno. p. 521.

Episcopo propter ordinationem alieni Clerici suspensus possunt Subditi liberè ab alijs accipere Ordines. p. 517. par. Primam tamen Tonfuram non sine dimissorijs. p. 522. n. 1. Quas suspensus dare potest. n. 2.

Episcopus ordinans suum subditum in aliena Diocesi absque expressa licentia est suspensus per annum à Pontificalibus. p. 519. n. 6. Bona tamen fides excusat. ibid. An etiam, locus, in quo ordinat, sit exemptus. n. 7. aut si primam tantum conferat Tonfuram. n. 8.

Episcopus dispensare potest in interdictis, etiam cum exemptis. p. 513. n. 4. Cum subditis alterius Episcopi, non nisi in dimissorialibus id sit expressum. ibid.

Episcopus dispensare potest cum manco ad ordines minores & simplex beneficium. p. 564. n. 2.

Episcopus an cum bigamo dispensare possit ad ordines minores. p. 567. n. 2.

Episcopus potest dispensare in irregularitate cum Clerico in sacris aut Religioso, ducente Virginem p. 569. n. 2.

Episcopus quoad Pontificalia.

Episcopus si interdicti tempore possit celebrare, potest id facere cum Pontificalibus. p. 461. n. 2.

Episcopus potest in aliena Diocesi celebrare Missam cum Pontificalibus absque licentia proprii Episcopi. p. 462. n. 2. Etiam populo solenniter benedicere. ibid.

Contraria est consuetudo Germaniæ. ibid.

Episcopus renuntians tantum loco potest plerumque adhuc exercere Pontificalia. p. 481. n. 1. Non item si fiat Religiosus. ibid.

Episcopi propria insignia sunt Pontificalia. p. 492. num. 11.

Episcopus à Pontificalibus suspensus est per annum, si subditos Clericos in aliena Diocesi sine licentia expressa ordinet, confirmet &c. p. 519. n. 6. Suspendi à Pontificalibus quid sit? ibid.

Episcopus quoad Regulares.

Episcopi est de iure communi Regulares Abbates aut Præpositos electos confirmare vel postulatos admittere. p. 271. n. 1.

Episcopus Ecclesiæ Regularis Cathedralis confirmatur ab Archiepiscopo, cui subest. p. 286. n. 1.

Episcopus ex Ord. Mend. si ad aliam Prælatiuram eligatur à media tantum parte Capitularium an irrita sit electio? p. 418. n. 4.

Episcopus instituere potest alium Abbatem, si Monachi eligant indignum. p. 442. n. 5.

Episcopus examinare debet ante Professionem Puellas, quæ habitum anno 12. ætatis iam assumpserunt. p. 445. n. 2.

Episcopus Religiosum Ord. ingressus potest fieri Abbas. p. 475. n. 2.

Episcopus si ter recuset Abbatem benedicere, potest iste sine benedictione officium exercere. p. 489. n. 1. Nisi rationabilis causa fuisset prætexta. n. 2.

Episcopus si adit, benedictio ab Abbate aliore Sacerdo-

ecclesie dari non potest, nisi eo annuente. p. 493. n. 13.

Episcopus an Abbati privilegium in sua Ecclesia benedicendi cum chrismate possit extendere ad alias Diocetanas. p. 493. n. 17.

Episcopus facile potest dispensare cum Religiosis quoad defectum corporis. p. 563. n. 2.

Episcopus non potest Regularem excommunicatum à Prælo etiam non exempto absolvere, nisi post appellationem. p. 703. n. 1.

Episcopus quid Iuris habeat in Concionatores Regulares etiam exemptos. p. 709. n. 3.

Episcopus si visitet Religiosos, decet ut secum habeat duos Canonicos. p. 721. n. 1. Vti & unum vel plures Regulares. p. 722. n. 2.

Episcopus quoad Renuntiationem.

Episcopus non potest sine licentia Pontificis renuntiare Episcopatu, p. 360. n. 1. Renuntiationem eius admittere est Pontifici reservatum. p. 451. n. 1.

Episcopus renuntians Episcopatu potest aliud minus beneficium assumere. p. 475. n. 2. Neque id est de dignitate descendere. n. 3.

Episcopus non potest resignare Episcopatum ad vacandum suæ salutis in Religione. p. 476. n. 2. Eius professio Religiosa an sit irrita. p. 477. n. 2. & 3.

Votum ingrediendæ Religionis an valeat. n. 4.

Episcopus ut renuntiandi licentia detur, sex esse causas. p. 477. n. 5.

1. Certa quædam crimina, ut simonia, sodomia aut infirmitas habentia. ibid.

2. Debilitas corporis ad pastorale officium non sufficiens. p. 478. n. 6.

3. Defectus scientiæ necessariæ. n. 7.

4. Rebello plebis. p. 479. n. 8.

5. Scandalum populi. n. 9.

6. Irregularitas ordinariæ nõ dispensabilis. n. 10.

Episcopus ob infirmitatem aut senium non est deponendus, aut ad renuntiandum cogendus. p. 478. n. 6.

Episcopus non tam facile ad Monachatum, quam Monachus ad Episcopatum admittitur. p. 479. n. 10.

Episcopus non est sui Iuris sed Ecclesiæ obligatus. p. 479. n. 10.

Episcopus Religionem professus reassumi potest ad Episcopatum. p. 480. par. Nisi ob crimen renuntiavit Episcopatu. p. 480. n. 1. Neque hoc repugnat Concilio Constantinop. I. p. 481. n. 2.

Episcopus potest renuntiare vel solum loco & regimini; vel simul etiam ordini & dignitati Episcopali. p. 481. n. 1. Religionem ingressus præsumitur utriusque renuntiasse. ibid. Si non fiat Religiosus, plerumque permittitur ei ordinis Episcopalis exercitium & dignitas. p. 481. n. 1.

Episcopus Renuntiationem beneficiari non potest admittere sine consensu Patroni. p. 486. n. 4. Eligentium & collatoris. n. 5. Quomodo & cur? ibid.

Episcopus qui loco tantum renuntiavit, potest conferre ordines omnes, quos antè. p. 525. par. Qui renuntiavit etiam dignitati potest adhuc conferre minores, benedicere Calices &c. p. 526. n. 1.

Episcopus Vicarius

Vide Vicarius Episcopus.

Episcopatus.

Episcopatum pluralitas est reservata Pontifici. p. 208.

Episcopatus plena affectio quatuor gradibus absolvitur. p. 251. n. 2.

Episcopatu renuntiare non potest Episcopus sine licentia Papæ. p. 360. n. 1.

Episcopatus sunt specialiter Pontifici reservati. p. 403. par. p. 449. n. 2. Electio tamen in Germania est penes Capitulum. p. 403.

Episcopatus dicitur non est maioris dignitatis quam alius sed par. p. 457. n. 1.

Episcopatus Resignatio difficillimè admittitur. p. 467. n. 3.

Episcopatu renuntiare ad vacandum suæ tantum salutis non licet. p. 476. n. 2. Sex aliæ causæ; ex quibus licet. p. 477. n. 5. & seqq.

Episcopatus est sacer ordo. p. 535. n. 1. Non distinctus adæquatè à Sacerdotio, nec novum characterem imprimens. ibid.

Eremita S. August.

Eremitarum S. Aug. Prælatu quam habeat inter alios præcedentiam. p. 109. n. 4.

Error.

Errans in fide absque pertinacia non est hæreticus. p. 3. n. 4.

Error scribentis libellum non nocet parti. p. 83. n. 2.

Error communis Ius tribuit. p. 86. n. 4. p. 356. n. 10.

Error probabilis Ius tribuit. p. 88. n. 2. Nisi cum commissio facta est à non habente potestatem. n. 5.

Error scribentis præsumitur, si Verborum constructio faciat Rescriptum Iustitiæ Iuri communi contrarium. p. 97. n. 1.

Error si sit Rescripti causa finalis, potest id exceptione rejici. p. 133. n. 1.

Error in nomine aut aliis qualitatibus demonstrandi causâ additis non vitiat Rescriptum aliâve dispositionem, si de rei corpore constet. p. 134. n. 2.

Error in qualitatibus determinativis seu taxativis rei vitiat Rescriptum & dispositionem. p. 135. n. 2.

Error circa personam est substantialis. p. 135. n. 2.

Errans circa personam, an validè cum ea dispenset? p. 134. n. 2. §. *Idem q.* An etiam valeant, si qua ei det, Rescripta Gratia, Iustitiæ, aut Beneficialia. ibid.

Error circa substantiam & substantiale quid vitiat Rescriptum & dispositionem. p. 135. §. *Nunc probatur.*

Error non potest subesse universalis Ecclesiæ consuetudini aut uniformi omnium sententiæ. p. 187. n. 4.

Errore introducta consuetudo non valet. p. 187. n. 4. p. 198. n. 10.

Error non facti sed Iuris introducere potest consuetudinem. p. 199. n. 10.

Error causæ finalis tollit consensum. p. 198. n. 10.

Errantis non est Voluntas. p. 198. n. 10.

Error consensum quidem impedit, sed non præscriptionem. p. 220. n. 2.

Error practicus est perniciosus, non item speculativus. p. 241. n. 5.

Error probabilis excusat succumbentem & ab expensis, & à pœna Iuris. p. 394. n. 5.

H 2

Erret

Errat si delegatus in iudicando, an & quomodo sit excusatus. p. 650. n. 7.

Errans non consentit. p. 666. n. 3.

Error facti in confessione judiciali est ante litem sententiam allegandus. p. 839. n. 2. An & ante conclusionem causae? *ibid.*

Evangelium.

Evangelium cum legitur non sedendum, sed standum. p. 575. n. 4.

Examen.

Examinari deus possunt Parochiam ante semel approbati. p. 46. n. 2.

Examinis conditio, sub qua mandatur conferri beneficium, est collationi substantialis. p. 111. n. 6.

Examen instituendum de electi moribus, scientia, & alijs qualitatibus quomodo? p. 240. n. 5. p. 354. n. 1. de forma & serie electionis. p. 241. n. 6. p. 354. n. 1. Quid & quomodo testes hic debeant testari. p. 241. n. 5. p. 524. n. 2.

Examinandus iterum est ante Confirmationem Prælati ad aliam Prælaturam electus. p. 241. n. 7. p. 339. n. 6.

Examinandus de qualibus sit Articularis Episcopus electus? p. 242. n. 8. p. 523. Olim fiebat hoc examen à Metropolitano; in Germania fit à Viciniore Episcopo & mittitur ad Pontificem. *ibid.* Idem instituere possunt Legati sedis Apostolicæ. p. 691. n. 1. Postquam examen transmissum Pontifici, nihil possunt se amplius immiscere. *ibid.*

Examen Clericorum & Episcoporum esse debet de eorum ætate, moribus, & litteris. p. 248. par. p. 249. n. 1. præmittendum ante electionem, aut collationem. p. 262. n. 6.

Examinare electi Episcopi ætatem, mores, & scientiam debet Pontifex ex officio. p. 282. par.

Examinare ordinandum quis debeat, aut possit de vita, doctrina, & titulo. p. 522. & 523. Quomodo hic se gerere possit aut debeat Archidiaconus presentans ordinandos. p. 524. n. 3. & 4.

Examinare qui & quid debeant in ordinatione generali. p. 523.

Examinari an? cum? & à quo possit Clericus pro beneficio? p. 537. n. 2, 3, & 5.

Examinator admittens Clericum non idoneum an teneatur alere? p. 537. n. 4.

Examine Ordinandorum Episcopus præesse, vel alios idoneos potest præficere. p. 537. n. 4.

Examinatorum unus si sit suspectus an possit recusari. p. 622. n. 2.

Examine & instructione causæ ad Principem missæ, vel decreto facto, ut mittatur, quid possit postea Index? p. 692. n. 2.

Exceptio.

Exceptio unius à lege potest extendi ad aliud simile. p. 13. n. 7.

Exceptio falsitatis non potest per ullum Rescriptum tolli. p. 68. n. 3.

Ad Excipiendum sunt perpetua, quæ sunt temporalia ad agendum. p. 81. n. 3. Si excipiendi ius oriatur ex radice perpetua; non item si ex mutabili. *ibid.*

Exceptio doli est perpetua. p. 81. n. 3.

Exceptione repelli potest Testis vel solo facto infamis, non item Index. p. 86. n. 3.

Exceptio contra Iudicem excommunicatum tolerantum nisi ante fiat, valet eius sententia. p. 86. n. 6.

Exceptionem quod tolli potest, quasi nullum censetur. p. 95. n. 4.

Exceptio Adversarij potest quoad usum effectum admitti, quoad alium impugnari vel retorqueri. p. 131. n. 5.

Exceptionem suam si Reus conventus non in contententi probaverit, condemnandus est in expensis. p. 394. n. 2.

Exceptio Regulæ universali addita an & quomodo confirmet eam in alijs? p. 599. n. 11.

Exceptionem nulla admittitur si procedendum sit, quis sensus? p. 616. n. 4. Quis, si nulla quantumvis rationabili admittitur. *ibid.*

Exceptio de defectu iurisdictionis an ante vel post litem contestationem opponenda, & quomodo? p. 654. n. 2.

Exceptiones inutiles non admittendæ. p. 661. n. 3.

Exceptio sententiæ iniustæ, iam in rem iudicatam transgressæ, valet si admittatur à Iudice. p. 661. n. 3. Vel victor fateatur iniustitiam. *ibid.* Vel iniustitia sit notoria. *ibid.*

Exceptio rei iudicatæ opponi potest ad processum impediendum. p. 722. n. 3.

Excipiendo si quis fateatur Intentionem Actoris, potest ista recipi & exceptio rejici. p. 777. n. 1.

Exceptio de notorio defectu proprietatis obstat agenti iudicio possessorio. p. 785. n. 4.

Exceptio Procuratoris falsi etiam post litem contestatam opponi potest. p. 786. n. 2.

Exceptio Procuratoris inhabilis an & quando opponi possit? p. 786. n. 3.

Exceptio contra syndicum, si procurator sit appellatus, quid valeat. p. 790. prin.

Exceptio erroris, doli, aut metus opponi potest etiam contra sententiam arbitri, & quamvis Transactionem. p. 861. n. 4. Quamdiu? *ibid.*

Excommunicatio.

Excommunicatur ipso facto statuentes aliquid contra Iura Ecclesiæ. p. 19. n. 1.

Excommunicatio lata contra facientem non extendenda ad coadiuvantem. p. 52. n. 5.

Excommunicatio percipientis Clericum comprehendit etiam consulentes, faventes, non impedientes. *ibid.*

Excommunicationem Episcopi non incurrit subditi contra statutum eius agentes extra Diocesim. p. 66. n. 3.

Excommunicatus prohibetur à Lege Iudicem agere. p. 85. n. 2.

Excommunicatus non-toleratus validam fert sententiam, si id publicè nesciatur. p. 86. n. 4.

Excommunicati tolerati sententia valet; nisi ante eam contra illum exceptio fuerit. p. 86. n. 6.

Excommunicatis per hoc quoad tolerantur, nullus tribuitur favor. p. 86. n. 6.

Excommunicationem incurrit falsificans litteras papales. p. 114. n. 2.

Excommunicato fructus beneficij merito subtrahuntur. p. 115. n. 3.

Excommunicatus si absque censuræ mentione Rescriptum Papale impetret, est id obrepticum & ipso iure irritum. p. 116. n. 4. p. 145. n. 1. Et quidem probabiliter

biliter licet excommunicatio sit occulta. p. 146. n. 5.
 Excepto Rescripto super ipsa excommunicatione vel
 appellatione. p. 145. n. 2.
 Excommunicatus si absque mentione Censuræ impe-
 tret Rescriptum à principe seculari, iuxta probabili-
 orem est validum. p. 146. n. 4.
 Excommunicatus una excommunicatione potest pro-
 pter novam causam alia nova & pluribus ligari. p. 125.
 n. 1. p. 319. n. 1.
 Excommunicandi potestatem non habet Capitulum
 Cathedralis, nisi ex privilegio aut consuetudine. p. 130.
 n. 1.
 Excommunicatio ut iuste fiat, servanda forma Con-
 ciliij Laterani. p. 142. par.
 Excommunicatum etiam appellat, remittit superior
 pro absolutione ad excommunicantem. p. 142. n. 1.
 Archiepiscopus ad Episcopum. p. 712. n. 3. Nisi
 periculum sit in mora. ibid. Vel inferior reuocat, ibid.
 Vel excommunicatio sit notorie iniusta, ibid.
 Excommunicationis iniustæ cognitio non committi-
 tur excommunicanti sed delegato. p. 142. par.
 Excommunicatus stare potest in iudicio ut Reus.
 p. 145. n. 2. Imo etiam ut actor, & non repellatur.
 p. 146. n. 3. Sed non vi Rescripti Papalis. ibid.
 In excommunicatione impetratum esse Rescriptum
 si publice ignoretur, possunt acta vi illius à iudice esse
 valida. p. 147. n. 5.
 Excommunicationem incurrunt Religiosi etiam ex-
 empti, si interdictionem generale loci non observent. p. 180.
 n. 1.
 Excommunicatus etiam toleratus ad dignitatem Ec-
 clesiasticam aut Beneficium eligi non potest. p. 188.
 n. 5. & 6. Toleratus tamen potest eligere. p. 188. n. 5. & 6.
 Idem est de excommunicato excommunicatione mino-
 re. p. 336. n. 2.
 Excommunicatus præbendam optare potest. p. 205.
 n. 1. Quomodo? p. 206. n. 3.
 Excommunicatus collationem beneficij antea factam
 acceptans, non acquirit ius in illud. p. 205. n. 1.
 Excommunicatus est ipso facto, qui cum non sit à dua-
 bus tertijs electus, tamé pro Pontifice se gerit p. 245. par.
 Excommunicatione maiore, etiam occultâ & igno-
 ratâ affectus invalidè eligitur. p. 258. n. 17. p. 327. n. 12.
 Excommunicatus non toleratus si eligat, invalidè eli-
 git. p. 278. n. 8.
 Excommunicatus non-toleratus à sacrificio missæ
 post monitionem est etiam vi expellendus. p. 303. n. 7.
 Excommunicatus si in Imperatorem eligatur, potest
 iuxta communem Electionem velut invalida rescindi.
 p. 327. n. 12.
 Excommunicato Iurisdictionis exercitium prohibi-
 tum est etiam in foro externo. ibid.
 Excommunicationis absolutionem petens fatetur se
 eligatum. p. 329. n. 17. p. 661. n. 1. Nisi petat tan-
 tum ad cautelam. p. 329. n. 17.
 Excommunicatus ipso facto, qui Cardinalibus in
 conclavi scripturam aut nuntium mittit, vel secretè col-
 loquitur. p. 396. par.
 Excommunicatur ipso facto, qui eligentes Ecclesia-
 sticos iniuste gravat, ob personam certam non electam.
 p. 405. n. 1. Etiam mandans & mandatarius. n. 4.

Licet eorum tantum consanguineos gravet. n. 5.
 Non item si solitam tantum sed gratuitam elemosy-
 nam subtrahat. n. 1. Idem est quoad postulantes, in-
 stituentes, confirmantes. n. 3.
 Excommunicatur, qui Regale, Advocatiam &c. loci
 Ecclesiastici de novo sibi vendicat, & ideo eius bona u-
 surpat. p. 406. n. 1. Non item si id faciat ex fundatio-
 ne vel consuetudine antiqua. p. 407. n. 1.
 Excommunicati suffragium non est computandum, si
 contra eum nominatim facta sit antè protestatio. p. 418.
 num. 4.
 Excommunicatur ipso facto director Electionis inter
 Moniales excitans discordiam aut non componens.
 p. 447. n. 16.
 Excommunicati suffraganei in subditos Archiepisco-
 pus non habet Iurisdictionem. p. 501. n. 2. Quis eis
 interea ius dicat? ibid.
 Excommunicatus si intra annum non agat suam cau-
 sam, non est amplius audiendus. p. 533. n. 2.
 Excommunicatus non-toleratus potest validè adhuc
 consecrare Ecclesias, altaria, calices &c. p. 542. n. 1.
 Probabiliter tamen ad Missam sine dispensatione non
 sunt adhibenda. p. 543. n. 1. Decet antea simpliciter
 benedici. p. 543. n. 2.
 Excommunicandi potestatem an & quomodo habeat
 Archidiaconus. p. 576.
 Excommunicationem ad restituenda inventa potest
 etiam ferre Vicarius. p. 598. n. 9.
 Excommunicatio non est facilè infligenda Episcopo.
 p. 614. n. 2.
 Excommunicatio maior privat communicatione fo-
 rensi. p. 632. n. 6. Eam obijciendo potest reus Acto-
 rem repellere. ibid.
 Excommunicatus Actor à quo & quomodo possit ab-
 solvi. p. 632. n. 6. à quo ad satisfaciendum compelli.
 p. 633. n. 7.
 Excommunicatus à delegato refractarij eius senten-
 tiæ, potest ab eodem, si pareat, postea absolvi. p. 639. par.
 Excommunicationis absolutionem quomodo possit
 delegatus vel subdelegatus alteri committere. p. 645.
 num. 11.
 Excommunicationem sui invalidam esse contendens
 non debet ante omnia absolvi. p. 669. n. 1. Debet au-
 tem contendens eam esse iniustam vel illicitam. ibid.
 Excommunicationis ad poenam quomodo quis se
 possit obligare. p. 666. n. 2.
 Excommunicatio latæ sententiæ ut incurratur, non
 opus est prævia monitione. p. 666. n. 2.
 Excommunicatio ob percussione Clerici. ¶. *Ab-
 solutio, Legatus, Percussio.*
 Excommunicatus ab inferiore si non sit subiectus ple-
 nè superiori, non potest ab eo absolvi. p. 703. n. 1.
 Excommunicatum ab Archidiacono an possit absol-
 vere Episcopus? p. 703. n. 1. Non potest excommu-
 nicatum à Prælo etiam non exempto, nisi post appel-
 lationem. p. 703. n. 1. Nec excommunicatum ab Or-
 dinario, cum quo concurrat; nisi eo præmonito. p. 704.
 n. 2. Potest autem pro arbitrio absolvi excommu-
 nicatum à Vicario suo aliisque delegatis. n. 3.
 Excommunicare aut aliâ Censura afficere subditos
 suos non possunt Parochi. p. 704. n. 4.

Excommunicationes plures possunt simul tolli per unam absolutionem. p. 706. n. 1. Potest tolli etiam una sine altera. *ibid.*

Excommunicationem, si litigans per abusum absolutionis de novo contrahat, an ante finem litis ab ea absolvendus? p. 707. n. 2.

Excommunicatus est ipso facto, qui Matrimonium contrahit scilicet intra gradus prohibitos p. 707. n. 3. Vel cum Moniali. *ibid.*

Excommunicatus in uno loco, est ubique excommunicatus. p. 711. n. 1.

Excommunicatus debet ante absolutionem in foro externo prestare cautionem. p. 712. n. 4.

Excommunicatum ab homine extra articulum mortis nemo potest absolvere nisi Auctor, Superior, vel Successor. p. 715. n. 4. Potest etiam Capitulum sede vacante. p. 756.

Excommunicatum à delegato Papæ non potest absolvere Ordinarius. p. 715. par.

Excommunicati potest contumaciter repugnans gravi præcepto Superioris Ecclesiastici? p. 737.

Excommunicatus ne quidem per Procuratorem potest Rescriptum Papale impetrare. p. 797. n. 1. Aut in Iudicio agere. *ibid.*

Excommunicati ab inferiore possunt & debent in dubio absolvi à Superiore cum Iuramento de parendo mandatis Ecclesiæ. p. 809. n. 1.

Excommunicato communicans an & qualem incurrat excommunicationem? p. 815. n. 2. An excuset coactio aut metus? p. 814. prin.

Excommunicatur ipso facto, qui absolutionem à censura per vim extorquet. p. 819. par.

Executio.

Executio sententiæ est actus Iurisdictionis coactivæ. p. 44. n. 16.

Executionem contra Clericos non possunt facere Laici. p. 44. n. 16.

Executoriæ litteræ quæ? p. 125. prin.

Executionem in se habet Canon, qui est latæ sententiæ. p. 499.

Execui ultimas pias Voluntates non potest Vicarius absque speciali commissione Episcopi. p. 595. n. 5.

Executio sententiæ non comprehenditur tempore pro expeditione causæ sed tantum pro Iurisdictione præscripto. p. 606. n. 2.

Executionem sententiæ potest delegatus ipse facere vel alteri committere. p. 609. n. 9. Delegatus Pontificis solet committere Ordinario. *ibid.*

Executionem si ille, cui commissa est, non velit facere, potest ipse delegatus id facere. p. 609. n. 1. Etiam armata manu. *ibid.* Ordinariè ab Episcopo vel Principe laico accersita. n. 2.

Executio Gratiæ si facta sit invalidè, potest alia fieri validè. p. 612. n. 2.

Executio sententiæ à delegato datæ debet differri propter Appellationem. p. 620. n. 2.

Executio in actione personali faciendâ intra quatuor menses. p. 640. n. 2. In reali post decennium. *ibid.* In criminali statim. *ibid.*

Executionem à Principe delegatam debet quis plenè et personaliter facere. p. 671. n. 5.

Executio sub nomine dignitatis alicui commissi an transeat ad successorem. p. 671. n. 6.

Executio si cui committatur, an & quæ censuræ esse commissæ Iurisdictionis. p. 671. n. 7.

Executio gratiæ uni factæ si committatur alteri, non expirat per mortem committentis. 680. n. 2.

Executio sententiæ an & quomodo differendi sit impetratâ restitutione in integrum. p. 831. n. 4. & 5.

Executor.

Executores Rescripti Gratiæ si diversa mandent Ordinario, quid ei agendum. p. 113. n. 2.

Executor gratiæ inquirere debet de eius impedimentis. p. 146. n. 4.

Executor gratiæ Pontificiæ subinde habet partem Iudicis, subinde non habet. p. 161. n. 1.

Executor Pontificis ad beneficia habet Iurisdictionem delegatam. p. 168. n. 2. p. 483. n. 2. p. 649. n. 7.

Executor Testamenti an & quomodo possit seipsum eligere ad accipiendum partem legati pro pauperibus. p. 320. 3.

Executor latæ sententiæ non sustinet personam Iudicis. 326. n. 8.

Executor delicti est minus puniendus quam mandans. p. 602. n. 4.

Executor merus sententiæ an ut suspectus possit recitari? p. 643. n. 6.

Executor quomodo differat à Iudice. p. 649. n. 7.

Executor alius merus, alius mixtus. p. 649. n. 7.

Executor si sententiam sciat esse iniustam quid agere debeat vel possit. p. 649. n. 7.

Executor an parere debeat delegato in dubio delegationis. p. 653. par. & n. 1.

Executor quod facit secundum voluntatem committentis, non ipse sed committens censetur licere. p. 660. n. 4.

Executores constituti sub forma: ut plures vel singuli; habent singuli potestatem in solidum. p. 679. par.

Executor à Principe constitutus an possit vices suas alteri committere. p. 671. n. 5. p. 682.

Executor testamenti quando debeat per se legata distribuere. p. 682.

Executor à Legato constitutus an perpetuet Iurisdictionem per solam citationem. p. 698. n. 1.

Executor Testamenti si sit Religiosus exemptus, potest ab Episcopo cogi ad rationem reddendam. p. 710. n. 3.

Ab Executore appellare non licet. p. 716. n. 1.

Executores Testamenti potest Capitulum sede vacante ad officium & reddendas rationes cogere. p. 751. n. 7.

Executores Testamenti si sine duo, potest unus ab altero exigere debitum. p. 797. n. 3.

Executor Testamentarius an possit institui inecetus. p. 800. n. 4.

Exemplum.

Exempla non restringunt Regulam sed ad similia extendunt. p. 123. n. 6. p. 355. n. 3.

Exempli loco si positus sit in lege pœnali casus, extenditur ea ad civiles. p. 437. n. 6.

Exemptio.

Exemptionis possessionem si quis habet, non potest contra eum Iudex procedere. p. 77. n. 11. Neque eum pendente lite in possessione sua turbare. *ibid.*

Exem-

Exemptus privilegio tantum aut præscriptione, debet, si citetur, super exemptione comparere eamque docere. p. 77. n. 12. Alioqui Ordinarius sua contra eum Iurisdictione potest uti. *ibid.*
 Exemptus iure communi non tenetur comparere ad ostendendam exemptionem. p. 76. n. 2. p. 77. n. 12.
 Exemptionis privilegium an valeat, non potest ipse Ordinarius cognoscere. p. 77. n. 12. p. 90. n. 7.
 Exemptioni velur speciali privilegio non derogat concessio generalis. p. 160. n. 4.
 Exemptio, licet sit strictæ interpretationis, nomine Clericorum comprehendit Canonicos. p. 215.
 Exemptio si prætendatur, est ostendenda. p. 731. n. 2.
 Exemptionis Ius non tantum ad Ecclesiam exemptam, sed etiam ad sedem Rom. pertinet. p. 825. n. 3. Amittitur non potest præscriptione nisi centum annorum. *ibid.*
 Exemptioni, privilegio non potest renuntiare Ecclesia exempta. p. 825. n. 3.
 Exemptionem à Iurisdictione Episcopi potest Ecclesia in Diocesi acquirere per privilegium Papæ. p. 825. n. 1. Vel præscriptione 40. annor. aut immemoriali. *ibid.*
 Exemptioni non potest renuntiare Ecclesia sine Pontificis autoritate. p. 849. n. 2.
 Exemptionis causa si principaliter agatur, potest eam Ecclesia v.g. committere arbitro. p. 850. n. 3.
Exemptus.
 Exemptus sustens se Iudici ordinario sine protestatione videtur renuntiare privilegio. p. 29. n. 11.
 Exempta personæ eximitur quoque eius res. p. 41. n. 3.
 Exempta magis est Ecclesia aut Causa pia quam Clericus particularis. p. 43. n. 14.
 Exemptus plenissime locus quis? p. 60. n. 5. Æquatur loco extra Diocesim. *ibid.* p. 731. n. 2.
 Exempto in loco Episcopus si Iudicium exercent, acta sunt invalida. p. 61. n. 5.
 Exemptorum Religiosorum Ecclesiæ & Monasteria non sunt per se & plenissime exempta. p. 61. n. 6. Diocesi manent in ijs obligati legibus sui Episcopi, *ibid.*
 Episcopi possunt ibi valide exercere Iudicium, *ibid.*
 Exemptus per privilegium insertum corpori Iuris non tenetur comparere ad id allegandum. p. 76. n. 8.
 Exemptus per Ius commune non tenetur comparere ad allegandam vel ostendendam Exemptionem. p. 77. n. 12.
 Exempti per Ius commune sunt Mendicantes. *ibid.*
 Exempti in territorio intelliguntur in favorabilibus nomine territorij, non in odiosis. p. 138. n. 4.
 Exempta beneficia in Diocesi non comprehenduntur nomine beneficiorum Diocesis. p. 160. n. 4.
 Exempta Ecclesiæ non possunt ab Episcopo nisi indirecte subijci interdicto, p. 180. n. 1.
 Exemptæ Ecclesiæ in loco comprehenduntur eiusdem interdicto generali, *ibid.*
 Exempti Religiosi si interdictum generale loci non obliervent, excommunicationem incurrunt. p. 180. n. 1.
 Exempta est Ecclesia aut Monasterium, quod immediate sedi Rom. subijcitur. p. 183. n. 1.
 Exempti Prælati è quo confirmandi. p. 239. n. 3.
 Exemptus habens parochiam subiectam Episcopo te-

netur ad subsidium charitativum aliasq. exactiones. p. 496. n. 5. Potest visitari ab Episcopo. p. 498. n. 10.
 Exempti etiam Prælati non possunt suis dare dimissorias ad alienum Episcopum. p. 520. n. 2. Nisi Diocesanus ablit, vel non ordinet. p. 521. n. 4. Quod in dimissoriis exprimentum. *ibid.* Vel speciale habeant privilegium, ut ferè habent. p. 521. n. 5.
 Exempti possunt in se Iurisdictionem Episcopi, non contentiosam, sed voluntariam prorogare. p. 667. n. 3.
 Exempti subsunt etiam Iurisdictioni Legati à latere: non item alterius Legati, p. 688. n. 3.
 Exemptorum beneficia exempta conferre potest Legatus à latere. p. 688. n. 4.
 Exempti subsunt Inquisitori vel Episcopo ut delegato Pontificis in causa hæresis. p. 701. n. 3.
 Exempti Regulares subsunt etiam in criminalibus suo Prælato regulari. p. 708. n. 3. Quibus in casibus subsunt Episcopo, *ibid.*
Vide Episcopus quoad Exemptos.
 Exempta Monasteria obligantur ratione Parochiæ incorporatæ ad Legem Iurisdictionalem & Diocesalem Episcopi. p. 720. n. 1. In quo consistat Lex Iurisdictionalis. p. 721. n. 2. In quo Lex Diocesis. n. 3.
 Exemptas etiam Moniales visitare quotannis potest Episcopus. p. 750. n. 4. Capitulum sede vacante solum non exemptas, *ibid.*
 Exempta Ecclesia non potest renuntiare exemptioni privilegio, p. 825. n. 3.
Exomologare Vide Laudum.
 Exomologare Laudum Arbitri est approbare. p. 853. n. 4.
 Exomologatio expressa Laudi an requirat subscriptionem. p. 853. n. 4.
 Exomologatio tacita quid præferat. p. 854. n. 7.
Expectativa.
 Expectativæ sunt litteræ de conferendo beneficio proxime vacaturo. p. 126. n. 3. Per Trid. & Concordata Germaniæ sunt sublata. *ibid.* p. 141. n. 2.
 Expectativis litteris renuntiare quis liberè potest. p. 126. n. 1.
 Expectativis renuntiat ipso facto, qui aliud beneficium cum expectatæ incomparabile suscipit. *ibid.*
 Expectativæ renuntiatio si fiat cum pacto pensionis reddendæ vel beneficij est simoniaca. p. 127. n. 2.
 Expectativæ posteriores sunt obreptitiæ. nisi meminerint priorum, quibus pro pensione aut beneficio fuit renuntiatum. p. 127. n. 3.
 Expectativa non tribuit Ius ad beneficium. p. 126. n. 1. p. 129. n. 7.
 Expectativas duas ad diversas Ecclesias si quis impetravit, posteriores sunt irritæ, nisi prioribus ante renuntiavit. p. 129. n. 7.
 Expectativæ inferunt Ecclesiis gravamen. p. 141. n. 1.
 Expectativis pluribus non tam unam Ecclesiam quam unum Collatorem gravare non vult Pontifex. p. 141. n. 1.
 Expectativam qui prius impetravit præponendus alteri in assecutione præbendæ. p. 169. n. 1. p. 170. n. 1.
 An & quomodo prius impetrans conditionatam præponendus sit impetranti absolutam? *ibid.* Conditionata non est, cum dicitur: *si impetrans idoneus sit: si consentiat.* *ibid.*

Expectativa cum conditione: s. Episcopus & Capitulum consentias, non potest executioni dari cum consensu solius Capituli. p. 169. n. 2.

Expectativas in una Ecclesia si duo eodem die & tempore impetrant, præferendus qui prius præsentat. p. 170. n. 2. Si simul præsentent, locus est gratificationi. *ibid.*

Expectativam habens non tenetur accipere tenue beneficium quod aliquis in fraudem eius resignavit. p. 487. Vnde præsumatur fraus Resignantis. *ibid.* Quæ eius pena. *ibid.*

Expectativa data contra personam pro beneficio vacaturo expirat per mortem dantis, et adhuc integra. p. 680. num. 2.

Expectativa gratiam nulli potest concedere Legatus etiam à latere. p. 698. n. 1.

Expressum.

Expressi & taciti eadem vis est. p. 344. n. 3. p. 30. num. 12.

Expressio conditionis, quæ de iure inest, nihil operatur. p. 110. n. 6.

Expressa & tacita legis clausula quid operentur. p. 120. n. 6.

Expressum & clarum non debet tolli per tacitum & obscurum. p. 390. n. 7.

Extensio. V. Lex.

Extensio Legis extensiva est, cum & ultra Verba & ultra mentem Legislatoris extenditur. p. 12. n. 4.

Extensio Legis comprehensiva cum ultra Verba legis, sed non ultra mentem extenditur. *ibid.*

Extensio comprehensiva ob identitatem rationis in quavis lege & omni foro fieri potest & debet. p. 12. n. 5.

Extenditur Lex ad præterita, si nominatim sit lata de ijs; neque hæc iam ante decisa vel litis pendens. p. 50. n. 4.

Extenditur ad præterita lex more declarativa absolute lata. p. 51. n. 6.

Extenduntur regulam exempla ad similia. p. 123. n. 6. p. 355. n. 3.

Extendi non potest Mandatum per Episcopiam. p. 136. n. 3.

Extendi Gratia concessa non possunt ultra proprietatem Verborum. p. 153. n. 2. Nisi de mente & Intentione constet concedentis. p. 153. n. 3.

Extendi non potest pena aut mandatum de pena ultra suos terminos. p. 211. n. 3.

Extendi fasus cum aliquo non debet ad ei adherentes auxilio. p. 211. n. 3.

Extenditur dispensatio ad accessoria. p. 251. n. 5.

Extensio Legis pœnalis quomodo subinde fieri possit ad casus in ea non expressos. p. 261. n. 1. p. 452. n. 8.

Extenditur lex pœnalis ad casum similes, si quis expressus sit exempli loco. p. 437. n. 6. Dubium an sit exempli loco, resolvendum à Principe. *ibid.*

Extendi quando non possit lex pœnalis ob identitatem aut maioritatem rationis. p. 352. n. 7.

Extendi ad similia potest Responsum Principis in certa causa. p. 381. n. 1.

Extensio fieri debet ad similia ob identitatem rationis expressæ in lege. p. 454. n. 4.

Extenditur Iurisdictio delegata ad impediens pro-

cessum licet non fiat expressi.

Extendi Rescriptum delegationis non potest ad non expressa nisi connexa. p. 655. n. 3.

Extendi Iurisdictio delegata an & quomodo possit à persona ad personam. p. 666. n. 3.

Extendit vel restringit dispositionem adiecta ratio. p. 671. n. 5.

Extendere privilegium non potest, qui non potest dare. p. 695.

Extendi potest consuetudo à casu ad casum omni modo æquiparatum. p. 849. n. 1.

Fabrica

Fabricæ reparatio pertinet ad Rectorem principalem Ecclesiæ. p. 583. n. 2.

Factum.

Quæ in facto consistunt, non simpliciter asseri, sed demonstrari debent. p. 58. n. 14.

In facto, si notorium sit, supplet Iudex parte etiam non petente. p. 102. n. 2.

Facti quæ sunt Princeps ignorare censetur. p. 131. n. 6.

Facti proprii ignorantia non præsumitur fore alieni. p. 142. n. 2.

Facti alieni ignorantia non excusat eum, qui ex officio debet inquirere. p. 262. n. 6.

Factum negativum probari non potest directe sed indirecte tantum. p. 295. n. 9. Nisi involvat affirmativum. p. 463. par.

Facto proprio Auctoritatem præstare nemo potest. p. 320. n. 3.

Facto proprio quomodo Superiori possit contradicere, illudque rescindere. p. 549. n. 1.

Faciens mala & consentiens participat digni. p. 602. n. 4.

In facto proprio non præsumitur obliuio, nisi ob diturnitatem. p. 615. n. 2.

Facultas Vide Potestas.

Facultas concessa ad actum intelligitur de efficacia. p. 95. n. 5.

Facultas an & quomodo per Non-usum amittatur. p. 207. n. 5.

Facultatem expediendi omnia præter collationem beneficiorum si det Episcopus Vicario, an comprehendat etiam specialia. p. 599. n. 11. Quid si det ad omnia suæ potestatis præter collationem beneficiorum. n. 12. Quid si ad omnia suæ potestatis sine addito ullius exceptionis. n. 13.

Falsum, Falsitas.

Falsitatis exceptio non potest per ullum Rescriptum tolli. p. 68. n. 3.

Falsitatis suspectus est, qui Rescriptum asserit obreptitium. p. 68. n. 4.

Falsi suggestionem non esse impetratum Rescriptum probare debet impetrans. p. 99. n. 4.

Falsitas causæ impulsivæ non tollit voluntarium. p. 101. n. 1.

Falsificans Clericus litteras in causa beneficiaria quas pœnas incurrat? p. 114. n. 2. Quas falsificans litteras papales. *ibid.*

Falsa.

Falsarij instar puniendus, qui à Pontifice Rescriptum
habetur impetrat pro alio sine speciali huius mandato.
p. 121. n. 2. In praxi Curiae Rom. id hodie vix obser-
vatur. p. 122. n. 4.

Falsi crimen committit, qui suum Rescriptum alteri
eiusdem Nominis tribuit. p. 145. n. 6.

Falsitatem nunquam licet simulare, sed dissimulare
Veritatem. p. 460. n. 2.

Falsarij instar an puniendus, qui litteras malitiosè
aperit. p. 657. n. 4.

Falsi crimen committit, qui ab Instrumento vel litte-
ris sigillum amovet. p. 658. n. 5. Qui malitiosè aperit
& Adversario ostendit. ibid. Qui lacerat. ibid.

Fama.

Fama privilegij etiam cum consuetudine immemo-
rabilis non sufficit ad praescribenda ea, quorum es inca-
pta. p. 179. n. 3.

Familia.

Familiae pactum de successione ut valeat, est à Prin-
cipe confirmandum. p. 192. n. 4.

Familia ut constitutur, duo non sufficiunt. p. 230.
num. 1.

Familiaris.

Familiari suo per triennium potest Episcopus ordines
vel dimissiones dare. p. 520. n. 1.

Familiares possunt esse Testes, si reus non excipiat.
p. 622. n. 1.

Familiaribus, Consanguineis, & filiis suis potest quis
Iurisdictionem voluntariam administrare. p. 622. n. 3.

Familiaris Iudicis si sit Advocatus, an possit seculari.
p. 735. n. 5.

Famuli.

Famulis Praelati defuncti vestes lugubres dandæ cuius
sumptu. p. 360. n. 8.

Favor, Favorabilis.

In Favorabilibus Verba accipienda sunt secundum
simplicem significationem. p. 137. n. 2.

Favorabile est ius commune, eiusque correctio res-
tringenda. p. 188. n. 8.

Favorabilis aut odiosa quando censenda dispositio?
p. 159. n. 3.

Favorabile est providere Ecclesiae Prælatum. p. 344.
num. 3.

In Favorabilibus taciturnitas consensus & manda-
tum obtinere censetur. ibid.

Favor studiorum magnus est in Iure. p. 437. n. 1.

Favor ducis communis est magnus. p. 456. n. 1.

Femina.

Femina publicè pro masculo habita si fiat Iudex, va-
lidam feret sententiam. p. 86. n. 4.

Feminae ab omnibus officiis civilibus & publicis
sunt exclusæ. p. 848. n. 1. Iudicis, Magistratus, Pro-
curatoris. ibid. Nisi hæreditario Iure ad illas devolvatur
Regnum, Ducatus &c. ibid. Vel consuetudo
loci permittat. ibid.

Feminae an possint esse Arbitræ & Arbitrium dicere.
p. 848. n. 1. Potest esse Arbitratrix. p. 849. n. 2.

Feminae arbitrio an stare debeant partes, si iuratae in
illam compromiserunt. p. 849. n. 3.

Festum.

Festum substituere non potest pagus per pactum aut

statutum sed per consuetudinem. p. 197. n. 2.

Festivo die lata sententia est Iure irrita. p. 314. n. 7.

Festa diocæsana ut servant Regulares etiam exempti
possunt ab Episcopo cogi. p. 709. n. 3.

Feudum.

Feudum non potest sine consensu Domini validè a-
lienari. p. 19. n. 2.

Ad Feuda ex pacto legitimari potest filius naturalis à
Principe cum præiudicio agnatorum. p. 24. n. 11.

Feudi possessio acquiri potest solè Principis declara-
tâ Voluntate. p. 175. n. 3.

Feuda principum & *Saplehen* non potest conferre
Vicarius Imperij. p. 328. n. 15.

Feudi nomine subiectæ sunt Imperatori omnes terræ
Imperij. p. 406. n. 1.

Feudum ad Ecclesiam transiens transit cum onere. ibi.

Feuda non comprehendit Renuntiatio Iuris, nisi ge-
neralissima. p. 469. n. 1.

Feudi nomine Imperatori subsunt Ecclesiastici.
p. 739. n. 3.

Fides.

Fidei Catholicæ capita tradita in Conciliis. p. 1. n. 3.
Est fundamentum Iustificationis & Glorificationis. ibid.

Fidei capita qualia profertur ab Episcopis Ordinan-
dis. p. 2.

Fidei decretum valet, etsi falsum quid contineat.
p. 84. n. 3.

Fidei controversias definire est reservatum Pontifici.
p. 451. n. 1.

Fidelis.

Fidelis quilibet est quodammodo Sacerdos. p. 540.

Fidei commissum Vide *Legitimatio*

Fidei commissum non potest etiam in Ecclesiæ favo-
rem alienari. p. 44. n. 16.

Fidei commissum si rescindatur, quæ expensæ & me-
liorationes refundendæ fidei commissario. p. 822. n. 7.

Filiusfamilias.

Filij naturalis legitimatio ad hæreditatem paternam
est odiosa. p. 24. n. 11. Vivo patre facilius sit quàm
mortuo. ibid.

Filius naturalis legitimari potest à Principe ad feuda
Maioratus & fideicommissa cum præiudicio agnato-
rum. ibid.

Filiis legitimis debetur Iure gentium hæreditas pa-
terna exclusis illegitimis. ibid.

Filius fam. non habet personam standi in Iudicio.
p. 109. n. 1.

Filius fam. non potest testari de Adventitiis sed de
Castrensibus. p. 390. n. 7.

Filius fam. Maiorensis constitui potest Procurator
sine Patris consensu. p. 796. n. 1.

Filius si re pudia vit hæreditatem Patris, potest reslire
& pœnitere. p. 482. n. 2.

Filiis & Consanguineis suis potest quis Iurisdic-
tionem voluntariam administrare. p. 622. n. 3.

Filix pactum de regressu non habendo ad bona pa-
terna à lege improbatum. p. 766. n. 1. Legi huic dero-
gat alicubi consuetudo, statutum, vel Imperatoris vo-
luntas. ibid. An iuramento adiecto convalescat? n. 2.

An si iuramentum sit vi aut dolo extortum? n. 3.

Quomodo eiusmodi pactum interpretandum. p. 767.
n. 4 & 5.

Filius Sacerdotum non sunt ad sacros Ordines promovendi, nisi fiant Religiosi. p. 544 par.

Filius illegitimè in vel ante Clericatum natus, non potest beneficiari in Ecclesia, in qua Pater habet vel habuit, obtinere. p. 546. n. 1. p. 548. Nec ex officio ministrare, agendo pro stipendio Sacellanum, Sacristam, Cantorem, &c. p. 546. n. 1. p. 548. n. 3. Nec pensionem ex fructibus beneficii paterni habere. p. 546. n. 1. Etiam si sit legitimus. ibid. Aut factus Religiosus. n. 2. Aut Pater titulum suæ ullo reditu habuerit. p. 547. n. 3. Aut in beneficio possessio nunquam ministravit, ibid. Non item si Pater in Ecclesia intulatus non fuit. ibid. Vel si beneficii possessionem nunquam fuit assecutus. ibid.

Filius Clerici illegitimus an possit beneficium habere aut ministrare in Ecclesia unitæ paternæ? p. 547. n. 3.

Filius illegitimus & Pater non possunt simul esse in eodem monasterio. p. 546. n. 3. Nec in eadem Ecclesia simul quomodocunque ministrare ex officio. p. 547. n. 3. p. 548. n. 3. Possunt ob devotionem aut stipem simul celebrare. p. 547. n. 3.

Filio illegitimè nato potest in eadem Ecclesia & beneficio succedere Pater. p. 547. n. 3. Et Avo Nepos ex filio illegitimo. p. 546. n. 3. p. 553. n. 2.

Filio Clerici illegitimo facilius conceditur postquam cum Patre ministrare in eadem Ecclesia. p. 548. num. 6.

Filium Sacerdotis admitti ad beneficium, curatum per dispensationem non decet. p. 550. n. 1.

Filius legitimus potest in eodem beneficio non immediate sed mediate succedere. p. 551.

Filius etiam illegitimus potest Patrem constituere Vicarium temporalem sui beneficii. p. 551. n. 1.

Filius legitimus potest in eadem Ecclesia, in qua Pater, simul habere beneficium, etiam simile paterno. p. 553. Item Patri immediate in eadem Ecclesia, sed non beneficio succedere. p. 554. Imo in Ecclesia non numerata fieri Canonicus statim post mortem Patris Canonici. p. 554.

Filius legitimus non potest esse Vicarius perpetuus in Ecclesia, cuius Rector immediate ante fuit Pater. p. 554. n. 1. Aut Vicarius intulatus. p. 555. n. 4. An & quomodo Vicario Patris perpetuo in Vicaria succedere? p. 555. n. 2. & 3.

Filius potest à Patre in Ecclesia suæ unitæ constitui Vicarius temporalis, non perpetuus. p. 554. n. 2.

Filius in Sacerdotio ex legitima uxore genitus est legitimus. p. 555. n. 1. Sed irregularis. n. 2.

Filius legitimus removendus est à beneficio, quod immediate ante Pater possedit. p. 553. n. 1. Neque sufficit dispensatio Legati Apostolici. p. 556. An idem sit de Nepote respectu avi? p. 553. n. 2.

Filij illegitimi Canonorum non possunt habere beneficia in Ecclesiis suorum Patrum. p. 556. Nec in ijs, nisi sint Ecclesiæ regulares, fieri Canonici. ibid.

Filius an Patris pensionem possit obtinere. p. 547. num. 3.

Finis.

Finalis causæ error tollit consensum. p. 198. n. 10.

Fœdus.

Fœdera cum hostibus servanda. p. 22. n. 8. Idque est Iuris gentium. p. 195. n. 5.

Fœdus de terra Principis non extenditur ad terras ei adhærentium. p. 211. n. 3.

Fœdus qui violat, non potest conqueri, si idetiam alij violent. p. 294. n. 6. p. 757. n. 3.

Forma.

Forma ad unam causam præscripta servanda est in alijs similibus. p. 72. n. 3.

Ad formam certam Rescripti non potest Princeps obligari. p. 75. n. 4.

Formam futuris Rescriptis potest præscribere Principis privilegium. p. 74. n. 2. Sine forma res non subsistit. p. 80. n. 2.

Forma substantiali Mandati seu Commissionis non servata processus est irritus. p. 110. n. 6. Quænam sit substantialis? ibid.

Forma sineuri, vel si nulli qualis? p. 114. n. 3.

Formæ certæ Verborum non est adstrictus Princeps. p. 153. n. 3.

Forma seu solennitas statuto tolli potest, non item pacto. p. 192. n. 3.

Formulæ quædam Eligendi & Postulandi ipso Iure irritæ. p. 224. par. p. 225. n. 2.

Forma consecrandi Episcopum quæ? p. 252. n. 6.

Formæ eligendi sunt tres per scrutinium, compromissum, & inspirationem Spiritus Sancti. p. 342. p. 343.

Formam procedendi præscriptam non tenetur delegatus servare cum magno præiudicio partium. p. 615. num. 1.

Forma etsi præscripta sit, potest delegatus adhuc secundum Iuris æquitatem procedere. p. 616. n. 2.

Formam Mandati si delegatus non servet, sententia eius est irrita. p. 621. n. 3. Exinde tamen non censetur fuisset officio. n. 4.

Formæ aut conditioni renuntari potest, si ob bonum non publicum sed privatum sit requisita. p. 631. n. 3.

Forma quænam Capitulo præscripta ad cessationem à divinis instituendam. p. 732. par.

Formata.

Formatae sunt literæ testimoniales de collatis ordinibus. p. 570. n. 3. Olim accipiebantur sæpe pro commendatiis. ibid.

Formatae debebant olim quinque Episcoporum subscriptione esse munitæ. p. 570. n. 1.

Formatorum defectus an suppleri possit Iuramento. p. 571. par. An per legitimos testes? n. 2.

Franci.

Franci Orientales Rheno traiecto Gallias occuparunt. p. 322. n. 1. Ex his electi Reges olim Galliarum simul & Germaniarum imperabant.

Fraus. Vide Dolus.

Fraus scientiam requirit & propositum saltem virtuale circumveniendi. p. 102. n. 2.

in Fraudem Legis agere quid sit? p. 399. n. 1.

Fructus.

Fructus rei percipit possessor bonæ fidei, donec lis moveatur. p. 297. n. 3.

Fructus rei si percipiat malæ fidei possessor, propriè furatur. p. 377. n. 3.

Fructus

Fructus debet cum beneficio restituere, qui, etiam in-
 sciens, est simoniace electus aut prævillus. p. 388. n. 2.
 Nisi trienniali possessione tueri se possit. ibid.
 Fructus bona fide absumptos restituere nemo debet,
 nisi in quantum factus est ditior. p. 388. n. 2. Et quid
 hoc sit? ibid.
 Fructuum perceptioni se non potest ingerere Patro-
 nus Ecclesie. p. 407. n. 2.
 Fructus Ecclesie vacantis servare debet Patronus
 successori. p. 407. n. 4. An & quo modo sibi accipere.
 ibid.
 Fructus integros percipere debent, qui Ecclesie cau-
 stabunt. p. 424. n. 1. Non obstante contraria con-
 suetudine aut statuto. n. 2.
 Fructus restituere tenetur, qui Parochiam suscepit si-
 ne animo intra annum recipiendi Sacerdotium. p. 439.
 n. 4. Collator conscius in eius defectum. n. 5.
 Fructus Beneficij vacantis cui applicandi. p. 706. n. 5.
 p. 733. n. 1.
 Fructus beneficij non potest percipere, qui culpabili-
 ter negligit officium debitum. p. 727. n. 1.
Fundator.
 Fundator Ecclesie potest addere pacta quaelibet, SS.
 Canonibus tamen non contraria. p. 36. n. 15.
 Fundator Ecclesie qualem possit in ipsa fundatione
 apponere conditionem, & quomodo. p. 185. n. 2. p. 233.
 num. 12.
 Fundatorum voluntates Pontifex non facile mutat.
 p. 255. n. 3.
 Fundationes sicut statuta interpretandæ, ut cum lute
 communi congruant. p. 256. n. 7.
 Fundator Ecclesie acquiri eius patronatum, non cum
 aut redditus. p. 498. n. 10. Nisi Episcopus ultro
 concedat. ibid.
 Fundanda ita Ecclesia Parochialis, ut præter Recto-
 rum alere possit Diaconum. p. 550. n. 2.
Funus.
 Funerale expensæ ordinariæ pro Episcopo aut Præ-
 lato fieri debent ex bonis Prælatuæ vel Capituli. p. 359.
 n. 7. Extraordinariæ non item; & quæ illæ? p. 360. n. 8.
 Funerarium & Legatorum portio canonica debetur
 ex lege Diocesana Episcopo. p. 721. n. 3. Non est
 ubique in usu. ibid.
Furiosus.
 Furiosus Iudicem agere à Natura prohibetur. p. 85.
 num. 2.
 Furiosus retinet interpretativè eandem Voluntatem,
 quam antè. p. 151. n. 2.
Furtum.
 Furtum quasi & rapinam committit malæ fidei pos-
 sessor. p. 377. n. 3.
 Furtum probatum an pariat infamiam? p. 677. n. 2.
 Furtum aut vi læsus damni quantitatem quomodo pro-
 bare possit & debeat? p. 817. n. 1. & seqq.
Gallia.
 Gallie Regi competit Ius nominandi ad plerasque
 Prælaturas per concordata inter Leon. I. & Franciscum
 I. p. 129. n. 5. pag. 234. n. 14.
 Gallie simul & Germaniæ fuit aliquamdiu Rex unus
 ex Francis electus. p. 321. n. 1.
 Separatio quando & quomodo facta? p. 323. n. 1.

Gallie mos est, vocandi ad Electionem absentes è to-
 to regno. p. 379. par.
 Gallie consuetudo est, ut fructus vacantis Ecclesie
 administret Rex. p. 407. n. 5.
 Gallie consuetudo est, ut fœminæ præcellentes ha-
 beant in suos subditos Iurisdictionem. p. 849. n. 1.
Generalis.
 Generalis etiam cum Congregatione generali non
 potest renuntiare Privilegio communitati dato & utili.
 p. 30. n. 12.
 Generalis Ord. exempti confirmat alios eius superio-
 res. p. 239. n. 3. Ipse confirmatur à Pontifice vel Le-
 gato. ibid.
 Generales Ordinum Mendicantium non indigent
 confirmatione. p. 239. n. 3.
 Generalis Soc. Iesu nec suæ nec suorum electioni ad
 dignitatem extraneam consentire potest. p. 421. n. 3.
 Nisi cui cum onere paupertas est adiuncta. ibid.
 Generalis absolvere potest excommunicatos à Pro-
 vinciali & aliis inferioribus. p. 704. n. 2.
Genitalia. Vide *Castratus.*
 Genitalibus à Natura aut in cunis ob malitiam alio-
 rum, vel ex necessitate privatus, non est irregularis,
 p. 564.
 Genitalia sibi ex Medicorum consilio abscindi curans
 ob periculum morbi non est irregularis. p. 564.
Genus.
 Geni per speciem derogatur. p. 60. n. 4. p. 91.
 p. 159. n. 1.
 Generalitate Cause delegata tribuitur Iurisdic-
 tio tantum quasi in habitu. p. 91.
 Generali in concessione non veniunt, quæ quis ve-
 risimiliter non esset in specie concessurus. p. 94. n. 4.
 p. 158. n. 1.
Germania.
 In Germania Decanus cathedralis eligitur. p. 16. n. 1.
 Est caput Capituli. p. 338. n. 2. Licet Præpositura sit
 prima dignitas post Episcopalem. ibid.
 Germaniæ Oppidum quodvis potest facere statuta. p. 20.
 n. 4. Quæ illa? ibid.
 In Germania non est locus Gratiis expectativis pro-
 pter Concordata. p. 126. n. 3.
 In Germania competit Episcopis pars aliqua Annata-
 rum. p. 159. n. 2.
 Germaniæ Imperatoribus aliisque magnatibus Lai-
 cis non competit Ius conferendi beneficia. p. 236. n. 15.
 In Germania non observatur ætas ad Canonatum
 Cathedralium præscripta. p. 256. n. 6.
 Ad Germanos à Græcis translatum in Carolo M. Im-
 perium occidentale per quem, quando, cur, & quomodo?
 p. 322. n. 1.
 Germaniæ simul & Gallie fuit aliquamdiu Rex unus
 ex Francis electus. p. 322. n. 1. Separatio quando &
 quomodo facta. p. 323. n. 1.
 Germaniæ Principibus quomodo ex Sædis Apostoli-
 cæ concessione competat. Ius eligendi Regis Rom.
 p. 323. n. 2.
 Germanus tantum saltem sanguine eligendus in Im-
 peratorem. p. 325. n. 7.
 Germaniæ Ecclesiis consuetum est, in Electione scru-
 tatores extraneos assumere. p. 344. n. 3.
 Germa-

Germaniæ Episcopi aut Prælati electi an possint ante confirmationem administrare. p. 357. n. 12.

Germaniæ consuetudo habet, ut Episcopus cum Pontificalibus non celebret in aliena diœcesi absque licentia Ordinarij. p. 462. n. 2. Nec Prælati in alia Ecclesia. ibid. Aut populo solemniter benedicat. ibid.

Germaniæ Abbates ex consuetudine benedicunt Corporalia aliâque paramenta pro suis & alienis Ecclesijs. p. 492. n. 10.

In Germania sola est Ius eligendi Episcopum adhuc penes Capitulum Cathedrale per Concordata. p. 233. n. 8. p. 509. n. 3.

In Germania solet vicinus Episcopus consecrare Episcopum. p. 713. n. 1.

Germania synodum Provincialem intra hominis memoriam non habuit. p. 714. n. 1.

Germanis usitatum est per pacta gentilitia renuntiare hæreditati debita. p. 766. n. 1. Pacta eiusmodi solent ab Imperatore esse confirmata. ibid.

Glossa.

Glossa Auctoritas est maior quam unius alterius Doctoris. p. 8. n. 19.

Glossa non præ valet contra communem. ibid.

Glossa inaniter allegatur, si habetur Ius expressum. p. 8. n. 20.

Glossa, nisi aliud constet, censetur ex pluribus opinionibus approbare postremam. ibid.

Græci.

Græcorum error est, Spiritum Sanctum à Patre tantum procedere. p. 3. n. 1.

A Græcis ad Germanos in Carolo M. translatum Imperium occidentale per quem? quando? cur? & quomodo? p. 322. n. 1.

Græci edictum de Donatione Constantini M. corruperunt. p. 411. n. 2.

Græci Sacerdotes matrimonio ante contracto utuntur non laudabiliter, sed absque peccato. p. 505. n. 2.

Græci solent Ordines sacros conferre extra quatuor tempora. p. 510. Sed Latinis non ita licet ab eis recipere. ibid.

Græco ritu celebrare potest Sacerdos latinus in peregrinatione per terras Orientales. ibid.

Græci non unguunt chrisimate caput aut manus Episcopi in eius consecratione. p. 539.

Grammatica.

Grammaticæ ignarus Episcopus deponi potest. p. 538. par & n. 1. Tolerari potest, si latinam linguam saltem usu didicerit. ibid.

Grammaticæ ignarus Abbas an sit deponendus? p. 538. num. 2.

Gratia.

Gratiæ generali derogat specialis posterior absque illius mentione. p. 64. n. 3.

Gratia pro alio absque omni eius mandato potest impetrari. p. 122. n. 5.

Gratiæ expectativæ quid? p. 126. n. 3. Per Trid. & Concordata Germaniæ sunt sublata. ibid.

Gratiæ concessio valet, si in nomine aut alia accipientis qualitate erretur, sed de persona constat. p. 134. n. 2.

Gratia quæcunque Pontificis concessa excommunicato est ex stylo Curie irrita. p. 146. n. 3.

Gratia beneficalis à Pontifice concessa contra statutum aut privilegium Ecclesiæ non valet sine clausula. p. 149. n. 2.

Gratia facta promoti ad Episcopatum de beneficiis retinendis est strictè interpretanda. p. 150. n. 1.

Gratia concessa extinguitur morte concedentis etiam civili; non item excommunicatione aut amittit. p. 150. n. 2. Imo iuxta hodiernam praxin, nec in morte. p. 152. n. 6.

Gratia concessa ad placitum suæ sedis vel sedem obtinentis non expirat cum concedente. p. 151. n. 4.

Nec concessa ad placitum suum & sedis simul. p. 151. n. 6.

Nec concessa ad placitum solius concedentis sub nomine non proprio sed officij vel dignitatis. p. 151. n. 5.

Gratia nulla extendi potest ultra proprietatem verborum. p. 153. n. 2. Nisi aliud de mente & intentione constet concedentis. p. 153. n. 3.

Gratiam nemini censetur facere princeps cum dante no Iuris alieni nisi exprimat. p. 155. n. 1. p. 158. n. 1.

Gratia absque obreptione impetrata ut possit conferri, spectandum tempus executionis non concessiois. p. 157. n. 1.

Gratia generalis non derogat priori gratiæ speciali. p. 158. n. 1.

Ad Gratiam faciendam nemo compellitur. p. 422. n. 5.

Gratia non est, quod fit ex debito. p. 472. n. 1.

Gratiæ Capituli qui se committit, non renuntiat Iuri v. g. litterarum Papalium. p. 484. n. 4. Vide etiam. p. 477.

Gratia manet, donec in executione consequatur effectum. p. 612. n. 2.

Gratia facta non expirat per mortem concedentis sed faciendam. p. 627. n. 8.

Gratiæ factæ quodnam signum? p. 680. n. 1.

Gratia, quam ipse accipiens exequitur, non expirat morte concedentis. p. 680. n. 1.

Gratiæ uni factæ si commissi sit alteri executio, hæc non expirat per mortem committentis. p. 681. n. 2.

Gratiæ unius collatæ potest quis aliam collationem petere ad cautelam. p. 846. n. 1.

Gratianus.

Gratianus imprudenter refert fabulas circa investituram Episcoporum. p. 234. n. 14.

Guardia.

Guardia seu Custodia, Advocatia, & Regale loci Ecclesiastici quid. p. 406. n. 1. Ea de novo sibi vendicans ideoque bona Ecclesiastica usurpans excommunicatur. p. 406. n. 1. Non item id faciens ex fundatione vel consuetudine. p. 407. n. 1.

Guardiani.

Guardiani Ord. Min. habent dignitatem. p. 163. n. 4.

Delegati à Pontifice vel Legato non possunt esse regulæ. ibid.

Guardiani electi à quo confirmandi, p. 239. n. 3.

Habitus.

Habitus regularem sumere potest puella duodennis, sed ante professionem examinanda ab Episcopo. p. 445. num. 2.

Habitus Clericalem non licet Clerico bigamo deferre, sub Excommunicatione. p. 569.

Habitus.

Hæreditas.

Hæreditas paterna Iure gentium filiis legitimis debetur excluditis illegitimis. p. 24. n. 11.
Hæreditati aut doti ingredientium religionem per statutum civile nihil potest detrahi. p. 41. n. 7.
Hæreditate privatur Clericus, si post monitionem non exequitur intra annum Voluntatem defuncti. p. 43. num. 13.

Hæreditatis lis si sit cepta, decidenda est secundum leges antiquas, non secundum supervenientem novam. p. 50. n. 4.

Hæreditatis possessionem in Gallia acquirere potest, qui solum declarat se velle esse heredem. p. 175. n. 3.

Hæreditatem extranei qui repudiavit, non potest pænitere. p. 226. n. 3. p. 482. n. 2. Potest qui repudiavit hæreditatem Patri. p. 482. n. 2.

Hæreditariæ successionis species in beneficiis repugant SS. Canonibus. p. 551.

Hæreditas pactis nec dari, nec auferri potest. p. 766. num. 1.

Hæreditati sibi debitæ renuntiare ex pacto, lex improbat. p. 766. n. 1. & n. 2. Legi huic alicubi consuetudo, statutum, vel Imperatoris Voluntas derogat. n. 1. An & quomodo eiusmodi pactum confirmari possit Iuramento, n. 2. An & si Iuramentum sit vi vel dolo extortum. p. 767. n. 3. An & quomodo eiusmodi pactum interpretandum. n. 4. & 5.

Hæres.

Hæres deliberans adhuc de Hæreditate, nil ex ea potest in iudicium deducere. p. 107. n. 10.

Hæres non suscipit obligationes personales defuncti, nisi sit ab eo ante mortem contractæ. 139. n. 1.

Hæres non potest conveniri ex Rescripto cum clausula: *quosdam alios*. p. 139. n. 1. Nisi defunctus sit in eo nominatus. ibid. Vel iam ante mortem citatus. p. 140. n. 1. Vel causa sit realis. ibid.

Hæres censetur eadem persona cum defuncto. p. 140. n. 1. Ad eum transit lis iam cepta cum defuncto. ibid.

Hæres voluntatem adeundæ aut repudiandæ hæreditatis non potest mutare. p. 226. n. 3. p. 482. n. 2.

Hæredes si sint plures habent singuli Iurisdictionem v. g. oppidi in solidum. p. 630. n. 1.

Hæresis.

Hæresis est error in fide cum pertinacia iunctus. p. 3. num. 4.

Hæresis ubi grassatur, debent Prælati esse eximie docti & probi. p. 314. n. 9.

In Hæresis causa subsunt Religiosi etiam exempti Inquisitori, vel Episcopo, ut Delegato Papæ. p. 701. n. 3. p. 709. n. 3.

In Hæresin aut schisma si incidat Ecclesia, privatur omnibus iuribus & privilegiis. p. 740. n. 1. Non privatur, si vel unus ex conventu contradicat. p. 741. n. 2.

Hæreticus.

Hæreticus non est, qui tenet aliqua contra fidem, sed paratus est corrigere. p. 3. n. 4.

Hæretici obligantur legibus & pœnis Ecclesiasticis. p. 5. n. 2.

Hæretici ad fidem redeuntes abiurare debent Hæresin. p. 244. n. 1.

Hæretici omnes sunt schismatici. p. 244. n. 1.

Hæretici notorii in Rom. Pontificem electio est ipso Iure irrita. p. 246. n. 3.

Hæretici non sunt membrum Ecclesiæ. ibid.
Hæreticus aut aliter indignus si eligatur ab aliquibus in Imperatorem prevalent suffragia aliorum etiam pauciorum. p. 327. n. 11.

Hierarchia.

Hierarchiæ Ecclesiasticæ repugnans consuetudo est invalida. p. 183. n. 2. & 3. Quænam talis? ibid.

Hierarchiæ Ecclesiasticæ est Prælatos Inferiores dependere à Superioribus. p. 183. n. 3.

Hispania.

Hispaniæ Rex habet ex privilegio Pontificis Ius nominandi Episcopos. p. 234. n. 14.
Hispaniæ Abbates non benedicuntur. p. 490. n. 3.

Homocida. Vide Irregularis.

Homocidas pecuniâ mulctandi consuetudo non valet. p. 200. n. 4.
Homocidæ voluntarij etiam occulti irregularitatem collere non potest Episcopus. p. 515. n. 2.

Homicidium.

Homicidium casuale & inculpatum non facit irregularem. p. 532. n. 1. Nisi Clericum aut Religiosum chirurgum. n. 1. & 2.

Hora.

Hora etiam addi solet in Instrumentis Notariorum. p. 90. n. 8.

Ieiunium.

Ieiunandi ter tantum in hebdomadæ consuetudo per Quadragesimam est irrationabilis. p. 196. n. 7.

Ieiunio præmissis ordines sacros conferri est ab Apostolis institutum. p. 505. n. 1.

Ieiunium non prærequiritur ad conferendam primam Tonfuram, aut Quatuor Minores. p. 506. n. 4.

Ieiunium si Ordinans in Sabbato etiam continet, tunc Ordinatio in Sabbato & Dominicâ censetur fieri una die. p. 512. n. 2.

Ignorantia.

Ignorantia invincibilis Legis excusat à culpa & pœna. p. 9. n. 3.

Ignorantia inculpata Legis irritatoriæ nil iuvat ad valorem actus. ibid.

Ignorantia præsumitur, ubi scientia non probatur. p. 9. n. 3. p. 287. n. 6. p. 374. n. 1. Exceptis 1. factis propriis. 2. Proprij officij. 3. Publice gestis. p. 10. num. 4.

Ignorantiam Legis alleganti non creditur, nisi demonstrat. p. 10. n. 4. Demonstrari autem potest quatuor modis. ibid.

Ignorantia Legis toleratur in Muliere, Milite, Minorenni & Agricola. p. 10. n. 4.

Ignorantiæ plenè probandæ causa potest Iudex deferre Iuramentum. p. 10. n. 5.

Ignorantia Legis naturalis non præsumitur invincibilis, nec admittitur. p. 10. n. 6. Nisi in amente, infante, aut valde rudi. ibid.

Ignorantia Legis Pontificiæ, Imperatoriæ, & Inferiorum quanto post promulgationem tempore præsumatur Vincibilis. p. 10. n. 4.

Ignoranter agens contra privilegium id non amittit. p. 29. n. 11. p. 189. n. 10.
 Ignorantia Legis est probabilis, si Lex sit dubia vel obliqua. p. 10. n. 4. p. 49. n. 2.
 Ignorantia iuris Principem non excusat. p. 55. n. 3.
 Ignorare iura alterius loci probabiliter potest Iudex. p. 58. n. 13.
 Ignorans Statutum, vel solum censuram statuto annexam, eam non incurrit; saltem si Ignorantia non sit crassa. p. 59. n. 1 & 2.
 Ignorantia crassa Legis est contemptus virtualis. p. 59. n. 1.
 Ignorare si quid præsumitur Princeps, in eo nil operatur Clausula *ex certa scientia*. p. 72. n. 2.
 Ignorare censetur Pontifex specialia locorum. p. 72. num. 2.
 Ignorantia tollit Voluntarium. p. 101. n. 1.
 Ignorantia etiam crassa fraudi opponitur. p. 102. n. 2.
 Ignorare ea, quæ facti sunt, censetur Princeps. p. 121. num. 6.
 Ignorantia facti proprii ordinariè non præsumitur sed alieni. p. 10. n. 4. p. 142. n. 2.
 Ignorans suam excommunicationem adhuc invalidè eligitur. p. 258. n. 17.
 Ignorantia facti alieni non excusat eum, qui ex officio debet inquirere. p. 262. n. 6.
 Ignorantia affectata scientiæ æquiparatur. p. 287. n. 6.
 Ignorantia probabilis & publica supplet defectum Jurisdictionis ex iure positivo pendentem. p. 88. n. 2. p. 357. n. 10. p. 377. n. 5. p. 628. n. 9.
 Ignorantiam Iuramento probare debet ille, contra quem stat præsumptio. p. 398. n. 3. p. 401. par.
 Ignorantia inculcata est iusta causa restituendi Ecclesiam & Rempubl. in integrum etiam post quadriennum. p. 838. n. 5.
Illegitimus.
 Illegitimi ex statuto Civili inestabiles, non amplius comprehenduntur illo post Clericatum. p. 40. n. 7.
 Illegitimus an ex Rescripto Pontificis sit conferendus Canonicatus in Ecclesia, ubi etiam peculiari statuto sunt exclusi? p. 66. n. 10.
 Illegitimos potest Episcopus per dispensationem habilitare ad ordines minores aut beneficia simplicia. p. 191. n. 1. Non item per generale statutum. *ibid.*
 Ad maiores Ordines solus Papa. p. 556.
 Illegitimus dispensatus ad curam aut dignitatem non est dispensatus ad Episcopalem aut Cardinalitiam. p. 286. n. 2.
 Illegitimi non possunt promoveri ad ordines etiam minores. p. 545. n. 1. Nisi à Principe Ecclesiastico sint legitimati. *ibid.* Vel Religionem professi. *ibid.*
 Illegitimus post Professionem religiosam uti potest ordinibus antea malè acceptis. p. 545. n. 1.
 Illegitimus non potest cum suo patre in eodem simul esse monasterio. p. 546. n. 3.
 Illegitimi sunt irregulares. p. 545. n. 1.
 Illegitimi Religionem professi non possunt promoveri ad Prælaturam aut curam animarum. p. 545. n. 2.
 Nisi apud Mendicantes per privilegium. n. 3.
 Illegitimus si ordinatus sit, debet ei de beneficio provideri. p. 550. n. 1.

Illegitimus non est, qui in sacerdotio sed ex legitima uxore est genitus. p. 155. n. 1. Est tamen irregularis, num. 2.
 Illegitimis possunt dignitates, personatus, aut curata conferri tantum ex dispensatione Pontificis. p. 156.
 Ex dispensatione Episcopi autem simplicia, etiam ea quibus unitum est curatum, *ibid.* Excipiuntur tamen aliqua; & quænam illa? p. 557. n. 5.
 Illegitimis data dispensatio à Pontifice ad Ordines & beneficia quomodo explicanda? p. 558. n. 6.
 Illegitimus dispensatus determinatè ad unum beneficium non potest obtinere aliud sine alia nova dispensatione. p. 558. n. 6. Potest autem, si sit legitimatus, *ibid.* p. 559. n. 1. Vel dispensatus indeterminatè. p. 558. n. 6.
 Illegitimus semel dispensatus si per aliam gratiam illegitimis non concedi solitam, debet denuo defectum Natalium exprimere. p. 559. n. 1.
 Illegitimis quandoque dat dispensationem Pontifex ad Episcopatum. p. 563. n. 1.
Illiteratus.
 Illiteratus non potest postulari. p. 208.
 Illiterati electio, præsentatio aut provisio quando sit ipso iure irrita, vel rescindenda. p. 257. n. 10. & 11.
 Illiteratus est, qui litteras latinas omnino nescit. p. 521. Tonsuram illi conferens est suspensus per annum ab eius collatione. p. 521. Non item conferens quatuor minores. *ibid.* n. 2.
 Illiterati electio in Episcopum an sit irrita? p. 538. num. 1.
 Illiterati Electio in Abbatem an sit valida. p. 538. n. 2.
Immunitas. Vide Clericus, Exemptus, Religiosus.
 Immunitati Ecclesiasticæ præiudicantia decreta facientes, publicantes, &c. ipso facto excommunicantur. p. 19. n. 1.
 Immunitas Decimarum, Tributorum &c. plerumque non amittitur per unum aut plures actus contrarios. p. 29. n. 11. Inde tamen constituitur alter in possessione. *ibid.*
 Immunitas Ecclesiasticæ est Dei ordinatione & sanctis Canonibus constituta. p. 38. n. 1. Iure divino & humano. p. 39. n. 4.
 Immunitati Ecclesiasticæ repugnat Clericus à Magistratu civili onerari propter defensionem ab iure iura Reipubl. ipsi communicata. p. 40. n. 6.
 Immunitatem Ecclesiasticam violantes plerumque infortunati *ibid.*
 Immunitati Ecclesiasticæ repugnantium statutorum civilium exempla aliquot. p. 40. n. 7.
 De Exactionibus, Collectis, Angariis, &c. *ibid.*
 De Illegitimis, *ibid.*
 De Decimandis bonis aliò vehendis. p. 41. n. 7.
 De Dote & hæreditate minuenda Religionem ingredientium. *ibid.*
 De Parte funerali domino loci ponenda. *ibid.*
 De Præscriptionis termino brevioris. *ibid.*
 De bonis immobilibus non vendendis extraneis. *ibid.*
 Immunitati Ecclesiasticæ repugnant statuta, quæ faciunt Clericos timidiores. p. 41. n. 8.
 Immunitas Ecclesiastica semper fuit, estq; necessaria ad Ec-

ad Ecclesie decorē dignitatem, & Dei gloriam. p. 42. n. 8.
 Immunitati Ecclesiasticæ contraria consuetudo est
 irrationabilis. p. 173. prin. p. 196. n. 7. Est damnata
 & abolenda. p. 272. n. 1. In dubio spectat examen ad
 Prælatos Ecclesiæ. p. 196. n. 7.
 Immunitati Ecclesiasticæ repugnat Electio per abu-
 sum potestatis secularis. p. 350. n. 1.
 Immunitatis Ecclesiasticæ violationem si non impe-
 diunt Clerici, sunt censuræ obnoxij. p. 407. n. 6.
 Immunitatis Ecclesiasticæ Violatio est mixti fori.
 p. 655. n. 1.
 Immunitatem Ecclesiasticam lædens potest cogi ad
 penam pecuniariam Ecclesiæ exhibendam. p. 727. n. 3.

Impedimentum.

Impedimentum iudicandi naturale semper reddit
 sententiam & processum nullum. p. 86. n. 4. Non
 item civile, si publicè ignoretur. ibid. Sed tantum si
 publicè sit notum. n. 5.

Impedimentum non præstat, quod de Iure non sorti-
 tur effectum. p. 95. n. 4. p. 568. n. 1.

Impedimentum Ordinis aut Matrimonij habentes
 tenentur id fateri vel abstinere. p. 210. n. 2.

Impedimento non personali sed reali absentes pos-
 sunt inhibere Electionem. p. 293. n. 1. & 2.

Impeditio legitimè non currit tempus statutum in
 poenam mortis. p. 340. n. 5. p. 391. n. 1. p. 401. n. 5.
 p. 439. n. 1. & 3.

Impeditus legitimè potest procuratorem suum mit-
 tere ad Electionem, & qualem? p. 349. par. & n. 1. Vide
 Procurator.

Impedimentum allegare non debet, qui eius causam
 non præbuit. p. 373. n. 6.

Impeditus non censetur, qui impedimentum tollere
 potest. p. 391. n. 1.

Impedimenta Matrimonij statuere est reservatum
 Pontifici. p. 451. n. 3.

Impedimentum occultum v. g. Matrimonij sciens in
 alio, debet, cum prius, tum Superiorem monere. p. 524.
 tum. 3.

Impeditus ex pluribus delegatis cum clausula: *Si non
 omnes.* An & quomodo recuperet Iurisdictionem?
 p. 617. n. 1.

In Impedimentis Matrimonij dispensandi potestas
 an expiret per mortem concedentis. p. 627. n. 3.

Impeditus perpetuo aut diu debet ad Iudicium mit-
 tere Procuratorem. p. 784. n. 3.

Imperator Vide Elector.

Imperatoria Lex post duos à promulgatione in pro-
 vincia menses præsumitur nota. p. 10. n. 4.

Imperatorij Reservata unde cognoscantur communi-
 cata aliis. p. 25. n. 15.

Imperatoria Leges potissimum intelliguntur, cum
 à SS. Canonibus Leges civiles approbantur. p. 42. n. 13.

Imperatorij Carolo M. & Ottoni I. malè refert Gra-
 tianus concessam esse potestatem investiendi Episcopos.
 p. 234. n. 14.

Imperatores & multo magis alij Laici in Germania
 non habent privilegium conferendi beneficia. p. 236. n. 15.

Imperatoris Legatus olim electioni Pontificis cur &
 quomodo interfuerit? p. 246. n. 1.

Imperatores aliqui malè sibi electi Romani Ponti-

ficis confirmationem arrogarunt. p. 246. n. 1.
 Imperatores quomodo olim Conciliis interfuerint?
 p. 273. n. 6.

Imperatoris eligendi Ius competit Principibus Ger-
 manicæ de Iure & consuetudine. p. 320. par.

Imperator ut eligatur, est periturus indignus. p. 321.
 par.

Imperatoris Rom. nomen primus inter Saxones as-
 sumpsit Otto M. p. 323. n. 1.

Imperator ante Consecrationem non dicitur quis ab-
 solute, sed tantum cum addito: *electus.* p. 325. n. 5.

Imperator eligendus tantum Germanus, saltem san-
 guine. p. 325. n. 7. Quæ dignitas aliæque qualitates in
 eo requirantur. p. 326. n. 7.

Imperatoris electi qualitates examinare, eumque
 confirmare, consecrare & coronare spectat ad Pontifi-
 cem. p. 326. n. 9.

Imperatoris consecratio fit à Pontifice per imposi-
 tionem manus, & Vnctionem in brachio. p. 326. n. 9.

Imperatorem eligendi Ius devolvitur ad Pontificem
 ob negligentiam Electorum. p. 327. n. 10.

Imperator si quis excommunicatus eligitur, potest
 electio iuxta communem rescindi. p. 327. n. 12.

Imperator legitimè electus statim potest Imperium
 administrare. p. 327. n. 14. Debet Electorum privile-
 gia statim confirmare. ibid.

Imperatores si duo in discordia electi an uterque pos-
 sit administrare Imperium? p. 327. n. 14.

Imperatoris Romani summa dignitas est esse Advo-
 catum & Patronum Ecclesiæ universalis. p. 328. n. 16.
 Ad id adstringitur Iuramento. ibid.

Imperator ut ex eadem familia eligatur longo tem-
 pore an expediens? p. 329. n. 19.

Imperator omnes terras Imperij sibi feudi nomine
 subiectas habet. p. 406. n. 1. Est omnium Ecclesia-
 rum in Imperio generalis patronus. ibid. Ius tamen
 præsentandi pertinet ad fundatorem. p. 407. n. 1.

Imperator in spiritualibus subest Ecclesiasticis.
 p. 738. par. Ei in feudalibus subsunt Ecclesiastici.
 p. 739. n. 3.

Imperium Vide Iurisdiclio.

Imperij Civitates an habeant Iura Principis? p. 20.
 num. 4.

Imperium merum aut mixtum non censetur concedi
 concessa Iurisdictione simpliciter. p. 92. n. 3. Com-
 prehenditur tamen Iurisdictione *omnimoda.* ibid.

Imperij meri aut mixti si qua commissa sunt, non
 possunt Iure civili delegari. p. 389. n. 6.

Imperium Occidentale à Græcis ad Germanos in Ca-
 rolo M. translatum per quem, quando, cur, & quomodo?
 p. 322. n. 1. Quid Iuris in hac Translatione concessum?
 p. 323. n. 1.

Imperium sub Ottonibus tribus quasi hereditarium
 ijs extinctis iterum factum electivum. p. 323. n. 2.

Imperij Electores septem longè post Ottonem III &
 Gregorium V. constituti. p. 324. n. 3.

Imperio Romano vacante ad quem eius spectet ad-
 ministratio. p. 328. n. 15. Quæ administratoris pote-
 stas. ibid.

Imperij meri aut mixti quæ sunt potest Ordinarius
 dele-

delegare alteri de Iure Canonico, non item civili. p. 713. num. 2.

Imperium merum, mixtum, & simplex Iurisdictionis quid? Remissive. p. 713. n. 2.
Imperij mixti actus est restrictio in integrum. p. 835. num. 4.

Imperitia.

Imperitia culpæ an numeratur, si ut peritus operam promittit. p. 532. n. 1.
Imperitia an & quomodo excuset Iudicem Ordinarium vel delegatum. p. 650. n. 7.

Impossibile.

Impossibile nulla obligatio. p. 85. n. 1.
Impossibilitas an & quomodo possit esse voluntas? p. 631. n. 3.

Impotentia.

Impotentia alia Iuris, alia facti. p. 85. n. 1.

Impubes.

Impubes post primam septennium erant olim capaces simplicis beneficii. p. 256. n. 6.
Impuberi non possunt conferri dignitates seu perfonatus. p. 529.

Impubes neque à Principe constitui potest ad iudicandum inter partes. p. 668. n. 2.

Incestus.

Incestuosus Clericus occultus dehortandus, non tamen repellendus à superiore Ordine. p. 507.
Incestuoso Marito in foro conscientie suadendum, non imperandum, ut abstineat à secundis nuptiis. p. 507.

Indignus.

Indigno notorie si Pontifex conferri jubeat Beneficium, an ei parendum? p. 72. n. 3.

Indignus scienter eligentes aut postulantes ad Episcopatum, ipso facto sunt privati Iure eligendi aut postulandi. p. 211. n. 5. p. 212. n. 1. p. 261. n. 1. p. 441. n. 2. Suntq; ad triennium suspensi à beneficiis. p. 261. n. 1. p. 441. n. 5. Sed Ecclesie offensæ tantum. p. 442. n. 7. Electio quoque est ipso Iure irrita. p. 286. n. 3.

Indignus scienter eligentes aut postulantes ad Prælaturam cathedrali inferiorem non sunt suspensi. p. 261. n. 2. p. 301. n. 2. p. 441. n. 9. Privantur tamen Iure eligendi aut postulandi, p. 212. n. 5. p. 212. n. 1. Et quidem probabilis ipso facto. p. 261. n. 3. p. 412. n. 2. p. 442. n. 6. p. 749. n. 1. Adeoque & Electio ipso Iure est irrita. p. 442. n. 6.

Indignus scienter eligentes aut postulantes privantur Iure suo pro una tantum vice. p. 302. n. 4. Et tunc solum, quando etiam decretum Electionis de indigno formatum ac promulgatum est. p. 302. n. 4. p. 374. p. 401. Nisi alicubi ex consuetudine perficiatur Electio publicatione scrutiniij. p. 401. Ignorantia affectata æquiparatur scientiæ. p. 287. n. 6.

Indigni Electionem debet Iudex ex officio impedire. p. 216. n. 2.

Indignis portæ dignitatum patere non debent. p. 257. num. 13.

Indignus qui confirmant, aut ei dignitatem conferunt, eodem modo puniuntur, quo eligentes. p. 261. n. 5. p. 354. n. 2.

Indignus scienter eligentes aut postulantes peccant stiam in conscientia. p. 262. n. 6.

Indignus scienter si Capitulares aliqui eligant, Ius eligendi devolvitur ad reliquos, etiam pauciores. p. 279. n. 8. p. 291. n. 4. p. 294. n. 4. p. 339. n. 5. p. 412. n. 1. Quid in isto casu hi pauciores agere possint aut debeant. p. 302. n. 4. 5. p. 374. n. 1. Ad quem devolvatur, si omnes abutantur sui potestate. p. 279. n. 8. p. 294. n. 4. Indignus si quis eligat ex ignorantia, incumbit ei probatio. p. 286. n. 6. Præsumitur enim scienter eligisse. ibid. p. 374. n. 1.

Indignus ignoranter eligentes possunt errore cogitato cum postulare. p. 287. n. 8.

Indignus eligentes in Imperatorem non privantur Iure eligendi. p. 326. n. 10.

Indignus in Imperatorem si qui eligant, prævalent suffragia aliorum etiam pauciorum. p. 327. n. 11.

Indignus est Prælatura, qui ob eius spem profectus est. p. 334. n. 1.

Indignus Prælaturam confirmans, est ipso facto privatus Iure proximè confirmandi. p. 314. n. 2. Et insuper suspendendus vel adhuc gravius puniendus. ibid.

Indignitas electi ex quibus defectibus oriatur. p. 334. num. 2.

Indigni electionem oppugnans non tenetur præstare expensas. p. 359. n. 4.

Indigni electione promulgata possunt alij statim suam electionem de digno promulgare. p. 374. n. 1. Vel eorum scrutinium facere. ibid.

Indigni electio si non ante communi nomine promulgata sit, non valet electio pauciorum de digno. p. 375. n. 1.

Indignus scienter eligentes compromissarij sunt suspensi à beneficiis ad triennium. p. 441. n. 3.

Indignus esse qui non scitur, dignus æstimari debet. p. 524. par.

Indigno si Vicarius conferat beneficium, an Iure conferendi privetur Episcopus? p. 589. n. 9.

Inducia.

Inducias servare est Iuris gentium. p. 195. n. 5. p. 738. num. 1.

Inducias vocantur Treuga. p. 757. n. 1.

Inducias aliarum conventionales, aliarum legitimæ. p. 758. num. 1.

Inducias seu Cessatio armorum de Iure certis diebus sacris olim faciendæ sub excommunicatione. p. 757. par. Sed id vel nunquam receptum vel hodie abrogatum est. p. 758. n. 1.

Inducias an & quomodo concedendæ procuratori ad consulendum dominum? p. 692. n. 3.

Indulgentia.

Indulgentiæ ad beneplacitum concedentis expiantur cum concedente. p. 150. n. 2.

Indulgentias dare potest Episcopus confirmatus ante consecrationem. p. 274. n. 1.

Indulgentias an dare Capitulum sede vacante? p. 751. num. 8.

Industria.

Industria personæ quando censenda sit electa in commissione. p. 262. n. 6.

Vide Personam.

Infamia.

Infamia Iuris ipso facto inducit privationem publicæ Missionis. p. 86. n. 3.

Infamia facti tantum non facit, ut iudex repelli possit. p. 86. n. 3. Discrimen quoad hoc inter Iudicem & Testem. ibid.

Infamia Iuris si Iudici opponatur, non potest is cognoscere, num sit sit iurisdictione. p. 89. n. 7.

Infamia debet Inquisitionem ad puniendum precedere. p. 210. n. 2. Non item ad conferendum beneficium, Ordinem aut dispensationem. ibid.

Infamia facti quid sit? p. 259. n. 17. Tollitur per publicam vitæ emendationem. ibid. p. 478. n. 1. p. 516. num 3.

Infamia Iuris tolli debet per Principis dispensationem aut restitutionem. p. 259. n. 17.

Infamia Iuris sufficit ad renuntiandum Episcopatu. p. 478. n. 9.

Infamiam an pariat suum probatum? p. 677. n. 2. *Infamis.*

Infamis non potest postulari ad dignitatem Ecclesiasticam. p. 208.

Infamem Infamiâ Iuris ad beneficium eligere aut promovere est ipso Iure invalidum. p. 257. n. 12.

Infamis Infamiâ facti invalidè eligitur aut promovetur quoad forum externum. p. 257. n. 13. Non item quoad conscientiam. p. 258. n. 14.

Infami portæ dignitatum patere non debent. p. 257. n. 13. p. 304. n. 2.

Infantis.

Infanti si Rescriptum beneficiale detur à Pontifice an ad exequendum? p. 256. n. 6.

Infans est, qui septimum ætatis annum non implevit. p. 521. Et Testuram hodie conferens est suspensus per annum ab illius collatione. p. 522. par. Non item coalescens quatuor minores. ibid. n. 2.

Infideles.

Infideles non obligantur Legibus aut penis Ecclesiasticis. p. 5. n. 2.

Infinitus.

Infinitas solet à Iure reprobari. p. 147. n. 7.

Infirmus.

Infirmus in loco Electionis potest procuratorem suum mittere ad Electionem. p. 349. n. 2. Vel ipse dare suffragium, quomodo? ibid.

Infirmus quomodo sufficiat ad renuntiandum Episcopatu aut Prælatu? p. 478. n. 9. Ob eam Episcopi & Prælati non sunt facili ad renuntiationem cogendi. ibid. Facilius Parochi. ibid.

Infirmus aut senium si reddat Episcopum ex parte tantum inutilem, quid agendum Capitulo? p. 503.

Infirmus non tenetur venire ad Iudicium. n. 784. n. 1. Nec procuratorem mittere in re gravi. ibid. Nisi impedimentum sit diuturnum, & causa differri nequeat. num. 3.

Inhabilitas, Inhabilis.

Inhabilitatem ex Iure positivo ortam potest Princeps pro suo arbitratu absque cognitione causæ validè tollere. p. 73. n. 3. Non item inferior. ibid.

Inhabilem ipso Iure non possunt partes reddere habilem. p. 86. n. 5.

Inhabilitas ægeris tolli potest nullum. p. 122. n. 3.

Inhabilis ad agendum potest agere de ipsa inhabilitate. p. 145. n. 2.

Inhabilis est minor XXIV. Annis ad beneficium curatum, non ad gratiam pro illo. p. 157. n. 1.

Inhabilis ad officium est inhabilis ad beneficium. p. 188. n. 5.

Inhabilitates postulati variæ, in quibus non potest aut non solet dispensari. p. 208. coroll. 2.

Inhabiles de Iure & notoriè ad Iudicium debet Iudex ex officio repellere. p. 216. n. 2.

Inhabilis ad beneficium an & quando teneatur occultum defectum manifestare. p. 259. n. 18. & 19. p. 283. num. 1.

Inhabilis ad omnia beneficia est, qui plura curata, dignitates, aut personatus simul in titulum retinere præsumit. p. 378. n. 9.

Inhabilis ad executionem Ordinis est, qui Minores, vel bona fide sacrum Ordinem ab alieno Episcopo sine licentia accipit. p. 518. n. 4.

Iniuria.

Iniuria quænam sit atrox, pendet ex arbitrio Iudicis. p. 7. n. 16.

Iniuriam nemo facere censetur, qui Iure suo utitur. p. 315. par.

Iniuria manifesta quæ censetur? p. 672. n. 1.

Iniuriarum etiam actio competit iniuste læso. p. 727. num. 3.

Innocens.

Innocens, an & quomodo luere debeat cum nocente? p. 213. n. 5.

Innocens an & quomodo puniri possit ob delictum alienum? p. 389. n. 3.

Innocens an si secundum publica allegata sit damnatus, possit violenter resistere? p. 610. n. 2.

Inquisitio.

Inquisitor non potest cognoscere de divinatione aut sortilegio, nisi sapiant manifestè hæresim. p. 89. n. 7.

Inquisitio ad poenam non potest institui sine præcedente Infamia, aut querelâ. p. 210. n. 2. Ad removendos indignos debet fieri à Superiore ex officio. ibid.

Inquisitio est faciendâ de Prælati confirmandi moribus, scientia, &c. p. 240. n. 5. Vti & de forma & serie Electionis. p. 241. n. 6. Confirmans facere eam debet ex officio. p. 284. n. 6.

Inquirere ex officio qui debet, non excusatur per ignorantiam. p. 262. n. 6.

Inquisitio si fiat contra Prælatum, fieri etiam solet contra eius Ecclesiam & Clericos. p. 304. n. 1.

Inquirere de qualitatibus Imperatoris electi spectat ad Pontificem. p. 326. n. 9.

Inquisitio seu processus super promovendis ad Episcopatum instituitur in Curia. p. 523.

Inquirere aut cognoscere de crimine quomodo possit Vicarius absque speciali commissione? p. 593. n. 2.

Installatio.

Installatio quid? p. 266. n. 5. Alicubi etiam prærequiritur ad administrationem beneficij. ibid.

Institor.

Institor est, qui tabernæ vel alteri negotiationi est præpositus. p. 133. n. 11. Validè agit, donec eius revocatio sit nota in loco, ubi est. ibid.

Institutio. Vide Beneficium, Collatio, Provisio.

Instituendi Clerici Ius non potest præscribere laicus etiam

etiam immemoriali tempore.

Instituendi Clerici potestas concessa laico non extenditur ad destituendum. p. 335. n. 15.

Institutionem in dignitate aut Prælatu dans indigno, quam poenam incurrat? p. 261. n. 5. *Vide* Indignus.

Institutione verbali obtenta potest beneficii possessio statim adiri? p. 265. n. 4. Si vacet. *ibid.* Et consuetudo vel statutum alicuius Ecclesiæ non obstat. p. 266. n. 5.

Instituenti ignoranter indignum incumbit probatio ignorantia. p. 287. n. 6.

Institutionis oppugnatio. *Vide* Electio quoad impugnacionem.

Institutionis litteras tradens an censetur beneficio renuntiare. p. 472. n. 1. & seqq.

Institutus ab eo, qui ob negligentiam privatus est iure conferendi, est tutus in conscientia. p. 499.

Institutum contra Canones ab Episcopo, quis possit amovere? p. 549. n. 2.

Instituendi non sunt Clerici peregrini nisi dimissorii ab Episcopo examinatis. p. 572. n. 1.

Institui Clericus notus ad simplex beneficium potest sine Episcopi examine. p. 572. n. 2. Non item ad curatum aut patronatum. *ibid.*

Instituere ad curatum non potest Archidiaconus sine consensu Episcopi. p. 576.

Instituere quos olim potuerit Archidiaconus cum consensu Episcopi? p. 577.

Instituere Clericos potest etiam Abbatissa ad beneficia pleno iure subiecta. p. 746. n. 2.

Instrumentum.

Instrumenta privilegiorum in periculo corruptionis possunt renovari ante litem contestatam. p. 13. n. 6.

Instrumentis Notariorum etsi insit Solæcismus, ea tamen non vitiat. p. 83. n. 2.

Instrumentis Notariorum etiam hora addi solet. p. 90. n. 3.

Instrumento tradito & dominium & possessio contentorum transferuntur. p. 174. n. 1.

Instrumenta si diversæ eorum formæ sunt in usu, faciendæ secundum meliorem, sed ex consilio, non præcepto. p. 182. n. 6.

Instrumento à se producto stare debet Actor quoad omnem partem. p. 215. n. 2.

Instrumenta producta in Vno Iudicio non probant in alio. p. 305. n. 3.

Instrumenta Actionis, Emptionis, aut debiti tradens censetur liti renuntiare, emptum & debitum donare. p. 472. n. 1.

Instrumentum Emptionis pignori dans censetur rem emptam oppignorare. p. 472. n. 1.

Instrumentum producens confitetur omnia in eo contenta. p. 636. n. 5.

Instrumentum continens sententiam delegati, debet etiam continere tenorem Commissionis. p. 654. n. 4.

Instrumentum malitiosè aperiens non auditur, si de falsitate velic id arguere. p. 657. n. 2.

Instrumenti sigillum amovens committit crimen falsitatis. p. 658. n. 5. item Instrumentum aperiens & Adversario exhibens. *ibid.* Lacerans, comburens, abscondens. *ibid.*

Instrumenta secum deferens Procurator licet mandato careat, admittitur, si cautionem de ratihabitione præstet. p. 658. n. 2.

Instrumenta tradere debet, qui renuntiat Iuri suo. p. 761. n. 2.

Instrumenta utriusque partis post transactionem habenda pro irritis & vacuis. p. 768. par.

Instrumenti Verba non curanda, si de Intentione Actoris constat. p. 791. n. 1. Nisi verba solemnia sint de forma substantiali. *ibid.*

Intentio.

Intentio seu Mens disponentis colligi debet ex Verbis. p. 153. n. 2. Ex subiecta materia & circumstantiis causarum, personarum, &c. p. 154. n. 3.

Intentio disponentis, si constat, præferenda Verbis. p. 153. n. 3. p. 791. n. 1.

Intentio primaria disponentis indicat, an dispositio eius sit vel non sit favorabilis. p. 159. n. 3.

Intentionis suæ fundamentum etiam negativum probare quisque debet. p. 295. n. 10.

Intentio Legislatoris colligitur ex ratione in lege expressa. p. 355. n. 3.

Intentionem Actoris elidit causa allegata contraria Iuri. p. 363. n. 5.

Intentio Legislatoris præcipue, & non præcisè Verba attendenda in omni lege, etiam pœnali. p. 437. n. 4.

Interdictum.

Interdicto si subijciatur civitas, subijciuntur eidem etiam suburbia. p. 138. n. 3.

Interdicto non possunt Ecclesiæ exemptæ subijci ab Episcopo, nisi indirectè. p. 180. n. 1.

Interdictum generale alicuius loci comprehendit etiam Ecclesiæ exemptas in eo. p. 180. n. 1. Id si non observent Religiosi etiam exempti, incurunt excommunicationem. *ibid.*

Interdictum aliamve censuram violandi consuetudo non valet. p. 180. n. 2.

Interdictum personaliter ad Dignitatem Ecclesiasticam aut Beneficium eligi non potest. p. 188. n. 5. Potest tamen eligere, nisi per exceptionem repellatur. n. 6. p. 278. n. 3.

Interdicto generali locali subijci potest totum territorium ob delictum & contumaciam Communitatis vel Regentis. p. 210. n. 1.

Interdicta terræ Principis non comprehenditur terra communicantis in delicto. p. 211. n. 3.

Interdicta terræ Principis intelligitur etiam ea, quæ ipsi tantum quoad Iurisdictionem supremam est subiecta. p. 211. n. 3.

Interdicti ob delictum Episcopi an possit terra, spiritali tantum eius Iurisdictioni subiecta. p. 211. n. 3. p. 614. n. 2.

Interdictum violans non potest postulari ad Prælatum ram. p. 211. n. 4. Contrahit suspensionem & irregularitatem. *ibid.*

Interdicti tempore si possit Episcopus celebrare, potest id facere cum Pontificalibus. p. 462. n. 2.

Interdictum possessorium.

Interdictum possessorium conceditur illi, cui solutio nem aliquamdiu fecisti, & porro negas. p. 299. n. 6. Inter-

Interdictum *Vri possidetis* habet etiam locum, quando sit preparatio ad novum opus. p. 655. n. 2.

Interpretatio. Vide Verbum.

Interpretatio statuti faciendâ secundum Ius commune aut stylium principalis curiæ. p. 46. n. 4. p. 188. n. 8.

Interpretatio Iuramenti quomodo faciendâ. p. 46. n. 9. p. 464. n. 1. & seqq. *Vide Iuramentum.*

Interpretatio Autoritativa legis dubiæ spectat ad principem. p. 50. n. 3.

Interpretata Lex antiqua magis obligat quam interpretans nova. p. 51. n. 6.

Interpretatio Privilegij Apostolici reservata est sedi Apostolicæ. p. 77. n. 12.

Interpretatio Rescripti iustitiæ faciendâ secundum Ius commune. p. 97. n. 2.

Interpretandum est strictè Privilegium contra Ius commune. p. 98. n. 3.

Interpretanda Principis beneficia, ut non præiudicent Iuri quæsito tertij. *ibid.*

Interpretanda statuta particularia secundum Ius commune, sed salva Verborum proprietate. p. 98. n. 3.

Interpretationis strictæ sunt Rescripta ad lites, & ad beneficia. p. 121. n. 1. Item privilegia in præiudicium alterius. *ibid.*

Interpres optima legum est consuetudo. p. 186. n. 3.

Interpretanda quævis dispositio, ut salva Verborum proprietate à Iure communi non recedatur. p. 188. n. 8.

Interpretatio statuti aut Privilegij duplicem sensum habentis quomodo faciendâ? p. 188. n. 8. & 9.

Interpretatio dubiæ Legis fit à Iudice. p. 210. n. 3.

Rescripti à Legato vel Delegato. *ibid.* Nisi dubium sit arduum. *ibid.*

Interpretanda sic sunt Iura, ut Iuribus consentiant. p. 112. n. 5.

Interpretandæ fundationes ut cum Iure communi congruant. p. 256. n. 7.

Interpretando non est recedendum à Verbis Legis vel Dispositionis, nisi manifestum sit, aliud sensisse disponentem. p. 413.

Interpretatio in materia pœnali & odiosa est stricta. p. 414.

Interpretatio procedit, unde Ius prodit. p. 437. n. 6.

Interpretatio faciendâ à Principe in dubio, an casus legis pœnalis sit tantum exempli loco. *ibid.*

Interpretandum ita privilegium, ut non cedat in præiudicium tertij. p. 461. n. 2.

Interpretanda Verba potius improprie quam contra Ius alterius. p. 615. n. 1.

Interpretandum strictè est Rescriptum delegationis. p. 655. n. 3.

Interpretandum est strictè Mandatum Procuratoris. p. 616. n. 6.

Interpretandum quomodo sit pactum de renuntiatione hæreditatis debitiæ. p. 767. n. 4. & 5.

Interstitia Ordinum.

Vide Ordo.

Inthronizatio.

Inthronizatio Electi fit alicubi statim post acceptatam Electionem. p. 266. n. 5. Quid significet? *ibid.*

Inthronizatio sola non est sufficiens promulgatio Electionis. p. 365. n. 4.

Intrusus.

Intrusus ad beneficium si pro eo sine mentione intrusionis impetret Rescriptum, est id obrepticum. p. 118. n. 4. p. 230. n. 2. Non item si ita impetret Rescriptum pro alio beneficio. p. 118. n. 6.

Intrusus est, qui non per legitimam viam obtinet Prælatûram. p. 233. n. 8.

Intrusus est, si invalidè electus per se administrat. p. 258. n. 17.

Intrusus non est appellandus v. g. Parochus, sed *pro Parocho se gerens.* p. 334. n. 1.

Intrusi Curati aut malam fidem habentis acta v. g. absolutio, an & quomodo valeant? p. 377. n. 5.

Intrusus proprie est, qui ab initio sine Canonico titulo possessionem beneficii accepit. p. 377. n. 5.

Intrusi Electio licet confirmetur ex certa scientia sed absque mentione intrusionis, non roboratur. p. 770. n. 1.

Investitura.

Investitura ostendit, quæ Regalia aut specialia sint alicui concessa. p. 25. n. 15.

Investiendi Episcopi potestas non fuit concessa Carolo M. aut Ottoni I. p. 234. n. 14.

Investitura quomodo fiat & quid operetur? p. 266. num. 5.

Investire potest Vicarius Imperij in feudis, nisi sint Principum, & *Sahrleben* p. 328. n. 15.

Ioachim Abbas.

Ioachim Abbas florentis Magistrum sententiarum male accusat hæresis. p. 2. n. 1. Iudicavit Essentiam divipam trium Personarum non esse proprie sed tantum collectivè unam. n. 2. Non fuit hæreticus. p. 3. n. 4.

Irregularis.

Irregularis non potest ad Dignitatem Ecclesiasticam aut Beneficium assumi. p. 188. n. 5.

Irregularis fit violans Interdictum. p. 211. n. 4.

Irregularis est, qui ordinatur à Schismatico denunciato. p. 244. n. 3.

Irregularis tenetur hunc defectum manifestare vel à beneficio aut ordine abstinere. p. 259. n. 18. Nisi quandoque necessitas excuset. p. 259. n. 19.

Irregularitates statueret esse reservatum Pontifici. p. 451. n. 1.

Irregularitatem ab Episcopo ex quocunque delicto occulto contractam potest eius Confessarius tollere. p. 478. n. 1.

Irregularitas quænam sufficiat ad renuntiandum Episcopatu? p. 479. n. 10.

In irregularitate ob homicidium, non notorium, sed occultum solet Pontifex dispensare cum Episcopo. p. 479. n. 10.

Irregularem scienter mittens ad Ordines, dispensat hoc ipso tacite cum illo, si possit. p. 514. n. 2.

Irregularitas homicidij voluntarij etiam occultij à solo Pontifice est dispensabilis. p. 515. n. 2.

Irregularitas non contrahitur ex homicidio casuali & profus inculpato. p. 532.

Irregularis fieri potest Clericus aut Religiosus chirurgus etiam sine culpa, saltem mortali. p. 532. n. 1. & 2.

Irregularis non fit Medicus aut Chirurgus debite iuxta artem agens. p. 532. n. 1.

K 2

Irregu-

Irregulares sunt illegitimè nati, p. 545. n. 1.
 Irregularis est, qui in Sacerdotio ex legitima coniuge est natus. p. 555. n. 2.
 Irregularis an sit, qui pollicis vel indicis partem, aut alium digitorum totum amisit? p. 562. n. 1.
 Irregularitas ex defectu corporis facit magna deformitas & horror; Vel impedimentum celebrandi. p. 562. n. 2. Recensentur varij defectus. ibid. De ijs an magni & notabiles sint, iudicabit Episcopus. ibid. In dubio dispensabit Episcopus facile, cum religiosis. ibid.
 Irregularisne sit castratus, & qualis? p. 564.
 Irregularis est, qui per suam culpam membro integro etiam occulto est à se vel alio mutilatus. p. 564.
 Irregularitate partiali inhabilis ad ministerium altaris, non potest ministrare in sacrificio, ut Diaconus vel Subdiaconus. p. 564.
 Irregularis non est, qui sine genitalibus natus est; vel in cunis, vel in necessitate, vel aliorum malitia factus. p. 564.
 Irregularis non est, qui ex Medicorum consilio curavit sibi abscondi genitalia v.g. ob lepram. p. 565.
 Irregularis est, qui manu altera caret, vel inutilem ad celebrandum habet. p. 565. n. 1. Cum tali dispensare potest Episcopus ad Ordines Minores, aut simplex beneficium. p. 565. n. 2.
 Irregularis an sit qui pollicis dextri unguam amisit. p. 565.
 Irregularis est Bigamus. p. 566. n. 1. Qui poenitentiam publicam agit, vel egit. n. 2. Qui uxorem ab alio relictam ducit & cognoscit. n. 3.
 Irregularitas bigamiae an dispensari possit à Papa? p. 566. n. 2. Non facile solet, nisi ad minores ordines. p. 567. n. 2.
 Irregularitatem indispensabilem incurrit Clericus, qui in sacris mortuam suam uxorem ducit aliam & cognoscit. p. 567. n. 1. p. 569. n. 1. An idem sit de Laico secundas nuptias invalide contrahente. p. 568. n. 2.
 Irregularitas non solum ex Iure sed etiam ex consuetudine introduci potest. p. 568. n. 2.
 Irregularitas Bigamiae oritur ex defectu sacramenti; quo sensu. p. 568.
 Irregularis est Clericus in sacris ducens & cognoscens Viduam. p. 569. par. n. 1. Et quidem indispensabiliter. ibid. Estq; interpretative Bigamus. ibid.
 Irregularis est Clericus in sacris aut Religiosus ducens Virginem. p. 569. n. 2. Non tamen censetur Bigamus. ibid. Dispensare cum eo potest Episcopus, ibid.
 Irritum, Irritare.
 Irritare subinde idem ac irritum declarare. p. 52. n. 7. p. 311. n. 3. Subinde idem ac irritum facere vel rescindendo quae facta sunt valide, vel impediendo ne fiant valide. p. 42. n. 8.
 Irritum in Iure saepe dicitur irritandum, hoc est, irritum declarandum. p. 181. n. 3; p. 375. n. 2. p. 388. n. 2.
 Irritum quod quis nescit, ratificare non potest. p. 198. num. 10.
 Irritum ipso Iure ab initio quando possit postea conualescere. p. 309. n. 1.
 Irrita saepe dicitur ordinatio, quando ordinatus non habet executionem ordinis. p. 517. par. p. 519. n. 6.

Iudex probata eius in fide constantia potest promoveri ad Ordines & beneficia. p. 79. n. 3.
 Iudaeorum Vactiones & Christianorum quemodo differant? p. 549.

Iudex ordinare debet Iudicium iuxta formam statuti. p. 6. n. 12. Decidere causas debet iuxta statuta & consuetudines, quibus obligantur litigantes. p. 7. n. 12.
 Iudex subordinatus non ex proprio sensu sed secundum Leges iudicare debet. p. 7. n. 13. p. 616. n. 3.
 Quandoque tamen uti potest Episcopi. ibid. Maxime in poenis augendis vel minuendis. p. 7. n. 14. Neque necesse est hic consulere superiorem, nisi in dubijs. n. 15.
 Iudicis in arbitrio sunt, quae à legibus indeterminata statuantur. p. 7. n. 16. p. 616. n. 3.
 Iudex ex definitis per legem procedere potest à familia. p. 8. n. 16.
 Iudex in causibus per legem vel styllum iudicandis debet adherere communi opinioni. p. 8. n. 17.
 Iudex est interpret Iuris cuique competentis. p. 23. num. 11. Eius sententia non dat sed authenticè interpretatur Ius. ibid.
 Iudicis sententia sine citatione partis, copiam defensionis, vel cognitione causae est irrita. p. 44. n. 17.
 Iudex ex potestate iam ante concessa si quid agat, non petito iuxta praecceptum superveniens consilio, agit illicitè sed non invalidè. p. 48. n. 8.
 Iudex probabiliter ignorare potest alterius loci Iura. p. 58. n. 13.
 Iudicis sententia tendit immediate in personam, etiq; cohaeret. p. 60. n. 3.
 Iudicis familia non potest extra eius territorium capere reum. p. 60. n. 4.
 Iudex formam pro una causa praescriptam servare debet in alijs similibus. p. 72. n. 3.
 Iudicem agere prohibentur aliqui à natura, alij à lege. p. 85. n. 2.
 Iudex per Infamiam Iuris, non facti, impeditur in officio. p. 86. n. 3. Discrimen quoad hoc inter ipsum & Testem. ibid.
 Iudex si habeat Impedimentum naturale, etiam occultum, sententia eius est irrita. p. 86. n. 4. Vt si habeat Impedimentum legitimum notorium. n. 5. Non item si hoc sit occultum. n. 4. Potest tamen id pars excipiendo detegere. ibid.
 Iudex in dubio de sua Iurisdictione potest de illa cognoscere. p. 87. n. 1. p. 90. n. 8. p. 146. n. 3. p. 654. n. 2. Non quidem si obiectus ei defectus nequeat à lege vel superiore suppleri. p. 88. n. 6. Sed si suppleri queat. p. 89. n. 7. Et non concernat statum & existimationem propriae personae Iudicis; ibid. p. 676. n. 5. ibid. Vel non agatur de statu ipsius subiectionis. p. 77. n. 14. p. 90. n. 7. p. 131. n. 3. Quamvis delegatus possit adhuc cognoscere, licet ei obijciatur defectus omnis Iurisdictionis. p. 136. n. 3. p. 654. n. 3.
 Iudex post dubium de sua Iurisdictione pro se bonè fide resolutum valide procedit in causa principali. p. 87. n. 2. Nisi forte Iurisdictione fundari in eo non possit. p. 88. n. 3. Vt sit si Rescriptum aut Commissio sint falsae. n. 4.

p. n. 4. Vel causa extra committentis potestatem.

ibid.

Iudex in causa principali nunquam procedere potest, nisi certus sit de sua Iurisdictione. p. 88. n. 3.

Iudex Laicus nec principaliter, nec incidenter potest se in res Ecclesiasticas introumittere. p. 89. n. 6.

Iudex Laicus in dubio incompetentiae pronuntiando contra Clericum non fundat Iurisdictionem. ibid.

Iudex inferior in dubio Iurisdictionis consulat, si possit superiorem. p. 90. n. 8.

Iudex concurrens praevenerit alterum per citationem. p. 94. n. 1.

Iudex non debet ab initio duplicem poenam infligere contumaci. p. 114. n. 9.

Iudex iniuste spoliatus non restituitur in forma communi; si ve ante cognitionem causae. p. 115. n. 2.

Nisi iniustitia sit notoria; p. 116. n. 3. Vel spoliatio extrajudicialiter, vel non servato iuris ordine facta. ibi.

Iudex licet de rebus parvis ablegat in patriam litigantium. p. 119. n. 1. Vri & examen testium, si maiore sumptu, quam res ipsa valet, sint advocandi. ibid.

Iudicis alieni acta non confirmantur per ratificationem legitimi. p. 122. n. 4.

Iudicis ex arbitrio pendet, quanam persona sint conueniendae, ut una pro alia possit agere. p. 123. n. 6.

Iudex appellacionis discernit, an Appellatio sit legitima. p. 124. n. 4.

Iudex in propria causa nemo potest esse. p. 131. n. 2.

Nisi ipse Iudex sit quoad Iurisdictionem notorie laesus. ibid. Vel superiorem non habeat. p. 487. n. 1.

Iudicis de sua Iurisdictione sententia est interlocutoria habens vim definitivae. p. 131. n. 4.

Iudices ad diversos in una causa nemo trahendus. p. 144. n. 3.

Iudex non condemnat in expensas, nisi parte petente. p. 145. n. 5.

Iudex non tenetur interponere suum officium parte non petente. p. 145. n. 5. Nisi in causis piis & publicis. ibid. p. 215. n. 2.

Iudici quanam expensae sint a partibus aequaliter praestandae. p. 166. n. 15.

Iudicis conscientiae si quid relinquitur, non potest ab eo appellari. p. 166. n. 17. Nec ad id praerequiritur iudicialis cognitio causae. ibid.

Iudex consulere quidem alios, non tamen sequi debet. p. 175. n. 2.

Iudex interpretatur dubiam legem. p. 210. n. 3.

Iudex ex officio supplet omissa a partibus, quae sunt iuris aut consuetudinis. p. 215. n. 2. Non item ea quae ad factum spectant. ibid. Nisi fiat nota ex actis publicis. ibid.

Vel ex instrumento producto. p. 216. n. 2.

Vel sint notoria. p. 103. n. 2. p. 216. n. 2.

Vel vergant in periculum animae. ibid.

Vel agatur causa boni publici. ibid.

Vel veniant accessorie. ibid.

Iudex tenetur ex officio Actorem, Advocatum, & Torem de iure & notorie inhabiles repellere. p. 216. n. 2.

Iudex tenetur ex officio tueri causas pupillorum & personarum miserabilium. p. 216. n. 2.

Iudex an ad valorem definitivae debeat pro contu-

maciter absente supplere, quae ad factum pertinent? p. 216. n. 2.

Iudicis officium implorari potest, cum Actio propriè dicta deficiat. p. 218. n. 7.

Iudex hortari, non tamen cogere potest partes ad compositionem. p. 274. n. 1.

Iudex non satis in causa instructus non potest procedere ad sententiam definitivam, etiam contra contumacem. p. 291. n. 5.

Iudex in notoriis non tenetur citare reum aut processum formare. p. 295. n. 7. Id tamen expedit ad cautelam. ibid.

Iudex praesumendus est legitime omnia gerere. p. 295. n. 8. In dubio stat praesumptio pro ipso. p. 116. n. 2.

Iudex an adhuc possit procedere ex officio, si pars lapsa cedat suo iure. p. 308. n. 8.

Iudex ex officio procedere potest contra male Electum vel institutum. p. 216. n. 2. p. 318. n. 2.

Iudex ex quibus in Iudicio formare possit sententiam. p. 470. n. 1.

Iudicis etiam Arbitri sententia praesumitur iusta. p. 470. n. 2. Nisi dubitatur de eius Iurisdictione & potestate. p. 471. n. 2.

Vel Appellatio interposita sit, & recepta. ibid.

Vel manifestè contrarium ostendatur. ibid.

An & quomodo praesumptio haec sit Iuris & de Iure. n. 3.

Iudicis acta valent, si partes praesentes non contradicant, & eius Iurisdictione prorogare possint. p. 471. n. 2.

Iudex imperitè iudicans litem facit suam. p. 471. n. 3.

Iudex an & quomodo poenam a lege decretam possit minuere, vel augere? p. 606. n. 4. & 5.

Iudici eiusque officialibus iniuste agentibus an & quomodo possit quis violenter resistere? p. 610. n. 1. & 2.

Iudex contra absentem non debet procedere etiam in possessorio recuperando, nisi sit contumax. p. 613.

Imo nec semper, si sit contumax. ibid.

Iudex potest, ut aequum videtur, procedere in casu a Lege non definito. p. 616. n. 3.

Iudex probabiliter suspectus potest recusari. p. 621. n. 1. An & si unus ex pluribus sit suspectus. p. 622. n. 2.

Iudex si sit dominus unius partis, an & quomodo ab altera ut suspectus merito recusetur? p. 621. n. 1. Domini nomine quis comprehendatur. ibid.

Iudex exercere potest Iurisdictionem voluntariam in suos familiares, consanguineos, & filios. p. 622. n. 3.

Iudex debet subinde ob distantiam vel sumptus committere causam vel eius articulum alteri. p. 624. n. 5.

Iudex recusari potest non tantum a partibus, sed etiam a tertio, cuius interest. p. 635. u. 1. Recusandi causae quae? n. 2.

Iudex si pars citata ad certam diem non compareat, non tenetur quidem, sed potest expectare in sequentem. p. 638. n. 1. Tenetur tum etiam pars altera, quae praesens est, expectare. n. 2.

Iudicem potes recusare, si lite iam contestata adversarius tuus fiat eius familiaris. p. 639. n. 1.

Iudicem recusare potes, si sit inimicus Domini tui. p. 639. n. 1.

Iudex facilius recusari potest ut suspectus, quam testis. p. 639. n. 2.

Iudicem recusare potes etiam in causa Ecclesiae, si sit

Dominus vel consanguineus Rectoris. p. 639. n. 3.
 Index esse quis potest in causa suæ Ecclesiæ. ibid.
 Iudicis potestas suspenditur per Appellationem. p. 648. n. 5. Sententia eius si in appellatione confirmetur, est ad ipsum pro executione remittenda. p. 649. num. 6.
 Index quomodo differat ab Executore? p. 649. n. 7.
 Iudicis sententia si sit iniusta, quid agere debeat aut possit ille, cui est mandata executio? p. 649. n. 7.
 In Iudice defectus Iurisdictionis quando & quomodo opponendus? p. 654. n. 2.
 Iudicis negligentia devolvuntur causæ fori secularis ad Ecclesiasticum. p. 663. n. 1.
 Iudicis suspecti de reculatione quis & quando cognoscere debeat? p. 665. n. 1.
 Index quid possit, ubi examen & instructam causam ad Principem misit, vel mittere decrevit. p. 692. n. 2.
 Index potest extra territorium exercere Iurisdictionem voluntariam. p. 693. n. 2. Non item contentiosam invito Ordinario loci. p. 694. n. 2.
 Index quomodo possit criminis ex confessione noti accusationem admittere & poenam decernere. p. 702. num. 3.
 Index ex officio tenetur advocatum dare parti, quæ nullum obtinere potest. p. 734. n. 2. Debet attendere, ne inter unum & alterum advocatum partium sit nimia inæqualitas. n. 3.
 Iudicis subditus aut familiaris si sit advocatus non potest propterea recusari. p. 734. n. 5.
 Iudicis ex domo potest produci testis. p. 735. n. 5.
 Iudicis officium necessarium est, quod Actioni deferunt. p. 735. n. 1. Nobile est, quod Actioni non est obligatum; ibid. Idque exercetur vel ex motu proprio vel ad implorationem partis. ibid.
 Iudicis imploratio & Actio quomodo differat? p. 735. num. 2.
 Iudicis officium si imploretur, an & quomodo opus sit litis contestatione. p. 735. n. 3.
 Index debet sequi benigniorem partem, ubi Ius non est expressum. p. 778. n. 3. Si sit expressum, solus Princeps dispensare potest. ibid.
 Index secularis cognoscit causam adulterij, si agatur criminaliter; p. 787. n. 3. Ecclesiasticus, si agatur ad divortium. ibid.
 Index potest ex officio relaxare Iuramentum pacti per merum extortum. p. 813. n. 4.
 Index si tempus sufficiens non habuit ad cognoscendam acta, quæ sit contra illum præsumptio. p. 830. n. 3.
Index Conservator.
 Index Conservator solet in Rescripto dari non tantum ad præsentia, sed etiam futura. p. 82. n. 1.
Vide Conservator.
Index Delegatus. Vide Delegatio, Mandatum, Rescriptum.
 Index delegatus per Rescriptum non impeditur per aliud posterius ad alios sine mentione prioris. p. 69. n. 1. p. 651. prin. Potest tamen etiam per posterius Delegatus procedere, nisi exceptione repellatur. n. 2.
 Index delegatus an causam per posterius Rescriptum advocata adhuc validè procedat? p. 69. n. 5.

Iudicis delegati Iurisdictione potest, si Princeps velit, statim cessare eo tempore, quo datur advocatorum. p. 69. n. 8. Ordinariè Iurisdictione nec aufertur nec constituitur nisi litteris præsentatis. p. 70. n. 7.
 Index delegatus an sit capax potest etiam colligi ex tempore *Dati*. p. 78. n. 1. Spectandum Tempus delegatorum, non præsentationis. p. 164. n. 7. p. 618. n. 4.
 Index delegatus ad futura, aut liberè eligendus, si datur, in Rescripto Iustitiæ, est id suspectum. p. 82. n. 1.
 Index delegatus ad futura dari potest in Rescripto Gratia. p. 82. n. 1.
 Index delegatus debet, si quod habet impedimentum, collegis significare. p. 85. par.
 Iudici delegato si postea superveniat impedimentum sive naturale, sive legitimum, non potest in causa procedere. p. 86. n. 3. Sublato impedimento recuperat Iurisdictionem. ibid. p. 617. n. 1.
 Index delegatus potest in dubio suæ Iurisdictionis de illa cognoscere. p. 87. n. 1. p. 146. n. 3. p. 654. n. 3. p. 655. n. 3. Cum qualimitatione. p. 676. n. 5. *Vide Index.* Dubio bona fide pro se resolutio an possit in causa principali validè procedere? *Vide Index.*
 Index delegatus à Laico in causis Ecclesiasticis, est bona fide procedat, acta tamen eius sunt irrita. p. 88. n. 5.
 Index delegatus acquirit Iurisdictionem per præsentationem Rescripti. p. 94. n. 2. Et tota pendet ex voluntate delegantis. p. 111. n. 6.
 Index delegatus debet processum suum conformare Voluntati delegantis. p. 104. n. 5.
 Iudici delegato si præscribitur forma seu conditio requisita de Iure, ea ordinariè non est substantialis. p. 110. num. 6. Si non requisita de Iure, ea ordinariè est substantialis. ibid. p. 563. n. 2.
 Index delegatus potest in suo negotio Mandata dare Ordinariis. p. 113. n. 1.
 Iudicis delegati est cognoscere, an Appellatio ab interlocutoria sit recipienda. p. 124. n. 4. Eiusdem est, ne Index à *Quo* ulterius procedat, inhibere. ibid. Et quidem quandoque etiam absque cognitione causæ. ibid.
 Iudici delegato etsi obijciatur defectus totius Iurisdictionis, adhuc tamen potest de illa efficaciter cognoscere. p. 131. n. 3. Non item Ordinarius. ibid.
 Index delegatus potest ab eo, qui per errorem putabatur subditus illius, exceptione repelli. p. 133. n. 1.
 Index delegatus per Rescriptum irritum potest fraudulentum Imperatorem condemnare in expensis. p. 144. n. 4.
 Iudicis delegati acta possunt valere, si excommunicatio Rescriptum Pontificium impetrantis publicè ignoretur. p. 147. n. 5.
 Iudicis delegati processus est ipso Iure irritus, si in personalibus actionibus diversis contra eundem diversa Rescripta ad diversos impetrata sint. p. 147. par. p. 148. prin.
 Index delegatus à Pontifice eiusve Legato ad causas Ecclesiasticas esse potest ille, qui habet dignitatem, personatum, vel Cathedralium Canonicatum. p. 161. n. 1. Etsi dignitas sit amobilis ad nutum. p. 161. n. 2. Item Prior conventualis, non claustralis. p. 163. n. 4. Cancellarius Universitatis, n. 5. Canonicus etiam possit ingressum in Religionem. p. 164. n. 7.

Professus Ecclesie Cathedralis regularis. n. 2
 Canonici prebendarii carens. ibid.
 Iudex delegatus intuitu dignitatis non potest eam
 missa cognoscere causam. p. 164. n. 6. p. 618. n. 3.
 Potest autem delegatus intuitu personae. p. 164. n. 6.
 p. 618. n. 4. Modò non ob crimen amiserit dignitatem.
 p. 618. n. 4. Nec statutum ecclesiasticis negotiis con-
 trarium assumptum. p. 619. n. 5. Qualis status non est
 status Religiosus. p. 164. n. 7.
 Iudex delegatus debet causam inter Reum & Acto-
 rem qui eiusdem sunt civitatis aut diocesis, ibidem cog-
 noscere. p. 164. n. 9. Vbi, si Reus & Actor sint diver-
 sarum civitatum aut diocesium. p. 165. n. 10.
 Iudex delegatus Papae non potest in alia quam in de-
 legata civitate aut diocesi, causam cognoscere. p. 169.
 n. 1. p. 683. prin. Nisi rationabilis causa obstat. p. 683.
 prin. vel partes consentiant. n. 2. 3.
 Iudex delegatus nihil muneris præter esculenta &
 poculenta potest à partibus accipere. p. 165. n. 12.
 Nisi extra domicilium abire debeat. ibid. Ne quidem
 pro labore audiendi Testes. n. 13. Quidquid præterea
 accipit, tenetur restituere. ibid. p. 166. n. 14. 16. Sed
 delegatus tantum ad lites, non ad alia. p. 166. n. 14.
 Et à Pontifice tantum vel eius Legato, non ab aliis.
 p. 167. n. 18. Finita tamen delegatione potest id ei i-
 cem liberaliter donari. p. 167. n. 17.
 Iudex delegatus sine necessitate non adhibeat Asseso-
 rem, p. 166. n. 15. neque testes. p. 167. n. 19. Al-
 fellon & Notario Salarium æquo maius non permittat.
 p. 166. n. 16.
 Iudex delegatus interpretatur dubium Rescriptum
 sui Principis. p. 211. n. 3. *Notan.* 4.
 Iudex delegatus diligentes remittit ad delegatam.
 præfigit hys terminum sistendi. p. 290. n. 2.
 Iudex delegatus si semel sententiam tulit sine bene-
 fice male functus est suo officio. p. 314. n. 7. p. 611. n. 2.
 Nec potest eam revocare aut corrigere. p. 611. n. 2.
 Nisi tulisset contra formam Mandati. p. 612. n. 2. p. 621.
 n. 4. Vel esset delegatus ad universitatem causarum.
 p. 612. n. 2. Discrimen quoad hoc inter ipsum & Or-
 dinarium. p. 314. n. 7. p. 612. n. 3. *§. Quare.*
 Iudex delegatus non creditur, nisi ostendat delega-
 tionem. p. 471. n. 2.
 Iudex delegatus invalidè procedit sine consilio eo-
 rum, quos iustus est adhibere. p. 562. n. 2.
 Iudex delegatus Pontificis esse potest qui est Vicarius
 Episcopi in spiritualibus. p. 588. n. 4. Sed Generalis
 n. 5. Et principalis n. 6.
 Iudicis delegati à Vicario generalis Iurisdictio ex-
 communicato Vicario suspenditur in rebus integris.
 p. 591. n. 14. Non item in captis, ibid. Substituti
 potestas suspenditur in utrisque. ibid.
 Iudicis delegati & substituti quale discrimen? p. 591.
 n. 14. *§. Est autem.*
 Iudex delegatus à Principe est ordinarij alijs maior
 & dignior. p. 600.
 Iudex delegatus est, qui causas non suo sed alieno Iure
 cognoscit. p. 600. *§. Alterum* Ordinarius cog-
 noscit causas suo Iure. ibid.
 Iudex delegatus semper etiam, Ceterum tacitè, habet
 Iuris dictionem in impediens processum. p. 601. n. 2.

Eius potestas est strictè interpretanda. ibid. extendi-
 tur tamen ad accessoria, etiam non expressa. ibid.
 p. 632. n. 6. Nisi sint specialia. ibid.
 Iudex delegatus Principis potest sub delegare. p. 603.
 n. 1. p. 670. n. 1. Etiam in vitis partibus & absque ne-
 cessitate; p. 603. n. 1. vni vel pluribus, p. 623. n. 3.
 Sed personis discretis & idoneis; & quænam ista? p. 604.
 n. 2. Quævis causam, etiam criminalem. p. 713.
 n. 2. Eamque vel totam, vel quoad partem. p. 642.
 n. 1. 5. p. 648. n. 4. Absolutè, vel limitatè aut con-
 ditionatè. p. 678. n. 1. Nisi sit valde gravis & ardua.
 p. 604. n. 3. An si sit delegatus ad nudum ministerium?
 p. 671. n. 5.
 Iudex delegatus per diversa Rescripta debet in dubio
 illorum declarationem petere à delegante. p. 602. n. 1.
 Vbi & in dubio de revocatione vel mutatione Rescripti.
 p. 603. n. 2.
 Iudex delegatus Principis potest ijs tantum subdele-
 gare, quibus potest delegans causam committere. p. 647.
 n. 2.
 Iudicis delegati potestas expirat, si causam intra tem-
 pus pro expeditione præscriptum non expediat. p. 605.
 n. 1. Discrimen quoad hoc inter Ordinarium & ipsum.
 ibid. Tempus illud potest prorogari per consensum
 partium. n. 2. p. 656. n. 4. Nisi delegans prohibuerit.
 p. 605. n. 2. Vel ob bonum publicum sit præfixum. ibid.
 Tempus non pro expeditione, sed pro Iuris dictione in-
 cludit executionem sententiæ. ibid.
 Iudex delegatus potest contumaces punire. p. 606.
 n. 2. & 3.
 Iudex delegatus potest partibus pœnam pro qualita-
 te causæ imponere. p. 606. par. n. 1. An etiam testi-
 bus? p. 607. n. 1. An & quomodo etiam Episcopis?
 p. 613. par. p. 614. n. 2.
 Iudex ad eandem causam potest esse delegatus & sub-
 delegatus. p. 608.
 Iudex delegatus potest executionem sententiæ alteri
 committere, vel ipse exequi. p. 609. n. 1. Etiam ar-
 mata manu. ibid. Vnde ea accipienda? n. 2.
 Iudex delegatus Papæ solet executionem suæ senten-
 tiæ committere Ordinario. p. 609. n. 1.
 Iudicis delegati potestas finitur non ferendo senten-
 tiam, sed eius executione. p. 611. n. 1. Nisi hæc Sub-
 delegato commissa ab eoque iam capta sit. p. 609. n. 1.
§. Quaritur hic. p. 611. n. 1. Vel condemnatus adhuc
 intra annum à sententiæ executione recedat. p. 640. n. 3.
 Iudex delegatus ad Vniuersitatem causarum æquipa-
 ratur Ordinario. p. 612. n. 2.
 Iudex delegatus gerit in Iuris dictione vices delegan-
 tis. p. 613. n. 1. Quo propterea in honore habendus?
 ibid.
 Iudex delegatus præscriptam procedendi formam
 non tenetur servare cum magno partium præiudicio.
 p. 615. n. 1.
 Iudex delegatus, etsi præscriptam habeat formam, de-
 bet tamen procedere secundum æquitatem Iuris. p. 616.
 num. 2.
 Iudex delegatus ut Ecclesie provideat, intelligitur
 salvo Iure Episcopi, Archidiaconi, &c. p. 619. par.
 Iudex delegatus debet executionem sententiæ suæ
 propter appellationem differre. p. 620. n. 2.
 Iudex

Judex delegatus si contra formam mandati iudicet, sententia est irrita. p. 621. n. 3. Exinde tamen non censetur functus officio. n. 4.

Judicis delegati Jurisdictionem non suspendit appellatio à Subdelegato. p. 622. par.

Judicis delegati Jurisdictio expirat per mortem delegantis re adhuc integrâ, nō item re iam corptâ. p. 625. prin. n. 1. p. 652. n. 1. Censetur res corpta, si facta sit citatio; p. 625. n. 1. Et si ad partes nondum pervenerit: n. 2. p. 696. n. 6. Non item si delegatus tantum subdelegavit. p. 626. n. 3. p. 684. Aut si tantum jussit fieri citationem. p. 626. n. 3.

Judicis delegati ad universitatem causarum Jurisdictio an expiret mortuo delegante? p. 627. n. 8.

Judicis delegati Jurisdictio in rebus nondum coeptis expirat per mortem Delegantis; p. 628. n. 8. Valent tamen eius acta, si mors delegantis sit publicè ignota. num. 9.

Judicis delegati Jurisdictio suspenditur in rebus integris, si delegans ob causam sit non toleratus. p. 628. num. 12.

Judicis Delegati & Vicarij quoad hoc discrimen. ibid.

Judice delegato principis mortuo, expirat subdelegati ab eo Jurisdictio re integrâ. p. 626. n. 3. Non item mortuo delegato alterius. ibid.

Judici delegato potestas non admittit per revocationem, nisi legitime intimatam. p. 628. n. 17.

Judex delegatus potest compelli ad acceptandam delegationem. p. 631. n. 4. Et pariter à delegante, vel ab ordinario. p. 632. n. 4.

Judex delegatus Actorem audire debet, si Reus non probet, saltem intra octiduum excommunicationem obstatam. p. 632. n. 5.

Judex delegatus potest Actorem absolvere ab excommunicatione post Rescriptum incurâ. p. 632. n. 6. Nisi sit reservata Pontifici. ibid. Imo & ab hac ad reincedentiam. ibid. §. Nos. 1. Ab excommunicatione, Episcopali, si Episcopus malitiosè nolit absolvere, ibid. §. Altera Indignum autem absolvere potest in necessitate ad reincedentiam. p. 633. §. Sed quid?

Judex delegatus excommunicato, quem absolvit, non dat præcepta, nisi Autor malitiosè nolit. p. 633. §. si. Nec etiam aliter compellit ad satisfaciendum. n. 7.

Judex delegatus non tantum habet cognitionem sed & Jurisdictionem ab eâ, quæ est delegantis, distinctam. p. 640. n. 1.

Judex delegatus Papæ habet ad sententiæ suæ executionem, eamque stabilendam animum integrum. p. 640. n. 3. An & delegatus ab inferiore. ibid. An & subdelegatus? ibid.

Judex delegatus Principis si subdeleget causam potest à subdelegato appellari. p. 642. n. 2. Debet autem appellari ad primum delegantem si tota causa sit subdelegata. n. 3. Ad subdelegantem, si tantum pars causæ. p. 623. n. 1. p. 642. n. 3. 678. Imo & si subdelegans sibi solum executionem sententiæ reseravit. p. 679. n. 3. Nisi id cedat in dispendium partis. p. 681. prin. Vel si subdelegans longè absit. n. 1. Vel à sententia subdelegati Jurisdictione in dubio pronuntiantis, sit appellatum. p. 684. Notan. 2.

Judex delegatus à non Principe non potest subdele-

gare. p. 643. n. 7. Nisi sit delegatus ad universitatem causarum. n. 8. Vel speciatim ei concessum, ut nomine sui delegantis subdeleget. p. 644. n. 10. Vel subdeleget tantum ad articulum causæ non Jurisdictionalem. p. 645. n. 11.

Judex delegatus à Proconsule, an possit subdeleget? p. 643. n. 7. An delegatus Legati à latere, ibid.

Judex delegatus ad Universitatem causarum quis sit? p. 643. n. 8. Ut possit subdeleget, quid requiratur? p. 644. n. 9.

Judex delegatus debet esse certus, quo sensu? p. 644. n. 10.

Judex delegatus Principis si à socio acceptet subdelegationem non potest alteri subdeleget. p. 646. n. 12. Et licet delegatus sit *remota appellatione*, potest tamen tum ab eo appellari. n. 13. Non ad concedatorem sed ad primum delegantem. n. 14.

Judex delegatus Principis potest aliquem ad subdelegationem acceptandam cogere. p. 647. n. 1. Et reluctantem punire. p. 648. n. 3.

Judicis delegati sententia si sit iniusta, quid agere possit vel debeat ille, cui est mandata executio. p. 649. n. 7.

Judex delegatus, si erret in iudicando, an & quomodo sit exculatus? p. 650. n. 7.

Judex delegatus intuitu dignitatis, si deponatur aut renuntiet, expirat Jurisdictio subdelegati ab eo, re integrâ. p. 652. n. 2. Vti & si sit delegatus intuitu personæ & deponatur. n. 3. Non item si renuntiet. p. 653. n. 3.

Judice delegato vel delegante mortuo an adhuc procedere possit subdelegatus? p. 653. n. 4.

Judici delegato potest, sed non debeat quis parere, nisi de delegatione fidem fecerit. p. 653. n. 1.

Judicis delegato non tenemur stante dubio de eius Jurisdictione parere. p. 654. n. 3. Sed Ordinario. ibid.

Judici delegato defectus Jurisdictionis debet ante litteram contestatam opponi. p. 654. n. 1. Alioquin præsumptio est pro ipso. n. 3.

Judicis delegati Jurisdictio potest in dubio prorogari à partibus. p. 655. n. 4. Manifestè prorogari non potest quoad substantialia. p. 656. n. 4. Sed tantum quoad accidentalia Temporis, Loci, &c. ibid.

Judici delegato illata iniuria redundat in delegantem. p. 657. n. 1.

Judicem delegatum à Principe potest quis ut suspectum recusare? p. 657. n. 3. An & si ipse eum petierit? ibid.

Judicem delegatum certum si pars petat, an & quomodo ex stylo curiæ concedatur? p. 659. n. 2. p. 669. n. 1.

Judicem delegatum eligendi potestas est gratia singularis. p. 660. n. 2.

Judex delegatus est functus officio, si subdelegatus ad totam causam, eam agere cepit. p. 662. n. 3. p. 678. neque potest eam amplius revocare. p. 675. n. 1. p. 662. n. 3. Re tamen adhuc integra potest revocare. p. 678. n. 3.

Judex delegatus si pronuntia vit sibi Jurisdictionem non competere, functus est officio; nec potest in causa ex solo partium consensu procedere. p. 664. n. 2.

Judex delegatus potest esse, qui est minor XXV. annis, p. 668. n. 2. Non item minor viginti annis. ibid.

Nisi à Principe ex certa scientia delegetur. *ibid.* Vel partes consentiant. *ibid.* Impubes tamen non potest admitti à principe; nec minor octodecim annis à partibus. *ibid.*

Index delegatus Papæ ad executionem personaliter faciendam potest eam partibus consentientibus adhuc subdelegare. p. 970. n. 2. Nisi industria eius specialiter sit electa. n. 4. Et unde hoc dignoscatur. *ibid.*

Index delegatus Papæ etiam non ferret gradationem pœnæ, valide potest excommunicare Episcopum. p. 674. n. 2.

Index delegatus ab Episcopo si recusetur ut suspectus, cognoscit Episcopus. p. 676. n. 3. Si Episcopus quoque sit suspectus, eligendi sunt Arbitri. n. 4.

Index delegatus, si sit suspectus an & quomodo possit ante sententiam recusalionis subdelegare? p. 677. prin. n. 1. Eius potestas extinguitur, cum damnatus ut suspectus. p. 677. n. 3. Neque possunt partes in eum consentire. *ibid.* Discrimen quoad hoc inter ipsam & Ordinarium. *ibid.*

Index delegatus Episcopi potest mutare designatum Iudicij locum, si partes consentiant. p. 683. n. 2. Vel Episcopus. n. 3. Vel necessitas cogat. *ibid.*

Iudici delegato speciali non potest Legatus Apostolicus processum prohibere. p. 688. n. 1. Nisi nova causa superreniat. *ibid.* Unde potest eius contra formam Mandati acta rescindere. p. 689. n. 2. Acta autem iuxta formam confirmare. n. 3.

Index delegatus specialis ad suæ sententiæ executionem potest compellere Legatum Apostolicum. p. 689. num. 4.

Index delegatus si malè cesserit, potest Ordinarius eum cogere ad desistendum à peccato publico & scandaloso. p. 707. n. 1.

Index delegatus an & quando fiat illè, cui mandantur spectantia ad Ordinarium eius officium. p. 716. n. 3. p. 723. n. 1. & 2. In dubio non præsumitur Delegatus. p. 717. n. 3.

Index delegatus quivis potest nudum ministerium alteri committere. p. 725. n. 4.

Index delegatus Archiepiscopi potest censuram inferre Cœpiscopis. p. 726. n. 2.

Index delegatus, ad causam secundum Iura decidendam, potest etiam admittere Transactionem. p. 77. n. 1.

Index delegatus ad universitatem causarum & cum administratione potest lasos restituere in integrum. p. 834. n. 3. Alij delegati non possunt nisi ex speciali commissione. p. 835. n. 5. Vel incidenter. n. 6.

Iudicis delegati sententiâ lætium solus Princeps potest restituere in integrum. p. 835. n. 3.

Index delegatus si à partibus sit electus, non est coram eo locus reconventionis. p. 851. n. 2.

Iudicem delegatum in favorem partium possunt hædeserere, & in Arbitros compromittere. p. 857. n. 8. Possunt & relictiis arbitris ad delegatum redire. n. 20.

Iudices delegati.

Iudices delegati plures si in dubio de Iurisdictione non possunt convenire, debent eligere arbitros. p. 87. n. 1. p. 90. n. 8. Vel ad delegantem recurrere. p. 90. n. 8. p. 602. n. 1. & 3. Ordinarius immiscere se non potest. p. 113. n. 21.

Iudices delegati diversi diversi mandent Ordinario, quid illi faciendum. p. 113. par. & n. 2.

Iudicibus delegatis pluribus ad unam causam absque clausula *si non omnes* unus non potest procedere sine altero. p. 115. n. 3. p. 608. p. 621. n. 2. p. 630. n. 1. Nisi ex duobus unus alterum subdeleget. p. 608. p. 669. n. 1. Vel sint ad universitatem causarum delegati. p. 621. n. 2.

Iudices delegati si sint tres, acta à duobus non potest tertius postea ratificare. p. 631. n. 2.

Iudicum delegatorum unus tantum, aut duo ex tribus si citent partes, non tenentur comparare. p. 634. n. 1.

Iudicibus tribus delegatis duo non possunt citare tertium ad tractandam causam, sed monere. p. 634. n. 2. Sufficit monitio una. n. 3. Nisi expressè requiratur trina. *ibid.*

Iudices delegati si simul sint duo, potest unus alteri suas vices committere. p. 608. p. 652. prin. Mortuo committente non potest alter re adhuc integra procedere. p. 652. n. 1.

Iudicibus delegatis pluribus si unus moriatur, expirat Iurisdicctio aliorum. p. 668. n. 1. Nisi adiecta sit clausula *si non omnes*. p. 669. n. 1. Vel res iam coapta. *ibid.* Vel ante mortem suas vices alteri subdelegarit. *ibid.* Vel delegatus sit intuitu dignitatis. *ibid.* Idem est si quis ex ijs iudicandi potestate privetur; vel deponatur. *ibid.*

Iudicibus duobus delegatis potest addi tertius à Principe vel partibus. p. 669. n. 1. Tertius iste an possit subdelegare? p. 670. n. 1.

Iudicibus pluribus delegatis si aliqui eorum subdelegent, debet à Subdelegatis appellari non ad condelegatos sed ad primum delegantem. p. 675. n. 1.

Iudicibus delegatis duobus absque clausula, eligendi sunt arbitri ad cognoscendam causam suspicionis uni moram. p. 675. n. 1. Quid si alter condelegato suspecto suas vices subdelegasset? p. 676. n. 2.

Iudicibus delegatis pluribus si unus sit privatus, excommunicatus, &c. sententia ab ijs simul lata est irrita. p. 636. n. 4. & seqq. p. 798. n. 3.

Iudices delegati cum clausula.

Index delegatus cum clausula: *Et contra alios*, non potest nisi contra tres vel quatuor procedere. p. 147. par. Nec contra alios quam primo ab impetrante determinatos, etiam consentiant. n. 2.

Iudice delegato cum clausula: *nulla admessa exceptione* intelligitur irrationabilis tantum aut dilatoria. p. 616. n. 3. Si expressè excludatur etiam *rationabilis* tunc standum est mandato. n. 4. Idem est de clausula: *ne recusari possit*. *ibid.*

Iudicibus delegatis pluribus cum clausula: *Si non omnes*, procedere potest unus si alij non possint vel nolint. p. 85. n. 2. p. 631. n. 3. *Si in Rescripto*. Impedimento sublato recuperat impeditus vel eius successor Iurisdictionem. p. 617. n. 1.

Iudicibus duobus delegatis cum clausula: *Si non ambo*, Cognoscit alter de suspecto socios. p. 636. n. 3. p. 665. n. 1. recutato vel privato procedit solus. p. 636. n. 3. Sententia ab utroque simul collectivè lata est irrita. n. 5. 6. Debet ergo alter socium privatum repellere, vel contra eum protestari. p. 637. n. 7.

Index delegatus Principis cum clausula: *Remota appellacione*; si acceptat à socio subdelegationem tunc adhuc potest ab illo appellari, p. 646. n. 13.

Index delegatus Papæ impeditus dicta die maliciose à partibus potest subdelegare cum clausula: *remota appellacione* p. 650. n. 8. Nisi partes litem prorogare velint. *ibid.*

Index delegatus sub forma & nomine *Sedis Apostolicae* non admittit potestatem re etiam integra per mortem Pontificis, p. 652. n. 2.

Judicibus delegatis duobus cum clausula: *Si unus non possit*, non potest ille, qui habet impedimentum necessarium, subdelegare, p. 659. n. 3. Nec Collega tenetur eius subdelegatum admittere. *ibid.*

Index delegatus Papæ cum clausula *Prælectionis*: *Si non omnes, tunc tu*, potest adhuc subdelegare. p. 670. num. 1.

Judices delegati sub forma: *ut plures vel singuli procedant*; habent singuli Jurisdictionem in solidum, p. 679. par. Datur inter eos locus præventionis, n. 1. Ab uno præventi non possunt se immiscere. *ibid.* Vno negotium inchoante perpetuatur Jurisdictio aliorum, n. 2. Omnibus simul inchoantibus non potest unus sine aliis expedire causam, n. 3.

Index Ecclesiasticus.

Index Ecclesiasticus introumittere se non potest in causas fori secularis, p. 663. n. 1. Nisi ob negligentiam Judicium secularium. *ibid.* Vel in causis miserabilium. *ibid.*

Index Ecclesiasticus potest brachiumulare inuocare, p. 701. n. 4. Debet vicissim Magistratum secularem adiuuare, n. 5. In quibus casibus debet iste illi, non item ille isti suum processum exhibere, n. 6.

Index Ecclesiasticus potest etiam penam pecuniariam imponere, etiam laicis, p. 722. n. 1. p. 732. n. 3. Eamque fisco, vel rectius causæ piæ applicare. *ibid.*

Index Ecclesiasticus potest Ecclesiasticos criminofos capere, & incarcerare, p. 731. n. 3. vti & laicos in crimine hæresis. *ibid.* An & in alijs criminibus fori Ecclesiastici vel mixti. *ibid.*

Index Ordinarius. Vide Ordinarius.

Judici Ordinario si se sistat exemptus absque protectione videtur renuntiare privilegio, p. 30. n. 11.

Judici Ordinatio multum derogari non expedit, p. 82. n. 2.

Index Ordinarius in dubio de sua Jurisdictione potest cognoscere, p. 87. n. 1. Dubio pro se bonâ fide resolutio validè procedit in causa principali, p. n. 2. *Vide Index.*

Judices Ordinarij, si inter se de Jurisdictione contendunt, ad Superiorem referant, p. 90. n. 8.

Index Ordinarius si ei obijciatur probabiliter defectus omnis Jurisdictionis, non potest is de hoc dubio cognoscere & dirimere, p. 131. n. 3. Potest tamen delegatus. *ibid.*

Index Ordinarius potest ipse sententiam suam de Iure irritam corrigere, p. 314. n. 7. Non item delegatus. *ibid.*

Judicis Ordinarij potestas non expirat, etsi causam tempore pro expeditione præscripto non expediat, p. 605, n. 1. Aliud est de delegato. *ibid.*

Index Ordinarius an possit esse Minor XXV. annis? p. 667. n. 1.

Judici Ordinario parendum est in dubio de eius Jurisdictione, p. 654. n. 3. Non item delegato, *ibid.*, *Judicium.*

Judicare in materia Ecclesiastica debent etiam Laici secundum Canones, p. 6. n. 7. Et Ecclesiastici secundum leges civiles in materia politica, de qua nihil Canonibus, n. 8.

Judicium ordinare quisque debet iuxta leges sui fori, p. 6. n. 32.

Judicium idem fieri debet in similibus, p. 12. n. 3. Judiciorum leges & consuetudines cuiusvis loci obseruandæ à Clericis, p. 44. n. 16.

Judicium ubi coeptum, ibi finiendum, p. 94. n. 1. p. 649. n. 6.

Judicium ex Rescripto malè intellecto irritandum solum in eo, in quo fuit erratum, p. 98. n. 4.

In Judicio standi personam non habent Regulares, nisi in certis casibus; p. 108. n. 1. Et in ijs Moniales non nisi per Procuratorem, p. 109. n. 1.

In Judicio ad agendum pro alio admittitur sine mandato persona coniuncta, p. 113. n. 6.

In Judicio stare potest excommunicatus ut Reus, p. 145. n. 2. Imo etiam ut actor, nisi repellatur, p. 149. n. 3.

Judicio publico notoriè inhabiles debet Index officio repellere, p. 216. n. 2.

Judicarij, alijque publici actus non peragendi noctu, sed de die, p. 313. n. 6. p. 638. n. 4. Valent tamen si noctu fiant. *ibid.*

Judicium possessorium & petitorium cumulari potest in eodem libello, p. 315. n. 2.

Judicij acta à Notario vel alijs scribenda ad fidem faciendam, p. 471. n. 3.

Judicium fori externi & interni quomodo differat? p. 589. n. 7.

Judicij locum eligere non est actus Judicialis, p. 616. n. 3.

Judicatum esse plus est, quàm probatum esse, p. 677. n. 2.

Judicium soluitur vetante eo, qui iudicare iusserat, p. 678.

Judicij locus non debet esse nimium distans, p. 683. n. 1. debet esse securus. *ibid.* Honestus. *ibid.*

Judicij locum designatum an & quomodo possit mutare delegatus Papæ, vel Episcopi? p. 683. *Vide Index delegatus.*

Judicio possessorio agenti obstat exceptio de notorio defectu proprietatis, p. 785. n. 4.

Judicij acta cum Procuratore falso sunt nulla, p. 786. n. 2. Exceptio hæc opponi potest etiam post sententiã, *ibid.*

Judicio publico finito an & quomodo liceat ob idem delictum instituire privatum; & e contra, p. 787. n. 4 & 5.

Judicij mutandi causã alienatio, *Vide Alienatio.*

Juramentum.

Juramentum Sacrum potest ab ipsis statuentibus propria Autoritate tolli, p. 31. n. 14. Præsumuntur tollere, si contra agant. *ibid.*

Juramentum semper interpretandum est curi hæc limitas

mitatione: *Sives eodem statu permanentes.* p. 33. n. 4.
 p. 330. n. 20.
 Juramentum intelligitur secundum naturam actus, cui apponitur. p. 46. n. 9.
 Juramentum circa materiam Iuris intelligendum secundum terminos Iuris. p. 46. n. 9.
 Juramentum semper intelligitur salvo Superioris Iurisdictione. p. 99. n. 2. p. 330. n. 20.
 Juramentum statutum aut pactum non tollitur per generalem derogationem statuti aut pacti. p. 99. n. 2.
 Juramentum non est vinculum iniquitatis. p. 199. par. p. 200. n. 2. p. 729. n. 2. Contra bonos mores praestitum non est obligatorium. p. 729. n. 2.
 Juramentum est ex malo. p. 242. par. Plerumque non ex Voluntate sed ex necessitate procedit. p. 468. par.
 Juramentum fidei, unitatis, & obedientiae praestare debet accipiens pallium Archiepiscopale. p. 242. par.
 Juramentum quo modo sit licitum, & actus Virtutis? p. 243. n. 1.
 Juramentum de malicia quid? quid de veritate dicenda. p. 317. par. p. 398. n. 2.
 Juramentum fidelitatis praestitum Vicario Imperij debet de novo praestari Electo Regi Rom. p. 328. n. 19.
 Juramentum an valeat, decidendum per Praelatos Ecclesiasticos, maxime Pontificem. p. 329. n. 18.
 Juramento promitti potest factum alienum, quo sensu? p. 329. n. 18.
 Juramentum est illicitum extortum debet servari, si potest absque peccato. p. 329. n. 18.
 Juramentum omne solet in Iudicio esse corporale. p. 398. n. 1. Quid illud? ibid.
 Juramentum corporale interdum requiritur ad maiorem solemnitatem & firmitatem actus. p. 398. n. 1.
 Juramentum calumniae praestans quid juret. p. 398. n. 2.
 Juramento probare debet ignorantiam ille, contra quem fit praesumptio. p. 398. n. 3.
 Juramentum proprium dicitur, sive per se, sive per procuratorem cum speciali mandato fiat. p. 398. n. 4.
 Vnde etiam praestari potest a Collegio. ibid.
 Juramentum est strictae interpretationis. p. 464. n. 1.
 Juramentum interpretandum est secundum causam & statum rei praesentem, non futurum. p. 464. n. 1. Salvo Iure Superioris. n. 2. Et nisi is, in cuius utilitatem & favorem factum, remittat, saltem tacite, ibid.
 Jurans non tenetur servare pacem cum inimico, si nova causa offensa detur. p. 464. n. 2.
 Juramentum per se solum non sufficit ad probationem. p. 571. n. 1.
 Juramentum parti delatum & praestitum habet vim sententiae. p. 677. n. 2.
 Juramentum Superiori suo non tenentur praestare simplices Clerici aut beneficiati. p. 737. n. 2. p. 743. n. 2. Nec Regulares, ibid. nisi fuerint contumaces. ibid.
 Juramentum ut praestet, an compelli possit perjurus. p. 743. n. 3.
 Juramentum non obligat cum praesudicio Ecclesiae aut tertij. p. 748. n. 4.
 Juramentum non reddit pactum instituendi aliquem pro haerede validum. p. 766. n. 2.
 Juramentum an confirmet pactum de renuntiatione

hereditatis. p. 766. n. 2. An si vi aut dolo sit extortum. p. 767. n. 3.
 Juramentum et si vi aut dolo sit extortum, tamen obligat. p. 767. n. 3. Relaxari potest ab extorquente ipso, vel ab eius superiore. ibid.
 Juramenti obligatio est personalis. p. 767. n. 3.
 Juramentum promissorium servandum, si absque vi & dolo sit editum; p. 767. n. 6. Nec in dispendium propriae salutis, vel praesudicium alterius cedat. ibid.
 Juramento compleri potest probatio semiplena. p. 784. n. 2.
 Juramentum ad litem decidendam non potest Procurator deferre adversario, nisi habeat speciale mandatum. p. 802. Vel liberam administrationem. ibid.
 Juramentum additum pacto, contractui, &c. ex metu obligat. p. 811. n. 3. p. 813. n. 4. Eius relaxationem potest Jurans petere. ibid. Imo Iudex ex officio facere. ibid. Nisi relaxatio cedat in damnum religionis. p. 814. n. 2.
 Juramentum promissorium non obligat ad plus, quam verba stricte sumpta indicant. p. 813. n. 1.
 Jurans se resignaturum beneficium, potest facta resignatione id denovo repetere. p. 813. par. & n. 1.
 Juramentum promissorium homini factum debet omnimode servari, si potest sine dispendio salutis aeternae. p. 816. n. 1. Solus Pontifex potest id ex plenitudine potestatis relaxare. n. 2. Episcopus non nisi sit per metum gravem iniuste extortum. n. 3. vel etiam levem. n. 4. Aut per dolum malum. p. 317. n. 5.
 Juramento veritatis seu verae aestimationis sufficienter probat laesus per iniustam vim aut furtum damni quantitatem. p. 817. n. 1. Non est facile deferendum, si alia probatio v. g. per testes suppetat. p. 818. n. 2. Quo ordine deferendum. n. 4. Eo praestito non potest Iudex Reum in plus vel minus condemnare. ibid.
 Juramentum afflictionis quid? p. 818. n. 4. Eo praestito potest Iudex reum condemnare in minus. ibid.
 Juramentum non obligat alium quam ipsum jurantem. p. 854. n. 9. Nisi speciale habeat mandatum, ibi.
 Juramentum de stando sententia Arbitri, an pariat actionem. p. 584. n. 11. Ad quid Jurans obligetur. n. 12. & seqq.
Iuraconsultus.
 Iuraconsultorum Veterum responsa non sunt quoad omnia ut indubitata recipienda. p. 823. n. 8.
Iurisdictio Vide Index.
 Iurisdictio commissa ad aliquid exerceri potest etiam in accessoriis. p. 11. n. 1.
 Iurisditionem de Iure communi non habet Capitulum sede non vacante. p. 15. n. 1. Sed usum duotaxat aliquem. p. 16. n. 1. Nisi ex consuetudine vel privilegio. p. 15. n. 1. p. 130. n. 1.
 Iurisditionis est poenam imponere. p. 16. n. 1.
 Iurisdictio nulla potest se extendere extra suos limites. p. 19. n. 2. p. 38. n. 1. p. 60. n. 3.
 Iurisditionem extendere potest Necessitas, non dare. ibid.
 Iurisditionis est facere statutum. p. 19. n. 3.
 Iurisditionis ubi potestas non est, non est plenitudo potestatis. p. 25. n. 13.
 Iuris-

Jurisdiction territorialis Laicorum non extendit se ad res & personas Ecclesiasticas. p. 39. n. 6.

Jurisdictionis coactivæ actus qui? p. 44. n. 16. Erga Ecclesias & Clericos spectat ad Iudicem Ecclesiasticum. p. 40. n. 6. p. 44. n. 16.

Jurisdictione delegati potest, si velit Princeps, statim auferri, quando dantur avocatoriæ. p. 69. n. 6. Ordinariè tamen non auferitur, nec confertur, antequam litteræ præsententur. p. 70. n. 7.

Jurisdictionem in causa delegata recuperat Iudex, si à contracto post delegationem impedimento liberetur. p. 86. n. 3. p. 617. n. 1.

Jurisdictione si sit dubia an & quomodo eam tribuat error probabilis. p. 87. n. 1. p. 88. n. 5.

Vide Error.

Jurisdictione non potest fundari in delegato per resolutionem dubij pro se, si Rescriptum sit fallium. p. 88. n. 4. Aut causa extra potestatem committentis. ibid.

Aut defectus non possit à lege vel committente suppleri. n. 6.

Jurisdictionis suæ de dubio an & quomodo possit cognoscere Iudex. p. 88. n. 6. & seqq. *V. Iudex.*

De obiecto defectu omnis Jurisdictionis cognoscere potest Delegatus, non item Ordinarius. p. 131. n. 3.

Jurisdictionis exercitium est onus potius quam honor. p. 89. n. 7.

Jurisdictione tribuitur tantum quasi in habitu, si causa cum generalitate delegatur. p. 91.

Jurisdictionem concedens Princeps non censetur concedere merum aut mixtum Imperium. p. 92. n. 3.

Nisi concedat omnimodam, largissimam, &c. ibid.

Jurisdictione per præsentationem Rescripti acquiritur. p. 94. n. 2.

Jurisdictione delegatorum si dubia, Ordinarius non potest esse Iudex. p. 113. n. 2.

Jurisdictione consensu privatorum dari non potest. p. 139. n. 4.

Jurisdictione delegata prorogari partium consensu potest de re ad rem; non de persona ad personam. p. 139. n. 5.

Quo modo & sensu: p. 666. n. 3.

Jurisdictione pertinet ad substantiam Iudicii, p. 176. n. 1.

Jurisdictionis actus est ferre sententiam. p. 177. n. 5.

Jurisdictione Ecclesiastica non potest præscriptione acquiri à Laicis; sed per privilegium. p. 178. n. 2.

Jurisdictione Episcopalis quid comprehendat? p. 274. num. 1.

Jurisdictionem Ecclesiasticam accipiunt Episcopi à summo Pontifice. p. 411. Apostoli acceperunt à Christo cum subiectione ad S. Petrum. ibid.

Jurisdictionem exercenti Capitulo sede vacante an debeantur eius fructus? p. 443. n. 2.

Vide Capitulum, Fructus.

Jurisdictionem quandam spirituales habet saltem indirecè Abbatis, & Prioris. p. 447. n. 13. p. 746. n. 4.

Jurisdictionem qualem & quantam habeat Vicarius. Papæ & Urbis. p. 585.

Jurisdictione delegata est diversa ab Ordinaria. p. 587. n. 2. p. 613. n. 1.

Jurisdictionem qualem habeant Decani rurales. p. 587. n. 1.

Cooperatores Parochorum, ibid.

Vicarij generales. p. 587. n. 2. p. 591. n. 13.

Vicarij temporales. p. 587. n. 2.

Vicarij perpetui. p. 587. n. 2.

Magistri seu Professores in discipulos. p. 535.

num. 4.

Jurisdictione Vicarij ad specialia an sit ordinaria vel delegata. p. 12. n. 2. p. 600. n. 13.

§. Quarta. Vide Vicarium generalis.

Jurisdictione delegata etsi sit stricti Iuris, extenditur ad necessario connexa, etiam non expressa. p. 601. n. 1.

Jurisdictione involvit etiam executionem sententiæ. p. 606. n. 2.

Jurisdictione non censetur transisse in subdelegatum, nisi eà ceperit uti. p. 611. n. 1.

Jurisdictionem voluntariam potest quis exercere etiam in familiares, consanguineos, & filios. p. 622. n. 3.

Jurisdictione delegata expirat per mortem naturalem aut civilem Delegantis re adhuc integra, non item re iam cepta. p. 591. n. 14. p. 625. prin. Res cepta est, si citatio iam sit facta, p. 625. n. 1. Etsi nondum ad partes pervenerit. n. 2. Non item si delegatus tantum subdelegavit; aut citationem fieri iussit. p. 626. n. 3.

Jurisdictione subdelegati an per mortem delegati expiret. p. 626. n. 3. p. 652. n. 1. An & quomodo per depositionem vel renuntiationem. p. 652. n. 2. 3.

Vide Iudex delegatus, Subdelegans.

Jurisdictione ordinaria per mortem Principis concedentis non expirat, etsi res sit adhuc integra. p. 626. n. 4.

Aut concessa ad beneplacitum Principis. ibid.

Jurisdictione delegata ad Universitatem causarum an expiret per mortem delegantis. p. 627. n. 8.

Jurisdictione concessa an ordinaria sit vel delegata unde cognoscatur. p. 628. n. 12.

Jurisdictione an & quomodo sit indivisibilis? p. 630. num. 1.

Jurisdictionis communio parere solet discordiæ. p. 630. n. 1.

Jurisdictionalis articulus & non Jurisdictionalis quid? p. 645. n. 11.

Jurisdictione si in unam personam translata est, manet individua. p. 646. n. 12.

Jurisdictione est potestas dandi Iudicem. p. 647. n. 1.

Jurisdictione quæ suspenditur, quandoque dicitur revocari. p. 648. n. 5.

Jurisdictionis defectus in Iudice an ante vel post sententiam contestatam sit opponendus, & quomodo. p. 654. num. 2.

Jurisdictionem delegatam potest Princeps pro arbitrio revocare. p. 663. n. 5. Quomodo Ordinarius eiusque successor. n. 6.

Jurisdictione delegata est strictæ interpretationis. p. 666. n. 3.

Jurisdictionem alterius ut quis in se proroget, quid requiratur. p. 666. n. 3.

Jurisdictionem Laici in se prorogare non potest Clericus. p. 666. n. 3. Nec Ecclesiastici alieni sine consensu proprii. ibid.

Jurisdictionem non contentiosam sed voluntariam potest in se prorogare exemptus. p. 667. n. 3.

Jurisdictione delegata si cum ordinaria sit in eadem persona an possit prorogari? p. 667. n. 4.

Jurisdictione

Jurisdictionem voluntariam potest quis exercere extra suum territorium. p. 693. n. 2. Imo & contentio-
sam sed absque processu. *ibid.*
Jurisdictio ordinaria tribus modis comparari potest,
nimirum Lege, consuetudine & privilegio. p. 712.
Jurisdictio in Diocesanos potest contra Episcopum à
capitulo v. g. praescribi. p. 717. n. 2. Non tamen ei
omne jus corrigendi adimi. p. 718. n. 3.
Jurisdictio spiritualis & potestas gubernativa spiri-
tualis quomodo differant & separari possunt. p. 746. n. 4.
Jurisdictionem suam alteri subijcere si velit dominus,
possunt subditi contradicere. p. 748. n. 2.
Jurisdictio per metum extorta est ipso Jure irrita.
p. 811. n. 6.
Jurisdictionem quasi Episcopalem habent Praelati, rati-
one suae Ecclesiae plenissimo Jure exempti. p. 826. n. 2.
Jurisdictio alia est Ordinaria, alia delegata. p. 834.
n. 1. Alia cum administratione, & continet merum
vel mixtum Imperium. *ibid.* Alia sine administratio-
ne & est Jurisdictio simplex. *ibid.*
Jurisdictionem ordinariam sed simplicem tantum ha-
bens non potest laesum restituere in integrum. p. 835.
n. 4.
Jurisdictionem simplicem habent Magistri seu Pro-
fessores in suis discipulos. p. 835. n. 4.
Ius Vide Eligendi Ius.
Iuris Canonici obiectum est homo non solum in bo-
num commune, sed etiam in Deum dirigibilis. p. 1. n. 1.
Ius idem esse debet, ubi est eadem ratio. p. 12. n. 3.
Iuris quod quisque statuit in alium, eodem & ipse uti
debet. p. 17. n. 6.
Iura Principis habens potest statuta facere contraria
legibus Caesaris. p. 20. n. 4. Salvo tamen Jure alio-
rum & reservatis Caesaris. *ibid.*
Ius naturale in rebus profanis & certis interpretatur
Magistratus Laicus. p. 21. n. 5.
Ius naturale in spiritualibus & dubijs profanis inter-
pretatur Magistratus Ecclesiasticus. *ibid.*
Ius aliud scriptum, aliud non scriptum. p. 272. prin.
Ius naturale praecipuum Magistratus humanus di-
recte non potest mutare statuendo, aut dispensando.
p. 21. n. 6. Permissivum potest mutare, non contra
sed super addendo. p. 21. n. 7.
Iuris gentium praecipuum nihil contrarium statuere
potest Magistratus humanus. p. 22. n. 8. Id tamen est
potius permissivum quam praecipuum. *ibid.*
Iure naturali aut gentium acquisita difficilius per ple-
nitudinem potestatis auferri possunt quam alia. p. 23.
n. 11.
Ius acquisitum aut in re difficilius per plenitudinem
potestatis collitur, quam Ius acquirendum aut in spe.
p. 24. n. 11.
Ius in spe non censetur in rebus nostris. *ibid.*
Iure quod non possumus, censetur absolute non posse.
p. 35. n. 13.
Iuri publico non potest per pacta etiam iurata priva-
torum derogari. p. 47. n. 2. p. 435.
Iuris correctio odiosa, nec asserenda sine necessitate.
p. 55. n. 1.
Iuris scientiam profiteretur Princeps se habere, p. 55.
n. 3.

Ius dicenti extra Territorium impune non praetur.
p. 60. n. 3.
Iuris remedia non potest alicui Princeps inferior au-
ferre. p. 63. n. 1.
Iuris Canonici decisione clara in utroque foro stan-
dum, doctoribus circa legem civilem dissentientibus.
p. 104. n. 6.
Ius commune est favorabile, eiusque correctio re-
stringenda. p. 188. n. 8.
Iuri publico derogare non est cuique permissum.
p. 193. n. 3.
Iuri naturali nulla potest consuetudine derogari.
p. 193. n. 1. p. 195. n. 5. Nec Iuri divino, aut Iuri
gentium praecipivo. p. 195. n. 5.

Laici.

Laici per sua statuta non possunt derogare Iuribus
Ecclesiae. p. 19. n. 1. 2. Statuentes contra illa ipse
facto excommunicantur. n. 1.
Laici etiam de plenitudine potestatis nihil possunt
disponere de Ecclesiis & Personis Ecclesiasticis, earumq;
bonis. p. 24. n. 13. p. 25. n. 14.
Laici Praelatis Ecclesiasticis obsequi debent, non im-
perare. p. 38. n. 1. p. 37. par.
Laici non possunt facere executionem contra Cleri-
cos. p. 44. n. 16. §. *Atque haec.*
Laici non possunt Clericis privilegium, quod conce-
serunt, iure iam quaesito auferre, etiam per plenitudinem
potestatis. p. 76. n. 7.
Laicus Iudex nec principaliter, nec incidenter potest
se in res Ecclesiasticas intrinittere. p. 89. n. 6.
Laicus non est capax Beneficij. p. 97. n. 2. p. 774.
n. 3.
Laicis ab Ecclesia conceditur Ius praesentandi, non
eligendi. p. 228. n. 3. Cur? p. 236. n. 18.
Laicis non competit Ius nominandi ad Praelaturas,
nisi ex speciali commissione vel privilegio Pontificis.
p. 229. n. 5. p. 234. n. 14.
Laici olim ad electionem Episcopi admissi, quo mo-
do? p. 234. n. 13. p. 273. n. 5. p. 370. n. 1. Secun-
dum hodiernam praxim patroi quidem ad Electionis
tractatum admittendi. p. 370. n. 2. Explicatur Mol.
ibid.
Laicis potest competere Ius eligendi Praelatum Eccle-
siasticum ex solo Pontificis privilegio. p. 234. n. 14.
p. 307. n. 3. Non ex consuetudine etiam immemoria-
li. p. 235. n. 15.
Laici Ius conferendi beneficia non possunt praescribere.
ibid.
Laici pœnis Canonice subiecti sunt, si electionem, col-
lationem, institutionem aut destitutionem sibi arrogent
aliter, quam ex privilegio. p. 236. n. 15.
Laicorum autoritate facta electio, collatio, & institu-
tio est irrita; & acceptans est excommunicatus, & de-
ponendus. p. 236. n. 16.
Laicus in Rom. Pontificem valide potest eligi. p. 247.
n. 4.
Laicis potestas eligendi Praelatum non potest committi
per compromissum. p. 263. n. 1. Nec per pactum aut
transactionem. p. 370. n. 1.
Laicali potestate electus non potest electione eius
cassata iterum eligi. p. 270. n. 2. p. 280. n. 1.

Legatus Pontificis quibus possit delegare causas Ecclesiasticas judiciales. *Vide* Delegatus. p. 161. n. 1.
 Legatus interpretatur dubium Rescriptum sui Principis. p. 210. n. 3.
 Legatus Pontificis confirmare potest electos Abbates exemptos. p. 239. n. 3.
 Legatus olim potuit dispensare, ut ante Novitiatum annum absolutum fieri posset Professio; hodie non item. p. 335. n. 5.
 Legatus nunquam potuit dispensare, ut quis ante Professionem eligeretur Abbas. p. 335. n. 5.
 Legatus in necessitate potest tempus vacationi concessum restringere. p. 340. n. 3.
 Legatus seu Nuntius non à Latere non potest Prælati exempti aut Episcopi Electionem confirmare. p. 440. num. 8.
 Legatus debet suo etiam damno honorem principalis veri. p. 460. n. 3.
 Legatus Apostolicus non potest dispensare, ut filius legitimus patri immediate in beneficio succedat. p. 556.
 Legatus representat Principalem, sed non æquè honorandus. p. 614. n. 3.
 Legatus Pontificis facta delegatio intuitu suæ dignitatis non transit ad successorem. p. 619. n. 6.
 Legatus Apostolicus ut quoad specialem facultatem ei fides habeatur, debet eam exhibere. p. 653. n. 1.
 Legatus Apostolicus ministerium nudum sibi à Papa commissum potest exercere per alium. p. 670. n. 4.
 Legatus Apostolicus ad gubernandam Provinciam missus habet potestatem ordinariam. p. 687. Non item missus ad certum negotium. *ibid.*
 Legatus Apostolicus est triplex, videlicet à latere, non à latere, & Natus. p. 687. n. 1.
 Legatus generalis potest rescindere delegati specialis acta contra formam mandati. p. 689. n. 2. Potest & eiusdem acta confirmare; quo sensu? n. 3.
 Legatus Apostolicus delegatus specialis cogere potest ad suæ sententiæ executionem. p. 689. n. 4. Potest obstantem coercere censuris. *ibid.*
 Legati potestas pendet à Voluntate Pontificis quoad omnia. p. 691. n. 4.
 Legato nulli credendum de Mandatis Principis nisi exhibitis litteris. p. 691. n. 5. Quandoque aliud suadet decorum. *ibid.*
 Legatus Apostolicus debet & potest examinare electionem Episcopi. p. 691. n. 1. Debet examen & informationem super illa mittere ad Pontificem. *ibid.*
 Legatus ad plures provincias simul si existat in una, potest exercere Jurisdictionem erga alias. p. 693. n. 1. Dilectum quoad hoc inter ipsum & Archiepiscopum. p. 719. n. 1. Sicut omnino extra terminos suæ Legationis potest exercere Jurisdictionem voluntariam. p. 693. n. 2. Non item contentiosam. *ibid.* Nisi absque processu vel cum facultate Ordinarii. *ibid.* Potest constituere in aliquibus provinciis Vicarium. p. 695. n. 1.
 Legatus Apostolicus potestas suspenditur, si ad eundem locum alius dignior mittatur. p. 694. n. 2.
 Legatus Apostolicus non censetur revocatus, si alius similis ad eundem locum mittatur. p. 694. n. 2.
 Legatus non à latere potest à Censura Canonis absol-

vere suos Provinciales. p. 695. n. 2. Et quidè ex officio & Iure ordinario. p. 724. prin. Potest hoc alteri delegare. *ibid.* n. 1. Potest autem absolvere & extraneos in provincia delinquentes. p. 695. n. 2. Et Provinciales, extra delinquentes. *ibid.* An & extraneos ex solo consensu suorum Ordinariorum? *ibid.*
 Legatus Apostolicus post egressum ex provincia non potest delegare. p. 696. n. 1. Et antea delegati ab illius Jurisdictione tunc expirat, re integra. p. 695. par. Ante accessum ad provinciam etiam non potest delegare, nisi in necessitate. p. 696. n. 1.
 Legati Apostolici potestas finitur, cum tempore, ad quod est datus. p. 696. n. 3.
 2. Per revocationem. *ibid.*
 3. Per egressum ex provincia. n. 1. 3.
 4. Quoad negotium dubium per relationem illius ad Papam. n. 3.
 5. Per mortem eius. *ibid.*
 Legatus Apostolicus in accessu & recessu Provinciam defert insignia Legationis. p. 696. n. 2. Potest populo per vias benedicere. *ibid.*
 Legatus potest statuta condere ex se perpetua. p. 696. n. 4. Non tamen contra Ius commune. n. 5.
 Legatus non potest vi legationis conferre beneficia. p. 697.
 Legati Officium est personale & non habet Successorem. p. 696. n. 3.
 Legati delegatus ipsa citatione perpetuat Jurisdictionem. p. 696. n. 6. An & executor? p. 698. n. 1.
 §. *Quæritur.*
 Legatus habet Jurisdictionem simpliciter ordinariam. p. 697. n. 1. Non expirat morte legationis Pontificis. *ibid.* Aliquo modo tamen est extraordinaria. n. 2.
 Legatus Cardinales non possunt sede vacante revocare. p. 697. n. 3. Nisi gravi de causa. *ibid.*
 Legati habent in suos subditos imperium & mixtum. p. 701. n. 3. Quæ pœnâ possunt vel non possunt eos afficere? *ibid.* Quomodo possunt brachium seculare invocare, & illud vicissim adjuvare. n. 4. & seqq.
 Legatus à Latere.
 Legatus etiam à Latere non potest facere Translationem Episcopi, sine speciali mandato Pontificis. p. 214. n. 6. p. 689.
 Legatus à Latere ejusque potestatem habens potest confirmare Electionem Episcopi vel Prælati exempti. p. 355. n. 5. p. 440. n. 2. p. 692. n. 1.
 Legatus à Latere non potest tempus à Iure concessum pro electione faciendâ restringere nisi in necessitate. p. 340. n. 3.
 Legati à latere delegatus an possit subdelegare? p. 643. n. 7.
 Legatus à latere habet Jurisdictionem etiam in exemptos nisi quoad speciatim reservata. p. 688. n. 3. Non item alij Legati. *ibid.*
 Legatus à latere vi generalis delegationis non potest expedire specialiter reservata Pontifici. p. 689. par. p. 695. n. 1.
 Legati à latere potestatem absolvendî à censura Canonis præscriperunt per consuetudinem immemorialem. p. 690. n. 3. Et possunt absolvere quoscunque ab egressu ex Vrbe usque ad reditum. p. 695. n. 1. Ex

Laici non possunt se immiscere tractatui electionis. p. 273. n. 5. advocari tamen possunt & adesse ut defensores. n. 6. Quamvis neque hoc ordinariè permitrendum. p. 380. n. 1.

Laicis concedit Ecclesia Jus præsentandi tantum ex fundatione, extructione aut dotacione. p. 297. n. 3. Imo & ex præscriptione. p. 298. n. 4.

Laicorum violentià celebrata electio potest cassari. p. 301. n. 1. Imo ipso Jure est irrita, si electores consenserint. ibid.

Laicos electioni se immiscere spatiantur Capitulares poenas Canonicas incurrunt. p. 301. n. 1.

Laicus si electioni Ecclesiasticæ interponat Appellationem, ea est frustranea. p. 306. par.

Laicæ potestatis abusus facta electio est ipso Jure irrita. p. 350. n. 3. Quid hoc sit? n. 2. Neque iuvat consuetudo etiam immemorialis. n. 3.

Laici si ad Electionem concurrant cœligendo, vel libertatem impediendo, est ea ipso Jure irrita. p. 380. n. 1. Idque probabiliter, licet Clerici ex metu tantum consentiant, in Laicos. p. 381. n. 1. Non item si nullo modo consentiant. p. 380. n. 1. Quinam per Laicos intelliguntur? p. 381. n. 2.

Laici Religiosi Jus eligendi possunt acquirere per consuetudinem immemorabilem. p. 381. n. 2. Non item Laici seculares. p. 382. n. 3.

Laicus item potest super hominem dare benedictionem privatam. p. 493. n. 12.

Laici non possunt sine dimissorijs ad alium Episcopum pro ordinibus accedere, etsi proprius sit suspensus. p. 522. n. 1.

Laicus non potest esse Vicarius temporalis Beneficij curati. p. 529. n. 3.

Laicus, etsi Patronus sit, non potest conferre aut instituire ad beneficia; sed tantum præsentare. p. 532. n. 2.

Laicus secundas nuptias invalidè contrahens non est bigamus. p. 567. n. 1. Contrahit tamen irregularitatem indispensabilem. p. 568. n. 2.

Laicus potest esse Episcopi Vicarius Generalis in temporalibus. p. 588. n. 4.

Laicos in crimine hæresis potest Iudex Ecclesiasticus capere & incarcerare. p. 731. n. 3. An & in alijs criminibus fori Ecclesiastici aut mixti? ibid.

Laicus potest esse Procurator etiam in causis spiritualibus. p. 799. n. 1.

In Laicum compromittere possunt Clerici in causis temporalibus. p. 849. n. 4. Non item in spiritualibus. p. 852. n. 1. Nisi ex plenitudine potestatis Papalis. n. 2. Vel nisi adiunctus sit Clerico. p. 853. n. 2.

Latinus.

Latinam linguam si usu didicerit Episcopus tolerari potest. p. 538. n. 1.

Latini non possunt à Græcis extra tempora ordinare solitis recipere Ordines. p. 510.

Latina Ecclesiæ subditi non possunt in vicina Græca communicare sub fermentato. p. 510.

Latinus Sacerdos potest celebrare ritum Græco in peregrinatione per terras Orientales. p. 510.

Laudum.

Laudum est sententia Arbitri voluntarij. p. 844. n. 4.

Ab eo non potest appellari sed tantum reclamari. n. 5. Reclamationi huic renuntiare in compromittendo est prohibitum. p. 854. n. 3.

Laudum iniquum aut dolosè datum non est observandum. p. 846. n. 2. p. 853. n. 5. Vbi nec, si Simonia, eam pravitatem contineat. p. 846. n. 3. Aut quodvis aliud peccatum. ibid.

Laudum Ecclesiæ damnosum non valet. p. 847. n. 7. Eius executioni Prælati se potest opponere. ibid.

Laudum de Jure communi non possunt dicere faminae. p. 848. par. n. 1. Nisi alicubi ex consuetudine. ibid.

Vel compromisso. p. 849. n. 2.

Laudum dicere an possint feminae? p. 848. n. 1. 2.

Laudum forminae, si partes iuratae in eam compromiserunt, stare debent. p. 849. n. 3. Non visententiae sed vi pacti iurati. ibid.

Laudum super pluribus articulis dictum si quoad unum sit irritus vel irritandum valet quoad alios non connexos. p. 849. n. 1.

Laudum de ijs tantum dici potest, super quibus compromissum est. p. 851. n. 4.

Laudum ex omologare est illud approbare. p. 853. n. 4. Ad approbandum non requiritur in Jure Can. aut conscientia subscriptio. ibid.

Laudum iniquo si intra decennium reclamet compromittens, debilitatur actio contra eum. p. 853. n. 5.

Reclamatio hæc destinanda est ad adversarium; ibid. Vel ad Iudicem reclamantis. ibid. Elapso decennio non licet amplius reclamare. ibid. Nec potest peti reductio ad Arbitrium boni viri. p. 860. n. 4. Competit tamen læso exceptio erroris, doli, metus, &c. p. 861. n. 4.

Laudum expressè vel tacitè approbatum est indissolubile servandum. p. 853. n. 4.

Laudum Arbitri si quis se statutum iuravit, ad quid tenetur. p. 854. n. 11. & seqq. Si & sub poena; sufficit, si poena solvatur. p. 855. n. 14.

Laudum Arbitratoris an, & quomodo reduci possit ad arbitrium viri boni? Vide Arbitramentum.

Legatum.

Legato v. g. vino cum alijs dulcibus censetur legata tantum dulcia, quæ sunt parabilia. p. 93. n. 3.

Legatum factum Sanctis censetur factum eorum Ecclesiis. p. 93. n. 3.

Legatum valet, si in Legatarij nomine aut cognomine erit, sed de persona constat. p. 134. n. 2.

Legatum pecuniarum in hac v. g. Arca est irritum, si in ea nulla sit pecunia. p. 133.

Legatà servi electione semel tantum optare possunt. p. 226. n. 3.

Legati pro pauperibus partem accipere pauper ex duobus Executoribus potest cum consensu alterius. p. 320. n. 3. An & quomodo si unus tantum sit executor, & si ipse pauper? ibid. §. 364.

Legatum communiter sit intuitu personarum, non dignitatis. p. 617. n. 1.

Legari etiam Clericis potest res litigiosa. p. 843. n. 6. & 7. Quo casu non legatarius sed hæres prosequitur litem. n. 6.

Legatus.

Legati non violandi. p. 226. n. 3. 4. Idone ex Jure gentium. p. 295. n. 10.

Legatus.

Officio & Iure Ordinatio. p. 724. princ. Possuntque id alteri delegare. p. 724. n. 1. Præscriptio hæc est sicut aliud privilegium reuocabilis. p. 690. n. 3.

Legatus maximè à latere æquiparatur Proconsuli. p. 643. n. 7. p. 693. n. 1. p. 697. Ab isto ad illum valet argumentum. p. 696. n. 1.

Legatus à latere potest in sua provincia conferre beneficia. p. 697. Etiam exempta & exemptorum. p. 688. n. 4. In consilio Patrono Ecclesiastico, non item Laico. p. 692. n. 1. p. 693. n. 3. An vacantia in sex mensibus iuxta Concordata non Papalibus. n. 2.

Legatus à latere si mittatur ad provinciam, tunc in ea inferiorum Legatorum potestas suspèditur. p. 694. n. 2.

Legatus à latere non debet exercere Jurisdictionem in loco, ubi est Pontifex. p. 694. n. 1. Summum post Papam gerit in Provincia imperium. p. 697.

Legatus à latere potest beneficia vacatura suæ collationi reservare in favorem certæ personæ. p. 698. n. 1. Ius expectativæ non potest ulli tribuere. ibid. pendente una reservatione in Ecclesia aut alicuius beneficijs non potest facere aliam. p. 698. n. 2.

Legatus à latere non potest conferre aut sibi reservare beneficia electiva. p. 699. n. 1. Nisi sint devoluta ad Papam. ibid.

Legatus à latere non potest conferre beneficia in extra. Ad Regimen Pontifici reservata. p. 699. n. 2.

Legatus à latere an & quomodo Resignationis acceptationem aut collationem beneficijs committere possit alteri, vel ipse facere. p. 699. n. 3. & seqq.

Legatus à latere invalide confert beneficium ei, qui de alio quod ante habuit, in impetratione non meminit. p. 700. Nisi conferat ex motu proprio. ibid. Discrimen quoad hoc inter illum & Ordinarium. ibid.

Legati à latere potestas in conferendis beneficijs est extraordinaria & restringenda. p. 700.

Legatus Natus.

Legatus Natus non potest vi legationis absolvere etiam subditos à Censura Canonis. p. 644. par.

Legatus Natus sit hoc ipso, qui Archiepiscopatum cum hac dignitate connexum obtinet. p. 687. n. 1.

Legatus Natus est Archiepiscopus Salisburgensis, Cantuariensis, Pisani, Rhemensis & Pragensis. p. 687. n. 1.

Legislator.

Legislator pro suo arbitrio potest valide abrogare leges. sed non semper licite. p. 56. n. 10.

Legislatoris mens & non præcisè Verba attendenda in Legibus. p. 437. n. 4.

Legitimitas Vide Illegitimus.

Legitimitas filiorum est odiola. p. 24. n. 11. Quomodo tamen amplam habeat interpretationem. p. 557. n. 3.

Legitimitas filiorum ad hæreditatem est difficilior mortuo parente, quam vivo. p. 24. n. 11.

Legitimitas Filij ad feuda, maioratus, & fidei commissa fieri potest à principe cum præiudicio agnatorum. p. 24. n. 11.

Legitimare potest Comes Palatinus, sed ordinariè tantum sine præiudicio aliorum. p. 25. n. 15.

Legitimare princeps Laicus non potest ad ordines, Pontifex non solet ad civilia. p. 545. n. 1.

Legitimitas & dispensatio cum illegitimo plurimum differunt. p. 557. n. 1. & seqq.

Legitimitas quoad civilia non succedit in paterna Nobilitate aut feudo. p. 557. n. 2.

Legitimitas quoad Ecclesiastica indiget nova dispensatione ad Episcopatum vel Cardinalatum. p. 557. n. 2. Lex.

Vide *Canones, Consuetudo, Dispenfatio, Extensio, Interpretatio, Jus, Rescriptum, Statutum*

Lex observanda ab omnibus, qui sunt unius communitatis, vel saltem unius in eâ generis. p. 5. n. 1. 3. Est enim commune pluribus præceptum. n. 4. Neque Leges & Canones personales sunt proprie Leges aut Canones. ibid. Legibus Ecclesiasticis non obligantur catechumeni, alijque non baptizati. p. 5. n. 2. Obligantur tamen hæretici. ibid.

Legis rationem proprie non habet Privilegium quâ tale. p. 5. n. 5. Nec Rescriptum. n. 6.

Leges ecclesiasticæ circa materiam ecclesiasticam sunt ab omnibus, etiam laicis observandæ. p. 6. n. 7. p. 49. n. 1. His contrariæ Leges civiles sunt etiam in foro civili abolitæ. p. 6. 7. §. Quod si

Leges civiles in materia politica, de qua nil aliud canones, servandæ sunt etiam in tribunali ecclesiastico. p. 6. n. 8.

Leges civiles feruntur per potestatem à Deo datam. p. 6. n. 9.

Lex ecclesiastica iudicari debet decisis per eam casus politicis, si in Iure civili sit dubius. p. 6. n. 10. p. 104. n. 6.

Leges non dedignantur sacros Canones imitari. ibid.

Lex ecclesiastica & civilis in materia politica si sint contrariæ, servandæ utraq; in suo foro. p. 6. n. 11. p. 860. n. 3. Maximè quoad ordinationem Iudicij. p. 6. n. 12. p. 860. n. 3.

Legibus quomodo teneatur Iudex conformiter iudicare? p. 7. n. 13. & seqq. Vide Iudex.

Lex extendit se ad futura non ad præterita. p. 91. n. 2. p. 50. n. 4. & seqq.

Lex, quæ solum est obligatoria, nec ad culpam nec ad poenam adstringit invincibiliter ignorantes. p. 9. n. 7. p. 59. n. 1. & seqq. Adstringit autem eoldem imitato-ria. ibid. §. Secus.

Legis publicæ ignorantia non præsumitur. p. 10. n. 4. Maximè si sit Lex naturalis. n. 6. Probari potest quatuor modis. n. 4. §. Verum tamen. Et semiplena probatio Iuramento suppleri. n. 5. Vide Ignorantia.

Lex Imperatoria præsumitur nota post duos menses à promulgatione in provincia. p. 10. n. 4. §. Verum tamen de Lege Pontificis & Inferiorum quoad hoc est tempus arbitrarium. ibid.

Lex Mosaiica connexa est cum Sacerdotio. p. 11. princ.

Legis extensio alia extensiva, alia comprehensiva. p. 12. n. 4.

Legis præcipuum est Mens seu Intentio Legislatoris, ibid.

Lex ob adæquatæ rationis identitatem semper & ubique extendi potest ac debet comprehensivè. p. 12. n. 5. Extensivè autem intra Iudicium quidem. p. 13. n. 6. Non tamen extra Iudicium. n. 7. Nisi in ordine ad executionem à Legi. ibid. Vide Extensio.

Leges.

Leges sunt hominibus bonæ & utiles. p. 13. princ.
 Lex est *reia ratio agendorum*, publica potestate
 Communitati denuntiata, cum voluntate eam perpetuo
 obligandi. p. 14. n. 1.
 Leges humane obligant sub peccato. *ibid.*
 Legem qui potest ponere, potest & poenam addere.
 p. 16. n. 1.
 Lex si sit aut fiat irrationabilis vel damnosa, est nulla.
 p. 16. n. 3.
 Lex inæqualiter obligans, qui sunt æqualis iuris, est
 iniqua. p. 17. n. 4. Nisi rationabilis causa aut necessitas
 interveniat. p. 18. n. 7.
 Legem patere, quam ipse tuleris est Catois dictum,
ibid.
 Legibus suis per se directe obligantur Magistratus mi-
 niores, non item maiores. p. 17. n. 5.
 Legem aut statutum condere non potest Communitas,
 que caret iurisdictione. p. 19. n. 3. Sed illa, quæ
 habet. 20. n. 4.
 Legem interpretari non est mutare aut addere. p. 21.
 n. 1.
 Legem naturalem quis & quomodo possit interpreta-
 ri, vel mutare? p. 21. n. 5. & seqq. *Vide fus.*
 Legem Superioris tollere aut dispensare non potest
 Inferior. p. 21. n. 6.
 Lex positiva perficit naturalem, ut ars naturam. p. 21.
 n. 7.
 Legibus Reipubl. Sententiam contrariam ferre non
 potest Princeps absque iusta causa. p. 23. n. 10.
 Lex civilis Basilij Patrij de rebus Ecclesiæ non alien-
 andis fuit in Romana synodo irrita declarata. p. 37. par.
 Leges Civiles de Ecclesijs, rebus & personis Ecclesiasti-
 cæ specificè disponentes licet in favorem nullam ha-
 bent vim. p. 38. n. 1. & 5. Nisi sint tantum privilegia-
 tiæ. n. 2. Vel à Pontifice, aut generali Ecclesiarum
 usui approbatæ. n. 3.
 Leges civiles de rebus Ecclesiasticis canonizantur, si
 à Pontifice allegantur; non item si à solo Gratiano.
 p. 39. n. 3.
 Leges civiles generatim latæ, si sint ex suo obiecto
 onerosæ, Ecclesijs, res & personas Ecclesiasticas non
 comprehendunt. p. 39. n. 4.
 Legibus civilibus generatim latæ & ex obiecto non
 onerosis etiam Clerici obligantur directive. p. 42. n. 11.
 Non item coactive. p. 44. n. 16.
 Lex indifferens ad onus & commodum non coactur
 esse ex obiecto onerosa. p. 42. n. 12.
 Leges Civiles, quas approbant SS. Canones, sunt ma-
 xime communes & Imperatoriæ, non particulares.
 p. 42. n. 13.
 Lex debet esse clara & non ambigua. p. 49. n. 2.
 Legem autoritative interpretari est Principis. p. 50.
 n. 3.
 Lex nominative de præteritis lata extendit se ad illa.
 p. 50. n. 3. Nisi iam sint aliquo modo decisa; n. 4.
 Vel pendente sub Iudice appellationis, *ibid.* Imo et-
 iam primæ Instantiæ, *ibid.* Quod si expressè de lite
 pendente meminert, ad illam quoque extenditur, *ibid.*
 §. *Limitari.*
 Lex merè declarativa, si sit absolute lata, est exten-
 denda etiam ad præterita. p. 51. n. 6. p. 260. 20.

Lex quænam sit declarativa colligitur ex verbis; ma-
 xime ex materia & ratione legis. p. 51. n. 6. §. *Quæ-
 nam.*
 Lex declarativa si Veteri adiungat novam poenam vel
 poenæ extensionem, non est quoad hæc referenda ad
 præterita. *ibid.* §. *Locutus.*
 Lex novam Testamenti formam præscribens an ex-
 tendatur ad præterita. p. 52. n. 9.
 Lex dispositiva absolute lata non extenditur ad præ-
 terita, nisi illa quæ executionem nondum sunt consecuta,
 p. 53. n. 10. Eandem tamen cum futuris rationem
 habent. *ibid.* §. *Requiritur.* Exemplum de rationi-
 bus à Religioso Testamento executore reddendis. *ibid.*
 De promissione pro beneficio vacaturo. *ibid.*
 De debitore moroso. *ibid.* §. *Aliud.*
 De Professione Novitiorum. *ibid.*
 De laborantium aut docentium privilegio.
ibid. §. *Requiritur.*
 Lex in præteritum aliquid indulgens, in futurum ve-
 rat. p. 53. n. 11.
 Lex Principis posterior in quantum priori contraria
 ipso facto absque omni eius mentione abrogat illam.
 p. 54. n. 1. Vti & consuetudinem generalem. p. 56. n. 6.
 Lex concilij generalis semper habet tacitam clausu-
 lam derogatoriam posterioris legis contrariæ p. 56. n. 7.
 Vt ei derogetur, debet posterior habere clausulam de-
 rogatoriam. *ibid.* Sufficit autem clausula generalis.
 p. 120. n. 5. §. *Est tamen* ad derogandum tamen Legi
 Concilij generalis novissimi requiritur clausula déroga-
 toria specialis p. 56. n. 8. Imo etiam nulla si mens legis-
 latoris aliunde satis appareat. n. 9. p. 120. n. 5. §. *Secundo.*
 Lex expressè habens clausulam derogatoriam poste-
 rioris contrariæ nunquam tollitur per hæc sine eius spe-
 cificæ mentione. p. 119. n. 5.
 Lex continens expressè clausulam derogatoriam Re-
 scriptorum non derogatur per illa, nisi cum speciali eius
 mentione. p. 56. n. 9. §. *Sed neque.*
 Legem Reip. adhuc utilem potest Legislator pro ar-
 bitrio abrogare validè. p. 56. n. 10. Non item licitè.
 p. 57. n. 10.
 Lex communis non derogat contrarijs particularibus
 statutis aut consuetudinibus, nisi id exprimat. p. 57.
 n. 11. Nec privilegij corpori Iuris non insertis. p. 58.
 n. 16.
 Lex communis cum clausula generali: *Non obstante
 quocunque* tollit omnia contraria particularia statuta
 aut consuetudines, &c. p. 57. n. 12.
 Lex si damnet contraria statuta & consuetudines ut
 irrationabilia, ita tollit, ut nequidem reintroduci pos-
 sint. p. 57. n. 12. Idem est, si quid prohibeatur, ut per
 se illicitum. *ibid.* Maxime à SS. Canonibus. *ibid.*
 §. *Dixit.*
 Lex comuni per aliam contrariam abrogatà tollun-
 tur etiam statuta particularia ei similia. p. 58. n. 15.
 Legis aut statuti censuram an & quomodo incurrant
 ignorantibus? p. 59. n. 1. Et seqq. Vide Ignorantia.
 Lex & statutum tendit immediate in locum eique
 cohæret. p. 60. n. 3. Præceptum in personam. *ibid.*
 Legi generali derogat Lex specialis sive ante sive po-
 stea lata. p. 65. n. 5.
 Legi generali contrarium Rescriptum Iustitiæ ob-
 reptium.

reptitum p. 65 n. 6. p. 68 n. 4. Nisi faciat aliquam eius mentionem. p. 120 n. 5. §. *Nunc.* Vel aliunde satis constet de mente concedentis. p. 56 n. 9. §. *Sed neque.*

Legi generali derogat Privilegium speciale. p. 65 num. 7.

Lex Pontificia universalis si alicubi ob speciales causas sit inconveniens, ibi non obligat. p. 72 n. 2.

Legum anteriorum custos esse debet successor. p. 120 n. 5. Nec presumitur eas ignorare. *ibid.*

Leges aliquæ habent expressè clausulam derogatoriam alterius futuræ; aliæ tantum tacite. p. 120 n. 5. §. *Est tamen.*

Legi tacitam tantum habenti clausulam derogatur per clausulam generalem, vel ex certa scientia, motu proprio. p. 120 n. 5. §. Secundo. Non item Legi expressam habenti clausulam. *ibid.*

Leges anteriores expedit subinde in bonum Reipubl. mutari. p. 161. prin.

Legum interpretis optima est consuetudo. p. 186 n. 3.

Legis vim habet consuetudo. p. 189 n. 1. Quid ad hoc requirat. p. 172 n. 1. & seqq. *Vide* Consuetudo.

Lex abrogatoria quomodo differat à consuetudine contra Jus. p. 190 n. 3.

Lex positiva per contrariam rationabilem & præscriptam consuetudinem aboletur. p. 193 n. 1. Et quidem omnis tam Ecclesiastica quam civilis. p. 195 num. 5.

Lex Naturalis & divina per nullam consuetudinem abrogari potest. p. 195 n. 5.

Lex generaliter posita est generaliter accipienda. p. 203 n. 1.

Leges aliquæ humanæ non possunt per consuetudinem abrogari. p. 203 n. 1.

Lex Pontificis solemniter promulgata statim obligat singulos, qui undecunque id certo norunt. p. 210 n. 3.

Legem dubiam interpretatur Index. p. 210 n. 3.

Legis & cuiusvis constituti auxilium frustra imploreat, qui delinquit in legem. p. 295 n. 6.

Legis Verba debent aptari menti Legislatoris. p. 335 n. 3. Mens colligitur ex ratione in lege expressa. *ibid.*

Lex lata in facientem non comprehendit parantem se ad faciendum. p. 399 n. 3.

A Legis Verbis non recedendum, nisi manifestum sit aliud sensisse Legislatorem. p. 413.

Lex exorbitans non debet ob similitudinem rationis extendi ad similia. p. 444.

Lege in divina quomodo dispensare possit Pontifex? p. 454 n. 8.

Lex humana quomodo dici possit etiã divina? p. 455 num. 9.

Legi adiecta ratio ubi est eadem, ibi censetur idem Jus. p. 671 n. 5. *Vide* p. 12 n. 4. & seqq.

Lex Iurisdictionalis in Episcopatu quid involvat? p. 721 n. 2. Quid Lex Diocesana? n. 3. Ad utramque ratione Parochiæ incorporatæ obligantur Monasteria etiam exempta. p. 720 n. 1.

Legis non Diocesanae sed Iurisdictionalis est poenam pecuniariam imponere. p. 722. par.

Legis violandæ causa sufficiens non est bonum ali-quod inde oriturum. p. 728.

Leges aâ obligent cum periculo gravis mali. p. 814. princ. p. 815 n. 4.

Lex irritans.

Lex irritatoria debetè promulgata operatur etiam contra invincibiliter ignorantem. p. 9 n. 3.

Lex irritans seu irritum declarans extendit se ad præterita. p. 52 n. 7.

Lex irritans seu irritum faciens rescindendo extenditur etiam ad præterita. p. 52 n. 8. Non item irritans seu irritum faciens impediendo. *ibid.*

Lex irritans non est semper poenalis. p. 148 n. 3.

Lex irritans actum non trahitur ad præterita. p. 225 num. 2.

Lex poenalis.

Leges merè poenales non obligant sub peccato. p. 14 n. 1. Quomodo dignoscantur? *ibid.*

Legis poenalis Verba intelligi debent cum effectu. p. 95 n. 3. p. 399 n. 3.

Lex in poenali Verbum *Caveat* significat privatorem ipso facto incurram. p. 95 n. 6.

Lex poenalis si casus aut personas habeat exemplarum causa expressas, extenditur ad similes. p. 261 n. 1. p. 437 n. 6. Dubium, an sint exempli causa, resolvendum à Principe. p. 437 n. 6.

Lex poenalis quibus in casibus possit ob identitatem vel maioritatem rationis extendi. p. 352 n. 8.

Lex etiam in poenali mens legislatoris præcipue attendenda, & non præcisè Verba. p. 437 n. 4.

Lex poenalis ob similitudinem rationis non extendi debet ad similia, nisi necessitas cogat. p. 444.

Lex poenalis ob identitatem rationis non est extendenda ad casum non expressum. p. 516. p. 522 n. 2.

Lex poenalis non comprehendit Nepotes nomine filij. p. 546 n. 3.

Liberi

Liberi quandoque puniri possunt ob delictum parentum. p. 192 n. 7. p. 214 n. 5.

Liber.

Libera persona non potest possideri. p. 299 n. 6. p. 300. cod.

Libertatis in causa non potest assumi Arbitr. p. 835 n. 9. & 10.

Libellus.

Libellum scribentis error parti non nocet. p. 83 n. 7.

Libellus de Possessione etsi etiam meminerit Proprietatis, nihil obest. p. 84 n. 3.

Libelli conclusio, non narrata attendenda. *ibid.*

Libello in eodem cumulari potest Iudicium possessorium & petitorium. p. 115 n. 2.

Libellus articulatus quid? p. 378 n. 5.

Libellus contra Monasterium debet exprimeri & Abbatem & Conventum. p. 578 n. 1.

Libellum alternativum porrigere potest *laicus Minor*, si dubitet de nullitate contractus. p. 833 n. 2.

Liberalitas.

Liberalitas est propria Principum. p. 91 n. 1.

Libertus.

Liberti an si in patronam sub poena compromiserint, teneantur arbitrium eius servare & poenam solvere. p. 848. par.

Libri.

Litros h. e. eticos legendi p. vilegium non amittitur per non-usum. p. 494. n. 18.

Licentia.

Licentia n. d. est aliud quam dispensare. p. 440. n. 2.

Litigans.

Litigans ubi finienda, ubi coepta. p. 94. n. 1.

Litigans non contestata ordinariè non recipiendi testes, nec sententia definitiva ferenda. p. 97. n. 1.

Litigans forenses an & quomodo suscipere possit Societas I. s. v. p. 106. n. 8.

Litigans de re modica ablegat Iudex in patriam litigantium. p. 119. n. 1.

Litigantes de beneficiis possunt à Pontifice, imo & ab Episcopo ad compositionem cogi. p. 276. n. 1. p. 377. num. 1.

Litigans sine contestatione processus ordinarius non subsistit. p. 377. n. 5.

Litigans contestari non est quibusvis Adversarij positionibus respondere. p. 378. n. 5.

Litigans contestatio in quo consistat? ibid.

Litigans cedere ante latam sententiam semper quis potest. p. 378. n. 8.

Litigans cedere, nisi aliud exprimat, censetur etiam luri renuntiare. p. 378. n. 8.

Litigans cedere non potest, qui non habet Ius alienandi. p. 378. n. 8.

Litigans instituta præter Actorem & Reum alij etiam, quorum interest, adesse possunt. p. 392. n. 2.

Litigans etiam non contestata procedi potest contra contumacem in causa beneficiaria. p. 393. n. 5.

Litigans finienda tempus à lure constitutum est triennium. p. 605. n. 2. Non potest prorogari à partibus. ibid.

Litigans contestatione an citatione censetur res esse coepta? p. 625. princ. n. 2. p. 795. n. 5. Vide Citatio.

Litigans iam contestata si Adversarius fiat familiaris Iudicis, potest iste ut suspectus recusari. p. 639. n. 1.

Litigans ante contestationem potest opponi defectus Iurisdictionis. p. 654. n. 2. Si post, debet probari. ibid.

Litigans si excommunicationem per abusum absolutionis denuò contrahit, non est ante finem litis absolvendus. p. 707. n. 2.

Litigans si habere non possit Advocatum, dandus est ei à Iudice ex officio. p. 734. n. 2.

Litigans contestatione an & quomodo opus sit, si Iudicis officium imploretur. p. 735. n. 3.

Litigans non possunt à Iudice ad Transactionem cogi p. 757. n. 2. Nisi timeatur Reip. turbatio. ibid.

Vel causa sit valde intricata. ibid. Vel principis dispositioni subiecta. ibid.

Litigans super beneficio potest quidem Pontifex sed non solet ad Transactionem cogere. p. 761. n. 3.

Litigans transactio finire inter Christianos valde consuetum. p. 769. n. 1.

Litigans beneficiaria potest amicabiliter componi, dato etiam munere, sed absque prævio pacto. p. 775. n. 1.

At & quomodo transactio? ibid. Vel dando aliquod temporale ob bonum concordia. n. 2. Vel dando aliud beneficium aut pensionem spiritualem. n. 3.

Litis prosecutio quomodo possit ab uno transferri in alium. p. 801. n. 3.

Litigiosa res est, de qua litis iam coepta est. p. 840. n. 4. p. 842. n. 5. Quando nam censetur coepta? ibid.

Litigiosa rei alienatio est ipso Iure irrita. p. 840. n. 4. Nisi fiat per ultimam voluntatem seu legatum. p. 842. n. 6. Quo casu non legatarius sed hæres prosequitur litem. ibid. Quæ sit pœna alienantis vel acceptantis rem litigiosam? p. 840. n. 4.

Litigiosa rei alienatione non impeditur processus. p. 842. n. 4.

Lites & actiones personales Clericis legari possunt. p. 842. n. 7.

Lites & actiones personales possunt Clerici etiam emere. p. 842. n. 8. Modo dolus absit & in Iudicium non sint iam deductæ. ibid. Dedeceet tamen eiusmodi emptio. n. 9.

Litigantes possunt causam suam arbitris committere. p. 845. n. 1. Quando nam etiam debeant? ibid.

Litteræ. Vide Rescriptum.

Litteræ avocatoria possunt eo statim quo dantur tempore, auferre delegatis Iurisdictionem. p. 69. n. 6. Ordinariè non auferunt antequam præsententur. p. 704. n. 7.

Litteræ avocatoria ad partis instantiam datæ intelliguntur: si impetrans ijs usi velit. p. 70. n. 7.

Litterarum valor si sit dubius, tempus data est inspiciendum. p. 78. n. 1.

Litteræ Pontificis non derogant statutis certas qualitates in promovendo requirentibus, nisi id exprimat. p. 79. n. 4.

Litteras Pontificis falsificans quas pœnas incurrat? p. 114. n. 2.

Litteras in causa beneficiaria falsificans Clericus, quibus subiaceat pœnis? ibid.

Litteræ in forma si neutri, vel si nulli, quales? p. 114. n. 3.

Litteræ beneficiales aliæ sunt Iustitiæ seu in forma communi & pauperum, aliæ Gratiæ seu gratiosæ. p. 116. n. 1.

Litteræ Monitoria, Præceptoris, & executoria quæ? p. 125. princ. An & quales earum usus? ibid.

Litteræ plures eandem formam & datam habentes, censentur eadem. p. 128. n. 4.

Litteræ in forma Dignum tribuunt Ius in re, & quasi dominium beneficij. p. 168. n. 1.

Litteræ antequam fiat expeditæ, non possunt Prælati à Papa promovendi administrationem accipere, aut recipi. p. 265. n. 3. Quomodo expediendæ si Papa ante moriatur. ibid.

Litteræ Dimissoria, Commendatitia, Testimonialia, & formata. Vide sub littera initiali.

Litteræ communicatoria, & pacifica. Vide Commendatitia.

Litteras malitiosè aperiens non auditur, si eas de falsitate postea arguat. p. 657. n. 2. An puniendus ut falsarius? n. 4.

Litteris sigillum amovens committit crimen falsi. p. 658. n. 5. Vti & laceraans, comburens, abscondens. ibid. Malitiosè aperiens & Adversario exhibens. ibid.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locatio.

Locatio ad beneplacitum locantis, expirat cum eo.
p. 150. n. 2.

Locus.

Locus electionis celebrandæ quis sit? p. 288. n. 1.
Extra ambitum Ecclesiæ si fiat, rescindi potest. p. 289.

n. 1. Nisi necessitas coegerit. p. 293. n. 2.

Locus Iudicij eligere non est actus Iudicialis. p. 626.

n. 3.
Locus Iudicij qualis esse debeat? p. 683. n. 1. An
& quomodo possit mutari à delegato Papæ, vel Episcopi?
ibid.

Locus exemptus quomodo censeatur extra diocæsin?
p. 731. n. 2.

Loca pia omnia comprehenduntur nomine Ecclesiæ.
p. 837. n. 2. Petere possunt Restitutionem in integrum.
ibid.

Magister.

Magistri seu Professores habent simplicem Iurisdictionem
in suos scholares. p. 835. n. 4.

Magistratus Vide Princeps.

Magistratus ex publica causa gravi disponere potest
de Iure privatorum. p. 9. n. 1.

Magistratus præcepta iusta obligant in conscientia.
p. 14. n. 1.

Magistratus minores per se & directè obligantur suis
legibus; non item Maiores. p. 17. n. 5.

Magistratus prohibens exteris bona immobilia, rectè
ab ijs vicissim ita prohibetur. p. 18. n. 6.

Magistratus Laicus interpretari potest Ius naturale in
rebus profanis & indubitatis. p. 21. n. 5.

Magistratus Ecclesiasticus interpretatur Ius naturale
in spiritualibus, & in dubijs profanis. ibid.

Magistratus humanus non potest directè Ius natura-
le præceptivum mutare statuendo aut dispensando. p. 21.
n. 6. Potest tamen permissivum. n. 7.

Magistratus secularis circa Ecclesias, res, & perso-
nas Ecclesiasticas nihil validè statuere potest p. 24. n. 3.
p. 25. n. 14. p. 38. n. 1. Etiam de plenitudine potesta-
tis. p. 38. n. 1.

Magistratus potest actionem ex simplici pacto nega-
re; non obligationem. p. 22. n. 7.

Magistratus humanus nihil potest statuere contra Ius
gentium. p. 22. n. 8. Potest tamen ei superaddere. ibid.

Magistratus non potest unius suum aut rem auferre,
& alteri dare. p. 22. n. 9. Nisi ob bona publicum.
n. 10. & seqq. In dubio non præsumitur hoc velle. ibid.

§. *Hic.* Sin velit, præsumitur iuste velle. p. 23. n. 10.

§. *Porro.*
Magistratus secularis non potest punire Clericos ob
transgressionem sui statuti. p. 40. §. *Adhuc.* p. 44.

§. *Restat.*
Magistratus secularis tenetur ex debito communia
Reipubl. commoda concedere Clericis propter spiritua-
lia. p. 40. §. *Respondeo.*

Magistratus secularis non potest Clericos obligare
per onerosa decreta de Collectis & exactionibus. p. 40.
n. 7. De Pœnis & inhabilitatibus. ibid. §. *Alterum.*

De decimatione bonorum aliò portandorum. p. 41.
§. *Tertium.* De parte funerali. ibid. §. *Quartum.*

De exclusionè ingredientium religionem ab hæreditate.

ibid. §. *Quintum.* De abbreviatione Temporis ad
præscriptionem. ibid. §. *Sextum.* De immobili-
bus non alienandis nisi in subditos. ibid. §. *Septimum.*

Magistratus secularis etiam vi privilegij non potest
in clericos, quod in laicos. p. 42. n. 10.

Magistratu expirante expirat facta ab eo extrajudicialis
aut interlocutoria prohibitio. p. 46. n. 6.

Magistratus statuto posteriore abrogat prius contra-
rium. p. 55. n. 5. Vti & consuetudinem. p. 56. n. 6.

Magistratus civilis & ecclesiasticus est noxias Reipubl.
consuetudines tollere. p. 192. n. 6.

Magistratus potest actum Iure naturæ validum redde-
re irritum, etiam quoad conscientiam. p. 258. n. 16.

Id tamen in dubio non præsumitur fecisse. ibid.

Magistratus potest in electione officialium revocare
& mutare suffragia etiam publicata. p. 386. n. 1.

Maior, Maiorennis.

Maior non subijcitur minori. p. 754. n. 4.

Maior pars Eligentium. Vide Electio, suffragium.

Maiorenni non conceditur restitutio in integrum, si
appellare possit. p. 827. n. 4.

Maiorennis quandoque ob laxationem restituuntur in
integrum ex iusta causa. p. 828. n. 6. In favorabili-
bus sufficit eam causam esse semiplenè probatam. n. 7.

Malitia.

Malitijs hominum non est indulgendum. p. 112. n. 2.

Malitia sua non debet esse dolosis lucrosa. p. 487.

Mandans.

Mandans principale; censetur etiam mandare acces-
sorium. p. 140. p. 601. n. 2.

Mandans superior aliquid iam ante habenti in id or-
dinariam potestatem non facit eum delegatum. p. 149.

n. 3. Nisi expressè significet. n. 4.

Mandans delictum est magis puniendus quam execu-
tor. p. 602. n. 4.

*Mandatarius. Vide Commissarius, De-
legatus.*

Mandatarius non excedit fines Mandati, faciendo
connexa. p. 11. n. 2.

Mandatarij simplicis seu Internuntij revocatio valet,
etiam antequam ipsi innotecat. p. 131. n. 7.

Mandatarius iniuste gravans Ecclesiasticum ob cer-
tam personam non electam, institutum, & c. ipso facto
excommunicatur. p. 405. n. 4. Necessitas tamen pi-
rendi subinde excusat. ibid.

Mandatarij dolus obesse non debet Principali. p. 441.
num. 2.

Mandatarius ut ei fides habeatur, debet mandatum
exhibere. p. 653. n. 1.

Mandatarius an & quomodo expensas factas possit
reperere? d. 788. n. 1. & seqq.

Mandatum vide Procurator.

Mandatum mercede constitutà transit in Locatio-
nem. p. 35. n. 14.

Mandatum Superioris intelligendum ut conforme
Iuri communi. p. 48. n. 5.

Mandata cum consilio alterius peragenda sunt vali-
dè sine eo, si consuli non potuit. p. 48. n. 5. Invalide,
si potuit. n. 6.

Mandati

Mandati forma non observata non valet Mandatum. p. 43. n. 6.
 Mandatum speciale absque mentione generalis censetur ei derogare, nisi iam sit alteri Ius in reacquisitum. p. 64. n. 3.
 Mandata Principis insolita, irrationabilia aut inutilia non statim exequenda. p. 72. n. 2. Peccaminosa aut Reipubl. manifeste noxia omnino non sunt exequenda. p. 73. n. 3.
 Mandata Pontificis ad Capitulum sede vacante, si adhuc pendat, exequi debet Episcopus succedens. p. 78. n. 2.
 In Mandato praescripti Ordinis perverio vitiat ipso iure processum. p. 109. n. 3.
 Mandati forma substantiali non servata processus est irritus. p. 110. n. 6. Quae forma sit substantialis? ibid.
 Mandati fines diligenter custodiendi. p. 111. n. 7. p. 136. n. 2.
 Mandato speciali carens si Rescriptum Papale Iustitiae pro aliquo impetret, puniendus est ut falsarius. p. 121. n. 2. Et Rescriptum est invalidum, ibid. Et quidem ipso iure. p. 122. n. 3. Sed nec in Curia Rom. hodie vix est in usu. n. 4. §. Porro.
 Mandato equiparatur Ratihabitio. p. 122. n. 4.
 Mandato speciali carens potest pro alio a Papa impetrare Gratiam. p. 122. n. 5. Non tamen acceptare. p. 123. n. 6.
 Mandatum morte mandantis revocatur. p. 131. n. 6. p. 132. n. 8. Si res nondum sit capta. p. 625 prin. p. 627. n. 7. Si capta sit, non expirat quoad facultatem sed quoad obligationem. p. 626. n. 6. Quando censetur res capta in Mandato ad Iudicia? p. 795. n. 5. Quando in mandato ad negotia? p. 131. n. 6. p. 795. n. 5.
 Mandatum per Epistolam extendi non potest. p. 136. n. 3.
 Mandatum generale non derogat speciali. p. 141. n. 1.
 Mandatum proprium est, ut re integra possit revocari. p. 313. n. 7.
 Mandatum cum aliorum consilio expediendum potest alteri committere cum eadem conditione consilij petendi. p. 372. n. 1.
 Mandatum ad mentem potius quam verba mandantis interpretandum. p. 372. n. 4.
 In Mandato excipiendum, quod ipse mandans rationabiliter voluit exclusum. p. 372. n. 4.
 Mandatum Procuratori datum ad oppugnamdam Electionem quale esse debeat? p. 442. n. 3.
 Mandatum ad impetrandum & contradicendum quid sit? p. 483. n. 2.
 Mandatum extendit se ad omnia necessaria pro expeditione. p. 607. n. 2. Nisi sint specialia; ibid. §. Desinde. An etiam ad necessaria moraliter tantum seu secundum quid? ibid. §. Sed questio.
 Mandatum Principis censetur expeditum & efficax, etsi nondum sit notum delegato. p. 619. n. 5. Inter illud & privilegium quoad hoc quale discrimen? ibid.
 Mandatum Ordinario datum a Superiore non expirat, etiam re integra per mortem mandantis. p. 626. n. 5.
 Mandatum suum an Procurator possit prorogare. p. 656. n. 5.
 Mandatum Procuratoris ad lites vel negotia est strictè interpretandum. p. 656. n. 6.
 Mandato carens, sed instrumenta afferens & cautio-

nem de ratihabitio, admittendus est Procurator. p. 658. n. 2.
 Mandatum Pontificis de conferendo beneficio vacaturo extenditur etiam ad beneficia exempta. p. 723. n. 2.
 Mandatum generale & liberum si habeat Procurator ad agendum, potest etiam transigere. p. 771. n. 2.
 Mandatum ad contrahendum Matrimonium quale debeat esse? p. 806. n. 1.
 Mandatum speciale an necesse habeat Procurator Monasterij ad petendam restitutionem in integrum? p. 832. n. 2.
 Manus impositio.
 Manus impositio est Sacramentum Confirmationis. p. 540.
 Manus impositio alia consecratoria alia deprecatoria. p. 541. n. 1. Qualem accipiat in Ordinatione Subdiaconus? ibid.
 Manus impositio in Ordinatione Diaconi aut Sacerdotis omittitur, quomodo sit supplenda? p. 543. n. 1.
 Manus impositio quomodo fiat Diacono, & quomodo Sacerdoti? p. 544. n. 4.
 Materia.
 Materia Ecclesiastica quae? p. 6. n. 7.
 Materia quanam gravis in praecipis Abbatissae? p. 746. n. 2.
 Matrimonium.
 Matrimonium, cum Impedimento dirimente etiam ex ignorantia invincibili contractum est invalidum. p. 9. n. 3.
 Matrimonij impedimenta pleraque sunt Iuris tantum positivum. p. 21. n. 7.
 Matrimonium cum clausula eius substantiae contraria initum est nullum. p. 35. n. 13. Talis clausula est etiam haec: *Dones disioyem invenero.* ibid.
 Matrimonium cum defuncti fratris uxore etsi adhuc Virgine est irritum. p. 52. n. 7.
 Matrimonium post professionem continentiae est irritum. ibid.
 Matrimonio rato durante irritum est quodvis posterius etiam consummatum. ibid.
 Matrimonium etsi per procuratorem suae revocationis ignatum contrahatur, non valet. p. 132. n. 7.
 Matrimonij impedimentum habens tenetur ad fateri vel abstinere. p. 210. n. 2.
 Matrimonium per metum gravem iniuste extortum est invalidum. p. 273. n. 3. p. 810. n. 6.
 Matrimonialis causa cum per Procuratorem agitur, sententia non contra hunc sed contra Principalem ferenda est. p. 298. n. 5.
 Matrimonio uno durante irritum est pactum de alio post mortem Conjugis contrahendo. p. 332. n. 1.
 Matrimonij impedimenta statuere est reservatum Pontifici. p. 451. n. 1.
 Matrimonio ante contracto utuntur Sacerdotes Graeci, non laudabiliter sed absque peccato. p. 505. n. 2.
 Matrimonij impedimentum occultum sciens in alio, debet prius eum, tum superiorem monere. p. 524. n. 3.
 Matrimonium consummatum nec simplici voto continentiae, nec professione Religiosa dissolvitur. p. 555. n. 1.
 Matrimonium aliud ratum, aliud consummatum; & quae utriusque significatio. p. 568.
 Matrimonialibus de causis non potest cognoscere

Vicarius generalis absq; speciali commissione. p. 594. n. 3.

Matrimonij in deaurationibus potest de iure dispensare Vicarius. p. 598. n. 9.

Matrimonium si cui sit prohibitum, prohibita sunt etiam sponsalia. p. 607. n. 3.

Matrimonialibus in causis Transactio aut sententia iudicis non tribuit ius. p. 611. n. 3.

Matrimonio assistendi potestas, dispensandi non expirat morte concedentis, si sit Gratia facta. p. 627. n. 7. p. 680. n. 1. 2. Expirat autem re integra, si sit Gratia facienda. *ibid.* Quodnam signum Gratiae factae aut faciendae. p. 680. n. 1.

Matrimonio assistendi potestatem an Cooperator subdelegare possit alteri. p. 644. n. 9. p. 645. n. 11.

Matrimonium intra gradus prohibitos scienter contrahens est ipso facto excommunicatus. p. 707. n. 3. Item contrahens cum Moniali. *ibid.*

Matrimoniales causae expediri possunt à Capitulo se de vacante. p. 752. n. 13.

Matrimonij causa per Procuratorem contrahendi est ardua. p. 806. n. 1. Specialia de hoc Procuratore *Vide* Procurator.

Matrimonialibus in causis sententia transit in rem iudicatam, non quoad veritatem, sed quoad instantiam. p. 827. n. 7.

Matrimoniales causae delegantur à Pontifice non tantum Episcopis sed etiam aliis. p. 827. n. 2.

Matrimonialis causa est fa vorabilis. p. 828. n. 7.

Matrimonialibus in causis non potest assumi Arbitrator. p. 835. n. 9. & 10.

Matrimonium spirituale.

Matrimonium spirituale est inter Ecclesiam eiusque Episcopum & Prælatum. p. 200. n. 3. p. 208. p. 214. n. 1.

Matrimonium spirituale Episcopi cum Ecclesia est magis indissolubile quam carnale. p. 453. n. 1. p. 455. Dissolvitur subinde à Pontifice per potestatem non humanam sed divinam. p. 453. n. 2.

Matrimonium spirituale Episcopi cum Ecclesia inchoatur per Electionem. p. 237. n. 18. Perficitur per Confirmationem. p. 453. n. 2.

Matrimonium spirituale cum Ecclesia suis propriè non habent Prælati non-Episcopi. p. 454. n. 3.

Matrimonij spiritualis & carnalis similitudo. p. 456. par.

Maximè.

Maximè est vox confirmativa antecedentis, non restrictiva, nisi improprie sumpta. p. 310. n. 3.

Maximè iuxta propriam significationem est inclusivam aliorum. p. 354. n. 2.

Medicus.

Medicus cum debita diligentia agens, non sit irregularis obsecutum homicidium. p. 332. n. 1.

Medicum aut chirurgum agere non potest Clericus aut Religiosus. *ibid.*

Medicus tenetur & cogi potest gratis servire pauperi. p. 734. n. 2.

Melioratio.

Meliorationes & expensae qua ratione reddendae ei, contra quem quis restituitur in integrum? p. 822. n. 6. & 7. Quomodo in aliis restitutionibus contractu soluto faciendae? n. 7.

Melioratio est quid accessorium rei. p. 822. n. 7.

Mendicantes.

Mendicantium etiam privilegia quaedam, esse aliqui in specie exprimenda, revocata sunt à Trid. per solam clausulam generalem. p. 75. n. 5.

Mendicantes sunt per ius commune exempti. p. 77. n. 12. Citati non tenentur comparere ad allegandam exemptionem. *ibid.*

Mendicantium Superiores immediati quantum habeant Iurisdictionem, colligendum ex eorum Constitutionibus & privilegiis. p. 106. n. 7.

Mendicantium Superiores Dignitatem habent, non Beneficium. p. 163. n. 5.

Mendicantes non possunt postulari ad Ecclesiam cathedrali inferiori. p. 203.

Mendicantium electi Generales non indigent confirmatione. p. 239. n. 3. Alij eorum Superiores confirmantur à Generali. *ibid.*

Mendicantium Prælati sunt pastores & sponsi suorum Ecclesiarum. p. 347. n. 11.

Mendicantes ad Prælaturam extra Ordinem nullum consequuntur ius, si Electio, postulatio, &c. facta sit in discordia. p. 416. n. 1. Nec possunt ei consentire. *ibid.*

Cur? p. 418. n. 4. Quae sit electio v. g. in discordia facta? p. 416. n. 1. Quid si Mendicans iam Episcopus aut Cardinalis eligatur in discordia ad aliam Prælaturam. p. 418. n. 4.

Mendicantium Prælati solent ex privilegio benedicere Corporalia, aliàque paramenta Chriftianis unctionem non requirunt. p. 492. n. 10.

Mendicantes quidam vi privilegij possunt accipere Ordines extra tempora. p. 509.

Mendicans ad laxiorem ordinem transiens sine licentia, incurrit excommunicationem Pontifici reservatam. p. 510.

Mendicantes possunt ex privilegio dispensare cum illegitimis ad Prælaturas sui Ordinis. p. 545. n. 3.

Mendicantium Conservatores quinam esse possunt. p. 685. n. 2. Ad quor dietas citare partes n. 3. An alteri vices subdelegare. n. 4. An se etiam in non manifesta aut cognitionem iudicalem intrinsecere. p. 686. n. 5. An per mortem Pontificis expiret eorum Iurisdictione in non ceptis. n. 6 & 7. An ut alij delegati teneantur ad s. *Sancti*. 11. de Rescriptis. 5. *in sup.* *ibid.*

Mendicantes quomodo potuerint olim instituire contractus & alienationes? p. 768. n. 1. Quomodo hoc die? n. 2. *Mensa.*

Mense capitulari Episcopus non potest fructus beneficij applicare nisi ad tempus. p. 33. n. 3. Imo & in perpetuum, si bona Episcopi & Capituli sint divisa. *ibid.*

Mensa capitularis quid? & cur? p. 33. n. 4.

Mensa Prælati & Mensa Conventus ex iure communi coniuncta, separantur ex iure speciali. p. 107. n. 9.

Mensis.

Mensis est tempus 30. dierum. p. 401. n. 5.

Mercator.

Mercatorum debitis saliter non possit, soler alicubi satisfieri per bona propria liberorū & Vxorū. p. 192. n. 7.

Mercatores an tempore belli gaudere debeant securitate? p. 758. n. 1. & 2.

Mercatorum collegiis non competit ius petendi restitutionem in integrum. p. 837. n. 2.

Metu

Metus.

Metu gravi & iniuste facta Electio certæ personæ in Rom. Pontif. est ipso facto irrita. p. 247. n. 3. & 4. p. 811. par. 6.

Metu gravi & iniuste extorta Electio alia valet, sed est rescindenda. p. 273. n. 3. Matrimonium autem & professio sunt ipso Iure irrita. ibid.

Metu violentiæ possunt absentes inhibere præsentibus Electionem. p. 293. n. 1.

Metu gravi & iniuste acta valent Iure naturali, sed sunt rescindenda. p. 310. n. 1.

Metu gravis excusat à pœna eligentes cum abusu laicæ potestatis. p. 352. n. 10. Electio tamen est ipso Iure irrita. n. 12.

Metu quæ sunt, non dicuntur temerè fieri. p. 352. num. 10.

Metum plerumque iustum inferunt Minæ potentium. p. 601. n. 1.

Metus ut si iustus, non debet esse tantus in muliere, quantum in viro. p. 621. n. 1.

Metum passio non competit propriè Actio. p. 808. n. 1.

Metum passus restituitur in integrum per implorationem officij Iudicis. p. 808. n. 2. Si metus fuerit gravis. ibid. Et damnum intulerit. ibid.

Metu gravi & iniuste in casso facta professio religiosa est ipso Iure Ecclesiastico irrita. p. 809. n. 2. Vti & Matrimonium. p. 810. n. 5. Sponsalia. p. 811. n. 6. Iurisdictionis concessio. ibid. Absolutio à censura. ibid. Renuntiatio beneficij per Clericos dominiū temporale habentes extorta. p. 812. n. 3. Alij contractus, pœnes, &c. sunt ipso Iure validæ. p. 810. n. 2. Sed Actio Quod metu causa rescindendæ. ibid. Et p. 812. n. 1. & 2.

Metu durante non potest actus propter illam invalidus ratificari. p. 810. n. 5.

Metus causæ si dicitur invalida v. g. professio, cui incumbat probatio? p. 809. n. 3.

Metus gravis & cadens in constantem virum est metus mortis, amittendi bona quoad magnam partem; p. 810. n. 1. Metus carceris. p. 812. n. 6.

Metus tollit voluntarium non simpliciter, sed secundum quid. p. 810. n. 2.

Metu contrahens si quid dedit, potest repetere. p. 811. n. 3. Exigentem potest exceptione repellere. ibid. Nisi iuravit. ibid.

Metum incutiens acquirit rei extortæ dominium. p. 811. n. 4. Sed debet ante sententiam Iudicis in conscientia restituere. ibid.

Metum passio competit duplex remedium, videl. Actio quod metu causa, & Actio in rem scripta. p. 811. n. 4. p. 813. n. 2. Contra quem? & quousque se utraque extendat? p. 811. n. 4.

Metu incarcerationis extorta promissio non est Iure naturæ invalida; sed invalidanda. p. 811. n. 6.

Metus causæ renuntians Iuri Electionis, potest adhuc institui. p. 812. n. 1. Nisi iuravit. p. 813. n. 4. Iuramenti tamen relaxationem petere potest iurans; & Index ex officio facere. ibid.

Metu facta Renunciatio Electionis est irritanda, non ipso Iure irrita. p. 812. n. 2. & 3. Nisi extorta sit per Clericos dominiū temporale habentes. ibid.

Metus illatio & Coactio seu Vis & Violentia multum differunt. p. 815.

Metus gravis an & quomodo excuset à præceptis & censuris. p. 815. n. 4.

Metu cuiuscunque mali non est committendum etiam Veniale. p. 815. n. 3.

Metu peccans minus peccat, quam qui spontè. p. 815. n. 5. Mitius in foro externo punitur. ibid.

Metu extorquens absolutionem à censura, ipso facto excommunicatur. p. 819. par.

Metropolitana Vide Ecclesia.

Metropolitana Ecclesiæ quoad legem & sententiam Pontificis conformare se debet Episcopus. p. 210. n. 3.

Metropolitana Ecclesiæ ritibus non tenentur se conformare alij. p. 719. n. 1.

Metropolitanus. Vide Archiepiscopus.

Metropolitanus olim habuit Ius confirmandi Episcopum electum. p. 239. n. 3. p. 448. De causa deferendi appellationem contra electionem debebat inquirere. p. 448. Omissa hac inquisitione Confirmatio fuit irrita, imo & consecratio. ibid. Hodie ferè tantum Pontifex confirmat electos Episcopos. p. 341. n. 6.

Metropolitani defectum quomodo supplere possunt vicini suffraganei. p. 245. n. 4.

Metropolitanus dicitur à μέτρον, vel potius μήτηρ. p. 268. n. 1.

Metropolitanus Ius eligendi in cathedralibus acquirit per devolutionem ob negligentiam Capitularium. p. 412. n. 1. Vide Devolutio, Eligendi Ius.

Metropolitanus consecrare, non item deponere potest Episcopum. p. 452. prin.

Metropolitanus non potest instituere Translationem Episcopi. p. 453. n. 2. S. Quarta. Potest tamen Episcopum, si intra semestre non consecratur, cogere, ut cedat Episcopatu. ibid.

Metropolitano delegari potest potestas transferendi Episcopos. p. 453. n. 2.

Metropolitanus olim Episcopum ante consecrationem examinabat. p. 522.

Metropolitano olim, sed hodie Pontifici iurant Episcopi obedientiam. p. 747. prin. Vt etiam hodie iurent Metropolitano, obtineri potest consuetudine. p. 748. n. 4.

Miles.

Miles ignorans Legem publicam censetur invincibiliter ignorasse. p. 10. n. 4.

Miles tempore belli non dimittendus. p. 463.

Militiæ obligatus non est ordinarius. p. 561. n. 4.

Mina.

Minæ potentium plerumque inferunt metum iustum. p. 601. n. 1.

Minorum Ordo.

Minorum Prælati quos alios præcedant? p. 109. n. 4.

Minorum Guardiani habent dignitatem. p. 163. n. 4. A Pontifice eiusque Legato non possunt esse delegati v. regulæ. ibid.

Minorum Provincialis an ritè etiam eligatur per maiora non absolute sed tantum comparative. p. 364. n. 3.

Minor, Minorannis.

Minor pars Eligentium Vide Electio, suffragium.

Minor aut maior pars in eligendo Religioso ut appareat.

reat, quinam sint computandi? p. 417. n. 3.
 Minor pars censetur rectius etiam ea, quæ est media. p. 418. n. 4.
 Minorensis non potest esse Iudex ordinarius. p. 667. n. 1.
 Minorensis potest sine Tutore agere in suum commodum; non contra. p. 765. n. 2.
 Minori per transactionem læso conceditur restitutio in integrum. p. 769. n. 2.
 Minor restitutus in integrum contra v. g. emptorem, quandonam pretium ei non teneatur reddere? p. 821. n. 4.
 Minori si quis soluit debitum, non tantum Tutoris, sed & Iudicis auctoritatem adhibeat. p. 821. n. 4. Si annuos redditus, sufficit auctoritas Tutoris. ibid.
 Minorensium restitutio in integrum. *Vide Restitutio.*
 Minorensis in Iudicio læsus an restitutionem in integrum petere vel contra Procuratorem agere possit? p. 824. n. 2.
 Minorensi etiam cum appellare possit, conceditur Restitutio in integrum. p. 827. n. 4. Non item si ipso Iure tutus sit. ibid.
 Minorensium etiam adstringunt termini judiciales. p. 832. n. 1. Conceditur tamen ei restitutio in integrum. ibid.
 Minorem contra, quænam currat vel non currat præscriptio temporalis. p. 832. n. 1.
 Minor si bona immobilia sine Iudicis auctoritate alienet, irrita est alienatio. p. 833. n. 2. Alienata repetere potest per viam nullitatis. ibid.

Missæ Sacrificium.

Missæ sacrificio, post monitionem, etiam vi arcendus excommunicatus non toleratus, & notorius percussor Clerici. p. 383. n. 7.
 Missæ do Spiritu S. celebranda in die Electionis. p. 343. n. 1.
 Missam celebrare vel Eucharistiam sumere debent Eligentes ante Electionem. p. 343. n. 1.
 Missæ in sacrificio miscenda aqua vino ex traditione Apostolica. p. 455. n. 9. Quo modo subinde dicatur divina? ibid.
 Missam celebrare potest Archiepiscopus intra & extra Provinciam sine pallio. p. 462. n. 1.
 Missam celebrare cum Pontificalibus potest Episcopus in aliena diocesi absque licentia Ordinarij. p. 462. n. 2. Contraria est consuetudo Germaniæ. ibid.
 Missa pro defunctis celebranda ab Archiepiscopo sine pallio. p. 462. n. 3.
 Ad Missam celebrandam inhabilis non est ordinandus. p. 565. n. 1.

Mitra.

Mitra Iuri quæ soleant ex Pontificalibus esse coniuncta? p. 492. n. 11.
 Mitra simplici, alba, & plana debent uti Abbates in synodo? p. 742. n. 1.

Monachus.

Monachus recipi non potest à Prælato sine conventus consensu. p. 106. n. 6.
 Monachus ad Prælatum electus potest sine alia licentia Ius suum in Iudicio prosecui. p. 185. n. 1.

Monachus pro suo Monasterio appellare potest. p. 276. n. 2.
 Monachi diversorum Ordinum non possunt esse in uno conventu. p. 305. n. 2.
 Monachus ipso die Professionis factæ potest eligi Abbas. p. 335. n. 4.
 Monachi locum in diversis monasteriis unus habere non potest. p. 362. n. 2. An & quomodo in Monasteriis à se invicem dependentibus? n. 4.
 Monachus S. Benedicti prohibita comestio carniū quadrupedum, quo fensu? p. 390. n. 7.
 Monachi si indignum Abbatem eligant, potest Episcopus instituire alium. p. 442. n. 5.
 Monachus facilius ad Episcopatum, quam Episcopus ad Monachatum admittitur. p. 479. n. 10.
 Monachus ex Episcopo factus quando possit vel non possit reassumi ad Episcopatum? p. 480.
 Monachos ab obedientia absolvere non potest Prælatum, quamdiu Prælatum habet. p. 485. n. 1.
 Monacho albi habitus non licet transire ad nigros. p. 510.
 Monachus, etsi non possit fieri Sacerdos, fieri tamen potest Abbas. p. 534. n. 1. Sed per solius Pontificis dispensationem. n. 2.
 Monachus, qui in minoribus intra annum fieri potest Sacerdos potest per dispensationem Episcopi fieri Abbas. p. 534. n. 2.
 Monachi olim non erant Clerici. p. 536. n. 1.
 Monachorum Regula est strictior quam Canonico-rum. p. 536. n. 1.
 Monachum ab Excommunicatione Prælati an & quare ratione absolvere possit Episcopus? p. 704. n. 1. & 2.
 Monachus an quod acquirit, spectet ad monasterium? p. 708. n. 1.
 Monachus etiam exemptus an & quomodo sub sit Iurisdictioni Episcopi. p. 708. n. 3.
Vide Episcopus quoad exemptos. ibid.
 Monachorum nomine subinde in Iure comprehenduntur omnes Religiosi Claustrales. p. 780. n. 1.
Monasterium.
 Monasterij bona etsi debeant Prælato & Conventui esse communia; possunt tamen etiam esse divisa. p. 1070. n. 9. Sed id plerumque est noxium. n. 10.
 Monasterij res administrat Prælatum ex Iure communi independentem à Conventu. p. 105. n. 3. Ex consuetudine tamen vel statuto dependent in arduis & præiudicialibus. p. 106. n. 6.
 Monasterio competit Actio, si Religiosus spolietur aut iniuriā afficiatur. p. 109. n. 1.
 Monasterij bona quis administret vacante Prælatu-râ? p. 109. n. 5.
 Monasterij sui locus est domicilium Religiosi. p. 114. n. 1.
 Monasterium exemptum est, quod immediate Romæ sedi subijcitur. p. 183. n. 1.
 Monasterium carens domino & posse fore est bonum vacans. p. 213. n. 4.
 Monasterij personis omnibus extinctis extinguuntur Iura personalia; realia manent in loco aut solo. p. 231. n. 5.
 Monasterium unum debet unum habere caput. non plura.

plura. p. 232. n. 6. Nisi subordinata. p. 233. n. 7.
 Monasteria Ordinis Mendicantis omnia unum faciunt corpus. p. 235. n. 7.
 Monasterio in uno possunt esse diversi conventus. p. 305. n. 2.
 Monasterij salus non in temporalibus sed in disciplina consistit. p. 335. n. 3.
 Monasterium debet expensas Regulari contra Prælatum agere. p. 359. n. 5.
 Monasterium unum quando censeatur esse, vel non esse incorporatum alteri. p. 362. n. 4.
 Monasterium unum si dependet ab alio, an & quomodo Monachi illius sint vocandi ad actus capitulares huius? p. 362. n. 4.
 Monasterij ab alio dependentis Prælatum per quem eligendus aut confirmandus? p. 371. n. 3.
 Monasterium potest Patronatum Parochiæ varijs modis acquirere. p. 496. n. 7. Quid iuris vi illius habeat. ibi.
 Monasterio incorporari potest Parochia vel quoad temporalia tantum. p. 496. n. 7. §. *Uniones*, Pleno vel plenissimo iure. ibid. Quid inde potestatis habeant? ibid.
 Monasterium pro Parochiâ pleno iure unita debet Episcopo præsentare Vicarium examinandum & instituendum. p. 497. n. 8. An temperalem, vel perpetuum? ibid. Regularem vel secularem? ibid. Debet Ecclesiæ facta tecta servare & paramenta in defectum reddituum. n. 9.
 Monasterio esse Parochiam pleno iure unitam unde colligatur. p. 498. n. 9.
 Monasterij unius non possunt esse duo Abbates. p. 498. num. 10.
 Monasterij in fundo sita Parochia non est hoc ipso regenda à Monachis. p. 498. n. 10. §. *Itaque*. Sed si hoc pacto sit fundata aut dotata. ibid.
 In uno Monasterio non possunt simul, sed successivè esse Pater & filius illegitimus. p. 546. n. 3.
 Monasteria in Archidiaconatu sita non subsunt iurisdictioni Archidiaconi. p. 578. n. 2. Nisi legitime contra ea præscripserit. ibid. Si præscripserit contra aliqua, præsumitur præscripsisse contra reliqua eiusdem qualitatis. p. 579. n. 2.
 Monasteria in odiosis non veniunt nomine Clerici. p. 578. n. 1.
 Monasterium etiam exemptum obligatur ratione Parochiæ incorporatæ ad Legem Iurisdictionalem & diocesanalem Episcopi. p. 720. n. 1. Lex Iurisdictionalis in quibus consistat? p. 721. n. 2. In quibus Lex diocesana? n. 3.
 Monasterium agere potest pro Monasterio alio sibi subiecto. p. 734. n. 1.
 Monasterij sui in causa potest Religiosus esse Advocatus vel Procurator. p. 734. n. 4. p. 807. n. 1. Constitutus est constitui syndicum seu Actorem. ibid.
 Monasterium Religiosorum erigi potest in Ecclesiam cathedrali. p. 754. n. 1. Eximitur tum ipso facto à iurisdictione Prælati non-Episcopi. n. 2.
 Monasterium potest in Parochia incorporata reservare pronomen. p. 763. n. 3. Eam quandoque etiam agere. ibid.

Monasteria habent ius admittendi ad sepulturam alios ex privilegio. p. 765. n. 1. Possunt huic privilegio renuntiare. ibid. Si renuntient, nemo potest in ijs sepulturam amplius eligere. ibid.
 Monasterium non potest renuntiare iuri exemptionis. p. 825. n. 3. Nec id amittere præscriptione nisi centum annorum. ibid.
Monialis.
 Monialibus suis potest Abbatissa præcipere aliquid in Virtute S. Obedientiæ. p. 106. n. 4. p. 447. n. 13. p. 746. n. 2. & 3.
 Moniales hodie non possunt exire claustrum ad tuenda sua iura, sed debent mittere procuratorem. p. 109. n. 1.
 Monialis recipiendæ causâ si scribat Pontifex, uti solet triplicibus litteris. p. 125. prin.
 Moniales Electionis suæ confirmationem petere debent per procuratorem. p. 240. n. 4.
 Moniales sunt personæ non quidem Clericales, sed Ecclesiasticæ. p. 405. n. 2.
 Monialis ad Electionem non admittenda nisi sit annorum XXI, hodie XVI, completè, & saltem tacitè professa. p. 445. n. 1. 2. Eligenda in Abbatissam seu Priorissam quos ætatis & professionis annos olim & hodie habere debeat? p. 445. n. 3. *Vide Ætas*.
 Monialis in discordia à duabus partibus electa est premissis examine confirmanda. p. 446. n. 4. Et ubi moris, benedicenda. ibid. Ad electam à maiore tantum parte possunt aliæ mutatis suffragijs accedere. n. 5. Et si per accessum compleantur duæ partes, itidem confirmanda & benedicenda. n. 6. Sin minus, interea saltem administrabit. n. 7. Electa à minore parte nihil habet iuris. n. 8.
 Monialium in Electione collatio solum numeri ad numerum faciendæ est. p. 446. n. 9.
 Monialium Electio ubique relinquitor conventui. p. 446. n. 9. Eligendæ ad triennium; sed non observatur ubique. n. 9. suffragia dari debent secretò. ibid. ab absentibus dari possunt in scripto, vel per procuratorem. ibid. excipiendæ ab Episcopo vel superiore Monasterij ad cancellos. n. 10. Vel etiam intra, si necesse sit. ibid.
 Monialis electa à quo confirmanda? p. 446. n. 11. à die confirmationis quando, ubi id moris benedicenda? p. 447. n. 12. Habet saltem indirectè spirituales quandam iurisdictionem. n. 13.
 Moniali per compromissum electæ si aliqua se opponant, quid agendum, quoad confirmationem & administrationem? p. 447. n. 13.
 Moniales in Electione compromittere non possunt, nisi in Episcopum aut Ordinis Prælatum. p. 447. n. 14. Appellantes ad sedem Apost. debent non personaliter sed per procuratorem venire. n. 15.
 Monialium Electionem dirigens si discordiam inter eas existeret, vel non componat, ipso facto excommunicatur. p. 447. n. 15.
 Moniales etiam dare possunt homini benedictionem privatam. p. 493. n. 12.
 Monialem scienter ducens est ipso facto excommunicatus. p. 707. n. 3.
 Moniales etiam exemptos ad clausuram compellere potest Episcopus. p. 709. n. 3.

Monialium non exemptarum Monasteria quot annis visitare potest Capitulum sede vacante. p. 750. n. 4.
Non item exemptarum, licet possit Episcopus. *ibid.*

Monitio.

Monitione opus non est ad contrahendam excommunicationem latae sententiae. p. 666. n. 2.

Morbus.

Morbi vitio invalidè electus potest eo sublato iterum eligi. p. 269. n. 2. p. 289. n. 2. Cui incumbat probatio sanitatis? *ibid.*

Morbus etiam incurabilis non sufficit ad deponendum Episcopum, Prælatum. p. 478. n. 6.

Mores.

Morum examen instituendum de promovendis Clericis & Episcopis. p. 240. n. 5. p. 249. n. 1.

Morum honestas in Episcopis & Prælatibus valde necessaria Ecclesiae. p. 249. n. 2.

Mors.

Mors civilis non æquiparatur naturali, nisi in casibus Iure expressis. p. 154. n. 4. Vel ubi eadem militat ratio. p. 652. n. 2.

Mortis poena quandoque in multam pecuniariam potest commutari. p. 200. n. 4.

Mors Prælati ut denuntianda sit Principi aut Patrono laico ex consuetudine, privilegio, & fundatione fieri potest. p. 273. n. 7.

Mortuus antequam sit Prælati, illicitus & invalidus est de Electione tractatus. p. 332. n. 1. Nisi ipsemet Prælati cum instituat. n. 4. Tractatus huius nomine quid intelligatur? n. 3.

Mortuus habetur etiam pro absente. p. 678. n. 2.
Mortis articulus est quodvis probabile mortis periculum. p. 715. n. 4.

Motus proprius.

Motus proprius excludit subreptionem, non ampliati gratiam aut Vim verborum. p. 153. n. 2.

Motus proprius tollit subreptionem, non inhabilitatem. p. 157. n. 1.

Mox

Mox fieri quid sit? p. 345. n. 7. p. 360. n. 2.

Mulier.

Mulieres non possunt introducere consuetudinem. p. 175. n. 3.

Mulier in Rom. Pontificem Electio est ipso Iure irrita. p. 246. n. 3.

Mulier si nil alienare possit sine consilio duorum, potest alienare uni ex illis cum consilio alterius. p. 372. num. 5.

Mulieris metus ut sit iustus, non debet esse tantus, quantum in Viris. p. 621. n. 1.

Munus.

Munus dicitur respectu Iudicis, Advocati, &c. quod alioqui est merces & stipendium. p. 165. n. 13.

Mutatio.

Mutatio omnis periculosa. p. 189. n. 2. Nisi fiat ad primam institutionem, legem, &c. n. 3.

Mutilatio.

Mutilatus sine culpa facilius admittitur ad Ordines eorumque usum quam cum culpa. p. 562. n. 2.

Mutilatus per suam culpam integro membro etiam occulto à se vel alio est irregularis. p. 564.

Mutilatus manu in Sacerdotio non potest amplius altaris ministerium sed alia sacerdotalia officia peragere. p. 565. n. 1.

Mutuum.

Mutui causa si per errorem detur Rescriptum, non valet contra debitorem ex Impto. p. 103. n. 4.

Mutuum sumere an possit Capitulum sede vacante? p. 751. n. 9.

Natales.

Natalium defectus in Episcopo non est sufficiens causa renuntiandi. p. 479. n. 10.

Natalium in defectu dispensat quandoque Pontifex ad Episcopatum. p. 563. n. 1.

Naufragi.

Naufragis erepta bona non restituendi consuetudo est invalida. p. 196. n. 7.

Necessitas.

Necessitas extendere potest Iurisdictionem, non dicitur. p. 19. n. 2. p. 25. n. 13.

Necessitatis in casu etiam invitus pacisci cogitur. p. 20. n. 3.

Necessitas extrema non comprehenditur in precepto non rapiendi aliena. p. 21. n. 5.

Necessitatis publicæ causa potest Magistratus facere, ne pactum pariat obligationem. p. 22. n. 7.

Necessitas facit licitum, quod non est licitum in lege. p. 25. n. 13.

Necessitate cogente quod sit, non trahendum in exemplum. p. 249. n. 4.

Necessitate cogente an & possit occultè inhabilis recipere beneficium? p. 259. n. 18. & 19.

Necessitas legi non subiacet. p. 313. n. 6.

Necessitatis causa admittuntur quandoque testes alioqui repellendi. p. 318. n. 4.

Necessitas patendi subinde à censura exculat. p. 405. num. 4.

Necessaria ad id, quod concessum est, an & quomodo etiam censeantur concessa? p. 607. n. 2.

Necessitas facere potest armorum usum Clericis licitum. p. 609. n. 3.

Negativa.

Negativa non potest directè, sed tantum indirectè probari. p. 295. n. 9.

Negativa probari potest etiam per præsumptiones. p. 295. n. 10.

Negativa probanda ab eo, qui in ea fundat suam intentionem. p. 295. n. 10.

Negativum factum probari non potest, nisi involvat affirmativum. p. 468. par.

Negativa Delegationis quomodo probanda? p. 654. num. 2.

Negligentia

Negligentia præsumitur, si quis Rescripto intra annum non utatur. p. 81. n. 4. p. 84. n. 3.

Ob Negligentiam eligendi in Cathedrali, alijsve Ecclesijs ad quem devolvatur Ius? p. 341. n. 6. p. 411. n. 1. & 2.

Vide Devolutio, Eligens.

Negligentia unius non debet obesse alteri. p. 373. n. 101.

Negligentia Compromissariorum in eligendo quomodo & cur obstat compromittentibus? p. 441. n. 3.

Vide Compromissarium.

Negli-

Negligentia in p[er]na, si sit lata sententia, non conceditur mora purgandi. p. 499.

Negligens impedire delictum quomodo puniendus? p. 602. n. 4.

Negligens inferior v. g. Prælatus quomodo à Superiore compellendus ad officium. p. 718. n. 4.

Negotium.

Negotium uno contextu fieri, quid sit? p. 360. n. 2.

Negotium cum consilio aliorum gerendum potest committere alteri cum eadem conditione consilij. p. 372. n. 1.

Negotiationes Clericis prohibitas qui exercent, non sunt ordinandi. p. 561. n. 4.

Negotia omnia noctu geri possunt, nisi Ius aut consuetudo obstat. p. 638. n. 3.

Negotiorum gestor an & quomodo expensas repetere possit? p. 788. n. 2.

Nepos.

Nepos Clerici ex filio illegitimo potest succedere Avo in eadem Ecclesia & beneficio, p. 546. n. 3. An in beneficio etiam immediatè, saltem vivo adhuc patre, p. 553. n. 2.

Nepos in lege p[er]nali non comprehenditur nomine filij. ibid.

Nobilis.

Nobiles plerumque mitius puniendi. p. 648. n. 3.

Nobilitate delinquentis augentur aliqua crimina. ib.

Nobiles in Germania solent per pacta gentilitia renuntiare hæreditati debitæ. p. 766. n. 1.

Nolitio.

Noluntas an & quomodo sit impossibilitas? p. 631. num. 2.

Nominatio.

Nominatur qui prior, censetur dignior. p. 109. n. 4.

Nominis aut Cognominis error nihil obstat, si de persona constat. p. 134. n. 2.

Nominatio in quo differat ab Electione? p. 229. n. 5.

Est duplex. ibid.

Nominandi Ius non competit Laicis, nisi ex speciali commissione aut privilegio Pontificis. ibid.

Nominandi Episcopi Ius olim competebat laicis. p. 334. n. 13. Sed hodie etiam non nisi ex sola Pontificis concessione. p. 234. n. 14.

Nominatio aliquorum pro Electione non tribuit eis Ius. p. 306. par. p. 307. n. 1.

Nominatio si sit Electio, fieri debet intra Ecclesiam cathedrali, nisi necessitas excuset. p. 306. par.

Nominari solent ut Episcopi, ita & alij Prælati immediatè Pontifici subiecti, à loco aut Vrbe. p. 369.

Non-usus.

Non usu an & quomodo amittatur facultas statuti, consuetudinis aut privilegij? p. 207. n. 5.

Vide suo loco.

Non-usu XXX. Annorum extinguuntur Actiones. ib.

Non-usu Privilegium consecrandi vasa sacra cum chrismate non amittitur. p. 494. n. 18.

Non-usus diuturnus facit præsumptionem, privilegium vel non esse datum, vel revocatum. ibid.

Notarius.

Notariorum Instrumentis etiam solæcismus instr. ea non vitiat. p. 83. n. 2.

Notariorum Instrumentis etiam hora addi solet. p. 90. n. 8.

Notarij in salario exigendo à Iudice refræmandi, p. 166. n. 16.

Notarius adhiberi potest etiam in scrutinio. p. 345. num. 5.

Notarius olim dictus Primicerius, cur? p. 581.

Notarium constituere, aut vocare non est actus iudicialis. p. 626. n. 3.

Notorium.

in Notoriis non est citatio necessaria, nisi ad audientiam declarationem notorij. p. 44. n. 17.

Notorium si sit factum, supplet in eo Iudex partem etiam non petentem. p. 102. n. 2.

Notoria si sit Obreptio Rescripti, Iudex ex officio irritare potest. p. 109. n. 2.

Notoria in causa, an processu sit opus? p. 295. n. 7. p. 326. n. 8. p. 552.

Notoriis in factis an & quomodo detur Appellatio? p. 673. n. 2.

Notoriis in causis quomodo procedendū? p. 728. n. 1.

Novalis.

Novalia sua si Religiosi ipsi colant, non tenentur ex illis dare decimas. p. 776. n. 1. Debent autem Coloni. ibid.

Novitas.

Novitas est Mater discordiæ & querelæ; nec facile inducenda. p. 189. n. 2.

Novitius.

Novitius non potest eligi in Prælaturam Ecclesiæ Regularis, nisi Cathedralis. p. 305. n. 1. p. 423.

Novitiatu anno nondum absoluto poterat ex dispensatione Legati fieri olim Professio; non item hodie. p. 335. n. 5. Eligi in Prælaturam Regularem nunquam potuit, nisi per Pontificis dispensationem. p. 336. n. 5.

Novitij non debent ad Electionem cum professis admitti. p. 435. n. 2.

Novitiæ hallatam dotem repetant & recipiant, significans se nolle profiteri. p. 465. n. 3.

Novitiatum ingressurus ut renuntiet suis beneficiis, non est consultum. p. 465. n. 4.

Novitius si ante duos menses professioni proximos renuntiet beneficio, est id invalidum. p. 465. n. 4.

Novitij beneficium tempore probationis administrandum per Vicarium. p. 465. n. 4.

Nullitas.

Nullum quod est, nullum producit effectum. p. 179. n. 2. p. 612. u. 3.

Nullitas sententiæ lata potest totam causam devolvere ad superiorem. p. 612. n. 3. Equivalet Appellationi. ibid.

Nullitatis viâ si possit agi, Restitutio in integrum non habet locum. p. 833. n. 2.

Obedientia Vide Abbas Prælatus.

Religiosus.

Obediendum non est Principi iubenti id, quod peccatum, vel Reip. manifestè noxium est. p. 73. n. 3.

Obedientiæ votum tribuit Prælato in Regulares suos plenam potestatem. p. 105. n. 3.

Ab Obedientiâ Monachos absolvere non potest Prælatus, quamdiu habet Prælaturam. p. 485. n. 1.

N. 2. Obedi-

Obedire si populus malitiose renuat, *id est* & quomodo possit Episcopus renuntiare? p. 479. n. 8.
 Obedire quomodo Superiori tenetur subditus precipiente contra legem? p. 514. n. 2.
 Obedientiae debitae coneraria promissio non obligat. p. 729. n. 1.
 Obedientiam Episcopo spondere an teneantur Clerici in scripto, vel cum Iuramento? p. 737. n. 2. An Parochi, cum investiantur? ibid.
 Obedientia praeferenda est bono temporali. p. 738.
 Obedire vi voti an debeant Regulares delegato Praelati? p. 745. n. 6.

Obligatio.

Obligatio semel extincta nunquam reviviscit. p. 156. num. 2.

Oblivio.

Oblivio facti proprii non praesumitur, nisi ob dignitatem. p. 615. n. 2.

Obreptio. Vide Rescriptum.

Obreptio Rescripti si sit notoria, irritare id potest Iudex ex officio parte non petente. p. 102. n. 2. Vti & ob publicam utilitatem. p. 109. n. 2.

Obreptionem tollit Clausula *ex certa scientia, motu proprio*. p. 121. n. 6.

Obreptio fieri potest vel ex fraude & malitia, vel ex simplicitate & ignorantia. p. 102. n. 2. Prior reddit totum Rescriptum irritum. ibid. Nisi partes sint separatae. ibid. §. *Quod propter*. Vel dolus sit ab alio quam ab impetrante commissus. p. 103. n. 2. Posterior non semper. p. 102. n. 2. §. *Discrimen*. p. 103. n. 4. §. *Declarandum*.

Obreptio si sit dolosa, sit Rescriptum Iustitiae irritum exceptione tantum, aut officio Iudicis. p. 102. n. 2. §. *Nunc vero*. Rescriptum Gratiae ipso Iure. p. 103. n. 4.

Obsequia.

Obsequia dari possunt ad confirmandum compromissum. p. 856. n. 2. Quando dari soleant? ibid.

Occultum Vide Crimen.**Odiolum.**

In Odiolis Verba sunt accipienda stricte. p. 137. n. 2.
 Odiola aut favorabilis quandonam censenda dispositio? p. 159. n. 3.

Officialis Vide Vicarius Generalis.

Officialis principalis Episcopi potest a Pontifice eiusdemque legato dari delegatus. p. 162. n. 2.

Officialis principalis Italicae est Vltimontanis Vicarius in spiritualibus Generalis. p. 162. n. 3. p. 588. n. 3.

Officium si in una Diocesi sint plures, quis illorum delegatas causas expedire possit? p. 162. n. 3. p. 588. n. 7.

Officialis in commissione Pontificia an possit aureum aliam consuetum pro labore audiendi testes accipere? p. 165. n. 13.

Officialium debitis, si aliter non possit, alicubi recte solet satisfieri per bona propria liberorum aut uxoris. p. 192. n. 7.

Officialis publicus debet sive etiam damno publicam Autoritatem tueri. p. 460. n. 3.

Officiales publici seu curiales non sunt ordinandi ante depositum munus & rationes redditas. p. 560. n. 1.

Officiales inferiores praelato quid potestatis habeant in Regularibus? p. 745. n. 6.

Officium.

Officium subinde idem est ac Dignitas & Personatus; subinde diversum quid. p. 199. n. 1.

Officium est administratio aliqua sine praerogativa & Iurisdictione fori externi. p. 200. n. 1.

Officia, dignitates aut personatus duos in una Ecclesia non potest quis habere ex consuetudine sed ex dispensatione. p. 200. n. 3. & 4. Vide Pluralitas.

Officium, Dignitatem, aut Personatum habere qui potest in una Ecclesia cum Canoniatu per consuetudinem, per Episcopum, &c. p. 201. n. 6.

Officia claustralia etiam sunt manualia, possunt a Pontifice concedi alicui in perpetuum. p. 276. n. 2.

Officium suum nemini debet esse damnosum. p. 320. n. 3. p. 424. n. 2.

Officium Abbatis in quibus actibus consistat? p. 492. num. 11.

Officium Episcopi aut Abbatis quid potissimum sit? p. 534. n. 2.

Officium & Potestas quomodo differant? p. 600.

Officium Iudicis mercenarium est, quod Actioni deferuit. p. 73; n. 1. Nobile non est Actioni alligatum, ibid.

Officij imploratio & Actio quomodo differant? p. 735. n. 2.

Officium Iudicis si imploratur, an & quomodo opus sit contestatione litis? p. 735. n. 3.

Oleum.

Oleum duplex Catechumenorum & Infirmorum. p. 540.

Omne.

Omnia qui dicit, nihil excludit. p. 65. n. 5.
 Vox *Omnia* subsequens significat tantum similia antecedentibus, vel ijs connexa. p. 92. n. 3. Adiecta voculae *alius* comprehendit etiam maiora, ibid. p. 93. n. 4. Nisi Ius vel stylus aliud exigat. p. 92. n. 3.

Opinio.

Opinio probabiliori debet adherere Iudex in casibus per legem aut stylum indecisus. p. 8. n. 17.

Opinio communis est probabilior. p. 8. n. 17.

Opinio pauciorum saepe praeferenda est plurium. p. 11. num. 18.

Opinione communi, si actus invalidus habetur pro valido, est validus Iure supplente defectum. p. 225. n. 2.

Opinio probabilis super Iuris intellectu excusata. p. 226. n. 4.

Optio.

Optio praebendae est Ius sua relicta accipiendi aliam vacantem. p. 205. par.

Optio praebendae non requirit ullam collationem. p. 205. n. 1.

Optare praebendam potest etiam excommunicatus. p. 205. n. 1. quo modo? p. 205. n. 1.

Optandi praebendam consuetudo valet. p. 205. n. 1. quantum tempus ad illam sufficiat & requiratur? p. 206. n. 2. & 3. Quomodo locum etiam habeat in permutatione beneficiorum? p. 206. n. 4. Non tollitur praebendas Vacantes in Curia aut reservatas, sed ad devolutas. p. 207. n. 6.

Optare semel tantum possumus legata servi electione. p. 226. n. 3.

Optio.

Optionem semel factam desererere quando possit con-
trahens? *ibid.*

Opandi las habent Antiquiores Canonici præ alijs,
p. 753. n. 2.

Oratorium.

Oratorijs in privatis ne celebrent Regulares exem-
pti, potest Episcopus impedire, etiam per Censuras,
p. 709. n. 3.

Ordinarius. Vide Episcopus, Index.

Ordinarius non potest procedere contra eos, quos
constat esse in possessione exemptionis. p. 77. n. 11.

Neque potest illos pendente lite in ea turbare. *ibid.*

Ordinarius potest, ex privilegio tantum aut præscri-
ptione exemptos, citare ad id ostendendum. p. 77. n. 12.

Contra reuocantes potest sua Iurisdictione uci, *ibid.*

Neutrum potest erga exemptos Iure communi. *ibid.*

Ordinarius non potest in dubio de exemptione co-
gnoscere, an sua sit Iurisdictione. p. 77. n. 12. p. 90. n. 7.

Potest id in aliquibus alijs dubijs, p. 87. n. 1. Et ijs pro
se bona fide resolutis validè procedit in causa principa-
li. n. 2. *Vide Index.*

Ordinarius si obijciatur defectus totius Iurisdictionis
non potest is de illa efficaciter cognoscere. p. 90. n. 7.

Ordinarius cautè examinet in Rescriptis Veritatem
precum ex tempore *dare* & forma litterarum. p. 100. n. 7.

Ordinario mandata dare potest delegatus circa suam
causam. p. 113. n. 1.

Ordinario si quid mandet delegatus, litteras delega-
tionis in fidem ei exhibere debet. *ibid.* p. 653. n. 1.

Ordinario quid faciendum, si delegati diversi diversa
mandant in eadem causa? p. 113. par. & n. 2.

Ordinarius non potest in dubio de Iurisdictione de-
legatorum esse Iudex. p. 113. n. 2.

Ordinarius Ordinarius est Pontifex. p. 133. n. 1.

Ordinarius non fit delegatus, si quid ante iam ei sub-
iectum superior mandet. p. 149. n. 3. p. 716. n. 3. p. 723.
n. 1. Nisi expressè significet. p. 149. n. 4. Aut ex ad-
iunctis colligatur. p. 717. n. 3. p. 723. n. 2. In dubio
non præsumitur factus delegatus. p. 717. n. 3.

Ordinarius quoque gratiæ non ultra Verborum
vim extendenda. p. 153. n. 2.

Ordinarius discutiunt dispensationes circa pluralita-
tem Curatorum aut incompatibilium beneficiorum,
p. 100. n. 5.

Ordinarius si electionem, alioqui sui Iuris, confirmet
pendente appellatione, confirmatio est invalida. p. 436.
num. 1.

Ordinarius collatio est irrita, si Pontifex prævenit; &
contra. p. 448. n. 1.

Ordinarius decet imitari Aylum Curie Romanæ.
p. 466. n. 3.

Ordinarius nomine intelligitur etiam Vicarius. p. 598.
num. 9.

Ordinaria sit an delegata potestas Vicarij ad Specia-
lia? p. 600. n. 14.

Ordinarius quis? & quomodo differat à delegato?
p. 600.

Ordinario æquipatur delegatus ad Vniuersitatem
causarum. p. 612. n. 2.

Ordinarius potest sententiam suam revocare. Si sit
ipso Iure irrita. p. 612. n. 3. Non item aliam malè la-
tram. *ibid.* Quoad hoc inter illum & delegatum dif-
ferentia. *ibid.*

Ordinarius sententia si sit ipso Iure an sine alia appel-
latione possit adiri superior? p. 612. n. 3.

Ordinarius si plures sint ad unam causam, possunt sin-
guli simul & seorsim iudicare. p. 621. n. 2. plures de-
legati non nisi simul. *ibid.*

Ordinario datum à Superiore Mandatum non expirat
per mortem mandantis, licet res sit adhuc integra. p. 626.
num. 5.

Ordinarius quid agere possit vel debeat, si delegatus
iniuste suæ sententiæ executionem illi mandet? p. 649.
num. 7.

Ordinario parendum est in dubio de sua Iurisdictione.
p. 654. n. 3. Non item delegato. *ibid.*

Ordinarius quomodo possit Iurisdictionem delega-
tam revocare? p. 662. n. 4. & 5. p. 675. n. 2. Quomo-
do privilegia & facultates? p. 663. n. 6.

Ordinarius esse condemnatus sit ut suspectus, potest
à partibus iterum assumi. p. 677. n. 3. Si nolint, potest
& debet delegare alteri. *ibid.*

Ordinarius Iurisdictionem exercere voluntariam po-
test extra suum territorium. p. 693. n. 2. Non item
contentiosam. *ibid.* Nisi in Notitiis, vel consentien-
te Ordinario loci. p. 694. n. 2.

Ordinarius Iudex erga Clericos non-exemptos, &
Laicos quoad causas spirituales vel mixtas, est in dicitur
sua Episcopus. p. 701. n. 1.

Ordinarius erga suos subditos est Prælati habens Iu-
risdictionem quasi-Episcopalem. p. 701. n. 2.

Ordinarius potest reum cogere ad desistendum à pec-
cato publico, si Iudex Appellationis malè cesserit. p. 707.
num. 1.

Ordinarius de Iure Canonico potest alteri delegare,
quæ sunt etiam meri aut mixti Imperij; p. 713. n. 2.
Non item de Iure Civili. *ibid.*

Ordinarius non potest absolvere excommunicatum
à delegato Papæ. p. 715. par.

Ordinarius si procedat ut delegatus, cum non sit, acta
eius sunt irrita. p. 717. n. 4.

Ordinarius brachium seculare, si necesse sit, invocare
potest. p. 719. n. 3.

Ordinarius est inquirere, an beneficiati sint canonice
instituti? p. 728. n. 1.

Ordinarius nomine intelligitur, qui potest instituire
& destituere. p. 728. n. 1.

Ordinarius quomodo se gerere debeat aut possit, cum
habente plura beneficia incompatibilia? p. 727. par. &
p. 728. n. 2. & 3. Quomodo cum habente plura com-
possibilia? n. 2.

Ordo.

Ordo præfixus in Rescriptis & Mandatis servandus.
p. 109. n. 3. Eius peruersio vitiat ipso Iure processum.
ibid.

Ordo Romanus.

Ordo Romanus est liber antiquissimus ex PP. colle-
ctus. p. 2.

Ordo Sacramentum.

Ordinis Episcopalis propria non possunt præscribi ab
infe-

inferioribus Clericis.

p. 178. n. 2.

Ordo sacer quis & quibus beneficiis sit annexus?

p. 254. n. 2.

Ordine carens non habet vocem in Capitulo.

p. 254. n. 2.

Ordinem sacrum beneficio annexum non recipiens

præscripto tempore quam penam incurrat? p. 255. n. 3.

Excusatur, qui inculpabiliter non recipit. p. 260. n. 20.

Ordinis Episcopalis Actus non potest exercere Epi-

scopus nondum consecratus. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Quinam illi? ibid.

Ordinis Episcopalis aliquos actus Pontifex committere

solet simplicibus Sacerdotibus in dignitate constitu-

tis, aliquos non. p. 491. n. 6. Nullos Episcopus, ibid.

Ordines sacros conferri præmissio Ieiunio est ab Apo-

stolis institutum. p. 505. n. 1.

Ordinum singulorum interstitia quæ & quanta?

p. 512. n. 3. In ijs dispensare, etiam cum exemptis potest

Episcopus, vel sede vacante Capitulum. p. 513. n. 4.

Ea non observantes nullam incurunt censuram. ibid.

Ordo sacer est aliquibus dignitatibus & beneficiis annexus.

p. 527. par. Impeditur iustâ causâ ab ordine, an sit

privandus beneficio? p. 528.

Ordinem Sacerdotalem intra annum non recipiens

curatus est ipso iure privatus beneficio. p. 530. Nisi sit

iuste impeditus. ibid.

Ordo sacer quis? p. 534. n. 1.

Ordines sacros inter olim non fuit Subdiaconatus?

p. 534. n. 2.

Ordo Clericalis quomodo sit etiam Tonsura? p. 535.

sum. 1.

Ordo sacer quomodo sit Episcopatus? p. 535. n. 1.

Ordines sunt septem. p. 535. n. 1.

Ordine sacro dignus, dignus est etiam beneficio.

p. 537. n. 1.

Ordines exercere facilius permittitur mutilatus sine

culpa quam ex culpa. p. 562. n. 2.

Ordinans Vide Episcopus quoad Ordines.

Ordines minores conferre possunt Abbates suis Regularibus.

p. 277. n. 3.

Ordinandi facultatem dare potest aliis Archiepiscopus

nondum obtenta consecratione & pallio. p. 268. n. 1.

Ordinare non potest Archiepiscopus ante acceptum

pallium. p. 306. par. p. 460. n. 1. Nisi iam ante fuit Episcopus.

p. 458. n. 5. Extra provinciam ordinare debet sine pallio.

p. 458. n. 3.

Ordines sacri non debent die dominico conferri.

p. 308. n. 10.

Ordinare reminem debet Episcopus ipso die suæ

consecrationis. p. 308. n. 10.

Ordines sacros conferendi potestas solet tantum

committi Episcopis. p. 491. n. 6. Minores & Tonsuram

etiam alijs. ibid.

Ordines Minores aut Tonsuram conferendi potestas

non potest à non-Episcopo obtineri per solam consuetudinem.

p. 491. n. 7.

Ordines Minores & Tonsuram quo iure olim con-

ferunt Abbates. p. 492. n. 2. p. 535. n. 2. Hodie per

Trid. conferre possunt suis Regularibus. p. 493. n. 14.

si habeant ius mitræ & baculi. n. 16. Secularibus,

non nisi habeant in proprio territorio Iurisdictionem.

quasi Episcopalem. n. 15. Vel Episcopus speciatim

de singulis consentiat. n. 17.

Ordines sacros nemo potest extra Quatuor Tempora

conferre nisi Pontifex. p. 504. n. 1.

Ordines conferre die quâ dedicatur Ecclesia vel Altare,

est abusus & tollendus. p. 505. par.

Ordines minores possunt conferri die dominico &

quovis festo. p. 505. n. 2. p. 506. n. 3. Modò non tam

multis, ut videatur esse ordinatio generalis. p. 506. n. 1.

Possunt conferri simul eodem die etiam cum prima

Tonsura. n. 4. Non tantum in Sabbato, sed etiam Feria

IV. vel VI. antè; extra Sacrificium; à non-Ieiunio.

ibid. Extra Ecclesiam. n. 5.

Ordines conferri non debent in Sabbato Pentecostes.

p. 505.

Ordines sacros solent Græci conferre extra quatuor

tempora. p. 510. Neque id damnatur, sed toleratur ab

Ecclesia latina. p. 511. n. 2. Latinis tamen ita à Græcis

recipere non licet. p. 510. Recipientes autem

cum licentiâ Ordinarij non sunt suspendendi. p. 511. n. 1.

Ordines duos sacros, aut Minores cum Subdiaconatu,

una die accipiunt, aut uni conferens est suspensus. p. 512.

n. 1. Fit ex Sabbato & Dominicâ dies una, si ordinans

continuet in Sabbato quoque Ieiunium. n. 2.

Ordinans aliquem ante legitimam ætatem est suspendendus.

p. 513. n. 2.

Ordinem sacrum alicui sine titulo aut patrimonio

conferens, debet ei beneficium vel alimenta dare.

p. 514. n. 3. Vti & conferentis successor. p. 537. n. 4.

Imò Prælati, si quis illum præsentavit. ibid. Aut

Archidiaconus, si in culpa fuit. ibid. Non item Examinatores.

ibid.

Ordinans subditum alienum sine dimissionis suspens-

us est per annum à collatione Ordinis dati. p. 517. n. 1.

Imò etiam aliorum omnium iuxta probabiliorè. p. 518.

n. 2. Nisi rationabiliter sibi persuaserit proprium Ordinarium

fore contentum. n. 3. Sive iam sit Episcopus,

sive alius Prælati. p. 518. n. 5. Quod de conferente

primam Tonsuram. p. 521. Possunt interea

subditi liberè ab alijs accipere ordines. p. 517. par.

Primam Tonsuram autem non sine dimissionis.

p. 522. n. 1. Quas suspensus dare potest. n. 2.

Ordinans suum subditum in aliena Diocesi absque

expressâ licentiâ Ordinarij, est suspensus per annum ab

exercitio Pontificalium. p. 519. n. 6. Bona tunc fides

excusat. ibid. An etiam si locus, in quo ordinat, sit exemptus?

p. 517. par. Aut si tantum conferat primam Tonsuram?

p. 518. n. 8.

Ordinare aliquem potest Episcopus originis, vel beneficij,

vel domicilij. p. 520. n. 1.

Ordines Minores conferens Infanti, Illiterato, aut

Coniugato non est ipso iure suspensus. p. 522. n. 2.

Ordines quos adhuc conferre possit Episcopus, qui

loco tantum vel etiam Dignitati renuntiavit? p. 525.

par. p. 526. n. 1.

Ordinare nemo debet alienum sine dimissionis, et si

Iuramento supplere velit; p. 571. par. An si per testes

legitimè probet? n. 2.

Ordinatus à Pontifice est magis honorandus, quam

alii. p. 739. Non est exemptus ab Obedientiâ & po-

testate Episcopi. ibid. Ab Episcopo non potest ad-

ultra-

ulteriore ordinem promoveri.

Ordinandi.

Ordinari potest Iudæus factis in fide probatus. p. 79.

Ordines sacri nemini conferendi, nisi habeat honestam sustentationem. p. 118. n. 7.

Ordinis impedimentum habens tenetur id fateri vel abstinere. p. 210. n. 2.

Ordinatus a schismatico denunciato est suspensus vel potius irregularis. p. 244. n. 3. Non potest eligi aut promoveri. *ibid.*

Ordinatus culpabiliter extra tempora est suspensus ab acceptis. p. 509. Item ante legitimam ætatem. *ibid.*

Et ablata etiam suspensione non potest exercere ordinem, nisi post obtentam legitimam ætatem. p. 513. n. 2.

Ordinari extra tempora Mendicantes possunt vi privilegij. p. 509.

Ordinem sacrum accipiens ab alieno Episcopo sine dimissoria est suspensus a suscepto. p. 509. p. 511. n. 1. & p. 518. n. 4. Si id fecerit cum dolo aut culpa mortali. p. 511. n. 1. Inculpabiliter, aut Minores tantum accipiens, non est proprie suspensus, sed inhabilis. p. 511. n. 1. p. 517. par. p. 518. n. 4. Unde & ministrans in ordine accepto non fit irregularis. *ibid.*

Ordinem vel Tonfuram à Pontifice accipiens non potest sine eius licentia ab alio alium accipere. p. 511. p. 739. An idem sit de accipiente ab Episcopo? *ibid.*

Ordinatus ex ignorantia vel simplicitate ante legitimam ætatem, potest eam obtentam celebrare absque dispensatione. p. 513. n. 2.

Ordines si Ultramontanus sine dimissoria causam experimentibus suscipiat ab Italo, est suspensus. p. 516. Aut etiam primam Tonfuram. *ibid.* Non e contra, *ibid.*

Ordinari potest Clericus liberè à quovis Episcopo, si à proprio propter eius censuram nequeat. p. 517. par. & princ.

Ordinatus à proprio Episcopo in aliena Diocesi sine licentia Ordinarii, est inhabilis ad executionem Ordinis, etsi nihil peccarit. p. 519. n. 6.

Ordinandi à quo debeant vel possint prius examinari, & circa quid? p. 522. & seqq.

Ordinandi in Diaconos aut Presbyteros debent presentari ab Archidiacono? p. 523. Testante eos esse dignos, quo sensu? p. 524.

Ordinandi impedimentum occultum sciens, debet eum prius, tum superiorem monere. p. 524. n. 3.

Ordinem ab Episcopo inhabili accipiens fit inhabilis ad eius executionem. p. 526. n. 2. Etsi metu gravi sit adactus. p. 527. n. 2. Inhabilitas hæc non est suspensio. p. 526. n. 3. A quo possit tolli, *ibid.* & p. 527. n. 1.

Ordinari superiore Ordine nemo invitus debet, quo sensu? p. 531. n. 2.

Ordinandi an & quomodo debeat instrumenta tangere physice vel moraliter? p. 544. n. 3.

Ordinari in sacris non possunt illegitimi sine dispensatione Papæ. p. 550. n. 1. p. 556. Si tamen ordinati sunt, debet eis de beneficio provideri, *ibid.* p. 558. n. 6.

Ordinari in Minoribus possunt illegitimi per dispensationem Episcopi. p. 556. par.

Ordinari non debent servi, nisi manumissi. p. 559.

ibid. sive iam cum reservatione aliqua, sive absolute. p. 560.

Ordinandi non sunt Procuratores, Syndici, Curiales, & Tutores ante depositum munus; p. 560. n. 1. Exceptis defensoribus personarum miserabilium; n. 2.

Et tutoribus legitimis agnatorum. n. 3. An & ante redditas rationes ordinari possint? p. 561. n. 4.

Ordinandi non sunt, qui habent officia & negotiationes Clericis prohibitas, p. 560. n. 4.

Ordinandi an sit, qui solvendis debitis est impar? p. 561. n. 4.

Ordinari facilius solet mutilatus sine culpa, quam cum culpa. p. 562. n. 2.

Ordinandi non est, qui inhabilis est ad celebrationem Missæ. p. 565. n. 1.

Ordinari in Minoribus ex dispensatione Episcopi potest Mancus. p. 565. n. 2.

Ordinandi an sit, qui amisit dextri pollicis unguam? p. 565.

Ordines ab alieno suscipiendi potestas an expiret morte concedentis? p. 627. n. 8.

Ordinatio.

Ordinatio generalis quando fieri possit? p. 506. n. 2. In qua Ecclesia? p. 509. n. 4.

Ordinatio generalis in Sabbato cæpta potest in Dominica continuari, si Ordinans in Sabbato quoque jejunet. p. 512. n. 2. Censetur utraque fieri unâ die propter Jejunij continuationem. *ibid.*

Ordinatio subditi non sui absque facultate dicitur irrita; sed tantum quoad executionem Ordinis. p. 511. n. 1. p. 517. par. p. 519. n. 6.

Otto M.

Otto M. primus inter Saxones Rom. Imperator. p. 323. n. 1.

Pactum Vide Contractus.

Pacti instar statutum facere potest Communitas cærens iurisdictione. p. 19. n. 3.

Pacifici invitus nemo cogitur. p. 20. n. 3.

Pactio simpliciter negari potest Actio, non tamen obligatio. p. 22. n. 7.

Pacta potius quam verba attendenda ad dignoscendam contractus speciem. p. 35. n. 14.

Pactis familiarum contraria donatio valet, si fiat Ecclesiæ aut Cause piæ; non item si Clerico. p. 43. n. 16.

Pactum in cultus divini diminutionem est invalidum. p. 47. n. 2. Etiam si sit iuratum. p. 48. n. 2. Aut à Papa confirmatum. n. 3.

Pactis privatorum etiam iuratis non potest Iuri publico derogari. p. 48. n. 2.

Pactum de hereditate viventis sine eius consensu est irritum. p. 52. n. 7.

Pactum iuratum non tollitur per clausulam: *non obstante pacto.* p. 99. n. 2.

Pactum inducens ad peccatum vel dissipationem bonorum est invalidum. p. 191. n. 1.

Ad Pactum à consuetudine valet argumentatio negativa, non affirmativa. p. 191. n. 2.

Pactio & statuto non potest introduci; quod nec consuetudine. p. 191. n. 2. E contra potest aliquid consuetudine fieri, quod non potest pacto aut statuto. *ibid.*

Pactio fieri non potest, quod nec statuto. p. 192. n. 3. E contra statuto fieri potest, quod nequit pacto. *ibid.*

Pactum

Pactum familiae de successione ut valeat, est à Principe confirmandum. p. 192. n. 4.
 Pacta de successione universim prohibita. ibid.
 Pactum violans non potest conqueri contra alium, si atriâ violet. p. 294. n. 6.
 Pactum ambitioni serviens est reprobatur. p. 329. num. 18.
 Pactum de Matrimonio post mortem Coniugis contrahendo est illicitum & invalidum. p. 332. n. 1.
 Pactum ante mortem Prælati de certa persona eligenda est prohibitum. p. 332. n. 3.
 Pactum professioni Religiosæ adiectum *ut in Abbatiem eligatur*, est simoniacum & irrita Electio. p. 334. n. 2.
 Pactum Ecclesiæ damnosum aut libertati Ecclesiasticæ repugnans est invalidum. p. 370. n. 1.
 Pacta & Iuramenta Cardinalium de aliquo in Pontificem eligendo sunt irrita. p. 396. par.
 Pactum nudum præbet in Iure Canonico Actionem. p. 759.
 Hodie tamen raro quis ad id implendum compellitur. ibid.
 Pactum de succedendo in beneficiis reprobatur. p. 762.
 Nisi fiat per plenitudinem potestatis papalis. ibid.
 Pactum pensionis vel eius augmenti pro institutione est simoniacum. p. 762. n. 1.
 Pactum non valet contra Ius tertij non consentientis. p. 763. n. 1.
 Pactum simoniacum est nullum. p. 763. n. 1. *Vide Simoniam.*
 Pactum de re turpi an & quando pariat obligationem? p. 764. n. 2.
 Pactum de resuscitatione hæreditatis debet lege improbatum. p. 766.
 Alicubi est legi huic derogatum. ibid.
 An eiusmodi pactum etiam Iuramento contrahescat? n. 2.
 An & si Iuramentum sit vi vel dolo extortum? p. 767. n. 3.
 An & quomodo eiusmodi pactum interpretandum? n. 4. & 5.
 Pactum de aliquo pro hærede instituendo ne quidem per Iuramentum adiectum valet. p. 766. n. 2.
 Pacta & acta inter violenter detentum & detinentem possunt in Iudicio rescindi. p. 791. n. 2.
 Pacisci non potest Procurator absque speciali mandato vel libera administratione. p. 802.
 Pactum, cui cum primò dissenseris, postea consentis, est ratum, si alter in eadem voluntate permaneat. p. 805. num. 2.
 Pactum cum vel sine pena initum, si Iuramento confirmetur, ad quid Iurans teneatur? p. 854. n. 12. & seqq.
Pagus.
 Pagus alicui subiectus non potest facere statutum. p. 139. n. 3.
 Nisi per modum pacti. ibid.
 In id, ut valeat, debent consentire omnes. p. 20. n. 3.
 Nisi aliud necessitas permittat. ibid.
 Pagus ad civitatem perticens non comprehenditur eius nomine in odiosis. p. 137. n. 3.
 Pagi communitas non potest per pactum aut statutum instituere festum, sed per consuetudinem. p. 121. n. 2.
Pallium.
 Pallium datur personæ cum ordine ad Ecclesiæ propriæ diocesis. p. 222. n. 11. p. 458. n. 2. p. 459. n. 3.
 Pallium suum secum defert Archiepiscopus transla-

tus, eo tamen uti non potest. p. 222. n. 11. p. 459. n. 3.
 Pallio suo indutus sepelitur Archiepiscopus. p. 222. n. 12.
 Quo modo, si duplex habeat? p. 222. n. 12. p. 459. num. 3.
 Pallium significat traditionem spiritualis potestatis. p. 242. par.
 Et plenitudinem Officij Archiepiscopalis. p. 459. n. 1.
 Dicitur à S. Petri corpore desumi. p. 242. par. p. 244. n. 3.
 quæ sensu? ibid. p. 460. n. 2.
 Accipiens tenetur Pontifici præstare Iuramentum fidei unitatis, & obedientiæ. ibid. p. 458. n. 2.
 Pallio nondum obtento habet Archiepiscopus nullam Iurisdictionis. p. 268. n. 1.
 Sed quoad actus minores, non maiores. p. 459. n. 1.
 Potest etiam exercere actus ordinis, sed solum tantum requireat, non Pontificalia. p. 460. n. 1. *Vide etiam* p. 306. par.
 Pallium si non petat Archiepiscopus intra trimestre à consecratione, privandus est dignitate. p. 269. n. 2.
 Pallio & confirmatione nondum accepta permittitur Archiepiscopus ab Urbe valde remotis & concorditer electis administratione. p. 306. par.
 Pallium cuius sit forma? p. 457.
 Est præcipuum Archiepiscoporum insigne. ibid.
 Pallij tradendi formula quæ? & quis eius sensus? p. 457. par.
 Pallio uti potest Archiepiscopus in sua Ecclesia; id est: in omnibus Ecclesiis suæ provinciæ; p. 457. par. & n. 1. p. 461. n. 1.
 Etiam exemptis: n. 1.
 Non extra provinciam; p. 458. n. 3.
 Nisi habeat speciale privilegium; p. 462. n. 1.
 Et Archiepiscopus illius provinciæ consentiat. n. 2.
 Pallio extra provinciam uti solebant olim Archiepiscopi Hispani. p. 460. par. *Sederat corruptela & abusus.* ibid.
 Pallium competit Pontifici, Patriarchis & Archiepiscopis. p. 458. n. 2.
 Conferitur nonnullis ex speciali privilegio. ibid.
 Pallij transmissionem non impedit obiectio criminis vel defectus, nisi prompta fides fiat. p. 458. n. 3.
 Pallium antequam quis accipiat, non potest appellari Archiepiscopus. p. 458. n. 3.
 Pallium non potest unus Archiepiscopus alteri commutare. p. 458. n. 1.
 Pallij usus est personalis sed cum restitutione ad locum. p. 458. n. 2.
 Pallij petendi Ius est reale, & adhæret dignitati Archiepiscopali; non item concessio & usus. p. 458. n. 2.
 Pallio solum utendum in Ecclesia, non extra, nisi aliud consuetudo ferat. p. 459. n. 2.
 Et quidem solum in Missarum solemnibus. p. 460. n. 1.
 Diebus tantum solemnibus à consuetudine cuiusque Ecclesiæ determinatis. p. 460. n. 3.
 Pallium novum uterque petere debet & Archiepiscopus ad alium Archiepiscopatum translatus & eius successor. p. 459. n. 3.
 Pallio utitur Pontifex in omnibus Missarum solemnibus & ubique. p. 460. par.
 Pallione uti possit Archiepiscopus celebrans in castris, vel domo privata? p. 461. n. 1.
 An ob consummationem populi celebrans præforibus Ecclesiæ? p. 461. n. 4.
 Pallio ut utatur Archiepiscopus in aliena diocesi celebrans, non est necessarium. p. 462. n. 1.
 Pallio.

Pallio uti in Missis defunctorum non oportet. p. 462.

Paramenta Vide *Vestes sacra*.

Paramenta altarium benedicendi potestas per consuetudinem obtineri potest. p. 491. n. 9. Quis eam & quantum habeat? p. 492. in 10.

Paramenta Ecclesie pleno iure unitate debet reparare Monasterium in defectum reddituum. p. 497. n. 9.

Paramenta benedicere adhuc potest Episcopus postquam renuntiavit, & loco & dignitati. p. 526. n. 1.

Paraphernalia.

Paraphernalium administratio spectat ad Maritum, seu vel eorum instrumenta sint ipsi tradita. p. 793. n. 1. Pro ijs quomodo possit agere? ibid.

Parochia. Vide Beneficium, Ecclesia.

Parochialis Ecclesie nomine non comprehenditur in odiosis ea, quae simul est collegiata. p. 215. n. 1. p. 414. Eius Rector licet non fiat intra annum Sacerdos, non est ipso facto privatus iure. q. 414.

Parochia invalide confertur ei, qui annum XXXIV. modum implevit. p. 255. n. 4. p. 408. par.

Parochialis Ecclesia quae? p. 408. n. 1.

Parochiales Ecclesias duas simul nemo potest habere in commendam. p. 409. n. 2.

Parochialis Ecclesia non debet dari in commendam, nisi habenti annum XXV. inchoatum, & Sacerdoti; nec ultra sex menses. p. 408. par. Ob necessitate Ecclesie hoc tempus prorogare Episcopus potest. p. 409. n. 3.

Parochiam in loco Monasterij sitam vel eidem incorporatam potest Praelatus conferre suo Religioso. p. 422. An Episcopus eum examinare, & Parochiam visitare queat? ibid.

Parochialem Ecclesiam non potest Episcopus unire Abbaciae, Monasterio, Canonicali, &c. p. 495. n. 3. Olim id potuit cum consensu Patroni. ibid. Si autem uniat, quasi extinguitur. n. 4.

Parochiae Patronatum quomodo Monasterium acquirere possit. p. 496. n. 7. Quid inde ei iuris competat? ibid.

Parochia si quoad temporalia tantum incorporaretur seu uniat, quid hoc inde iuris habeat? p. 496. n. 7.

Parochia si Monasterio uniat, etiam quoad spiritualia debet hoc i. praesentare Episcopo Vicarium examinandum & instituendum. p. 497. n. 8. Qualem? ibid.

Debet servata recta & paramenta Ecclesie unitate servare in defectum reddituum. Vide Monasterium, n. 9.

Parochia Monasterio unita in loco, ubi residet Abbas vel Generalis non potest visitari ab Episcopo. p. 498.

Parochiam esse Monasterio pleno iure unitam, unde colligatur? p. 498. n. 9.

Parochiae tenues uniantur. p. 530. n. 4. Patrono obstante quid agendum? ibid.

Parochia si nimis populosa, quomodo providendum? p. 530. n. 4.

Parochialis Ecclesia ita fundanda, ut praeter Rectorem possit alere Diaconum. p. 550. n. 2.

Parochiae intra fines nova Capella non est edificanda sine consensu Ordinarii. p. 658. n. 1.

Parochiae incorporatae ratione tenentur Monasteria etiam exempta ad legem iurisdictionalem & Diocesa-

lem Episcopi. p. 720. n. 1. In quo consistat Lex iurisdictionalis. p. 721. n. 2. In quo Diocesis? n. 3.

Parochiales ad Ecclesias spectat ius sepeliendi parochianos. p. 765. n. 1. Ad alias tantum ex privilegio. ibid.

Parochus.

Parochus semel approbatus potest iterum examinari. p. 46. n. 2.

Parochus debet esse XXIV. Annorum complete, residere, & saltem intra annum fieri Sacerdos; p. 408. par. Licet partem tantum possessionis sed cum libero curae exercitio sit adeptus. p. 439. n. 3. Alioqui ipso facto est privatus; p. 408. par. 414. p. 437. par. Nisi Parochialis sit alteri beneficio non curato unita. p. 408. n. 1. p. 415. Dispensare in Residencia potest Episcopus ad breve tempus, & quodnam illud? p. 408. n. 2. Studiorum causa dispensare potest quoad Residentiam & Sacerdotium usque ad septennium; p. 437. par. Theologiae studiosis ab ipso iure concessum est quinquennium; p. 438. n. 2. Constituto interea idoneo Vicario; n. 3. Debent tamen ipsi primo anno fieri subdiaconi; p. 437. par. Et finitis studiis intra annum fieri sacerdotes. p. 438. num. 4.

Parochus regularis potest ab Episcopo examinari & visitari. p. 412.

Parochus non suscipiens Sacerdotium est ipso facto privatus iure suo sed non nisi anno à die possessionis pacificae plenè elapso. p. 438. n. 1. Vel si sua culpa possessionem non obtinuerit. p. 439. n. 3. Legitimè impedito tempus non currit. ibid. Nec, si primo aut secundo Mense huius movetur. ibid.

Parochum, si intra annum non fiat Sacerdos, praestat prius audire, quam Parochia alteri conferatur. p. 439. n. 3.

Parochus si non habeat animum recipiendi Sacerdotium, tenetur ad restitutionem fructuum. p. 439. n. 4. Et in illius defectum collator fraudis conscius. n. 5. Parochi resignatio quando & quomodo admittenda? p. 466. n. 3. Vide Resignatio.

Parochi ob senium aut infirmitatem possunt subinde cogi ad renuntiandum. p. 478. n. 6.

Parochi qualitates quae? p. 529. n. 2.

Parochi dicuntur Sacerdotes Cardinales. p. 579.

Parochi an possint in suos subditos ferre censuram. p. 704. n. 4.

Parochus habet in sua Ecclesia ius praedicandi & Sacramenta ministrandi cumulatim cum Episcopo eiusque Vicario. p. 720. n. 2.

Parochus agere potest pro Ecclesia sibi subiecta. p. 734. n. 1.

Parochus potest sine Superioris autoritate pacisci, in favorem Ecclesiae. p. 765. n. 2.

Parochus quomodo possit cum Parochianis transigere de decimis sine consensu Episcopi? p. 770. n. 2.

Parochus debet Religiosi de iure communi decimas praediales. p. 776. n. 1. Sed hodie privilegio Pontificis sunt exempti, quomodo? ibid.

Parentes.

Parentum potestas solvitur professione Religiosa. p. 124. n. 1.

Parentum ob delicta quandoque puniri possunt liberi. p. 192. n. 7. p. 213.

Parentes pro suis liberis appellare possunt. p. 276. n. 2.
Parentes quomodo pro liberis contrahere possunt
sponsalia. p. 791. n. 1.

Pater quid iuris habeat in bona materna delata ad filios in sua potestate constitutos. p. 833. n. 1.

Pastor.

Pastoralis dignitas est idem ac Prælatūra. p. 228. n. 2.
Pastorali officio admovendus debet præstare Juramentum fidei Vnitatis, & Obedientiæ. p. 242. par.

Pastor ordinarius totius Diocesis est Episcopus. p. 720. n. 1. Passere debet Verbo Dei & Sacramentis. ibid.

Pastorali baculo S. Petri suscitatus est mortuus. p. 541. Baculus iste servatur Treviris. ibid. Propterea Pontifex ibi non utitur Pædo. ibid.

Patriarcha.

Patriarchæ ab arbitrio non potest pendere Electio, quamdiu penes Conventum seu Capitulum est ius eligendi. p. 272. n. 2.

Patriarchis competit Pallium. p. 458. n. 2. Vide Pallium.

Patriarcha non potest cognoscere causas subditorum Archiepiscopaliū, nisi per viam appellationis. p. 712.

Patriarcha & Primas quomodo differant? p. 712.

Patriarchalis ecclesia quæ? & quot? p. 713.

Patriarcha ab Imperatore Constant. malè iuxta pedes & ad lævam collocatus. p. 738. par.

Patronus.

Patrono invito non potest supprimi Præbenda, nisi in necessitate. p. 32. n. 2.

Patroni consensus est necessarius, ut legitime depositus restitui possit ad beneficium. p. 156. n. 3.

Patronus potest conditionem iuri communij vel Episcopali contrariam ponere. p. 185. n. 2. Sed in ipsa tantum fundatione, non post. p. 586. n. 2. Nec per se sed cum consensu Episcopi. ibid.

Patrono etiam consentiente non potest Episcopus post factam fundationem instituire mutationem. p. 186. num. 2.

Patronus si dicat: *eligo presentandum*, non vitiatur presentatio. p. 226. n. 4.

Patronus in patronatu Laico potest variare, non in ecclesiastico. p. 228. n. 3.

Patronus potest in fundatione ponere, ut Electio Prælati ad alios ecclesiasticos pertineat; quam ad quos de iure solet. p. 233. n. 12.

Patrono etiam Laico ut Electio Prælati intimeretur consultum est. p. 273. n. 4.

Patronus Laicus non potest Electionis tractatui se immiscere. p. 273. n. 5. Sed ei adesse ut defensor. n. 6.

Patrono laico ut mors Prælati nuntianda sit, consuetudine aut privilegio obtineri potest. p. 273. n. 7.

Patronus Laicus non potest sibi in fundatione vel dotatione ius eligendi Prælatum ecclesiæ collegialis reservare. p. 370. n. 2.

Patronus non potest perceptioni fructuum ecclesiæ se ingerere. p. 407. n. 3.

Patronus vacantis ecclesiæ bona conservare debet. p. 407. n. 4. Eius fructus successori servare. ibid. An & quomodo possit sibi accipere? ibid.

Patroni consensus requirendus, antequam Episcopus admitat Renuntiationem beneficii. p. 486. n. 4.

Quomodo, & cur? n. 5.

Patronus, etiam ecclesiasticus non potest sibi reddere beneficii usurpare. p. 495. n. 1.

Patronus ecclesiæ curatæ non potest in ea presbyterum instituere aut destituere. p. 495. n. 2. Nihil ei quoad spiritualia præcipere. ibid. Rationes curatæ temporalium exigere potest ecclesiasticus, non laicus. ibid.

Patronus amittit ius presentandi per onem beneficii. p. 496. n. 4. Ad eam requiritur illius consensus. ibid.

Patronus amissum ob negligentiam presentandi ius recuperat factâ una collatione, etiam sine effectu. p. 496. num. 6.

Patrono nolente consentire in Unionem parochie tenuis, quid agendum? p. 330. n. 4.

Patrono competit etiam ius Vicarium perpetuum presentandi. p. 584. n. 4.

Patrono inconsulto potest Legatus à latere conferre beneficium Patronatûs ecclesiastici, nō laici. p. 652. n. 1.

Patronus Laicus presentans indignum non privatur iure presentandi. p. 705. n. 1. Tenetur presentare alium intra quadrimestre. n. 2.

Patronum inter & Episcopum si sit ius de idoneitate presentandi, constituendus est inter eos administrator beneficii. p. 705. n. 2. à quo? n. 4. & 5.

Patronus ecclesiasticus potest ipse vacantis beneficii administrationem habere. p. 705. n. 4. Vel alteri de- re. n. 5.

Patronatus.

Patronatus ius transfertur cum re temporalis, cuius est accessorium. p. 92. n. 3.

Patronatus fructus est presentare. p. 297. n. 3.

Patronatus de iure transigere interventu rei temporalis est simoniacum. p. 777. n. 1.

Patronatus ius an & quomodo possit vendi? remissivè. p. 777.

Pauper.

Pauper censetur ad gratiam principis, qui caret sustentatione congrua. p. 118. n. 7.

Paupertatis Votum quam excludat proprietatem? p. 197. n. 8.

Pauperum cura spectat ad ecclesiam. p. 502. n. 1.

Pauperi gratis servire debet Advocatus & Medicus. p. 734. n. 2.

Pax.

Pax fieri debet à Principe, si potest, salvo iure subditorum. p. 25. n. 14.

Pacem servare constitutum est iuris gentium. p. 191. num. 5.

Pacem violans non potest conquiri contra alios, qui etiam violant. p. 294. n. 6.

Pacis violatæ pœnas non incurrit, qui ab hoste laicis foedus frangit. p. 757. n. 3.

Ad Pacem cogere potest subiectos populos principum. p. 757. n. 1.

Pacem inter Christianos constituere debent Episcopi. p. 758. n. 2.

Pæca-

Peccatum Vide Crimen.

Peccatum consuetudine generali minuitur. p. 184. num. 4.
 Peccatum consuetudine particulari non minuitur sed augetur. p. 193. n. 1.
 Peccatum superioris in eodem facto est gravius quam subditi p. 454. n. 6.
 Peccatum ex simplicitate & ignorantia facilius condonandum, quam ex malitia. p. 454. n. 7.
 Peccatum etiam veniale non est ex ullius mali metu admittendum. p. 815. n. 3.
 A peccato quomodo excuset Metus? p. 815. n. 4.
Pedum. Vide Pontificalia.
 Pedum habent aliqui non Mitrati; & e contra, p. 492. num. 11.
 Pedo non utitur Pontifex nisi in diocesi Trevirensi; & quare? p. 540. & 541.
 Pedum pastorale est superne recurvum; quare? p. 541.

Pensio.

Pensionis pro stipendio acceptæ non tenetur meminisse impetrans Rescriptum beneficiale gratiæ. p. 117. n. 2. Tenetur autem impetrans Rescriptum beneficiale iustitiæ. ibid.
 Pensionis, licet simoniacè obtentæ, mentionem facere debet impetraturus Beneficium. p. 127. n. 3.
 Pensionarius negans porro pensionem spoliat Dominum possessione iuris. p. 299. n. 6.
 Pensionis seu præstitionis vel debiti mere personalis an & quomodo haberi possit possessio, vel quasi? p. 299. n. 6. potest continuari ignoto titulo. p. 300.
 Pensionem Paris an immediatè post consequi possit filius? p. 547. n. 3. §. *Colligitur tertio.*
 Pensionem non potest quis ideo obtinere, quod sit dispensatus ad beneficia. p. 558. n. 6.
 Pensio non est beneficium. p. 547. n. 3. p. 558. n. 6.
 Pensionem beneficium pro Mensa Episcopali debet Pontifex. p. 762. n. 1. Pro alijs vltibus potest Episcopus cum consensu Capituli. ibid. Vti & augere. n. 2.
 Pensionem in Parochia incorporata reservare sibi potest Monasterium. p. 762. n. 3. Vti & augere. ibid.
 Pensionem aut eius augmentum promittere pro Institutione est simoniacum. p. 762. n. 1.
 Pensio ad tempus vel vitam imponi potest à delegato, non beneficio sed parti de eo transigenti. p. 773. n. 2.
 Pensionem perpetuam olim Episcopus cum consensu Capituli imponere potuit ex iusta causa. p. 773. n. 2. Hodie id non potest. n. 3.

Percussor Clerici Vide Absolutio, Excommunicatio.

Percussor Clerici est excommunicatus. p. 52. n. 6. Atque extenditur etiam in consulentes, faventes, non impedientes. ibid.
 Percussor Clerici notorius à sacrificio post monitionem etiam vi expellendus. p. 303. n. 7.
 Percussorem Clerici absolvere potest Legatus à latere. p. 690. n. 3. Et quidem quemcunque ab egressu ea Vrbe ulique ad reditum. p. 695. n. 1. Legatus non à latere absolvere potest tantum suos provinciales. n. 2. Horum nomine quoniam comprehendantur? ibid.
 Percussorem Clerici à Censura Canonis ex officio absolvere possunt.

1. Legatus sedis Apost. p. 724. prin.
2. Prælati ex privilegio ratione dignitatis suæ concessio. ibid.
3. Episcopi in Casibus à Iure & ob difficilem aditum ad Pontificem concessis. ibid.
4. Prælati etiam regulares in certis casibus. ib. Possunt h. potestatem alteri delegare. n. 1. Etiam generaliter; n. 2. Et cum cognitione causæ. n. 3.

Periurus.

Periurus est indignus, ut eligatur in Imperatorem, p. 321. par.
 Periurus potest ad jurandum compelli non in suum honorem, aut aliorum præiudicium; sed in suam obligationem. p. 743. n. 3.

Permutatio.

Permutatio Beneficiorum est odiosa. p. 127. n. 2.
 Permutatio Beneficiorum si fiat, neque ex pacto neque ex consuetudine locum habere potest optio. p. 206. n. 4. habet autem locum in permutatione solius præbendæ. ib.
 Permutata beneficia non possunt nisi permutantibus conferri. p. 206. n. 4.
 Permutans beneficium potest id repetere, imo ipse resumere, si altera pars non impleat conditionem. p. 761. n. 4.

Perpetuum.

Perpetuum in Iure est idem ac Tempus Vitæ, p. 171. n. 1. Subinde comprehenditur etiam per tempus indeterminate. n. 2.

Persona.

Personæ tres divinæ sunt unum in Essentia. p. 2. n. 2.
 Persona quadam alia significant non multos, sed ad summum quatuor. p. 91. par.
 Personarum miserabilium causas tenetur Iudex ex officio tueri. p. 216. n. 2.
 Personæ etiam sictæ comprehenduntur Verbo, *Quis- cunque.* p. 398. n. 4.
 Personæ aliquæ sunt Ecclesiasticæ, licet non sint Clericales. p. 405. n. 2.
 Personæ dignitas accipitur ab officio vel beneficio, genere, & scientia. p. 390. n. 3.
 Personarum miserabilium cura spectat ad Ecclesiam. p. 502. n. 1. Suscipit earum causas, etiam ad forum Laicale, spectant. p. 663. n. 1. p. 780. 2.
 Personarum acceptio in quo consistat? p. 535. n. 2.
 Personæ industria non faciliè præsumitur electa in commissione. p. 670. n. 1.
 Personæ industria quandonam censetur electa? p. 670. n. 4. p. 682. p. 724. n. 1.
 Personæ miserabiles quæ? p. 780. n. 2.

Personatum.

Personatum si habet, exprimere debet impetraturus à Pontifice aliud beneficium. p. 79. n. 1. Non item impetraturus ab alio inferiore. p. 80. n. 2.
 Personatus & dignitas subinde pro eodem; subinde pro diversis accipiuntur, p. 161. prin. Vti & officium. p. 199. n. 5.
 Personatus est præminentia Ecclesiastica sine iurisdictione fori externi. p. 161. prin. p. 199. n. 1.
 Personatus sine cura requirit annos XXII. completos. p. 254. n. 1.

Personatum pluralitas prohibita quomodo & sub qua poena. *Vide* pluralitas beneficiorum.

Personatus non potest simul cum Cardinalatu retineri sine dispensatione Pontificis. p. 383. n. 1.

S Petrus.

S. Petrus Apostolorum caput à Christo constitutus. p. 411. Et S. Paulus in Apostolatu Gentium socius datus. *ibid.*

S. Petri baculo pastorali fuscitatus mortuus. p. 541. servatur cum veneratione Treviris. *ibid.*

S. Petrus fundavit & rexit Ecclesiam Romanam, Alexandrinam, & Antiochenam. p. 713.

Pignus.

Pignus spectat ad eum, cui absolute est datum ante impletam conditionem, sub qua alteri prius erat obligatum. p. 169. n. 1.

Pignori dans Instrumentum emptionis censetur rem emptam oppignorare. p. 472. n. 1.

Pignoris redditio non est condonatio debiti. p. 472. n. 1.

Pluralitas.

Pluralitas beneficiorum in visa SS. Canonibus & Pontificis. p. 354. n. 1.

Plures dignitates, Personatus aut officia in una Ecclesia simul haberi non possunt. p. 200. n. 3. Nisi solum ex dispensatione Pontificis. p. 200. n. 4. Si tamen fiat cum obreptione est irrita. n. 5. Si sine iusta causa, peccat dans, petens, & utens. *ibid.*

Plures Episcopatus aut Prælaturas habere simul repugnat primæ institutioni. p. 200. n. 3.

Plura beneficia, quorum unum sit v.g. dignitas, alterum Canonicatus, potest quis in una Ecclesia habere simul. p. 201. n. 6. Et quidem ex consuetudine, statuto, vel Episcopali dispensatione *ibid.* Triplex autem in una Ecclesia nemo potest esse sine dispensatione Pontificis. *ibid.* Imo nec duplex in uniformibus. *ibid.*

Pluralitas beneficiorum per dispensationem sine iusta causa obtineri quidem potest valide, sed non licite. p. 200. n. 5.

Plura habens beneficia in una Ecclesia plures habet distributiones & suffragia; nisi consuetudo obstet. p. 201. num. 7.

Pluralitas Episcopatum est reservata Pontifici. p. 208. loroll. 3.

Plura beneficia curata nemo simul in titulum habere potest absque dispensatione Pontificis. p. 377. n. 2. p. 399. n. 1. p. 530. Imo neque unum in titulum & alterum in commendam perpetuam; p. 399. n. 1. Altero obtento vacat prius ipso iure; p. 377. n. 2. p. 530. n. 3. Vtrumque præsumens retinere est utroque privandus. *ibid.* Imo hodie ipso iure privatus, & ad omnia alia uti & ad ordines inhabilis. p. 379. n. 9. p. 530. n. 3. Et beneficia habita sunt reservata Pontifici. p. 530. n. 3. De plurium Dignitatum, Personatum, aut officiorum retentione idem est. *ibid.*

Plura beneficia, maxime curata, etiam cum dispensatione possidens, plerumque non est tutus in conscientia, si redditus abundant. p. 378. n. 6.

Plura beneficia simul retinere qui per dispensationem concedit, intelligit ea tantum, quæ sunt canonicè obtenta. p. 378. n. 7.

Plures Vicariæ perpetuæ non possunt simul uni conferri. p. 583.

Plura incompatibilia possidens ex Pontificis dispensatione, tenetur eam Ordinario petenti exhibere. p. 727. par. Alio qui possunt beneficia vel vacantia alteri conferri. *ibid.* Dispensationem ipsam tenetur admittere Ordinaris. p. 728. n. 3. In dubio debet ad Sedem Apost. remittere. *ibid.*

Plura incompatibilia habenti ex dispensatione an & quomodo aliud simile possit conferri? p. 728. par.

Plura compatibilia aliquamdiu iam possidentem tenetur titulum exhibere. p. 728. n. 2.

Pœna.

Pœna imponitur aliquibus absque sua culpa. p. 3. n. 1. p. 9. n. 1.

Pœnam à lege decretam an & quomodo possit Iudex augere vel minuire? p. 7. n. 14. p. 606. n. 4. 5.

Pœna & culpa sunt correlata. p. 9. n. 3.

Pœnam imponere est iurisdictionis. p. 16. n. 1.

Pœna, quam Lex declarativa Iuri Veteri superaddidit aut extendit, non est referenda ad præterita. p. 51. n. 6.

Pœnæ sicut alternativè decretæ penes quem opus sit? p. 71. n. 1.

Pœna privationis ob contumaciam cessat ea cessante. p. 46. n. 3. Nisi aliud sit expressum *ibid.* Vel contumacia transferit in delictum specificum. n. 5.

Pœna alterius criminis quam contumaciæ censetur ordinariè esse perpetua. p. 46. n. 6. quandoque non durat ultra Magistratum punientis. *ibid.*

Pœnam unde quis meretur, inde non reportat commodum. p. 94. n. 4. p. 192. n. 5.

Pœna est, quod Rescriptum ex dolo impetrantis obreptitium possit totum per exceptionem irritari. p. 107. n. 2.

Pœnam duplicem non debet Iudex ab initio infligere contumaci. p. 114. n. 3.

Pœna mortis quandoque homicidæ in multam pecuniariam commutari potest. p. 200. n. 4.

Punire subditos non potest de iure Episcopus aut Prælati sine Capituli consilio. p. 203. n. 1.

Pœna male eligentium aut postulantium. p. 211. n. 5. p. 212. n. 1. p. 261. & seqq. incurritur non tantum in casibus expressis, sed etiam in similibus. p. 294. n. 4.

Vide Eligens, Postulatio, &c.

Puniri quandoque possunt Liberi & Vires propter delicta parentum, aut Maritorum. p. 192. n. 7. p. 214. n. 5. Et innocentes propter nocentes. *ibid.*

Puniri an & quomodo possit tota communitas ob delictum partis. p. 214. n. 5.

Pœna Episcopi seipsum ad aliam Ecclesiam transferentis est privatio Communionis etiam Laicæ. p. 227. princ.

Pœna sacrum ordinem beneficio annexum non recipientis quæ? p. 253. n. 3.

Pœna Archiepiscopi post consecrationem non petentis pallium intra trimestre est privatio dignitatis. p. 216. n. 2.

Pœna intelligi debet cum effectu. p. 302. n. 4. p. 359. n. 3. p. 401. par.

Pœnam suam vel Legis quando evadat actor succumbens? p. 316. n. 1.

Pœnam latæ aut ferendæ sententiæ quando indicant Verba futuri temporis? p. 351. n. 5.

P
 Pœna Juris requirit culpam. p. 394. n. 5. Ab eâ ex-
 culat probabilis error. *ibid.*
 Pœna in Vexantem alicuius consanguineos extendi-
 tur usque ad quartum gradum. p. 405. n. 5. Non item
 ad affines aut aliter conjunctos. *ibid.*
 Pœnali & odiosa in Materia est stricta faciendâ inter-
 pretatio. p. 414.
 Pœna pro Canonici non comprehendit Præpositum,
 si Præpositura sit simul Sæpnicatus, vel iste ei unitus.
 p. 415.
 Pœna duelli quæ? remissivè. p. 562. n. 2.
 Pœna legalis non incurritur ante elapsum tempus
 prore faciendâ statutum. p. 439. n. 1.
 Pœna suam tenere debet autorem. p. 441. n. 3.
 In pœna Negligentiæ, si lata sententiæ sit, mora pur-
 gandi non conceditur. p. 499.
 Pœnam Canonicam non potest Vicarius commuta-
 re in leviorem absque speciali commissione. p. 594. n. 2.
 Pœna pari sunt digni malè faciens & consentiens.
 p. 602. n. 4.
 Pœnam imponere ut ordinarius, ita & delegatus po-
 test. p. 606. n. 1.
 Pœnam an & retribus imponere possit delegatus?
 p. 607. n. 1.
 Pœnæ sunt iuxta facti & personæ qualitatem tempe-
 randæ. p. 614. n. 2.
 Pœnæ si inferuntur, quomodo habenda ratio dignitatis?
 p. 648. n. 3.
 Ad pœnam excommunicationis vel interdicti quo-
 modo se quis possit obligare? p. 666. n. 2.
 Pœnam quam inferre subditis suis possint vel non
 possint Episcopi, Legati, & Prælati. p. 701. n. 3.
 Pœnam pecuniariam imponere potest etiam Iudex
 Ecclesiasticus. p. 722. n. 1. Ea si lico, vel potius alijs
 pœnis causis applicanda. *ibid.*
 Pœnæ gravitas remittenda, si multitudo peccet.
 p. 778. n. 1.
 Pœnæ adulterorum quæ olim & hodie? p. 787. prin.
 Pœnæ talionis obligatur accusans criminaliter.
 p. 787. n. 2. An etiam uxorem criminaliter accusans
 de adulterio? *ibid.*
 Pœna mitiore punitur in foro externo, qui ex metu
 peccat, quam qui sponte. p. 815. n. 5.
 Pœna quæ sit alienantis rem mutandi Judicij causâ,
 tamque scienter acceptantis? p. 840. n. 4.
 Pœna si adiecta sit compromisso in Arbitrium, ad quid
 teneatur compromittens? p. 854. n. 6. & seqq. Ad
 quid si contractui vel transactioni sit adiecta? *ibid.*
 Pœnitentiâ.
 Pœnitentiâ publicam qui egit est irregularis. p. 566
 n. 2.
 Pœnitentiæ loco an Confessarius iniungere possit opus
 ab alio designandum. p. 645. n. 11.
 Pœnitentiâ publicâ impositio est de lege Jurisdictioni
 nali Episcopi. p. 721. n. 2.
 Pontifex. Vide *Princeps Rescriptum, E-*
leſio Rom. Pontificis.
 Pontificis Summi erat Legem Mosaicam interpreta-
 ti. p. 11. princ.
 Pontifex commendat observantiam Decretorum se-
 nis Apostolicæ. p. 13. n. 8.

P
 Pontificis maxime est interpretari Jus naturale in spi-
 ritualibus & dubijs profanis. p. 21. n. 5.
 Pontifex habet liberam dispositionem de beneficijs
 Ecclesiasticis. p. 24. n. 12. Potest unius Ecclesiæ bo-
 na & redditus transferre in aliam. *ibid.*
 Pontifex potest liberè disponere de redditibus Cleri-
 corum superfluis, non item de alijs. p. 24. n. 12.
 Pontificis approbatione Leges civiles de rebus & per-
 sonis Ecclesiasticis sunt validæ. p. 38. n. 3. approbat
 hoc ipso, quod alleget. p. 39. n. 3.
 Pontifex Ecclesiasticis suis decretis obligare potest
 omnes Christianos. p. 49. n. 1.
 Pontifex Jura omnia in scriinio pectoris sui cœlestis
 habere. p. 55. n. 2.
 Pontificis Lex ut deroget concilio generali opus ha-
 bet clausula generali. p. 56. n. 7. Ut concilio novissimo,
 opus habet clausula speciali. n. 8. Nisi aliunde satis
 constet de eius mente. n. 9.
 Pontifici non permittendum, ut absque ratione im-
 mutet statum universalis Ecclesiæ. p. 57. n. 10.
 Pontifex est Ordinarius Ordinariorum. p. 59. n. 2.
 p. 133. n. 1.
 Pontificis Legem aut Censuram Legis ignorans, eam
 non incurrit, saltem si ignorantia non sit crassa. p. 59. n. 2.
 Pontifex ita potest delegare causam ut Appellationis
 remedium auferat. p. 63. n. 1. *Vide Delegatio.*
 Pontifex non solet Iudices, consensu partium datos,
 ad unius partis petitionem revocare. p. 70. n. 8.
 Pontificis Rescripto factis, si pareatur, vel rationa-
 bilis excusatio afferatur. p. 72. par.
 Pontificis Lex universalis si alicubi ob speciales causas
 sit inconveniens, ibi non obligat. p. 72. n. 2.
 Pontifex censetur specialia locorum ignorare; *ibid.*
 Nec velle quid alienum à moribus fidelium, *ibid.*
 Pontifex si iubeat conferri beneficium notoriè indi-
 gno, an ei parendum? p. 72. n. 3.
 Pontifex potest inhabilitatem ex Jure positivo ortam
 pro arbitrio absque cognitione causa tollere. p. 73. n. 3.
 Pontifex si iubeat, potest Capitulum sede vacante
 conferre præbendam spectantem ad liberam collatio-
 nem Episcopi. p. 73. n. 2.
 Pontifex non censetur consuetudini aut statuto lo-
 corum derogare, nisi exprimat. p. 79. n. 4. p. 99. n. 1.
 p. 206. n. 1.
 Pontifex ex certa scientia potest dare Rescriptum ad
 liberè eligendum Iudicem; sed salvo iure recusandi,
 p. 82. n. 3.
 Pontifex decisionem dare potest, Doctoribus circa
 legem in materia etiam politica dissentientibus. 104.
 n. 6.
 Pontificis litteras si falsificet Clericus, est degradan-
 dus. p. 114. n. 2.
 Pontifex non solet habenti unum beneficium dare al-
 liud sine prioris mentione. p. 116. par. p. 117. n. 3.
 Pontifex non solet eundem collatorem duobus man-
 datis de providendo gravare. p. 125. n. 3. p. 140. Col-
 latorem tamen, contra quem ipse est simile mandatum
 Antecessoris executus, potest alio novo gravare. p. 141.
 par.
 Pontifex creatus mox revocat omnes ab Antecesso-
 ribus datas Expectativas, in quibus habenti nondum
 est lus quæsitum. p. 141. n. 1. O 3 Poma

212
 diligenti
 p. 717.
 a alteri
 re-
 vio de-
 bid.
 e an &
 pu.
 non te-
 3. n. 3.
 3. n. 4.
 Iuder
 4. 5.
 9. n. 3.
 6. n. 1.
 eradit
 1. n. 6.
 a optio
 1. n. 7.
 ellant,
 el con-
 5.
 entur
 ue non
 bid.
 e com-
 2. n. 5.
 tis ob-
 100.
 dilige-
 n. 3.
 am pe-
 20. n. 4.
 iur. p. 7.
 3. n. 1.
 1. n. 5.
 tantum
 4. n. 4.
 propter
 p. 214.
 bid.
 de-
 1. n. 5.
 cranale
 p. 237.
 non reci-
 5. n. 3.
 p. 210.
 p. 210.
 p. 239.
 accu-
 8. n. 6.
 iudo-
 1. n. 5.
 p. 210.

Pontifex attendit, non tantum ne una Ecclesia, sed maximè ne unus collator pluribus Expectativis grave-
tur. p. 242. n. 2.

Pontificis autoritate receptus Canonicus est præferendus cuius alteri in ascensione præcedat. p. 149. n. 1.

Pontifex non solet uni gratiam concedere cum damno & præiudicio alterius; p. 158. n. 1. Nec præsumitur per Rescriptum derogare Iuri prius alteri concessio. p. 614. n. 1.

Pontifex cuiusque Legatus quibus possint delegare causas Ecclesiasticas judiciales? p. 261. n. 2. seqq.

Vide Index delegatus.

Pontifex non potest suo Successori Legem præscribere. p. 171. n. 4. Habet potestatem Vniuersalem in omnibus Ecclesiis. p. 178.

Pontifex iam olim in Orientalibus quoque Ecclesiis constituit suos Vicarios. p. 178. prin.

Pontifex solus potest Laicis concedere ius nominandi, aut eligendi Prælatos Ecclesiasticos. p. 234. n. 14. & seqq.

Pontificis est Abbates exemptos & Episcopos confirmare. p. 239. n. 3. Confirmationem legitime electi potest aliquando ex plenitudine potestatis rejicere. ibid. num. 1.

Pontifex quomodo sit vel non sit supra Concil. generale? p. 243. n. 2. Mutare & tollere potest statuta Conciliorum non de fide; sed de moribus, ibid. Non facile in ijs dispensat. p. 481. n. 2.

Pontifex est caput, à quo omnis potestas Ecclesiastica in alios derivatur. p. 244. n. 3.

Pontifex est, qui à duabus partibus præsentium Cardinalium electus est. p. 245. par.

Pontifex notorie hæreticus coram Concilio accusari & deponi potest. p. 246. n. 3.

Pontificis occulte hæretici acta valent, & defectum supplet Deus. p. 248. n. 4.

Pontifex electus potestatem omnem accipit à Christo Domino. p. 248. n. 6.

Pontifici si scienter scribat pro infante de beneficio conferendo est ei obediendum. p. 256. n. 6.

Pontifex potest litigantes de beneficio cogere ad compositionem. p. 276. n. 1.

Pontifex potest beneficia & officia claustralia, etsi sint manualia, concedere in perpetuum. p. 276. n. 1.

Pontifex consecratur in Missa ante hymnum Angelicum. p. 306. par.

Pontifex ante consecrationem non numerat annos Pontificatus. p. 325. n. 5.

Pontifex potest Electionem indigni in Imperatorem reprobare, & alterius stabilire. p. 320. par. Idque reipso sæpius fecit. ibid.

Pontificis est de qualitatibus electi Imperatoris inquirere, p. 326. n. 9. Vti & eum confirmare, consecrare, & coronare. ibid.

Pontifex Imperatorem providere potest, si Electores diu nolint vel negligent eligere. p. 327. n. 10. Vel si diuturna sit Electionis discordia. n. 13.

Pontifex solus potest hodie in anno Novitiatu dispensare. p. 336. n. 5.

Pontifex solus potest dispensare, ut Non-Professus eligatur Abbas, p. 336. n. 5.

Pontifex dicitur ex non ensi posse facere ens. p. 337. num. 4.

Pontifex potest defectum Electionis contra ius positivum supplere ex plenitudine potestatis. p. 337. n. 4.

Tempus vacationi concessum restringere. p. 340. n. 3.

Pontificem adeundi difficultas consistit in distantia, quanta est inter Romam & fines Italia. p. 354. n. 3.

Pontifici immediate subiecti Prælati quinam? p. 354. num. 5.

Pontifici mortuo exequiæ in civitatibus omnibus & aliisque locis celebrandæ. p. 396. par.

Pontifex potest Administratorem cum libera dare, si vacante Cathedrali Capitulo sit suspectum. p. 444.

Pontificis collatio est irrita, si prævenit Ordinarius. p. 448.

Pontifex non censendus est revocare Electionem aut provisionem canonicè peractam. p. 449.

Pontifex concurret in iurisdictione Ecclesiastica cum quovis Ordinario. p. 448. n. 1.

Pontificis post inhibitionem & fiat electio aut provisio ad Episcopatum, est irrita. p. 448. n. 1. Ad alia beneficia solum si fiat post acceptum decretum inhibitionis. p. 449. n. 2.

Pontifici reservatæ sunt causæ maiores. p. 451. n. 1.

Quanam illæ? ibid. Reservatio hæc est signum potestatis supremæ in Ecclesia. ibid.

Pontifex quomodo dispensare possit in lege divina? p. 454. n. 8.

Pontifici competit Pallium. p. 452. n. 1. Id geritur omnibus Missarum solemnibus & ubique. p. 460. par.

Pontifex non solet dispensare cum bigamis ad Episcopatum. p. 479. n. 10. An possit cum ijs dispensare ad Ordines sacros? p. 566. n. 1. Non solet nisi ad minores. p. 567. n. 2. Nec facile cum spurcis, aut irregularibus ob homicidium notorium. p. 479. n. 10.

Pontifex potest renuntiare Papatu; p. 487. n. 1. Et quidem validè sine omni causa; n. 2. Licet, non nisi ex necessitate; n. 3. Neque tamen potest cogi, ut retineat, sed solum moneri. n. 2.

Pontifex quando possit dare Coadiutorem principi malè administranti? p. 502. n. 1. Et multo magis Episcopo? n. 2. Cum quâ potestate & iure? n. 3.

Pontifex potest ordinare Subdiaconum die dominico. p. 504. n. 1.

Pontifex delegare potest non-Episcopo consecrationem Virginum. p. 505. n. 2.

Pontifex cui ordinem vel Tonfuram dedit, non potest alius alium ordinem conferre. p. 511.

Pontifex non utitur baculo pastorali, nisi in Diocesi Frevrens, & quare? p. 540. & 541.

Pontifex non solet legitimare ad civilia; nisi etiam in temporalibus subditis. p. 545. n. 1.

Pontifex quandoque dispensat in Natalium defectu ad Episcopatum. p. 563. n. 1.

Pontifex non debet ardua expedire sine Cardinalium consilio. p. 604. n. 3.

Pontifex oblivisci potest sui Rescripti. p. 615. n. 2.

Pontifex absolvere potest liberè aliquem à censura cuiusvis Ordinarij. p. 704. n. 2.

Pontifex quomodo possit absolvi à suo Confessione? p. 755. n. 4.

Pontificis Electio per metum extorta est ipso iure ecclesiastico irrita. p. 841. n. 6.

Pontificis sententia quomodo possit in melius commutari? p. 829. par.

Pontificis a sententia non potest appellari sed solum supplicari. p. 830. n. 1.

Pontificalia Vide Annulus, Mitra, Pedum.

Pontificalibus potest Episcopus celebrans uti in aliena Diocesi absque licentia Ordinarii. p. 462. n. 2. Item Prælati benedictus in aliena Ecclesia. ibid. In Germania est contraria consuetudo. ibid.

Pontificalia significant non tantum Ordinem, sed etiam iurisdictionem. p. 462. n. 2. Sunt Insignia Pontificalibus seu Episcopis propria. p. 492. n. 11.

Pontificalia exercere non potest Episcopus Religione ingressus. p. 481. n. 1.

Pontificalia ut exercent Abbates Cistercienses, an & a quo benedicendi? p. 489.

Pontificalia quæ cuique Prælo competant unde dignoscendum? p. 492. n. 11.

A Pontificalibus, suspensus est, suos subditos in aliena Diocesi sine expressa licentia ordinans, confirmans, &c. p. 519. n. 6. Nisi bona fides excuset. ibid.

A Pontificalibus suspensus esse quid sit? ibid.

Pontificalium usus in aliena Diocesi est universim prohibitus. p. 519. n. 6.

Populus.

Populi nomine intelligitur etiam Clerus in favorabilibus non in odiosis. p. 173. n. 2.

Populi dictum non potest consuetudo facere, ut habeatur pro sententia in causis Ecclesiasticis. p. 176. prin. Imo nec in civilibus. n. 2.

Populus ut constituatur requiruntur personæ decem. p. 231. n. 4. Conservari tamen potest in paucioribus, & iura eius etiam in uno. ibid.

Populus olim ad Electionem Episcopi admissus, ut eum nominaret, testimonium daret. p. 234. n. 12. & 13. uti & ad electionem Romani Pontificis. p. 246. n. 1. Vide Electio.

Popularis causa quæ? & an agi per procuratorem possit? p. 377. n. 1.

Populi malitia & inobedientia an sufficiat ad renuntiandum Episcopatu? p. 479. n. 8. An & quomodo scandalum populi? n. 9.

Populus totus si peccet, pænæ gravitas remittenda. p. 778. n. 1.

Positiones.

Positiones alie sunt super totum super eius partibus. p. 378. n. 5. His respondere an & quando sit litem contestari? ibid.

Possessio.

Possessionem certam iurisdictionis si habeat Episcopus, potest contra prætendentes exemptionem procedere. p. 76. n. 9. Imo etiam, si habeat possessionem dubiam. n. 10.

Possessionem certam exemptionis si quis habeat non potest contra eum procedere Episcopus. p. 77. n. 11. Nisi de privilegio aut præscriptione exemptionis nolit docere. n. 12.

De Possessione libellus si etiam meminerit Proprietatis, nil obest. p. 84. n. 3.

In Possessionem beneficii mitti non potest actor reo contumace, nisi ius suum probet. p. 114. n. 2.

Possidere animo, furiosus non potest desinere. p. 151. n. 2.

Possessio potest ex consuetudine etiam per fictam apprehensionem acquiri. p. 174. n. 1. p. 175. n. 2. 3.

Possessionem bonorum defuncti acquirere potest in Gallia, qui declarat se velle heradem esse. p. 175. n. 3.

Possessio feudi acquiri potest sola Principis declarata Voluntate. p. 175. n. 3.

Possessio per fictam & veram rei apprehensionem in quo differat? p. 175. n. 4. Illa parit Interdictum possessionis ad ipsam; hæc recuperandæ. ibid.

Possidendi incapax est etiam incapax præscribendi. p. 178. n. 2.

Possidens bona fide ius præsentandi, validè præsentat; licet re ipsa non habeat. p. 297. n. 3.

Possessor bonæ fidei percipit fructus rei, donec lis moveatur. ibid. Nec absumptos tenetur restituere, nisi in quantum factus est ditior. p. 388. n. 2. Quid hoc sit? ibid.

Possessio vel quasi an præstationis annuæ vel debiti merè personalis haberi possit? & quomodo? p. 299. n. 6. Potest continuari ignoto titulo. p. 300. n. 6.

Possessionis titulus præsumitur ex diuturnitate præstationis uniformiter factæ. p. 300. n. 6.

Possessorium & petitorium Iudicium cumulari possunt in uno libello. p. 315. n. 2.

Possessio Iuris eligendi aut providendi quomodo alieni turbetur? p. 315. n. 3.

Possessionis retinendæ in Iudicio obtinet antiquus Possessor, si novus non possit iustificare suum titulum. p. 316. n. 4.

Possessio nova præsumitur vitiosa, si titulus non possit iustificari. p. 316. n. 4.

Possessionem Prælatuæ an habeat electus, qui ex Cap. Nihil ante confirmationem eam administrat? p. 357. n. 11.

Possessio in beneficalibus supponit titulum. p. 357. n. 11.

Possessio provisionalis est, quæ maritus dotem tenet durante matrimonio. ibid.

Possessio cui ius restitit, non prodest possessori, nisi sit coloratum. p. 363. n. 5. Eius titulus debet exhiberi & ostendi. p. 728. n. 2. p. 785. n. 5.

Possessionem elidit defectus proprietatis notorius aut sponte confessus. p. 363. n. 5.

Possessio una quo signo cognoscatur separabilis ab alia? p. 367. n. 5.

Possessionem Iuris eligendi probans non hoc ipso probat ius suum, aut consuetudinem præscriptam. p. 367. n. 6.

Possessio sola non dat, nec creat ius. ibid.

Possessori malæ fidei nullum commodum affert possessio. p. 368. n. 8.

Possessori malæ dubiæ & bonæ fidei, quid obstat protestatio contra eum facta? p. 368. n. 7. & seqq. Vide Protestatio

Possessor præsumitur bonæ fidei, Nisi contrarium probetur. p. 368. n. 11. p. 379. n. 1.

Pof-

Possessor malæ fidei quasi furtum & rapinam committit. p. 377. n. 3. Fructus si percipiat, propriè futuratur. *ibid.*
 Possessor Canonicatus bonæ fidei admittendus est ad Electionem sine protestatione. p. 379. n. 1.
 Possessio Canonicatus unde possit colligi. *ibid.*
 Possessor etiam malæ fidei non est sine iudicis auctoritate pellendus. p. 380. n. 1.
 Possessione triennali redditur tutus, qui inscius est simoniacæ electus, aut provisorius. p. 388. n. 2.
 Possessio amittitur deposito animo possidendi. p. 485. n. 2.
 Possessor pacificus beneficii difficiliter amovetur. p. 499.
 Possessor quandonam verè constituitur, qui in possessionem est missus à Iudice. p. 715. n. 5.
 Possessionis ab alio habitæ si non meminit impetrans beneficium, an subreptitiè impetret? p. 774. n. 4.
Postulatio vide Electio.
 Postulatio est persona ad dignitatem Ecclesiasticam erga Superiorem directæ petitio, ut eam dispensativè admittatur vellet. p. 208.
 Postulatio quomodo conveniat cum Electione, ab eaque differat? *ibid.* Corollar. 1.
 Postulari non potest ad Prælaturam 1. Infamis 2. Il literatus 3. Bigamus. 4. Spurius. 5. Minor X X V. annorum ad Cathedrali. 6. Religiosus Mend. ad inferiorem Cathedrali. p. 208. Coroll. 2. Nec. 7. Temerè violans Interdictum. p. 211. n. 4. Alij defectus ætatis aut ordinis debent Superiorem in ipsa postulacione manifestari. p. 208.
 postulatio dirigenda ad eum Superiorem, cuius effectum confirmare Electionem. p. 208. Coroll. 3.
 Postulans indignum ad Ecclesiam Cathedrali est ipso facto privatus iure postulandi aut eligendi. p. 208. p. 211. n. 5. p. 261. n. 1. Sed pro una tantum vice. p. 302. n. 4. Et per triennium suspensus à beneficiis illius Ecclesie. p. 208. p. 261. n. 1. Indignus quis hic censetur? *ibid.*
 Postulans indignum ad Ecclesiam Cathedrali inferiorem non est suspensus. p. 261. n. 2. p. 441. n. 4. Est tamen pro ea vice privatus iure postulandi p. 261. n. 3. vel certe privari potest. n. 4.
 Postulans malè incurrit pœnas statutas non tantum in casibus expressis, sed etiam in similibus. p. 261. n. 1. p. 294. n. 4.
 Postulatio & Electio sunt æquiparata quoad ius suffragandi. p. 211. n. 5. p. 220. n. 3. p. 313. n. 5. Non item in aliis. p. 227. n. 5. p. 356. n. 8.
 Postulantes ex privilegio etiam privantur illo pro ea vice, si postulent indignum. p. 212.
 Postulationem damnosam aut indigni debet iudex ex officio impedire. p. 216. n. 2.
 Postulationis aut Electionis rationem quando habeat aliqua ad dignitatem Nominatio? p. 217. n. 4.
 Postulari an eligi possint Cardinales ad Episcopatum? p. 216. n. 4.
 Postulatio si fiat in concordia à maiore parte Capituli, potest ex gratia præferri concurrenti Electioni. p. 217. n. 5. Si in discordia, debent duæ partes Capituli consensisse. *ibid.* Alioquin ei præfertur Electio. *ibid.*

Imo et si duæ partes consenserint, potest adhuc à Superiore sine cuiusquam iniuria rejici. n. 6. Debet tamen ex officio admitti, si necessaria vel utilis sit Ecclesie. *ibid.*
 Postulationem concordem aut à duabus partibus Capituli factam ut admittat Prælatum Papæ iustitiam cogi potest. p. 218. n. 7.
 Postulandi ius præscriptione X L. annorum acquiritur, & per unicum actum. p. 210. n. 2.
 Postulationis aut Electionis rescissionem petere potest contemptus. p. 220. n. 3. p. 211. n. 6.
 Postulatione Superiorem præsentata non licet variare. p. 221. n. 6. p. 482. n. 2. Licet autem ante præsentationem. p. 221. n. 7. p. 391. n. 7.
 Postulare aut eligere aliquem ex alterius Ecclesie corpore an & quomodo conveniens? p. 223. n. 9.
 Postulatio nec postulanti nec postulato tribuit ullum ius aut actionem. p. 217. n. 6. p. 223. n. un. p. 356. n. 8.
 Postulandus si eligatur, irrita est electio. p. 214. n. 1.
 Postulatio & Electio sunt inter se quodammodo opposita. p. 225. n. 1.
 Postulandi & Eligendi quædam formulæ ipso iure irrita? p. 224. n. 1. & par. p. 224. n. 2.
 Postulare in dubio probabiliter licet cumulativè: Eligere & postulo prout de iure melius valet. p. 224. n. 2.
 Postulatus cumulativè determinare debet, quam viam prosequi velit. p. 226. n. 3.
 Postulatio non quidem necessariò, sed tunc sit in forma Canonice Electionis. p. 227. n. 6.
 Postulationem de schismatico admittit quoadque Pontifex. p. 244. n. 2.
 Postulatio & Electio promissive sumuntur pro se invicem in antiquo iure. p. 244. n. 2. p. 532. par. n. 17.
 Postulatio simoniaca est omni iure invalida. p. 259. n. 17.
 Postulari potest à Papæ Abbas ex alio ordine. p. 271. n. 1.
 Postulatos Abbates aut Præpositos Regulares admittere, spectat ad Episcopum. p. 271. n. 2.
 Postulari qui debet, non potest validè eligi. p. 287. n. 7.
 Postulari potest, qui antea ob ignorantiam defectum invalidè est electus. p. 287. n. 8.
 Postulatum ante dispensationem recipientes ad administrationem privantur pro ea vice iure postulandi & eligendi. p. 294. n. 5.
 Postulationis impugnatio. *Vide* Electionis impugnatio.
 Postulatio est actus legitimus, neque diem neque conditionem recipiens. p. 305. n. 1.
 Postulatus intra quod tempus postulationi consentire, & confirmationem petere debet. *Vide* Electio.
 Postulantes Ecclesiasticos qui ob certam personam præteritam injustè gravat, ipso facto excommunicantur. p. 405. n. 1. Licet eos gravet ex mandato alieno. n. 4.
 Vel eorum tantum consanguineum. n. 5.
 Postulatus non tenetur postulationi consentire, nec expensas pro admisione facere. p. 410.
 Postulare subinde idem est ac Advocatum agere. p. 779. *Vide* Advocatus.
Potestas. Vide Jurisdictio. 300.

Potestas Ecclesiastica & Civilis in Ecclesia se mutuo adiuvant. p. 6. n. 9. Ista est illi subordinata. p. 39. n. 4. p. 502. n. 1. Illa tamē maior & dignior quā ista. p. 739. n. 4. Potestatis plenitudine potest princeps ob bonum publicum. Alijs auferre suum ius. p. 22. n. 10. Quatuor in hoc observanda. p. 23. n. 11. Potestatis plenitudine non censendus est princeps utriusque, nisi certo constet. p. 23. n. 10. Potestatis plenitudine facilius auferuntur iura à lege positiva aut Principe, quā à iure naturali vel gentium. p. 23. n. 11. Ius acquisitum aut in re difficilius quam acquirendum aut in spe. p. 24. n. 11. Potestatis plenitudo non est, ubi non est potestas iurisdictionis. p. 25. n. 13. Potestas concessa non præsuntur minui vel augeri per præcepta superveniens. p. 48. n. 8. De Potestate Principis disputare instat sacrilegij censetur. p. 73. n. 4. Potestatis plenitudine ablatis pro rebus faciēda commutatio. p. 25. n. 14. Potestatis plenitudo in auferēdo iure subditorū est supremi Principis propria; sed comunicabilis alijs. p. 25. n. 15. Potestatis plenitudinem nimium & malè extendunt Legistæ. p. 26. n. 16. Potestatis plenitudo sine regula honestatis est plenitudo tempestatis. ibid. Plenitudini potestatis æquivalēt interdum clausulae certa scientia. p. 82. n. 3. Potestatis plenitudine potest Princeps agere contra ius commune, & stylum Curia. p. 82. n. 4. Potestas patria solvitur professione religiosa. p. 124. n. 1. Potestatis ecclesiasticæ fructus est collatio beneficii. p. 140. Potestatis plenitudine potest quandoque confirmatio Electi negari. p. 239. n. 1. Potestatis papalis plenitudine possunt eligentes Prælatum compromittere etiam in Laicos. p. 263. n. 1. Potestatis plenitudine supplere potest Princeps Electionis defectum in iure positivo. p. 337. n. 4. Potestati maximè Pontificiæ resistens ordinationi divina resistit. p. 452. n. 2. Potestas & Officium quomodo differant? p. 600. Potestas gubernativa spiritualis & spiritualis Iurisdictionis quomodo differant, & separari possint? p. 746. n. 4.

Præbenda.
Præbendæ supprimi possunt ob tenuitatem reddituum. p. 32. n. 1. Et quidem ab Episcopo cum consensu Capituli; ibid. Nisi alium habeant patronum. n. 2. Aut suppressio cedat in commodum Episcopi simul & Capituli ob bona communia. ibid. Suppressio tamen ad tempus tantum est etiam permessa in commodum utriusque simul; p. 33. n. 3. Imo & in perpetuum pro commodo unius Capitularis. p. 33. n. 3. Vel etiam ipsius Capituli, si huius & Episcopi bona sint divisa. ibid. Præbendarum numerus potest augeri vel minui, etsi sit iuramento firmatus; p. 33. n. 4. Vel à Pontifice definitus; ibid. Aut cum clausula irritante confirmatus. ibid. Non potest autem minui nisi diminutis redditibus. p. 47. n. 1.

Præbenda & Canonía sunt diversa & separabilia. p. 33. n. 5. Præbendam habere potest etiam Laicus. p. 34. n. 5. Præbendâ carens Canonicus an percipiat distributiones? p. 34. n. 6. An habeat vocem in Capitulo? ibid. Præbendarum certo de numero statutum semper intelligitur, nisi reditus fiant sufficientes pro pluribus. p. 34. n. 7. Præbendam alioqui ab Episcopo solo liberè conferendam potest sede vacante conferre Capitulum, si Pontifex mandet. p. 78. n. 2. Præbenda Sacerdotalis aut integra si cui per Rescriptum imperatur, non potest ei etiam consentienti alia conferri. p. 135. §. simili. Præbenda debetur Canonico. p. 140. Præbenda quoque est conferenda ei, cui ex mandato conferendus est Canonicatus. p. 140. In Præbenda assequenda præferendus alijs, Canonici auctoritate Pontificis receptus. p. 149. n. 1. Præbenda non facit Canonicum. p. 164. n. 8. Præbendam optare est suâ relictâ aliam vacantem accipere. p. 205. par. Præbendæ Canonicorum debent esse æquales. p. 15. par. p. 34. n. 8. Nisi eorum, qui sunt supernumerarij. n. 9. Aut alicubi aliter consuetum sit. p. 205. prin. Vide etiam. p. 18. n. 7. & 8. Præbenda sine collatione non potest acquiri, nisi ab habente ius optandi. p. 205. n. 1. Præbendam optare potest etiam excommunicatus. p. 205. n. 1. qualem? p. 206. n. 3. Præbendarum in varijs Ecclesijs varia ratio. p. 206. n. 2. & 3. Præbendæ in Ecclesia non numerata non censentur vacare per mortem Canonicorum. p. 315. n. 1. Præbendæ non patronatæ præsumuntur in dubio esse ex communibus Ecclesiæ bonis. p. 316. n. 5.

Præcedentia.
Præcedentia qualis inter Prælatos? p. 109. n. 4. Præcedentia qualis de iure inter Archidiaconum & Præpositum; Decanum, ac Vicarium? p. 574. n. 4. Præcedentia magnam olim inter Diaconos & Sacerdotes excitavit contentionem. p. 574. n. 4. Præcedentia inter Ministros Ecclesiæ, in quo consistat? p. 736. Vnde desumatur. ibid. Præcedentia quæ inter Eccl. & seculares? p. 739. n. 2. Præcedentia inter Clericos quoad locum & præbendam desumitur à maiore gradu Ordinis. p. 753. n. 1. Alibi rectè ab antiquitate & prioritate temporis. n. 2.

Præcentor.
Præcentor Canonicus quis, & quod eius officium? p. 182. n. 6. Personatum habuit sed misorem primicerio. ibid. Præcentor alicubi idem ac Primicerius. p. 581. Præcentoria an sit dignitas seu Personatus? ibid.

Præceptum.
Præceptum Superioris tendit immediatè in personam, eique cohaeret. p. 60. n. 3. Obligat etiam extra territorium præcipientis. ibid. Præceptum Superioris, cum sit statim ex se obligat. p. 62. n. 2. Præceptum morte præcipientis extinguitur quoad obligationem, etsi res non sit integra. p. 627. n. 6.

Præcipere an ad finem etiam spiritualem possit sub
Monialibus Abbacissa? p. 746. n. 2. Quanta in tali
præcepto requiratur materia ad peccatum mortale? ib.

Prædicatio. Vide Concionator

Prædicare Verbum Dei est præcipuum officium Epi-
scopi. p. 476. n. 1. Et proprium. p. 720. n. 1. Vei
& Sacramenta ministrare. ibid.

Prædicantur Religiosi exempti in curatis suis Eccle-
siis, cogere eos potest Episcopus. p. 709. n. 3.

Prædicatores Regulares etiam exempti debent prius
se sistere Ordinario, ab eoque benedictionem petere.
p. 709. n. 3. Si errores aut hæreses prædicat, possunt
ab Episcopo puniri. ibid.

Prædicatorum Ordo.

Prædicatorum Ordinis Prælati antecedunt Prælatos
Minorum, Eremitarum S. Aug. & Carmelitarum. p. 109.
n. 4.

Præiudicium.

Sine Præiudicio alterius si quis iurari non potest,
præstat neutrum iurari. p. 30. n. 3.

*Prælati. Vide Abbas, Benedictio, Confirma-
tio, Electio, Professus, Renunciatio, Religiosus.*

Prælati delictum non obest Capitulo, nisi consensua-
ri aut suspecto. p. 3. n. 3. Nec Ecclesiæ. p. 740. n. 1.

Prælati bona dilapidante, Capitulum est suspectum.
ibid. Eo ob dilapidationem depositum non competit
conventui administratio. p. 109. n. 5. p. 304. n. 1.

Prælati Veritatem sequendo non timeant. p. 72. n. 2.

Prælati Reg. ex officio tenentur Congregationis sup-
negotia procurare. p. 105. n. 1. Habet de iure com-
muni administrationem plenam & independentem à
conventu, ibid. Non tantum in temporalibus sed et-
iam in spiritualibus. n. 3. Nisi alicubi aliud ferat
consuetudo aut statutum. p. 106. n. 5. Vel res sint
præiudiciales, aut totum statum monasterij concernen-
tes. n. 6. Aut aliæ arduæ, & quæ? p. 604. n. 3. In du-
bio stat præsumptio pro Prælato. n. 5.

Prælati potest sine conventu constitutere procura-
torem aut revocare. p. 105. n. 2. Non tamen uni ver-
salem & perpetuum. ibid.

Prælati absque consensu Conventus neminem po-
test recipere in Monachum. p. 106. n. 2.

Prælati Regularis alteri subordinatus quam pote-
statem habeat, pendet ex cuiusvis ordinis constitutione.
p. 106. n. 7.

Prælati & Conventui debent bona Monasterij o-
mnia esse communia. p. 107. n. 9. Possunt tamen ex
privilegio vel consuetudine esse divisa. ibid. An &
quomodo circa bona Conventui propria competat ad-
ministratio vel actio Prælati, & e contra? ibid. Eius-
modi divisio plerumque est noxia. n. 10.

Prælati sine consensu Conventus potest pro com-
muni Monasterij bonis in iudicio contendere.
p. 105. n. 1. 2. p. 107. n. 10.

Prælatorum quis alterum antecedit? p. 109. n. 4.

Prælati conveniri potest ex Rescripto contra Ante-
cessorem impetrato. p. 140. n. 2. Potest etiam uti im-
petrato per Antecessorem pro Ecclesia. ibid.

Prælati non debet suas Ecclesias aut Beneficiatos
gravare exactionibus sine necessitate. p. 174. n. 3.

Prælati non Episcopus potestatem consecrandi ra-

ta sacra non potest acquirere prescriptione, sed privi-
legio. p. 378. n. 2.

Prælati non potest renuntiare sine licentia Superio-
ris. p. 183. n. 2. p. 200. n. 3. Nec aliam Prælati sui sine
eâ accipere. ibid.

Prælati electus tenetur à Superiore petere confir-
mationem. p. 183. n. 3. Nisi, ut in aliquibus Religio-
nibus, habeat privilegium. p. 184. n. 1.

Prælatos inferiores dependere à Superioribus spectat
ad ordinem Hierarchiæ Ecclesiasticæ. p. 181. n. 2.

Prælati electi confirmatio spectat iure communi ad
Episcopum. p. 186. n. 2. Nec potest generali statuto
abdicare. ibid.

Prælati per consuetudinem obtinere potest, ut so-
lus expediat de iure cum consensu Capituli expedienda.
p. 203. n. 1. etiam ardua, præter liberam rerum Ec-
clesiasticarum alienationem. ibid.

Prælati acta sine Capituli consilio sunt de iure irrita,
p. 204. n. 3. Nisi contra sit præscriptum. ibid.

Prælati Papæ inferior cogi potest ut admittat postu-
lationem concordem aut à duobus partibus Capituli fi-
ctam. p. 219. n. 7.

Prælati est distinctus à Capitulo, nec ille huius no-
mine comprehenditur. p. 231. n. 1.

Prælati ad aliam Prælatiuram electus est iterum ex-
aminandus ante Confirmationem. p. 241. n. 7.

Prælatum necesse est esse honestate mortum & scitu-
tia clarum. p. 249. n. 2. Vbi est hæresis, debet esse er-
ratis doctus & probus. p. 314. n. 9.

Prælati defectus plerumque est, si disciplina collaba-
tur. p. 249. n. 3.

Prælati deberet esse & Theologus & Canonista,
p. 250. n. 6. pure Theologus est præteritendus pure Cano-
nista. ibid.

Prælati mors ut Principi aut Patroo Laico denun-
tandi sit, ex consuetudine privilegio aut fundatione he-
ri potest. p. 273. n. 7.

Prælati Regularis eligi non potest, qui est alterius
ordinis & habitus, vel non professus. p. 305. n. 1. p. 385.
num. 1.

Prælati nondum mortuo illicitus & invalidus est
tractatus de eligendo successore. p. 332. n. 1. Nisi i-
psemet Prælati instituat. p. 332. n. 2.

Prælati nondum sepulto an liceat de eligendo Suc-
cessore tractare? p. 333. n. 6.

Prælati magis temporalia quam disciplinam regu-
larem curans est damnabilis. p. 335. n. 3.

Prælati Ecclesiæ collegiæ non de iure communi
sed specialiter habent Iurisdictionem in Clericos. p. 340.
num. 1.

Prælati quas facere possit donationes. p. 502. n. 3.

Prælati quinam ante confirmationem suam possint
administrationem suscipere? p. 355. n. 4. p. 357. n. 11.

Prælati quinam censentur immediatè Pontifici sub-
iecti. p. 355. n. 5. Denominari solent à loco seu civi-
tate, sicut Episcopi. p. 369. prin.

Prælati defuncto faciendi ex bonis Prælati ordinarij
sumptus funeris. p. 359. n. 7. Non item extra-
ordinarij. p. 360. n. 8.

Prælati in vivis potest centesimam partem reddituum
applicare ad sepulturam. p. 560. n. 9. Legatum im-
mediatè.

moderatum ad eam facere non potest. *ibid.*
 Prælatus Monasterij ab alio dependens per quem eligendus aut confirmandus? p. 371. n. 3.
 Prælatus sine consensu Capituli non potest licet cedere. p. 378. n. 8.
 Prælatus infamatus si sponte resignet, mitius habetur, quam si per sententiam deponatur. p. 389. n. 5.
 Prælatus defuncti bona spectant ad Prælaturam, servandaque Successori. p. 443. n. 1. Sub qua pœna prohibita Capitulo & Capitularibus? *ibid.*
 Prælatus inferiores Episcopo possunt ad aliam Prælaturam; non tamen sine licentia consentire. p. 451.
 Prælatus non Episcopi transferri possunt à suis Ecclesiis cum licentia proximi Superioris. p. 454. n. 3.
 Non sunt proprie sponsi Ecclesiæ. *ibid.* Annullum deferunt solum ex consuetudine vel privilegio. *ibid.*
 Prælatus benedictus potest in aliena Ecclesia celebrare cum Pontificalibus absque licentia. p. 462. n. 2. Germaniæ consuetudo habet contrarium. *ibid.*
 Prælatus quidam habent potestatem deponendi beneficiarium. p. 467. n. 7.
 Prælato non creditur, simpliciter afferenti se donare propter merita, alienare cum tractatu Capituli, &c. p. 471. n. 2.
 Prælatus ob infirmitatem aut senium non est deponendus, aut ad renuntiandum cogendus. p. 478. n. 6.
 Prælatus non censetur renuntiare Prælaturæ, etsi Monachos ab obedientia absolvat. p. 484. n. 1. Absolutio eiusmodi est nulla. *ibid.*
 Prælatus ex consuetudine competit potestas benedicens corporalia aliisque paramenta. p. 492. n. 10. In Germania pro suis & alienis Ecclesiis. *ibid.*
 Prælatus Regularis omnes, si benedicti sint aut Pontificalia habeant, possunt dare solemnem benedictionem suis Regularibus. p. 493. n. 13. Non tamen sine annu-
 tu Episcopi, si prælatus sit. *ibid.*
 Prælatus quomodo olim possunt, & hodie possunt Tonfuram & Ordines Minores conferre? p. 493. n. 13. & seqq. *Vide Abbas, Ordo.*
 Prælatus Ordinum habent jurisdictionem in suis regularibus. p. 508. n. 1. Non tenentur eos admittere ad ordines. *ibid.* Imo si extra sacramentaliter sciant eos inhabiles, non possunt mittere. n. 2.
 Prælatus quænam possit suis Regularibus præcipere? p. 508. n. 1. In ijs non debet se immiscere Episcopus. *ibid.*
 Prælatus ordinans alienum sine licentia est per annum suspensus à collatione Ordinum. p. 518. n. 5. Ordinans Regularem alienum indiget licentiâ Episcopi & Superioris regularis. p. 519. n. 5. Alterutram si habeat, probabiliter non incurrit suspensionem. *ibid.*
 Prælatus non possunt suis Regularibus dare dimissiones ad alienum Episcopum; p. 520. n. 1. Nisi Diœcesanus absit, aut non ordinet. p. 521. n. 4. Quod in dimissionis exprimendum. *ibid.* Vel speciale privilegium habeant, ut plerique exempti. n. 5.
 Prælatus etiam exempti si subditis secularibus deus dimissiones, sunt suspensi ab officio & beneficio. p. 521. n. 4. Nisi habeant jurisdictionem quasi Episcopalem & consuetudinem immemorialem. *ibid.*
 Prælatus si de dilapidatione suspectus sit, quid cum eos agendum? p. 662. n. 2.

Prælatus habens jurisdictionem quasi Episcopalem est Ordinarius erga suos subditos; p. 701. n. 7. Habet in eos imperium merum & mixtum: n. 3. Quæ pœna possit vel non possit eos afficere? *ibid.* Quomodo possit brachium seculare invocare, & illud vicissim adjuvare? n. 4. & seqq.
 Prælatus tenentur ex officio corrigere crimina subditorum. p. 717. n. 1.
 Prælatus castigandi, si subditos impediunt referre superioribus statum personarum aut Ecclesiarum. p. 729. par.
 Prælatus Regularis potest suos regulares censuris afficere. p. 743. n. 1. Ab alijs separare, incarceratione, ejcere. n. 2.
 Prælatus Regularis an & quando possit à suis Regularibus Iuramentum exigere? p. 743. n. 2.
 Prælatus Regularis an & quomodo possit suam jurisdictionem alteri delegare. p. 745. n. 6.
 Prælatus ratione suæ Ecclesiæ plenissimo iure exempti habent jurisdictionem quasi Episcopalem. p. 826. n. 2.
 Prælatus habent potestatem restituendi læsos in integrum. p. 834. n. 2.
 Prælatus confessione iudiciali si læsa sit Ecclesia, quomodo possit iuvare? p. 838. n. 1.
 Prælatus compromissum an & quomodo transeat ad Successorem. p. 859. n. 2.
Prælatura.
 Prælatura alicquem admoventes debet plenè nosse eum esse idoneum. p. 222. n. 8.
 Prælatura obtinetur Postulatione, Electione, & translatione. p. 208.
 Prælatura est pastoralis dignitas. p. 228. n. 2.
 Prælatura si indigno conferatur, ad quem tunc ius conferendi devolvatur? p. 262. n. 7.
Vide Devolutio, Electio, Indignus.
 Prælatura Regulari vacante ad quem spectet administratio? p. 109. n. 5. *Vide Administratio.*
 Prælatura ultra quod tempus vacare non debeant? p. 339. n. 1.
 Prælatura regularis non potest committi non-professo. p. 366. n. 2.
 Prælaturam appetere an sit licitum? p. 400. n. 3.
 Prælaturæ Relinquatio ægrè admittenda. p. 467. n. 3.
 Prælaturæ non potest ad moveri Religiosus illegitimè natus. p. 545. n. 2. Nisi apud Mendicantes per eorum privilegium. n. 3.
Præpositus.
 Præpositus & Decanus obligantur statutis Capituli. p. 17. n. 6.
 Præpositi Regulares non consecrantur, sed benedicuntur. p. 277. n. 3.
 Præpositum ut deponat Episcopus sine Capitulo, obtineri potest per consuetudinem. p. 203. n. 1.
 Præpositus, nisi sit simul Canonicus, non habet vocem in Capitulo; vel solum ex consuetudine. p. 338. n. 2.
 Præpositus quoque Collegiæ sic capitulariter eligatur, debet in eum pars minor non respectu aliarum, sed Capituli consentire. p. 416.
 Præpositus si alicubi sede vacante exerceat jurisdictionem, fructus inde provenientes potest sibi retinere. p. 443. n. 2.
 P 2 Præ-

Præpositi alique Cathedralium mixram habent, sed non pedum. p. 492. n. 11.
 Præpositus debet fieri Presbyter; p. 527. Impeditus etiam iuste an sit privandus dignitate? p. 528.
 Præposito præferendus de Jure Archidiaconus. p. 574. n. 4.
 Præpositus etiam Iurisdictione caret, dignitatem tamen seu personatum habet. p. 581 n. 3.
Præpositura.
 Præpositura non comprehenditur nomine beneficii in odiosis. p. 159. n. 3.
 Præpositura subinde officium appellatur. p. 200. n. 1.
 Præpositura est Personatus. p. 199. n. 1.
 Præpositura in aliquibus Ecclesiis est dignitas electiva. p. 228 n. 1. p. 290. n. 1.
 Præpositura est beneficium Sacerdotale. p. 254. n. 2.
 Præpositura si sit, vel habeat unitum Canonicatum, tunc pena pro canonicis non comprehendit præpositum. p. 415. Comprehendit autem si Canonicatum habeat à Præpositura seiuinctum. ibid.
Præscriptio
 Præscriptionis tempus Magistratus Civilis non potest abbreviare quoad Clericos. p. 41. n. 7.
 Præscribi à subditis, quamdiu tales sunt, non possunt ea, quæ intrinsecè ad Iurisdictionem pertinent, p. 176. n. 1.
 Præscribi non possunt ab inferioribus Clericis propria ordinis Episcopalis v. g. potestas ordinandi, confirmandi consecrandi vasa facta, &c. p. 178. n. 2.
 Præscriptio sine possessione non procedit. ibid. p. 235. n. 15. p. 367. n. 5.
 Præscriptione non potest acquiri, ut carens requisitis qualitatibus esse possit delegatus Iudex Pontificis, p. 178. n. 2.
 Præscribere non possunt Laici Jus decimarum spirituale; p. 178. n. 2. Nec Jus conferendi beneficia, aut eligendi, nec Iurisdictionem Ecclesiasticam: p. 179. n. 2. p. 235. n. 15. Etiam si accedat fama privilegij & immemoralis consuetudo. p. 179. n. 3. p. 235. n. 15.
 Præscriptio non extenditur de casu ad casum. p. 190. n. 4. p. 198. n. 10. p. 690. n. 3. Nisi in necessario conexis. p. 220. n. 1. An & quomodo in similibus? p. 578. n. 2.
 Præscriptio omnis postulat Iuris adminiculū. p. 194. n. 3.
 Præscribat ut Episcopus contra Capitulum, requiritur titulus & XL. Anni p. 203. n. 2. sine titulo tempus immemorale. ibid.
 Præscribenti Episcopo contra Capitulum resistit Jus. p. 204. n. 2.
 Præscribere Episcopus contra Capitulum quomodo habere possit bonam fidem aut actus validos? p. 204. n. 3.
 Præscriptio potest fieri per actus, non naturaliter, sed civiliter nullos. p. 204. n. 3. Vide etiam sup. p. 179. n. 2.
 Præscriptione acquirens Jus eligendi, acquirit etiam Jus postulandi. p. 219. n. 1. Ad id necessarium est tempus XL. annor. p. 220. n. 2. Sufficit unicus actus. ibid.
 Præscriptionis remedium non impedit error. p. 220. n. 2.
 Præscriptione potest Jus eligendi transferri in alios aut restringi. p. 272. n. 2.

Præscribi an possit à Laico sus præsentandi? p. 297. n. 4.
 Præscriptio contra facultates Episcopis Jure communi concessas est strictè interpretationis. p. 467. n. 7.
 Præscriptio non procedit in actibus Voluntarijs onerosis. p. 494. n. 11.
 Præscribi possunt per immemorabilem consuetudinè reservata Principi. p. 690. n. 1. Modò præscribere sit capax possessionis. ibid. Et reservata non sunt intrinseca Supremæ principis potestati. n. 2.
 Præscriperunt Legati à latere potestatem absolvendi à censura Canonis. p. 690. n. 3.
 Præscriptio quomodo per actus merè voluntarijs seu gratuitos possit introduci? p. 690. n. 2.
 Præscriptio privilegij est, sicut privilegium, revocabilis. p. 690. n. 3.
 Præscribi ab Inferiore privativè potest contra Episcopum Iurisdictione in Diocesanos. p. 717. n. 2. Non tamen ei omne Jus corrigendi adimi. p. 718. n. 3.
 Præscriptione obtinere potest Episcopus Jus eligendi Prælatum etiam regularem in sua diocesi. p. 824. n. 1.
 Præscriptione non potest Ecclesiæ Jus exemptionis adimi, nisi centum annor. p. 825. n. 3.
 Præscribi contra Ecclesiam Rom. non potest nisi centum annis. p. 825. n. 3.
 Præscriptio contra Ecclesiam, vacante Prælaturâ, dormit. p. 826. n. 3.
 Præscriptione XL. annor vel immemorabili obtinere potest Ecclesiæ exemptionem à Iurisdictione Episcopi. p. 826. n. 1.
 Præscriptionum temporalium quarum currant vel non currant contra Minores? p. 832. n. 1.
 Præscriptio Iudicialis quid? p. 832. n. 1.
 Præscribi contra Iudicis officium ordinariè non potest, nisi per longissimum tempus XXX. annor. p. 838. n. 6.
 Præscribitur Jus personale non nisi XXX. annis. p. 861. n. 7.
Præsentatio.
 Præsentatio à pluribus Collegijs collegiatim sumptis quomodo communi consensu fiat? p. 90. n. 9.
 Præsentatio Rescripti Iurisdictionem tribuit Iudici. p. 94. n. 2.
 Præsentatio ad Beneficium non tribuit Jus, nisi remotum. p. 129. n. 7.
 Præsentatus ad unum beneficium si sine mentione illius impetret Rescriptum ad aliud est irritum. p. 129. n. 7.
 Præsentatio non viciatur, si Patronus dicat: *elige præsentandum.* p. 226. n. 4.
 Præsentatio quandoque dicitur Electio. p. 227. n. 1.
 Præsentatio quomodo differat ab Electione? p. 228. n. 3. in multis æquiparantur. p. 297. n. 5.
 Præsentandi Episcopi Jus competit ex privilegio Regi Hispaniæ & Galliæ. p. 234. n. 14. & alijs extra Germaniam. p. 509. n. 3.
 Præsentatio illiterati quando sit ipso Jure irrita, vel rescindenda? p. 257. n. 10. & 11.
 Præsentatus invalidè ob crimen, non potest, etiam emendatus, iterum præsentari? p. 270. n. 2. §. In posteriore.

Præsentatio, bonâ fide facta ab habentē possessionem Iuris præsentandi, est valida. p. 297. n. 3.
 Præsentare est fructus Iuris patronatus. *ibid.*
 Præsentandi Ius potest à Laico præscribi. p. 298. n. 4.
 Præsentatorem Ecclesiasticum ob certam personam non præsentatum qui iniuste gravat, est ipso facto excommunicatus. p. 405. n. 1. Licet eum gravet ex mandato alieno. n. 4. Aut eius tantum consanguineos. n. 5.
 Præsentatio comprehenditur etiam nomine provisionis. p. 418. n. 4.
 Præsentatus Religiosus Mendicans in discordia; aut non-mendicans à minore parte, nihil inde Iuris consequuntur. p. 418. n. 4.
 Præsentandi Ius amittit Patronus per Vnionem beneficii. p. 496. n. 4. p. 584. n. 3.
 Præsentandi Ius per negligentiam amissum recuperat Patronus factâ una collatione, etiam sine effectu. p. 496. n. 6.
 Præsentatos instituere potest de Iure Vicarius. p. 597. n. 3.
 Præsentatio minus Ius tribuit ad beneficium, quam institutio aut collatio. p. 653. n. 3.
 Præsentare nullum, & inhabilem, sunt paria. p. 705. n. 2.
 Præsentandi Ius est res spiritualis. p. 777. De eo transigere interventu rei temporalis est simoniacum. *ibid.*
 Præsentatori gratis & absque pacto aliquid donare non est simonia. p. 778. n. 2.
Præsimonium.
 Præsimonij pro stipendio possessi non tenetur meminisse impetrans Rescriptum beneficiale Gratia. p. 117. n. 2. Tenetur impetrans Rescriptum beneficiale Libertate. *ibid.*
Præsumptio.
 Præsumendum pro Principe in dubio. p. 23. n. 10.
 Præsumi non debet Princeps aliquid concedere aut mandare cum præiudicio alterius. p. 80. n. 3. p. 120. n. 5. p. 158. n. 1.
 Præsumitur negligens, qui Rescripto Iustitiæ per annum non est usus. p. 81. n. 4. p. 84. n. 3. p. 112. n. 4.
 Non præsumitur dolus. *ibid.* p. 354. n. 2.
 Præsumptio cedit Veritati. p. 33. n. 2.
 Præsumptio Iuris & de Iure si contra est, non facile quis admittitur ad probationem contrarij. *ibid.*
 Præsumitur Error scribentis, si Verborum constructio Rescriptum Iustitiæ faciat Iuri communi contrarium. p. 97. n. 1.
 Præsumptio Iuris stat pro Prælato in dubio, an requirendus sit conventus consensus? p. 106. n. 5.
 Præsumptio est pro Iudice in dubio, an recte processerit? p. 116. n. 2. p. 295. n. 8.
 Præsumptio est, successorem non ignorare leges anteriores. p. 120. n. 5.
 Præsumi bonus non solet Prælatus confirmandus, sed probari debet. p. 240. n. 5.
 Præsumi in dubio non debet actus Iure positivo irritus, esse etiam quoad conscientiam irritus. p. 258. n. 16.
 Præsumptiones contrariæ si concurrunt, se mutuo infringunt. p. 278. n. 7.

Præsumptionibus quoque probari potest negatiua. p. 295. n. 10.
 Præsumitur in dubio compromissum factum in bonum Ecclesiæ, non compromissatorium. p. 313. n. 7.
 Præsumitur possessio nova esse vitiosa, si titulus non possit iustificari. p. 326. n. 4.
 Præsumitur scienter elegisse, qui indignum elegit. p. 374. n. 1.
 Præsumitur Iuris suo renuntiare, qui lite cedit. p. 378. num. 8.
 Præsumitur possessor bonæ esse fidei donec contrarium appareat. p. 379. n. 1.
 Præsumptio si sit contra allegantem ignorantiam, debet eam probare Iuramento. p. 398. n. 3.
 Præsumitur sententia Iudicis, etiam Arbitri iusta. p. 470. n. 1. Nisi dabitur de eius Iurisdictione. p. 471. n. 2. Vel appellatio sit interposita. *ibid.* Vel contrarium ostendatur. *ibid.*
 Præsumptio pro Iudicis sententia an & quomodo sit Iuris ac de Iure. p. 471. n. 3.
 Præsumitur potestati Vicarij generalis subesse, quidquid non ostenditur de Iure aut consuetudine esse speciale. p. 593. n. 1. Quænam sint hæc specialia? n. 2. & seqq.
 Præsumi non potest Pontifex, per Rescriptum derogare Iuri prius alteri concessio. p. 614. n. 1.
 Præsumptio Iuris & de Iure cedit Veritati cognita & probata. p. 661. n. 3.
 Præsumptio Iuris si sit contra possessorem debet is exhibere titulum. p. 728. n. 2.
 Præsumitur adhuc subiectus esse, qui ante fuit. p. 778. num. 3.
Præcarium.
 Præcarium si addatur clausula de non revocando, & de mente dantis constet, habetur clausula pro non adiecta. p. 35. n. 14. In dubio censetur transire in Commodatum. p. 36. n. 14.
 Præcarij naturæ repugnat irrevocabilitas. p. 36. n. 14.
Preces Vide Rescriptum, Supplicatio.
 Precum Veritas in Rescripto probanda, ab Impetrante. p. 99. n. 4.
 Precum veritas in Rescripto cautè examinanda ab Ordinariis & Confessariis ex tempore data & forma litterarum. p. 100. n. 7.
 Preces sufficit esse veras tempore, non quo facultas dispensandi committitur, sed quo dispensatio fit. p. 100. num. 7.
 Preces instituendæ defuncto Pontifice pro concordâ Electione novi. p. 396. par.
 Preces aliorum an & quomodo admitti possint pro aliquo eligendo vel instituendo ad beneficium? p. 525. num. 2.
Presbyter Vide Sacerdos.
 Presbyteri duo in dignitate sufficiunt cum Episcopo ad consecrandum Episcopum. p. 252. n. 6.
 Presbyteri olim non fiebant ante annum XXX, ætatis. p. 262. n. 20.
Primas.
 Primas quid? p. 712. Quomodo differat à Patriarcha? p. 713.
 Primas visitare potest subiectas Ecclesias. p. 755. n. 1.
 P 2 *Primi-*

Primicerius.

Primicerij dignitas non potest sine autoritate Pontificis extingui. p. 27. n. 2.

Primicerij dignitas maior quam Præcentoris. p. 186. num. 6.

Primicerij Etymologia quæ? p. 581.

Primicerius olim dicebatur, qui fuit Notarius. p. 581.

Primicerius alicubi dicitur idem ac Præcentor. *ibid.*

Quodnam eius officium? *ibid.*

Primicerius si habeat præminentiam in choro, Capitulo, & processione censetur habere dignitatem seu personatum. p. 581.

Primogenitura.

Primogenitura Ratutum cum sit, excludit fratres futuros Clericos, non iam ante factos. p. 43. n. 13.

Principilus.

Principilus est annona militari præfectus. p. 192. n. 7.

Princeps.

Principes suis legibus per se & directè non obligantur. p. 17. n. 5.

Principes Imperij, Duces &c. possunt statuta Legibus Cæsaris contraria facere, sed sine præiudicio aliorum. p. 20. n. 4.

Principum Rescripta semper intelligenda cum hac clausula: *sine alterius præiudicia; salvo Iure alterius, &c.* p. 22. n. 9. *Vide Rescriptum.*

Princeps non potest alius Ius suum auferre. p. 22. n. 9.

Nisi ex plenitudine potestatis ob bonum publicum. p. 22. n. 10. Quatuor in hoc observanda. p. 23. n. 11.

Princeps in dubio nunquam præsumendus est velle alteri præiudicare. *ibid.* p. 80. n. 3. p. 120. n. 5. p. 158. num. 1.

Principum Rescripta, quæ derogant Iuri tertij, sunt suspecta de falsitate & obreptione. p. 23. n. 10.

Ero Principe præsumendum in dubio. p. 23. n. 10.

Princeps, nisi certò constet, non est censendus uti plenitudine potestatis. p. 23. n. 10.

Princeps absque iusta causa non potest ferre sententiam Legibus Reipubl. contrariam. *ibid.*

Principis Rescriptum contra sententiam, quæ in rem iudicatam transit, est irritum. p. 23. n. 11.

Princeps potest privilegium subditis concessum auferre absque causa, si in contractum non abiit. p. 23. n. 11.

Princeps, si potest, tenetur pro rebus ex plenitudine potestatis ablatis facere compensationem. p. 25. n. 14.

Racem facere debet, si potest, salvo subditorum Iure. *ib.*

Principis propria est potestatis plenitudo in tollendo Iure subditorum. p. 25. n. 15. Communicabilis tamen etiam aliis. *ibid.*

Princeps secularis nunquam vi privilegij habet tantam potestatem in Clericos, quantum in Laicos. p. 42. num. 10.

Principis est legem dubiam autoritative interpretari. p. 50. n. 3.

Principem non excusat ignorantia Iuris. p. 55. n. 3.

Princeps curam Reipubl. debet ipse gerere. p. 55. n. 4.

Et non totam relinquere Consiliariis. p. 177. n. 3.

Princeps solus potest delegare causam, remoto Appellationis remedio. p. 63. n. 1. p. 642. n. 5.

Princeps debet habere unum calamum & unam linguam; non plures. p. 642. n. 3.

Princeps si mandet illicita, non est ei parendum. p. 73. n. 3.

Princeps potest pro suo arbitrio inhabilitatem ex Iure positivo ortam valide tollere. p. 73. n. 3.

Principem contra non est, obreptitia eius Rescripta ut iniqua irrationabilia resutare. p. 73. n. 4.

Principis de potestate disputare instar Sacrilegij censetur. p. 73. n. 4.

Princeps non potest obligari ad certam formam Rescripti. p. 75. n. 4. *Vide p. 121. n. 5. p. 153. n. 3.*

Princeps ex potestatis plenitudine potest agere contra Ius commune & stylum curiæ. p. 82. n. 4.

Principes Supremi eligere debent Arbitros, si in suis controversiis ipsi convenire nequeant. p. 90. n. 8.

Principum propria est liberalitas. p. 92. n. 1.

Princeps in Rescriptis Iustitiæ non solet à Iure communi recedere. p. 97. n. 1.

Principis beneficia sic interpretanda, ut non præiudicent Iuri quarto tertij. p. 98. n. 3. p. 155. n. 1.

Principes quæ facti sunt, ignorare censentur. p. 121. n. 6.

Princeps certæ Verborum formæ non est adstrictus. p. 153. n. 3.

Princeps non potest suo successori legem præscribere. p. 171. n. 4. p. 286. n. 4.

Princeps Laicus non potest Electionis tractatum se immiscere. p. 273. n. 5. Advocari tamen & adesse potest ut defensor. p. 273. n. 6.

Principi etiam Laico Electionem intimari consultum est. p. 273. n. 4. Vt ei mors Prælati denuncianda sit, ex consuetudine, privilegio, & fundatione fieri potest. num. 7.

Princeps nullus potest eligi in Rectorem aut Senatorem Urbis Romæ sine licentia Pontificis scripta. p. 411. n. 3. Nisi sit Romæ oriundus, aut perpetuus inhabitator. n. 4.

Princeps potest aliquid contra leges cæsareas; non item Episcopus contra universales Ecclesiæ Canones statuere. p. 452. n. 3.

Princeps superiorem non habens est Iudex in propria causa. p. 487. n. 1.

Principi malè administranti dari debet Coadiutor; à quo? p. 502. n. 1. Quid Iuris habeat eiusmodi Coadiutor? n. 2 & 3.

Princeps Laicus potest legitimare ad officia civilia; non ad Ordines. p. 545. n. 1.

Principis Mandatum censetur expeditum & efficax, antequam innotescat delegato. p. 549. n. 5. Quodnam discrimen inter illud & privilegium. *ibid.*

Principe inferior an & quomodo possit suo delegato dare potestatem subdelegandi? p. 644. n. 10.

Vide Subdelegans.

Princeps delegatum Iurisdictionem & privilegia potest pro arbitrio revocare. p. 663. n. 5. quomodo Ordinarius? n. 6.

Principi specialiter reservata possunt per immemorialem consuetudinem præscribi. p. 690. n. 1. Modò non fiat supremæ eius potestati intrinseca. n. 2.

Princeps etiam subest in spiritualibus Episcopo, velut suo ordinario. p. 738. cui?

Principes & Domini seculares debent reverentiam Sacerdotibus. p. 738. p. 739. n. 20.

Prin-

Principis à sententia non potest appellari, sed solum applicari. p. 830. n. 1.

Princeps solus potest restituere in integrum contra sententiam delegati. p. 835. n. 3.

Principale.

Principale concedens concedit etiam accessoria & preparatoria. p. 89. n. 7.

Principali parte Rescripti corrumpit & accessoria. p. 94. n. 5. p. 100. n. 8.

Principale mandans censetur etiam mandasse accessorium. p. 140.

Principale non tollitur ablato accessorio. p. 252. n. 5.

Prior, Priorissu Prioratus.

Prior, non claustralis habet dignitatem & potest esse delegatus Pontificis eiusque legati. p. 163. n. 4.

Priores electi à quo confirmandi? p. 239. n. 3.

Priorissu à quo? p. 240. n. 4.

Prioratus conventualis est beneficium tantum reale; concedi tamen alicui potest à Pontifice in perpetuum. p. 276. n. 1.

Prioratus non potest committi alicui nondum professo. p. 366. n. 2.

Prior in Monasterio inferiore an & quando eligendus aut confirmandus ab Abbate Superioris? p. 371. n. 3.

Prior Coaventualis debet intra annum fieri Sacerdos sub privatione iuris ipso facto. p. 415.

Priorissu seu Abbatisa eligenda quot ætatis & professionis annos habere debeat. p. 445. n. 1. & 3.

Prior quid potestatis habeat in Monasterio? p. 745. n. 5.

Prior conventualis an & quomodo possit sine consensu Capituli transigere? p. 771. n. 2.

Prioratus.

Prius impetrans litteras ad beneficium præfertur posteriori impetranti. p. 125. n. 2.

Prius nominatus in Rescriptis vel Jure est dignior. p. 109. n. 5.

Prius nominatus in instrumento vel dispositione præsumitur in dubio dignior & præferendus. p. 449.

Privatio.

Privationis poena ob contumaciam censetur cessare cessante contumacia. p. 46. n. 3. Nisi aliud sit expressum. ibid. Aut contumacia transferit in delictum specificum. n. 5.

Privatos iure eligendi possunt alij Capitulares, si velint, ad electionem admittere. p. 301. n. 2. Vno se opponente non possunt. p. 301. n. 3.

Privati iure eligendi id recuperant per vocationem aut admissionem ad Electionem, etiam postea impediatur vel rescindatur. p. 302. n. 3.

Privati iure eligendi in prima electione, si proximè sequens non valeat, debent rursus admitti ad tertiam. p. 302. n. 4.

Privati iure eligendi an & quomodo ab Electione etiam vi repellendi? p. 303. n. 6.

Privat iure eligendi Excommunicatio non minor, sed maior. p. 336. n. 1. 2.

Privati an privandi sint iure suo eligentes non servatà formà Scrutinij? p. 548. n. 14.

Privantur iure eligendi, qui cum abusu potestatis Luicæ eligunt. p. 352. n. 9. Et quidem ipso iure pro

ea vice. n. 12. Nisi ex metu gravi vel probabili errore fecerint. p. 352. n. 10.

Privari possunt iure eligendi pro ea vice, qui publicatis suffragijs omittunt eorum collationem. p. 369. n. 12.

Privantur iure suo Compromissarij eligentes indignum sive scienter, sive ignoranter. p. 441. n. 2.

Privati sunt iure suo eligentes scienter indignum ad dignitatem Episcopalem, eaque inferiorem. p. 441. n. 5. 6.

Privilegium.

Privilegium est lex non quoad privilegium sed, alios. p. 5. n. 5.

Privilegium in sui favorem concessio potest Capitulum sine auctoritate Episcopi renuntiare. p. 16. n. 3.

Privilegium communiter intelligendum salvo Jure alterius, sine præiudicio, aliorum. p. 22. n. 9. p. 461. n. 2. Contra Jus tertij, etiam ex motu proprio aut certà scientià datum, cessari debet obreptitium. n. 10.

Privilegium subditis concessum potest Princeps prohiberi auferre, nisi in contractum transferat. p. 23. n. 11.

Non subditis, iure iam quæsitò, ne quidem per plenitudinem potestatis. p. 75. n. 7.

Privilegium per unum actum contrarium amitti potest; p. 29. n. 9. Si tamen sit negativum; n. 10. Et voluntarie agatur contra illud; n. 11. Et tractum habeat non successivum, sed initerabilem: ibid. Agatur autem contra ab ijs, qui reauantiare possunt. p. 30. n. 12.

Privilegium affirmativum non amittitur per non-usum, nisi & præscriptio accedat; p. 29. n. 10. Vcl habentes velint per non-usum ei reauantiare. p. 207. n. 5.

Privilegium habens actum iterabilem plerumque non amittitur per unum aut plures actus contrarios. p. 29. n. 12.

Inde tamen constituitur alter in possessione. ibid.

Privilegium extinguendi dignitatem Primicerij amittitur per unum actum contrarium. p. 30. n. 11.

Privilegio quinon expressè, ille nec tacite reauantiare potest. p. 30. n. 12.

Privilegio personali quivis potest renuntiare. ibid.

Communi & utili nemo usq̃ tota communitas. ibid.

Privilegium inutile aut noxiu-n per se cessat. ibid.

Privilegium Dignitati aut loco datum est etiam commune. ibid.

Privilegium cum clausula irrevocabilitatis non tollitur, nisi cum expressa mentione clausulæ. p. 36. n. 15.

Privilegium dari potest etiam non subditis. p. 38. n. 2.

Privilegio nemo uti cogitur. ibid.

Privilegio imponendi v.g. collectam Clericis debet Princeps secularis moderate uti. p. 42. n. 10.

Privilegium differt à Rescripto. p. 62. n. 2.

Privilegium libere appellandi, quid ultra Jus commune tribuat? p. 63. n. 2. p. 64. n. 3.

Privilegium subinde solum dat, quod Jus commune. p. 64. n. 2. p. 789. n. 4. Communiter censendum est dare aliquid ultra. n. 3. proprie est alicuius rei contra Jus commune ex Principis benevolentia concessio. p. 97. n. 3.

Privilegium generale semper datur hoc modo, ut occurrente casu possit à concedente limitari. p. 64. n. 3.

Privilegium speciale derogat legi generali. p. 65. n. 7.

Privi-

Privilegio generali derogatur per speciale iam ante concessum. p. 66. n. 8. p. 158. n. 1. Vti & per subsequens nisi iam sit alteri ius in re quaeritum. p. 66. n. 8.

Privilegium Principis potest futuris eius Rescriptis formam substantialem praescribere. p. 74. n. 2. Vide. p. 75. n. 4. p. 121. n. 5.

Privilegium speciale est exprimendum in dato contra privilegatos Rescripto, non Iustitiae sed Gratiae. p. 75. n. 3.

Privilegium specialem sui mentionem exigenti potest derogare generis clausula Rescripti, si sit extra corpus Iuris; Non item si sit in corpore Iuris. ibid. Idem potest etiam derogatoria generalis clausula in lege vel Canone; n. 5. Nisi privilegium sit in corpore Iuris; n. 6. Vel remuneratorium, aut per modum contractus datum.

Privilegia quaedam Mendicantium, alioquin in specie exprimenda, Tridentinum revocavit per solam clausulam generalem. p. 75. n. 5.

Privilegium exemptionis an sit validum, non potest Ordinarius esse Iudex? p. 77. n. 12. Et si sit strictae interpretationis, tamen cum datur Clericis comprehendit etiam Canonicos eiusd. Ecclesiae. p. 215. n. 1.

Privilegium Apostolici interpretatio reservata est eidem sedi. ibid.

Privilegium in praedictum alterius est strictae interpretationis. p. 121. n. 1. p. 189. n. 9.

Privilegium ad placitum concedentis expirat in eius morte naturali vel civili, non item in eius excommunicatione aut amentia. p. 150. n. 2. Imo ut hodie in praxi observatur nec in morte. p. 152. n. 6.

Privilegium dantis cujus clausula dicitur revocavero non expirat cum eo. p. 151. n. 3.

Privilegium a principe concessum ad placitum suae sedis vel sedem obtinentis, non expirat cum concedente. p. 151. n. 4. Imo nec concessum ad urrisque, suum scilicet & sedis, placitum. p. 151. n. 6. Nec concessum ad solum suum placitum sub nomine non proprio, sed officij vel dignitatis. p. 151. n. 5.

Privilegium personale & reale sumi potest non tantum subiective, sed etiam active. p. 151. n. 4.

Privilegium nemini praedictans est ample interpretandum. p. 152. n. 6.

Privilegium non plus operatur, quam Verba exprimunt. p. 153. n. 2.

Privilegia non residendi perpetua & personalia sunt revocata a Bonifacio VIII, p. 171. n. 1. & seqq. Non item data ad certum tempus; n. 1. Vel & ad incertum; n. 2. Nec localia realia. n. 3.

Privilegium contra Ius aut utilitatem publicam censendum est obreptitium. p. 171. n. 3.

Privilegium est consuetudine fortius. p. 179. n. 2.

Privilegium tamen etiam cum consuetudine immemorabili non sufficit ad praescribendum id; eius est incapax. p. 179. n. 3.

Privilegium vim habet consuetudo introducta permitte eam, qui potest privilegiare. p. 179. n. 4.

Privilegio quicquid potest obtineri, potest etiam a capaci per consuetudinem immemorabilem. p. 184. n. 3. p. 197. n. 8. p. 235. n. 15.

Privilegium habens Religionem quaedam, ut electi su-

periores non indigeant speciali Pontificis confirmatione. p. 184. n. 3.

Privilegium habens duplicem sensum, quando accipiendum in proprio vel improprio? p. 188. n. 8. & 9.

Privilegium aut consuetudo optandi praebendas per non-usum non amittitur. p. 207. n. 1.

Privilegio abutens dignus est eo privari; & quandoque ipso facto privatur. p. 212. n. 1.

Privilegium a Superiore concessum non potest inferior tollere. p. 240. n. 2.

Privilegium contra Ius commune est strictae interpretationis. p. 456. n. 1.

Privilegium benedicendi Vasa sacra cum chrismate non amittitur per non-usum. p. 494. n. 18. Sed ex futuro non-usu praesumitur vel non datum, vel revocatum. ibid.

Privilegia confirmari & communicari solent tantum ea, quae sunt in usu. p. 494. n. 18.

Privilegium eligendi pro una vice Confessarius quomodo intelligendum. p. 689. n. 7.

Privilegium aliud reale, aliud personale. p. 617. n. 1.

Privilegium nomine dignitatis datum transit ad successorem; p. 617. n. 1. Re etiam adhuc integra. ibid. unde cognoscatur ratione dignitatis vel personae datum? p. 617. n. 1.

Privilegium sub nomine dignitatis & proprio simul datum, an sit reale vel personale. p. 618. n. 2.

Privilegium inter & Mandatum principis quale sit quoad acceptationem discrimen? p. 619. n. 5.

Privilegia & facultates a Principe aut Ordinario posita sunt libere revocari; p. 663. n. 5. & 6. Nisi in donationem aut pactum transferant. ibid.

Privilegia quae Conservatorum pro Ord. Religiosorum. p. 685. n. 1. & seqq.

Privilegium qui non potest dare, non potest extendere. p. 685. n. 2.

Privilegio etiam Apostolico renuntiare potest aliquis, si in eius tantum cedit favorem. p. 765. n. 1.

Privilegium Religiosorum de non solvendis decimis in quo consistat? p. 776. n. 1.

Privilegium exemptionis non tantum ad Ecclesiam exemptam pertinet, sed etiam ad sedem Rom. p. 825. n. 3.

ei non potest renuntiare Ecclesia exempta; ibid. Nec potest amittere per praescriptionem, nisi centum annorum. ibid.

Privilegio Papae obtinere potest Ecclesia exemptionem a Iurisdictione Episcopi. p. 825. n. 7.

Privilegia duorum paria si concurrant an & quomodo utroque cassato servandum sit Ius commune. p. 826. n. 6.

Privilegium tenor si sit dubius recurrendum ad originale in Registro Principis. p. 830. n. 4.

Probatio.

Probatio de Veritate precum incumbit impetranti Rescriptum. p. 67. n. 1. p. 99. n. 4.

Probatio doli fit per coniecturas. p. 82. n. 4.

Ad probationem contractus non facile admittitur, contra quem est praesumptio Iuris & de iure. p. 83. n. 4.

Probare quis debeat Rescriptum esse vel non esse obreptitium impetratum? p. 99. n. 4. 5. probandum autem narrata fuisse falsa vel vera tempore data. n. 6. & 7.

Probatio ei incumbit, qui dicit, non qui negat. p. 99. n. 4.

Probationes Actoris & Rei si sint pates, quia agendum? p. 286. n. 4.

Probatio morbi sublati quando incumbat electo? p. 269. n. 2. p. 289. n. 2.

Probari negatiua non potest directè, sed indirectè tantum. p. 295. n. 9. Vti & per præsumptiones. n. 10.

Probanda est Negatiua ab eo, qui in illa fundat suam Intentionem. p. 295. n. 10.

Probationem plenam non faciunt testes, nisi sint con- testes. p. 296. n. 11.

Probatio pro uno loco confirmatur per generalem alibi in provincia consuetudinem, etiam lari contra- riam. p. 317. n. 6.

Probatio plena requiritur ad litem alterius auferendum vel minuendum. p. 393. n. 1.

Probando si deficiat oppugnans Electionem quoad formam vel personam electi, quam poenam incurrat? p. 393. par. p. 394. n. 3. p. 441. n. 3. p. 442. n. 7.

Probare ignorantiam iuramento debet, contra quem fiat præsumptio. p. 398. n. 3.

Probare creditor adhuc tenetur debitum, quod con- fessus es causâ non expressa. p. 469. n. 2.

Probanda quomodo sit negatiua delegationis? p. 654. num. 2.

Probat. solutionem confessio recepti debiti; respec- tu cuius? p. 656. n. 6.

Probationes inutiles & tempore incongruo non reci- piendæ. p. 661. n. 3.

Probatum esse minus est quam iudicatum. p. 677. n. 2.

Probationem semiplenam facit unus testis. p. 784. n. 2. Iuramento completur. ibid.

Probare damni quantitatem læsus potest iuramento Veritatis seu veræ affirmationis. p. 817. n. 1. Non est deferendum facile, si alia suppetat probatio. p. 818. n. 2. Quomodo sit deferendum? n. 4.

Probationum terminus peremptorius adstringit. e- riam Ecclesiam. p. 826. n. 4.

Probatio necessaria si sit omissa, potest Ecclesia & Mi- nor petere restitutionem in integrum. p. 826. n. 4. Sed in causa damni tantum vel lucri, non delicti. n. 5.

Processus.

Processionibus etiam Regulares exempti interesse debent, si vocentur ab Episcopo. p. 710. n. 3.

Processus.

Processum suum debet delegatus confirmare inten- tioni delegantis. p. 104. n. 5.

Processum ipso iure vitiat peruersio Ordinis in Re- scriptis & Mandatis præfixi. p. 109. n. 3.

Processus est irritus formâ substantiali commissionis seu Mandati non servata; p. 110. n. 6. Quæ forma sit substantialis? ibid.

Processus delegati institutus vi Rescripti ipso iure irriti, est irritus. p. 146. n. 3.

Processus erit invalidus, si plures Actiones & perso- nales intententur uni, impetret Rescriptum ad diver- sos. p. 147. par. & prin.

Processus opus non est in causa notoria. p. 295. n. 7. p. 552.

Processus ordinarius Iudicij sine litis contestatione non substituit. p. 377. n. 5.

Processus etsi sit invalidus, valida tamen est confessio rei coram Iudice facta. p. 378. n. 5.

Processus super promouendis ad Episcopatum insti- tuitur in Curia. p. 523.

Processus si sit notoriè iniustus, potest Iudici etiam violenter resisti. p. 610. n. 2.

Procedere non debet Iudex etiam in possessorio re- cuperanda contra absentem, nisi sit contumax. p. 613. Imo nec semper, si sit contumax. ibid.

Processus an licite vel validè instituat de nocte? p. 638. n. 4.

Processus judicialis incipit per citationem expedi- tam à Iudice. p. 696. n. 6.

Procedendum quomodo sit in Notoriis? p. 728. n. 1.

Processus non impeditur alienatione rei litigiosæ. p. 842. n. 4.

PROCURATOR.

Procurator non excedit fines Mandati faciendo con- nexa. p. 111. n. 2. p. 656. n. 6.

Procuratorem constituere potest Prælatus sine con- sensu conventus. p. 105. n. 1. Non tamen uniuersa- lem. n. 2.

Procuratorem sine Prælati consensu potest constitu- ere Conuentus, si bona habeat separata. p. 107. n. 9.

Procurator ad agendam in Iudicio causam Monaste- rij expedit, ut habeat consensum Prælati & Conuentus, p. 107. n. 10.

Procurator tuus generalis potest absque speciali mã- dato impetare Rescriptum Iustitiæ. p. 122. n. 4.

Procurator validè agit omnia, antequam sua revoca- tio ipse innotescat. p. 131. n. 6. Imò & antequam in- notescat aliis, quibus est præiudicialis. p. 132. n. 9. & seqq. Præter contractum Matrimonij. p. 132. n. 7.

p. 806. n. 3. Et beneficij acceptionem. p. 132. n. 2.

Procurator Negotiationis validè agit, doac eius Re- vocatio sit nota in loco, ubi agit. p. 133. n. 11.

In Procuratorem, an in Principalem sententia sit fe- renda? p. 298. n. 5. p. 799. n. 2. Quid secundum Ius Canon. aut Cameram Spirensem? ibid. Quid si Do- micus ante latam sententiam sit mortuus? p. 801. n. 5.

Procurator ad Electionem mitti potest à pluribus u- nus, vel ab uno etiam plures. p. 338. n. 3. Singuli de- bent habere potestatem eligendi in solidum. p. 449. par. Ex pluribus tamen unus tantum admittendus, & quo de- lectu? ibid.

Per Procuratorem an quis agere possit in causâ po- pulari? p. 377. n. 1.

Per Procuratorem possunt Capitulares impugnare Electionem non Canonicè factam; p. 377. n. 1. Debet habere speciale mandatum. p. 392. n. 3. Quale id esse debeat? p. 442. Debet & ad totam causam sufficien- ter instructus esse. p. 393. n. 4. Quid hoc sit? ibid.

Procurator obest Domino in omittendo; non in com- mittendo. p. 441. n. 2.

Procurator non potest alium suo, & alium mittentis nomine eligere. p. 449. n. 1. Nisi ei mandatum sit de certa persona eligenda. ibid.

Procurator si nullus Capitularium esse velit, non po- test impeditus mittere suffragium in scripto. p. 449. n. 2.

Nisi in electionibus Regularium. p. 450. n. 3.

Procurator si nec ipse nec superior sciat revocatio- nem.

nem, validè renūtiat beneficio. p. 482 n. 3. § *Nec obstat.*
 Procurator ante depositum munus non est ordinandus. p. 560. n. 1. Nisi sit miserabilium personarum procurator. n. 2.
 Procurator generaliter constitutus non potest agere, quæ speciale mandatum exigunt. p. 593. n. 1.
 Procuratorem mittere in arduis non tenetur, qui non ipse potest adesse. p. 604. n. 3. p. 659. n. 1. p. 784. n. 1. Nisi impedimentum sit diuturnum, & causa differri nequeat. p. 784. n. 3.
 Procuratori ut fides habeatur, commissionem exhibere debet. p. 653. n. 1. In dubio admittitur præstita cautione. p. 783. n. 2. Vel si per testes probetur. n. 3.
 Procurator ad lites an possit Rescriptum in favorem domini prorogare quoad locum, tempus, &c. p. 656. n. 5. Prorogare Mandatum non potest. *ibid.*
 Procuratoris Mandatum est strictè interpretandum. p. 656. n. 6.
 Procurator ad vendendum an possit fidem habere de pretio? p. 656. n. 6.
 Procurator licet Mandato careat, admittitur, si Instrumenta secum deferat, & cautionem de ratihabitione præstet. p. 658. n. 2.
 Procurator in causa sui Monasterij esse potest Religiosus. p. 734. n. 4.
 Procurator ad agendum potest etiam transgredere, si habeat mandatum generale & liberum. p. 772. n. 2. § *Deinde.*
 Procurator ad lites quomodo differat ab Advocato? Remissivè. p. 782. n. 1.
 Procurator falsus conveniri debet de suis gestis, & non principalis. p. 783. n. 1. Actus in iudicio nulli sunt momenti. p. 786. n. 2.
 Procurator potest revocari solis verbis, et si sit per Instrumentum constitutus. p. 784. n. 1.
 Procurator Episcopi ad lites potest etiam esse Sacerdos. p. 786. n. 1.
 Procuratoris inhabilis exceptio an ante vel post litem contestatam debeat opponi. p. 786. n. 3.
 Procurator in etiminalibus constitui non potest ab Actore. p. 787. n. 2. Potest à Reo ad defendendum. *ibid.* Vel saltem ad excipiendum. *ibid.*
 Procurator expensas repetere potest, et si eventus fuerit infelix. p. 788. n. 1. Potest & salarium petere, si absque sua culpa sit revocatus. p. 801. n. 2.
 Procuratorem ad agendum instituere potest Vniuersitas; p. 789. n. 1. Vocatur proprie Syndicus seu Actor. *ibid.*
 Procurator est, qui mandato domini aliena negotia administrat. p. 789. n. 1. p. 790. prin.
 Procurator est & dici potest, quem Episcopus, in causa Ecclesie constituit; p. 790. prin. Vel alius beneficiatus. *ibid.*
 Procuratorem constituere non potest Tutor ante litem contestationem. p. 790. prin.
 Procurator ad agendum censetur etiam constitutus ad respondendum in Reconvensione. p. 791. n. 3.
 Procurator generalis ad negotia censetur etiam constitutus ad lites. p. 792. n. 1. p. 803. Non e contra, *ibid.*
 Procuratori an & quomodo concedenda ad dominum consulendum iudicia. p. 792. n. 3. p. 832. n. 1.

Procurator sine mandato sufficienti censetur esse nullus. p. 793. n. 2. Insufficiens est, si deur ad agendum tantum, & non ad defendendum. *ibid.*
 Procuratore ad lites revocato, acta cum eo sunt irrita. p. 794. n. 1. Si revocatio sit intimata iudici; *ibid.* § *Ratio.* An etiam si soli adversario? p. 132. n. 10. p. 794. n. 1. § *In radice.* Imo & si neutri; modo quoque constitutio sit ipsi insinuata. p. 794. n. 1. Aut tantum Procuratori generali inhabilitio fiat quoad causam particularem, p. 795. n. 2. § *Deinde.*
 Procurator lite contestata non potest invitus revocari, nisi causa cognita. p. 795. n. 3. p. 801. n. 1. Quænam rationabiles cause eum revocandi. p. 801. n. 1. ante litem contestationem potest liberè revocari. p. 801. n. 1.
 Procuratoris ad lites potestas re adhuc integra expirat per mortem constituentis; p. 795. n. 4. p. 799. n. 1. Non item re iam cepta. p. 795. n. 5. p. 801. n. 5. Imo etiam tunc si sit constitutus à beneficiato in causa beneficii vel Ecclesie. p. 799. n. 5. Aut ad negotia *ibid.*
 Procurator an & quomodo negotium à Prelato commissum, possit sede vacante expedire? p. 796. n. 4.
 Procurator constitui potest etiam filiusfam sine patris consensu. p. 796. n. 1. p. 803. Ad lites debet esse Annorum XXV. p. 803. § *Procurator.* Ad negotia XVII. *ibid.*
 Procurator ad lites etiam futuras potest constitui. p. 797. n. 2.
 Procuratore uno dato qui constituit alium hoc ipso tacite revocat priorem. p. 797. n. 3. p. 803. Nisi unus sit generalis, alter specialis. p. 797. n. 3. Quid si simul ambo constituti sint? p. 804.
 Procurator ad lites contra sententiam appellare potest & debet; p. 797. n. 4. Vbi & appellationem prosequi sine novo mandato. p. 797. n. 4.
 Per Procuratorem impetrare Rescriptum Papæ, aut in iudicio agere non potest excommunicatus. p. 797. n. 1. Constitutæ in excommunicationem lapsi solvuntur eius officium. p. 798. n. 1.
 Procurator an validè constituatur à communitate, cuius capita sunt excommunicata? p. 797. par. p. 798. n. 3.
 Procurator in causis spiritualibus potest etiam esse Laicus. p. 799. n. 1.
 Procurator sit litis dominus per eius contestationem. p. 799. n. 2. Non potest alium Procuratorem substituere nisi lite contestata. *ibid.* Vel nisi in rem suam sit status. p. 800. n. 2. Vel à domino potestatem substituenti acceperit. n. 4.
 A Procuratore quomodo possit litem instantia transferri in alium. 801. n. 3. Vel in ipsum Dominum. *ibid.* p. 806. § *Quæres.*
 Procurator in rem suam datus, quid sit? p. 800. n. 3.
 Procurator generalis ad negotia potest sibi substituere alium? non generalem, sed specialem. p. 800. n. 5. *ibid.*
 Procurator lite contestata non potest resignare procuratorem, nisi necessitate cogente. p. 801. n. 3. Potest ante litem contestationem nisi Reus pro ipso sciente satus dederit. *ibid.*
 Procuratore cum suo potest Dominus adesse iudicio. p. 801.

p. 801. n. 4. Ad quid? ibid. Dominus ipse in Iudicium veniente an & quomodo revocetur mandatum procuratorum? p. 805. §. Si autem.

Procurator an & quomodo substitutum suum possit revocare? p. 801. §. Discrimen quoad hoc inter illum & delegatum Pontificis. ibid.

Procurator ad plures causas si in una sibi substituat aliquem, potest reliquas ipse agere. p. 802. n. 5. §. Si Procurator.

Procurator ad specialia quaedam cum clausula generalis: *Et ad alia*, admittendus est ad alia specialia p. 802. §. Si in sed similia tantum & minora, non maiora; ibid. §. *Exemplum*. Et si specialia sint expressa per mittendo, non excipiendo. §. *Declarandum*.

Procurator absque speciali mandato non potest adversario deferre iuramentum decisivum. p. 802. §. *Non potest*. Nec transigere aut pacisci. ibid. Nisi simul sit administrator cum libera. ibid. §. *Pro intellectum*.

Procurator generalis ad negotia non potest alienare aut transigere. p. 803. §. *Similiter*. Potest tamen agere & defendere in Iudicio. ibid. §. *Quis*.

Procurator non cogitur officium procuratoris suscipere. p. 804. n. 1. Susceptum autem tenetur exequi vel re integra renunciare. ibid.

Procurator constitutus sub hac forma: *quoties abesse me contigerit an & quomodo per meam presentiam revocetur?* p. 305. §. *Si autem*.

Procuratoris Mandatum ad matrimonium est specialis. p. 806. n. 1. Ab eo non potest alius substitui. ibid. par & n. 2. Idem est de sponsalibus. p. 807. n. 4.

Procurator ad petendam restitutionem in integrum an indiget mandato speciali? p. 832. n. 2.

Procuratoris confessio judiciali si laesa sit Ecclesia, quomodo ea possit iuari? p. 838. n. 1.

Procurator si absque mandato compromittat vel aliud praestet, sit executio contra ipsum. p. 854. n. 10.

Procuraciones.

Procuraciones Visitatori Diocesis debita quid sint? p. 575. n. 7.

Procuraciones debentur Visitatori ex lege Diocesana. p. 721. n. 3.

Procuracionibus nequaquam gravae Ecclesiae. p. 721. n. 4. a pauperibus Ecclesiis omnino non exigenda. ibid.

Professus, Professio.

Professio est irrita si fiat cum protestatione intrinseca eius valori repugnante. p. 35. n. 13.

Professus Ecclesiae Cathedralis Regularis potest esse iudex delegatus Pontificis & Legati Pontificis. p. 164. num. 8.

Professus invalidè, quamdiu id ignorat, nunquam ratificat. p. 198. n. 10.

Professio Religiosa est irrita, si sit per metum gravem iniuste extorta. p. 273. n. 3.

Professus qui non est, non potest eligi in Praelatum Regularis Ecclesiae, nisi ea simul sit Cathedralis. p. 305. num. 1.

Profiteri Religionem cum pacto, ut in Abbatem eligatur, est simonia, & Electio irrita. p. 334. n. 2.

Professus ob spem Praelaturae est eadè indignus. p. 334. num. 10.

Professionem eam quis facit, non potest simul in eodem tempore in Abbatem regularem eligi. ibid.

Professionem inter & Electionem quantum esse debeat intervallum, non est definitum. p. 335. n. 4.

Professio ante absolutum probationis annum olim fuit; hodie non est valida. p. 335. n. 4.

Professio olim ex dispensatione Legati fieri potuit ante Novitatus annum absolutum. p. 335. n. 5. Hodie ita fieri non potest nisi ex dispensatione Pontificis. p. 336. n. 5.

Professione nondum facta Abbas eligi nemo unquam potuit, nisi per dispensationem Pontificis. p. 336. n. 5.

Professus amittit Ius suffragij in suo Monasterio, si ad aliud transferatur. p. 361. n. 2. Nisi illud sit illi plene iure incorporatum; & quid hoc sit? p. 362. n. 4.

Professus ad locum non potest cogi ad transitum in aliud Monasterium. p. 362. n. 3.

Professio an & quomodo Ius suffragij in duobus monasteriis possit gratuito concedi? p. 362. n. 5.

Professionem expressam qui nondum fecit, in Praelatum regularem assumi non potest. p. 365. n. 1. p. 423. Nec Prioratus aut ulla administratio committi. p. 366. num. 2.

Professio est irrita, si fiat ante expletum probationis annum. p. 365. n. 11.

Professus tacite potest eligere, non item eligi in Praelatum sui ordinis. p. 423. Potest tamen eligi in Episcopum, etiam Regularem. ibid.

Professus qui non est expressè vel tacite, ad Electionem admitti non debet. p. 435. n. 2.

Professionis & aetatis anni quot sint requisiti in eligenda Abbatisa seu Priorissa? p. 445. n. 1. & 3.

Professio Religiosa Episcopi an sit irrita? p. 477. n. 3.

Professio Religiosa non dissolvit Matrimonium consummatum. p. 555. n. 1.

Professus ante alios praecedit alios. p. 736.

Ad Professionem in Ecclesia Regulari etiam non Cathedrali, an possit admittere Capitulum sede vacante. p. 751. n. 10.

Professio Religiosa ex metu gravi & iniuste incusso facta est ipso iure ecclesiastico irrita. p. 809. n. 2.

Convalescere potest per ratificationem sequentem etiam tacitam. n. 3. Non tamen durante metu. p. 810. n. 5. Cui in tali casu incumbat probatio? p. 809. n. 4.

Prohibitio.

Prohibitio quandoque non durat ultra tempus, quo prohibens est in Magistratu. p. 46. n. 6.

Prohibentis in re communi melior est conditio. p. 301. n. 3.

Prohibitum censetur, quod concessum non reperitur, quo sensu? p. 454. n. 5.

Prohibito uno prohibentur ea, per quae venit ad illud. p. 607. n. 7.

Prohibentur multa fieri, quae si facta sint, valent; p. 638. n. 4.

prohibiti qui non sunt, censentur admissi. p. 799. n. 2.

Promissio.

Promissio contra Ius publicum aut obedientiam superiori debitam, non obligat. p. 729. n. 1.

Promissio etiam iurata de re illicita non est obligatoria. p. 729. n. 2.

Promissio acceptata parit in Iure Canonico actionem. p. 759. Nisi facta esset animo se obligandi tantum ex fidelitate. ibid. Aut absque expressione causae. ibid. Ut servetur hodie raro quis à Iudice compelli solet. p. 759.

Promissio de beneficio nondum vacante est prohibita. p. 762. Nisi fiat per plenitudinem potestatis Papalis. ibid.

Promissio de re turpi an & quando pariat obligationem? p. 764 n. 2.

Proprietas.

Proprietatis meminisse in libello de possessione nil obest. p. 84. n. 3.

Proprietas Voto paupertatis repugnans quid? d. 197. n. 8.

Proprietatis defectus notorius aut sponte confessus elidit possessionem. p. 363. n. 5.

Prorogatio.

Prorogatio Iurisdictionis delegata fieri potest consensu partium de re ad rem; non de persona ad personam. p. 139. n. 5. Quo modo & sensu. p. 666. n. 3.

Prorogatio Iurisdictionis manifesta alia, alia dubia. p. 656. n. 4. Quomodo utraque possit vel non possit per consensum partium fieri, quoad substantialia vel accidentalia. ibid.

Prorogetur ut Iurisdictioni, requiritur & potestas & voluntas se subijcientis Iudici. p. 666. n. 3.

Prorogare se in Iurisdictionem Laici non potest Clericus. p. 666. n. 3. Nec in Iurisdictionem alieni Episcopi sine consensu proprii. ibid.

Prorogare se in Iurisdictionem Episcopi non contentiosam sed voluntariam possunt Exempti. p. 667. n. 3.

Prorogare potestatem absolvendi à censura Canonis quis possit Legato à latere. d. 695. n. 2.

Protestatio.

Protestatio facta contraria nil iuvat. p. 34. n. 9.

Protestatio est mentis declaratio de Iure suo conservando, vel alterius Iuri contradicendo. p. 34. n. 10.

Protestatio non habentis Ius nihil proficit. p. 34. n. 11. Vti & cum de Iure consentiendum esset. ibid.

Protestatio haereticorum est inutilis contra Catholicos bona ecclesiastica retinentes, aut recuperantes. ibid.

Protestatio est conservativa Iuris in futurum. p. 35. n. 12. Semel legitime factam necesse non est saepius repetere. p. 35. n. 12.

Protestationi contrarius in dubio non praesumitur actus subsequens. ibid.

Protestatio non debet esse contraria actui à protestante liberè exercito. p. 35. n. 13. Si actui quoad substantiam intrinsecè seu ex natura rei repugnet, reddit illum irritum. ibid. Si extrinsecè tantum seu ex lege, relinquit eum validum sed mutat in alium. n. 14.

Protestatio, si actui quoad accidentia tantum sit contraria, habetur pro non adiecta. p. 36. n. 15.

Protestatio, ne ullius suffragium valeat, nisi de Iure possit, Electioni quandoque praemittenda; p. 367. n. 3.

Quid & quomodo proficit contra non habentem possessionem Iuris eligendi? p. 368. n. 7. Contra habentem mala fide? n. 8. Contra eum, de cuius fide est dubium? n. 9. Contra eum de cuius legitima possessione constat? p. 19.

Protestatio, si actui quoad accidentia tantum sit contraria, habetur pro non adiecta. p. 36. n. 15.

Protestatio, ne ullius suffragium valeat, nisi de Iure possit, Electioni quandoque praemittenda; p. 367. n. 3.

Quid & quomodo proficit contra non habentem possessionem Iuris eligendi? p. 368. n. 7. Contra habentem mala fide? n. 8. Contra eum, de cuius fide est dubium? n. 9. Contra eum de cuius legitima possessione constat? p. 19.

Protestatio, si actui quoad accidentia tantum sit contraria, habetur pro non adiecta. p. 36. n. 15.

Protestatio, ne ullius suffragium valeat, nisi de Iure possit, Electioni quandoque praemittenda; p. 367. n. 3.

Quid & quomodo proficit contra non habentem possessionem Iuris eligendi? p. 368. n. 7. Contra habentem mala fide? n. 8. Contra eum, de cuius fide est dubium? n. 9. Contra eum de cuius legitima possessione constat? p. 19.

Protestatio, si actui quoad accidentia tantum sit contraria, habetur pro non adiecta. p. 36. n. 15.

Protestatio, ne ullius suffragium valeat, nisi de Iure possit, Electioni quandoque praemittenda; p. 367. n. 3.

Quid & quomodo proficit contra non habentem possessionem Iuris eligendi? p. 368. n. 7. Contra habentem mala fide? n. 8. Contra eum, de cuius fide est dubium? n. 9. Contra eum de cuius legitima possessione constat? p. 19.

Protestatio, si actui quoad accidentia tantum sit contraria, habetur pro non adiecta. p. 36. n. 15.

Protestatio, ne ullius suffragium valeat, nisi de Iure possit, Electioni quandoque praemittenda; p. 367. n. 3.

Quid & quomodo proficit contra non habentem possessionem Iuris eligendi? p. 368. n. 7. Contra habentem mala fide? n. 8. Contra eum, de cuius fide est dubium? n. 9. Contra eum de cuius legitima possessione constat? p. 19.

Protestatio, si actui quoad accidentia tantum sit contraria, habetur pro non adiecta. p. 36. n. 15.

Protestatio, ne ullius suffragium valeat, nisi de Iure possit, Electioni quandoque praemittenda; p. 367. n. 3.

Quid & quomodo proficit contra non habentem possessionem Iuris eligendi? p. 368. n. 7. Contra habentem mala fide? n. 8. Contra eum, de cuius fide est dubium? n. 9. Contra eum de cuius legitima possessione constat? p. 19.

Protestatio, si actui quoad accidentia tantum sit contraria, habetur pro non adiecta. p. 36. n. 15.

Protestatio, ne ullius suffragium valeat, nisi de Iure possit, Electioni quandoque praemittenda; p. 367. n. 3.

Quid & quomodo proficit contra non habentem possessionem Iuris eligendi? p. 368. n. 7. Contra habentem mala fide? n. 8. Contra eum, de cuius fide est dubium? n. 9. Contra eum de cuius legitima possessione constat? p. 19.

Protestatio, si actui quoad accidentia tantum sit contraria, habetur pro non adiecta. p. 36. n. 15.

Protestatio, ne ullius suffragium valeat, nisi de Iure possit, Electioni quandoque praemittenda; p. 367. n. 3.

Protestatio contra aliquem sine eius praedictio valet sine eius consensu; non item si sit cum praedictio, p. 368. n. 10.

Provincialis.

Provincialium nomine quinana comprehendantur. p. 695. n. 2.

Provincialis absolvere potest excommunicatum à Guardia, Priore, Rectore, &c. p. 704. n. 2.

Provisus.

Vide Beneficium, Beneficiatus, Collatio, Iurisdictionis.

Provisus sine legitima aetate aut scientia, in excommunicatione minore, aliove defectu an indigeat revalidatione tituli? p. 258. n. 14.

Provisus ex Iure tantum naturali valide, est tutus in conscientia, donec rescindatur provisio. p. 258. n. 15.

Provisus accepta institutione potest de Iure communi statim adire & administrare beneficium vacans. p. 265. n. 4. Alicubi consuetudo praeriquirit etiam installationem. p. 266. n. 5.

Provisus non potest propria autoritate possessionem beneficij, alio adhuc possidente, capere. p. 265. n. 4.

Provisus si quis sit invalide, lus eius post dispensationem quomodo convalescat? p. 287. n. 9.

Providendi lus in Ecclesia non numerata quomodo ob negligentiam devoluitur ad Superiorem? p. 315. n. 2.

Provisus per simoniam, etsi eius non sit consensus, invalide est provisus; p. 387. n. 1. Et quidem ipso Iure. n. 2. Tenerique post cognitam simoniam beneficij & fructus reddere; p. 388. n. 2. Nisi triennali possessione tueri se possit. ibid.

Provisus simoniacè, etiam se infcio, non potest pro ea vice ad idem beneficium promoveri sine dispensatione. p. 388. n. 3. An & quomodo eam dare possit Episcopus? p. 389. n. 4.

Provisionis oppugnatio. *Vide Electionis Impugnatio.*

Provisionis nomine generali comprehenditur etiam Praesentatio. p. 418. n. 4.

Provisus duplici collatione potest utraque se defendere; non item electus duplici Electione utramque prosequi. p. 420.

Provisio Canonice facta non censetur revocari à Papa. p. 444.

Provisio ad Episcopatum facta post inhibitionem Pontificis est irrita. p. 448. n. 1. ad alia beneficia solum post acceptum decretum inhibitionis. p. 449. n. 2.

Pubertas.

Pubertas plena sunt sunt XVIIII. anni. p. 668. n. 4.

Puer.

Pueri in Germania in Canonicos cathedrales recipiuntur. p. 256. n. 6. Sed id damnosum solet Ecclesiis esse. ibid.

Pueri non sunt ordinandi. p. 513.

Pueri non sunt constituendi Rectores Ecclesiarum. p. 528.

Puella.

Puella duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupila duodennis sumere potest habitum Regularem; sed ante Professionem ab Episcopo examinanda. p. 445.

Pupillus.

Pupilli aut servi Acta meo nomine in Iudicio, sed absque mandato, non possunt per ratificationem confirmari. p. 122. n. 4.

Pupilli contractus sine Tutore sunt naturaliter validi. p. 204. n. 3.

Pupillorum causas tenetur Iudex ex officio tueri. p. 216. n. 2.

Pupillus cuius auctoritate possit obligari Tutori? p. 320. n. 3.

Pupillus olim Canonicus, etiam Cathedralis; sed non Capitularis esse poterat; p. 435. n. 1. Nec de contemptu conqueri. p. 435. par.

Pupilli bona administrare debet Mater alijque agnati sine ergolumento. p. 443. n. 2.

Pupilli contractus non confirmatur per subsequentem Tutoris auctoritatem. p. 760.

Purgatio Canonica.

Purgatio Canonica quid? p. 706. par. Non defendenda nisi graviter & publice suspecto. p. 706. n. 2.

Quadragesima.

Quadragesimam ut Pontifex tollat absque ratione, non permittendum. p. 57. n. 10.

In Quadragesima ut universum laici ter tantum per hebdomadam jeunent, est consuetudo irrationalis. p. 196. n. 7.

Quadragesimale Jejunium est traditio Apostolica. p. 455. n. 9. Dicitur quandoque divina. ibid.

Quadragesimæ tempore carnes comedendi facultas non expirat cum concedente? p. 627. n. 7.

Qualitas.

Qualitas demonstrans, & qualitas determinans seu taxans quid. p. 134. n. 2. Error circa priorem non vitiat dispositionem, nisi eius sit causa. ibid. Circa posteriorem vitiat. p. 135. n. 2. §. Nunc. Vide Error.

Qualitatis determinantis error redundat in personam vel etiam substantiam rei. p. 135. n. 2.

Qualitates ante confirmationem examinanda; alia; sunt innata; & intrinsecæ; alia; adscititia; & extrinsecæ. p. 140. n. 5.

Qualitatem principaliorem consecutus, secundum illam iudicari debet. p. 418. n. 4.

Quatuor Tempora.

Extra quatuor tempora Ordines sacri non possunt conferri, nisi à Pontifice. p. 504. n. 1. Vide Ordo.

Quicumque.

Quicumque comprehendit etiam personas fictas v.g. collegia. p. 398. n. 4.

Ratihabitio.

Ratihabitio retrahitur, & mandato æquiparatur. p. 122. n. 3.

Ratihabitio supplere potest defectum consensus, non rem alia. ibid.

Ratihabitio sit valida acceptatio, meo nomine ab alio facta. p. 123. n. 5.

Ratificatio nemo potest, quod nescit irritum. p. 198. num. 10.

Ratificatione non potest Electio semel irrita convalescere. p. 232. n. 8.

Ratificari a quo & quomodo possit agitur præcedens per

subsequentem consensum? p. 631. n. 2. §. Sed ut.

Ratificare non possum actum ipso Iure nullum ob defectum rei à me non dependentis. p. 631. n. 2. §. Quamobrem.

Ratihabitio cautionem præstare debet. Procurator cum incertum est, an negotium ei mandatum? p. 658. n. 2.

Ratihabitio actus ex metu invalidi non potest fieri metu durante. p. 810. n. 5.

Ratiociniis.

Ratiociniis obligatorum nomine quinam comprehendantur? p. 560. n. 1. Comprehenduntur universum omnes, qui habent officia & negotiationes Clericis prohibitas. p. 561. n. 4.

Ratiociniis obligatus non est ordinandus, nisi deposito officio. p. 569. n. 1. Aut sit defensor personarum miserabilium. n. 2. Vel legitimus Tutor aguatorum. n. 3. Vel ex consuetudine officium eiusdem. sit permissum Clericis. ibid.

Ratiociniis obligatus Reipubl. non est ordinandus, nisi redditis etiam rationibus. p. 561. n. 4. §. Quod si. Obligatus tantum alicui privato, potest ordinari; ibid. Nisi sit periculum infamiae aut vexationis. ibid.

Reconventio.

Reconventio coram eodem Iudice tribuitur Reo ex ipso Rescripto ab Actore impetrato. p. 148. n. 1. Locum habet non tantum in eodem sed etiam in quovis alio negotio. ibid.

Reconveniendi Actorem Ius habet ex Rescripto, qui citatus comparuit. p. 148. n. 2.

Reconventioni locus non est coram Arbitris. p. 850. n. 1. Nisi sint Arbitri Iuris. n. 2.

Reconventioni locus non est coram delegato à partibus electo. p. 851. n. 3.

Reitor.

Reitori Universitatis plerumque reservata est exclusio perpetua alicuius à Collegio. p. 45. n. 2.

Reitor Universitatis deberet esse Clericus. p. 46. n. 2.

Reitor non potest studiosis Ius dicere in loco, in quem Academia ad tempus est translata. p. 60. n. 4.

Reitor si idem sit Matricis & Capellæ, tunc ei competit actio, Capellano deiecto. p. 84. n. 2.

Reitor Urbis Romæ quis esse non possit sine licentia Pontificis in scripto? p. 411. n. 3. 4. Sub qua poena. ibid.

Reitor Principalis nominat Vicarium perpetuum. p. 583. n. 1. An & cum Patrono. p. 584. n. 3. & 4.

Reitor Principalis quid Iuris habeat in Ecclesia perpetui sui Vicarij? p. 583. n. 2.

Reitor Ecclesiæ potest sine Superiore pacisci in favorem Ecclesiæ; non contra. p. 765. n. 2.

Reditus.

Reditus annui æstimantur deductis expensis & oneribus. p. 733. n. 2.

Reditus annui si solvantur Minori; sufficit ad esse auctoritatem Tutoris. p. 821. n. 4.

Reformatio.

Reformatio ad primævam institutionem laudabilis est, & favorabilis. p. 190. n. 3.

Regalia.

Regalia inter sua qui habent Ius Principis, possunt contra leges Cæsareas statuta facere. p. 20. n. 4. Sab-

vo-tamen iure aliorum & reservatis Caesareis. *ibid.*
 Regalia & specialia quænam alicui sint concessa, do-
 cet Investitura & consuetudo. p. 25. n. 15.
 Regalia, Custodiam aut Advocatiam loci ecclesiasti-
 ci sibi de novo vendicans eiusque bona ideo usurpans,
 excommunicatur. p. 406. n. 1. Non item si id fiat ex
 fundatione vel antiqua consuetudine. p. 407. n. 1.
 Quid sit Regale, Custodia aut Advocatia. p. 406. n. 1.
 Regalia non possunt vendi. p. 730. n. 2. Inter ea
 numerantur etiam Angaria. *ibid.*

Regula.

Regulæ quarundam Religionum non sunt leges, sed
 legibus similes. p. 14. n. 1.
 Regulæ Dominicanorum, Societatis, &c. per se non
 obligant sub peccato. p. 14. n. 2.
 Regulæ obligantes sub peccato, unde dignoscendæ?
 p. 14. n. 3.
 Regulam non restringunt exempla sed extendunt ad
 similia. p. 123. n. 6.
 Regulæ universali addita exceptio an eam firmet in
 aliis, nec ne? p. 599. n. 11.

Regulæ iuris.*Ex Decretalibus.*

Per quas causas aliquid nascitur, per easdem dissolvitur.
 Cap. 1. de Reg. iur. p. 57. n. 10. p. 259. n. 17.
 Quod non est licitum in lege, necessitas facit licitum.
 cap. 4. de Reg. iur. p. 23. n. 13.

In Sexto.

Ratum aliquis habere non potest, quod suo nomine
 gestum non est. Reg. IX. in 6. p. 518. n. 3.
 Sine possessione præscriptio non procedit. Reg. III.
 in 6. p. 178. n. 2. p. 235. n. 15.
 Ratihabitio retrotrahitur & mandato æquiparatur.
 Reg. X. in 6. p. 122. n. 4. p. 441. n. 2.
 Decet concessum à Principi beneficium esse mansu-
 rum. Reg. XVI. in 6. p. 152. n. 6.
 Indultum à iure beneficium non est alicui auferen-
 dum. Reg. XVII. in 6. p. 340. n. 3.
 Temporis tractu non firmatur quod ab initio de iure
 non subsistit. Reg. XVIII. in 6. p. 112. n. 2. p. 157. n. 1.
 Nemo pluribus uti defensionibus prohibetur. Reg.
 XX. in 6. p. 419.
 Quod semel placuit, amplius displicere non potest.
 Reg. XXI. in 6. p. 78. n. 7. p. 226. n. 3. p. 402. n. 1.
 Non debet aliquis alterius odio prægravari. Reg.
 XXI. in 6. p. 3. n. 3. p. 373. n. 10. p. 487.
 Quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari.
 Reg. XXIX. in 6. p. 301. n. 3.
 Sine culpa, nisi causa subsit, non est aliquis puniendus.
 Reg. XXIII. in 6. p. 3. n. 3. p. 389. n. 3.
 Mutare consilium quis non potest in alterius detri-
 mentum. Reg. XXXIII. in 6. p. 302. n. 3. p. 314. n. 2.
 P. 435.
 Vitale per inutile viciari non debet. Reg. XXXVII.
 in 6. p. 157. n. 2. p. 381. n. 3. p. 442. n. 11.
 Ignorantia præsumitur, ubi scientia non probatur.
 Reg. XLVII. in 6. pag. 287. n. 6. p. 374. n. 1.
 Cum quid unâ viâ prohibetur alicui, ad id aliâ non
 debet admitti. Reg. XLVIII. in 6. p. 378. n. 8.

Non præstat impedimentum, quod de iure non fertur
 effectum. Reg. LII. in 6. p. 95. n. 4. p. 508. n. 1.
 Qui prior tempore, gotior est iure. Reg. L. V. in 6.
 p. 170. n. 1.

Qui sentit onus, sentire debet commodum; & contra
 Reg. LV. in 6. p. 40. n. 6. p. 443. n. 2.

Non est obligatorium contra bonos mores præstitum
 Iuramentum. Reg. LVIII. in 6. p. 729. n. 2.

Quod ob gratiam alicuius conceditur, non est in eius
 dispendium retorquendum. Reg. LXI. in 6. p. 30. n. 11.
 p. 667. n. 3.

Nullus ex consilio, dummodo fraudulentum non sit,
 obligatur. Reg. LXII. in 6. p. 373. n. 9.

In malis promissis fidem non expedit servari. Reg.
 LXIX. in 6. p. 729. n. 15.

Qui facit per alium, perinde est ac si faciat per se
 ipsum. Reg. LXXII. in 6. p. 268. n. 1.

Delictum personæ non debet in detrimentum Eccle-
 siæ redundare. Reg. LXXVI. in 6. p. 3. n. 3. p. 740. n. 1.

Nemo potest plus iuris in alium transferre, quam ipse
 competere dignoscatur. Reg. LXXIX. in 6. p. 416.

In generali concessione non veniunt ea, quæ quis ve-
 rissimè in specie non esset concessurus. Reg. LXXXI.
 in 6. p. 94. n. 4. p. 158. n. 1.

Certum est, quod is committit in legem, qui legem
 Verba complectens, contra legis nititur voluntatem.
 Reg. VI. in 6. p. 399. n. 1.

Ex Digestis.

Actionem qui habet ad rem, ipsam rem habere videtur.
 L. 15. ff. de R. l. p. 128. n. 2.

Abundans cautela non nocet. L. 95. ff. de R. l. p. 15.
 num. 6.

Quod ab initio vitiosum est, non potest tractu tem-
 poris convalescere. L. 29. ff. de R. l. p. 260. n. 19. p. 309.
 n. 1. p. 332. n. 2.

Beneficium iavito non datur. L. 69. ff. de R. l. p. 406.
 num. 1.

Nemo potest mutare consilium suum in alterius iniu-
 riam. L. 76. ff. de R. l. p. 226. n. 3.

Generi per speciem derogatur. L. 81. ff. de R. l. p. 159.
 num. 1.

Cui damni actionem, eidem & exceptionem conve-
 nire multò magis quis dixerit. L. 98. ff. de R. l. p. 811. n. 1.

Religio.

Religionum quarundam Regulæ non obligant sub
 peccato, nec sunt Leges. p. 14. n. 1.

In Religione possunt fieri leges, quæ obligent non
 ante receptos, sed recipiendos. p. 18. n. 1.

Religionem ingredientium doti aut hæreditati nihil
 potest per statutum civile detrahi. p. 41. n. 3.

Religioso ordini datus in defensionem Iudex dicitur
 Conservator. p. 88. n. 9. Quænam eius privilegia
 p. 68. n. 1. & seqq. *Vide Conservator;*

Religiones quædam habent privilegium, ut Superio-
 res electi non debeant confirmari. p. 184. n. 3.

Religionis disciplina collabitur plerumque ex Vitio
 Prælati. p. 249. n. 3.

Religiosi Ordinis disciplina & Regulæ instructus esse
 debet eligendus in Prælatum. p. 335. n. 1.

Religionum aliæ ad spiritualia, aliæ ad temporalia
 Ecclesiæ præstanda, institutæ. p. 435. n. 1.

Illæ sunt perfectiores istis.

Ad Religionem strictiorem transire cum licentia Prælati est permillum. p. 536. n. 2.

Ad Religionem laxiorem transiens sine licentia non est Apostata; sed peccat; p. 510.

Incurrit quoque Excommunicationem Pontifici reservatam, si sit Mendicans. p. 510.

Religiosus, Regularis, Vide Monachus.

Religiosi conveniunt multa, quæ sunt de servis & filiis. p. 12. n. 3. Comparantur servis & filiisfam. p. 109. n. 1.

Religiosorum exemptorum Ecclesiæ & Monasteria non sunt plenissime aut per se exempta. p. 61. n. 6.

In ijs manent Diocesani obligati legibus Episcopii. ibid. Episcopi valide in ijs exercent iudicium. ibid.

Regularium privilegio extra corpus iuris derogat generalis clausula Rescripti. p. 75. n. 4. Vti & Legis, quamvis privilegium habeat clausulam de speciali mentione. n. 5. 6. Nisi sit Remuneratum, aut in modum contractus. p. 76. n. 7.

Regularium privilegio in corpore iuris non derogat generalis clausula. p. 75. n. 4.

Regularium etiam Mendicantium privilegia quædam, ceteroqui in specie exprimentia, sunt à Triad. revocata per solam clausulam generalem. p. 75. n. 5.

Religiosus habens facultatem testandi potest post primum Testamentum facere aliud & aliud. p. 95. n. 5.

Facultas hæc non potest obtineri consuetudine, sed privilegio. p. 197. n. 8. p. 202. n. 2.

Regulares utriusque sexus non habent personam standi in iudicio, nisi in certis casibus. p. 108. n. 1.

Religiosus si spoliatur, aut iniuriæ afficiatur, non ipsi sed monasterio & Prælato competit actio. p. 109. n. 1.

Religiosi domicilium est locus sui Monasterij. p. 124. n. 1. Domicilium originis amittit quoad onera, non quoad commoda. ibid.

Religiosi in odiosis non intelliguntur nomine Clerici aut Clericorum, sed in favorabilibus. p. 137. n. 2. p. 414. p. 578. n. 1.

Religiosi etiam exempti incurunt excommunicationem, si interdictum generale locum non observent. p. 180. n. 1.

Religiosus ad Prælatum electus potest sine alia licentia ius suum in iudicio prosequi. p. 185. n. 1.

Religiosus potest superior speciale vel generale dare licentiam disponendi de bonis. p. 197. n. 8. p. 202. n. 2.

Religiosus beneficiatus habet à lege facultatem disponendi de fructibus ad suam sustentationem vel causas pias. p. 197. n. 8.

Religiosi Ord. Mend. non possunt postulari aut aliter promoveri ad Ecclesiam Cathedrali inferiore absque dispensatione Pontifici. p. 422. n. 3. 208. Idem est de non Mendicantibus. p. 422. n. 3. §. *Accedit.* Institui tamen adhuc solent à Prælatibus suis ad Parochias, etiam incorporatas. ibid. §. *Ceterum.*

Religiosi professio per metum gravem iniuste extorta est irrita. p. 273. n. 3.

Religiosus alterius Ordinis vel Habitus non potest eligi in Prælatum; nec postulari nisi à Papa. p. 271. n. 1. p. 305. n. 1.

Religioso agenti contra suum Prælatum debet expensas dare Monasterium. p. 359. n. 5.

Religiosi Laici seu Conversi possunt eligendi ius acquirere per consuetudinem immemorabilem. p. 381. n. 2. Non sunt admittendi cum Clericis, nisi postquam legitime præscripserunt. p. 435. n. 2. Aut Religiosus militaris, hospitalis, &c. ibid.

Religiosus si eligatur ad alienam Prælatum à quo debeat licentiam consentiendi petere; p. 401. n. 4. p. 422. n. 4. Vide Electio Regularium.

Religiosi conversi sunt personæ ecclesiasticæ. p. 405. n. 2.

Religiosus Ordin. Mend. ad Prælatum extra ordinem nullum ius consequitur, si Electio aut Postulatio fiat in discordia. d. 416. n. 1. Nec potest ei etiam cum licentia Prælati consentire. ibid. Curi 418. n. 4.

Quæ sit Electio aut postulatio in discordia facta? p. 416. n. 1. Idem est de Præsentatione. p. 418. n. 4. Quid si Mendicans, jam Episcopus aut Cardinalis, eligatur in discordia ad aliam Prælatum? p. 418. n. 4.

Religiosus non Mendicans non acquirit ius ad ullam Prælatum, si Electio, postulatio, aliave provisio facta sit à minore parte Capituli. p. 417. n. 2. Nec ei potest etiam cum licentia Prælati consentire. ibid. Aliquot talium Electionum exempla. d. 3.

Quinam computandi in numero, ut appareat, quæ sit minor pars capituli? ibid. Minor pars censetur etiam ea, quæ est media. p. 418. n. 4.

Religiosus si Electioni de se extra Monasterium consentiat sine licentia, est Electio irrita. p. 420. n. 1. Eadem dare potest Prælatum sine consilio capituli. p. 420. n. 2. & p. 422. n. 4. Nuaquam tamen generatim aut ante Electionem factam. p. 420. n. 2.

Dare autem potest Prælatum immediatus; alicubi tantum mediatus. p. 422. n. 4. Requirendus etiam à non-exempto consensus Episcopi. ibid. An, & à quo Prælatum ad licentiam dandam cogi possit? n. 5.

Religiosus eligi potest ad Prælatum alterius Monasterij, sed solum tantum ordinis; p. 421. n. 3. Et ad Ecclesiam cathedralem seu Episcopalem quæcumque. ibid. *Dico. II.* Non item ad Prælatum Ecclesiæ Collegiatæ secularis; ibid. *Dico. III.* Sive jam sit Mendicans, sive non Mendicans. ibid. §. *Accedit.* Solet tamen à Prælato institui ad Parochias etiam incorporatas. ibid. §. *Ceterum.*

Religiosi Soc. Iesu non possunt ad ullam dignitatem extraneam eligi aut postulari. p. 421. n. 3. Nisi cum onere juncta est Paupertas. ibid. Nec potest Generalis per se vel alium dare consensum, nisi Pontifex cogat. ibid.

Religiosus potest acceptata Prælatum extraneæ renuntiare sine consensu Prælati sui Ordinis. p. 422. n. 6.

Religiosus non habet velle & nolle in ijs, quæ spectant ad Regulam; sed in alijs. p. 423. n. 6.

Religiosus ante editam professionem expressam eligi non potest in Prælatum sui ordinis. p. 423. Post tacitam professionem potest eligere; ibid. Ante illam & istam potest eligi in Episcopum, etiam Regularem. ibid.

Regularium in Electionibus non servatur exacte forma scrutinij. p. 450. n. 3.

Reli-

Religiosus si fiat, qui fuit Episcopus, fieri potest Abbas. p. 475. n. 2. Non potest reassumi in Episcopum, si ob crimen ingressus sit Religionem. p. 480. n. 1.

Religiosus ex Episcopo factus non potest exercere Pontificalia. p. 481. n. 1.

Regularibus suis possunt Prælati in fine officij dare benedictionem solennem. p. 493. n. 13.

Regularem suam potest Prælati ad ordines non mittere. p. 508. n. 1. Si extra-sacramentaliter sciat inhabilem, non potest mittere. n. 2.

Regularibus suis quid præcipere possit Prælati? p. 508. n. 1. Immiscere se hic non debet Episcopus. ibid. Eisdem potest Prælati censuris coercere. p. 743. n. 1. Non potest cogere ad jurandam obedientiam, nisi connumaces. n. 2. Potest tamen etiam incarcerare. n. 4.

Religiosus in Apostasia ordinatus incurrit suspensionem Pontifici reservatam. p. 510.

Religiosus in minoribus, si Chirurgiam aut Medicam exerceat, sit irregularis ob homicidium venialiter culpabile. p. 532. n. 1. In maioribus ob homicidium aut mutilationem prorsus inculpabilem. n. 2.

Religiosus potest cum licentiâ Prælati ad strictiorem Ordinem transire. p. 510. Potest & post petitam sed non obtentam licentiam. p. 536. n. 1. Ad laxiorem sine obtenta licentiâ transiens non est Apostata, sed peccat. p. 510. Et si sit Mendicans, incurrit Excommunicationem Pontifici reservatam. ibid. §. *Aliter*.

Religiosi illegitimè nati ad Prælaturam, curam animarum, vel alia munia possunt promoveri? p. 545. n. 2. & 3.

Religiosus ducens Virginem non est bigamus; p. 569. n. 2. Sed irregularis, dispensabiliter tamen ab Episcopo. ibid.

Regularium in Ecclesiis potest Episcopus peregrinis alterius Ordinis prohibere celebrationem. p. 572. n. 3.

Religiosi Archidiacono subesse non debent? p. 578. n. 2.

Religiosus beneficiatus si quid inde lucratur, ad quem spectat? p. 708. n. 1.

Religiosi correctio primo ad Superiorem Regularem; tum ad Episcopum pertinet. p. 708. n. 2. p. 710. n. 4.

§. *Ceterum*.

Religiosi etiam exempti in quibus subiaceant Episcopo? p. 708. n. 3. *Vide* Episcopus quoad exemptos.

Religiosus non-exemptus habet pro superiore Prælatum & Episcopum. p. 578. n. 2.

Prælati est subiectus vi voti. p. 710. n. 4. Episcopo, ut alius Clericus, vi legis Iurisdictionalis. ibid.

Religiosus si fiat debitor, ubi conveniendus. p. 710. n. 5.

Religiosi prædicare & sacramenta ministrare possunt ex privilegio. p. 720. n. 3.

Religiosi si visitentur, debet id fieri præsentibus pauperibus. p. 721. n. 1. Quorum unus vel plures sint etiam Regulares. p. 722. n. 2.

Religiosus potest agere causam sui Monasterij. p. 734. n. 4. Et pro illo cum consensu Prælati esse advocatus. p. 780. n. 2. p. 807. n. 1. Non item pro alia causa nisi in necessitate. p. 781. n. 2. Nec Pro fautoribus proprii Monasterij. ibid. Consultius est, ut etiam pro Monasterio constituant syndicum seu Actorem. p. 807. n. 2.

Religiosi debent vi voti obedire delegatis à Prælati dum abest. p. 745. n. 6. Eo præsentem etiam Priori, Decano aliisque officialibus. ibid. In itinere aut studiis suo præfecto.

Religiosi obligantur, iure communi ad decimas prædiales. p. 776. n. 1. Sed privilegio Pontificis sunt exempti: quomodo?

Religiosi claustrales subinde omnes comprehenduntur in iure sub nomine Monachorum. p. 780. n. 1.

Religiosi debent sua iura & bona defendere. p. 807. n. 2. Interdum, ni id faciant, Censuram incurruni. p. 407. n. 6. Ob scandalum possunt quandoque aliquid inde dimittere. p. 807. n. 2.

Reliquia.

Reliquias sacras pro aliis commutare non est simonia. p. 764. n. 1. Nisi propter pretiosa involuta in unis & non in alijs.

Reliquiæ sacræ si donandæ sint ex pacto pro collatione beneficii est simonia. p. 764. n. 1.

Remedium.

Remedium ordinarium Iudicis ecclesiastici est Censura. p. 601. n. 3.

Extra ordinarium est invocatio brachij secularis. ibid.

Remedio appellationis remoto delegare nemo potest, nisi princeps. p. 642. n. 4.

Remedium revocandi attentata melius est quam Interdictum unde vi. p. 748. n. 3.

Renuntiatio.

Vide Episcopus quoad Renuntiationem.

Renuntiare privilegio Communitati concessio & uti si potest Communitas; non item eius administratores. p. 30. n. 12.

Renuntiatio Iuris voluntaria non præsumitur. p. 35. n. 12. p. 469. n. 1. p. 472. §. *Contra*. Est species donationis; ibid. p. 473. §. *Tertio*. Eam ab aliquo esse factam probari debet allegando causam vestiges. p. 469. n. 2. Si Actor dicat eam coactè & Reus liberè factam, quis ad probationem admittendus. p. 469. n. 3.

Renuntiare quis libere potest Gratiæ expectativæ. p. 126. n. 1.

Renuntiatio Expectativæ cum pacto pensionis reddendæ aut beneficii est simoniaca. p. 127. n. 2.

Renuntiat Expectativæ ipso facto, qui aliud Beneficium incompatible suscipit. p. 126. n. 1.

Renuntiatio beneficii valet, etsi fiat per procuratorem suæ revocationis ignarum. p. 132. n. 2.

Renuntiare libere potest electus ante confirmationem. p. 218. n. 4.

Renuntiare Episcopatu non potest Episcopus absque licentiâ Papæ. p. 360. n. 1.

Renuntiare Iuri suo censetur, qui lito cedit, nisi aliud exprimat. p. 377. n. 8.

Renuntiare acceptatæ extraneæ Prælature potest Religiosus absque consensu Prælati Ordinis. p. 422. n. 6.

Renuntiatio late accepta est refutatio Iuris Iuris. p. 463. prin.

Renuntiatio strictè est *spontanea proprii beneficii dimissio*.

dimisso, facta coram legitimo superiore id acceptante. p. 463. prius.

Renuntiare quivis potest Iuri suo sed sine præiudicio alterius. p. 463.

Renuntio Prælati ad huc utilis Ecclesiæ non est admittenda. p. 463. n. 3.

Renuntians cum Iuramento omni Iuri etiam acquitendo ad beneficium; an & quomodo possit id iterum petere & accipere? p. 464. n. 1. & seqq.

Renuntio est strictæ interpretationis; p. 464. n. 1. p. 469. n. 1. Non extenditur ad Ius postea obveniens, ibid.

Renuntio tacita quid? p. 465. n. 1. Fit etiam petendo & recipiendo donata Ecclesiæ. p. 464. par.

Renuntiatione expressa vel tacita, si acceptetur amittitur omne Ius ad beneficium. p. 465. n. 1. Si de novo ad illud admittatur Beneficiatus ultimum locum tenere debet; p. 465. n. 1. Vti & depositus in perpetuum. n. 2.

Renuntient ut suis beneficijs religionem ingressuri non est consultum. p. 465. n. 4.

Renuntio beneficij est irrita, si fiat à Novitio ante duos menses professioni proximos. p. 465. n. 4.

Renuntio beneficij debet de Iure communi fieri in manus Episcopi. p. 466. n. 1. Ab eoque acceptari. n. 2. Alioquin non est canonica, nec rata habenda. p. 473. §. *Quarta*. De consuetudine fieri potest in manus collatoris Episcopi inferioris. p. 467. n. 7. Imò pro arbitrio desereret potest Beneficiatum, qui tantum habet Ius ad illud, & non in illo. p. 466. n. 2. §. *Sed limitari*. Non item a litigiosum sit & dubium. ibid. §. *Sed contrarium*.

Renuntio cuius beneficij facile aut difficulter admittenda? p. 466. n. 3.

Renuntiatione admittente censetur Ordinarius si fiat discessum beneficiati, & non contradicat. p. 467. n. 4.

Renuntiationem Beneficiati acceptare non potest collator Episcopi inferior. p. 467. n. 7. Nisi & eundem desituere possit. ibid. Vt frequenter & Ordinariè simul potest. ibid. *Dis. II.*

Renuntiare an & quomodo possit reus privandus beneficio? p. 468. n. 3.

Renuntians Iuri suo ex una causa, non censetur renuntiare ex quavis alia. p. 469. n. 1.

Renuntio generalis non extendit se ad in solita vel incognita; p. 469. n. 1. Nec ad alimenta, dotem aut feuda; nisi sit generalissima. ibid.

Renuntians beneficio sed non apud legitimum Superiorem vel collatorem, valida est in præiudicium renuntiantis; p. 469. n. 4. p. 474. n. 2 & 3. Potestque beneficij privari. ibid.

Renuntiant per vim aut metum iniustum quomodo succurrendum? p. 470. n. 4.

Renuntio simoniaca est omni Iure irrita. p. 470. n. 5. Et renuntians privari potest beneficio. ibid.

Renuntiare beneficio an censetur, qui litteras institutionis sue tradit? p. 472. & p. 473.

Renuntio si non sit omnino spontanea, est renuntiantis succurrendum ex Iudicis officio. p. 473. §. *Tertia*.

Renuntio beneficij si sponte fiat, in manus Laici, est invalida; p. 473. n. 1. Non ipso facto sed per Iudicis sententiam; ibid. Aut novam collationem Bene-

ficij, Reus est citandus eoque privandus. p. 474. n. 3.

Renuntio in manus Clerici sed potestate carentis est quoad renuntiantem tantum valida; p. 474. n. 2. p. 485. n. 3. §. *Verumtamen*. Legitimus superior potest sed non tenetur admittere. p. 485. n. 1. Tollit non Ius sed possessionem beneficij. p. 474. n. 4. Potest à Renuntiante revocari, antequam Superior se interponat. p. 474. n. 2.

Renuntians Archiepiscopatu vel Episcopatu potest aliud minus beneficium assumere. p. 475. n. 2. Neque id est de dignitate descendere. n. 3.

Renuntiare Episcopatu non licet ad vacandum suæ salutari, etiam in Religione. p. 476. n. 2.

Renuntianti licentia ex quibus causis dari possit Episcopo vel Archiepiscopo? p. 477. n. 5. & seqq.

Vide Episcopus quoad Renuntiationem.

Renuntiare potest Episcopus vel solum loco & regimini, vel etiam ordini & dignitati Episcopali. p. 480. par. p. 481. n. 1. p. 526. n. 1. Vtrumque præsumitur de ingrediente Religione. p. 481. n. 1.

Renuntianti Beneficio sunt causæ præcipuæ commodum Ecclesiæ, & salus propria. p. 482. n. 1.

Renuntians per se vel per procuratorem actualiter coram legitimo superiore non potest resiliere. p. 482. n. 3. An & quomodo iuret, si procuratore ante revocasset? ibid.

Renuntianti licentiam tantum petens, an & quomodo possit resiliere? p. 482. n. 4.

Renuntio beneficij quomodo differat à Cessione bonorum. p. 482. n. 2.

Renuntio in loco beneficij publicanda. *Remissio*. p. 483. n. 4.

Renuntiare velle non est renuntiare. p. 484. n. 1.

Renuntiare non censetur Prælati absolvendo Monachos ab obedientia; p. 484. n. 1. Et absolutio talis est nulla. ibid.

Renuntio Iuris realis validè fit, absente eo, in cuius utilitatem fit. p. 485. n. 2.

Renuntiare beneficio aut dignitati publicæ non potest, nisi acceptante eo, qui contulit. p. 485. n. 3.

Renuntiare Abbas non potest in manus conventualium. p. 485. par. p. 486. n. 1.

Renuntianti facultas non est neganda, si iuste petatur. p. 486. n. 2.

Renuntio Prælati si non valet, nec valet alterius Electio. p. 486. n. 3.

Renuntiationem beneficiati ut admittat Episcopus, requirere debet consensum Patroni, p. 486. n. 4. Eligentium & collatoris, n. 5. Non possunt tamen contradicere Episcopo, si iustam causam admittendi habeat. ibid. §. *Hanc doctrinam*.

Renuntiare Papatui potest Pontifex; p. 487. n. 1. Et quidem validè sine causa; n. 2. Licet non nisi ex necessitate. n. 3.

Renuntians suo tenui beneficio in fraudem eius, qui habet expectativam, quam potnam incurrat. p. 487.

Renuntiare privilegio, Dignitati dato, est alienare; p. 474. n. 18. Non potest fieri sine causa iusta & consensu capituli. ibid.

Renuntiationes cum pacto in favorem illegitimum ex Clericis sunt prohibitæ. p. 548. n. 4.

Renuntiet si quis statim filio antecessoris, censetur
fraus committi. p. 551.

Renuntiat si filius beneficium Patri, quomodo illud
possit vel non possit rursus consequi. p. 551. n. 1.

Renuntiationem beneficij an & quomodo legatus
à latere possit acceptare, vel alteri acceptandam com-
mittere? p. 699. n. 3. & seqq.

Renuntiationes beneficiorum an accipere possit Ca-
pitulum sede vacante? p. 751. n. 11.

Renuntians Iuri debet tradere Instrumenta ad id per-
tinentia. p. 761. n. 2.

Renuntians beneficio per transactionem potest id re-
petere, si conditio non impleatur. p. 761. n. 4. Idem
est quoad permutationem. ibid.

Renuntiare hereditati debita est contra leges Cæsa-
reas; p. 766. n. 1. Alicubi licitum est per consuetu-
dinem vel statutum. ibid. §. *Verum*, Et convalescit
Iuramento; n. 2. Modò renuntianti filio aut fi-
liae aliunde suppetant necessaria. ibid. §. *Quaritur*
secundo.

Renuntiatio hereditatis debita quomodo explican-
da. p. 767. n. 4 & 5.

Renuntiatio in dubio sic interpretanda, ut quam mi-
nimùm lædat renuntiantem. p. 767. n. 6.

Renuntiatio & acceptatio beneficij fieri potest per
procuratorem laicum. p. 799. n. 1.

Renuntians Iuri Electionis ex metu potest nihilomi-
nus adhuc institui. p. 812. n. 1.

Renuntiatio Electionis per metum extorta non est
ipso Iure irrita, sed irritanda. p. 812. n. 2. & 3. Nisi sit
extorta per clericos dominium temporale habentes. n. 3.

Renuntians Iuri Electionis ex metu cum Iuramento
potest eius petere relaxationem; p. 813. n. 4. Imo
Iudex potest id ex officio relaxare. ibid.

Renuntiare Iuri suo quinon potest, an possit super eo
compromittere? p. 850. n. 3.

Renuntiare exemptioni suæ non potest Ecclesia sine
Pontificis Autoritate. p. 849. n. 2.

Res integra.

Res esse adhuc vel non esse integram quid sit. p. 313.
num. 7.

Res integra desinit esse in Iurisdictione delegata per
citationem. p. 625. n. 1, p. 795. n. 5. Et si nondum
ad partes perlatam. p. 625. n. 2. *Vide* Citatio. In man-
dato ad Iudicia per contestationem litis. p. 795. n. 5.
In mandato ad negotia per præparationem. ibid.

Respublica.

Respublicæ nomine quid comprehendatur? p. 837.
n. 2.

Respublica petere potest restitutionem in integrum,
p. 837. n. 2. intra quadriennium à tempore læsionis;
ibid. Imo etiam post elapsum quadriennium; p. 838.
n. 4. *Quamdiu?* n. 6.

Rescriptum.

Rescripta erroribus magis obnoxia quàm leges. p. 56.
n. 9.

Rescripta Pontificis ut derogent legi concilij gene-
ralis tacitam tantùm clausulam habenti, debent eius fa-
cere mentionem. p. 56. n. 7. Sufficit generalis. p. 120.
n. 5. §. *Est tamen* Ad derogandum concilio no-
vissimo specialis requiritur. p. 56. n. 8.

Imo nulla, si aliunde satis de mente Pontificis con-
stet. p. 56. n. 9. p. 120. n. 5. §. *Secundo*.

Rescriptum contra legem, quæ expressam habet
clausulam derogatoriam, non valet sine specifica eius
mentionem. p. 56. n. 9. p. 119. n. 5. p. 120. n. 5. §. *Se-
cundo*.

Rescriptum vim legis obtinet. p. 61. n. 1.

Rescriptum Principis est in scripto datum à Principi
responsum ad alterius suggestionem aut petitionem.
p. 62. n. 2.

Rescripti nomine absolute, intelligitur responsum
Principis superiori non habentis. p. 46. n. 4.

Rescriptum quomodo differat ab oraculo vivæ vo-
cis, Decretali, aut Privilegio? ibid.

Rescriptum aliud generale aliud speciale. p. 62. n. 3.

Rescriptum secundum leges communes est propriè
dictum Rescriptum. p. 62. n. 4. Contra leges est Pri-
vilegium. ibid. Præter leges est Gratia seu Beneficij
Principis. ibid.

Rescripto nil obstat addi clausulam *motu proprio*,
p. 62. n. 4.

Rescriptum speciale derogat subsequenti Privilegio
generali; p. 66. n. 8. Vci & priori absque eius men-
tione; ibid. p. 688. n. 1. Nisi per hoc iam sit alteri lun-
quæsitum in re. p. 66. n. 8.

Rescripto generali cuiusque derogat speciale. p. 66.
n. 9. p. 615. n. 2.

Rescripta duo si non possint simul valere, censetur
posterius esse obreptitium. p. 66. n. 9. Nec derogat
priori sine eius mentionem. p. 603. n. 3. Nisi sit ex certa
scientia datum. p. 648. n. 5. Vel sint Inferioris Ordini-
narij, non Principis. p. 603. n. 3.

Rescriptum impetranti incumbit probatio de verita-
te precum. p. 67. n. 1.

Rescriptum obreptitium asserens suspectus est de fal-
sitate, & remittendus cum illo ad Curiam. p. 68. n. 4.

Rescriptum omne habet expressè vel tacite hæc
clausulam; si preces veritate nitantur. p. 68. n. 3.

Rescripto Pontificis satis fit si vel pareatur, vel ratio-
nabilis excusatio asseratur. p. 72. n. 1.

Rescriptum obreptitium potest sine offensa Princi-
pis ut iniquum argui. p. 73. n. 4.

Rescripti valor si sit dubius, tempus *Dati* est in spi-
ciendum. p. 78. n. 1.

Rescriptum Pontificis, nisi exprimat, non derogat
statutis certas in promovendo qualitates requirentibus.
p. 79. n. 4.

Rescriptum non fit subreptitium, et si Veritatem, sed
concedenti iam notam, taceas. p. 80. n. 2.

Rescriptum quod vis cuiusvis Principis si solacissimum
contineat, stylo Curie non receptum, est reiiciendum
ut falsum. p. 83. n. 1. & 2.

Rescripti fictitij & obreptitij notabile discrimen.
p. 88. n. 4.

Ex Rescriptis eadem die datis illud præfertur, quod
constat priore hora datum; p. 90. n. 8. Vel si id non
constet, quod prius præsentatur. p. 170. n. 2.

Rescripti parte principali corruente corruit & accesso-
ria. p. 94. n. 5.

Rescriptum ob taciturnitatem veri esse obreptitium
debet probare, qui dicit. p. 99. n. 4. Non esse obre-
ptitium

ptitium ob suggestionem falsi probare debet impetrans; ibid. Nisi intentionem suam habeat fundatam. n. 5. Probandum autem, narrata fuisse tempore *Data vera* vel falsa. n. 6. 7. p. 100. n. 7.

Rescripto male intellecto irritandum solum id, in quo Iudex erravit. p. 98. n. 4.

Rescriptum quodcumque fit obreptitium taciturnitate Veri vel suggestione falsi, p. 101. n. 1. p. 117. n. 3. p. 129. n. 7. Sed illius tantum quod per se & intrinsicè spectat ad negotium; p. 101. n. 1. §. *Dixi* p. 118. n. 6. estque causa finalis, & non solum impulsiva factæ concessionis. p. 181. n. 1. §. *Vicimus*. p. 548. n. 5. Exemplum intruit. p. 118. n. 6.

Rescriptum pendet ex voluntate Iurisdictionem aut gratiam conferentis. p. 101. n. 1.

Rescripti ob seu subreptione fit vel ex fraude & malicia vel ex simplicitate & ignorantia. p. 102. n. 2.

Rescriptum ex dolo obreptitium fit per exceptionem totum irritum quoad omnes partes connexas; p. 102. n. 2.

Valet tamen quoad separatas; ibid. §. *Quod propter*. Aut si dolo non fuerit impetrantis, sed alterius. p. 103. n. 2.

Rescriptum ex simplicitate & ignorantia obreptitium, non semper est irritum. p. 102. n. 2. p. 103. n. 4.

Rescriptum obreptitium quodvis est irritum si sub lata obreptione non fuisset idem quoad substantiam datum. p. 103. n. 4. p. 548. n. 5.

Rescriptum si datur in causa communi Praelati & conventus, solet sed non debet fieri mentio conventus. p. 105. n. 1.

Rescripti usus ex se est perpetuus. p. 112. par.

Rescriptum non valet, in quo erratum est circa personam, pro qua petitum. p. 134. §. *Sed dubium*.

Rescriptum non valet, in quo error circa substantiam & substantiale quid. p. 135. §. *Nunc probatur*.

Rescripti ad formam spectat, quod stylus curiae iubet exprimere. p. 143. n. 1. Eoque omisso est irritum. p. 96. n. 2.

Rescriptum est irritum, si tempore *Data* mortua sit persona, cui vel contra quam datur. p. 144. n. 1.

Rescriptum suum alteri eiusdem nominis tradens, committit crimen falsi. p. 145. n. 6.

Rescripto alieno utens est reus stellationis. ibid.

Rescriptum quodvis per excommunicatum sine huius censuræ mentione impetratum est obreptitium; p. 116. n. 4. Imò ipso iure irritum, si à Pontifice sit impetratum; ibid. p. 145. n. 2. Licet excommunicatio sit occulta. n. 9. Excepto Rescripto super ipsa excommunicatione vel appellatione. ibid.

Rescripta Episcopi aut secularis Principis impetrata ab Excommunicato non sunt irrita. p. 145. n. 4.

Rescriptis Pontificiis praemittitur semper absolutio & Censura. p. 146. n. 4.

Rescriptum quodvis impetratum veritate, bonâ fide, tacitâ quando valet. p. 155. n. 2.

Rescriptum dubium Pontificis aut Principis interpretatur Delegatus. p. 210. n. 3.

Rescripto inserta clausula: *ex certa scientia*, tollit omnem praesumptionem obreptionis. p. 548. n. 5.

Rescriptum ad Officialem indeterminate destinatum

an valeat, si Officialis alicubi sint plures? p. 588. n. 7. à quo & quomodo expedienda causa delegata? ibid.

Rescripti Papalis de revocatione vel mutatione si dubitetur, consulendus est Pontifex. p. 603. n. 2.

Rescriptum Principis non est censendum esse in praedictum alterius; p. 614. n. 1. Nisi id exprimat; p. 620. n. 1. Vel alioqui inutile reddatur; ibid.

Verba eius potius improprie, quam contra Ius alterius explicanda. p. 615. n. 1.

Rescripti prioris oblivisci potest Pontifex in posteriore. p. 615. n. 2.

Rescriptum generale est quandoque in eventu speciale. p. 615. n. 2. Speciale posterius non derogat illi sine eius mentione. ibid.

Rescriptum Apostolicum vim consequitur ipsa expeditione, antequam acceptetur. p. 681. n. 2.

Rescriptum Beneficiale.

Vide *Expectativa, Gratia*.

Rescriptum illegitimo datum pro canonicatu an & quomodo valeat, & particulari statuto tales sint exclusi? p. 66. n. 10.

Rescriptum Pontificis beneficiale Gratiae est obreptitium, si petens taceat Dignitatem aut personatum, quem iam habet. p. 79. n. 1. Vti & si taceat Clericatum; vel se habere beneficium sufficiens; p. 96. n. 2.

Memnisse debet cuiuscunque Beneficij aut Iuris beneficialis ante impetrati; p. 128. n. 3. p. 129. n. 7. Quantumvis modici. p. 143. Licet eo esset spoliatus. p. 128. n. 3. Imò etiam eius meminisse debet, ad quod est solum praesentatus; p. 129. n. 7. §. *atque*. Non item illius, quod ei quidem collatum sed nondum acceptatum est. p. 154. n. 1. Vti nec Pensionis aut Praestimonij pro stipendio dati. p. 117. n. 2.

Rescripta Beneficialia Gratiae si sint obreptitia, sunt ipso iure irrita. p. 96. n. 2. p. 117. n. 2. §. *Advertendum*.

Rescriptum ad Beneficium semper habet saltem tacite hanc clausulam: *si non obstat Impedimentum canonicum*. p. 97. n. 3. Vti & hanc: *si idoneus sit*. p. 529. n. 1.

Rescriptum beneficiale est irritum, si omissum sit, quod stylus iubet exprimere. p. 96. n. 2. p. 143. §. *Obiter*.

Rescriptum beneficiale non derogat statuto ecclesiae sine eius mentione; p. 99. n. 1. p. 149. n. 2. Et quidem iurato non sine mentione etiam Iuramenti. p. 99. n. 2. p. 149. n. 2.

Rescriptum beneficiale ex ignorantia obreptitium valet, si cognita veritate fuisset quoad substantiam idem concedendum. p. 103. n. 4.

Rescriptum beneficiale ex dolo obreptitium quoad unam partem, potest per exceptionem fieri irritum quoad omnes alias connexas. p. 103. n. 4. Valet tamen quoad separatas; ibid. p. 157. n. 7. Si cessante obreptione fuisset idem concedendum. ibid.

Rescriptum beneficiale aliud est Iustitiae seu in forma communi est pauperum; aliud est Gratiae seu gratiosum. p. 116. n. 1.

Rescriptum beneficiale Iustitiae est obreptitium, si in eo non fiat mentio de patrimonio vel beneficio impetrantis; p. 117. n. 2. Si non fiat mentio de pensione

aut praesimatio, potest per exceptionem infringi. *ibid.*

§. *Advertendum.*

Rescriptum Gratiae si quis ad beneficium per intrusionem obtentum impetret sine huius mentione, est obreptitium; p. 118. n. 4. Vt & ad beneficium ex manu laici acceptum; n. 5. Non item ad aliud. n. 6.

Rescriptum ad beneficium est strictae interpretationis. p. 66. n. 10. p. 121. n. 1. p. 119. n. 7. p. 255. n. 3. Nec extendendum ultra verba proprie vel communiter accepta. p. 153. n. 2. Nisi aliunde appareat alia mens rescribentis. n. 3.

Rescriptum ad Beneficium olim dabatur triplex, nimirum, Monitorium, Praeceptorium, & Executorium. p. 125. prin.

Rescriptum ad beneficium qui prius impetrat, praefertur posterius impetranti, p. 125. n. 2. *Vide etiam.* p. 168. n. 1. p. 169. p. 170.

Rescriptum de providendo alicui beneficium intelligitur, si prius ad eundem collatorem pro alio non sit scriptum. p. 126. n. 3. p. 140.

Rescripta ad idem Beneficium si dentur plura uni eodem die, valent omnia; p. 128. n. 5. Imo & successive data; n. 5. Sin pluribus dentur, posterius est irritum. p. 170. n. 2. Si nesciatur, quod sit posterius, nullum est exequendum. *ibid.*

Rescriptum ad Beneficium, per Concursum aut Mentionem papalem conferendum, est obreptitium, si prioris Gratiae ad aliud non fiat mentio. p. 128. n. 6.

Rescripta duo ad Beneficia in diversis Ecclesiis si quis impetret sine mentione alterius, tunc posterius est irritum. p. 129. n. 7. Nisi priori sit antea renuntiatum. *ibi.*

Rescriptum ad Beneficium vacans per obitum non valet ad vacans per sessionem. p. 135. n. 2. §. *In Rescriptis.* Aut e contra. p. 152. n. 1. Nec datum ad vacans per aliud incompatibile valet ad vacans per Matrimonium. *ibid.*

Ex Rescripto ad beneficium si danda est praebenda sacerdotalis aut integra, non potest ei etiam contenti conferri alia. p. 135. §. *simili.*

Rescriptum ad Beneficium non potest a casu & persona expressa extendi ad non expressa. p. 136. n. 3.

Rescriptum ad beneficium v. g. sacristiae valet, et si in eo per errorem vocetur Dignitas. p. 136. n. 3. §. *Ex dictis.*

Rescriptum ad beneficium in Diocesi non intelligitur de beneficio in civitate Episcopali. p. 138. n. 4. §. *Nihilominus.* Nec per beneficium alicuius Ecclesiae in urbe intelligitur Ecclesiae cathedralis. *ibid.*

In Rescriptis ad beneficia inspiciendum diligenter tempus *Data*. p. 144. n. 2. §. *Corollarium.* p. 170. n. 1.

Rescriptum ad beneficium non comprehendit beneficia post impetrationem erecta. p. 144. n. 2.

Rescriptum ad beneficium tempore *Data* ob subreptionem irritum non convalescit. p. 157. n. 1.

Rescriptum ad beneficium Curatum ex motu proprio valet, et si impetrans tempore *Data* caruerit requisita aetate. p. 157. n. 1.

Rescriptum ad beneficium quo ad unam partem irritum, potest quo ad aliam disparatam subsistere. p. 157. num. 1.

Rescriptum beneficiale absolutum qui impetravit acceptum est, praefertur quo ad praebendam ei, qui prius impetravit sed tantum conditionale. p. 169. n. 1.

Rescripta beneficia eodem die ad eandem Ecclesiam data si plures afferant, praefertendus est, qui prius praesentavit; p. 170. n. 2. Si plures ea simul praesentent, locus est gratificationi; *ibid.*

Rescriptum beneficiale si Papa scienter det pro infante, est exequendum. p. 256. n. 6. §. *Baldus.*

Rescriptum ad beneficium impetratum debet meminisse, si alius sit in possessione etiam colorata. p. 500.

Rescriptum beneficiale impetrans si tacuit se esse illegitimum Clerici, est subreptitium; p. 548. n. 5. Nisi habeat Clausulam: *ex certa scientia; non obstantibus.* *ibid.*

Rescriptum beneficiale est obreptitium, si taceatur Veritas, ob quam non fuisset idem concedendum. p. 548. n. 5.

Rescriptum beneficiale contra aliquem, ab Ordinario dispensatum, est subreptitium, si non meminerit dispensationis. p. 552. n. 1.

Rescripti beneficiis executor habet Iurisdictionem delegatam. p. 168. n. 2. p. 649. n. 7.

Rescriptum impetrans ad beneficium velut vacans ostendere debet nullitatem possessionis. p. 781. n. 5.

Rescriptum Gratiae Vide Gratia.

Rescriptum Gratiae est ex mera Principis liberalitate in alicuius favorem. p. 62. n. 5.

Rescriptum Gratiae est ipso iure irritum, si preces veritate non nitantur. p. 68. n. 2. Habet semper expressam vel saltem tacitam hanc clausulam: *si preces veritate nitantur.* n. 3.

Rescriptum Gratiae non valet contra privilegatos, nisi privilegium speciale exprimat. p. 75. n. 3.

Rescripto Gratiae dari solet Iudex etiam ad futura. p. 82. n. 1.

Rescriptum Gratiae est irritum, si omissum sit id quod stylus curiae iubet exprimeri. p. 96. n. 2.

Rescriptum Gratiae non derogat statuto Ecclesiae sine eius mentione. p. 99. n. 1. Nec iurato sine mentione etiam iuramenti. n. 2.

Rescriptum Gratiae est irritum propter taciturnitatem veri, etiam probabiliter ignorati ab impetrante. p. 99. n. 3.

Rescriptum Gratiae propter obreptionem quoad principale est etiam irritum quoad accessoria. p. 100. n. 8.

Rescriptum Gratiae obreptitium ex dolo impetrantis est ipso iure irritum. p. 103. n. 4. Ex ignorantia obreptitium valet, si Princeps cognita veritate fuisset idem concessurus. p. 99. n. 3. p. 103. n. 4. p. 155. n. 1.

Rescripta Gratiae obreptitia si sunt irrita, sunt ipso iure irrita. p. 103. n. 4. p. 117. n. 2. p. 127. n. 4.

Rescriptum Gratiae non debet necessario tacere mentionem legis, cui derogat; p. 120. n. 5. §. *Nunc.* Nisi sit notabiliter praesudiciale. *ibid.*

Rescriptum Gratiae valet, per quemcumque impetratur pro alio sine eius Mandato. p. 123. n. 5. Ius tamen in re alteri non acquiritur sine acceptatione mandata vel rati habita. *ibid.*

Rescriptum Gratiae si sit irritum etiam acta propter illud sunt irrita. p. 127. n. 4. *Re.*

Rescriptum Gratiae exprimens & personam & dignitatem concedentis, non expirat per eius mortem. p. 151. n. 6. Vide Gratia.

Rescriptum Gratiae est etiam non extendendum ultra verba propriè vel communiter accepta. p. 153. n. 2. Nisi aliunde appareat alia mens rescribentis. n. 3.

Rescriptum Iustitiae Vide Index Delegatus.

Rescriptum Iustitiae est ad lites componendas. p. 62. n. 5.

Rescriptum Iustitiae contrarium legi generali est obreptitium. p. 65. n. 6. Nisi eius aliquam faciat mentionem. p. 120. n. 5. §. Numt. Impetrans est cum illo ad curiam remittendus. p. 68. n. 4.

Rescriptum ad Instantiam partis semper habet saltè implicitè clausulam: *si preces veritate nitantur*; p. 67. n. 1. Et tamen non est substantialis. n. 3.

Rescriptum Iustitiae quae causam definiunt, sunt irrita. p. 68. n. 2.

Rescriptum Iustitiae obreptitium non est ipso Iure irritum, sed valet, donec per exceptionem elidatur. p. 69. n. 2. p. 81. n. 3. p. 102. n. 2. p. 109. n. 2. p. 112. n. 2. p. 127. n. 5.

Rescriptum Iustitiae, obreptitio Rescripti Gratiae accessorium, unacum isto est ipso Iure irritum. p. 69. n. 3.

Rescripto priori si renuntias, potest procedi ex secundo, ob amissam prioris mentionem obreptitio. p. 69. n. 3.

Rescripto ad Iudices cum consensu partium dato si una pars aliud ad alios impetret, est id obreptitium. p. 70. n. 8.

Rescriptum Iustitiae valet contra privilegiatos, si speciale privilegium non exprimitur. p. 75. n. 3.

Rescriptum Iustitiae, nisi tempus definiatur est perpetuum. p. 81. n. 2. p. 112. par. p. 640. n. 3.

Rescriptum Iustitiae est suspectum, si Iudex certus non delegerit; 82. n. 1. p. 92. n. 2. Vel 2. Ad negotia etiam futura; p. 82. n. 1. Vel 3. contineat repugnantia stylo aut æquitati. n. 2.

Rescriptum Iustitiae per clausulam: *si non omnes interesse possint*, quid operetur? p. 85. n. 2.

Ex Rescriptis diversis ad diversos in eadem causa datis quodnam per alterum revocetur, cognoscere possunt nisi Delegati, vel Arbitri. p. 87. par. Posterius est obreptitium, nisi prioris faciat mentionem; p. 603. n. 3. & quidem specialem. p. 651. prin. Quod si ad eosdem Iudices data sint, consulendus est, qui rescripsit. p. 602. n. 1.

Rescriptum speciale Iustitiae derogat priori generali sine eius mentione. p. 66. n. 2. p. 91. p. 615. n. 2.

Rescriptum Iustitiae non est necesse, ut causam, quae committitur, in specie exprimat. p. 92. n. 2.

Rescripti præsentatione tribuitur Iudici Iurisdictione. p. 94. n. 2.

Rescripta diversa ad diversos Iudices in una re impetrans, si utroque utatur neutro gaudet. p. 95. n. 3. Neutro usus quo possit uti? p. 95. n. 4.

Rescriptum Iustitiae semper conformiter Iuri communi interpretanda. p. 97. n. 2.

Rescriptum Iustitiae est irritum, si omissum sit id, quod stylus curiae iubet exprimere. p. 96. n. 2.

Rescriptio Iustitiae si quis intra annum ex malitia vel negligentia non utatur, valet secundum sine illius prioris mentione obreptitiè impetratum. p. 112. n. 1. 3. Neque potest ei exceptio obreptionis obijci. p. 80. n. 1. præsumitur autem malitia vel negligentia ex ipso non usu per annum. p. 81. n. 4. p. 112. n. 4.

Rescriptum papale Iustitiae fit obreptitium, si impetrans taceat suam excommunicationem, aut spoliatus causam spoliationis. p. 116. n. 4. Valide tamen ex eo procedit Iudex, si excommunicatio sit ignota. p. 147. num. 5.

Rescripta Iustitiae seu ad lites sunt strictæ interpretationis. p. 121. n. 1. Quoad Iura partium, non quoad facultatem Principis. p. 592. n. 16. §. Porro. p. 620. num. 1.

Rescriptum Papale Iustitiae si pro alio sine speciali eius mandato impetretur, est invalidum; p. 121. n. 2. Et quidem ipso Iure; p. 122. n. 3. Nec per ratihabitionem principalis convalescit. n. 4. Sed hæc in Curia Rom. praxi hodie vix habent usum. ibid.

Rescriptum Iustitiae censetur obreptitium, si in eo pro dicitur Rei per errorem ponitur alia. p. 133. n. 1.

Rescriptum Iustitiae contra quosdam de diocesi non comprehendit eos, qui sunt ex civitate cathedrali; p. 139. n. 4. Saltem si non consentiant. ibid.

Rescriptum Iustitiae cum clausula: & contra quosdam alios non valet contra eorum hæredes; p. 139. n. 1. Nisi defuncti sint in specie expressi; ibid. Vel ante mortem iam citati; p. 140. n. 1. Vel causa sit realis. ibid.

Rescriptum Iustitiae cum clausula generali contra Prælatum valet etiam contra successorem. p. 140. n. 2.

Rescripto Iustitiae Prælatum nomine Ecclesiae impetrato potest etiam uti successor. p. 140. n. 2. Idem est, si nomine dignitatis aut beneficii impetratum sit. 144. n. 1.

Rescriptorum ad lites varius abusus. p. 143. par.

Rescriptum Iustitiae sunt iura personalia. p. 144. n. 1.

Rescripta Iustitiae sunt irrita, si tempore Data mortua sit persona, cui vel contra quam sunt data. p. 144. n. 1. In ijs tempus Data diligenter inspiciendum. n. 2.

Rescriptum Iustitiae cum clausula: & alijs quibusdam causis, non extenditur ad causas post impetrationem exortas. p. 144. n. 2.

Rescriptum irritum non tribuit quidem delegato Iurisdictionem in principali; sed tamen in incidentibus. p. 144. n. 4. p. 146. n. 3.

Rescriptum impetrans cum clausula: & contra quosdam alios debet illos omnes coram Iudice statim ab initio determinare. p. 147. n. 1. Si quidem contra illos aliquando litigare velit; ibid. Contra alium si postea agatur etiam consentientem processus est invalidus. n. 2.

Rescriptum si contra usum in pluribus actionibus personalibus impetratur ad diversos Iudices, horum processus est ipso Iure irritus. p. 148. prin.

Rescriptum Iustitiae tribuit Reo lus reconvenendi actorem coram eodem Iudice. p. 148. n. 1.

Rescriptum Iustitiae fit utrique parti commune, si reus citatus compareat. p. 95. n. 1. p. 148. n. 2.

Rescriptum papale Iustitiae in causa Ecclesiastica cui committi possit? p. 161. n. 1. & seqq.

Rescriptum Iustitiæ non censetur derogare Iuri communi. p. 616. n. 2.

Rescriptum Iustitiæ est subreptitium si quis in causa civili ad Iudicem ecclesiasticum impetrit, fingendo se esse miserabilem. p. 663 par.

Rescriptum Iustitiæ non extenditur ad successorem singularem: p. 840. n. 4. Nisi scilicet successerit in re, mutandi Iudicij causa alienata. ibid.

Reservatio.

Vide Absolutio, Censura, Dispensatio

Reservatis Cæsareis contraria statuta facere non possunt etiam illi, qui habent Ius Principis. p. 20. n. 4.

Reservata Imperatori quænam sint communicata aliis, cognoscitur ex Investitura & consuetudine. p. 25. num. 15.

Reservata est Pontifici interpretatio Privilegij Apostolici. p. 77. n. 12.

Reservatum beneficium manet tale post mortem Commendatarij, etiam perpetui. p. 297.

Reservati casus speciales non censentur concedi per verba generalia. p. 92. n. 3.

Reservata Pontifici est promotio ad Episcopatum, Archiepiscopatum; p. 347. n. 6. p. 403 par. p. 449. n. 2. p. 509. n. 3. Electio tamen in Germania est pænes Capitulum. p. 403. par.

Reservatæ sunt Pontifici causæ maiores, p. 451. n. 1. p. 754. n. 4.

Reservatio Pontifici est signum potestatis supremæ in Ecclesia. p. 451. n. 2.

Reservatum est Pontifici Beneficium, cui ipse manus apponit. p. 511.

Reservatam Pontifici suspensionem incurrit Ultramontanus, Ordines aut Tonsuram ab Italo accipiens. p. 516.

Reservatus Pontifici casus si sit occultus, sit Episcopalis. p. 594. n. 4. Ab eo non potest absolvi Vicarius sine speciali commissione; ibid. Vti nec à reservatis Episcopo. ibid.

Reservatos Pontifici casus sed occultos potest absolvere & dispensare Capitulum sede vacante, p. 617. n. 1. Et universim omnes, si per se, si per accidens Episcopales. p. 750. n. 5.

Reservatis à casibus absolventi facultas, cui ratione officij vel dignitatis sit delegata, potest eam subdelegare; p. 643. n. 9. Non item si delegata sit tantum intuitu personæ. ibid.

Reservata specialiter Pontifici non potest Legatus à latere vi generalis delegationis expedire. p. 689. par.

Reservata specialiter principi possunt per immemoriam consuetudinem præscribi; p. 690. n. 2. Modo præscribens sit capax Possessionis; ibid. Et reservata illa non sunt intrinseca supremæ Principis potestati. n. 2.

Reservare beneficia vacatura potest Legatus à latere suæ collationi in favorem certæ personæ. p. 698. n. 1. Pendente una reservatione in Ecclesia aut beneficiis alii non potest facere aliam. n. 2.

Reservare sibi Legatus à latere non potest beneficia electiva; p. 699. n. 1. Nisi devolva ad Papam; ibid. Nec ullum ex reservatis Pontifici in *Extar. Adregi-*

MIN, n. 2.

Reservata sunt vacante sede Pontifici beneficia ad Episcopi collationem pertinentia. p. 750. n. 3.

Residentia.

Residendi obligatio tolli potest per consuetudinem immemorabilem. p. 15. prin.

Residentia Canonorum, Episcoporum, & Parochorum ex Iure Trid. quæ? p. 15. prin.

Non residendi consuetudo antiqua non potest per statutum Capituli tolli; p. 15. prin. Nisi Episcopus consentiat. ibid. Aut Ecclesia sit damnosa; p. 16. n. 3.

Vel nitatur privilegio Pontificis. p. 17. n. 3.

Residentia locus est domicilium Clerici. p. 124. n. 1.

Non residendi privilegia perpetua & personalia sunt revocata à Bonifacio VIII. p. 170. par. p. 171.

In Residentia dispensare cum Parocho potest Episcopus ad breve tempus; & quodam illud? p. 408. n. 2.

Non residendi facultas, an expiret per mortem concedentis? p. 627. n. 7.

Restitutio.

Restitutio faciendæ subditis pro rebus ex plenitudine potestatis ablati. p. 25. n. 14.

Restitutio bonorum confiscatorum an comprehendat etiam antea alienata à Principe? p. 25. n. 14.

Restitutio Iuris amissa non tribuit plus quam amissum sit. p. 212. n. 1.

Restitutio ad Iura legitime amissa est nova Gratia. p. 156. n. 2. Censenda est fieri sine præiudicio Iuris alieni. p. 155. par.

Restitutus ad bona legitime amissa non hoc ipso recuperat omnia, nec fructus intermedios, ibid. Nec recuperat, quæ interea sunt absolute in alios translata. p. 741. n. 4.

Restitutio ad beneficium legitime amissum est quasi nova institutio; p. 156. n. 3. Non potest fieri sine consensu Patroni. ibid.

Restitutio in integrum facta à Principe, non auferit Ius alterius. p. 741. n. 4.

Restitutio non conceditur læsis per transactionem. p. 769. n. 1. Nisi Minoribus & Ecclesiis. ibid.

Restituere in integrum est reducere ad eum statum, in quo quis ante læsionem erat. p. 808. n. 2.

Restitutio in integrum competit Ecclesiæ & Minoribus læsis; p. 821. n. 3. p. 827. n. 4. Sive quoad damnum, sive quoad lucrum. p. 833. n. 4. Licet contractus sit factus cum decreto Iudicis, p. 823. n. 2. Et appellare possint; p. 827. n. 3. Modo non ipso Iure tui sint, ibid. Læsis debet in Iudicio probari, & quomodo? p. 821. n. 2. Et quidem notabilis; quænam talis? ibid.

Nomine Ecclesiæ quid comprehendatur? p. 837. n. 2.

An etiam Ecclesiæ nondum extracta, sed primum extruenda? n. 3.

Restitutio in integrum non debet ita fieri, ut unus habeat lucrum cum alterius detrimento. p. 821. n. 3.

Restitutus in integrum contra v. g. emptorem, debet ei reddere pretium. p. 827. n. 4. Nisi id absque decreto Iudicis fuisset solutum Minori, neque in rem eius versum. ibid. Debet item reddere expensas necessarias & meliorationes. p. 822. n. 5. Quæ ratione? n. 6. 8. 7.

Restitutio Venditori in integrum emptor non tenetur reddere fructus adhuc extantes; vel unde est factus ditor. p. 823. n. 8.

Restitu-

Restitutio in integrum si petatur ob solam lesionem in precio, non est rescindendus contractus. p. 823. n. 9.
 Restitutio in integrum petere potest Ecclesia vel Minor, in iudicio laesi per Procuratorem; p. 824. n. 2. Nisi malint contra Procuratorem agere. ibid.
 Restitucionem in integrum petere potest Ecclesia & Minor, si omnia sit probato necessaria; p. 826. n. 4. Sed in causa damni tantum vel lucri, non delicti. n. 5.
 Restitui in integrum debet Ecclesia contra Ecclesiam, & Minor contra Minorem. p. 826. n. 6.
 Restitutio in integrum nunquam conceditur Maioribus, si appellare possint. p. 827. n. 4.
 Restituuntur quandoque ob lesionem in integrum etiam Maioribus ex iusta causa; p. 828. n. 6. Sufficit eam causam esse semiplene probatam. n. 7.
 Restitutio in integrum contra Vicarij sententiam potest Episcopus dare. p. 828. n. 5.
 Restitutio in integrum contra sententiam si petatur, quid agendum? p. 830. n. 5.
 Restitutio in integrum peti potest contra sententiam etiam a principe latam; p. 831. n. 1. Quae sit iusta causa petendi? n. 2. Petenda plerumque intra decennium. p. 831. n. 2.
 Restitutio in integrum impetrata differenda est executio sententiae; p. 831. n. 4. Nisi praesumptio sit, malitiose petitam esse restitutionem; ibid. Imo etiam tunc, si executio sit irreparabilis, ibid. Vel petens velit in contenti probare causam. n. 5.
 Restitutio in integrum aequiparatur appellationi. p. 830. n. 5.
 Restitutio in integrum ut petere possit Procurator, an indigeat mandato speciali? p. 832. n. 2.
 Restituere in integrum possunt Ordinarij administrationem habentes. p. 834. n. 1. Vti & Delegati ad universitatem causarum cum administratione. n. 2. Non item alij Ordinarij simplicem tantum Jurisdictionem habentes; p. 835. n. 3. nec alij delegati, n. 4. nisi incidenter; n. 5. denique nec Arbitri; n. 6. quamvis incidenter possint decidere, an petenda sit restitutio. n. 7.
 Restitutio in integrum est actus Imperij mixti & ad nobiles iudicis officium spectans. p. 835. n. 4.
 Super Restitutio in integrum causa si lata sit sententia, transit haec in rem iudicatam, nisi intra decennium appelletur; p. 836. n. 1. Neque postea petens restitutionem auditur, nisi novam eius causam afferat n. 2. Vel quoad omisam appellationem. ibid. §. *At vero*.
 Restitutio ob amissam appellationem faciendae in causa, quis sit iudex? p. 836. n. 3.
 Restitutio in integrum potest Ecclesia & Minor petere per quadriennium. p. 837. n. 1. Vnde illud respectu utriusque inchoandum? ibid. Ecclesia & Respublica etiam post quadriennium. p. 838. n. 4. ex quibus causis? n. 5. quamdiu? n. 6.
 Restituenda in integrum est Ecclesia non tantum ob damnum praesens, sed etiam ob eius periculum. p. 848. n. 3.

Retrahitus.

Retrahitus est facultas possessionem venditam intra certum tempus lute proximae consanguinitatis revocandi, oblato eodem pretio p. 824. n. 4. Plura remissive. ibid.

Revocatio.

Revocatio Procuratoris. *Vide* Procurator.
 Revocatione non adimitur Delegato potestas, aequam ei legitime sit intimata; p. 628. n. 11. Nec Vicario. ibid.
 Revocari quandoque accipitur pro suspendi. p. 648. n. 5.
 Revocatio potestatis delegatae est odiosa. p. 651. prin.
 Revocare delegans non potest subdelegationem ad totam causam, re iam capta; p. 662. n. 3. An delegans delegationem? n. 4.
 Revocare Princeps vel Ordinarius potest Jurisdictionem vel privilegia pro suo arbitrio. 663. n. 5. Nisi in donationem aut pactum transierint. n. 6.
 Revocare Legatum ordinariè non possunt Cardinales vacante sede papali. p. 697. n. 3.
 Revocatio Procuratoris si parti vel iudici sit intimata, acta cum eo sunt irrita. p. 794. n. 1.
 Revocatio Procuratoris, cuius constitutio est parti vel iudici intimata, si utroque ignorante fiat, acta cum eo adhuc valent. p. 794. n. 2.
 Revocari invitus non potest Procurator post litem contestatam. p. 795. n. 3.
 Revocatio censurae vi extorta est ipso iure irrita; p. 819. par. & prin. Etiam excommunicationis; n. 3. Et extorquens est ipso facto excommunicatus; par. Mòdo censura fuerit validè lata. n. 1.

Reus.

Reo si restituuntur bona confiscata an comprehendantur iam ante a Principe alienata? p. 25. n. 14.
 Reus non citandus ex loco valde remoto sine necessitate. p. 119. n. 1.
 Reg conveniri potest intra quamvis diocesis, in qua res est sita. p. 124. n. 2.
 Reus ex Rescripto Iustitiae contra se potest reconvenire actorem coram eodem Iudice. p. 148. n. 1.
 Reus lite pendente non potest actorem in alia causa coram alio convenire. p. 118. n. 2. Nec Rescriptum ad alium impetrare. ibid.
 Reus & Actor si eiusdem sint civitatis aut diocesis, cui Iudici possit causa delegari? p. 165. n. 10. Cui si sint diversae civitatis aut diocesis? ibid.
 Rei & Actoris probationes si sint pares, quid agendum? p. 286. n. 4.
 Reus non confessus crimen nequit damnari ob testes singulares. p. 296. n. 11.
 Reus manifestè contumax non est citandus. p. 489. n. 2.
 Reus an possit Iudici inique agenti violentè resistere. p. 510. n. 1. & 2. An damnatus secundum allegata sed re ipsa innocens; ibid.
 Reus non tenetur comparere, si ex tribus delegatis duo tantum illum citent. p. 629. par. p. 634. n. 1.
 Reus potest actorem repellere obiecta excommunicatione. p. 632. n. 6.
 Reus condemnatus in actione personali solvere debet intra quatuor menses; p. 640. n. 1. In reali post decennium; ibid. In criminali statim. ibid.
 Reus absens, an possit in causa criminali se tueri per procuratorem. p. 787. n. 2.
 Reo

Reo quomodo succurrendum, si actor dolo cedat alteri mutandi iudicij causa actionem. p. 840. n. 3.

Rex Rom.

Regis Rom. eligendi ius quomodo competat Principibus Germaniæ ex concessione sedis Apostolicæ? p. 323. n. 2. Quando restrictum ad septem Electores? p. 324. n. 2. & 3.

Rex Rom. promovetur in Imperatorem à Principibus Electione; à Pontifice unctione, consecratione, & coronatione. p. 325. n. 5.

Rex Rom. cum electus est, debet Vicarij gesta omnia innovare. p. 328. n. 15.

Rex Rom. ut ex eadem familia diu eligatur, an expediens? p. 329. n. 19.

Regi malè administranti Coadiutor dari debet, à quo? p. 502. n. 1. Quid iuris habeat eiusmodi Coadiutor? n. 2.

Reges Galliæ, Hispaniæ alijsque extra Germaniam habent ius presentandi Episcopos & Prælatos. p. 509. n. 3.

Reges in brachio unguuntur oleo simplici. p. 540.

Regi in qua ætate administratio regni permittenda? p. 668. n. 4.

Rex etiam subest in spiritualibus Episcopo velut ordinario. p. 738. Cui? ibid.

Ritus.

Ritus quoad sacramentorum administrationem possunt esse in uno loco diversi. p. 714. n. 1.

Ritus Rom. Ecclesiæ, conveniens est, ut sequantur alia.

Ritum Metropolitanæ non tenentur servare omnes, ibid.

Roma.

Roma cura suis dominijs donata S. Sylvestro à Constantino M. p. 411. n. 12.

Roma nova est Constantinopolis. n. 1.

Romanæ Urbis in senatorem aut Rectorem eligi non potest ullus Imperator, Rex, Princeps, Marchio, Comes aut Baro sine licentia Pontificis in scripto; p. 411. n. 3.

Nisi sit origine Romanus, aut perpetuus inhabitator; n. 4. Eligentis, electi, & faventis quænam potest. n. 3.

Romanæ Curiæ consuetudinem Ordinarios decet imitari. p. 466. n. 3.

Sacerdos Vide Clericum.

Sacerdotum est discernere intra lepram & lepram. p. 21. n. 5.

Sacerdotes alij sunt primi seu principales, ut Episcopi; alij simplices ut Presbyteri. p. 178. n. 1.

Sacerdos cum ordinatur non celebrat, sed Ordinanti concelebrat. p. 308. n. 21. Quomodo Intentionem suam formare debeat? ibid.

Sacerdotibus in dignitate constitutis quinam actus Ordinis Episcopalis à Pontifice committi soleant? p. 491. n. 6.

Sacerdos non Episcopus non potest per consuetudinem, etiam immemoriam, sed solum per privilegium acquirere potestatem conferendi Ordines minores; p. 491. n. 7.

Vel primam Tonsuram; ibid.

Vel benedictione per unctionem Christianis; n. 8.

Vel reconciliationem Ecclesiæ violatæ; ibid.

Vel consecrationem Virginum. ibid.

Sacerdos non Episcopus potest per consuetudinem immemoriam obtinere facultatem benedicendi paramenta sacra; etiam corporalia; p. 491. n. 9. idque modo faciunt Prælati habentes Pontificalia; p. 491. n. 10. Non tantum pro suis, sed etiam pro alienis Ecclesijs. ibid.

Sacerdos benedictionem dare non debet, nisi annuente Episcopo, si adsit. p. 493. n. 13.

Sacerdos simplex potest viduis dare velum continentia.

p. 505. n. 1.

Sacerdotes Græci matrimonio antè contracto utuntur, non laudabiliter; sed absque peccato. p. 505. n. 1.

Sacerdos Latinus celebrare potest ritu Græco in peregrinatione per terras orientales. p. 510.

Sacerdos quodammodo est quivis fidelis. p. 540.

Sacerdos cum consecratur, ungitur in manibus oleo benedicto simplici. p. 540.

Sacerdoti quomodo in ordinatione imponatur manus? p. 544. n. 4.

Sacerdotis munia præter altaris ministerium quæ? p. 564. n. 1.

Sacerdos ex irregularitate partiali inhabilis ad altaris ministerium, non potest in sacrificio esse Diaconus aut Subdiaconus. p. 564. n. 1.

Sacerdotibus quomodo olim præcesserint Diaconi? p. 574. n. 4. Gravis inter eos hac de re orta contentio. ibid.

Sacerdotes Cardinales dicuntur Parochi, p. 579.

Sacerdotum Filij. Vide Filij.

Sacerdotibus reverentiam debent Principes & Domini seculares. p. 738. p. 739. n. 2.

Sacerdotes & beneficiati non curati an synodo interesse debeant? p. 742. n. 1.

Sacerdotes quorum possint esse Advocati; p. 781. par. & n. 2.

Sacerdos potest esse Procurator Episcopi ad literas. p. 786. n. 1.

Sacerdotis officium est nulli nocere & omnibus prodesse. p. 781. n. 3.

Sacerdotium.

Sacerdotio Aragonico ablato Lex quoque ceremoniarum & iudicialis est ablata. p. 11. p. 110.

Sacerdotium intra annum recipiendum à Curato. p. 255. n. 3. p. 408. p. 414. p. 437. par.

Sacramentum.

Sacramentum Confirmationis aut Ordinationis conferre non potest Clericus, Episcopo inferior. p. 178. n. 2.

Sacramenta administranda secundum publicam notitiam, & non secundum privatam scientiam administrantis. p. 507.

Sacramenti ceremoniæ etiam accidentales, si omittæ fuerint, sunt supplendæ; p. 540. p. 542. n. 2. Non repetendæ seu iterandæ. p. 542. n. 2.

Sacramenta & Sacramentalia validè confici possunt etiam à Ministris malis, hæreticis, schismaticis, &c. p. 542. n. 1.

Sacramenti materia & forma poni debet eodem tempore, & ab eodem Ministro. p. 544. n. 2.

Sacramenti forma subinde dicitur Oratio. p. 544. n. 2.

De 23

Sacra

Sacramentum Ordinis an & quomodo requiratur tactum instrumentorum physicum, vel Moralem. p. 544. n. 5.
 Sacramentorum ritus possunt in una urbe vel Diocesi esse diversi. p. 719. n. 1.
 Sacramenta ministrare est proprium officium Episcopi; p. 720. n. 1. Habet Ius ad id cumulatim cum omnibus suis curatis. n. 2.
 Sacramenti Minister dignior plus non confert, quam alius. p. 739.

Sacrificium Missæ Vide Missa Sacramentalia

Sacrificii beneficium valide confertur, etsi in Re-scripto per errorem vocetur Dignitas. p. 136. n. 3.

Sacrista Vide Custos Sanctus

Sancti nomine sæpè intelligitur eius Ecclesia. p. 93. n. 3.

Scandalum

Scandalum populi an & quomodo sufficiat ad renuntian- dum Episcopatui? p. 479. n. 9.

Schisma, Schismaticus

Schisma abiurare debent schismatici redeuntes ad unitatem. p. 244. n. 1.

Schismaticus etiam conversus non potest fieri Episcopus sine dispensatione Pontificis. p. 244.

Schismatici si fidelem in loco sacro sepeliunt, non est exhumandus. p. 542. n. 1.

Schismatici possunt sacramenta & sacramentalia valide conferre. p. 542. n. 1.

In Schisma aut hæresin si labatur Ecclesia, privatur omnibus iuribus & privilegijs. p. 740. n. 1. Non privatur, si vel unus ex conventu contradicat. p. 741. n. 2.

Scientia

Scientia & Morum honestas in Episcopis & Prælatibus valde necessaria Ecclesiæ. p. 249. n. 2.

Scire debet Episcopus Evangelium & omnem scripturam sacram, ac sacros Canones. p. 250. n. 5.

Scientia Episcopi, Prælati, aut Curati debet esse proportionata officij & curæ. p. 280. n. 2.

Scientia in Episcopo & Prælate non requiritur eminentis sed convenientis. p. 284. n. 7.

Scientia convenientis cum prudentia & claritate melior est ad Prælaturam, quam eminentis. ibid.

Scientia æquiparatur ignorantia affectata. p. 287. n. 6.

Scientia requiritur in Prælate maior vel Minor secundum qualitatem Ecclesiæ. p. 314. n. 9.

Scientia defectus an sit causa sufficiens ad renuntian- dum Episcopatui? p. 478. n. 7.

Scientia imperfectum supplere potest perfectio charitatis. p. 478. n. 7.

Scrutator

Scrutatores debent esse tres ab & è capitulo electi. p. 344. n. 3. Probabiliter de substantia; sed Germanis aliud consuetum. ibid.

Scrutatores debent esse fide digni, & humani. ibid.

Scrutatores ut de fide & secreto iuramentum præstent, consultum; & alicubi consuetum est. p. 344. n. 3.

Scrutatores debent singulorum suffragia secretè & sigillatim exquirere. n. 4.

Scrutatoribus testes addi possunt in scrutinio. p. 344. n. 5.

Scrutatores quo modo & ordine suffragia ab alijs & à seipsis exquirere debeant? p. 345. n. 6.

Scrutator, qui eligit & electioni interest, non hoc ipso Ius suffragij habet. p. 367. n. 5.

Scrutinium Electionis

Scrutinium in postulatione etiam non necessè; tutius tamen est adhibere. p. 227. n. 5.

Scrutinio publicato revocari non potest Electio. p. 228. n. 3. p. 239. n. 3.

Scrutinium valet, quod Capitulares aliqui alijs non contradicentibus faciunt. p. 344. n. 3.

Scrutinio adhiberi etiam Testes possunt præter Scrutatores. p. 344. n. 5.

Scrutinium secretè & sigillatim fieri quid sit? p. 344. n. 5.

Scrutinio adhiberi potest Notarius publicus. p. 345. n. 5.

Scrutinij faciendi modus & forma. p. 345. n. 6. Non observatur exactè, maxime in Ecclesijs Regularibus. ibid. p. 450. n. 3.

Scrutinij publicatio post collecta omnia suffragia mox faciendâ; & quare? p. 345. n. 7. Quilibet Capitularium eum petere potest. ibid.

Scrutinio publicato faciendâ collatio numeri ad numerum Zeli ad Zelum, meriti ad meritum; p. 345. n. 8.

Alicubi maxime apud Regulares fit collatio solius numeri; ibid. Exactius faciendâ, si de electione quaestio seu dubium moveatur. p. 346. n. 8.

Scrutinio publicato si nullus habeat sufficientia suffragia, possunt variare eligentes; p. 346. n. 10. Sed novo Scrutinio. ibid.

Scrutinij præscripta forma non in cuiusvis Prælati electione servandâ. p. 347. n. 11.

Scrutinij præscripta forma subinde etiam ex privilegio, consuetudine, vel paucitate eligentium potest omitteri. p. 347. n. 12.

Scrutinij forma non servandâ, ubi est servandâ an electio sit ipso Iure irrita? p. 348. n. 13. Eligentes Iure suo pro ea vice non unt privati sed privandi. p. 348. n. 14.

Scrutinio iam aperto qui advenit, non potest suffragium ulli parti adijcere. p. 344. n. 5. An & quando petere possit inchoari novum? n. 6.

Scrutinio publicato si advertatur defectus substantialis, potest inchoari aliud. p. 386. n. 3.

Scrutinij publicatione perfici potest alicubi ex consuetudine Electio. p. 401.

Scrutinium Ordinationis.

Vide Examen

Sedes Vacans Vide Administratio, Capitulum, Vacatio

Sede vacante potest Capitulum exequi Sedis Apostolicæ mandata de rebus alioqui Episcopo proprijs. p. 78. n. 2. Ex mandato Pontificis conferre præbendam, quam aliâ liberè Episcopus solus confert. ibid.

Sede vacante Ius eligendi, quod ante habuit Prælati non devolvitur ad Capitulum. p. 338. n. 3.

Sede vacante administrare solent alicubi Capitulares per vices. p. 357. n. 12.

Sede vacante potest Capitulum prorogare tempus Commendæ ultra sex menses. p. 409. n. 3.

Sede vacante provenientia bona servanda successori. p. 443. n. 1. Etiam obvenientia ex actibus Iurisdictionis. n. 2.

Sede Cathedrali vacante si Capitulum sit suspectum dari potest Administrator *cum libera*. p. 444.

Sede vacante administrandi Ius habet Capitulum. p. 504. n. 1. Administratorem alium solus Pontifex dare potest, sed non solet, *ibid.* Archiepiscopus non potest nisi ob negligentiam Capituli causaque cognita. *ibid.*

Sede vacante Capitulum dispensare potest in Interdictis Ordinum. p. 513. n. 4.

Sede vacante non potest Capitulum intra annum dare dimissorias nisi in certis casibus. p. 520. n. 3. Cur? p. 577. Potest Episcopo alicui dare facultatem ordinandi in sua diocesi exteris. p. 521. n. 3.

Sede vacante devolvitur ad Capitulum ordinaria Iurisdictionis Episcopi; p. 617. n. 1. p. 750. n. 4. Non item speciali Iure aut privilegio concessa. *ibid.*

Sede Papali vacante Cardinales ordinari non possunt Legatum revocare. p. 697. n. 3.

Sede vacante non potest Capitulum conferre beneficia, quorum liberæ collatio est Episcopi. p. 705. n. 3. p. 749. n. 2. & 3. Potest dare administratorem. *ibid.* Vel ad sex menses Commendatarium. *ibid.*

Sede vacante quid possit vel non possit Capitulum fusè explicatur. p. 749. n. 2. & seqq. maxime. p. 750. n. 4.

Sede vacante Iudicium de bonis Ecclesiæ agitari non debet. p. 795. n. 5.

Sede vacante Ius Prælatuæ expirat, quo sensu? p. 796. n. 5.

Sede vacante dormit præscriptio contra Ecclesiam. p. 826. n. 3.

Sede vacante non potest Capitulum in Iudicio agere pro Iuribus Episcopalibus. p. 826. n. 3.

Senator.

Senator Urbis Romæ sine licentia Pontificis in scripto eligi non potest persona potens. p. 411. n. 3. Sub excommunicatione lata sententiæ. *ibid.* Eligitamen possunt ad annum, qui origine sunt Romani vel perpetui incolæ. n. 4.

Senior, Senium.

Seniores Clerici præferendi Junioribus in electione, responsione, & subscriptione. p. 205. prin. p. 736.

Senior alicubi diem Electionis præfigit. p. 281. n. 1.

Senis Episcopi, adhuc Ecclesiæ utilis, Renuntiatio non est accipienda. p. 463. par.

Senij aut infirmitatis causa non est Episcopus cogendus ad renuntiationem; nec ferè Prælatus; p. 478. n. 6. Subinde tamen Parochus. *ibid.*

Senio aut morbo si fiat Episcopus ex parte inutilis, quid agendum Capitulo? p. 503.

Senior quid possit in Capitulo, si alius præses desit? p. 737.

Sententia Vide Index.

Sententiam Iudicis non potest Princeps pro suo arbitrio rescindere. p. 23. n. 2. Multo minus res adjudicata alicui auferri. *ibid.*

Sententiæ, quæ in rem judicatam tranfit, contrarium Rescriptum est irritum. p. 23. n. 1.

Sententia banni non excedit territorium bannienti. p. 60. n. 4. Extra illud Iure offendi non potest bannitus. *ibid.*

Sententiæ executio est actus Iurisdictionis coactivæ. p. 44. n. 16.

Sententia sine citatione partis, copiâ defensionis, vel cognitione causæ est irrita. p. 44. n. 17.

Sententia Iudicis de sua Iurisdictione est interlocutoria habens vim definitivam. p. 131. n. 4.

Sententia à non Iudice lata est nulla. p. 177. n. 5.

Sententiam ferre est actus Iurisdictionis. *ibid.*

Sententiæ contrariæ si sint paræ roboris, una non præiudicat alteri. p. 286. n. 4.

Sententia, quando per procuratorem agitur, an contra hunc vel principalem sit ferenda? p. 298. n. 5. p. 799. n. 2. Quid Dominus ante latam sententiam sit motuus? p. 801. n. 5.

Sententia die feriato lata est ipso Iure irrita. p. 314. num. 7.

Sententia vel Arbitrium quomodo dari debeat, si plures sint delegati vel Arbitri. p. 414.

Sententia tranfit in rem judicatam, si ab ea intra decem dies non appelletur. p. 640. n. 3.

Sententiæ latæ executor non sustinet personam Iudicis. p. 326. n. 8.

Sententiæ latæ aut ferendæ pœnam quando inducunt Verba futuri temporis? p. 350. n. 5.

Sententia Iudicis præsumitur iusta; p. 470. n. 1. Nisi dubitetur de eius Iurisdictione; p. 471. n. 2.

Vel contra eam appelletur; *ibid.* Vel contrarium ostendatur; *ibid.* An & quomodo præsumptio hæc sit Iuris & de Iure? n. 3.

Sententiæ executio an includatur in tempore ad expediendam causam dato? p. 605. n. 2.

Sententia Iudicis aut Transactio in causis beneficiis & Matrimonialibus non confert Ius. p. 611. n. 3.

Sententiam suam quando delegatus possit vel non possit revocare? p. 611. n. 2.

Sententia inferioris si sit ipso Iure nulla; potest adiri superior. p. 612. n. 3. Nullitas æquivalere Appellationi. *ibid.*

Sententiæ à delegato datæ executio debet propter appellationem differri. p. 620. n. 2.

Sententia lata in actione personali danda executioni post quatuor menses; p. 640. n. 2. In actione reali post decem dies; *ibid.* In criminali statim. *ibid.*

Sententiam Iudicis si sit iniusta, quid debeat & possit agere, cui mandata est executio? p. 649. n. 7.

Sententia Iudicis non tollit naturalem obligationem. p. 650. n. 7.

Sententia cum in rem judicatam tranfit, an & quibus casibus sit retractanda? p. 661. n. 3.

Sententia censuræ secum trahit executionem. p. 714. n. 2. Non item latæ sententiæ. *ibid.*

Sententia quæ est invalida; dicitur quandoque relaxari. p. 723. prin.

Sententia contra absentem ob justum impedimentum lata, an sit irrita? p. 784. n. 2.

Sententia à pluribus delegatis simul lata est irrita, si unus illorum sit excommunicatus. p. 798. n. 3.

Sententia in causis Matrimonialibus transit in rem iudicatam non quoad veritatem; sed quoad instantiam. p. 827. n. 1.

Sententia Pontificis quomodo possit in melius commutari? p. 829. par.

à Sententia Pontificis alteriusve Principis non potest appellari; sed tantum supplicari. p. 830. n. 1.

Contra sententiam Principis peti potest restitutio in integrum. p. 831. n. 1. Quæ sit iusta causa petendi? n. 2.

Sententiæ executio an & quomodo differenda sit impetratâ restitutione in integrum? p. 831. n. 4. & 5.

Vide Restitutio.

Contra sententiam delegati solus Princeps potest restituere in integrum. p. 835. n. 3.

Sententia super causa restitutionis in integrum transit in rem iudicatam, nisi intra decennium appelleretur; p. 836. n. 1. Neque postea petens auditur, nisi novam restitutionis causam alleger. n. 2. Vel nisi quoad solam omnissam appellationem. ibid.

Sententia super pluribus articulis dicta si quoad unum sit irrita, vel irritanda, an valeat quoad reliquos? p. 849. num. 1.

Sepultura.

Ante Sepulturam Prælati licet de eligendo successore tractare? p. 333. n. 6.

Sepulture construendæ Prælati impendere vel legare centesimam partem Censûs. p. 350. n. 9.

Sepultus à Schismaticis non est ideo exhumandus. p. 542. n. 1.

Sepulturam sibi quis eligere potest extra Parochiam; p. 763. n. 2. Pactum tamen ad id adstringens est irritum. ibid.

Sepeliendi ius spectat ad Ecclesias Parochiales; p. 765. n. 1. Ex privilegio etiam ad alias. ibid.

Sepeliendi privilegio potest Ecclesia non-Parochialis renunciare. p. 765. n. 1.

Sepultura non potest eligi in Ecclesia, quæ privilegio sepeliendi renuntiavit. p. 765. n. 1.

Sicilia.

Siciliæ Regnum est Pontifici feudatariû. p. 282. n. 4.

Sigillum.

Sigillum in commune habere non possunt Capellani aut Beneficij alicuius Ecclesiæ. p. 367. n. 2.

Sigilli & actuum iurisdictionaliuna causâ quod sede vacante obvenit, ad quem spectet? p. 443. n. 2.

Sigillum removens à litteris & Instrumento censetur falsarius. p. 658. n. 5.

Similia.

Similium idem Iudicium esse oportet. p. 12. n. 3.

In similibus servare debet Iudex formam à Principe in aliis præscriptam. p. 72. n. 3.

Ad similia extendunt Regulam exempla. p. 123. n. 6.

Simile non agit in simile. p. 286. n. 4.

Ad Similia extendi Rex exorbitans non debet ob similitudinem rationis. p. 444.

Simonia.

Simoniaca est Renuntiatio Expectativæ cum pacto pensionis aut beneficij. p. 127. n. 2.

Simonia est beneficiarium ad obsequia, ex gratitudine debita, obligare ex pacto. p. 243.

Simoniaca Rom. Pontif. Electio est ipso Iure irrita. p. 247. n. 3. §. Tertius.

Simoniaca Electio, postulatio, confirmatio, aut provisio est ipso Iure irrita. p. 259. n. 17.

Simoniacè adeoque invalidè electus aut promotus etiam siue sua culpa, non potest iterum eligi aut promoveri. p. 270. n. 2.

Simoniacè ambientem Prælaturam qui ad eam scienter eligit, suspensus est à beneficio illius Ecclesiæ ad triennium. p. 304. n. 2.

Simoniacus est inhabilis ad beneficium, in quo consequendo simoniam commisit. p. 304. n. 2.

Simonia est profiteri Religionem cum pacto, ut in Abbatem eligatur. p. 334. n. 2.

Simoniacè electus etiam in sciis, invalidè est electus; p. 387. n. 1. & quidem ipso Iure; n. 2. Teneturque cognita Simonia beneficium dimittere, & fructus extantes, ac in quantum factus est ditior, restituere; p. 388. n. 2. Nisi trienniali possessione tueri se possit. ibid.

Simoniacè promotus si conscius fuit, aut ratum habet, vel non liberè resignat, non potest dispensari ab Episcopo. p. 391. n. 7.

Simoniaca Renuntiatio est omni Iure irrita. p. 470. n. 5. Et ita renuntians privari potest beneficio. ibid.

Simoniacè electus aut institutus an & quomodo Episcopatui renuntiare debeat? p. 477. n. 1.

Simoniaca Transactio est, ut lite & Iure beneficiario quis cedat pro re temporali; p. 761. n. 1. p. 772. Nisi interveniat Superioris autoritas. ibid.

Simoniacum est pro institutione promittere pensionem vel eius augmentum. p. 762. n. 1.

Simoniacum pactum & invalidum est, si res spiritualis detur pro temporali, aut connexa cum temporali. p. 763. num. 1.

Simonia est promittere ad tempus sua servitia, ut beneficium conferatur; p. 764. Capellaniam propriâ autoritate commutare cum beneficio; ibid. Beneficium conferre, ut in vicem doneatur sacræ reliquiæ. ibid.

Simoniaca censentur omnia pacta circa beneficia. p. 772.

Simoniacum est transigere per rem temporalem de Iure patronatus, eligendi, aut confirmandi. p. 777.

Simoniaca est Transactio dando pro subiectione spirituali aliquid temporale. p. 777. n. 1.

Simonia non est dare præsentatori vel Collatori donum gratuitum absque pacto. p. 778. n. 2.

Simoniacam pravitatem continens Laudum Arbitri non est observandum. p. 846. n. 3.

Simonia non est dare Adversario in lite beneficiaria aliquid temporale, non pro Iure beneficij sed pro bono pacis. p. 847. n. 3.

Societas IESV.

Societatis IESV homines post biennium Novitiatûs fiunt verè Religiosi per vota simplicia. p. 51. n. 6.

Societatis IESV superiores immediatè non possunt omne id, quod non est prohibitum; sed solum quod ipsi est concessum. p. 106. n. 8.

Societatis IESV superiores an & quomodo lites forentales possint suscipere? ibid.

Societatis Ius v superiores non possunt à Pontifice eiusque Legato recipere delegationem sine consensu Generalis. p. 163. n. 4.

Societatis Ius v Collegia non sunt Beneficia. p. 164. num. 5.

Societatis Ius v Religiosi non possunt ad ullam dignitatem extraneam eligi & postulari; p. 421. n. 3. Nisi cui cum onere paupertas est adiuncta; ibid. Nec Generalis dare potest licentiam. ibid.

Societatis Ius v Generalis non potest Electioni de se aut de aliquo suorum factæ consentire, nisi Pontifex cogat. ibid. Vel Episcopatu adiuncta sit paupertas, ut in Æthiopia. ibid.

Sodomia

Sodomia frequentata depositionem ipso Iure habet annexam. p. 259. n. 17.

Sodomia est sufficiens causa ad renuntiandum Episcopatu. p. 478. n. 1.

Solacismus

Solacismus à stylo Curia alienus vitiat Rescripta Principum, si insit. p. 83. n. 1. & 2. Instrumenta Notariorum non vitiat. ibid.

Solutio

Solutionem si cui aliquamdiu fecisti, & porro negas, conceditur ei interdictum possessorium. p. 299. n. 6.

Solutionem si confitearis, causa etiam non expressa, liber est debitor. p. 469. n. 2.

Solvere condemnatus in actione personali debet intra quatuor menses à die sententia. p. 640. n. 2. In actione reali post elapsum dæcennium. ibid.

Solutionem probat confessio recepti debiti; respectu cuius? p. 656. n. 6.

Solutionem promisso loco & tempore non faciens tenetur creditori, quatenus interest. p. 666. n. 1.

Sortilegium

Sortilegium & divinatio nisi manifestè sapiant hæresin, non potest de ijs cognoscere Inquisitor. p. 89. n. 7.

Speciale

Specialia quæ sunt, non continentur in ordinaria potestate Vicarij. p. 596. n. 1. p. 597. n. 8. & 9.

Quænam ista sint? p. 593. n. 1. & seqq. p. 597. n. 8. & 9.

Specialia in generali commissione non veniunt. p. 607. n. 2.

Spirituale

Spiritualia facilius generantur quàm corruptuntur. p. 452. p. 455.

Spirituale vinculum est fortius, quàm carnale. p. 453. n. 1. p. 454. n. 2.

Spirituali potestati subordinata est temporalis. p. 502. n. 1.

Spiritualis res & temporalis in simonia quid sit? 764. n. 1.

Spirituale quid est Ius patronatus, jus eligendi, aut confirmandi. p. 777.

Spiritus Sanctus

Spiritum sanctum procedere tantum à Patre, est error Græcorum. p. 3. n. 1.

Spiritus Sanctus procedit à Patre & Filio, ut ab uno principio. p. 3. n. 1. Rectè etiam dicitur procedere à Patre per Filium. p. n. 2.

Spoliatus

Spoliatus iniuste à Iudice non restituitur in forma

communis ante cognitionem cause; p. 115. n. 2. Nisi iniustitia sit notoria; p. 116. n. 3. Aut spoliatio extrajudicialiter, aut non servato Iuris ordine facta. ibid.

Spoliatus si causâ spoliationis non expressa impetret Rescriptum est id obreptitium. p. 116. n. 4.

Spoliatus iniuste beneficio, meminisse huius debet, aliud petat. p. 128. n. 3.

Spoliator est, qui potest verbalem Institutionem propria autoritate capit possessionem nondum vacantem. p. 265. n.

Spoliatus prius est restituendus, quàm de proprietate contendere teneatur. p. 299. n. 6. p. 469. n. 3.

Spoliator censetur dominum possessione Iuris, qui pensionem solitam ei in posterum negat. p. 299. n. 6.

Spoliatio etiam in rebus incorporalibus fieri potest. p. 300. n. 6.

Spoliatio iniuste debet res etiam cum fructibus perceptis restitui. p. 551. n. 2.

Spoliatus si agat Iudicio tantum possessorio, debet ante omnia restitui. p. 552. n. 3. Si possessorio & petitorio simul, debet Iudex de utroque inquirere. ibid.

Spoliatus non debet restitui, si is, contra quem agit, ex iusta causa absit. p. 613. par.

Spoliatus à Iudice contra Ius est ante omnia restituendus. p. 621. n. 3. p. 634. n. 2. Probare tamen debet prius iniuriam; ibid. Nisi Iudex sit incompetens; ibid. Vel non servavit ordinem Iuris; ibid. Vel iniustitia sit notoria. ibid.

Spoliatio iniuste est ante omnia plenè restituendus. p. 662. n. 1.

Sponsalia

Sponsalia etiam censentur cui prohibitum est Matrimonium. p. 607. n. 3.

Sponsos alterius Parochia si copulet vel benedicit Regularis, est ipso facto suspensus. p. 709. n. 3.

Sponsalia quomodo pro liberis parentes, tutores pro pupillis contrahere possunt? p. 791. n. 1.

Sponsalia per procuratorem si celebrentur, indigent speciali mandato; p. 807. n. 4. non potest sibi substituere alium procuratorem. ibid. Invalide contrahit post revocationem etiam ignoratam. ibid.

Sponsalia ex metu gravi & iniuste incusso contracta sunt ipso Iure Ecclesiastico irrita. p. 811. n. 6.

Spurius

Spurius non potest postulari. p. 101.

Spurij difficulter impetrant dispensationem. p. 479. n. 10.

Spurij qui? p. 545. n. 1. Non sunt ad ordines etiam minores admittendi; ibid. Nisi legitimi à principe Ecclesiastico; ibid. Vel Religionem professi. ibid.

Statutum

Statutum facere non potest Capitulum viivo Episcopo. p. 15. n. 1. Nisi ex privilegio aut consuetudine. ibid. Vel in rebus minoribus. p. 16. n. 1.

Statutum si quod facit Capitulum, potest & penam addere. p. 16. n. 1. Et ad eam subeundam compellere. n. 2.

Statutum Capituli ut sit firmius, expedit Canonicos in illud iurari, & ab Episcopo confirmari. p. 16. n. 2.

Statutis suis non possunt Laici derogare Iuribus Ecclesiasticis. p. 19. n. 1.

Statutum facere non potest pagus alicui v.g. Nobili subiectus; p. 19. n. 3. Nisi per modum pacti; ibid. Quod ut valeat, ordinariè necesse est omnes consentire, p. 20. n. 3.

Statuta facere potest communitas, non tantum independens; sed etiam dependens à Superiore; p. 20. n. 4. Sed ea huius potestati sunt subiecta, ibid.

Statuta contra leges Cæsareas facere possunt, qui inter Regalia sua habent Ius principis; p. 20. n. 4. Salvo tamen Iure aliorum & Reservatis Cæsaris. ibid.

Statuti confirmatio alia essentialis alia accidentalis, p. 27. n. 3.

Statutum in utilitatem Statuentium potest ab iisdem tolli, licet sit confirmatum à Superiore, p. 23. n. 3, p. 28. n. 5.

Statutum quodvis accidentaliter confirmatum à Superiore potest tolli sine eius consensu à Statuentibus, p. 27. n. 4.

Statutum substantialiter confirmatum à Superiore ab bonum publicum, non potest sine eius consensu tolli à Statuentibus, p. 28. n. 5. Nisi redeundo ad Ius commune in bonum Ecclesiæ, p. 28. n. 8.

Statutum de certo Præbendarum numero semper intelligitur, nisi reditus fiant sufficientes pro pluribus, p. 28. n. 7.

Statutum qui non expressè, ille nec tacite tollere potest, p. 30. n. 13.

Statutum habens actus iterabiles non tollitur contragendo, nisi quoad solum illum actum contrarium, p. 30. n. 13.

Statutum iuratum potest propriâ autoritate statuentium tolli, p. 31. n. 14. Tollitur per actum contrarium quoad illam partem, cui actus contrariatur, ibid.

Statutum de certo Præbendarum numero semper intelligitur, nisi reditus fiant sufficientes pro pluribus, p. 34. n. 7.

Statutum cum clausula irrevocabilitatis non tollitur per posterius, nisi in hoc derogetur Clausulæ, p. 36. num. 15.

Statuere nihil possunt Laici contra Ecclesias aut personas Ecclesiasticas, p. 38. n. 7. Vide Lex.

Statutum sumit vires à potestate statuentium, p. 38. n. 1.

Statutum civile redens illegitimos intestabiles, non comprehendit factos Clericos, p. 40. n. 7.

Statutorum civilium immunitati Ecclesiasticæ repugnantium exempla aliquod, p. 40. n. 7.

Statuta quæ faciunt Clericos timidiores, repugnant Immunitati Ecclesiasticæ, p. 41. n. 8.

Statutum primogenituræ cum sit, excludit fratres futuros Clericos; non item iam antefactos, p. 43. n. 13.

Statutum particulare interpretandum secundum Ius commune & stylum principalis suæ curiæ; p. 46. n. 4, p. 255. n. 3. Maxime secundum consuetudinem loci; ibid. Sed salva Verborum proprietate, p. 98. n. 3, p. 188. n. 8.

Statutum Clericorum cedens in divini cultus diminutionem est invalidum, p. 47. n. 2.

Statuta legi communi similia tolluntur per legem illi contrariam; p. 52. n. 16. Nisi ex propria ratione sint edicta, p. 66. n. 10.

Statuti nomine Ius commune & Canones universales non solent comprehendi, p. 59. n. 2.

Statutum Episcopi violans subditis extra Diocesim non incurrit eius censuram, p. 60. n. 3. Aliud est de præcepto, ibid.

Statutum adhæret loco; præceptum personæ, p. 60. n. 3.

Statutis certis qualitates in promovendo requirentibus non derogat Rescriptum Pontificis, nisi id exprimat, p. 79. n. 4.

Statuto Ecclesiæ, maxime iurato, non derogat Rescriptum sine mentione statuti; p. 99. n. 1. Vti & ipsius iuramenti, n. 2.

Statutum iuratum intelligendum salvo iure Superioris, p. 99. n. 2.

Statutum habens duplicem sensum accipiendum in improprio, non ut cum Iure communi consentiat; p. 188. n. 8. Sed ne cedat in præiudicium tertij, p. 189. n. 9.

Statutum dubij sensus accipiens in falso iuste excusatur, p. 189. n. 10.

Statuta non valent, quæ peccati aut dilapidationis occasionem præbent, p. 191. n. 1.

A Statuto ad pactum valet plerumque argumentatio, negativa, non affirmativa, p. 192. n. 3.

Statutum cessat, si verba Statuti servari non possint, p. 374. n. 12.

Statutum Ecclesiæ damnosum non valet, p. 424. n. 2.

Statuta ex se perpetua conferre potest Legatus, p. 696. n. 4. Non tamen contra Ius commune, n. 5.

Statuta etiam perpetua condere potest Capitulum secunde vacante, p. 751. n. 6. ea an revocare possit electus Episcopus? ibid.

Statuta de Monachis sub generali ratione comprehendunt omnes Religiosos Clausuales, p. 780. n. 1.

Statutum municipale favorabile & generaliter latum comprehendit etiam Clericos, p. 833. n. 3.

Stellionatus.

Stellionatus est quævis impostura proprio nomine carens, p. 145. n. 6.

Studiosi.

Studiorum communitas non potest sine Rectore facere statutum; Nisi per modum pacti, p. 20. n. 4.

Studiosi Clerici sunt exempti à Rectore Laico, p. 46. n. 8.

Studiosi non potest Rectorius dicere in loco, in quem Academia ad tempus est translata, p. 60. n. 4.

Studiosi ex *Aurb Habita* debeant habere proprium Academicum Iudicem, etiam in criminalibus, p. 182. n. 6.

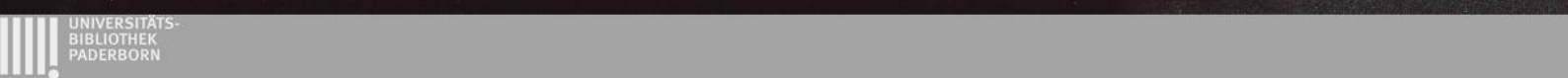
Studiosi Theologiæ deberent etiam scripturæ sacræ & sacris Canonibus studere, p. 250. n. 5.

Studiosi magnum habent favorem Iuris, & multa privilegia ob utilitatem Ecclesiæ, p. 437. n. 1.

Studiosorum causa potest Episcopus cum Parochis quoad Sacerdotium & Residentiam dispensare usque ad septennium; p. 437. par. Cum beneficiatis non curatis ad tempus, quantumcuque iudicabit expedire; p. 438. n. 2.

Studiosi Theologiæ ab ipso Iure conceditur quinquennium, p. 438. n. 2. Debet tamen Parochus primo anno fieri Subdiaconus; p. 437. par. Et Post finita studia intra annum fieri Sacerdos; p. 438. n. 4.

Constituto interea idoneo Vicario, n. 3. Quæ con-

constituere non tenentur alij beneficiari, nisi ad personale servitium sint obligati. *ibid.*
 Studios Clericus censetur servire Ecclesie & habetur pro residente. *m* p. 438. n. 2.
 Studiosi adolescentibus an. 14. ingressis conferri Canonicatus, non est contra Trid. p. 438. n. 2.
 Studiosi an inter se facere possint Collegium, Rectorem eligere, statuta condere? p. 789. n. 2.
 Studiosi lites suas Magistris & Professoribus suis velut legitimis iudicibus proponere possunt. p. 835. n. 4.
 Studiosorum Collegia gaudent beneficio restitutionis in integrum. p. 837. n. 2.

Stylus Curie.

Stylus Curie facit ius. p. 46. n. 4.
 Secundum Stylum principalis suae curie interpretanda statuta. *ibid.*
 Contra Stylum Curie agere potest Princeps ex potestatis plenitudine. p. 82. n. 4.
 Stylus Curie an servatus, diligenter attendendum in Rescriptis? p. 96. n. 2.
 Stylus Curie quod exprimere iubet, ad Rescripti formam pertinet. p. 142. n. 1.
 Stylus Curie habet ut omnis gratia Pontificis excommunicato concessa sit irrita. p. 146. n. 3.
 Stylus, curie habet, ut Rescriptis Pontificis praemittatur absolutio a Censuris. p. 146. n. 4.
 Stylus Curie Rom. est, ut beneficia promori ad Episcopatum vacent statim post confirmationem. p. 252. n. 5.
 Stylum Curie Roman. Ordinaris decet imitari. p. 466. n. 3.

Succentor.

Succentor idem ac Vice Cantor. p. 182. n. 6.
 Succentoria an sit dignitas seu personatus? p. 581.

Successor.

Successor est custos legum anteriorum; p. 120. n. 5.
 Nec praesumitur eas ignorare. *ibid.*
 Successori non tribuitur, etsi opus ab Antecessore ceptam ipse exequatur. p. 141. n. 1.
 Successor gaudet Rescriptis per Antecessorem nominis dignitatis aut Ecclesie impetratis. p. 140. n. 2. p. 144. n. 1.
 Successori suo non potest Princeps aut Papa legem praescribere. p. 171. n. 4. p. 286. n. 4.
 Successionis pactum in familia ut valeat, est a Principe confirmandum; p. 192. n. 4. Ea univrsim sunt prohibita. *ibid.*
 Successorem sibi constituere ante vitae finem non potest Episcopus. p. 333. n. 4.
 Successor alterius tenetur eodem iure & obligatione cum illo. p. 372. n. 1.
 Successori servanda sunt bona defuncti & sede vacante provenientia. p. 443. n. 1. Sub qua poena Capitulo & Capitularibus prohibita? *ibid.*
 Successor Vicarij Generalis an causam ejus a Pontifice delegatam possit expedire? p. 592. n. 16.
 Succedere collateralis immediate in beneficio potest v. g. avunculo, patruo &c. p. 614. n. 2.
 Successor an & quomodo colligitur ex compromisso antecessoris? p. 859. n. 2.

Subdelegatus, Subdelegatus.

Subdelegare Vicario potest Episcopus sibi a Papa de-

legatas causas: p. 599. n. 11. Nisi iudum ministerium sit commissum; *ibid.* §. *Sed.* Vel industria persona speciatim electa: *ibid.* §. *Secundo.* Non item causas primum delegandas. *ibid.* §. *Limitatur.*
 Subdelegare potest ordinari quilibet delegatus Pontificis; p. 599. n. 11. Cuiusvis Principis; p. 603. n. 1. p. 670. §. *Notandum.* Etiam absque necessitate & invito partibus. *ibid.* Personis discretis & idoneis. p. 604. n. 2. Nisi causa sit valde gravis & ardua n. 3. Et saltem plerumque nisi delegatus quis sit ad solam executionem. p. 671. n. 5.

Subdelegatus & delegatus simul quis esse potest in una causa. p. 608.
 Subdelegato non censetur plene data Iurisdicctio, nisi ea ceperit uti. p. 611. n. 1.

Subdelegatus a delegato Papae qualis esse debeat? p. 623. n. 2.

Subdelegati si sint plures, & inter se discordent, quid faciendum? p. 623. n. 3. Quid si discordent ab altero delegato? n. 4.

Subdelegare non est actus Iudicialis; p. 626. n. 3. Et si sit actus Iurisdictionis. p. 647. n. 1. p. 684. §. *Quart.*

Subdelegatus a delegato Principis habet annum ad exequendam suam sententiam. p. 640. n. 3.

Subdelegatus si sit unus Iudex, potest ab eo appellari. p. 642. n. 2.

Nisi delegatus, malitiose a partibus impeditus, subdeleget *remota appellatione.* p. 650. n. 8.

Et si quidem commissa sit ei tota causa appellandum est ad primum delegantem. p. 642. n. 3.

Vti & si subdelegatus sit delegatus per inferiorem principem. p. 644. n. 11.

Alioqui appellatur a subdelegato ad subdelegantem. p. 623. n. 1. p. 642. n. 3. p. 681. prin. p. 684. *Notan. 11.*

Vel ejus, si mortuus sit, successorem. p. 681. prin. Nisi id cedat in praedictum partium vel aliorum; *ibid.*

Vti sit etiam per longam subdelegantis absentiam. n. 1. Aut appellatur contra eum, cum pronuntiat pro Iurisdictione subdelegantis. p. 684. *Notan. 11.* Aut cognoscatur unacum uno ex pluribus condelegatis. p. 675. n. 1.

Subdelegatus non est Iudex, nisi si tota causa, vel articulus Iurisdictionalis committatur. p. 642. n. 5.

Subdelegare non potest delegatus ab alio quam a Principe; p. 643. n. 7.

Nisi sit delegatus ad universitatem causarum; n. 8. Vel speciatim ei concessum, ut nomine delegantis subdeleget; p. 644. n. 10. Vel subdeleget tantum ad articulum causae non Iurisdictionalem. p. 645. n. 11.

Subdelegandi facultas est privilegium personale. p. 646. n. 12.

Subdelegationem si a socio acceperit condelegatus Principis, non potest iste amplius subdelegare; p. 646. n. 12.

Et licet delegatus sit *remota appellatione*, possit ab eo tum appellari; *ibid.* Non ad locum sed ad primum delegantem. *ibid.*

Subdelegatus Iudex a Delegato Principis potest obstantes Iurisdictioni punire & coercere. p. 651. n. 1.

Subdelegati Iurisdictione expirat, si Delegatus ratione dignitatis, ab ea deponatur, transferatur, aut ei renuntiet, re adhuc integra; p. 652. n. 2.

Item si Delegatus ratione personae deponatur a Dignitate vel Canonicatu; n. 3. Non item si transferatur, vel renuntiet. *ibid.*

Subdelegati Iurisdictione expirat re integra per mortem

tem primi delegantis. p. 652. n. 1. p. 653. n. 4. p. 648. n. 4. §. *Quæritur*. Vti & per mortem solus subdelegantis. *ibid.* §. *Dico. 11.* à Præcipe tamen, non ab alio inferiore delegati. p. 626. n. 3. §. *Corollarium*. Subdelegatio ad totam causam non potest revocari à Delegato, re iam cepta; p. 662. n. 3. potest re adhuc integra. *ibid.* p. 678.

Subdelegare an possit etiam ille, qui Delegatis Principis per partium consensum superadditur. p. 670. n. 1. §. *Ait.*

Subdelegare potest delegatus cum clausula præelectionis: *si non omnes, tunc tu.* p. 670. n. 1.

Subdelegare an possit consentientibus partibus, qui ad executionem personaliter est à Papa delegatus? p. 670. n. 2.

Subdelegationem totius causæ si ante recusationem faciat suspectus Delegatus Papæ, non potest ea impugnari? p. 677. §. *Ratio*. Potest, si facta sit subdelegatio tantum quoad partem; *ibid.* §. *Ceterum*.

Subdelegare non potest Delegatus, proposita causâ recusationis contra illum, sine partium consensu; p. 677. §. *Proposita*. Latâ sententiâ, ne quidem cum consensu partium id potest. *ibid.* & n. 3.

Subdelegatio fieri potest non tantum absolute sed etiam conditionate. p. 678. n. 1.

Subdelegatus potest procedere etiam mortuo subdelegante cum conditione: *si absit.* p. 678. par. n. 2.

Subdelegare quis potest causam, reservando sibi executionem sententiæ, vel articulum. p. 679. n. 3. Ad quem hic à subdelegato appellandum? *ibid.*

Subdelegatus, si et negetur Iurisdictione, potest de ea cognoscere. p. 684. *Notan. 1.* Vti & sinegetur Iurisdictione subdeleganti. *ibid.* *Notan. 11.*

Subdelegatus quivis cum Iurisdictione potest alteri nudum ministerium committere. p. 725. n. 4.

Subdiaconus.

Subdiaconus olim non potuit in Episcopum eligi, sed tantum postulari. p. 311. n. 3.

Subdiaconus fieri debet primo anno Parochus, si cum eo quoad Sacerdotium dispensetur studiorum causâ. p. 437. par.

Subdiaconus non potest die dominicâ ordinari, nisi à solo Pontifice. p. 504. n. 1.

Subdiaconatus non potest conferri extra ordinationem generalem, nisi à Pontifice. p. 506. n. 2.

Subdiaconatus olim non fuit Ordo sacer. p. 534.

Subdiaconus olim postulari, sed hodie etiam eligi potest in Episcopum; p. 534. n. 1. Olim non obligabatur ad continentiam. *ibid.*

Subdiaconus an & qualem in sua ordinatione accipiat manus impositionem? p. 541. n. 1. Ordinatus sine ea, an sit permittendus ministrare? *ibid.*

Subdiaconi Ministerium comprehenditur ministerio Altaris. p. 564. n. 2.

Subdiaconus ordinatus à Pontifice est plus honorandus quam alij; p. 739. Non tamen exemptus ab Obedientia & potestate Episcopi: *ibid.* Non potest ad ulteriorem ordinem promoveri ab Episcopo. *ibid.*

Substitutus

Substitutus est Vicarius habens eandem cum substituente Iurisdictionem. p. 587. n. 1.

Substitutus Episcopi est ejus in spiritualibus Vicarius Generalis. n. 2.

Substitutus Parochi est ejus Vicarius temporalis. n. 3.

Substitutum inter & Delegatum quale discrimen. p. 591. n. 14.

Substitutus Vicarij an causam ei à Papa delegatam possit expedire? p. 592. n. 16. §. *Porro*.

Suburbium.

Suburbia quando civitatis nomine comprehendantur? p. 137. n. 3.

Ad Suburbia aliâque vicina loca ejusdem Iurisdictionis extenditur consuetudo civitatis. p. 182. n. 5.

Suevia.

Sueviæ ducis Philippi Electio ad Imperium reprobata à Pontifice. p. 320. par.

Sueviæ duces persecuti Ecclesiam. p. 321. par.

Sueviæ duces aliquot sibi in Imperio immediate successerunt. *ibid.*

Suffragium.

Suffragia conditionata, alternativa vel incerta in Electione aut postulatione sunt ipso iure irrita; p. 395. n. 1. Vti & suspensiva. *ibid.*

Suffragium sub conditione de præsentibus aut præteritis sed ignota etiam est invalidum. p. 395. n. 1.

Suffragium sub conditione, quæ suapte natura ineffectum valet. *ibid.*

Suffragia irrita pro non datis habentur, & actus v. g. Electionis peragendus secundum majorem partem electorum. p. 395. n. 2.

Suffragium suum minus legitimum potest quis ante publicatum scrutinium corrigere. p. 396. n. 3.

Suffragiorum pars minor in Religioso v. g. eligendo ut appareat, quinam in numero computandi? p. 417. n. 3. ea, quæ est media, adhuc censetur minor. p. 418. n. 4.

Suffragium suspensum aut excommunicati non est computandum, si nominatim contra eum fuit ante protestatio facta. p. 418. n. 4.

Suffragia dant Moniales secretò. p. 446. n. 9. Excipienda ab Episcopo vel Ordinis Prælate ad cancellos. n. 10. Vel intra, si necesse sit. *ibid.*

Superior.

Ad Superiorem non habet recursum, cui in iter plus iusto expendendum foret. p. 119. n. 1.

Superior mandans alicui rem, iam ante ordinariæ eius potestati subiectam, non facit eum delegatum; p. 149. num. 3. Nisi expresse significet. n. 4.

Superiores quarundam Religionum electi habent privilegium, ut non debeant confirmari. p. 184. n. 3.

Superior potest Religioso licentiam vel generalem testandi dare. p. 197. n. 8.

Superioris peccatum est gravius quam subditi in eodem facto. p. 454. n. 6.

Superiori non tenetur subditus obedire præcipienti aliquid contra legem. p. 514. n. 2.

Nisi in ea dispensare possit. *ibid.* Superior potest in certa causa esse subiectus suo subdito. p. 613. n. 1.

Superior unius partis si detur iudex, an possit ab altera ut suspectus recusari? p. 621. n. 1.

Superiori Ecclesiastico repugnans in re gravi, potest excommunicari? p. 737.

Suppli-

Supplicatio.

Supplicare appellans potest simul pro Restitutione in integrum, si dubitet de Appellationis receptione. p. 827. n. 3.

Supplicatio tripliciter accipitur latissime, late, & strictè. p. 828. n. 5.

Supplicatio late sumpta suspendit sententiam executionem. p. 828. n. 5.

Supplicatione opus non est, si via nullitatis agi possit. p. 828. n. 5.

Supplicari, non appellari, potest à Pontificis vel alterius principis sententia. p. 830. n. 1.

Suspectus.

Suspectus si sit Iudex, reculari potest. p. 635. n. 1.

Suspectus est Iudex, quando unus litigans sit eius domesticus. p. 639. n. 2.

Suspecto Episcopo suspectus est etiam vicarius. p. 639. n. 1.

Suspecto domino suspecta est tota familia. ibid.

Suspectus est Iudex, si sit inimicus domini tui. ibid.

Vel dominus aut consanguineus adversarij tui. 639. n. 3.

Suspectus Auditor an possit reculari? p. 642. n. 6.

an merus sententiæ exemptor? ibid.

Suspectus Iudex est. Canonicus in causa contra alium Canonicum. p. 660. n. 3.

Suspectus si quis graviter & publice sit, deferri potest ei purgatio Canonica. p. 706. n. 2.

Suspensio.

Suspensus potest propter novam contumaciam iterum suspendi. p. 125. n. 1.

Suspensus ab officio non potest eligi ad Prælaturam aut Beneficium Ecclesiasticum; p. 187. n. 5. Potest tamen eligere, p. 188. n. 6. Nisi per exceptionem sit repulsus. ibid. p. 259. n. 17. p. 278. n. 8.

Suspensus à beneficio non potest promoveri ad beneficium. p. 187. n. 5. Potest tamen beneficia conferre, aut eligere. p. 188. n. 7.

Suspensus esse à beneficio quid sit? p. 188. n. 7.

Suspensus est, qui violat interdictum. p. 211. n. 4.

Suspensus vel potius irregularis est, qui ordinatur à schismatico denunciato. p. 244. n. 3.

Suspensus est ad triennium à beneficijs, qui scienter ad Prælaturam eligit simoniacè eam ambientem. p. 304. num. 2.

Suspendendi sunt ad triennium eligentes eum abusu laicæ potestatis. p. 352. n. 9.

Suspensus est à beneficijs per triennium, qui oppugnando personam electi, postulati, &c. succumbit; p. 394. n. 4. Is interea se ingerens, est in perpetuum privatus; p. 393. par. Nisi probabili errore se ductum ostendat. p. 394. n. 5.

Suspensus est Cardinalis, qui ex Camera vel obventionibus sedis vacantis aliquid recipit. p. 396. par.

Suspensi suffragium non est computandum, si ante nominationem contra eum facta est protestatio. p. 418. n. 4.

Suspensi sunt à beneficijs ad triennium Compromissarij eligentes scienter indignum ad Episcopatum. p. 441. p. 442. n. 7.

Suspensus ad tempus, cum restituitur, recuperat omnia sua ius & locum. p. 465. n. 1.

Suspensi Clerici sunt adhuc ab Ecclesia alendi. p. 475. num. 1.

Suspensus Episcopus ex quovis delicto occulto potest eius confessorius absolvere. p. 478. n. 1.

Suspendendus est ordinans & ordinatus extra quatuor tempora. p. 506. n. 1.

Suspensionem Pontifici reservatam incurrit Religiosus in Apostasia ordinatus. p. 510.

Suspensus est qui culpabiliter ab alieno recipit Ordinem sacrum sine licentia ordinarij. p. 511. n. 1.

Suspensus est una die accipiens vel uni conferens duos ordines sacros, aut minores cum subdiaconatu. p. 512. n. 1. Sabbatho si continetur Ieiunium habetur pro una die cum Dominica. n. 1.

Suspendi debet ordinans aliquem ante legitimam ætatem. p. 513. n. 1.

Suspensionem Pontifici reservatam incurrit Ultramontanus ab Irato ordines, aut Tonsuram accipiens. p. 516.

Suspensus est per annum à Pontificalibus, in aliena diocesi sine expressa licentia suos subditos ordinans, confirmans, &c. p. 519. n. 6.

Suspensio à Pontificalibus est ab actibus Ordini Episcopali proprijs. p. 519. n. 6.

Suspensus est ipso Iure per annum à collatione Tonsuræ, conferens eam infanti, Illiterato, alieno aut conjugato. p. 521. & seqq. Non item conferens quatuor minores. p. 522. n. 4.

Suspensio proprio Episcopo ob ordinationem alieni, libere ad alium pro ordinibus accedere possunt Clerici non Laici. p. 522. n. 1.

Suspensus Episcopus potest dare dimissorias. ibid.

Suspensus privandus est beneficijs, quæ in suspensione accepit. p. 533. n. 1. An etiam ante habitus? n. 2.

Suspensio tempus aut sub conditione lata cessat ipsi impletis. p. 533. n. 1. Absolutè requiritur tantum pro foro externo. ibid.

Suspensio in perpetuum & Depositio non differunt. p. 533. n. 1.

Suspensus si intra annum non agat suam causam, an adhuc audiendus? p. 533. n. 2.

Suspensus olim ipso Iure fuit concubinarius. p. 568.

Suspensus est per annum Conservator in non manifesta se intromittens, aut inquisitione Iudiciali. p. 686. n. 5. Nisi sit Conservator Ordinis Religiosi. ibid.

Suspensus est Regularis ipso facto, si alterius Patriarchæ sponso copulet vel benedicat. p. 709. n. 3.

Sustentatio Vide Alimenta.

Sustentatione honesta si careat Clericus, non est ordinandus in sacris. 117. n. 1. p. 118. n. 7.

Sustentatio alia necessaria, alia congrua. ibid.

Sustentatio debetur Episcopis & Clericis ab Ecclesia. p. 475. n. 1.

Syndicus.

Syndicus non est ordinandus ante depositum munus & rationes redditas. p. 560. n. 1.

Syndicus propriè est Procurator ad agendum ab Universitate institutus. p. 789. n. 1.

Syndicus si procurator dicatur, an possit exceptione repelli? p. 790. par.

Syndicus in causa Monasterij constituendus est potius secularis quàm regularis. p. 807. n. 1.

Synodus.

Synodus.

Synodum congregare non potest Vicarius sine speciali commissione Episcopi. p. 595. n. 5.
 Synodo annuat ut intersint, quinam exempti possint ab Episcopo cogi? p. 709. n. 3.
 Synodus provincialis in Germania intra hominis memoriam non habita. p. 714. n. 1.
 Synodi convocatio est de lege diocesana Episcopi; p. 721. n. 3. Interesse debent. Abbates. ibid. p. 742. n. 1. Cum quibus mitris? ibid.
 Synodo an interesse debeant Sacerdotes & beneficiati non curati? p. 742.
 Ad Synodum non vocandi omnes curati. p. 742.
 Synodum congregare an possit Capitulum sede vacante? p. 752. n. 13.

Taciturnitas.

Taciturnitas veri & suggestio falsi cognoscitur in Rescriptis ex Tempore Data. p. 99. n. 6. p. 100. n. 7.
 Taciturnitas an in compromisso habenda pro consensu? p. 312. n. 3.
 Taciturnitas in favorabilibus consensum & mandatum obtinere censetur. p. 144. n. 3.
 Taciturnitas non reputatur consensus in præiudicium aut diminutionem Iuris. p. 368. n. 10.
 Tacitum & obscurum non debent tollere expressum & clarum. p. 390. n. 7.

Tempus.

Tempus Data inspiciendum in Rescriptis ad cognoscendam taciturnitatem veri, vel suggestionem mali. p. 99. n. 6. p. 100. n. 7.
 Temporis tractu non firmatur, quod ab initio de Iure non subsistit. p. 112. n. 2. p. 157. n. 1. p. 157. n. 1.
 Tempus delegationis, non præsentationis, inspiciendum pro capacitate delegati. p. 164. n. 6. 7.
 Tempus Data attendendum in Rescriptis beneficiis de providendo. p. 157. n. 1. p. 170. n. 1.
 Tempus longum in Iure est decennium. p. 173. n. 1.
 Tempus immemorabile est loco rituali. p. 204. n. 3.
 Tempus præscriptionis. Vide Præscriptio.
 Tempus sistendi se superiori potest Iudex delegatus præfigere litigantibus. p. 290. n. 2.
 Tempus Electionis à Iure definitum potest ex iusta causa prorogari. p. 293. n. 1.
 Tempus decursus non est aptus modus inducendæ obligationis aut debiti. p. 300. n. 6.
 Tempus ultra quod Ecclesie Cathedralis, Regularis, Collegiatae, aliaque dignitates & beneficia vacare non debeant? p. 339. n. 1. 2. Vide Electio. Restringi à solo Papæ in necessitate etiam à Legato potest. p. 340. n. 3.
 Tempus electionis computandum à die vacationis cognita. p. 333. n. 6. p. 340. n. 4. p. 367. n. 1. Non currit iure impeditis. p. 340. n. 5. p. 392. n. 2.
 Tempus constituere possunt, compromittentes, intra quod compromissariorum potestas eligendi expirat. p. 372. n. 2.
 Tempus trimestre pro eligendo Prælato accipiendum est non continuum sed utile. p. 392. n. 2. Ad interruptum impedienda, non ordinaria, sed extraordinaria. ibid.
 Tempus à Iure definitum non currit legitime impedito. p. 391. n. 1.

Tempore præscripto nisi causam expediat, expirat Iurisdictio Delegati, non item Ordinarij. p. 605. n. 1.
 Tempus Delegato præfixum quomodo possint vel non possint partes communi consensu prorogare? 605. n. 2. Prorogare potest delegatus ob rationabilem exceptionem, Rei. p. 615. n. 1.
 Tempus litis suicidæ est in Iure triennium. p. 605. num. 2.

Tempus pro causa expedienda an includat etiam executionem sententiæ? 605. n. 2.
 Tempore congruo & consueto adesse debent, citati ad certum diem. p. 638. n. 1.
 Tempus anni continui habet ad exequendam suam sententiam Delegatus aut subdelegatus? p. 640. n. 3.
 Tempus anni accipiendum in dubio pro continuo, seu pro 365. diebus. p. 640. n. 3.
 Tempus sufficiens ad acta cognoscenda si non habuit Iudex, quæ sit præsumptio contra ipsum? p. 830. n. 3.
 Tempus, intra quod reclamari potest contra Iudicium Arbitri compromissarij, sunt decem dies. p. 853. n. 5.
 Tempus intra quod peti potest reductio arbitramenti ad arbitrium boni viri sunt anni XXX. p. 861. n. 7.

Terminus.

Terminus à Iure vel Iudice definitus habet vim citationis peremptoriæ. p. 393. n. 5.
 Terminus peremptorius probationum adstringit etiam Ecclesiam. p. 826. n. 4.
 Termini iudiciales adstringunt etiam Ecclesias & Minores; p. 832. n. 1. Conceditur tamen eis restitutio in integrum. ibid.

Terra.

Terræ Principis non comprehenditur terra ei adhaerentium. p. 211. n. 3.
 Terra Principis comprehendit non tantum terras quoad proprietatem, sed etiam quoad Iurisditionem subjectas. p. 211. n. 3.
 Terra Episcopi quænam ob eius delictum possit interdictioni subijci? p. 614. n. 2.

Territorium.

Extra territorium Ius dicenti impunè non paretur. p. 60. n. 3. 4.
 Territorij nomine in odiosis non comprehenduntur exempti in Territorio, sed in favorabilibus. p. 138. num. 4.
 Territorium si dominus alteri subijcere velit, possunt se opponere subditi. p. 748. n. 2.

Testamentum.

Testamentum non obstante clausulâ irrevocabilitatis adhuc est revocabile; p. 36. n. 15. Non tamen revocatur per posterius, nisi in hoc expressè derogetur clausulæ. ibid. Vel aliunde satis appareat voluntas derogandi. p. 56. n. 9.
 Testamentum Clerici in terris Imperij ex probabiliorum non valet sine solemnitatibus Iuris Cæsarei; p. 43. n. 15. Valet sine solemnitatibus statuti municipalis. p. 43. n. 13.
 In Testamento minus solemniter relicta Ecclesie aut Causæ piæ valent; relicta Clerico particulari non valent. p. 43. n. 14.
 Testamenti formam novam præscribens Lex an extendatur ad præterita; p. 52. n. 9.

Testamento uno facto potest aliud & aliud facere Religiosus qui habet facultatem testandi. p. 95. n. 5.
 Testamentarius Testis non tantum audire, sed & videre debet testatorem. p. 175. n. 2.
 Testandi facultatem obtinere Religiosus non possunt consuetudine, sed privilegio. p. 197. n. 8. 202. n. 2.
 Testari est Religiosus, supposito voto, prohibitum iure naturali. p. 197. n. 8.
 Testamentum sine legitimo Testium numero est naturaliter validum. p. 204. n. 3.
 Testamenti executor an & quomodo ipse accipere possit partem Legati pro pauperibus? p. 320.
 Testamenti faciendi potestas non expirat per mortem concedentis. p. 627. n. 7.
 Testamentum fieri potest noctu. p. 638. n. 3.
 Testamenti executor, & si sit exemptus, potest cogi ad rationem Episcopo reddendam. p. 710. n. 3.
 Testamenti executor potest etiam à Capitulo sede vacante cogi ad officium & rationes reddendas. p. 751. n. 7.
 Testamentum non valet, si testes inviti sint detenti. p. 8. 2. n. 7.
 Testes. *Testes.*
 Testes in periculo mortis possunt recipi ante litem contestatam. p. 13. n. 6.
 Testanti de consuetudine, statuto, aut privilegio non statim credendum. p. 58. n. 14.
 Testis vel solo facto infamis repelli potest, non item Iudex. p. 86. n. 3.
 Testium examen alteri delegandum, si maiore sumptu essent advocandi, quam valet res. p. 119. n. 1.
 Testes producens debet sumptus in eos præstare. p. 167. n. 19.
 Testis Testamentarius non tantum audire sed & videre debet Testatorem. p. 175. n. 2.
 Testium Testamentariorum numerus potest per consuetudinem mutari. p. 202. n. 5.
 Testem de lure & notoriè inhabilem debet Iudex ex officio repellere. p. 216. n. 2.
 Testes de qualitatibus confirmandi debent non ex præsumptione, sed ex probabili fundamento testari. p. 240. n. 5.
 Testes ut probent plenè, debent esse non singulares sed contestes. p. 296. n. 11.
 Testem esse singularem aut contestem quid sit? ibid.
 Testimonia in uno iudicio non probant in alio. p. 305. num. 3.
 Testes, alioqui repellendi, admittuntur quandoque ex necessitate. p. 318. n. 4.
 Testes præter scrutatores adhiberi possunt ad scrutinium. p. 144. n. 5.
 Testis innocentia, probitatis, vel idoneitatis testatur non de veritate, sed Credulitate. p. 524. n. 1. Credulitas hæc quo fundamento niti debeat; n. 2.
 Testes non est necesse producere in notorijs. p. 552.
 Testes possunt etiam puniri à Delegato? p. 606. n. 1.
 Testes esse possunt Consanguinei & domestici Accusatoris: si reus non excipiat. p. 612. n. 1.
 Testium receptio & examinatio quomodo sit vel non sit actus Jurisdictionalis p. 645. n. 11.
 Testium depositiones concordandæ; p. 661. n. 2.
 Quibus in discordia fides habenda? ibid.

Testis an possit ex Iudicis domo produci: p. 735. n. 5.
 Testis pro aliquo in causa an possit in eadem iudicium esse advocatus? p. 774. n. 1.
 Testis alicui contractui præsens vel subscribens an possit eundem ut irritum oppugnare? p. 774. n. 1.
 Testis solum testatur de his, quæ sunt facti, non iuris. p. 775. n. 5.
 Testes gestorum ab Universitate non possunt esse, qui sunt de illa. p. 783. n. 4.
 Testis unus facit in Iudicio probationem simplicem. p. 784. n. 2.
 Testes si inviti apud testamenti factionem detinentur, Testamentum non valet. p. 812. n. 7.
 Testimonia.
 Testimonium promovendo ad Ordines aut Prælaturam qualiter dandum; p. 240. n. 5. à quo dandum? p. 249. n. 1.
 Testimoniales litteræ quæ? p. 570. n. 3. Quomodo differant à dimissorijs, commendatitijs, & formatis? *Theologus.* ibid.
 Theologus an Canonista sit aptior ad Episcopatum? p. 250. n. 5. & 6.
 Theologus Studiosus debeat studere S. Scripturæ & Canonibus. p. 250. n. 5.
 Theologus Studiosus ab ipso Iure conceditur quinque annis ad non residendum in beneficio curato. p. 438. n. 2.
 Theaurarius. *Vide Custos.*
 Theaurarius an habeat dignitatem seu personatum? p. 581.
 Theaurarius idem ac Custos & Sacrista. p. 582.
 Titulus. *Titulus.*
 Tituli vim & effectum habet commenda perpetua? p. 297. n. 1.
 Titulus possessionis præsumitur ex diuturnitate præstationis uniformiter factæ. p. 300. n. 6.
 Titulus electi in Excommunicatione, suspensione, vel irregularitate validatur hoc ipso, si Impedimentum tollatur. p. 478. n. 1.
 Tituli defectus si sit notorius, potest quis Episcopatu cedere sine licentia Papæ. p. 478. n. 5.
 Titulus beneficii est indivisibilis. p. 498. n. 10.
 Titulum utilem in Ecclesia habet Vicarius perpetuus; directum Rector principalis. p. 584. n. 4.
 Tonfura. *Tonfura.*
 Tonfuram primam conferre possunt Abbates sui regularibus. p. 277. n. 3. p. 535. n. 1.
 Tonfuram conferendi potestas non potest à non-Episcopo obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 7.
 Tonfura conferri potest quovis die; p. 506. n. 3. Ex consuetudine potest conferri simul cum quatuor Minoribus eadem die; n. 4. extra sacrificium; à non Ieiuno; & feria IV. aut VI. ibid. Extra Ecclesiam, n. 5.
 Tonfuram an & quomodo liceat Ultramontanis accipere ab Italis? p. 516.
 Tonfura in sacris Canonibus sæpè vocatur Clericalis Ordo. p. 516. Quomodo? p. 535. n. 1. Tonfuræ collatio an sit actus Pontificalis. p. 519. n. 8.
 Tonfuram conferens Infanti, Illiterato, aut alieno subdito est suspensus per annum ab eius collatione. p. 521. & seqq. An & quomodo conferas eam coniugato? p. 522.
 Tonfura

Tonsuram non licet accipere sine licentia ab alieno Episcopo, nisi proprius sit suspensus ob ordinatum non suum. p. 522. n. 1.

Tonsura carens non est capax beneficij. p. 774. n. 3.

Tortura.

Ad Torturam quænam indicia criminis sint graviora, pendet ex arbitrio Iudicis. p. 7. n. 16.

Tractatus.

Tractatus omnis de Electione ante mortem Prælati est illicitus & invalidus. p. 332. n. 1. p. 362. n. 5. Nisi ipse Prælati instituat. p. 332.

Tractatu de Electione quid intelligatur? p. 332. n. 2. p. 343. n. 1.

Tractatus de electione non est ante sepultum Prælatum illicitus? p. 333. n. 6.

Traditio.

Traditiones Apostolicæ quænam sint divinæ? p. 455. n. 9.

Transactio.

Transactio si in præteritum aliquid indulget, vetat in futurum. p. 53. n. 11.

Transactio à quo & quando partibus possit non tantum suaderi; sed & imperari? p. 276. n. 1. p. 757. n. 2.

Transactionem si pars una non servet, potest & altera rescilire, vel ad servandum cogere. p. 276. n. 2.

Transactio damnosa Ecclesiæ eiusque libertati contraria est invalida. p. 370. n. 7.

Transactio in causis beneficalibus & matrimonialibus non confert ius. p. 611. n. 3.

Transactiones fieri possunt noctu. p. 638. n. 3.

Transactione lites finire inter Christianos consuetum est. p. 769. n. 1.

Transactione facta non conceditur læso Restitutio in integrum; p. 769. n. 2. Nisi Minori & Ecclesiæ; ibid. Aut dolus intervenierit. ibid.

Transigere eum laicis potest in dubio Episcopus de decimis, non item eos ab illis eximere. p. 770. n. 1. §. Porro.

Transigere & contrahere potest Beneficiatus super suis iuribus ad dies vitæ; p. 770. n. 2. p. 776. n. 2. Inde non obligatur Ecclesiæ aut successor, nisi intervenierit Autoritas superioris. ibid.

Transigere etiam potest qui est Delegatus ad causam, secundum lura decidendam. p. 771. n. 1.

Transigere non potest Abbas sine Capituli consensu; p. 771. n. 2. Nisi in rebus, quarum alienatio ipsi permiffa est; ibid. §. Porro. Et in causis dubijs, quarum generalem & liberam dedit ei potestatem Conventus. ibid. §. Deinde.

Transigere non potest Procurator ad agendum, nisi mandatam habeat generale & liberum; p. 771. n. 2. §. Deinde. Vel Speciali. p. 802.

Transactio super Beneficio dubio, propriâ autoritate facta, damnatur ut simoniaca; p. 772. p. 775. n. 3. Propriè tamen simoniaca non semper est; p. 772. §. Porro. Quamvis puniatur, ut verè simoniaca. ibid. Est autem verè simoniaca, si detur in vicem res temporalis. p. 775. n. 1. §. Secunda.

Transactio de lure beneficali certo non est simoniaca si fiat tantum ad redimendam vexationem? p. 772. aut ob bonum pacis & concordie. p. 775. n. 2. Præsumitur tamen esse simoniaca, si fiat propriâ autoritate. p. 772. p. 775. n. 2. 3. Transigere super Beneficio, sed

non cedere, potest aliquis coram Delegato Papæ, sine consensu Ordinarij. p. 773. n. 5.

Transigenti coram Delegato Papæ potest imponi Pœnio vel aliud onus; sed non ipsi Beneficio. p. 773. n. 2.

Transactionis potest esse Testis, qui fuit in causa transacta advocatus. p. 774. n. 1.

Transactionis autor vel mediator non auditur, si velit eandem postea impugnare. p. 774. n. 2.

Transactio de Beneficio pro re spirituali non est simoniaca; p. 775. n. 3. propria tamen autoritate facere non licet. ibid.

Transigere de iure patronatus, eligendi, aut confirmandi per rem temporalem est simoniacum. p. 777.

Transactio pro subiectione spirituali dando vel remittendo aliquid Temporale est simoniaca. p. 777. num. 1.

Transactio non habet locum in ijs, quæ sunt legis divinæ. p. 778. n. 2.

Transigere qui non potest, nec potest compromittere. p. 853. n. 1.

Transactioni si pœna additur, quomodo quis teneatur ad transactionem, vel ad penam; vel ad utrumque? p. 854. n. 6. & seqq.

Transactione si lis semel sit decisa, non potest ea amplius instaurari etiam ob enormem læsionem; p. 861. n. 4. Opponit tamen potest exceptio erroris doli, & metus. ibid.

Translatio.

Translatio Episcoporum est reservata Pontifici. p. 208. p. 451. n. 1. p. 454. n. 3. p. 455. par. Delegari potest metropolitano. p. 453. n. 2.

Translationem Episcopi non potest facere Legatus etiam à latere sine speciali mandato Pontificis. p. 214. n. 6. p. 689.

Translatio ad parem dignitatem est necessitatis vel utilitatis. p. 222. n. 10. p. 223. n. 1.

Translationem Episcopi propria autoritate fieri prohibet Concil. Sardicense Oecum. p. 237. prin.

Translatio Episcopi ut sit legitima, non sufficit sola populi postulatio. p. 237. n. 1.

Translatio Abbas si jam ante semel sit benedictus, non debet iterum benedici; sed Abbatissa. p. 278. n. 6.

Translatum Imperium occidentale à Græcis ad Germanos in Carolo M. per quem, quando, cur, & quomodo? p. 322. n. 1. Quid iuris hæc translatio contulerit? p. 323. n. 1.

Translatio est modus perveniendi ad Prælaturam solum in Episcopo locum habens. p. 451. prin.

Transferri à suis Ecclesiis possunt Prælati non-Episcopi cum licentia proximi Superioris. p. 454. n. 3.

Transferri non posse Episcopos est probabiliter Legis divinæ; p. 454. n. 8. Probabilius est legis tantum humanæ. p. 455. n. 9.

Transferens se propria autoritate ab uno Episcopatu ad alium, utroque debet carere. p. 455. par.

Transferre se non potest Episcopus ad aliam Ecclesiam ob eius bonum temporale. p. 738.

Transferat ut se quis ad aliam Prælaturam aut Dicesim an possit Capitulum sede vacante dare potestatem? p. 752. n. 12.

Tregua.

Tregua sunt induciæ; p. 757. n. 1. Potest à Principe

cipe imperari subiectis populis inter se bellantibus, ibid.
Vide Induciar.

Tridentinum.

Tridentino Concilio ut deroget Lex Pontificis posterior speciem eius facere debet mentionem. p. 56. n. 3. Sicut & Rescriptum; n. 9. Nisi constet de certitudine & voluntate Pontificis. p. 120. n. 6.

Tridentinum multa etiam Mendicantium privilegia, ceteroqui in specie exprimenda, revocavit per solam clausulam generalem. p. 75. n. 5.

Tridentini Decretum de prohibitione Annatarum est dubium. p. 159. n. 2.

Tridentino nihil repugnat Adolescentibus. 14. annu ingressis Canonatus conferri, fistudeant. p. 433. n. 2.

Tutor.

Tutor pactum cum creditoribus pupilli in initum debet & ipse servare, si sit eius creditor. p. 17. n. 6.

Tutoris contractus cum pupillo non valet, nisi tutor intercedat. p. 33. n. 3.

Tutor certus esse debet de tutela, ut administrare possit. p. 88. n. 3.

Tutor de rebus pupilli stare potest in iudicio, et si non possit eas alienare. p. 108. n. 10.

Tutor merito non exigit debita pupillo, si in executione plus expendendum quam valeant. p. 119. n. 1.

Tutore agente nomine pupilli ferri sententia potest contra pupillum. p. 198. n. 5.

Tutori cuius autoritate possit obligari pupillus? p. 320. n. 3.

Tutoris datio neque diem neque conditionem recipit. p. 395. n. 1.

Tutela legitima administranda sine emolumento. p. 443. n. 2.

Tutores non sunt ordinandi ante depositum munus; p. 560. n. 1. Nisi miserabilium personarum; n. 2.

Aut agnatorum. n. 3.

Tutores an sint saltem ante redditas rationes ordinandi? p. 561. n. 4.

Tutores si plures, singuli habent administrationem in solidum. p. 630. n. 1.

Tutor verus & falsus si simul agant, an valeant acta? p. 636. n. 5.

Tutores quomodo pro pupillis contrahere possunt sponsalia? p. 791. n. 1.

Tutor non potest ante litem contestationem constituere procuratorem. p. 790. prin.

Tutores si duo constituantur, potest unus ab altero exigere debitum. p. 797. n. 3.

Tutor incertus in testamento non potest institui. p. 800. n. 4.

*Vacare. Vide Administratio, sides**Vacans.*

Vacante sede cathedrali, administrat & Iurisdictionem exercet Capitulum. p. 109. n. 5. p. 504. n. 1. p. 744. n. 2. Et quidem ex officio. p. 443. n. 2. Idem est de alijs exemptis. p. 744. n. 2. Vti & de ijs, ubi Iurisdictione spectavit ad Praelatum & Capitulum simul. n. 3.

In alijs Collegiatis non-exemptis administrat & Iurisdictionem exercet Episcopus. p. 745. n. 4.

Vacante Praelatura regulari in Monasterio non-ex-

empto constituit administratorem Episcopus. p. 109. n. 5. p. 745. n. 5. Interea gubernat prior vel senior. p. 110. n. 5. §. *Ceterum*. Maxime tamen hic est spectanda consuetudo cuiusvis dioecesis. ibid. §. *Vtrum tamen*.

Vacare Beneficium per obitum aut Renuntiationem sunt quasi specie distincta; p. 135. §. *In Rescriptis*. x. 152. n. 1. Vti & vacare per aliud incompatible, vel per matrimonium. ibid.

Vacare si dicitur beneficium per obitum, intelligitur naturaliter. p. 194. n. 4.

Vacationis, non concessionis, tempus incipit, si agitur de Gratia, in futurum concessa absque obreptione. p. 157. n. 1.

Vacantis beneficij fructus primi Anni, *Vide* Annate. Vacat Cardinalatus, si Cardinalis fiat Episcopus; sed praxis est alia. p. 217. n. 4.

Vacare beneficia promoti ad Episcopatum solent. p. 251. n. 1. 2. 4. Et quidem ex praxi Curiae Rom. statim post confirmationem. n. 5.

Vacantia beneficia per promotionem sunt reservata Pontifici. p. 251. n. 1.

Vacante Imperio Romano spectat administratio ad Comitem Palatinum Rheni & Ducem Saxoniae. p. 328. num. 15.

Vacare ultra tres menses non debent Ecclesiae cathedrales & regulares. p. 339. n. 1. Probabiliter nec collegiatae; p. 340. n. 2. Aliae Praelaturae, Dignitates, aut Beneficia non ultra semestre. p. 339. n. 1.

Vacationi concessum tempus potest in necessitate restringi a Legato vel Episcopo; p. 340. n. 3. Extra necessitatem a solo Papa; ibid. computandum est a die vacationis cognitae; n. 4. Non currit iuste impeditis. n. 5.

Vacare diu sine dispendio non possunt Beneficia ecclesiastica. p. 393. n. 5.

Vacante sede Apostolica nihil possunt Cardinales, quam Camerario & Penitentiario decedenti alium lubrogare. p. 397. n. 4.

Vacantis Ecclesiae administrator universalis temporalibus non potest esse Laicus. p. 407. n. 2. p. 705. n. 4. Tolerari tamen potest, qui nitatur consuetudine immemorabili; p. 407. n. 3. Sed nihil potest alienare aut distrahere; n. 4. Nec fructus non maturos percipere; ibid. Nec absumere perceptos; ibid. 706. n. 5. p. 732. par. p. 733. n. 1. Nisi modicas vel titulus ad sit privilegij Pontificij, ut in Gallia. p. 407. n. 5. p. 443. n. 2. §. *Ad alterum*. p. 733. par. Vacat ipso iure Vicaria perpetua obtento alio Beneficio curato. p. 582.

Vacantis Beneficij administratorem constituere potest patronus ecclesiasticus; p. 705. n. 4. Et Collator; n. 5. Non item patronus laicus, nisi adsit Privilegium vel consuetudo legitima. n. 4.

Vasallus.

Vasallo erga dominum conveniunt statuta de libertate patronum. p. 12. n. 3.

Vasallus non potest sine consensu Domini alienare feudum. p. 19. n. 2. Si alienet & tradat, potest eo privari. ibid.

Vasalli contradicere possunt, si dominus territorium alteri subijcere velit. p. 748. n. 2.

Vasallo

Vasallus militans contra dominum feudi privandus est feudo. p. 782. n. 4.

Vasallo si feudum rescindatur, quæ expensæ & meliorationes refundendæ? p. 822. n. 7.

Vasa Sacra.

Vasa sacra consecrandi potestas non potest præscriptione acquiri, à non-Episcope, sed per privilegium. p. 178. p. 491. n. 8.

Vasa sacra consecrare possunt Abbates ex privilegio. p. 277. n. 3.

Vasa sacra benedicere potest Archiepiscopus ante obtentum pallium. p. 460. n. 1.

Vasa sacra cum Chrismatis unctione benedicere non potest Episcopus nondum consecratus. p. 277. n. 4. p. 490. n. 3.

Vasa per unctionem Chrismatis benedicendi privilegium conceditur plerumque pro proprijs tantum Ecclesijs. p. 492. n. 10. Quomodo id Episcopus ad suas etiam Ecclesias extendere possit Abbati. p. 493. n. 17.

Vasa sacra cum chrismate benedicendi privilegium non amittitur per non-usum. p. 494. n. 18.

Vasa sacra aut calices suos in aliena diocesi consecratis Episcopus sine expressa licentia est per annum suspensus à Pontificalibus; p. 518. n. 6. Est intra locum exemptum consecrat. p. 519. n. 7.

Vasa sacra benedicere ad huc potest Episcopus, qui renuntiavit & loco & dignitati. p. 526. n. 7.

Vasa sacra cum consecrauntur, unguuntur chrismate. p. 540.

Vasa sacra Valide possunt consecrari ab Episcopo hæretico excommunicato, degradato. p. 542. n. 1. Probabiliter tamen sine dispensatione non possunt ad Missam adhiberi. p. 543. n. 1. Decet antea simpliciter benedici. p. 543.

Vivivie.

Vivivie locorum intelligitur de locis provincie ante nominatæ. p. 93. n. 3.

Vestigal.

Vestigal non censetur vendi vendito prædio cum omnibus iuribus. p. 92. n. 3.

Vel Particula.

Vel, Aut interdum non optionem sed ordinem servandum indicant. p. 71. n. 2.

Vel accipitur quandoque in Iure copulativè. p. 794. prin.

Velum.

Velum continentie dare viduabus dare potest simplex Sacerdos. p. 505. n. 2.

Velum possessionis. p. 809. n. 3.

Venditor.

Vendito prædio cum omnibus iuribus non censetur vendi vestigal, aut ius gladij, vel furcæ. p. 92. n. 3.

Venditori debet emptor litem, sibi de re empta motam, denunciare. p. 383. n. 3.

Vendere est aliud, & aliud vendenti consentire. p. 402. n. 2.

Venditori restituito in integrum an emptor debeat etiam reddere fructus adhuc extantes, vel unde factus est ditior? p. 823. n. 8.

Verba. Vide Interpretatio.

Verborum à proprietate recedendum, ut Rescriptum Iustitiæ eoc ostendit Iuri communi. p. 97. n. 1.

Verborum constructio si Rescriptum Iustitiæ faciat Iuri communi contrarium, præsumitur esse ex errore scribentis. ibid.

Verborum proprietates observanda in privilegijs & statutis, licet Iuri communi contrarijs. p. 98. n. 3.

Verba in favorabilibus latè: in odiosis strictè accipiendæ. p. 137. n. 2. Quomodo in materia indifferente? ibid.

Verba sunt, ex quibus colligi debet Mens & Intentio disponentis. p. 153. n. 2.

Verborum vis non ampliatur per Motum proprium. p. 153. n. 2.

Verba ultra proprietatem non extendenda in concessione cuiusvis gratiæ; p. 153. n. 2. Nisi aliud de Mente & Intentione constet concedentis. n. 2.

Verborum certæ formæ non est adstrictus Princeps. p. 153. n. 3.

Verbum generale est generaliter intelligendum. p. 173. n. 4.

Verba non sumenda improprie, nisi necessitas cogat. p. 310. n. 3.

Verba futuri temporis quando inducant poenam lætæ aut ferendæ sententiæ? p. 350. n. 5.

Verba legis aptanda ad mentem Legislatoris. p. 386. n. 3. Mens colligitur ex ratione in lege expressa. ibid.

Verba si sint de substantia actus, factum eis non æquivaler. p. 365. n. 4.

Verba improprie potius quàm contra Ius alterius explicanda. p. 615. n. 1.

Verba Commissionis benigne sunt explicanda, ut potius valeat quàm pereat; p. 978. n. 8.

Verbum Dei.

Vide Prædicare, Concionari.

Veritas.

Veritas Enuntiationis disjunctivæ in alterutro & copulativæ in utriusque partis verificatione consistit. p. 71. n. 1.

Veritas concedenti nota est taceatur, Rescriptum non fit subreptivum. p. 80. n. 2.

Veritati cedit præsumptio. p. 83. n. 2.

Veritas ab impetrante etiam bona fide reticita irritat Rescriptum gratiæ. p. 99. n. 3.

Veritatem in impetratione Rescripti esse reticitam probare debet affirmans. p. 99. n. 4.

Veritate preces niti in Rescripto probare debet impetrans. ibid.

Veritas precum in Rescriptis cautè examinanda ex tempore Data & forma litterarum. p. 100. n. 2.

Veritatem quandoque dissimulare licet, sed nunquam simulare falsitatem. p. 460. n. 2.

Vestes sacra Vide Paramenta.

Vestes sacra possunt valide consecrari ab Episcopo hæretico excommunicato, degradato. p. 543. n. 1.

Probabiliter sine dispensatione non possunt ad Missam adhiberi. ibid. Decet antea simpliciter benedici. n. 2.

Visaria.

Vicaria perpetua est Beneficium Ecclesiasticum. p. 116. p. 11.

par. p. 495. n. 6. Ipso iure vacat obtento alio curato. p. 582. Requirit annum XXV. inchoatum, & sacerdotium saltem intra annum. p. 583.

Vicarij perpetuæ plures non possunt simul unum conferri. p. 583.

Vicarij unius titulus non potest spectare ad duos. p. 585. n. 3.

Vicarius.

Vicarius nullus potest sibi similem Vicarium substituere. p. 585. n. 3. p. 590. n. 10. §. *Sed*

Vicarij sunt triplicis generis. p. 587. n. 1. Nim. 1. à lege. *ibid.*

2. Ab homine cum Iurisdictione ab eâ, quam habet constituens, diversa. *ibid.* §. *Alteri.*

3. Ab homine cum Iurisdictione eadem. *ibid.* §. *Tertia.*

Vicarius Episcopus.

Vicarium Episcopum potest sibi Episcopus constituere; p. 590. n. 10. §. *Sed.* Et quidem quoad actus

Ordinis. p. 718. n. 2. Quoad Iurisdictionem in necessitate tantum, & à Pontifice examinanda. *ibid.*

Vicarius Episcopus habet Iurisdictionem ex canone, perpetuam & Episcopo subordinatam; p. 718. n. 2. In quo differt à Vicario generali Episcopi. *ibid.*

Vicarius Christi, Papa, Vrbis, & Imperij.

Vicarius Christi in terris fuit constitutus S. Petrus Apostolus. p. 13. n. 8.

Vicarius Papæ non potest Iurisdictionem exercere extra Urbem; p. 585. §. *Vicarius.* Aliqui tamen eam extendunt ad totam diocesim Romanam. *ibid.* §. *De Vicario.*

Vicarius Vrbis quam habet Potestatem, pendet ex voluntate Pontificis. p. 585. §. *De Vicario.*

Vicarius Imperij est Comes Palatinus Rheni, & Dux Saxonia; p. 328. n. 15. Quam habeant Potestatem. *ibid.* Acta eorum debent ab electo Rege Rom. innovari. *ibid.*

Vicarius Generalis Capituli. Vide Capitulum.

Vicarium generale mortuo Episcopo confirmare vel alium constituere debet Capitulum; p. 592. n. 16. Idque intra decem dies. *ibid.*

Vicarius generalis Capituli habet Iurisdictionem Episcopalem; p. 592. n. 16. Expirat per Episcopi Confirmationem. *ibid.*

Vicarius Capituli probabiliter potest cognoscere causam à Papa delegatam Officiali seu Vicario Episcopi. p. 592. n. 16. §. *Porro.*

Reliqua vide Vicarius generalis Episcopi.

Vicarius Generalis Episcopi.

Vicarius generalis quando in casibus specialibus sit Iudex ordinarius? p. 12. n. 2. p. 600. n. 14. §. *Quarta.*

Vicarius generalis potest esse delegatus Pontificis eiusq; Legati; p. 162. n. 2. Et si sit Vicarius generalis in spiritualibus tantum; n. 3. Non item si sit Vicarius non generalis; *ibid.* p. 588. n. 6. Vel in temporalibus tantum. p. 162. n. 3. p. 588. n. 4.

Vicarius generalis est, cui Iurisdictione Episcopalis

generatim quoad causas & loca diocesis commissi est. p. 162. n. 3. p. 588. n. 5. Ab Italis & Rescriptis Romanis intelligitur nomine *officialis*. *ibid.* p. 588. n. 4.

Vicarij generales cum alicubi duo sunt, potest uterque esse delegatus Pontificis eiusq; Legati; p. 162. n. 3. si uterque sit æque principalis? p. 588. n. 6. Si neuter sit determinatus in Rescripto Gratia, potest causam expedire, cui primo presentatum fuerit; n. 7. Vt & in Rescripto Iustitia; nisi adversarius excipiat. *ibid.*

Vicarius expirat Episcopo mortuo aut deposito. p. 163. n. 5.

A Vicario generali non potest appellari ad Episcopum. p. 202. n. 1. p. 974. n. 3. §. *Alterum.* p. 587. n. 2. p. 590. n. 9. Nisi in specialibus quæ nec cum Vicariatu nec intuitu illius commissi; p. 600. n. 14. §. *Quarta.* Alicubi nec ab Officiali. p. 202. n. 5. Gravatus tamen potest supplicare Episcopo, agere de Nullitate, vel Restitutione in integrum. n. 3. p. 590. num. 9.

Vicarius generalis & Episcopus idem habent consistorium, seu tribunal & auditorium. p. 202. n. 2.

Vicarius generalis quod canonicè egit, Episcopus revocare non potest. p. 202. n. 5.

Vicario generali prohibere Iudicium potest Episcopus. p. 202. n. 4.

Vicarij generalis & Episcopi Iurisdictione differunt accidentaliter, non substantialiter. p. 202. n. 4.

Vicarius generalis non potest dare dimissiones; p. 520. n. 2. p. 596. n. 1. Nisi ex speciali mandato Episcopi. p. 520. n. 2. §. *Id vero.* An & Episcopo longè absente? *ibid.*

Vicarius generalis debet esse simul Theologus & Canonista. p. 250. n. 6.

Vicarij Generalis Officium, & Archidiaconi, ut olim fuit, quomodo differant? p. 574. n. 3.

Vicarij generalis Iurisdictione est directè ab homine, indirectè à lege. p. 574. n. 3. Est ordinaria; p. 587. n. 2. p. 600. Et quasi delegata. p. 591. n. 13.

Vicarius generalis potest ad libitum Episcopi amoveri. p. 162. n. 3. p. 574. n. 3. p. 598. n. 9. §. *Limitari.*

Vicario generali præferendus quoad dignitatem Archidiaconus. p. 575. n. 4. Subiacet tamen iste illius Iurisdictioni. *ibid.*

Vicarius Generalis in spiritualibus est Episcopo suo substitutus in eadem Iurisdictione. p. 587. n. 2. Possunt ei etiam specialiter aliqua ab Episcopo delegari. *ibid.*

Vicarius generalis & Officialis principalis sunt in Iure idem. p. 588. n. 3.

Vicarius Episcopi alius est simpliciter, alius secundum quid generalis. p. 588. n. 4.

Vicarius generalis consideratur ut Index consuetudinem personam cum Episcopo. p. 589. n. 8.

Vicarius generalis Episcopi si ratione Officij delinquat, potest puniri ab Archiepiscopo; p. 589. n. 8. Non item ab eius Vicario; *ibid.* Imo nec ab Archiepiscopo, si proprius Episcopus puniat. n. 9.

Vicarius generalis si conferat indigno beneficium, Iure conferendi non privatur Episcopus? p. 589. n. 9. Nisi ipse id mandarit, aut ratum habuerit. *ibid.*

Vicario generali excommunicato non est excommunicatus eius substitutus. p. 590. n. 10. Vi-

Vicarius generalis non potest sibi similem Vicarium substituere; p. 590. n. 10. Nisi in necessitate; n. 11. Vel ex speciali iussu Episcopi. n. 12.

Vicarius generalis potest causam unam vel plures alteri delegare, non suo iure sed Ordinarij p. 591. n. 13. An & universitatem causarum, pendet ex consuetudine. ibid.

Vicario generali excommunicato non suspenditur Delegati iurisdictione, nisi in rebus integris; p. 591. n. 12. Substituti autem iurisdictione suspenditur etiam in cæptis. ibid. Discrimen inter Delegatum & substitutum. ibid. §. Est autem.

Vicarij generalis iurisdictione suspenditur etiam in causis iam cæptis Episcopo excommunicato, suspensio, aut interdicto; p. 592. n. 15. si tamen ob eiusmodi censuram sit non toleratus. p. 629. n. 32. Discrimen quoad hoc inter Vicarium & Delegatum. ibid. Episcopo mortuo aut renuntiante extinguitur. p. 592. n. 15.

Vicario generali ratione officij delegatam à Papa causam probabiliter expedire potest etiam eius successor substitutus. p. 592. n. 16. p. 613. n. 6.

Vicario generali etiam sub nomine officij delegatam à Papa causam non potest cognoscere Episcopus. p. 592. n. 16. §. Sed. Etiam mortuo aut deposito Vicario. p. 593. n. 16.

Vicarij generalis potestati præsumitur subesse, quid non de iure aut consuetudine ostenditur esse speciale. p. 593. n. 1. Specialia autem censentur.

1. Causæ criminales. n. 2.
2. Causæ matrimoniales. p. 594. n. 3.
3. Casus seu peccata reservata Episcopo aut Pontifici. n. 4. p. 598. n. 10. §. Dico. 1. 1.
4. Alij quidam casus graves & ardui. p. 594. n. 5. p. 596. n. 1. p. 597. n. 8. p. 598. n. 9.

Vicarius generalis potest etiam sine commissione speciali inquirere de crimine ad referendum? p. 593. n. 2. Item ad omeodandum; ibid. §. Secundo. Vel si de eo agatur civiliter; p. 594. n. 2. §. Tertio. Imo & ad puniendum, sed leviter; ibid. §. Quarto. Prænam tamen canonicam non potest mutare in levioem. ibid. §. Ceterum.

Vicarius generalis potest absolvere omnes diocesanos à non reservatis. p. 595. n. 4.

Vicarius generalis non potest conferre beneficia absque speciali commissione; p. 596. n. 2. Post commissionem concurret quoad hoc cum Episcopo; ibid. In dubio de præventionem collatio Episcopi præferenda. ibid.

Vicario generali non potest Episcopus committere potestatem conferendi, sive certæ personæ sive certum beneficium vacaturum; p. 596. n. 3. Nisi certa persona iam habeat in Ecclesia præbendam. p. 597. n. 6. Potest tamen ei committere potestatem conferendi beneficia vacatura certi loci. p. 596. n. 3. §. Sed.

Vicario generali non potest Episcopus simul committere potestatem accipiendi resignationem certi beneficij, illudque conferendi. p. 596. n. 4.

Vicario generali quid concessum per potestatem conferendi beneficia, Resignationes accipiendi destituendi? p. 597. n. 6. & 7.

Vicarius generalis ratione officij sui potest confirmare electos, instituere presentatos. p. 597. n. 3.

Vicarius generalis non potest dispensare in ijs, in quibus potest Episcopus; p. 597. n. 9. Nisi ipsum ius hoc tribuat; p. 598. n. 9. Aut Episcopus saltem tacite committat. ibid. §. Limitatur.

Vicarius generalis intelligitur etiam nomine Ordinarij, Episcopi, vel Diocesanij. p. 598. n. 9.

Vicarius generalis de iure potest dispensare in Renuntiationibus Matrimonij; p. 598. n. 9. Approbare Confessarios, ibid. Excommunicationem ferre ad restituenda inventa; ibid. Potest tamen Episcopus etiam hæc sibi reservare. ibid.

Vicario generali potest Episcopus pro arbitrio extenderere, vel restringere potestatem. p. 598. n. 9.

Vicario generali potest Episcopus dare potestatem dispensandi in casibus Pontificijs, sibi ratione dignitatis generatim commissis vel concessis; p. 598. n. 10. Non intelligitur tamen per facultatem dispensandi in Casibus Episcopalibus. ibid. §. Dico. 11.

Vicario generali potest Episcopus etiam delegatas sibi à Papa causas subdelegare; p. 599. n. 11. Nisi delegatum sit nudum ministerium; ibid. §. Sed. Vel delecta industria personæ; ibid. §. Secundo. Non item delegandas. ibid. §. Limitatur.

Vicario generali si Episcopus det potestatem expediendi omnia præter collationem beneficiorum, an hoc ipso det ad specialia? p. 599. n. 11. Quid si det ad omnia suæ potestatis præter collationem? p. 599. n. 12. Quid si det ad omnia suæ potestatis sine addito illius exceptionis. p. 599. n. 13.

Vicario generali data potestas cum Vicariatu vel eius nomine ad specialia, est ordinaria; p. 600. n. 14. Aliter data est delegata; ibid. Notabile utriusque discrimen. ibid.

Vicarij generalis acta post mortem Episcopi publice adhuc ignorata valent. p. 628. n. 9. Valent quoque ita data dimissoria. n. 10.

Vicario generali potestas per revocationem non antè admittitur, quam legitime sit ipsi intimata. p. 628. n. 11.

Vicarij generales si sunt duo, possunt simul & seorsim causas cognoscere. p. 630. n. 1.

Vicarius generalis quoque recusari potest ut suspectus, si possit Episcopus. p. 679. n. 1.

Vicarius generalis si recusatur ut suspectus, cognoscit de hoc Episcopus; p. 676. n. 3. Si & Episcopus sit suspectus, eligendi sunt Arbitri. n. 4.

Vicarius generalis si quos excommunicavit, potest eos absolvere Episcopus. p. 704. n. 3. Idem est de Episcopi Delegato. ibid.

Vicarius generalis quomodo differat ab Episcopo Vicario? p. 719. n. 2.

Vicarius generalis habet ius prædicandi & sacramenta administrandi cumulatim cum omnibus suis curatis. p. 720. n. 2.

Vicarium generalem aut officialem pro futuris casibus non potest Archiepiscopus constituere in diocesi Coepiscopi; p. 725. n. 1. Nisi ex consuetudine immemoriali. p. 726. n. 1.

Vicarius generalis Archiepiscopi non potest ferre censuram

farum in Coepiscopos. p. 726. par. An si ferat, valide ferat? n. 3. Etiam in electos tantum & confirmatos. ibid. Potest autem Delegatus Archiepiscopi. p. 726. num. 2.

Vicarij generalis contra sententiam restituere in integrum potest Episcopus. p. 828. n. 7.

Vicarius generalis potest laesos restituere in integrum. p. 834. n. 2.

Vicarius Parochi.

Vicarium constituc. e debet Parochus, qui studiorum causa abest; p. 438. n. 3. Non item alij Beneficiati; Nisi ad personale seruitium obligati sint. ibid.

Vicarius tenetur ad subsidium Charitativum aliasque exactiones Episcopi. p. 496. n. 5. Nisi portio ipsi assignata sit omnino libera. ibid.

Vicarius alius est perpetuus, alius temporalis; p. 496. n. 6. Temporalem non decet ante annum amovere sine causa. ibid.

Vicario debet congrua reddituum portio assignari; & quam illa? p. 496. n. 4.

Vicarius qualis sit instituendus, docent litterae Vno- nis. p. 497. n. 8. p. 498. c. 10.

Vicarium Parochiae sibi unitae praesentate debet Monasterium, ab Episcopo examinandum & instituendum. p. 497. n. 8. Qualis is esse possit temporalis, secularis, regularis. ibid. Visitari etiam Regularis Ordinis exempti potest ab Episcopo, cui populus est subditus. p. 498. n. 10. Nisi Parochia sit in loco, ubi residet Abbas, vel Generalis Ordinis. ibid.

Vicarius perpetuus Parochiae habet Ius & titulum in ea; non item temporalis. p. 498. n. 10.

Vicarius temporalem sui Beneficij potest filius etiam illegitimus constituere Patrem. p. 552.

Vicarius perpetuus non potest esse filius in Ecclesia unita paternae; p. 554. n. 2. Nec in Ecclesia; cuius Rector immediate ante fuit pater; n. 1. Aut Vicarius intitulatus. p. 555. n. 4.

Vicarius perpetuus annumeratur vere curatis. p. 582. p. 585. Tenetur intra annum fieri Sacerdos. p. 582. p. 585. Et residere in sua Ecclesia. p. 585. §. Vicarij.

Vicarius perpetuus nominandus a Rectore principali Ecclesiae. p. 583. n. 1. An simul etiam a Patrono? p. 584. n. 3. & 4.

Vicarius perpetuus non instituendus sine examine & consensu Episcopi; p. 583. n. 1. Quarta ei reddituum portio; & a quo designanda? ibid.

Vicarius perpetuus est sepe independens a Rectore principali. p. 583. n. 2. Quid utriusque Iuris in Ecclesia competat? ibid.

Vicarius perpetuus non potest alium sibi Vicarium perpetuum substituere. p. 584. n. 1. p. 585. n. 3. Potest tamen temporalem, tradendo ei totum etiam officium ad breve tempus. p. 584. n. 1. §. Dico. 17. p. 585. n. 3. Quodam hic censetur breve tempus? p. 584. n. 1. §. Quaes.

Vicarius temporalis ab Episcopo in Parochia constitutus potest cooperatorem sibi adsciscere. p. 585. n. 2. Non autem totum Vicariae officium alteri demandare; ibid. Alicubi tamen id etiam licet ex consuetudine. ibid. Vti & ex licentia expressa vel tacita Ordinarij. n. 3.

Vicarius temporalis Parochi nec delegatam nec ordinariam sed quasi ordinariam habet Iurisdictionem. p. 537. n. 3.

Visualia. Vide Alimenta.

Visualium nomine cibus & potus solum comprehenditur; p. 730. n. 1. Nomine alimentorum etiam alia. ibid.

Vidua.

Viduabus vellum continentiae dare potest simplex Sacerdos. p. 505. n. 2.

Viduam qui duxit, ad ordines sacros non est admittendus. p. 567. n. 2. Olim fuit quandoque admissus ad Subdiaconatum. ibid.

Viduam qui duxit, etsi ordinatus sit presbyter, non est admittendus ad celebrationem. p. 567.

Viduam ducens non est bigamus, si eam vel ipse, vel prior maritus non cognovit. p. 568.

Vindicatio.

Vindicatio rei contra quem vis eius possessorem committitur passo. p. 811. n. 4.

Vindicatione potest conveniri possessor rei, mutandi Iudicij causa alienatae. p. 840. n. 4.

Violentia.

Violentiae metu possunt absentes inlibere alij Electionem. p. 393. n. 1.

Violentia Laicorum celebrata Electio potest cassari. p. 301. n. 1.

Violenter an possit quis resistere Iudici inique agentis. p. 610. n. 1. & 2.

Violenter an possit resistere innocens, sed secundum allegata damnatus? p. 610. n. 2.

Violenter detenti acta & pacta cum detentente possunt in Iudicio rescindi. p. 791. n. 2.

Violentia, Vis seu Coactio, & Metus illatio quomodo differant? p. 815. n. 1.

Vir bonus.

Vir bonus, qui novit, quid rectum sit, & ad id sequendum perpetuo est inclinatus. p. 177. n. 4.

Virgo.

Virgines consecrandi potestas non potest a non Episcopo obtineri per solam consuetudinem. p. 491. n. 8.

Virgines quibus diebus possint consecrari? p. 505. n. 2. Quid instante mortis periculo? ibid. In qua aetate, & a quo? ibid.

Virgines consecrandi potestas non potest delegari non Episcopo nisi a Pontifice. p. 505. n. 1.

Visitatio.

Visitatorum aliqui habent potestatem iudicandi & puniendi; aliqui tantum ordinandi & reformandi. p. 115. n. 1. Illi possunt beneficiarios private beneficij. ibid.

Visitare potest Episcopus Vicarium Parochiae Monasterio unitae, licet sit Religiosus Ord. exempti. p. 498. n. 10.

Visitare non potest Episcopus Parochiam Monasterio unitam in eo loco, ubi residet Abbas vel Generalis. p. 498. n. 10.

Visitare debebat olim Archiepiscopus diocesis quovis triennio, si Episcopus non potuit. p. 573. par.

Visitare debet hodie Episcopus per se vel alios diocesis singulis annis. p. 575. n. 6. Vis.

Visitor præter procuraciones seu victualia nihil debet accipere à Visitatis. p. 575. n. 7. Ea debent esse moderata. p. 721. n. 4.

Visitari quoties possit una Ecclesia? p. 576.

Visitare diœcesim non potest Vicarius sine speciali commissione Episcopi. p. 595. n. 5.

Visitare debet Episcopus proprijs sumptibus Ecclesias pauperes. p. 721. n. 4.

Visitandi Religiosi præsentibus paucis. Quorum unus vel plures sint regulares. p. 722. n. 2.

Visitatori diœcesis, quem Episcopus suo loco constituit, debent visitari solum victum; reliqua Episcopus p. 730. par. Quid nomine victus comprehendatur? ibid. n. 1.

Visitati non ab Episcopo sed per alium, nihil debent Episcopo. p. 730. n. 2.

Visitare Moniales etiam exemptas potest Episcopus quotannis; p. 750. n. 4. Capitulum sede vacante visitare potest solum non-exemptas. ibid.

Visitare diœcesim an possit Capitulum sede vacante? p. 752. n. 13.

Vita.

Vitæ contemplativæ activam coniungere est maioris perfectionis. p. 479. n. 10.

Vita mixta est reliquis præstantior. ibid.

Vitramontanus.

Vitramontanus si sine dimissorijs Ordinarij, causam experientibus, aut sine licentia papæ ordines sacros suscipiat ab Italo; est suspensus. p. 516. An etiam si quatuor Minores aut primam Tonsuram? ibid. Suspensio hæc est reservata pœnitentiario Pontificis. ibid.

Vnctio.

Vnctio Imperatoris non fit in capite, sed in brachio. p. 326. n. 9.

Vnctio alia interior, alia exterior; & quid? p. 540.

Vngitur chrismate Episcopus in capite & manibus, cum consecratur; p. 540. Est accidentale quid, & Græci non observant. ibid.

Vngitur Sacerdos, cum consecratur, in manibus oleo benedictio simplici; p. 540. Rex in brachio. ibid.

Vngitur chrismate Altare, Calix, & Ecclesia cum consecratur. ibid.

Vnctiones Iudæis & Christianis usitatae differunt in significatione. p. 540.

Vnio.

Vnire beneficium non potest Episcopus, nisi ad tempus. p. 33. n. 3.

Vnio Beneficij cum Monasterio intelligitur salvo Iure Episcopali. p. 422. n. 3.

Vnire Ecclesiam Parochialem Monasterio aut alteri beneficium non potest Episcopus. p. 495. n. 3.

Vnio ut fiat, requiritur Patroni consensus. p. 496. n. 4.

Vaionis litteræ inspiciendæ sunt, ut sciatur, qualis

sit Vicarius constituendus. p. 497. n. 8. p. 498. n. 10.

Vnicendæ sunt Parochiæ, si tenues; p. 530. n. 4. Opponente se Patrono quid agendum? ibid.

Vnitum beneficium sequitur naturam & conditiones principalis. p. 556.

Vnire aut dividere Ecclesias non potest Vicarius absque speciali commissione. p. 597. n. 8.

Vnire aut dividere beneficia an possit Capitulum sede vacante? p. 752. n. 11.

Vniversitas.

Vniversitatis Rectori plerumque reservata est exclusio perpetua alicuius à Collegio. p. 45. n. 2.

Vniversitatis Rector deberet esse Clericus. p. 46. n. 8.

Vniversitati novæ competit ex privilegio *Auib. Habita* iudicium etiam in criminalibus; p. 182. n. 6. In antiquis id non amplius observatur. ibid.

Vniversitas tota si delinquit, perdit sua iura. p. 245. n. 5.

Vniversitas si proprio loco pellitur, alibi potest congregari & statueri. p. 293. n. 2.

Vniversitas potest procuratorem ad agendum institueri. p. 789. n. 1.

Voluntas.

Voluntatis mutatio non facillè præsumitur. p. 35. num. 12.

Voluntatis ultimæ proprietatis necessaria est revocabilitas. p. 36. n. 15.

Voluntas defuncti ab hæredè intra annum à monitione exequenda. p. 43. n. 13.

Voluntas morte finitur sive naturali, sive civili. p. 150. n. 2.

Voluntates ultimas pias exequi non potest Vicarius absque speciali commissione Episcopi. p. 595. n. 5.

Voluntas semel posita, semper præsumitur, nisi probetur contrarium. p. 805. n. 2.

Voluntarium.

Voluntarium tollit ignorantiam. p. 101. n. 1.

Voluntarium non tollit causæ impulsivæ falsitas. ibid.

Voluntarium tollit metus non simpliciter sed secundum quid, p. 810. n. 2.

Votum.

Voti dispensatio fit non mutando Legem naturalem, sed eius obiectum. p. 21. n. 6.

Votum solemne continentiæ irritat Matrimonium. p. 52. n. 7.

Votum Obedientiæ tribuit Prælato plenam in Regulares suos potestatem. p. 105. n. 3.

Votum paupertatis quam excludat proprietatem? p. 197. n. 8.

Votum Episcopi de Religione ingredienda an sit validum? p. 477. n. 4.

Voto Religionis ingrediendæ obstructus non potest fieri Episcopus. p. 477. n. 4.

In Votis dispensandi potestas non expirat per mortem concedentis. p. 627. n. 7. Vide Gratia.

Votum commutare aut dispensare citi possit Religiosus

giosus ex privilegio Papæ non potest tamen id alteri committere. p. 645. n. 11. §. *Corollaria*. Potest autem commutare in opus, ab alio designandum. *ibid.*
 Votum Obedientiæ, quod faciunt Regulares non-exempti, obligat non respectu Episcopi, sed Prælati. p. 710. n. 4.

Vsura.

Vsuræ cognitio spectat ad Magistratum Ecclesiasticum. p. 21. n. 5.
 Vsurarius contractus etsi confirmatur à principe ex certa scientia non fit validus. p. 769. n. 3.

Vxor.

Vxor debet alicubi per propria bona satisfacere debitis viri, si iste non possit. p. 192. n. 7.
 Vxor quandoque puniri potest ob delictum mariti. *ibid.* p. 213. n. 5.

Xenodochia.

Xenodochia Episcopi autoritate fundata compre-

henduntur nomine Ecclesiæ. p. 837. n. 2. Gaudent beneficio Restitutionis in integrum. *ibid.* Quomodo? *Vide* Restitutio.

Xenia.

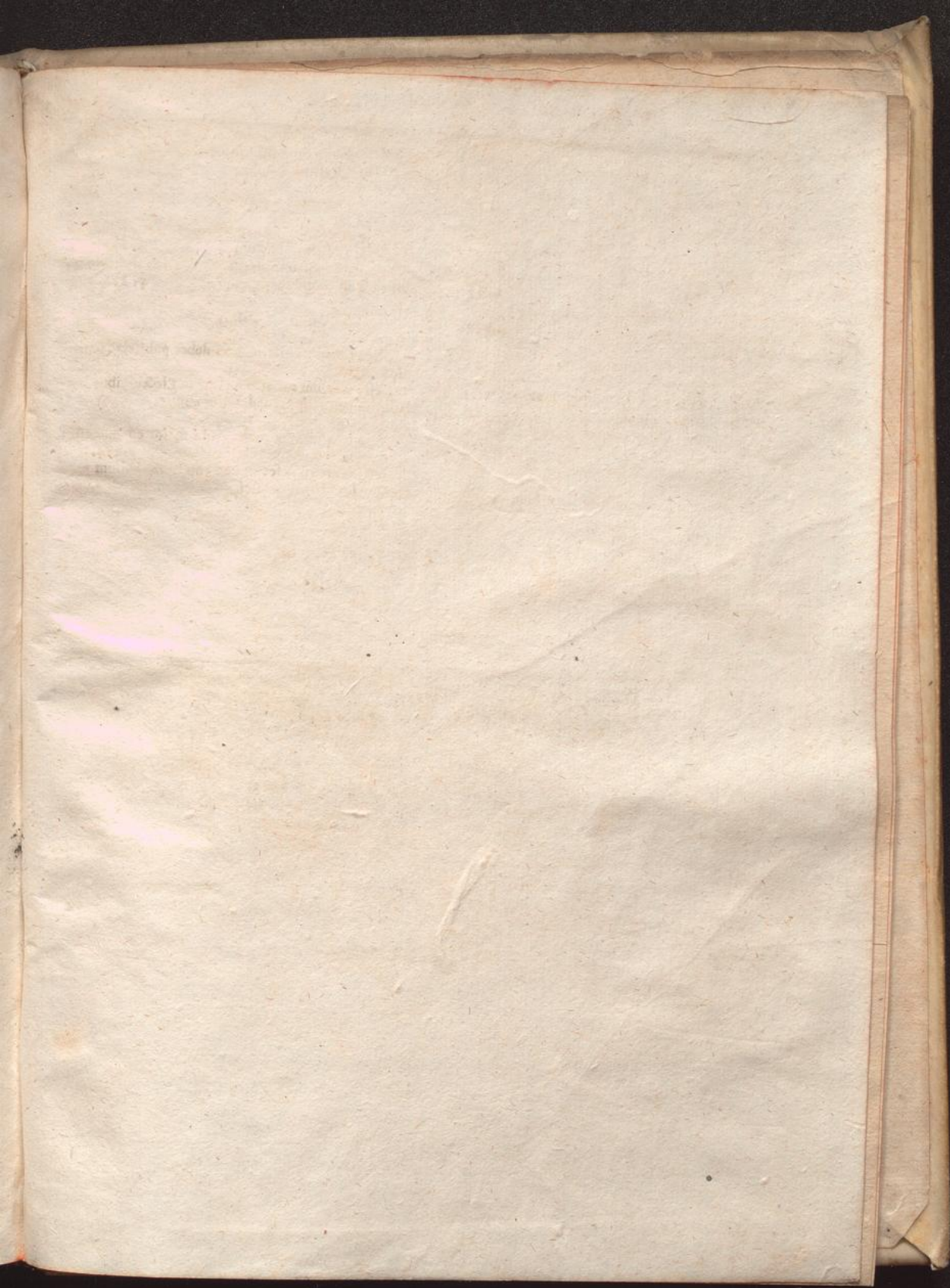
Xenia ut dentur rusticis à Parocho pro decimis est ex officio Iudicis tollendum. p. 173. prin.
 Xenia ubiquotannis dari solent Clericis ab Ecclesia, servanda est consuetudo. p. 174. prin.

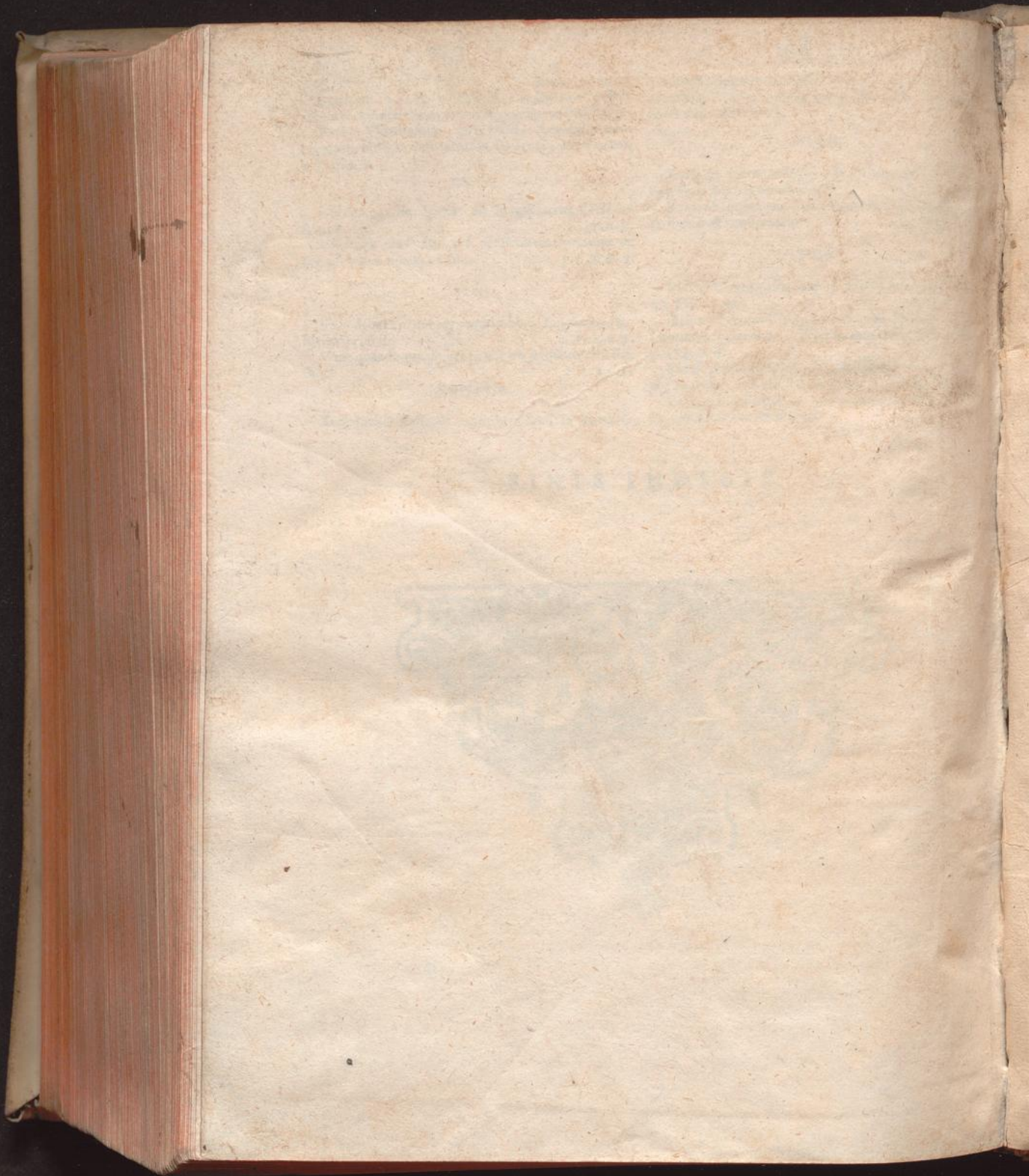
Zelus.

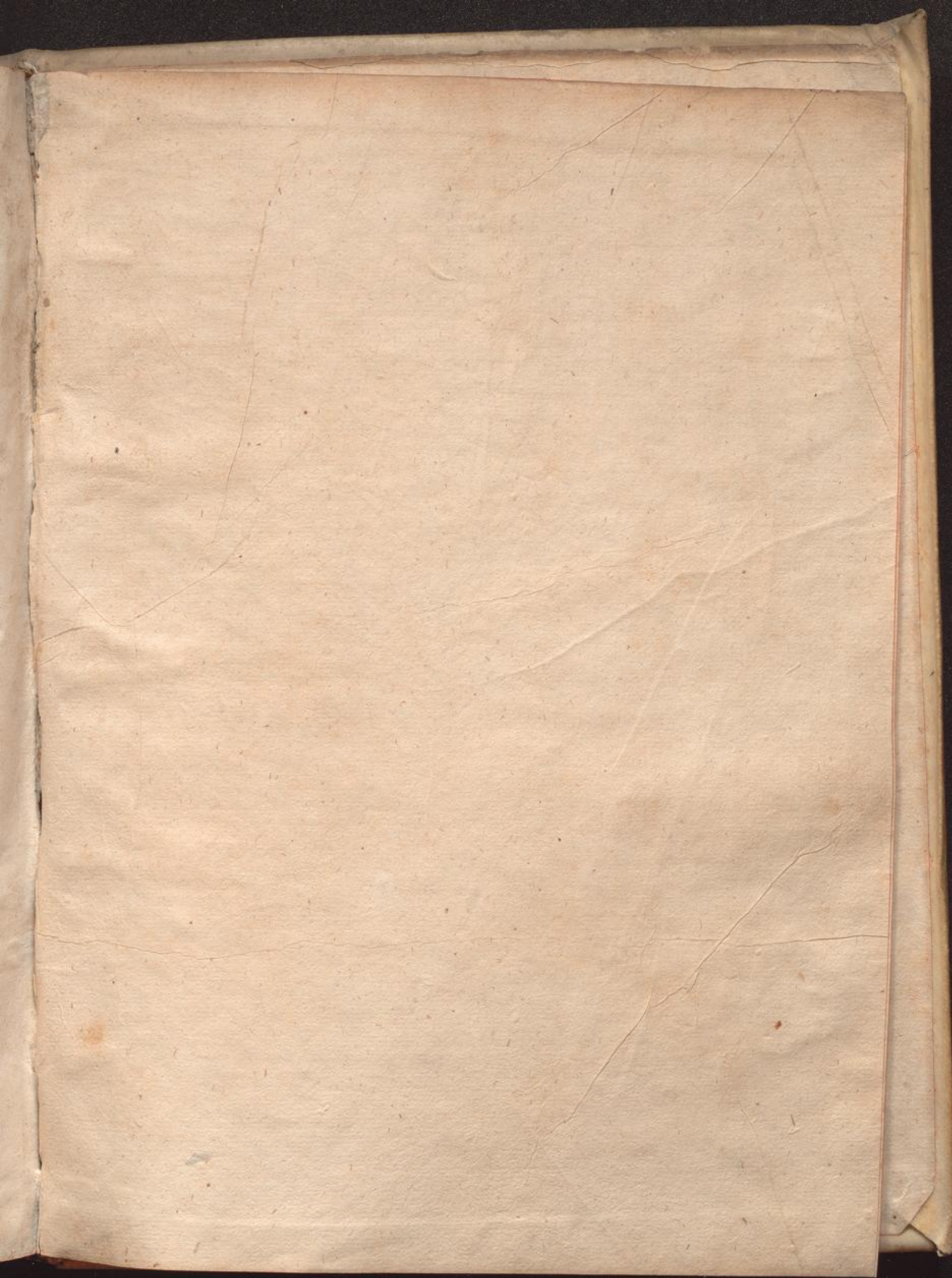
Zeli ad Zelum collatio fieri debet publicato scrutinio Electionis. p. 345. n. 1.
 Zeli ad Zelum collatio non fit in Electionibus Prælatorum regularium; sed solius numerari. p. 365. n. 1. p. 384. n. 4.
 Zelus præsumitur maior, ubi maior est numerus. p. 382. par. Nisi aliud clarè pateat. p. 384. n. 4.
 Zeli aut meriti defectus non potest eligentium parti duple maiori ab alijs obijci. p. 402. n. 1.

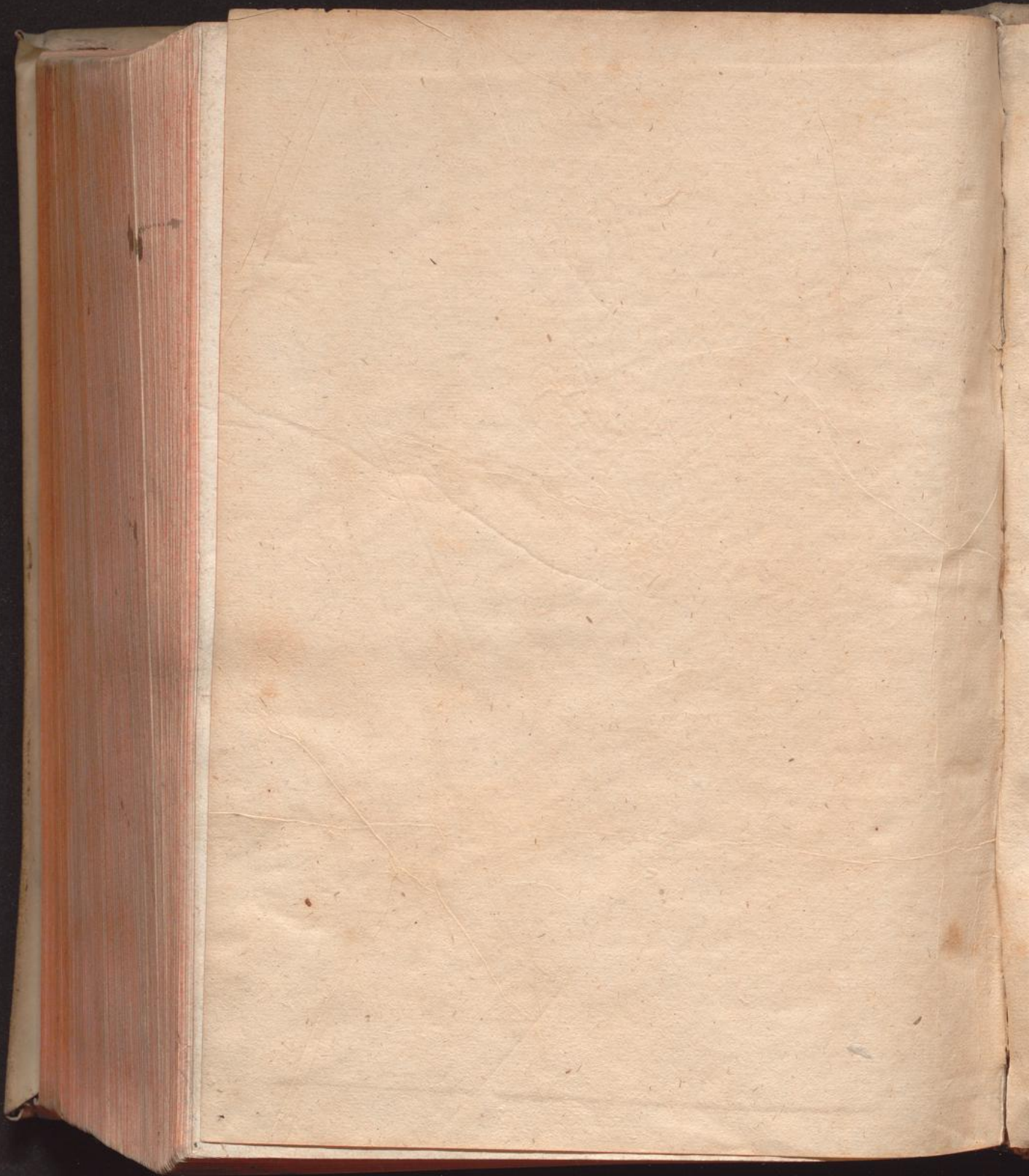
FINIS INDICIS.

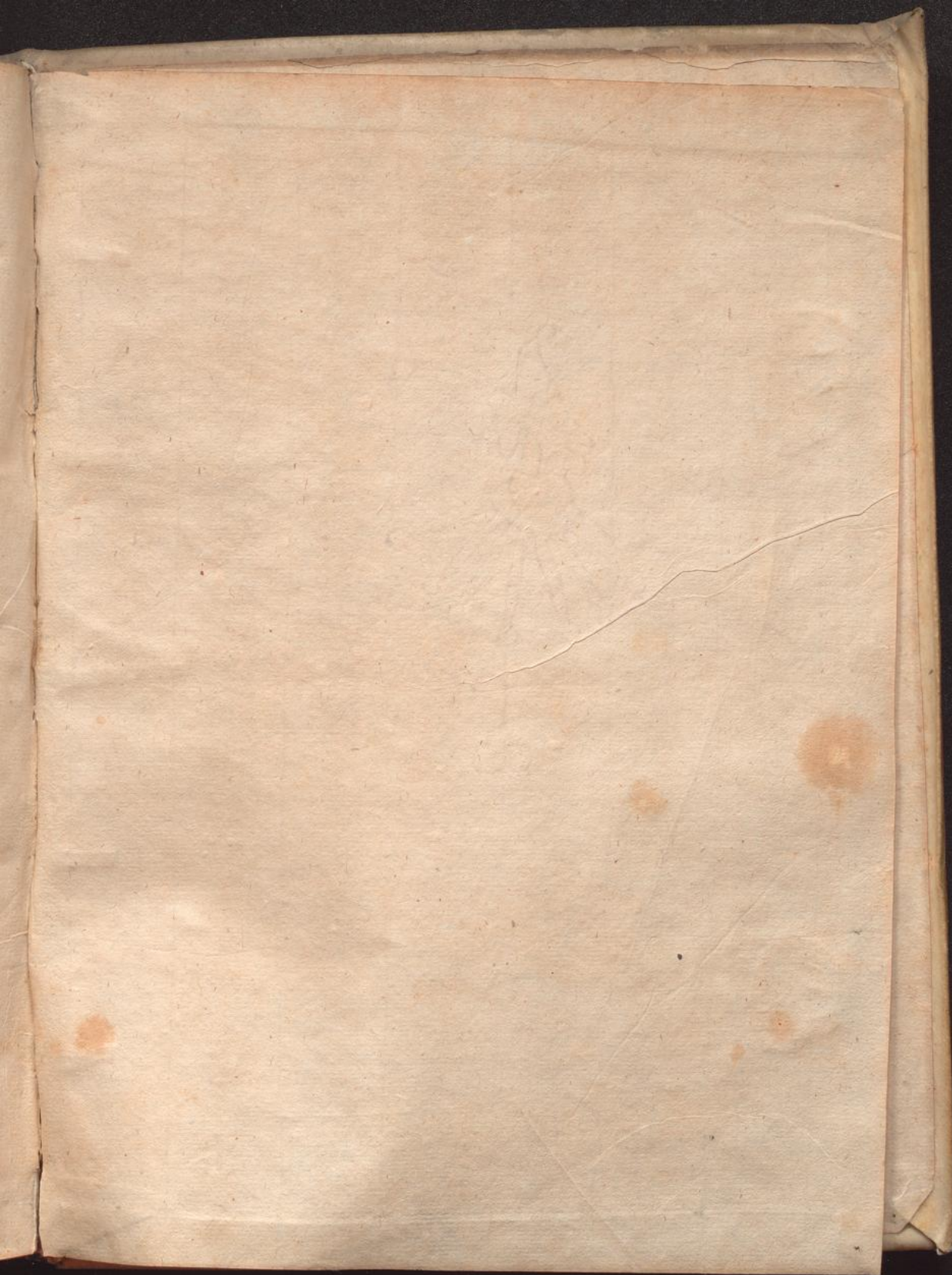

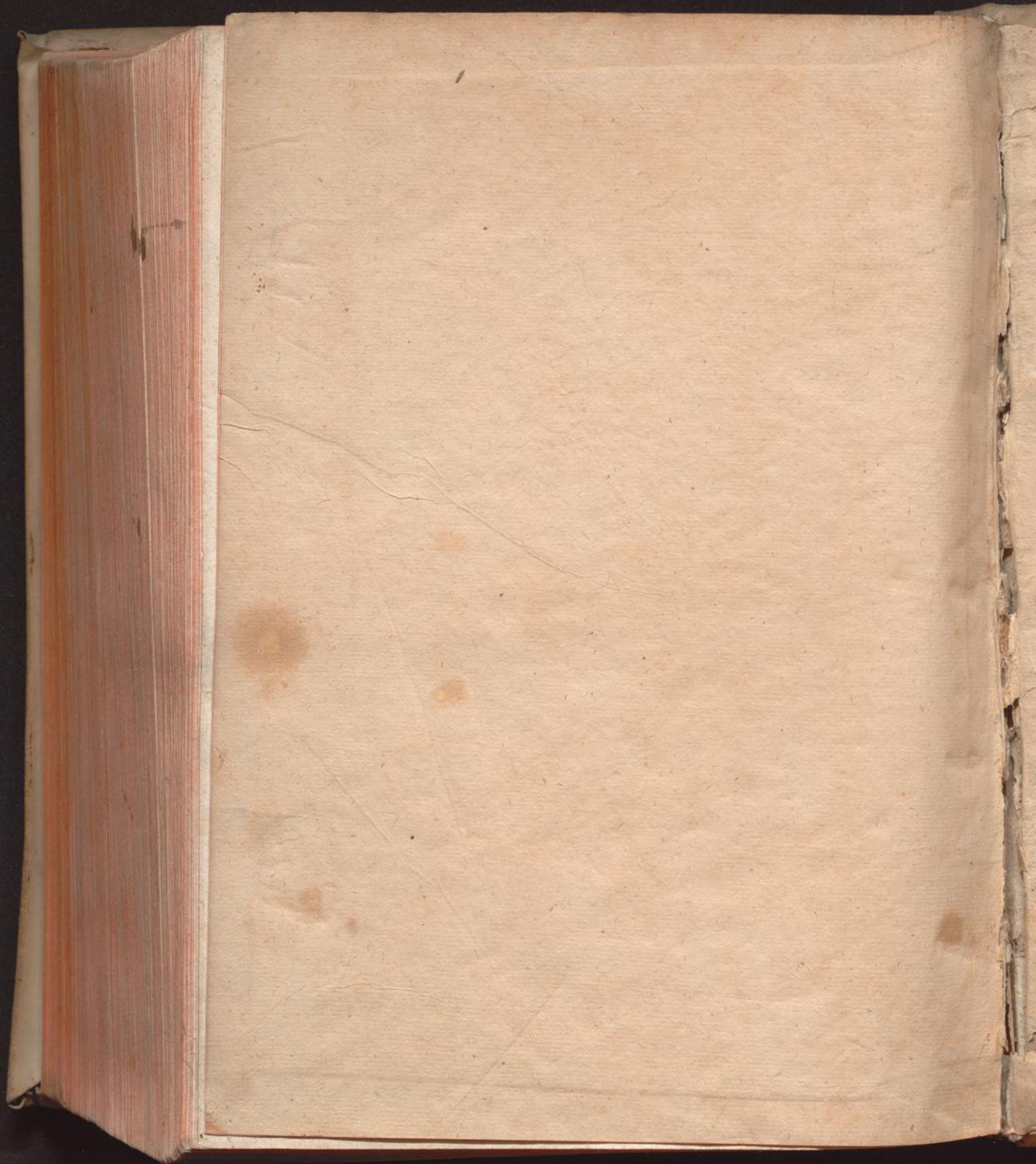

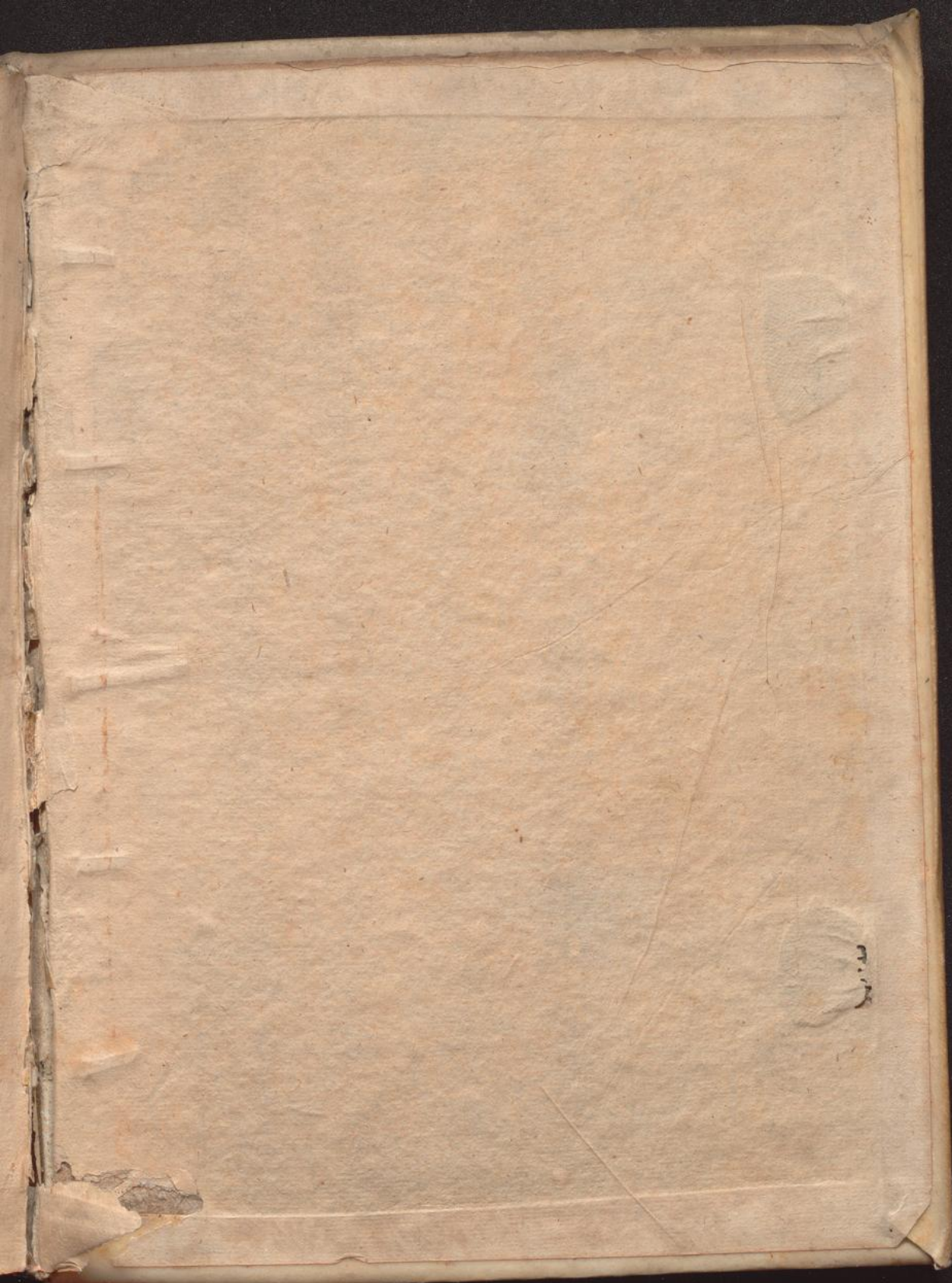

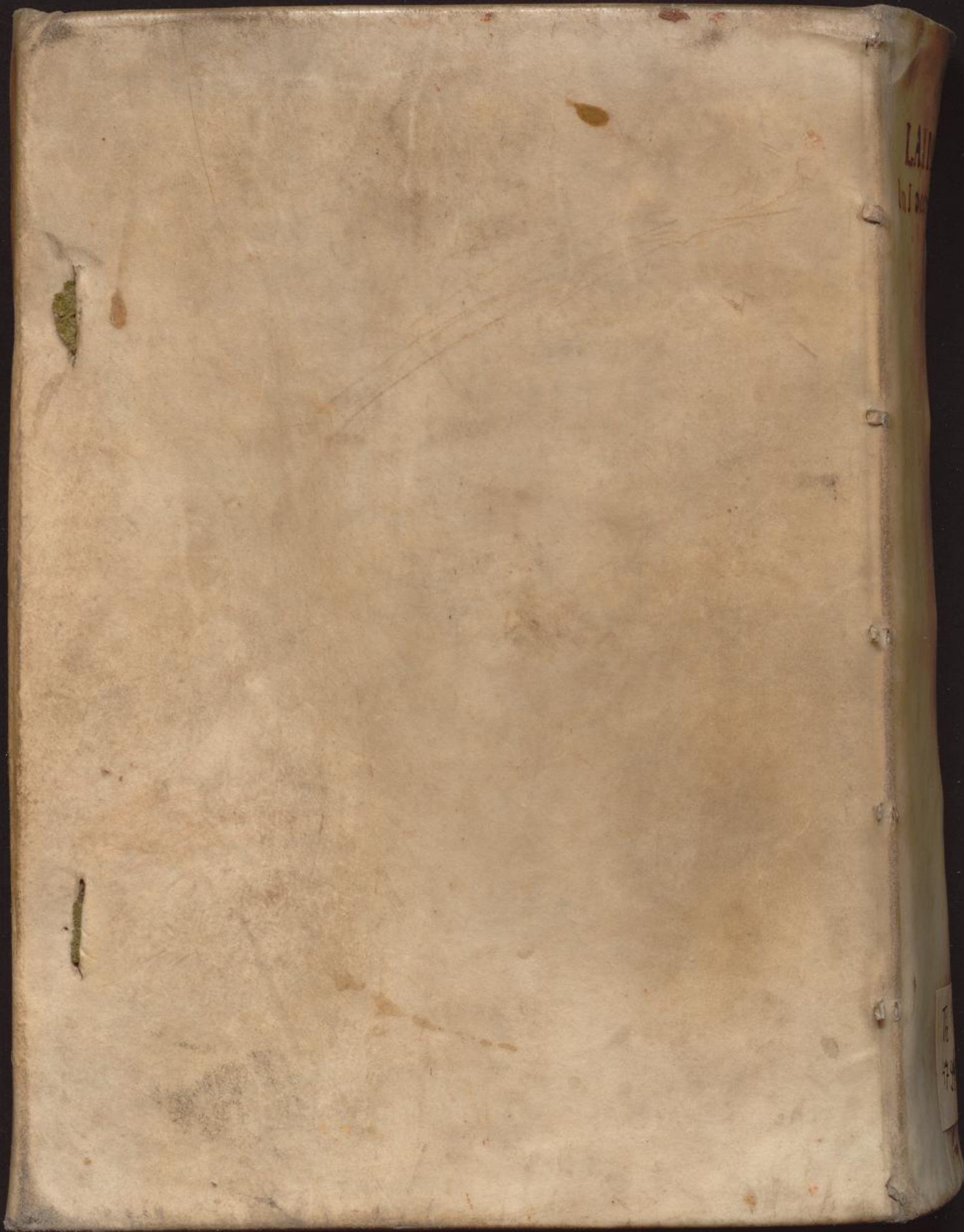

LAIMAN
In I decretalium.

Th 1
4794

II
3